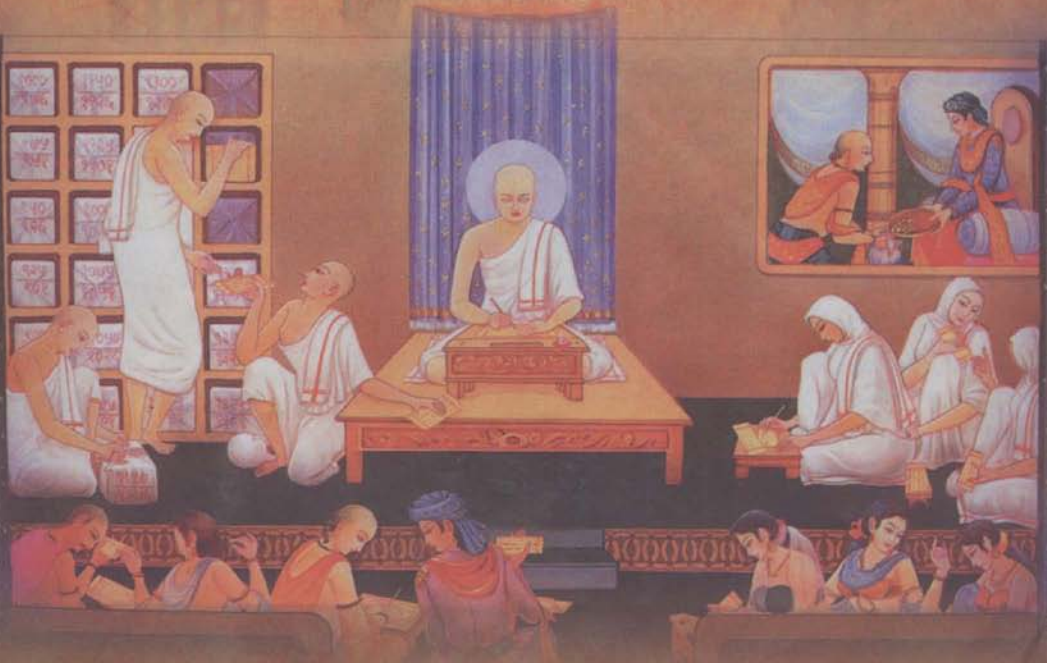

અહો! શ્રતજ્ઞાનમ્

ગ્રંથ જ્ઞાણકાર

-: સંયોજક :-

શ્રી આશાપૂરણ પાર્શ્વનાથ જૈન જ્ઞાનભંડાર

શા. વિમળાબેન સરેમલ જવેરચંદ્રજી બેડાવાળા ભવન
હીરાજૈન સોસાયટી, સાબરમતી, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૫.

મો. ૯૪૨૬૫ ૮૫૯૦૪ (ઓ.) ૦૭૯-૨૨૧૩૨૫૪૩

“અહો શ્રુતજ્ઞાનમ્” ગ્રંથ જીર્ણોધ્ધાર ૯૭

સમરાંગણ સૂત્રધાર-૧

: દ્રવ્ય સહાયક :

પૂજ્ય બાપજી મ.સા.ના સમુદાયના
પૂજ્ય આચાર્ય નરરત્નસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના આજ્ઞાવર્તિની
પૂ. સાધ્વીજી શ્રી જયવંતાશ્રીજી મ.સા. તથા
અન્ય ઠાણાની પ્રેરણાથી
સાબરમતી જૈન આરાધના ભવન ટ્રસ્ટ તથા
અભયસાગરજી આરાધનાભવનના
જ્ઞાનખાતાની ઉપજમાંથી

|| સંયોજક ||

શાહ બાબુલાલ સરેમલ બેડાવાળા
શ્રી આશાપૂરણ પાર્શ્વનાથ જૈન જ્ઞાનભંડાર
શા. વીમળાબેન સરેમલ જવેરચંદ્રજી બેડાવાળા ભવન
હીરાજૈન સોસાયટી, સાબરમતી, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૫
(મો.) ૯૪૨૬૫૮૫૯૦૪ (ઓ.) ૨૨૧૩૨૫૪૩

સંવત ૨૦૬૭

ઈ.સ. ૨૦૧૧

अहो श्रुतज्ञानम् ग्रंथ शृणोद्वार - संवत् २०१५ (ई. २००८) - सेट नं-१

क्रमांक	पुस्तकनुं नाम	कर्ता-टीकाकार-संपादक	पृष्ठ
001	श्री नंदीसूत्र अवचूरी	पू. विक्रमसूरिजीम.सा.	238
002	श्री उत्तराध्ययन सूत्र चूर्णी	पू. जिनदासगणिचूर्णीकार	286
003	श्री अर्हद्वीता-भगवद्वीता	पू. मेघविजयजी गणिम.सा.	84
004	श्री अर्हचूडामणिसारसटीकः	पू. भद्रबाहुस्वामीम.सा.	18
005	श्री यूक्ति प्रकाशसूत्रं	पू. पद्मसागरजी गणिम.सा.	48
006	श्री मानतुङ्गशास्त्रम्	पू. मानतुंगविजयजीम.सा.	54
007	अपराजितपृच्छा	श्री बी. भट्टाचार्य	810
008	शिल्पस्मृति वास्तु विद्यायाम्	श्री नंदलाल चुनिलालसोमपुरा	850
009	शिल्परत्नम् भाग-१	श्रीकुमार के. सभात्सवशास्त्री	322
010	शिल्परत्नम् भाग-२	श्रीकुमार के. सभात्सवशास्त्री	280
011	प्रासादतिलक	श्री प्रभाशंकर ओघडभाई	162
012	काश्यशिल्पम्	श्री विनायक गणेश आपटे	302
013	प्रासादमञ्जरी	श्री प्रभाशंकर ओघडभाई	156
014	राजवल्लभ याने शिल्पशास्त्र	श्री नारायण भारतीगोंसाई	352
015	शिल्पदीपक	श्री गंगाधरजी प्रणीत	120
016	वास्तुसार	श्री प्रभाशंकर ओघडभाई	88
017	दीपार्णवउत्तरार्ध	श्री प्रभाशंकर ओघडभाई	110
018	जिनप्रासादमार्तण्ड	श्री नंदलाल युनीलालसोमपुरा	498
019	जैन ग्रंथावली	श्री जैन श्वेताम्बरकोन्फ्रन्स	502
020	हीरकलश जैनज्योतिष	श्री हिम्मत राममहाशंकर ज्ञानी	454
021	न्यायप्रवेशः भाग-१	श्री आनंदशंकर बी.ध्रुव	226
022	दीपार्णवपूर्वार्ध	श्री प्रभाशंकर ओघडभाई	640
023	अनेकान्त जयपताकाख्यं भाग-१	पू. मुनिचंद्रसूरिजीम.सा.	452
024	अनेकान्त जयपताकाख्यं भाग-२	श्री एच. आर. कापडीआ	500
025	प्राकृत व्याकरणभाषांतर सह	श्री बेचरदास जीवराजदोशी	454
026	तत्त्वोपप्लवसिंहः	श्री जयराशी भट्ट बी. भट्टाचार्य	188
027	शक्तिवादादर्शः	श्री सुदर्शनाचार्यशास्त्री	214

028	क्षीरार्णव	श्री प्रभाशंकर ओघडभाई	414
029	वेधवास्तुप्रभाकर	श्री प्रभाशंकर ओघडभाई	192
030	शिल्परत्नाकर	श्री नर्मदाशंकरशास्त्री	824
031	प्रासादमंडन	पं. भगवानदास जैन	288
032	श्री सिद्धहेम बृहद्दृति बृहन्न्यास अध्याय१	पू. लावण्यसूरिजीम.सा.	520
033	श्री सिद्धहेम बृहद्दृति बृहन्न्यास अध्याय२	पू. लावण्यसूरिजीम.सा.	578
034	श्री सिद्धहेम बृहद्दृति बृहन्न्यास अध्याय३ (१)	पू. लावण्यसूरिजीम.सा.	278
035	श्री सिद्धहेम बृहद्दृति बृहन्न्यास अध्याय३ (२) (३)	पू. लावण्यसूरिजीम.सा.	252
036	श्री सिद्धहेम बृहद्दृति बृहन्न्यास अध्याय४	पू. लावण्यसूरिजीम.सा.	324
037	वास्तुनिघंटु	प्रभाशंकर ओघडभाई सोमपुरा	302
038	तिलकमञ्जरी भाग-१	पू. लावण्यसूरिजी	196
039	तिलकमञ्जरी भाग-२	पू. लावण्यसूरिजी	190
040	तिलकमञ्जरी भाग-३	पू. लावण्यसूरिजी	202
041	सप्तसन्धान महाकाव्यम्	पू. विजयअमृतसूरिश्चरजी	480
042	सप्तलक्ष्मीभिर्मांसा	पू. पं. शिवानन्दविजयजी	228
043	न्यायावतार	सतिषयंद्र विद्याभूषण	60
044	व्युत्पत्तिवाद् गुढार्थतत्त्वालोक	श्री धर्मदत्तसूरि (बख्शा आ)	218
045	सामान्यनिर्युक्ति गुढार्थतत्त्वालोक	श्री धर्मदत्तसूरि (बख्शा आ)	190
046	सप्तलक्ष्मीनयप्रदीप बालबोधिनीविवृतिः	पू. लावण्यसूरिजी	138
047	व्युत्पत्तिवाद् शास्त्रार्थकला टीका	श्रीवैशीमाधव शास्त्री	296
048	नयोपदेश भाग-१ तरङ्गिणीतरणी	पू. लावण्यसूरिजी	210
049	नयोपदेश भाग-२ तरङ्गिणीतरणी	पू. लावण्यसूरिजी	274
050	न्यायसमुच्चय	पू. लावण्यसूरिजी	286
051	स्याद्यार्थप्रकाशः	पू. लावण्यसूरिजी	216
052	दिन शुद्धि प्रकरण	पू. दर्शनविजयजी	532
053	बृहद् धारणा यंत्र	पू. दर्शनविजयजी	113
054	ज्योतिर्भूदय	सं. पू. अक्षयविजयजी	112

અહો શ્રુતજ્ઞાનમ્ ગ્રંથ જીર્ણોદ્ધાર - સંવત ૨૦૬૬ (ઈ. ૨૦૧૦)- સેટ નં-૨

ક્રમ	પુસ્તકનું નામ	ભાષા	કર્તા-ટીકાકાર-સંપાદક	પૃષ્ઠ
055	શ્રી સિદ્ધહેમ બૃહદ્વૃત્તિ ક્લુદ્ન્યાસ અધ્યાય-૬	સં	પૂ. લાવણ્યસૂરિજીમ.સા.	296
056	વિવિધ તીર્થ કલ્પ	સં	પૂ. જિનવિજયજી મ.સા.	160
057	ભારતીય જૈન શ્રમણ સંસ્કૃતિ અને લેખનકળા	ગુજ.	પૂ. પૂણ્યવિજયજી મ.સા.	164
058	સિદ્ધાન્તલક્ષણગૂઢાર્થ તત્ત્વલોક:	સં	શ્રી ધર્મદત્તસૂરિ	202
059	વ્યાસિ પચ્ચક વિવૃત્તિ ટીકા	સં	શ્રી ધર્મદત્તસૂરિ	48
060	જૈન સંગીત રાગમાળા	ગુ.	શ્રી માંગરોઠ જૈન સંગીત મંડળી	306
061	ચતુર્વિંશતીપ્રબન્ધ (પ્રબંધ કોશ)	સં	શ્રી રસિકલાલ ઇચ. કાપડીઆ	322
062	વ્યુત્પત્તિવાદ આદર્શ વ્યાખ્યયા સંપૂર્ણ ૬ અધ્યાય	સં	શ્રી સુદર્શનાચાર્ય	668
063	ચન્દ્રપ્રભા હેમકૌમુદી	સં	પૂ. મેઘવિજયજી ગણિ	516
064	વિવેક વિલાસ	સં/ગુ.	શ્રી દામોદર ગોવિંદાચાર્ય	268
065	પચ્ચશતી પ્રબોધ પ્રબંધ	સં	પૂ. મૃગેન્દ્રવિજયજી મ.સા.	456
066	સન્મતિતત્ત્વસોપાનમ્	સં	પૂ. લલ્લિસૂરિજી મ.સા.	420
067	ઉપદેશમાલા દોઘટ્ટી ટીકા ગુર્જરાનુવાદ	ગુજ.	પૂ. હેમસાગરસૂરિજી મ.સા.	638
068	મોહરાજાપરાજયમ્	સં	પૂ. ચતુરવિજયજી મ.સા.	192
069	ક્રિયાકોશ	સં/હિં	શ્રી મોહનલાલ બાંઠિયા	428
070	કાલિકાચાર્યકથાસંગ્રહ	સં/ગુ.	શ્રી અંબાલાલ પ્રેમચંદ	406
071	સામાન્યનિરુક્તિ ચંદ્રકલા કલાવિલાસ ટીકા	સં.	શ્રી વામાચરણ ભટ્ટાચાર્ય	308
072	જન્મસમુદ્રજાતક	સં/હિં	શ્રી ભગવાનદાસ જૈન	128
073	મેઘમહોદય વર્ષપ્રબોધ	સં/હિં	શ્રી ભગવાનદાસ જૈન	532
074	જૈન સામુદ્રિકનાં પાંચ ગ્રંથો	ગુજ.	શ્રી હિમ્મતરામ મહાશંકર જાની	376
075	જૈન ચિત્ર કલ્પદ્રૂમ ભાગ-૧	ગુજ.	શ્રી સારાભાઈ નવાબ	374

076	જૈન ચિત્ર કલ્પદ્રુમ ભાગ-૨	ગુજ.	શ્રી સારાભાઈ નવાબ	238
077	સંગીત નાટ્ય રૂપાવલી	ગુજ.	શ્રી વિદ્યા સારાભાઈ નવાબ	194
078	ભારતનાં જૈન તીર્થો અને તેનું શિલ્પસ્થાપત્ય	ગુજ.	શ્રી સારાભાઈ નવાબ	192
079	શિલ્પ ચિન્તામણિ ભાગ-૧	ગુજ.	શ્રી મનસુખલાલ મુદરમલ	254
080	બૃહદ્ શિલ્પ શાસ્ત્ર ભાગ-૧	ગુજ.	શ્રી જગન્નાથ અંબારામ	260
081	બૃહદ્ શિલ્પ શાસ્ત્ર ભાગ-૨	ગુજ.	શ્રી જગન્નાથ અંબારામ	238
082	બૃહદ્ શિલ્પ શાસ્ત્ર ભાગ-૩	ગુજ.	શ્રી જગન્નાથ અંબારામ	260
083	આયુર્વેદના અનુભૂત પ્રયોગો ભાગ-૧	ગુજ.	પૂ. કાન્તિસાગરજી	114
084	કલ્યાણ કારક	ગુજ.	શ્રી વર્ધમાન પાર્શ્વનાથ શાસ્ત્રી	910
085	વિશ્વલોચન કોશ	સં./હિં	શ્રી નંદલાલ શર્મા	436
086	કથા રત્ન કોશ ભાગ-૧	ગુજ.	શ્રી બેચરદાસ જીવરાજ દોશી	336
087	કથા રત્ન કોશ ભાગ-૨	ગુજ.	શ્રી બેચરદાસ જીવરાજ દોશી	230
088	હસ્તસંસ્કૃતિ	સં.	પૂ. મેઘવિજયજીગણિ	322
089	એન્દ્રચતુર્વિંશતિકા	સં.	પૂ. યશોવિજયજી, પૂ. પુણ્યવિજયજી	114
090	સમ્મતિ તર્ક મહાર્ણવાવતારિકા	સં.	આચાર્ય શ્રી વિજયદર્શનસૂરિજી	560

श्री आशापूरण पार्श्वनाथ जैन ज्ञानभंडार

संयोजक – शाह बाबुलाल सरेमल - (मो.) 9426585904 (ओ.) 22132543 - ahoshrut.bs@gmail.com

शाह वीमळाबेन सरेमल जवेरचंदजी बेडावाळा भवन
हीराजैन सोसायटी, रामनगर, साबरमती, अमदावाद-05.

अहो श्रुतज्ञानम् ग्रंथ जीर्णोद्धार – संवत् २०६७ (ई. 2011) सेट नं.-३

प्रायः अप्राप्य प्राचीन पुस्तकों की स्केन डीवीडी बनाई उसकी सूची। यह पुस्तके www.jainelibrary.org वेबसाइट से भी डाउनलोड कर सकते हैं।

क्रम	पुस्तक नाम	कर्त्ता/टीकाकार	भाषा	संपादक / प्रकाशक	पृष्ठ
91	स्याद्वाद रत्नाकर भाग-१	वादिदेवसूरिजी	सं.	मोतीलाल लाघाजी पुना	272
92	स्याद्वाद रत्नाकर भाग-२	वादिदेवसूरिजी	सं.	मोतीलाल लाघाजी पुना	240
93	स्याद्वाद रत्नाकर भाग-३	वादिदेवसूरिजी	सं.	मोतीलाल लाघाजी पुना	254
94	स्याद्वाद रत्नाकर भाग-४	वादिदेवसूरिजी	सं.	मोतीलाल लाघाजी पुना	282
95	स्याद्वाद रत्नाकर भाग-५	वादिदेवसूरिजी	सं.	मोतीलाल लाघाजी पुना	118
96	पवित्र कल्पसूत्र	पुण्यविजयजी	सं./अं	साराभाई नवाब	466
97	समराङ्गण सूत्रधार भाग-१	भोजदेव	सं.	टी. गणपति शास्त्री	342
98	समराङ्गण सूत्रधार भाग-२	भोजदेव	सं.	टी. गणपति शास्त्री	362
99	भुवनदीपक	पद्मप्रभसूरिजी	सं.	वेंकटेश प्रेस	134
100	गाथासहस्रिणी	समयसुंदरजी	सं.	सुखलालजी	70
101	भारतीय प्राचीन लिपीमाला	गौरीशंकर ओझा	हिन्दी	मुन्शीराम मनोहरराम	316
102	शब्दरत्नाकर	साधुसुन्दरजी	सं.	हरगोविन्ददास बेचरदास	224
103	सुबोधवाणी प्रकाश	न्यायविजयजी	सं./गु	हेमचंद्राचार्य जैन सभा	612
104	लघु प्रबंध संग्रह	जयंत पी. ठाकर	सं.	ओरीएन्ट इस्टी. बरोडा	307
105	जैन स्तोत्र संचय-१-२-३	माणिक्यसागरसूरिजी	सं.	आगमोद्धारक सभा	250
106	सन्मतितर्क प्रकरण भाग-१,२,३	सिद्धसेन दिवाकर	सं.	सुखलाल संघवी	514
107	सन्मतितर्क प्रकरण भाग-४,५	सिद्धसेन दिवाकर	सं.	सुखलाल संघवी	454
108	न्यायसार - न्यायतात्पर्यदीपिका	सतिषचंद्र विद्याभूषण	सं.	एसियाटीक सोसायटी	354

109	जैन लेख संग्रह भाग-१	पुरणचंद्र नाहर	सं./हि	पुरणचंद्र नाहर	337
110	जैन लेख संग्रह भाग-२	पुरणचंद्र नाहर	सं./हि	पुरणचंद्र नाहर	354
111	जैन लेख संग्रह भाग-३	पुरणचंद्र नाहर	सं./हि	पुरणचंद्र नाहर	372
112	जैन धातु प्रतिमा लेख भाग-१	कांतिसागरजी	सं./हि	जिनदत्तसूरि ज्ञानभंडार	142
113	जैन प्रतिमा लेख संग्रह	दौलतसिंह लोढा	सं./हि	अरविन्द धामणिया	336
114	राधनपुर प्रतिमा लेख संदोह	विशालविजयजी	सं./गु	यशोविजयजी ग्रंथमाळा	364
115	प्राचिन लेख संग्रह-१	विजयधर्मसूरिजी	सं./गु	यशोविजयजी ग्रंथमाळा	218
116	बीकानेर जैन लेख संग्रह	अगरचंद नाहटा	सं./हि	नाहटा ब्रधर्स	656
117	प्राचीन जैन लेख संग्रह भाग-१	जिनविजयजी	सं./हि	जैन आत्मानंद सभा	122
118	प्राचिन जैन लेख संग्रह भाग-२	जिनविजयजी	सं./हि	जैन आत्मानंद सभा	764
119	गुजरातना ऐतिहासिक लेखो-१	गिरजाशंकर शास्त्री	सं./गु	फार्बस गुजराती सभा	404
120	गुजरातना ऐतिहासिक लेखो-२	गिरजाशंकर शास्त्री	सं./गु	फार्बस गुजराती सभा	404
121	गुजरातना ऐतिहासिक लेखो-३	गिरजाशंकर शास्त्री	सं./गु	फार्बस गुजराती सभा	540
122	ऑपरेशन इन सर्च ऑफ संस्कृत मेन्यु. इन मुंबई सर्कल-१	पी. पीटरसन	अं.	रॉयल एशियाटीक जर्नल	274
123	ऑपरेशन इन सर्च ऑफ संस्कृत मेन्यु. इन मुंबई सर्कल-४	पी. पीटरसन	अं.	रॉयल एशियाटीक जर्नल	414
124	ऑपरेशन इन सर्च ऑफ संस्कृत मेन्यु. इन मुंबई सर्कल-५	पी. पीटरसन	अं.	रॉयल एशियाटीक जर्नल	400
125	कलेक्शन ऑफ प्राकृत एन्ड संस्कृत इन्स्ट्रुक्शन्स	पी. पीटरसन	अं.	भावनगर आर्चीऑलॉजीकल डिपार्टमेन्ट, भावनगर	320
126	विजयदेव माहात्म्यम्	जिनविजयजी	सं.	जैन सत्य संशोधक	148

GAEKWAD'S ORIENTAL SERIES

Published under the Authority of the
Government of His Highness the
Maharaja Gaekwad of Baroda

GENERAL EDITOR
B. BHATTACHARYYA, M.

SAMARĀṄGANASŪTRADHĀRA

VOLUME I

Volume XXV.,

समराङ्गणसूत्रधारः

महाराजाधिराजश्रीभोजदेवप्रणीतः

SAMARÂNGANASÛTRADHÂRA

BY

KING BHOJADEVA

EDITED BY

MAHÂMAHÔPADHYÂYA

T. GAÑAPATI SÂSTRÎ,

Honorary Member of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland;

Doctor of Philosophy, University of Tubingen,

Editor of the

TRIVANDRUM SANSKRIT SERIES.

IN TWO VOLUMES

Volume I

1924

BARODA

CENTRAL LIBRARY

Printed by L. Ramaswamy Sastri at the Sridhara Power Press, Trivandrum, and
published by Newton Mohun Dutt, Curator of Libraries, Baroda State,
on behalf of the Government of His Highness the Maharaja
Gaekwad, at the Central Library, Baroda.

Price Rs. 5 Net.

PREFACE.

Samarānganasūtradhāra is a work on architecture. It means, literally, an architect of human dwellings and deals with the planning of towns and villages, building of houses, halls and palaces as well as machines of various kinds.

The edition is based on the following three manuscripts:-

- (1) The manuscript marked क, belonging to the Central Library, Baroda, which runs up to a certain portion in the 82nd adhyaya but is wanting in 19 folios, and which was copied, as mentioned in the colophon, in Samvat 1594.
- (2) The manuscript marked ख, belonging to the same library, which runs up to a portion in the 55th adhyaya.
- (3) The manuscript marked ग, obtained on loan from the Bhandar at Pattan, which runs up to a portion of the 49th adhyaya but is wanting in 10 folios and which appears to be of the same age as the first.

These manuscripts are full of errors and not very legible. To examine them for the press was a very difficult task. The first 54 adhyayas are now issued as the first volume while the remaining adhyayas are in the press and will be published before long as the second volume.

An exhaustive table of contents is prefixed to this volume a perusal of which will give an idea of all the subjects imbedded in it.

The work treats of the construction of cities, palaces and mansions with greater clearness of expression and wealth of details than any other available work of Silpa Sastra. The 31st chapter contains descriptions of various kinds of machines that are not found in other Silpa works, such as the elephant machine (गजयन्त्र), wooden bird-machine travelling in the sky (व्योमचारिविहङ्गयन्त्र), wooden vimana machine flying in the air (आकाशगामिदारुमयविमानयन्त्र), door-keeper machine (द्वारपालयन्त्र), soldier machine (योधयन्त्र) etc.

“यन्त्रेण कल्पितो हस्ती नदन् गच्छन् प्रतीयते ।
 शुक्राद्याः पञ्चिणः बलतास्तालस्यानुगमान्मुहुः ॥
 जनस्य विस्मयकृतो दृश्यन्ति च पठन्ति च ।
 पुत्रिका वा गजेन्द्रो वा तुरगो मर्कटोऽपि वा ॥
 बलनैर्वर्तनैर्नृत्यैस्तालेन हरते मनः ।”

“लघुदारुमयं महाविहङ्गं दृढसुक्लिष्टतनुं विधाय तस्य ।
 उदरे रसयन्त्रमादधीत ज्वलनाधारमघोऽस्य चाग्निपूर्णम् ॥
 तत्रारूढः पूरुषस्तस्य पक्षद्वन्द्वोच्चालप्रोक्षितेनानिलेन ।
 सुप्तस्यान्तः पारतस्यास्य शक्त्या चित्रं कुर्वन्नभ्यरे याति दूरम् ॥
 इत्यमेव सुरमन्दिरतुल्यं सञ्जलस्यलघु दारुविमानम् ।
 आदधीत विधिना चतुरोऽन्तस्तस्य पारदभृतान् दृढकुम्भान्” ॥

Generally, the language of the extant Silpa works is ungrammatical, but the present work is free from grammatical solecisms and written mostly in a sweet and beautiful style. The work will prove to be of immense benefit to students of Indian architecture as well as to those who wish to follow it in practice.

The author of the work, as mentioned in it, is Maharajadhiraja Sri Bhojadeva who is probably the same Bhoja of Dhara who ruled over Malwa in the first part of the 11th century A. D. and to whom many important works are ascribed such as, Sringâraprakâsa (Alaukara) and Saraswatîkanthâbharana (V yakarana).

T. Ganapati Sastri.

विषयानुक्रमणी ।

विषयः	पृष्ठम् .
१. महासमागमनाध्यायः प्रथमः —	
मङ्गलाचरणम्	१
शुभानामुपादानस्य, अशुभानामनुपादानस्य चावश्यकता	१
देशपुरादीनां श्रेयःसाधनत्वकथनम्	१
शास्त्रारम्भसमर्थनम्	१
ग्रन्थोपक्रमोपक्षेपः	२
पुरा ब्रह्मसन्निधौ पृथूपद्रुताया भूमेरभयप्रार्थनम्	१
भूमिमनु प्रस्थितस्य पृथोस्तत्राविर्भावः	१
आविर्भूतस्य तस्य ब्रह्माणं प्रति स्वोद्यमविज्ञापनम्	१
श्रुतवृत्तान्तस्य ब्रह्मणः प्रतिवचनम्	१
पृथ्वभिप्रेतस्य स्थानादिविनिवेशनस्य विधानाय विश्वकर्माणं प्रति ब्रह्मणो नियोगः	१
समाहितयोः पृथुभूम्योर्विसर्जनम्	३
भूम्या सह पृथौ, ब्रह्मणि च स्वं स्वं स्थानमुपाश्रिते विश्वकर्मणो हिमाचलमभि गमनम्.	१
२. विश्वकर्मणः पुत्रसंवादाध्यायो द्वितीयः —	
अथ ब्रह्मनियोगानुष्ठानाय हिमालयं गतस्य विश्वकर्मणः स्वपुत्रस्मरणम्	१
स्मरणमात्रोपनतानां तेषां जयादीनां चतुर्णां मानसानां पितुः पादाभिवन्दनम्	१
तेभ्यो ब्रह्मनियोगनिवेदनं, स्वसाह्यार्थं तत्तत्स्थानादिविनिवेशनाय तेषां विश्वकर्मणा नियोजनं च.	४
३. प्रश्नाध्यायस्तृतीयः —	
अथ जयस्य शास्त्रप्रमेयभूतान् वास्त्वाश्रयानन्यांश्च विविधान् अर्थानधिकृत्य प्रश्नः	५-१०

विषयः

पृष्ठम्.

४. महदादिसर्गाध्यायश्चतुर्थः —

जयेन जिज्ञासितानामर्थानां यथासम्भवमनुक्रमेण विश्वकर्मणोपदेशः	१०
तत्र प्रथमं महाप्रलयावस्थावर्णनम्	”
प्रलयावसाने ब्रह्मण आविर्भावः, सृष्ट्युपक्रमश्च	”
महदहङ्कारादीनां सृष्टिः	”
महदादिभ्यः पञ्चमहाभूतानां स्वस्वगुणयुक्तानामाविर्भावः	११
भौतिकसर्गे ब्रह्मणोऽज्ञैः सृष्टाः सुरासुरादयः	”
कारणजलाद् भूम्युदधिमहीधरनिम्नगाद्वीपानामुत्पत्तिप्रकारः	१२
भूभेरधो रौरवादिनरकाणां सृष्टिः	”
जरायुजादीनां चतुर्णां भूतानां सृष्टिः	”
तत्र जरायुजानां विभागः	”
ग्राम्यारण्यभेदेन पुनर्द्विधा भिन्नानां तेषां विवरणम्	”
अण्डजस्वेदजोद्भिज्जानां विभागादिकम्	१३

५. भुवनकोशाध्यायः पञ्चमः —

भूपरिमितिः	”
सप्तसु द्वीपेषु जम्बूद्वीपवर्णनम्	१४-१८
शाकद्वीपवर्णनम्	१८
कुशकौञ्चशाल्मलिगोमेदपुष्करद्वीपानां वर्णनम्	१९
लोकालोकाचलस्थितिपरिमाणादिकम्	२०
सूर्यादीनां स्थितिर्गतिश्च	२०, २१

६. सहदेवाधिकाराध्यायः षष्ठः —

ऋतयुगे मनुष्याणामत्युत्कृष्टा स्थितिः	२२
कालान्तरे क्रमशस्तस्या अपकर्षे हेतुः	२३
च्युतप्रभावानां तेषां तादात्विकी वृत्तिः	”
क्रमेण रागलोभादीनामुत्पत्त्या तेषां मिथुनीभावेनावस्थानम्	२४
तात्कालिकी लोकस्थितिः	”
हिमानिलादिवारणाचर्ये तेषां गृहापेक्षा, गृहनिर्माणाय तैरुपात्तः प्रथमोपायश्च	२५

विषयः

पृष्ठम्.

७. वर्णाश्रमप्रविभागाध्यायः सप्तमः —

अथैवं दुःखाभिभूतानां लोकानामनुग्रहायादिराजस्य पृथोरभिषेकः ...	२५
पृथुं प्रति नराणां दुःखापनोदनप्रार्थनम्	२६
पृथुना कृतो वर्णविभागस्तद्धर्माश्च	”
आश्रमविभागस्तद्धर्माश्च	२७
शिष्यधर्माः स्त्रीधर्माश्च	”
सर्वेषां वृत्त्यर्थं खेटग्रामादिकल्पनम्	”

८. भूपरीक्षाध्यायोऽष्टमः —

भूमेः सामान्यतो जाङ्गलादिभेदेन त्रैविध्यं, तल्लक्षणं च	२८
त्रिविधाया अपि भूमेः पुनर्बालिशस्वामिन्यादिभेदेन षोडशधा विभागस्तल्लक्षणं च.	२९
जनपदादिनिवेशनोचिता भूमयः	३०
दुर्गनिवेशनोचिता भूमयः	३१
पुरनिवेशने प्रशस्ता भूमयः	”
सर्ववर्णोचिता भूमिः	”
तत्तद्गर्णोचिता भूमयः	३२
अपरा सर्वसाधारणी भूमिः	”
पुरादिनिवेशनेषु वर्ज्यानां भुवां लक्षणम्	”
कृष्यमाणायां भुवि काष्ठादिदर्शने फलम्	३३
अन्यानि भूपरीक्षणानि	”

९. हस्तलक्षणाध्यायो नवमः —

हस्तलक्षणम्	३४
हस्तदण्डनिर्माणप्रकारः	३५
तद्देवतानां स्थानवेधे फलम्	३६
तासां स्थानविशेषेषु करधारणे फलम्	”
प्राशयादीनां त्रयाणां हस्तविशेषाणां लक्षणम्	३७
पुरादीनां माने तेषां विनियोगप्रकारः	”

विषयः	पृष्ठम् .
मात्राकलादिकानां सामान्यमानानां लक्षणम्	३७
एकादीनि सङ्ख्यास्थानानि	३८
निमेषादीनि कालमानानि	”

१०. पुरनिवेशाध्यायो दशमः —

उत्तमाधममध्यमपुराणां मानम्	३९
सर्वपुराणां सामान्यविधिः	”
उत्तमादिपुरेषु क्वचित् क्वचिद् योजनीया विशेषाः	”
तेषु महारथ्यादिविधानम्	”
वप्रविधानम्	४०
परिखाविधानम्	”
वप्रोर्ध्वभागगतत्राकारविधानम्	४१
कपिशिर्षकस्य काण्डवारिण्याश्च प्रमाणम्	”
अट्टालकादिविधानम्	”
चरिकाविधिः	”
पुरद्वारप्रमाणादिकम्	”
प्रतोल्यादिकल्पनम्	४२
जलभ्रमविधानम्	४३
छिन्नकर्णादीनि गर्हितानि पुराणि, तन्निवासफलं च	”
पुरनिवेशादिषु शान्तिकादिविधेरावश्यकता, तद्विधौ नियोज्याः स्थपत्यादयश्च	४४
खेटभ्रामादीनां प्रमाणादिकम्	४५
उत्तमादिषु राष्ट्रेषु ग्रामसंख्या	”
पुरेषु सुवर्णकारादीनां निवेशनस्थानम्	”
प्रपादीनां निवेशनस्थानम्	४६
बलाध्यक्षादीनां निवेशनस्थानम्	”
लक्ष्मीवैश्रवणयोर्निवेशनस्थानादिकम्	४७
नगरारक्षकदेवतानां बाह्याभ्यन्तरभूमिषु स्थापनप्रकारादिकम्	४७—५०

विषयः

पृष्ठम्.

११. वास्तुत्रयविभागाध्याय एकादशः —

एकाशीतिपदवास्तौ देवतानां निवेशः पदभोगश्च	...	...	...	...	५०, ५१
शतपदवास्तौ तासां पदभोगः	...	...	...	...	५२
चतुष्पष्टिपदवास्तौ तासां पदभोगः	...	...	...	...	५३
सिरानयनप्रकारः	...	...	...	...	५४

१२. नाड्यादिसिरादिविकल्पाध्यायो द्वादशः —

षोडशपदवास्तौ देवतानां पदभोगः	...	...	...	...	५३
सहस्रपदवास्तौ तासां पदभोगः	...	...	...	...	५४
चतुष्पष्टिपदवृत्तवास्तुविधानम्	...	...	...	...	५५
शतपदवृत्तवास्तुविधानम्	...	...	...	...	५६
व्यश्रादिवास्तुषु वृत्तवारुगतपदविभागातिदेशः	...	...	...	...	५७
वास्तुपुरुषाकृतौ मुखाद्यवयवकल्पनवचनम्	...	...	...	...	५८
वास्तुशरीरगतानां नाडीवंशादीनां परिगणनम्	...	...	...	...	५९
तत्र नाडीस्वरूपप्रदर्शनं, तत्प्रमाणं च	...	...	...	...	६०
वंशानुवंशमहावंशानां मर्मोपमर्मणोः सन्ध्यनुसन्ध्योश्च स्वरूपप्रदर्शनं	...	...	...	...	६१
प्रमाणं च	...	...	...	...	६२
तत्तद्गृहद्रव्यैर्महावंशादीनां पीडने फलम्	...	...	...	...	६३

१३. मर्मवेधाध्यायस्त्रयोदशः —

नगरादिषु मध्ये एकाशीतिपदेन शतपदेन च विभजनीयं वस्तु	...	...	...	...	६४
चतुष्पष्टिपदेन विभजनीयं वस्तु	...	...	...	...	६५
एकाशीतिपदादिषु वास्तुषु मर्मादीनां स्थानानि	...	...	...	...	६६
द्वारभित्त्यादिभिर्मर्मवेधे फलम्	...	...	...	...	६७
द्वारमध्यादिषु द्रव्यान्तरैर्विद्वेषु, तेष्वनुवंशादिनिहितेषु च फलम्	...	...	...	...	६८
वेधेऽपि केषाञ्चित् कचिद् दोषाभावकथनम्	...	...	...	...	६९

१४. पुरुषाङ्गदेवतानिघण्टादिनिर्णयाध्यायश्चतुर्दशः —

पुमाकृतेर्वास्तोरङ्गदेवताविभागः	...	...	...	...	७०
वास्तुपुरुषस्य शिरःस्थानम्	...	...	...	...	७१

विषयः	पृष्ठम्.
शतपदषोडशपदवास्त्वोः प्रकृतिः	५९
वास्तुदेवानां निघण्टुः	५९-६१
वास्त्ववयवविहिता वर्णाः	६१

१५. राजनिवेशाध्यायः पञ्चदशः —

पुरे राजवेश्मनिवेशनस्थानम्	११
दुर्गेषु तन्निवेशनस्थानम्	६२
उत्तमादीनां राजवेश्मनां प्रमाणम्	११
तेषां ज्येष्ठादिषु पुरेषु विनियोगः	११
राजवेश्मसन्निवेशसम्बद्धा विशेषाः	११
तत्र द्वारादिनिवेशनस्थानम्	११
नृपवासप्रासादनिवेशनस्थानम्	११
नृपवसतियोग्याः प्रासादविशेषाः	११
धर्माधिकरणकोष्ठागारमहानसादीनां स्थानानि	६३
रथादीनां स्थानानि	११
अन्तःपुरक्रीडागृहकुमारीभवनादीनां स्थानानि	११
अशोकवनिकास्थानम्	११
ज्ञानगृहघारागृहलतागृहदारुशैलवापीपुष्पवीथ्यादीनां स्थानानि	११
आयुधागारभाण्डागारयोः स्थानानि	६४
उल्लखलशिलायन्त्रदारुकर्मन्तभवन्नादीनां स्थानानि	११
पुरोघसः, अभिषेचनस्य, दानाध्ययनशान्तिकर्मणां, छत्रचामरयोश्च स्थानानि	११
मन्त्रगृहस्थानम्	११
अश्वशालास्थानम्	११
राजकुमाराणां राजमातुश्च गृहस्थानम्	११
कुमारविद्याधिगमशालानां स्थानम्	११
शिविकाशय्यासनानां स्थानानि	११
नृपद्विपानां विषाखिन्नां च स्थानानि	११
सलिलाशयानां स्थानम्	११
राजबन्धूनां पितृव्यमातुलादीनां स्थानम्	११

विषयः

पृष्ठम्.

सामन्तानां गृहस्थानम्	६५
देवकुलस्थानम्	७७
ज्योतिर्विदां सेनापतेश्च गृहस्थानम्	७७
शस्त्रकर्मान्तस्थानम्	७७
ब्रह्मस्थानविनियोगः	७७
विषाणिनां स्थानान्तरप्रदर्शनादि	७७

१६. वनप्रवेशाध्यायः षोडशः —

द्रव्यानयनार्थं वनप्रस्थानाय विहितो नक्षत्रराश्यादिः	७७
द्रव्यच्छेदनभेदनवनप्रवेशनकार्यारम्भाणां राशयः	६६
वृक्षपरीक्षणम्	७७
श्मशानाद्युद्भूतानां, बालानां वृद्धानां च वृक्षाणां वर्जनीयत्वकथनम्	७७
सारद्रुमाणां वयः	७७
तत्र गृहकर्माहं वृक्षवयः	७७
अतदहं वयसि स्थितानां वृक्षाणां लक्षणम्	७७
तदहं वयसि स्थितेष्वपि तेषु वक्ररूक्षादीनां त्यजनीयत्वकथनम्	७७
कुटुम्बिनामर्हा वृक्षाः	६७
गृहकर्मण्युपादेयानामन्येषामपि वृक्षाणां सामान्यलक्षणम्	७७
गृहार्थं गर्हिता वृक्षाः	७७
वृक्षप्रमाणविज्ञानम्	७७
वृक्षनक्षत्रविज्ञानम्	७७
वृक्षच्छेदनशान्तिप्रयोजकं स्वस्तिवाचनबलिदानादि	७७
वृक्षच्छेदनविधिः	६८
छिद्यमानानां वृक्षाणां स्रवादिनापि तद्भेयोपादेयतानिर्णयप्रकारः	७७
वृक्षपातादिना तज्ज्ञानम्	७७
छेदारम्भे खरोष्ठादीनां दर्शने फलम्	७७
छेदादुत्क्षिप्तेष्ववक्षिप्तेषु च वृक्षेषु फलम्	७७
छित्त्वा पातितानां वृक्षाणां भागशश्छेदने विधिः	६९
गोधादिगर्भितानां तेषां लक्षणम्	७७
सम्पङ्कलमतेन तत्तद्वर्णविशेषेण गर्भस्थतत्तज्जन्त्वादीनां विज्ञानम्	७७

विषयः

पृष्ठम्.

जन्वादिगर्भितानां वृक्षाणामुपयोजने फलम्	६९
वनान्तराच्छित्तानीतानां तेषां परिग्रहप्रकारः	”

१७. इन्द्रध्वजनिरूपणाध्यायः सप्तदशः—

इन्द्रध्वजोत्थापनसम्बद्धा कथा	७०
इन्द्रध्वजस्यावश्यकता, तद्विधानप्रकारोपक्रमश्च	७१
इन्द्रध्वजस्योत्तमाघममध्यमानि मानानि	”
तस्य मूलाग्रभागयोर्मानम्	”
कुप्यस्य मानम्	”
अमपीठमूलपादादीनां मानम्	७२
इन्द्रगृहनिर्माणविधिः	”
मल्लय, शक्रमातुः, कुमारीणां, कन्यकोदयादीनां च मानम्	”
लकटस्य सूच्याश्च मानादिकम्	”
मृगालीकल्पनादिकम्	७३
ध्वजयष्टेर्यन्त्राणां चोत्क्षेपणसमयः	”
तेषां जलाधिवासनप्रकारः	”
ध्वजस्थाने तेषां निवेशनक्रमः	”
इन्द्रप्रतिमाप्रतिष्ठा	७४
ध्वजप्रतिष्ठापनविधिः	७५
कुट्ट्यादियोजनम्	७६
ध्वजपट्टविधानम्	७७
शान्तिहोमविधिः	७८
यथावद्भुतरयामेवर्णादिना शुभाशुभपरीक्षणम्	”
होमद्रव्याणामाज्यसमित्कुशपुष्पात्रादीनां दुष्टत्वे फलम्	७९
बलिदानप्रकारः	”
शीलवृत्तविद्यावयस्सम्पन्नानां ब्राह्मणानां सन्तर्पणम्	”
तैः स्वरित्वाचनम्	८०
प्रतिष्ठाङ्गभूतोऽभिषेकः	”
ध्वजदण्डसमुच्छ्रयविधिः	”
सपरिकरे ध्वजदण्डे यथावदविलम्बितं स्वस्थानस्थिते फलम्	८१

विषयः	पृष्ठम्
समुच्छ्रितस्य शक्रध्वजस्य प्राच्यादिदिगाश्रयणे फलम्	८१
भ्रमं भित्त्वा भूमौ प्रतिष्ठमाने तस्मिन् फलम्	८२
तस्य स्थानान्तरभ्रंशादिषु फलम्	११
रज्जुच्छेदे फलम्	११
इन्द्रध्वजस्य भङ्गे फलम्	११
छत्रादीनामिन्द्रध्वजस्य वा पाते फलम्	११
माल्यविभूषणादीनां च्युतौ फलम्	८३
शक्रवेश्मादीनां विशरणे फलम्	११
मृगालीलकटादीनां भङ्गे फलम्	११
ध्वजे निर्घातादीनां पाते फलम्	११
शक्रोपरि मक्षिकाभिर्मधुच्छत्रकरणे फलम्	११
शक्रपार्श्वे मक्षिकादीनां भ्रमणे फलं	११
शक्रमूर्धनि श्येनादीनां सङ्गे फलम्	११
केतौ वायसादीनां सङ्गे फलम्	११
चित्रपटे सुराद्याकाराणां यथावन्निवेशने फलम्	११
एतेषां कुङ्कुमपातच्छेदग्लोषादिषु फलम्	८४
चित्रपटस्य पातादिषु फलम्	११
ध्वजोच्छ्रयविधौ नरादीनां चेष्टादिभिर्निमित्तवलोकेनम्	११
तदानीं वृष्टिपाते फलम्	८५
उत्सवान्तिमदिवसकृत्यम्	११
इन्द्रस्थानभूतस्य क्षेत्रस्य मानादिकम्	११
क्षेत्रप्रमाणेन ध्वजायामादिकल्पनम्	११
प्रतिवत्सरं केतुप्रमाणस्य वर्धनम्	११
यन्त्रपादकुमारिकादीनां निवेशनस्थानानि	८६

१८. नगरादिसंज्ञाध्यायोऽष्टादशः—

नगरपर्यायाः	११
नृपाध्युषितस्य नगरस्य संज्ञा	११
शाखानगरकर्षटनिगमग्रामसंज्ञितानां स्वरूपकथनम्	११
पत्तनपुटभेदनपल्लीजनपदराष्ट्रशब्दितानां तत्कथनम्	८७

विषयः	पृष्ठम्
गृहपर्यायाः ...	८७
हर्म्यस्य स्वरूपनिर्देशः ...	११
सोपानस्य ११ ...	११
अधिरोहणस्य ११ ...	११
निःश्रेण्याः ११ ...	११
क्राष्टविटङ्कस्य ११ ...	११
सौधस्य ११ ...	११
अभिगुप्त्यास्यस्य ...	११
वातायनस्य ११ ...	११
अवलोकनस्य ११ ...	११
उलोकस्य ११ ...	११
हर्म्यपाकारस्य ११ ...	११
वितर्दिकायाः ११ ...	११
ईहामृगस्य ११ ...	११
निर्यूहस्य ११ ...	११
वलीकस्य ११ ...	११
चतुश्शालत्रिशालद्विशालैकशालानाम् ११	८८
शालायाः ११ ...	११
वापीसंज्ञस्य ११ ...	११
गर्भगृहस्य ११ ...	११
उपस्थानाभिधस्य ...	११
प्रासादस्य ११ ...	११
वलभ्याः ११ ...	११
अलिन्दस्य ११ ...	११
वलभायाः ११ ...	११
अपवरकस्य ११ ...	११
शुद्धान्तन्य ११ ...	११
प्रतोल्याः ११ ...	११
कक्षायाः ११ ...	११

विषयः	पृष्ठम्
कोष्ठकस्य स्वरूपनिर्देशः	८८
भित्तेः	११
महानसस्य	११
द्वारकोष्ठकस्य	११
प्रवेशनस्य	११
उदकभ्रमस्य	११
भवनाजिरवनाजिरा- श्रमाजिराणाम्,,	११
देहत्याः	११
द्वारपक्षस्य	८९
अर्गलार्गलसूच्योः,,	११
परिघफलिहगवाक्षाणाम्,,	११
तोरणस्य तद्विशेषाणां च,,	११
सिंहकर्णस्य	११
संयमनाप्त्यस्य	११
मरालपालीप्रणालीप्रद्वाराणां,,	११
प्राकारस्य	११
आस्थलकाख्यस्य	९०
अमेध्यभूमेः	११
अवस्करस्य	११
परिसरस्य	११
अट्टाभिधस्य	११
अट्टालकस्य	११
अट्टाल्याः	११
अट्टालिकायाः	११
काष्ठप्रणाल्याः	११
धारागृहस्य	११
दर्पणगृहस्य	११
पक्षद्वारस्य	११

विषयः	पृष्ठम्
गोपुरद्वारस्य स्वरूपनिर्देशः	९०
उपकार्यायाः ,, ...	९१
क्षौमाख्यस्य ,, ...	९२
पुरीस्वरणस्य ,, ...	९३
उपनिष्कलस्य ,, ...	९४
उद्यानस्य ,, ...	९५
जलोद्यानजलवेश्मनोः,, ...	९६
क्रीडागारस्य ,, ...	९७
विहारभूमेः ,, ...	९८
चैत्यस्य ,, ...	९९
सभायाः ,, ...	१००
गोष्ठस्य ,, ...	१०१

१९. चतुश्शालविधानाध्याय एकोनविंशः—

एकशालादिषट्शालान्तानां गृहभेदानां पृथक्पृथगेक्रीकृता सङ्ख्या	१०२
अष्टाङ्गयुक्तानां तेषां दशशाला- न्तानां पृथक्पृथगेक्रीकृता सङ्ख्या	१०३
गृहद्वितययोगेन निष्पन्नानां गृहविशेषाणां संख्या	१०४
उत्तमवर्णिनां विहितानि गृहमालादी- न्यन्यान्यष्ट वेश्मानि	१०५
विप्रादिविषये चतुश्शालादीनां मानविकल्पाः	१०६
तेषु शालालिन्दादीनां प्रमाणम्	१०७
मूषावक्रोसिमयोः स्वरूपकथनादिकम्	१०८
भद्रायाः संज्ञाभेदाः	१०९
प्रवहणायाः स्वरूपं फलं च	११०
मूषासङ्ख्याज्ञानोपयोगी प्रस्तारः	१११
चतुश्शालगतानां मूषाभेदानां सङ्ख्या	११२
पृथगनेकधा निवेशितैः संवृतैर्विवृतैरप्य- लिन्दादिभिर्गृहाणामानन्त्यकथनम्	११३
प्रस्तारे एकभद्राणां विवेचनम्	११४

विषयः	पृष्ठम्
अष्टानामेकभद्रगृहभेदानां नामानि	९४
अष्टाविंशतिभेदानां द्विभद्रगृहाणां नामानि	९५
षट्पञ्चाशत्स्त्रिभद्राणां नामानि	९६
सप्ततेश्चतुर्भद्राणां नामानि	९७
षट्पञ्चाशतः पञ्चभद्राणां नामानि	९८
अष्टाविंशतेः षड्भद्रभेदानां नामानि	९९
अष्टानां सप्तभद्राणां नामानि	१००
अष्टभद्रस्य नाम	१०१
एषु मूषाविन्यासक्रमः	१०२
उक्तानामेकभद्रादीनां सर्वेषां	
चतुरशालभेदानां पिण्डीकृता सङ्ख्या	१०३
कचित् कचिद् गृहविशेषेषु मूषावक्रोसिम-	
योर्न्यसनक्रमादिकम्	१०४
अथ एकभद्रभेदेषु प्रागायतादिषु मूषास्थितिः	१०५
तेषां प्रत्येकं फलप्रदर्शनम्	१०६
द्विभद्रभेदेषु ईरादिषु मूषास्थितिः	१०७
त्रिभद्रभेदेषु ऐन्द्रादिषु मूषास्थितिः	१०८-१०९
चतुर्भद्रभेदेषु कृतादिषु मूषास्थितिः	११०-१११
पञ्चभद्रभेदेषु कानलादिषु मूषास्थितिः	११२-११३
षड्भद्रभेदेषु किन्नरादिषु मूषास्थितिः	११४, ११५
सप्तभद्रभेदेषु भाण्डीरादिषु मूषास्थितिः	११६
अष्टभद्रे सर्वतोभद्राख्ये मूषास्थितिः	११७

२०. निम्नोच्चादिफलाध्यायो विंशः —

अम्रपृष्ठशब्दयोः परिभाषा	११८
द्रव्याथामादिभिः शालाया आधिक्ये फलम्	११९
गृहभूमेर्वाग्निदिशिभागेषु निम्नोन्नतत्वे फलम्	१२०
सच्छत्रादिकं चतुर्विधं गृहं, तलक्षणं च	१२१
गृहस्य सुखादिभोगेष्वलिन्दकल्पना, तत्फलं च	१२२
तत्रैव हलकालिन्दकल्पना, तत्फलं च	१२३

विषयः	पृष्ठम्
सुसमापिते सति वास्तुनि फलम्	११०
बहुप्रकारेषु त्रिशालेषु निन्चौ प्रकारौ	"
तत्रैव धन्यौ प्रकारौ	१११
तेषां चतुर्णां नामानि	"
सिद्धार्थादीनां षण्णां द्विशालवेश्मनां स्वरूपं फलं च	"
सप्तशालेषु मणिच्छन्दादीनां स्वरूपप्रकटनम्	"
गृहसङ्घट्टस्य स्वरूपं फलं च	"

२१. द्वासप्ततित्रिशाललक्षणाध्याय एकविंशः —

मुख्यानां चतुर्णां त्रिशालानां नामानि लक्षणं फलं च	११२
अष्टादशानां हिरण्यनाभभेदानां संज्ञाः	"
तत्पङ्क्त्यानां सुक्षेत्रचुलीपक्षन्नभेदानां	
पृथक्पृथक् नामनिर्देशः	११३
हिरण्यनाभभेदेषु जाम्बूनदहिरण्यरुक्म	
हेमसंज्ञितानां लक्षणम्	"
अवशिष्टानां कनकादीनां लक्षणम्	११४
सुक्षेत्रभेदानां नागादीनां लक्षणम्	"
चुलीभेदानां भुजङ्गमादीनां लक्षणम्	११५
पक्षन्नभेदानां राक्षसादीनां लक्षणम्	११६
पञ्चभद्रकस्वरूपम्	"

२२. द्विशालगृहलक्षणाध्यायो द्वाविंशः —

द्विशालगृहेषु मुख्यानां षण्णां सिद्धार्थादीनां लक्षणम्	११७
तेषु प्रत्येकमेकादशधा भिन्नानां सिद्धार्थयम-	
सूर्यदण्डवाताख्यानां, चतुर्धा भिन्नयोश्चुलीकाचयोश्च संज्ञाः	११८
सिद्धार्थभेदानां वसुधारादीनां, यमसूर्यभेदानां	
संहारादीनां च लक्षणम्	११९
दण्डगृहभेदानां प्रचण्डादीनां, वातभेदानां	
मरुदादीनां, चुलीभेदस्य रोगाख्यस्य च लक्षणम्	१२०
अवशिष्टानां चुलीभेदानां, काचभेदानां	
छलादीनां च लक्षणम्	१२१

विषयः

पृष्ठम्

२३. एकशाललक्षणाध्यायस्योर्विशः —

एकशालेष्वलिन्दप्रस्तारः	...	...	...	१२१
षोडशानां ध्रुवाद्याख्यानामेकशालभेदानां निर्देशादि	...	...	...	१२२
एष्वेव भेदेष्वलिन्दविन्यासवैचित्र्येण निष्पन्नानां रम्यनन्दश्रीधरमुदिताख्यानामन्येषा- मेकशालविशेषाणां लक्षणं फलं च	...	...	...	..
तादृशानामेव वर्धमानाद्याख्यानां लक्षणं फलं च	...	...	...	१२३
पूर्वमुक्तेषु ध्रुवादिषु षोडशवेश्ममु पङ्दारुकल्पनया रूपान्तरं प्राप्तानामन्येषां षोडशगृहभेदानां संज्ञाः	...	...	...	..
एषामेव भेदानां शालापुरतो विन्यस्तैः षड्दारुभिरुत्प- न्नानां षोडशगृहभेदानां संज्ञाः	...	...	...	..
शालामध्यविन्यस्तैः षड्दारुभिरितेभ्य उत्पन्नानां षोडशगृहभेदानां संज्ञाः	...	...	...	१२४
शालान्तविन्यस्तषड्दार्वादिभिः प्रकारान्तरमाप- न्नानामपरेषां षोडशवेश्मनां संज्ञाः	...	...	...	..
अनन्तरोक्तेषु गृहेषु प्रत्येकं चतुर्दिक्षु अलि- न्दपरिष्कारेण प्रसूतानां षोडशगृहाणां संज्ञाः	...	...	...	..
एवं भेदप्रभेदैर्वर्धितानामेकशालानामाहत्य सङ्ख्याकथनं	...	...	...	..
सिद्धार्थस्थितयोर्हस्तिनीमहिष्याख्ययोः, दण्डगृह- स्थितयोर्गावीलगल्याख्ययोश्च शालयोर्गथायथं मेलनेनात्र संभूतानां चतुर्णां गृहविशेषाणां संज्ञाः फलं च	...	...	...	..

२४. द्वारपीठभित्तिमानाद्यध्यायश्चतुर्विंशः —

हलकाख्यानां पञ्चदशगृहाणां संज्ञाविशेषाः लक्षणं फलं च	...	...	...	१२५
प्रकृताध्याय एवोपरि वक्ष्यमाणानां विषयाणां सङ्ग्रहः	...	...	...	१२६
पञ्चानां वर्गाधिपानां स्वरूपकथनम्	...	...	...	..
तत्र सामान्यतो भित्त्यलिन्दपीठद्वारोच्छ्रायादीनां प्रमाणप्रदर्शनम्	...	...	...	१२७
भद्रनन्दपीठसौरभपुष्कराख्यानां चतुर्णां गृहविशेषाणां लक्षणं फलं च	...	...	...	१२८

विषयः

पृष्ठम्

२५. समस्तगृहाणां सङ्ख्याकथनाध्यायः पञ्चविंशः —

तत्र पञ्चशालानामाहत्य सङ्ख्या, पञ्चशालोत्पत्तिप्रकारश्च	...	...	१२९
अष्टानां पञ्चशालानां संज्ञाः	...	...	”
प्रकारान्तरेण निष्पन्नानां तेषां संज्ञाः	...	...	१३०
विभद्रादिदशभद्रान्तानां तेषां प्रत्येकं सङ्ख्या	...	...	”
षट्शालोत्पत्तिप्रकारः	...	...	१३१
षोडशविधानां षट्शालानां संज्ञाः लक्षणं च	...	...	”
अम्बिलवर्णिनां शुभानि षट्शालानि, तद्भेदाश्च	...	...	”
राजोचितानि विंशतिः षट्शालानि	...	...	१३२
विभद्रादिद्वादशभद्रान्तानां षट्शालानां प्रत्येकं संख्या	...	...	”
सप्तशालनिष्पत्तिः, तद्भेदाश्च	...	...	१३३
राजयोग्यानि सप्तशालानि	...	...	१३३, १३४
प्रकारान्तरेण निष्पन्नानि अन्यानि			
तादृशानि सप्तशालानि	...	...	१३५
विभद्रादिचतुर्दशभद्रान्तानां सप्तशालानां			
प्रत्येकं सङ्ख्या	...	...	१३६
अष्टशालनिष्पादनप्रकाराः	...	...	१३७
विभद्रादिषोडशभद्रान्तानामष्टशालानां प्रत्येकं सङ्ख्या	...	...	”
तेषां सर्वेषामेकीकृता सङ्ख्या	...	...	१३८
नवशालनिष्पादनप्रकाराः	...	...	”
विभद्राद्यष्टादशभद्रान्तानां नवशालानां			
पृथक्पृथक् सङ्ख्या	...	...	१३९
दशशालनिष्पादनप्रकाराः	...	...	१४०
विभद्रादिविंशतिभद्रान्तानां दशशालानां			
पृथक्पृथक् सङ्ख्या	...	...	”
तेषां सर्वेषामेकीकृता सङ्ख्या	...	...	१४१
चतुश्शालादिदशशालान्तानां सर्वेषां वेश्मनां			
भूषावहनादिना निर्दिष्टाः सङ्ख्याः	...	...	”

२६. आयादिनिर्णयाध्यायः षड्विंशः —

प्रासादकर्मणि सूत्रपातविधिः	...	...	१४२
-----------------------------	-----	-----	-----

विषयः	पृष्ठम्
प्राच्यादिदिङ्मुखानां वेश्मनामारम्भे निषिद्धा मासाः	१४३
आये परिज्ञातव्ये क्षेत्रमानसाधननियमः	१४
आयानयनप्रकारः	१४
प्राच्यादिदिक्षूपन्नानामायानां यथाक्रममु- द्दिष्टा ध्वजादिसंज्ञाः, तेषां फलं च	१४
विप्रादीनां प्रशस्ता आयाः	१४४
तत्तन्निवेशनानि प्रति तत्तदायानां विनियोगः	१४
तेष्वधमानां कचिददोषत्वकथनम्	१४
व्ययानयनप्रकारः	१४५
समाधिकादिभेदेन त्रिप्रकारस्य व्ययस्य यथा- क्रममुद्दिष्टाः पिशाचादिसंज्ञाः	१४
अंशकानयनप्रकारः	१४
गृहादिष्वंशकस्य मुख्यत्वव्यवस्थापनम्	१४
अंशकत्रयस्य संज्ञाः	१४
गृहतारास्तत्संज्ञाश्च	१४
वर्ज्या मध्यमाश्च ताराः	१४
त्रयाणां नक्षत्रगणानां संज्ञास्तदन्तर्भूतानि नक्षत्राणि च	१४
मर्तुर्नक्षत्रगणसाम्यादिना विहितस्य गृहस्य शुभफलप्रदत्वकथनम्	१४६
गृहविधाववश्यचिन्तनीयानि षट् करणानि	१४
व्यादिभिः शुभैस्तेर्यथोत्तरं शुभकरत्वकथनम्	१४
समायव्ययादिवेश्मनां वर्जनीयत्वकथनम्	१४
समसप्तकादीनां गृहाणां कर्तव्यत्वोपदेशः	१४
षट्कोष्ठकादिगृहाणां वर्जनीयत्वकथनम्	१४
गृहजीवितादिविज्ञानोपायादिकम्	१४
मेर्वादीनि षट् छन्दांसि तद्विन्यसनप्रकारश्च	१४६, १४७
तेभ्यो गृहसूषासङ्ख्यादिज्ञानम्	१४८

विषयः			पृष्ठम्
	२७.	सभाष्टकाध्यायः सप्तविंशः —	
अष्टानां सभानां संज्ञादिकम्	...	...	१४८
नन्दादिसंज्ञानां तासां लक्षणम्	...	...	१४९
	२८.	गृहद्रव्यप्रमाणाध्यायोऽष्टाविंशः —	
द्वारप्रमाणम्	...	...	११
प्रकारान्तरेण तत्प्रदर्शनम्	...	...	१५०
पेद्यापिण्डोदुम्बरद्वारशाखारूपशाखाखरुवशा- खादीनां प्रमाणम्	...	...	११
शुभाः पञ्च द्वारशाखाः	...	...	११
तलोच्छ्रायः	...	...	११
शालाप्रमाणम्	...	...	१५१
तलन्यासविधिः	...	...	११
पद्मकस्तम्भविधिः	...	...	११
घटपल्लवकस्तम्भविधिः	...	...	११
कुबेराख्यस्तम्भविधिः	...	...	१५२
श्रीधराख्यस्तम्भविधिः	...	...	११
तल्पद्वहृरग्रहणादीनां प्रमाणम्	...	...	११
प्रतिमोकादीनां लक्षणम्	...	...	१५३
भूताख्यादीनां चतुर्णां गृहच्छाद्यानां लक्षणम्	...	...	११
सिंहकर्णादीनां गृहेषु वर्जनीयत्वकथनम्	...	...	११
अन्येषामप्येवंविधानां निषेधः	...	...	१५४
	२९.	शयनासनलक्षणाध्याय एकोनत्रिंशः —	
शयनासनकर्मारम्भसमयः	...	...	११
शयनासननिर्माणार्थे विहिता वृक्षाः	...	...	११
हेमादिनद्धानां शयनासनानां श्रेष्ठत्वकथनम्	...	...	११
शयनासनाद्यर्थकवृक्षादाने तत्कर्मारम्भे च लक्षणीयानि निमित्तानि	...	...	११
नृपादीनां शय्यायाः प्रमाणम्	...	...	१५५

विषयः	पृष्ठम्
शय्याङ्गानां विधानम्	१५५
एकद्रव्यजायाः शय्यायाः श्रेष्ठत्वं, मिश्रद्रव्यजाया द्विदार्वादिश्च तस्या निन्द्यत्वं च	१५६
शय्यादारुसन्धानविधिः	१५७
मध्यव्रणाद्युपलक्षितस्य शयनासनस्य दुष्टत्वम्	१५८
सुश्लिष्टत्वादिगुणयुक्तत्वेन तेषां निर्मितेरावश्यकता	१५९
निष्कुटादीनां षण्णां छिद्राणां लक्षणं फलं च	१६०
शयनासनद्रव्यसामान्यविधिः	१६१
आसनकृतृप्तौ शय्योक्तदारूणामतिदेशः	१६२
आसनाङ्गानां विधानम्	१६३
तेषां द्रव्योपाधिकृतोत्तमादिता	१६४
आसनालङ्काराः	१६५
यादृकासङ्ग्रहादीनां मानम्	१६६

३०. राजगृहाध्यायत्रिसः —

उत्तमादीनां राजवेश्मनां मानम्	१६७
पृथ्वीजयप्रासादलक्षणम्	१६८, १६९
मुक्तकोणप्रासादलक्षणम्	१७०
श्रीवत्सप्रासादलक्षणम्	१७१
सर्वतोभद्रप्रासादलक्षणम्	१७२
शत्रुमर्दनाख्यप्रासादलक्षणम्	१७३
राज्ञः क्रीडार्थानि क्षोणीविभूषणादीनि पञ्च गृहाणि	१७४
अवनिशेखरप्रासादलक्षणम्	१७५
भुवनतिलकप्रासादलक्षणम्	१७६
विलासस्तवकाख्यप्रासादलक्षणम्	१७७
कीर्त्तिपताकप्रासादलक्षणम्	१७८
भुवनमण्डनप्रासादलक्षणम्	१७९
क्षोणीभूषणप्रासादलक्षणम्	१८०
पृथ्वीतिलकप्रासादलक्षणम्	१८१
श्रीनिवासाख्यप्रासादलक्षणम्	१८२

विषयः	पृष्ठम्
प्रतापवर्धनप्रासादलक्षणम्	१६७
लक्ष्मीविलासाख्यप्रासादलक्षणम्	१७
क्षोणीभूषणादिषु पञ्चसु प्रासादेषु भूमिकासंख्या	१७
उक्तानां सर्वेषां प्रासादानां द्वारमानादिकम्	१६८
तुम्बिन्याद्याः सप्त लुमाः	१७
मदलादीनां निवेशनस्थानादि	१७
राजासनमत्तवारणादीनां विधानम्	१६९

३१. यन्त्रविधानाध्याय एकत्रिंशः—

इष्टदेवतावन्दनमध्यायोपक्रमप्रतिज्ञा च	१७
यन्त्रशब्दनिर्वचनम्	१७०
यन्त्रबीजानि .	१७
तत्र पक्षान्तरप्रदर्शनं, तत्त्वण्डनं, स्वमतस्थापनं च	१७
बीजशक्तिस्वभावासूत्रणम्	१७
तज्ज्ञानस्य सर्वार्थसाधकता	१७१
पार्थिवादीनां पदार्थानां बीजानि	१७
तत्तत्पदार्थेषु बीजभूतानां कार्याणि	१७२
बीजबीजिभावविकल्पनानां नानात्वम्	१७३
क्रियानिष्पादनाधिष्ठानम्	१७
यन्त्रगुणाः	१७
तेषूत्कृष्टा गुणाः	१७
यन्त्रसाध्याः क्रियादयस्तद्विवरणं च	१७
प्रकृतप्रन्थोक्तदिशा युक्त्या सम्यङ् निष्पादितै- र्यन्त्रैः साध्यानां विचित्राणां दिङ्मात्रप्र- दर्शनपरो निर्देशः	१७४
तत्र प्रथमभूमिकात् उपरिभूमिकासु पञ्चसु कल्पि- तासु प्रतिप्रहरमेकैकभूमिकां प्रति यन्त्रेण शय्यायाः प्रसर्पणम्	१७५
पुत्रिकया नाडीप्रबोधनम्	१७
तोये वह्निदर्शनादीन्यत्यद्भुतानि यन्त्रकार्याणि	१७

विषयः	पृष्ठम्
सूर्यादिग्रहगतिप्रदर्शनपरं गोलभ्रमणम्	१७५
दारवस्य पुरुषस्यैकनाडिकयैकयोजनगमनम्	११
तालगत्यनुसारेण नृत्यन्त्या पुत्रिकया दीपे क्षीण- क्षीणतैलप्रक्षेपः	११
यन्त्रहस्तिनः प्रदीयमानभूरिचारिपानम्	११
यन्त्रशुकानां तालगत्या गाननर्तनादीनि	११
पुत्रिकाणां गजानां तुरगादीनां च ताल- गत्या वलनवर्तननर्तनादीनि	११
वापीकूपदितः क्षेत्रेषु यन्त्रेण जलानयनापन- यनवैचित्र्यम्	११
कृत्रिमाणां गजादिरूपाणां यथेच्छं निर्गमन- धावनयुद्धकरणादिकाश्चेष्टाः	११
स्वबुद्धिपरिकल्पितानामुक्तानामेषामन्येषां च यन्त्राणां घटनारीतिप्रदर्शनं प्रति ग्रन्थक- र्तुरप्रवृत्तौ कारणम्	१७६
पुरातनोक्तदिशा वक्ष्यमाणानां यन्त्राणां सु- ग्रहाय बीजभूतानां भूतानां पुनः स्मारणम्	११
एतादृशविचित्रनानायन्त्रनिर्माणप्रावीण्यसामग्री स्वनोद्धारियन्त्रद्वयघटना	१७७
षट्मुरजादिस्वनोद्धारियन्त्राणां तत्त्वम्	११
अम्बरचारिविमानघटना	११
दुष्टमजोच्चाटनाय रसयन्त्रेण सिंहनादविधा- नप्रकारः	११
दासादिपरिजनवर्गैर्विना तत्कृत्यानां सर्वेषां यथावन्निर्वहणाय कल्पितस्य स्त्रीपुरुष- प्रतिमायन्त्रस्य घटना	१७८
अनभिमतजनप्रवेशनिरोधनाय द्वारदेशे स्था- पनीयं द्वारपालयन्त्रम्	११
निशि प्रविशतश्चौरस्य प्रसमघातनाय स्थापनी- यं योधयन्त्रम्	११

विषयः	पृष्ठम्
दुर्गगुप्त्यै क्रीडावर्षे च युक्त्या योजितैर्यन्त्रै- श्रापशतध्यादितत्तद्वस्तुविधानवचनम्	१७८
अथ वारियन्त्रप्रस्तावः	"
तत्र पातयन्त्रस्वरूपम्	"
उच्छ्रायसमपातयन्त्रस्वरूपम्	१७९
पातसमोच्छ्राययन्त्रस्वरूपम्	"
उच्छ्राययन्त्रस्वरूपम्	"
धारागृहादिवारिगृहपञ्चकम्	"
तत्र धारागृहविधानम्	१७९-१८१
प्रवर्षणगृहविधानम्	१८१
प्राणालगृहविधानम्	१८२
जलमग्नगृहविधानम्	"
नन्धावर्तगृहविधानम्	१८३
अथ रथदोलाप्रस्तावः	१८४
वसन्तादयः पञ्च दोलाः	"
तत्र वसन्तदोलाविधानम्	"
मदननिवासाख्यदोलाविधानम्	१८५
वसन्ततिलकाख्यदोलाविधानम्	"
विभ्रमकदोलाविधानम्	१८६
त्रिपुराख्यदोलाविधानम्	१८६-१८८
यन्त्राध्यायविधातुरभिधानम्	१८८

३२. गजशालाध्यायो द्वात्रिंशः —

सुभद्राख्याया गजशालाया लक्षणम्	"
नन्दिन्याख्याया लक्षणम्	१८९
सुभोगदाया लक्षणम्	"
भद्रिक्राया लक्षणम्	"
वर्षण्याख्याया लक्षणम्	"
प्रमारिकाया लक्षणं फलं च	"

विषयः

पृष्ठम्

३३. अश्वशालाध्यायस्त्रयस्त्रिंशः —

अश्वशालनिवेशनस्थानम्	...	...	...	१८९
अश्वशालानिर्माणे निषिद्धा वृक्षाः, भूमयश्च	...	...	...	१९०
निषिद्धदेशजैर्वृक्षैस्तच्छालानिर्माणे फलम्	...	...	...	११
निषिद्धभूमिषु तन्निवेशने फलम्	...	...	...	११
भर्तृगृहपरिसरे तन्निवेशने स्थाननियमाः	...	...	...	१९१
अश्वशालाविधानम्	...	...	...	११
शालायामश्वानां स्थानकल्पना	...	...	...	११
यवसस्थानकल्पना	...	...	...	११
खादनकोष्ठकल्पना	...	...	...	१९२
पादबन्धनक्रीलककल्पना	...	...	...	११
शालानिर्माणाङ्गबलिहोमादिकरणकथनम्	...	...	...	११
प्रत्युतु शालासंस्करणविशेषाः	...	...	...	११
बहूनां तुरगाणामवस्थापननियमाः	...	...	...	११
अश्वरक्षार्थानामुपकरणानां संग्रहः	...	...	...	११
प्राङ्मुख्यायां शालायां तुरगबन्धनस्थानम्	...	...	...	१९३
अश्वानां प्राच्याभिमुख्येन बन्धनस्य सर्वस- मृद्धिहेतुत्वस्थापनम्	...	...	...	११
स्नानधिवासनादिकरणे दिङ्नियमः	...	...	...	११
दक्षिणाभिमुखायामुत्तराभिमुखायां च शाला- याप्रश्वबन्धनस्थानादिकम्	...	...	...	११
सन्नाह्यादीनामश्वानां दक्षिणापश्चिमाग्नेयीनैर्ऋ- त्याभिमुख्येन बन्धनस्य निषेधः	...	...	...	१९४
वायव्यैशान्याभिमुख्येन बन्धनस्य निषेधः	...	...	...	१९५
ब्राह्म्यां दिश्यनुवंशस्थाने च तद्बन्धननिषेधः	...	...	...	११
स्मृणानामितरेषां च बन्धने नियमा	...	...	...	११
भेषजतदुपकरणारिष्टव्याधिताश्वमन्दिराणां स्थानानि, चिकित्सोपकरणानि च	...	...	...	११
उक्तानां चतुर्णां मन्दिराणां सामान्यविधिः	...	...	...	११

विषयः

पृष्ठम्

३४. अग्रयोज्यप्रयोज्याध्यायश्चतुस्त्रिंशः —

राजादीनां वेश्मस्वप्रयोज्यानां परिगणनम्	...	...	...	१९६
तेषु प्रयोज्यानां प्रदर्शनोपक्रमः	...	...	...	१९७
तत्र प्रयोज्या देवता	...	...	...	१९
द्वारेषु प्रयोज्याः प्रतीहार्यादिप्रतिकृतयः	...	...	...	१९८
तत्रैव निधीनां लक्ष्म्याश्च निवेशनप्रकारः	...	...	...	१९
गृहवाद्याभ्यन्तरभित्तिष्वालेख्यानां नियमाः	...	...	...	१९
वासघाति निवेशनीयानामालेख्यानां विधिः	...	...	...	१९
गृहभित्तीनामधोभागेषु, प्रेक्षासङ्गीतभूम्या- दिषु च प्रयोज्यानां लेख्यानां विधिः	...	...	...	१९९
वेश्मनि प्रयोक्तव्यत्वेनोक्तानां सर्वेषां पीठ- शय्यासनसभादेवकुलादिष्वप्यतिदेशः	...	...	...	१९

३५. शिलान्यासविध्यध्यायः पञ्चत्रिंशः —

शिलान्यासविधये विहितोऽथनपक्षतिथिनक्षत्रादिः	...	...	...	२००
प्रथमेष्टकालक्षणम्	...	...	...	१९
वर्जनीयाः शिलाः	...	...	...	१९
नन्दादिकाश्चतस्रः शिलास्तद्देवताश्च	...	...	...	१९
वेदीप्रकल्पनम्	...	...	...	१९
नन्दाप्रतिष्ठापनविधिः	...	...	...	२०१
उपशिलान्यसनम्	...	...	...	२०२
नन्दादीनामङ्काः, निवेशनस्थानानि च	...	...	...	१९
तासां प्रतिष्ठापनमन्त्रादिकम्	...	...	...	१९
वैदिकाः शिलाचयनमन्त्राः	...	...	...	२०३
विधिना स्थापितानां तासां पुनश्चालनादिषु फलम्	...	...	...	१९

३६. बलिदानविध्यध्यायः षट्त्रिंशः —

मण्डलकरणम्	...	...	...	२०४
कलशन्यसनम्	...	...	...	१९
वास्तुदेवताकल्पनम्	...	...	...	१९

विषयः			पृष्ठम्
अर्घ्यनिवेदनम्	...	...	२०४
विश्वकर्मणो वास्तुदेवानां च पूजाविधिः	...	...	२०४, २०५
शान्तिबलिकर्माह्राणि वास्त्वादीनि	...	...	२०६

३७. कीलकसूत्रपाताध्यायः सप्तत्रिंशः —

प्रशस्ताः कीलकवृक्षाः	...	...	११
विप्रादीनां विहिताः कीलकवृक्षाः	...	...	११
अशोकादीनां विनियोगे कच्चिद् विशेषः	...	...	११
तत्तद्वर्णानधिकृत्यापरो वृक्षविधिः	...	...	२०७
वर्णानां कीलकप्रमाणम्	...	...	११
तेषां सूत्रविधिः	...	...	११
कीलकस्थापनप्रकारः	...	...	११
तत्र कीलकस्थानपूजा	...	...	११
वेदीकल्पनम्	...	...	११
वेद्यां ब्रह्मकुम्भस्थापनम्	...	...	२०८
कीलसंस्करणम्	...	...	११
परश्चाद्युपकरणपूजा	...	...	११
अग्निकार्यम्	...	...	११
सुलग्नपरीक्षणम्	...	...	११
पुरोहितसांख्यिकस्थपत्यादीनां पूजा	...	...	२०९
सूत्रपातसम्बद्धं बलिकर्म	...	...	११
यथोक्तबल्यलाभे कार्यो बलिविशेषः	...	...	११
विप्रपूजनम्	...	...	११
स्थापनाय प्रथमशङ्कोरुद्धरणनियमाः	...	...	२१०
भूमौ प्रतिष्ठापितस्य तस्य परशुना हन्तने मन्त्राः	...	...	११
शङ्कुमूर्धनि दातव्यानां प्रहाराणां संख्या	...	...	११
हन्यमाने तस्मिन् शुभाशुभनिमित्तोपलक्षणम्	...	...	११
ताडनसाधननियमः	...	...	११
ताडितस्य कीलस्य प्राच्यादिषु नमने फलम्	...	...	२११
तस्मिन् कूर्चके जाते फलम्	...	...	११

विषयः			पृष्ठम्
तस्य स्फुटनहस्तअंशादिषु फलम्	...	...	२११
प्रथमप्रहाराष्टकेन कीलकस्य स्वास्थ्यभावे			
कर्तव्यं कर्म	...	...	”
शङ्कुभिषेकादि	...	...	”
सूत्रबन्धनप्रकारः	...	...	”
कीलकस्थानेषु बलिदानविधिः	...	...	२१२
साम्ना मन्त्रितेन कुम्भोदकेन वास्तुप्रोक्षणम्	...	...	”

३८. वास्तुसंस्थानमातृकाध्यायोऽष्टात्रिंशः—

चत्वारिंशतः क्षेत्रसंस्थानानां संज्ञास्तद्वि-			
नियोगश्च	...	...	२१३
तत्र राज्ञस्तत्कुमाराणां पुरोहितस्य सेनाप-			
तेश्च वासोचितानि क्षेत्रसंस्थानानि	...	...	”
वाहनानामन्तःपुरस्य वणिजां वैश्यानां सुवर्ण-			
कृतां नगरगोष्ठिकानां च क्षेत्रसंस्थानानि	...	...	”
पुत्राभिलाषिणां महाभात्राणां मृगलुब्धकाना-			
मेकदृश्वनां गणाचार्याणां प्रजाध्यक्षाणां मा-			
लिकानां च तत्संस्थानानि	...	...	”
सौचिकवाजिपोषकतक्षवन्दिमागधत्रेणवादित्रा-			
दकानां तत्संस्थानानि	...	...	२१४
रथिनां नौचानां श्वपाकानां धान्यजीविनां			
श्रमणानां हस्त्यारोहिणां च तत्संस्थानानि	...	...	”
बन्धनागारिणां सुराकाराणां कर्मकारिणां			
नापितानां कोशरक्षिणां वह्निजीविमानो-			
पजीविनोश्च तत्संस्थानानि	...	...	”
चैत्यवृक्षवाटयज्ञवाटादीनां क्षेत्रसंस्थानानि			”

३९. द्वारगुणदोषाध्याय एकोनचत्वारिंशः—

विप्रादिविषये गृहाणां द्वाराणां च स्थानानि	...	...	२१५
तेषु वास्तुद्वारगृहद्वाराणां निवेशननियमाः	...	...	”
उत्सङ्गादयश्चत्वारो निवेशाः	...	...	”

विषयः	पृष्ठम्
तत्रोत्सङ्गलक्षणम्	२१५
हीनबाहुकादीनां लक्षणम्	२१६
ब्राह्मणाद्यावासस्थानकल्पनेषु विशेषविधिः	”
वर्णानामुत्तमा भूमिकासंख्या	”
तेषां गृहोर्ध्वप्रमाणम्	२१७
देवादिविषये विशेषविधिः	”
तत्तद्वर्णानामवरा भूमिकासंख्या	”
उत्कृष्टस्य वास्तुद्वारस्य गुणाः	”
द्वारकल्पनसम्बद्धा नियमाः	२१८
रथ्यादिभिर्द्वारवेधे फलम्	२१९
भिन्नदेहाख्यस्य वास्तुनो लक्षणं	”
पूर्वादिद्वाराणां निवेशनस्थानानि	”
द्वारेष्वविहितस्थाने विनिवेशितेषु फलम्	”

४०. पीठमानाध्यायश्चत्वारिंशः —

उत्तमाधनमध्यमानां पीठानामुच्छ्रायः, विष्वा-

दिषु तद्विनियोगश्च	२२०
मनुष्यवास्तुपीठानां सामान्यविधिः	”
विप्रादिषु विषये पीठोत्सेधाः	२२१
तेष्वेव प्रकारान्तरेण पीठविभागः	”

४१. चयविध्यध्याय एकचत्वारिंशः —

विंशतिश्चयगुणाः	”
तद्विपरीताश्चयदोषा अपि विंशतिरिति कथनम्	२२२
दक्षिणपश्चिमादिकुड्यानां बहिर्मुखत्वेन विच-	
यने फलं	”
कुड्येषु दलितादिषु फलम्	”
प्राग्दक्षिणादिकर्णानां बहिर्मुखत्वेन प्रवर्तने	”
फलम्	”
सर्वबाहुषु चयनेन विशालीकरणे तत्सन्निवेशः	”
इहायन्यव्यवस्था	”

विषयः	पृष्ठम्
चीयमानस्यातिसंक्षिप्तविस्तृतत्वादिषु संज्ञा- न्तरं फलं च	२२३
भित्तिचयनप्रकारः	"
४२. शान्तिकर्मविध्यध्यायो द्विचत्वारिंशः —	
कर्णिकास्थापनम्	२२४
कर्णिकासु वायसादीनामधिरोहणे फलम्	२२५
तासां गृध्रादिभिर्घर्षणे शान्तिकविधिः	२२६
गृहाङ्गानां मधुसञ्चयादिभ्यो रक्षणीयत्वक- थनम्	"
गृहदारूणामिन्द्रकीलादीनां भङ्गादिषु फलम्	"
नवदारुभङ्गादिषु प्रतिविधानम्	२२७
स्थूणामल्लकपृष्ठवंशानां भङ्गे शान्तिकविधिः	"
वारणसङ्ग्रहस्थूपयोपधिकायतुलानां भङ्गे तद्विधिः	२२८
कर्णिकाभ्यन्तरस्थूणाशालापादयुग- तुलापादादीनां भङ्गे तद्विधिः	२२९
प्रधानस्थूणाग्रवक्रतादिषु फलम्	२३०
विशेषतश्चतुर्णां तुलादीनां वास्तुमुख्याङ्गानां हिंसने शान्तिकविधानकथनम्	"
४३. द्वारभङ्गफलाध्यायस्त्रिचत्वारिंशः —	
उक्तानां नवकर्मविधीनां ग्रामादिष्वप्यतिदेशः	"
नवकर्मणि स्निग्धत्वादिगुणयुक्तेषु तद्विहीनेषु च द्रव्येषु फलम्	२३१
पूर्वादिषु नगरभागेषु रम्येषु सत्सु राज्ञः फलम्	"
तेष्वरम्येषु तस्य फलम्	२३२
देवागारपुरद्वारादिषूपन्नानि शुभाशुभानि राज्ञ एवेति कथनम्	"
उक्तेषु स्थलविशेषेषु नवकर्मण्यूर्ध्ववंशाङ्गला- दीनां मुख्याङ्गानां भङ्गे राज्ञः फलम्	"

विषयः	पृष्ठम्
तद्भङ्गे प्राप्ते सति फलम्	२३२
दिगुत्थिते गृहोत्थिते च तस्मिन् फलभाजः	११
इह सर्वनिमित्तेषु शुभाशुभानां फलानां कालनियमः	११
वास्तुनि पुराणस्वव्यपदेशस्य कालः	११
नवकर्मणि निष्ठिते तुम्बिकादीनां भङ्गे फलम्	११
लुमासुण्डकानुपूर्वमुण्डगोधानागपाशाख्यानां गृहद्रव्याणां भङ्गे फलम्	२३३
कपाटस्यार्गलापार्श्वस्य तोरणस्य वास्तुमध्यस्य सोपानस्य वेदिकायाः गवाक्षस्य पट्टस्त- म्भस्य च विनाशे फलम्	११
गजशुण्डायाः कपोताल्याः स्थपनीपट्टिकाया विटङ्कस्य तुलायाः शालास्तम्भस्य स्त- म्भशीर्षादेश्च भङ्गे फलम्	११
प्रतिमोकभङ्गवाहिन्याकाशतलकप्रतिच्छन्न- सादमण्डलवलभीनां भङ्गे फलम्	२३४
प्रलीने विलीने विनष्टे च प्रासादे फलम्	११
पूर्वोक्तेषु गृहावयवेषु स्निग्धत्वादिगुणवि- शिष्टेषु फलम्	११
कर्णिकाभ्यन्तरस्थूणाशालापादहानौ फलम्	११

४४. स्थपतिलक्षणाध्यायश्चतुश्चत्वारिंशः —

स्थपतेर्लक्षणम्	२३५
वास्तुशास्त्रस्याष्टाङ्गानि	११
स्थपतेः कृत्यविशेषाः	११
शास्त्रमविज्ञाय प्रयोक्तुः स्थपतेर्घातः	११
अविदुषः स्थपतेर्निन्दा	११
केवलशास्त्रज्ञस्य केवलकर्मज्ञस्य वा तस्य प्रयो- गकाले सम्पद्यमाना दोषाः	११
कर्मविदः स्थपतेर्लक्षणम्	११

विषयः	पृष्ठम्
शास्त्रकर्मसामर्थ्ये विद्यमानेऽपि प्रज्ञाभावे तस्य सम्भाव्यमाना दोषाः	... २३५
प्रज्ञावत एव तस्य सर्वकर्मनिर्वहणक्षमत्वस्थापनम्	... २३६
सर्वेषु स्थपतिगुणेषु सत्स्त्रपि शीलाभावे कर्म- वैफल्यस्य विपरीतफलोपनमनस्य च निरूपणम्	... १७
आलेख्याद्यष्टविधकर्मविज्ञानस्याप्यावश्यकता	... ११

४५. अष्टाङ्गलक्षणाध्यायः पञ्चचत्वारिंशः —

स्थापत्याष्टाङ्गविवरणम्	... २३७
नृपालस्थपतेर्गुणाः	... १४
अङ्गेषु सप्तमस्य यज्ञशालामानस्य प्रयोगः	... १४
तत्र यज्ञशालानिवेशनविधिः	... १५
यजमानकुटीप्रमाणादिकम्	... २३८
प्राग्भंशपरिकल्पनम्	... १५
प्रक्रमनिवेशनविधिः	... १५
वेदीकल्पनम्	... १५
होमस्थानकल्पनम्	... १७
यजमानस्थानकल्पनम्	... १५
कोटिहोमलक्षहोमस्थानादि	... १५
सर्वाङ्गेषु याज्ञिकाङ्गस्य प्राशस्त्यम्	... २३९
यज्ञभूमिमापने विहितं वास्तुपदम्	... १५
अष्टमस्य राजशिविरनिवेशाख्यस्याङ्गस्य निरूपणम्	... १५
तत्र शिविराणामाकृतिविशेषाः	... १५
शिविरद्वारसङ्ख्या	... १५
स्थ्याप्रमाणम्	... १५
नरपतेः स्थानम्	... १५
मन्त्रिपुरोहितबलाध्यक्षान्तः—	
पुरभाण्डागाराणां स्थानानि	... १५
अश्वानां दन्तिनां च स्थानानि	... १५

विषयः	पृष्ठम्
परिखापमाणम्	२२९
शिविरस्थानमापनोचितं वास्तुपदम्	२३
अष्टमाङ्गस्वशिष्टस्य दुर्गकर्मणो निरूपणप्रारम्भः	२३
तत्र षड्विधानां दुर्गणां संज्ञाः	२४०
तेषु प्रशस्तं दुर्गम्	२३
दुर्गस्थानविभाजनार्हं वास्तुपदम्	२३
हर्म्यप्रमाणादिकम्	२३
स्थोपरथ्याद्वाराणां प्रमाणानि	२३
दुर्गेश्वरप्रासादानां स्थानानि	२३
दुर्गरक्षार्थं स्थाप्यानां वीराणां लक्षणम्	२३
अन्तःपुरादीनामपि तत्र निवेशनीयत्वकथनम्	२३

४६. तोरणभङ्गादिशान्तिकाध्यायः षट्चत्वारिंशः —

तोरणभङ्गलोषादिषु दोषाः, तत्प्रशमनविधिश्च	२४१
प्रासादं गृहं वा प्रविष्टाः सन्तो दोषसूचकाश्च- तुर्विधाः कपोताः, तत्प्रवेशफलं च	२४२
कपोतप्रवेशदोषप्रशमनार्थो विधिः	२४३

४७. वेदीलक्षणाध्यायः सप्तचत्वारिंशः —

चतुर्विधानां वेदीनां संज्ञाः तद्विनियोगश्च	२४४
तत्र सर्वतोमद्रालक्षणम्	२४
श्रीधरीलक्षणम्	२४
पत्रिनीलक्षणम्	२४
चतुरश्रालक्षणम्	२४
सर्ववेदीगता विशेषाः	२४
तास्विष्टकाचयनविध्यादि	२४
स्तम्भविन्यसनविधिः	२४५
स्तम्भस्थापनाङ्गं देवतापूजादिकम्	२४

४८. गृहदोषनिरूपणाध्यायोऽष्टचत्वारिंशः —

भूध्रुवफलम्	२४
-------------	----

विषयः	पृष्ठम्
गृहविधौ वर्ज्या भूमयः	२४६
चैत्रादिमासेषु निर्मितानां गृहाणां फलम्	२४६
कीलादीनां स्थानम्	२४६
तत्तद्दिङ्मूढेषु वेश्मसु फलम्	२४६
पुरे प्रासादादीनां निवेशनस्थानम्	२४६
वलितादीनि चतुर्विधानि दुष्टगृहाणि	२४६
तेषां लक्षणं फलं च	२४६
मूषकोत्करादिभिर्दुष्टानां भुवां वर्जनीयत्वकथनम्	२४६
तासु वास्तुनिवेशने फलम्	२४६
वेश्मस्वनिष्ठो मुख्यायामः	२४६
मानुषशालायां मूषालिन्दयोरावश्यकता, देवा- गारशालायां तदाभावश्च	२४७
खादकाख्यस्य वेश्मनो लक्षणं फलं च	२४७
सशलयादिकं मर्मदोषचतुष्टयम्	२४७
छिन्नाख्यस्य वास्त्वङ्गस्य लक्षणं फलं च	२४७
स्वगृहद्वयमध्येन वर्त्मनो निर्वाहे फलम्	२४७
मार्गवेधस्य स्वरूपं फलं च	२४७
उत्सङ्गादीनां चतुर्णां प्रवेशानां स्वरूपं फलं च	२४७
शालभेदस्य स्वरूपं फलं च	२४८
विकोकिलगृहस्य स्वरूपं फलं च	२४८
सीमाशालाप्रभितेषु प्रासादादिषु फलम्	२४८
गर्भे चन्द्रावलोकिताया निषेधः	२४८
गवाक्षके मूषानिवेशनस्यावश्यकता	२४८
गण्डकुक्षिपृष्ठकक्षाख्यानामङ्गानां गृहात् पृथकरणे फलम्	२४८
गण्डादीनां स्वरूपनिर्देशः	२४८
स्थापितानां द्वाराणां संरोधे फलम्	२४८
गृहश्रोत्रादीनां रोधे फलम्	२४८
कृतानां गवाक्षालोकनानां चयने फलम्	२४९
प्राच्यादिषु चीयमानाया भित्तेर्बहिर्गमने फलम्	२४९

विषयः	पृष्ठम्
चीयमानानां प्राग्दक्षिणादिकर्णानां बहिर्गमने फलम्	२४९
मल्लिकाकृतिमन्दिरस्य लक्षणम्	११
तत्रायव्ययव्यवस्था	११
संक्षिप्तगृहस्य लक्षणं फलं च	११
मृदङ्गाकृतिगृहस्य लक्षणं फलं च	११
मृदुमध्यगृहस्य लक्षणं फलं च	२५०
कर्णेषु विषमोन्नतेषु फलम्	११
गृहमध्ये द्वारकरणनिषेधः	११
द्वारवेधेऽनिष्टद्रव्ययोजने च फलम्	११
नवेन पुराणयोजने फलम्	११
मिश्रजातिद्रव्योत्थेषु गृहादिषु फलम्	११
तत्तत्स्थानेष्वधिवास्य प्रतिष्ठितानां पुनश्चालने फलम्	११
अन्यवास्तुच्युतस्यान्यवास्तौ योजने फलम्	११
देवदग्धेन द्रव्येण गृहकरणे फलम्	११
सूर्यद्रुमध्वजच्छायानां गृहद्वारातिक्रमणे फलम्	११
ध्वजच्छायायाः स्वरूपनिर्देशः	११
निषिद्धा गृहताराः	११
निम्नोन्नतत्वादिदोषयुक्तस्याग्रतरद्वारस्य करणे फलम्	११
नागदन्तादीनां द्वारमध्ये निवेशनस्य, तेषां विषमस्थितेश्च निषेधः	२५१
गृहे इतिहासाद्युक्तवृत्तान्तप्रतिरूपणस्य निषेधः	११
इन्द्रजालतुल्यानां, मिथ्याकृतानां, भीषणानां च प्रतिरूपणस्य निषेधः	११
स्वयमुद्घाटने पिधानं च कुर्वतः, सशब्दस्य, पादशीतलस्य च, द्वारस्य निवेशने फलम्	११
अधोमुखत्वेन प्रत्यग्याम्यानत्वेन च द्रव्यस्य निवेशने फलम्	११

विषयः	पृष्ठम्
स्तम्भद्वारस्य भित्तिश्च वैपरीत्येन निवेशनस्य निषेधः	२५१
उपर्युपरिभूमिकाकल्पने, तत्र क्षणकल्पात् च	
नियमाः	११
शालाया निम्नत्वे अलिन्दस्याधिक्ये च फलम्	११
उपरिभूमिषु द्वारनियमाः	११
आध्मातादिद्वाराणां निवेशने फलम्	११
चत्वररथ्यादिभिर्द्वारवेधे फलम्	२५२
हीनाधिकप्रमाणस्य द्वारस्य निवेशने फलम्	११
कृशादिद्वाराणां निवेशने फलम्	११
अन्तर्द्वारादुच्चस्य बहिर्द्वारस्य, विशङ्कटस्य च	
द्वारस्य निवेशने फलम्	११
पट्टसन्धौ द्वारमध्ये निवेशिते फलम्	११
तुलायामुपतुलायां च द्वारि तिर्यङ्निवेशितायां	
फलम्	२५३
जयन्त्यामनुवंशमनुप्राप्तायां फलम्	११
ललाटिकास्यायास्तुलायाः स्वरूपं फलं च	११
यज्ञोपवीतिन्यास्यायास्तस्याः स्वरूपं	
फलं च	११
भारतुलाया मध्यवेधे फलम्	११
अखिलैस्तुलाग्रैर्भित्तिभेदकरणस्य निषेधः	११
भारपट्टे ब्रह्मपदन्यस्ते फलम्	११
अयुक्तयोर्युक्तयोर्वा सन्धेर्भारपट्टगतसन्धौ	
योजने फलम्	११
अनुवंशमाश्रित्य भोजने शयने च कृते फलम्	११
नागदन्तके तिर्यक्स्थे शयनागारविन्यस्ते च	
फलम्	११
वाक्षिराजघण्टाध्वजच्छत्रादीनां गृहे निषेधः	११
गृहनमने पञ्च हेतवः	११
अनुचितस्थौल्यादिकैर्द्रव्यैर्गृहस्य वैरूप्ये दृष्टान्तः	२५४

विषयः	पृष्ठम्
जीर्णघुणक्षतादीनां दारूणां वर्जनीयत्वकथनम्	२५४
गृहकर्मणि वर्जनीया वृक्षाः	२५
द्वारैर्मित्तिभिश्च मर्मपीडायां फलम्	२५
कायसन्धिपालादिषु मर्मस्थानस्थितेषु फलम्	२५
स्तम्भादिभिर्द्वारमध्ये निषीडिते फलम्	२५
षड्दारुकाणां द्वाराणां च मध्येषु कर्णद्रव्या- दिभिर्विद्वेषु फलम्	२५५
नागदन्तादिभिः शय्यावेधे फलम्	२५
गृहमध्यभागे द्वारे निवेशिते फलम्	२५
द्रव्येण महामर्मपीडायां फलम्	२५
गृहस्य शून्यतापादका दोषाः	२५
विभागपदहीनेषु वास्त्वादिषु फलम्	२५
पुरप्रासादवेश्मनां परिसरे वर्जनीया वृक्षाः	२५
द्रव्यायामोच्छ्रायविस्तारणामाधिक्ये फलम्	२५
घातितेषु पातितेषु च स्तम्भद्वारादिषु फलम्	२५
निष्फलदायिनो गृहस्य सामान्यलक्षणम्	२५६

४९. रुचकादिप्रासादलक्षणाध्याय एकोनपञ्चाशः —

पुरा ब्रह्मणा सृष्टानि पञ्च विमानानि	२५
तेषां विनियोगः	२५७
सूर्यादीनामुपयोगान्यान्यपि बहूनि विमानानि स कल्पयामासेति वचनम्	२५
ब्रह्मसृष्टानां वैराजादीनां पञ्चानां विमानविशे- षाणामाकृतिः	२५
वैराजभेदानां संज्ञाः	२५
कैलासभेदानां संज्ञाः	२५
पुष्पकमणिकत्रिविष्टपाख्यविमानत्रयभेदानां संज्ञाः	२५८
एषामुत्तमाधममध्यमानि भानानि	२५
अथ चतुर्विंशतेर्वैराजभेदानां लक्षणप्रस्तावः	२५

विषयः	पृष्ठम्
तत्र रुचकलक्षणम्	२५८
चित्रकूटलक्षणम्	२५९
सिंहपञ्जरलक्षणम्	२६०
भद्रलक्षणम्	२६१
श्रीकूटलक्षणम्	२६२
उष्णीषलक्षणम्	२६३
शालाख्यलक्षणम्	२६४
गजयूथपलक्षणम्	२६५
नन्दावर्तलक्षणम्	२६६
अवतंसलक्षणम्	२६७
स्वस्तिकलक्षणम्	२६८
क्षितिभूषणलक्षणम्	२६९
भूजयलक्षणम्	२७०
विजयनन्दश्रीतरुप्रमदाप्रियाभिधानां चतुर्णां विमानानां लक्षणम्	२७१
व्यामिश्रहस्तिजातीयकुबेरवसुधाधराणां लक्षणम्...	२७२
सर्वतोभद्रविमानाख्यमुक्तकोणानां लक्षणम्	२७३
अथ दशानां कैलासविमानभेदानां लक्षणप्रस्तावः	२७४
तत्र बलयदुन्दुभिप्रान्तपद्मकान्तचतुर्मुखमण्ड- काख्यानां सप्तानां विमानानां लक्षणम्	२७५
अवशिष्टानां कूर्माद्याख्यानां त्रयाणां लक्षणम्	२७६
अथ दशानां पुष्पकविमानभेदानां लक्षणप्रस्तावः	२७७
तत्र भवविशालसाम्मुख्याख्यानां लक्षणम्	२७८
प्रभवशिबिरागृहमुखशालद्विशालगृहराजामल- विम्बाख्यानां सप्तानां लक्षणम्	२७९
चतुरश्रायतानामेषामेव सन्निवेशान्तरप्रदर्शनम्	२८०
अथ दशानां मणिकभेदानां लक्षणप्रस्तावः	२८१
तत्रामोदैरैतिकतुङ्गचारुभूत्याख्यानां पञ्चानां विमानानां लक्षणम्	२८२

विषयः	पृष्ठम्
निषेवकनिषेधसिंहसुप्रभाख्यानां लक्षणम्	२७१
लोचनोत्सवविमानलक्षणम्	२७२
अथ दशानां त्रिविष्टपविमानभेदानां लक्षण- प्रस्तावः	”
तत्र वज्रकनन्दनशङ्कुवामनमेखललयमहा- पद्मानां लक्षणम्	”
हंसविमानलक्षणम्	२७३
व्योमचन्द्रोदयविमानयोर्लक्षणम्	”

५०. प्रासादशुभाशुभलक्षणाध्यायः पञ्चाशः—

शुभकराणां प्रासादानां लक्षणम्	”
तद्विपरीतलक्षणेषु प्रासादेषु प्रत्येकं फलानि	२७४

५१. आयतननिवेशाध्याय एकपञ्चाशः—

उत्तमादिभेदेन त्रिधा भिन्नस्य नृपायतनस्य मानं विन्यासश्च	२७५
नृपानुजीविनृपपत्नीगृहाणां देवधिष्ण्यानां च दिग्भागादिकम्	”
मन्त्रिसेनानीप्रतीहारपुरोधःप्रासादानां दिग्भागादिकम्	”
राजमातृस्वसृमातुलकुमारप्रासादानां दिग्भा- गादिकम्	”
द्विजमुख्यसामन्तकुञ्जरारोहभटपौरजनगृहाणां दिग्भागादिकम्	”
सर्वेषां गृहाणां सामान्यविधिः	२७६
इतरेषां गृहाणां भूषणादिभी राजगृहैः साम्य- माधिक्यं च परिहरेदिति वचनम्	”
अवशिष्टस्य भूभागस्य विनियोगः	”

५२. प्रासादजात्यध्यायो द्विपञ्चाशः—

वैराजविमानसामान्यविधिः	२७७
वैराजविमानप्रभवाः प्रासादविशेषाः	”

विषयः				पृष्ठम्
तथाविधा अष्टौ शिखरोत्तमाः प्रासादाः	...	...	...	२७८
वैराजजन्मनां सर्वेषामेषां प्रासादानां सर्वकाम- फलप्रदत्वकथनम्	...	...	...	”
एष्वन्यजातिदूषितेषु फलम्	...	...	...	”

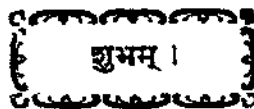
५३. जघन्यवास्तुद्वाराध्यायस्त्रिपञ्चाशः—

जघन्यवास्तुद्वारप्रमाणम्	...	...	...	२७९
तत्र पेद्यापिण्डादीनां मानम्	...	...	...	”
रूपशाखाखल्वशाखातुङ्गशाखानां मानम्	...	...	...	”
तुङ्गाया बाह्यतः क्रियमाणानां शाखानां मानम्	...	...	...	”
तलोदयमण्टपादीनां मानम्	...	...	...	२८०
उत्तममध्यमयोः प्रासादयोस्तलमानम्	...	...	...	”
कुम्भिकादिषु हीनाधिकमानकल्पननिषेधः	...	...	...	”

५४. प्रासादद्वारमानाद्यध्यायश्चतुष्पञ्चाशः—

प्रासादद्वारमानम्	...	...	...	”
पेद्यामानम्	...	...	...	”
शाखामानम्	...	...	...	”
उत्तराङ्गमानम्	...	...	...	”
रूपशाखामानम्	...	...	...	”
षीठबन्धमानम्	...	...	...	”
भरणमानम्	...	...	...	”
कपोतमानम्	...	...	...	२८१
रथिकामानम्	...	...	...	”
द्वारभूषा	...	...	...	”
कपोतादिविधानम्	...	...	...	”
परिमण्डलीकरणम्	...	...	...	”
पद्मपत्रिकामानम्	...	...	...	”
रसनामानम्	...	...	...	”
जङ्घामानम्	...	...	...	”

विषयः	पृष्ठम्
खल्वशाखामानम्	२८१
बाह्यशाखामानम्	”
द्वारशाखानां सङ्ख्या	”
शाखानां निर्गमविस्तारयोर्मानम्	”
पिण्डोदुम्बरमानम्	२८२
तलन्यासमानम्	”
सिद्धमुखमानम्	”
त्रिविधं पट्टपिण्डमानम्	”
हीरग्रहणमानम्	”
कुम्भिकोत्कालकयोर्निवेशनप्रकारः	”
उत्तरपट्टतद्गीरयोर्मानम्	”
तदूर्ध्वभागपरिष्करणम्	”
सप्तानां लुमानां संज्ञाः	”
तत्र तुम्बिनीनिष्पादनप्रकारः	२८२
अन्यासां लुमानां निष्पादनप्रकारः	२८३
पञ्चविंशतिर्वितानानां नामानि	”
कोलादीनां नागबन्धान्तानां सप्तानां वितानानां रूपनिर्माणप्रकारः	२८४
पुष्पकादीनां विद्युन्मन्दारकान्तानां तेषां रूप- निर्माणप्रकारः	२८५
दशच्छद्योदयाः	२८६
सप्त वृत्तच्छद्योदयाः	”
छाद्यक्षेत्रानुसारेण कल्प्यानि लुमामानानि ...	”
छाद्यलुमानां गण्डिकाच्छेदादिकम्	२८७
उत्तमादिप्रासादानां छाद्यनिर्गमाः	२८८
सिंहकर्णलक्षणम्	२८८-२९०

॥ श्रीः ॥

श्रीगणेशाय नमः ।

महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचितं
समराङ्गणसूत्रधारापरनामधेयं
वास्तुशास्त्रम् ।

महाभागमनो नाम प्रथमोऽध्यायः ।

देवः स पातु §भुवनत्रयसूत्रधार-
स्त्वां बालचन्द्रकलिकाङ्कितजूटकोटिः ।

एतत् *समग्रमपि कारणमन्तरेण
कात्स्नर्यादमूत्रितममूच्यते † येन विश्वम् ॥ १ ॥

सुखं धनानि ऋद्धिश्च सन्ततिः सर्वदा नृणाम् ।
प्रियाण्येषां तु संसिद्धयै सर्वं स्याच्छुभलक्षणम् ॥ २ ॥

यच्च निन्दितलक्ष्मा(च? त्र)तदेतेषां विघातकृत् ।
अतः सर्वेषुपादेयं (यद्) भवेच्छुभलक्षणम् ॥ ३ ॥

देशः पुरं निवासश्च सभा वेश्मासनानि च ।
यत्रद्रीदृशमन्यच्च तत्तच्छ्रेयस्करं मतम् ॥ ४ ॥

वास्तुशास्त्रादृते तस्य न स्याल्लक्षणनिश्चयः ।
तस्माल्लोकस्य कृपया शास्त्रमेतदुदीर्यते ॥ ५ ॥

§ भुवनत्रयसूत्रधारः लोकत्रयशिल्पी । शिल्पवैचित्र्यमुत्तरार्धे प्रतिपाद्यते । * समग्रं
कारणमन्तरेणापि समवायप्रसमवायिनिमित्तात्मना त्रिप्रकारमन्योन्यविलक्षणस्वरूपं लोकप्रतीतं
कारणरूपायै कार्यमात्रसाधारणं विनापीत्यर्थः, जगद्रूपस्य हि कार्यस्यैक एवेश्वर इत्युक्तं
च निमित्तं चासाय इति । † अमूच्यते आकारोत्पत्त्यपूर्वममूच्यते ।

अथैकदा जगज्जन्महेतुमम्बुरुहासनम् ।
 पृथ्वी पृथुभयभ्रान्ता चकिताक्षी समाययौ ॥ ६ ॥
 प्रणम्य प्रणतिप्रह्वनिखिलत्रिदशेश्वरम् ।
 सगद्गदमुवाचेति भूतधात्री पितामहम् ॥ ७ ॥
 भगवन्नहमेतेन पृथुना पृथुतेजसा ।
 उप(ह्र? ह्रु)ता त्वां शरणं प्राप्ता त्रायस्व मां ततः ॥ ८ ॥
 चदन्त्यामिति मेदिन्यामाविरासीदथो पृथुः ।
 संरम्भमुक्तहृदयो ब्रह्माणं प्रणनाम च ॥ ९ ॥
 जगादैनमथ स्त्रिग्धध्वनिगम्भीरया गिरा ।
 कुर्वस्तद्यानहंसानां पयोदध्वनिशङ्कितम् ॥ १० ॥
 त्वयास्मि जगतां नाथ ! जगतोऽधिपतिः कृतः ।
 स्थापितानि च भूतानि सर्वाण्यपि वशे मम ॥ ११ ॥
 तेष्वियं मम विश्वेश ! कदाचिद् वशवर्तिनी ।
 समीकरोमि पाषाणजालान्यस्याः किलाधुना ॥ १२ ॥
 व्यस्तानि धनुषा तावद् गौर्भूत्वेयं पलायिता ।
 दोग्धुकामोऽहमप्येनां चिरमन्वगमं महीम् ॥ १३ ॥
 यत्रकापि प्रयान्त्येषा तत्र मामेव पश्यति ।
 अपश्यन्त्यन्यतस्त्राणमदुग्धा त्वामुपस्थिता ॥ १४ ॥
 अस्यां वर्णाश्रमस्थानविभागश्च विश्वास्यते ।
 इयं च दुर्गमानेकक्षोणीधरकुलाकुला ॥ १५ ॥
 विश्वास्येऽस्यां कथं त्वेतदिति मे शङ्कितं मनः ।
 पृथुनेत्यथ विज्ञप्तो भगवानब्जसम्भवः ॥ १६ ॥
 उवाच बोधयन्नेनं कृत्वा भूमिं च निर्भयाम् ।
 इयं मही महीपाल ! विधिवत् पालिता सती ॥ १७ ॥
 सस्यैरुपा(त्र?य)निष्पन्नैस्तव भोग्या भविष्यति ।
 यच्च ते स्यादभिप्रेतं स्थानादिविनिवेशनम् ॥ १८ ॥

तदेप त्रिदशाचार्यः सर्वसिद्धिप्रवर्तकः ।

^१सुतः प्रभासस्य विभोः स्वस्नीयश्च बृहस्पतेः ॥ १९ ॥

विश्वातिशायिधीः सर्वं विश्वकर्मा करिष्यति ।

राजन्नसौ महेन्द्रस्य विद्धावमरावतीम् ॥ २० ॥

^२अन्या अप्यमुना रम्याः पुर्यो लोकभृतां कृताः ।

त्वया क्षेत्रीकृतां मूर्त्तिं दृष्ट्वा साद्रिद्रुमामसौ ॥ २१ ॥

सन्निवेशान् पुरग्रामनगराणां विधास्यति ।

तद् गच्छ वत्स ! लोकानामितस्त्वं हितकाम्यया ॥ २२ ॥

भयोञ्जिता त्वमप्युर्वि ! पृथोः प्रियकरी भव ।

काले स्मृतः स्मृतः पुण्यो राज्ञः प्रियचिकीर्षया ॥ २३ ॥

^३त्वमप्यखिलमेवैतद् ^४विश्वकर्म(न्) ! करिष्यसि ।

इत्युक्त्वा गमनमुपेयुषि प्रजेशे स्वं स्थानं क्षितिभुजि चाश्रिते मुदोर्च्याम् ।

प्रालेयावनिभृतमाजगाम खेलत्सिद्धस्त्रीपरिगतमाशु विश्वकर्मा ॥ २४ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

^५महासमागमनो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥

अथ विश्वकर्मणः पुत्रसंवादो नाम द्वितीयोऽध्यायः ।

अथ पृष्ठे हिमगिरेः शशाङ्कशुचिरोचिपि ।

सिद्धामरवधूभुक्तमणिमञ्जुगुहागृहे ॥ १ ॥

विस्तीर्णासनमासीनं सर्वज्ञमथ संस्मृताः ।

आययुर्विश्वकर्माणं चत्वारो मानसाः सुताः ॥ २ ॥

जयो विजयसिद्धार्थौ चतुर्थश्चापराजितः ।

तमुपागम्य शिरसा नेमुः प्राञ्जलयो मुनिम् ॥ ३ ॥

१. 'श्रुतप्रभावश्च विभोः प्रीतये ते बृहस्पतिः', २. 'सुराणामपि चान्येषां पु',
३. 'तवाप्य', ४. 'विश्वकर्मा करिष्यति' क पाठः । ५. पृथिव्याख्याना शास्त्रसंबन्धा,
(१) प्र' ख पाठः ।

तन्निवाच मुनिर्वत्सा ! विदितं वो यथा पुरा ।
 'वास्तु ब्रह्मा स(पर्या?सर्जा)दौ विश्वमप्यखिलं तथा ॥ ४ ॥
 धर्म्यं कर्म तदा श्रैष्ठ्यप्राप्त्यै लोकावनानि च ।
 व्यवस्थाप्य चकारैष लोकपाल(श्र?स्य) कल्पनाम् ॥ ५ ॥
 अहमप्यमुना विश्वनाथेनाम्बुजजन्मना ।
 लोकानां सन्निवासाथमादिष्टोऽस्मि स्वयम्भुजा ॥ ६ ॥
 रम्याणि नगरोद्यानसभास्थानान्यथो मया ।
 सुरासुरोरगादीनां निर्मितान्यात्मबुद्धितः ॥ ७ ॥
 गत्वोर्वी * वैन्यनृपतेर्वत्साः ! प्रियचिकीर्षया ।
 नगरग्रामखेटादीन् करिष्यामि पृथक् पृथक् ॥ ८ ॥
 कार्ये त्वमुष्मिन् सकले मम विश्वसृजापिते ।
 सम्यक्सहायकैर्भाव्यं भवद्भिरिति नः स्थितम् ॥ ९ ॥
 यतस्त्रिभुवनलोकप्रद्योतस्याब्जिनीपतेः ।
 सहायतां तमश्छेदे कलयन्ति मरीचयः ॥ १० ॥
 स्वयं करिष्येऽहमथो निवासाय पृथोः पुरीम् ।
 विचित्रनगरग्रामखेटामतिमनोहराम् ॥ ११ ॥
 भवन्तः पुनरागत्य चत्वारोऽपि चतुर्दिशम् ।
 तांस्तान् निवेशान् कुर्वन्तु पृथग्जनकृताश्रयान् ॥ १२ ॥
 अन्तरेष्वध्वपाथोधिशैलानां सरितां तथा ।
 विधातव्यानि दुर्गाणि^३ नृपाणां भयशान्तये ॥ १३ ॥
 वर्णप्रकृतिवेश्मानि संस्थानानि च लक्ष्मभिः ।
 विधेयानि प्रतिग्रामं प्रतिपूः प्रतिपत्तनम् ॥ १४ ॥

१. 'वास्तुब्रह्म सदा विश्वं व्याप्नोति सकलं जगत्', २. 'दानतिमनोहरान्'
 क. पाठः । ३. 'णि संजातभव' ख. पाठः ।

* वैन्यनृपतेः वेनसूतोर्भूपतेः पृथोरित्यर्थः ।

तानित्थमात्मतनयानभिधाय सम्यक्
 सारार्थभूतमपरिस्फुटतोज्झितं च ।
 स्थानार्पितोरुभरनिर्वृतचित्तवृत्ति-
 स्तूष्णीं § प्रभासतनयो नयविज्जगाम ॥ १५ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

विश्वकर्मणः पुत्रसंवादो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥

अथ प्रश्नो नाम तृतीयोऽध्यायः ।

अथ तेषु जयो नाम वाक्यं तद् विश्वकर्मणः ।
 श्रुत्वा कृताञ्जलिः प्राह स्निग्धगम्भीरया गिरा ॥ १ ॥
 ज्ञानैकनिधिरप्यस्मान् यत् सहायतया किल ।
 वृणोषि तेन न वयमात्मानं बहुमन्महे ॥ २ ॥
 तदिदानीं हितार्थे नः प्रजानामपि च प्रभो ! ।
 अप्रमेयप्रभावस्त्वं सर्वमाख्यातुमर्हसि ॥ ३ ॥
 पूर्वमेकार्णवे जाते जगति प्रलयं गते ।
 महाभूतामरपुरीज्योतिषां कथमुद्भवः ॥ ४ ॥
 किमाकारा किमाधारा किंप्रमाणा च मेदिनी ।
 विस्तृतिः परिधिश्चास्या बाहुल्यमपि कीदृशम् ॥ ५ ॥
 उच्छ्रायव्यासदीर्घत्वैः कैः केऽस्यां कुलभूभृतः ।
 कति ख्यातानि वर्षाणि द्वीपा नद्योऽन्धयस्तथा ॥ ६ ॥
 काः सूर्येन्दुग्रहर्क्षादिगतयश्च पृथक्पृथक् ।
 भूमेरुपरि किं वैषामन्योन्यं प्रोक्तमन्तरम् ॥ ७ ॥

१. 'स्थानार्पणातिशयनि', २. 'जयविजयसिद्धार्थापराजितमुतागमनो नाम'
 क. पाठः । ३. 'प्रभोः' ख. पाठः ।

§ तूष्णीं मौनमित्यर्थः ।

क्रिमाधारं दिवि ज्योतिश्चक्रं भ्रमयते च कः ।
 लोके कथं महाभूतान्यूर्ध्वाधो विभ्रति स्थितिम् ॥ ८ ॥
 युगधर्मव्यवस्थाभिः काश्चादौ लोकवृत्तयः ।
 कश्चादिमस्ततो राज्ञां ग्रहाणां वर्णिनां कथम् ॥ ९ ॥
 कति देशाः कति भुवः पृथक्त्वेन निरूपिताः ।
 कार्यः क्व च कथं सन्निवेशो जनपदाश्रयः ॥ १० ॥
 व्यक्तचिह्नैः स्वनस्पर्शगन्धवर्णरसादिभिः ।
 काः शस्ता निन्दिताः काश्च पुराणामपि भूमयः ॥ ११ ॥
 कार्यं केन विधानेन भूमृत्पुरनिवेशनम् ।
 किं फलं सुनिविष्टेऽस्मिन् दुर्निविष्टे च किं पुनः ॥ १२ ॥
 कतिप्रकारं दुर्गं च दुर्गकर्मक्रमश्च कः ।
 किमग्रपुरसंस्थानमनिन्द्यं किं च निन्दितम् ॥ १३ ॥
 कश्चात्रानुक्रमविधिः प्रमाणैरुपपादितः ।
 प्राकारगोपुराट्टालपरिखावप्रकर्म च ॥ १४ ॥
 तमङ्गनिर्गमद्वारप्रतोल्यट्टालकादिभिः ।
 कीदृशः प्रविभागश्च रथ्याचत्वरवर्त्मभिः ॥ १५ ॥
 भूमिप्रमाणसंस्थानं सीमा च क्षेत्रदिवपथैः ।
 नगरग्रामखेटानां निवेशाः स्युः पृथक्पृथक् ॥ १६ ॥
 पुरस्याभ्यन्तरे पूर्वं कैर्द्रव्यावयवक्रमैः ।
 कस्मिन् स्थाने कथं कार्यं शक्रध्वजनिवेशनम् ॥ १७ ॥
 प्रतिसंवत्सरं तस्य नियुक्तस्य कथं पुनः ।
 हिताय नृपलोकानां विधातव्यो महोत्सवः ॥ १८ ॥
 गृहेषु केषु केष्वत्र कासु कासु ककुप्सु च ।
 भागैर्वाह्वान्तरैः कैः कैः कार्याः काः काश्च देवताः ॥ १९ ॥
 कैः कैर्यानपरीवारवर्णरूपविभूषणैः ।
 कार्याः कैः कैः सुरा वस्त्रवयोवेपायुधध्वजैः ॥ २० ॥

प्रमाणमितिसंस्थानसङ्ख्यानोच्छ्रयलक्ष्मभिः ।
 प्रासादाः कस्य के वा स्युः सुरराजद्विजातिषु ॥ २१ ॥
 प्राकारपरिखागुप्तं पुरे स्याद् गोपुरं क्व च ।
 § युग्ममध्याम्बुवेष्मनि क्व च स्युः क महानसम् ॥ २२ ॥
 कोष्ठागारायुधस्थानभाण्डागारनिवेशनैः ।
 व्यायामनृत्तसङ्गीतम्लानधारागृहादिभिः ॥ २३ ॥
 शय्यावासगृहप्रेक्षावेष्मादर्शगृहैः पृथक् ।
 क्रीडादोल्लाश्रयारिष्टगृहान्तःपुरवेष्मभिः ॥ २४ ॥
 विटङ्कभ्रमनिर्यूहकक्षासंयमनादिभिः ।
 अशोकवनिकाभिश्च लतामण्डपवेष्मभिः ॥ २५ ॥
 वापीभिर्दारुगिरिभिश्चित्राभिः पुष्पवीथिभिः ।
 एतैर्विशेषैरन्यैश्च विचित्रैर्विपिनश्रयैः ॥ २६ ॥
 मानोन्मानक्रियायामद्रव्याकृतिविनिर्मितः ।
 निकेतननिवेशः स्याद् राज्ञां भागाश्रितः कथम् ॥ २७ ॥
 पुरोधःसैन्यभूश्रेष्ठद्वैवचिन्तकमन्त्रिणाम् ।
 कं कं च भागं प्राप्य स्युर्निवेशा नृपवेष्मनः ॥ २८ ॥
 पुरे स्युर्दिक्षु भागेषु पदभागेषु केषु च ।
 विप्रराजन्यविद्यूद्रास्तज्जैस्तरजैः समम् ॥ २९ ॥
 तथा कृषितुलाशिल्पकलापणयोपजीविनः ।
 द्विसाश्रिताश्च पुरुषा निवेश्याः स्युः कथं क्व च ॥ ३० ॥
 निवेशाः कीदृशाश्चैषां क्रियन्तो वा भवन्ति ते ।
 शस्यन्ते केन वा केषां कैः प्रवेशजलभ्रमैः ॥ ३१ ॥
 धिष्ण्यमाद्यं कतिवैयं द्रव्याण्याद्यानि कानि वा ।
 हेतुरेषां च सर्वेषां स्याच्च कीदृगनुक्रमः ॥ ३२ ॥

§ युग्मं मिथुनं मध्ये तेषां तानि युग्ममध्यानि क्रीडागृहाणि तानि च अम्बुवेष्मनि
 चेति द्वन्द्वसमासः ।

भजन्ते योगमन्योभ्यं कानि द्रव्याणि कैः सह ।
 कानि योगं न गच्छन्ति कैर्वा कः क्व वसेत् पुमान् ॥ ३३ ॥
 इष्टकर्म किं चेष्टं कीर्तिता कतिधा च भूः ।
 परिकर्मक्रमस्तासां बह्व्यम्बुपवनैश्च कः ॥ ३४ ॥
 गुरुवर्णिध्वजोर्वीशतद्भृत्यप्रतिमा(ः?) पुराम् ।
 व्रक्षाः के के प्रशस्ताः स्युर्गृहार्थे के च गर्हिताः ॥ ३५ ॥
 तच्छेदस्त्रावसंभूतं शब्दद्विपातगर्भजम् ।
 विज्ञायते कथं कर्तृकारकादिशुभाशुभम् ॥ ३६ ॥
 प्रमाणं तक्षणच्छेदैः शोधितानां कथं भवेत् ।
 आहृत्य स्थापनं पूर्वं दारुणां स्थानके क्व च ॥ ३७ ॥
 सामान्यतोऽखिलानां काः काश्च जातेर्विशेषतः ।
 प्रशस्तैर्लक्ष्मभिर्युक्ता भूमयः परिकीर्तिताः ॥ ३८ ॥
 शल्योद्धारविधिः कीदृक् कीदृशं भूमिकर्म च ।
 दिग्ग्रहः सूत्रणं चाधिवासनं च कथं भवेत् ॥ ३९ ॥
 प्रमाणं मूलपादस्य शिलान्यासे च को विधिः ।
 विभज्यते कथं वेश्म शालालिन्दविभाजनैः ॥ ४० ॥
 मानानि कानि भिक्तीनां पीठानामुच्छ्रयाश्च के ।
 कथं तानि विकल्प्यानि वर्णानां मेखलादिभिः ॥ ४१ ॥
 सप्तस्तकानां स्तम्भानां द्वारस्तम्भासनैः सह ।
 नागवीथ्युपधानानां समं कण्ठविनिर्गमैः ॥ ४२ ॥
 जयन्तीसङ्ग्रहतुलाकार्याणां वास्तुनोऽपि च ।
 कीदृशं फलकानां च प्रमाणं परिकीर्तितम् ॥ ४३ ॥
 स्वमानात् सर्ववर्णानां तलोच्छ्रायास्तु कीदृशाः ।
 का गवाक्षकपोतालिवेदिकाजालकक्रियाः ॥ ४४ ॥
 स्थूणा निमृष्टिकोत्सूका मृगा(ल्योऽल्यु)पतुलास्तथा ।
 सान्तःप्राणिशिरोवंशाः किंप्रमाणाः प्रकीर्तिताः ॥ ४५ ॥

१. 'साधितानां' ख. ग. पाठः । २. 'शिल्पाभ्यासे', ३. 'निमृष्टि' ख. पाठः ।

छाद्योदयाः कियन्तः स्युर्वृत्तच्छाद्यक्रमश्च कः ।
 व्यश्राणां खण्डवृत्तानां लुपानां च क्रियाः कथम् ॥ ४६ ॥
 सीमालिन्दशिर(स्त्वा?स्त्रा)सां कीदृशी चावलम्बना ।
 कतिप्रकाराः प्रासादशिरसां च विकल्पनाः ॥ ४७ ॥
 यच्चान्यदेवमादि स्यात् प्रासादभवनादिषु ।
^१द्रव्यकाष्ठकलासङ्गि प्रमाणं तस्य कीदृशम् ॥ ४८ ॥
 शालालिन्दप्रमाणानि चतुःशालेषु धामसु ।
 ज्यायोमध्ययत्रीयस्सु मूपाभिः काष्ठकल्पना ॥ ४९ ॥
 एकद्वित्रिचतुःशालान्येषां संयोगतोऽपि च ।
 कथं कति च वेष्टमानि कल्प्यन्ते प्रविभागशः ॥ ५० ॥
 कथं च षोडशचतुःषष्ट्येकाशीतयः शतम् ।
 संविभागाः पदानां स्युः कथमत्रामरस्थितिः ॥ ५१ ॥
 आद्यो नवपदो वास्तुरन्त्यः साहस्रिकः कथम् ।
 अङ्गप्रत्यङ्गभागेषु केषु केषु क तस्थुषः ॥ ५२ ॥
 कथमेते सुराः सर्वे वास्तोरस्य व्यवस्थिताः ।
 एतद्वंशशिरैश्चक्षुःकुक्षिदृन्मूर्धर्मसु ॥ ५३ ॥
 जायेत पीडा द्रव्येषु सन्निविष्टेषु कस्य का ।
 वास्त्वारम्भप्रवेशेषु यात्रायां स्थापनेषु च ॥ ५४ ॥
 दूतस्वप्ननिमित्ताद्यैः कथं ज्ञेयं शुभाशुभम् ।
 दारुक्रियासु चित्रेषु तथा लेप्यक्रियासु च ॥ ५५ ॥
^२योज्यं किं किमयोज्यं च किं भूपभवनादिषु ।
 हस्तस्य लक्षणं मानसंज्ञा वै जायते कथम् ॥ ५६ ॥
 किं हव्येष्वग्निलक्ष्म स्यात् किं च निर्युक्तलक्षणम् ।
 अनुक्रमेण वर्णानां बलिकर्म च कीदृशम् ॥ ५७ ॥
 विधेयं विधिना केन भवने च प्रवेशनम् ।
 पतिते स्फुटिते जीर्णे प्लुष्टे वज्राशनिक्षते ॥ ५८ ॥

१. 'द्रव्यं' क. पाठः । २. 'रःकक्षकु', ३. 'अङ्गप्रत्यङ्गयोज्यं किं किं मू' ख. पाठः ।

निमग्नभग्ननिभिन्नप्रशीर्णेषु च वास्तुषु ।

मधुवल्मीकसंभूतौ प्रविरूढे च दारुणि ॥ ५९ ॥

जायते किं फलं कुत्र प्रायश्चित्तेन को विधिः ।

इत्येवमादिकमनेकविधं विधानं वेष्मोपगं च पृथगाश्रयसंभूतं च ।

अस्मास्वनल्पकरुणाद्रित्तित्तृत्तिर्व्याख्यातुमर्हसि सगस्तमनुक्रमेण ॥ ६० १/२ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

प्रश्नाध्यायस्तृतीयः ॥

अथ महदादिसर्गश्चतुर्थोऽध्यायः ।

जयस्येति समाकर्ण्य विश्वकर्मा च तद् वचः ।

जगाद् गर्जदम्भोदध्वनिगम्भीर्या गिरा ॥ १ ॥

साधु वत्स ! त्वया सम्यक् प्रज्ञयातिविशुद्धया ।

प्रश्नोऽयमीरितो वास्तुविद्याब्जवनभास्करः ॥ २ ॥

स त्वं निधाय प्रश्नानां समुदायममुं हृदि ।

वदतो मेऽवधानेन शृणु यद् ब्रह्मणोदितम् ॥ ३ ॥

इदमासीद् युगान्ताग्निप्लुष्टं संवर्तकादिभिः ।

समुत्सृजद्भिरम्भांसि विश्वमेकार्णवीकृतम् ॥ ४ ॥

तपोभूते ततस्तस्मिन् भोगिपर्यङ्कमाश्रितः ।

हरिः सुष्वाप सलिले कृत्वोदरगतं जगत् ॥ ५ ॥

अथास्य नाभावम्भोजमभूत् तस्मिन्नजायत ।

सर्वज्ञानाश्रयः श्रीमांश्चतुर्वक्त्रः सुरेश्वरः ॥ ६ ॥

स कदाचिद् दधञ्चेतः प्रजासृष्टिं प्रति प्रभुः ।

महान्तमसृजत् तत्र पूर्वं विश्वस्य हेतवे ॥ ७ ॥

त्रिधाहङ्कृतमेतस्मान्मनोऽभूत् सात्त्विकादतः ।
 राजसादपि चाक्षाणि तन्मात्राणि च तामसात् ॥ ८ ॥
 तेभ्यः पञ्च महाभूतान्धाविरासन्ननुक्रमात् ।
 व्योमादीनि धरान्तानि स्वैः स्वैर्युक्तानि तैर्गुणैः ॥ ९ ॥
 अधरोत्तरभावश्च सम्यगेषामथोच्यते ।
 आदौ पृथ्वी ततोऽधस्तादापस्तासां च पावकः ॥ १० ॥
 तस्याप्यधस्तात् पवनस्ततः स्वमवकाशदम् ।
 भूतादिस्थं वियत् सोऽपि महता परिवारितः ॥ ११ ॥
 महांश्च विशति व्यक्तं व्यक्तमव्यक्तकं पुनः ।
 ग्राह्यग्राहकभावेन व्यक्तो भूतसमुद्भवः ॥ १२ ॥
 आधाराधार्यभावश्च यथार्थो च स्थितिव्ययौ ।
 महाभूतानि सगुणान्येवं सृष्ट्वा ततः प्रभुः ॥ १३ ॥
 मनः पुनरसौ सर्गे भौतिके सम्यग्मादर्थौ ।
 सुरासुरान् सगन्धर्वान् यक्षरक्षांसि पन्नगान् ॥ १४ ॥
 नागान् मुनीन्प्सरसो मनसा समजीजनत् ।
 अर्केन्दू चक्षु (पी?पो) जातौ गगनभ्रमणक्षमौ ॥ १५ ॥
 गात्रेभ्योऽपि च नक्षत्रचक्रमस्मादजायत ।
 इन्द्रियेभ्यश्च पञ्चभ्योऽभूत् ताराग्रहपञ्चकम् ॥ १६ ॥
 ग्रहत्वं पुनरेतेषामिन्द्रियग्रहणाद् विदुः ।
 सुरेन्द्रचापचिह्नानां विद्युद्वलयशालिनाम् ॥ १७ ॥
 भीमाशनिभृतां चासीत् केशेभ्योऽम्बुमुँचां भवः ।
 विश्वमापूरयन् कृत्स्नमाविरासीत् तदिच्छया ॥ १८ ॥
 त्रिलोकीपावनस्तिर्यग्गामी चण्डः समीरणः ।
 ततश्चण्डानिलोद्भूतमुपर्यर्कांशुतापितम् ॥ १९ ॥

१. '(सावित्री पुनरप्सरसः ? सावित्री चाप्यप्सरसः)' ख, ग, पाठः ।
 २. 'ध्रुवां भ' ख, पाठः ।

वायुभिः शौपमानीतं जगाम घनतां पयः ।
 तस्योपरिष्ठादम्भोधेरधः कुण्डलितं वपुः ॥ २० ॥
 विष्णोः (सच्या? शय्या)त्वमभ्येत्य धत्तेऽनन्तोऽखिलां भुवम् ।
 न तप्तं येषु येष्वम्भः प्रदेशेष्वर्करश्मिभिः ॥ २१ ॥
 नीतं न वानिलैः शोषं तत्र तत्राव्ययोऽभवन् ।
 महाम्भोवीचिसङ्घाता विशिक्षाश्चण्डमारुतैः ॥ २२ ॥
 यत्र यत्रापुरैक्यं ते तत्र तत्राद्रयोऽभवन् ।
 निश्चलत्वार्थमवनिश्चर्मवद् वितताथ तैः ॥ २३ ॥
 शैलैः कीलैरिव स्थानेष्वचिता तेषु तेष्वियम् ।
 वृद्धिं गताद्रिनिःष्यन्दैर्भूमृतां प्रविभागजा ॥ २४ ॥
 निम्नगाभूत् ततोऽम्भोधेः कान्ता निम्नानुसारिणी ।
 मेदिन्यन्तेषु जलाधिपर्यन्तेषु विनिर्ययुः ॥ २५ ॥
 अम्भांसि यत्र यत्रासंस्ते द्वीपाश्चित्ररूपिणः ।
 सनिम्नगाम्बुधिद्वीपा विभक्ताखिलभूधरा ॥ २६ ॥
 व्यक्ता बभूव कृत्स्नैव भूमिर्भूतानि विभ्रती ।
 स चक्रे रौरवादीनां निरयाणामधः स्थितेः ॥ २७ ॥
 स्वकर्मफलमुक्त्यर्थं स्थानं दुष्कृतकर्मणाम् ।
 जरायुजाण्डजोद्भिज्जस्वेदजैः सह स प्रभुः ॥ २८ ॥
 चतुर्थेत्यसृजलोके भूतग्रामं चराचरम् ।
 द्वेषा जरायुजास्तत्र मनुष्याः पशवस्तथा ॥ २९ ॥
 ग्राम्याः सप्ताभवंस्तेषु सप्तारण्यकृतालयाः ।
 पुमान् गाँस्तुरगच्छागौ मेपो वेगसरः खरः ॥ ३० ॥
 ग्रामवासैकनिरताः सप्तैते परिकीर्तिताः ।
 सिंहद्विपोद्ग्रमहिषा शरभो गवयः कपिः ॥ ३१ ॥

अरण्यगोचरा जीवाः समैते वत्स ! निर्मिताः ।
 धर्माधर्मविवेकित्वाच्छ्रेयान् ग्राम्येषु पूरुषः ॥ ३२ ॥
 अरण्यचारिषु श्रेष्ठः सिंहः शौर्यबलादिभिः ।
 सुपर्णा भुजगाः कीटाः येऽपि च स्युः पिपीलिकाः ॥ ३३ ॥
 चतुर्थेत्यण्डजन्मानो जन्मिनस्ते प्रकीर्त्तिताः ।
 'क्लेद (केप?केश)समुद्भूताः कृमियूकादिजन्तवः ॥ ३४ ॥
 सर्वेऽपि स्वेदजन्मानस्ते प्रजापतिना कृताः ।
 उद्भिजाः पञ्चधा भू(त्वा? तथा) निर्दिष्टाः स्थावराश्च ते^२ ॥ ३५ ॥
 द्रुमा बल्ल्यश्च गुल्माश्च वंशाः सतृणजातयः ।
 छन्नान्तःकरणत्वं च स्वस्थानात्यागितापि च ॥ ३६ ॥
 छिन्नप्ररोहिता चैषां वैशेषिकगुणत्रयम् ।
 गायत्री भूतसंज्ञै(पां? पा) चतुर्विंशतिपर्विका ॥ ३७ ॥
 ज्ञात्वैनां पुरुषः पुण्यां भवति स्वर्गभाजनम् ।
 भुवनभूजलवह्निमरुद्वियत्प्रमुख एष भवस्तव कीर्त्तितः ।
 वसुमतीपरिमाणविनिश्चयं कथयतः ऋणु सम्प्रति वत्स! मे ॥ ३८^१/_२ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

महदादिस(ज्ञा? गां)ध्यायश्चतुर्थः ॥

अथ भुवनकोशः पञ्चमोऽध्यायः ।

अथो यथाक्रमं भूमेः कृत्स्नायाः कथयामि ते ।
 विष्कम्भपरिधी वत्स ! बाहुल्यमपि च स्फुटम् ॥ १ ॥
 विष्कम्भोऽस्याः समुद्दिष्टो दशयोजनकोटयः ।
 लक्षाण्यपि च मेदिन्यास्तद्वदेकोनविंशतिः ।
 विष्कम्भत्रिगुणो यावद् विष्कम्भांशश्च पञ्चमः ॥ २ ॥

१. 'क्लेशकोपुस' (?); २. 'वे' ख, ग, पाठः ।

मेदिन्याः परिधिस्तावद्योजनैः परिकीर्तितः ।
द्वात्रिंशत्कोटयः षष्टिर्लक्षाणि परिधिः क्षितेः ॥ ३ ॥

अशीतिश्च सहस्राणि योजनानां प्रकीर्तितः ।
योजनानां सहस्राणि विंशतिर्लक्षयोर्द्वयम् ॥ ४ ॥

इति बाहुल्यमेतस्याः क्षितेर्वत्स ! तत्रोदितम् ।
चतुर्णां सलिलादीनां भूतादेर्महतोऽपि च ॥ ५ ॥

उत्तरोत्तरमुर्वीतो मानं शतगुणं विदुः ।
तोयादिषु स्थितेयं भूश्चक्रवद् वृत्तशालिनी ॥ ६ ॥

पात्रस्थापरंपात्रश्रीहारीण्यन्यान्यपि क्रमात् ।
प्रमाणमिदमेतेषां क्षित्यादीनां तत्रोदितम् ॥ ७ ॥

द्वीपादीनां तु पाथोध्निनिवेशः पुनरुच्यते ।
द्वीपानामम्बुधीनां च सप्तानामपि मध्यगः ॥ ८ ॥

जम्बूद्वीपो भवेद् वृत्तः सहस्रशतविस्तृतः ।
हिमाद्रिर्हेमकूटाख्यो निषधो नीलसंज्ञितः ॥ ९ ॥

श्वेतः शृङ्गी च षडमी भवन्त्यस्मिन् कुलाचलाः ।
एतस्मादुत्तरेणाद्रेस्तुपाराङ्कितमेखलात् ॥ १० ॥

पूर्वापरायताः सर्वेऽप्यद्रयो यावदम्बुधि ।
अन्तरा नीलनिषधौ जम्बूद्वीपस्य नाभिगः ॥ ११ ॥

वृत्तः पुण्यजनाकीर्णः श्रीमान् मेरुर्महाचलः ।
उदग्ग्राम्यायते मेरोः प्राग्भागे माल्यवान् गिरिः ॥ १२ ॥

सेवितः सिद्धनारीभिरानीलनिषधायतः ।
सुमेरोः पश्चिमेनाद्रिर्गन्धर्वकुलसङ्कुलः ॥ १३ ॥

माल्यवत्सदृशायामो महीभृद् गन्धमादनः ।
पर्वताबुभयान्तस्थौ हिमवान् शृङ्गवांस्तथा ॥ १४ ॥

१. 'वर', २. 'हारि', ३. 'पावनीषु पाथोध्निनिवे' ख. ग. पाठः ।
४. 'समवि' क. पाठः ।

योजनानां सहस्रे द्वे^१ सार्धे स्यादुच्छ्रयस्तयोः ।
 श्वेतश्च हेमकुटश्चेत्यन्तयोः पृथिवीधरौ ॥ १५ ॥
 योजनानां सहस्रार्धमेकैकस्योच्छ्रयस्तयोः ।
 निषधाचलनीलाद्रिमाल्यवद्बन्धमादनाः ॥ १६ ॥
 सहस्रयोजनोच्छ्रायाश्चत्वारोऽपी पृथक्पृथक् ।
 एतेऽष्टावपि शैलेन्द्राः सहस्रद्वयविस्तृताः ॥ १७ ॥
 उच्छ्रयार्धमधश्चापि विलयाः सह मेरुणा ।
 मेरोः समुच्छ्रयोऽशीतिः सहस्राणि चतुर्गुता ॥ १८ ॥
 षोडशधः सहस्राणि द्वात्रिंशन्मूर्ध्नि विस्तृतिः ।
 जम्बूतरुर्महान् मध्ये सुमेरोर्निषधस्य च ॥ १९ ॥
 द्वीपस्यागुष्य^२ ययोगाज्जम्बूद्वीप इति श्रुतिः ।
 शृङ्गैर्हिमशिलानद्धैः सर्वतो हिमवानयम् ॥ २० ॥
 महान्तो निवसन्त्यत्र विशाचा यक्षराक्षसाः ।
 कूटैर्हेममयैर्हेमकूट इत्यवनीधरः ॥ २१ ॥
 यं सर्वतो निषेवन्ते सदा चारणगुह्यकाः ।
 तरुणार्कप्रभाजालप्रतिभो निषधाचलः ॥ २२ ॥
 निवसन्ति सुखं तत्र शेषवासुकितक्षकाः ।
 हेमाब्जकर्णिकाकारः सुमेरुर्षणिकन्दरः ॥ २३ ॥
 अत्रामराः साप्सरसस्त्रयस्त्रिंशद् वसन्ति ते ।
 वैदूर्यनद्धैः शिखरैर्नीलो नीलमहीधरः ॥ २४ ॥
 कलयन्ति तपोनित्या यत्र ब्रह्मर्षयः स्थितिम् ।
 श्वेतः स काञ्चनैः शृङ्गैर्गनोलेखिभिर्वृतः ॥ २५ ॥
 दोर्दर्पशालिनां यत्र निवासस्त्रिदशदिषाम् ।
 महानीलमयो बर्हिपिञ्जच्छायो बर्हिर्महान् ॥ २६ ॥

१. 'द्वे द्वे सार्धे उच्छ्र' ख. ग. पाठः । २. 'त', ३. 'ततो नि', ४. 'स्थिताः'

पितृणामालयः शृङ्गैरुच्छ्रितैः शृङ्गवान् गिरिः ।
 हिमाचलस्य याम्येन क्षाराब्धिद्वृतमन्यतः ॥ २७ ॥
 वर्षं स्याद् भारतं नाम प्रथमं कार्मुकाकृति ।
 तुषारनिलयस्याद्रेर्हेमकूटाचलस्य च ॥ २८ ॥
 मध्ये किंपुरुषं नाम द्वितीयं वर्षमीरितम् ।
 अन्तरे हेमकूटस्य निषधस्य च भूमृतः ॥ २९ ॥
 हरिवर्षमिति प्रोक्तं तृतीयं वर्षमुत्तमम् ।
 निषधाचलनीलाद्रिमाल्यवदन्धभूमृताम् ॥ ३० ॥
 चतुर्णां मध्यगं वर्षं तुर्यमस्मिन्निलावृतम् ।
 उत्तरे नीलशैलस्य याम्ये च श्वेतभूमृतः ॥ ३१ ॥
 पञ्चमं वर्षमत्यर्थरम्यं रम्यकसंज्ञितम् ।
 श्वेतशृङ्गवतोः शैलराजयोरनयोरिह ॥ ३२ ॥
 मध्ये षष्ठं हिरण्यांशुरम्यं हैरण्यकाङ्क्षयम् ।
 अस्योत्तरे शृङ्गवतो याम्ये च क्षारवारिधेः ॥ ३३ ॥
 कुरुवर्षाभिधं वर्षमुत्तरेण प्रचक्षते ।
 अन्तरा नीलनिषधौ प्राग्भागे माल्यवद्विरेः ॥ ३४ ॥
 भद्राश्वमष्टमं वर्षं प्राक्समुद्रान्तमीरितम् ।
 गन्धमादनशैलस्य प्रत्यक् प्राक् चापराम्बुधेः ॥ ३५ ॥
 नवमं वर्षमाचार्याः केतुमालं प्रचक्षते ।
 इति प्रोक्तानि वर्षाणि नवामूनि मया तत्र ॥ ३६ ॥
 साम्प्रतं पुनरेतेषां प्रमाणमवधारय ।
 प्रमाणेन सहस्राणि चतुस्त्रिंशच्चतुर्दिशम् ॥ ३७ ॥
 योजनानामिहेच्छन्ति चतुरश्रमिलावृतम् ।
 प्राक्प्रत्यग्भागे वर्षे तस्योद्गम्यन्वतः समे ॥ ३८ ॥

एकत्रिंशत्सहस्राणि किञ्चित् प्राक्प्रत्यगायते ।
 यान्युक्तानि षडन्यानि वर्षाण्येभ्योऽवराणि *ते ॥ ३९ ॥
 तेषां नवसहस्राणि प्रत्येकं विस्तृतिर्मता ।
 वर्षे किम्पुरुषे नार्यो नराश्च प्लक्षभोजनाः ॥ ४० ॥
 जीवन्त्ययुतमब्दानां जात्यजाम्बूनदत्विषः ।
 हरिवर्षे नरा नार्यो वसन्तीक्षुरसाशिनः ॥ ४१ ॥
 सायुतं च सहस्रं ते जीवन्ति रजतत्विषः ।
 इलावृते नराः पद्मरागभासोद्गतास्तथा ॥ ४२ ॥
 जम्बूफलरसाहाराः सपादायुतजीविनः ।
 नास्मिन् मेरुतदच्छन्ने तारकार्केन्दुरश्मयः ॥ ४३ ॥
 स्वाङ्गप्रभाभिः किन्त्वत्र क्रतोद्द्योता वसन्त्यमी ।
 कैरवोदरसच्छाया भद्राश्वे साङ्गना नराः ॥ ४४ ॥
 नीलाम्रकफलाहारा भवन्त्यत्रायुतायुषः ।
 दलत्कुवलयश्यामाः केतुमाले शरीरिणः ॥ ४५ ॥
 शरदामयुतं तेषामायुः पनसभोजिनाम् ।
 श्वेताभो रम्यके रम्ये न्यग्रोधफलस्रुग् जनः ॥ ४६ ॥
 हरिवर्षे इव प्रोक्तमेतस्मिन् मानमायुषः ।
 श्यामत्विषः स्त्रियो वर्षे पुमांसश्च हिरण्यके ॥ ४७ ॥
 जीवन्त्ययुतमब्दानां सर्वेऽपि लकुचाशिनः ।
 कुरुष्वभीष्टदैर्घ्यैर्जीवन्ति स्त्रीयुता नराः ॥ ४८ ॥
 सपादमयुतं देवगर्भभा गौरकान्तयः ।
 पुण्यकर्मा वसत्येषु वर्षेषु निखिलो जनः ॥ ४९ ॥
 शोकव्याधिजरातङ्कशङ्कोन्मुक्तः सदासुखी ।
 वनैः कीर्णानि सर्वाणि कुसुमस्तवकानतैः ॥ ५० ॥
 उद्भिज्जाद्भिर्नेदीभिश्च तैस्तैस्तुङ्गैश्च पादपैः ।
 उदञ्चद्दीचिमालेन लावणेनाविधना वहिः ॥ ५१ ॥

* ते तव ।

परिक्षिप्तोऽयमुक्तस्ते जम्बूद्वीपो मयाखिलः ।
 द्वादशाम्बुनिधावत्र पृथग् भूमिभृतः स्थिताः ॥ ५२ ॥
 त्रयस्त्रयो दिशि दिशि स्फारोर्मिस्थगितोपलाः ।
 मैनाकश्च बलाहश्च चक्रनामा च दक्षिणे ॥ ५३ ॥
 नारदाख्यो वराहाख्यः सौमकाख्यश्च पश्चिमे ।
 उदग्भागेऽपि च द्रोणकङ्कचन्द्रा इति त्रयः ॥ ५४ ॥
 धूम्रको दुन्दुभिश्चैव सार्द्रकश्चेति पूर्वतः ।
 सहस्रं योजनानां ते दीर्घास्तस्यार्धमुच्छ्रिताः ॥ ५५ ॥
 मग्रास्तदर्धमम्भोधौ विस्तृताश्च धराधराः ।
 जुष्टाः सर्वे सुरैः शृङ्गप्रौढिलीढविहायसः ॥ ५६ ॥
 ज्वलितौषधयः कान्तविचित्रदुमवीरुधः ।
 द्वीपाः शाककुशकौञ्चशाल्मल्य इति च क्रमात् ॥ ५७ ॥
 गोमेदः पुष्कराख्यश्च षडमी बाह्यतः स्थिताः ।
 क्षीराज्यदधिमद्येशुरसस्वाद्वम्भसोऽर्णवाः ॥ ५८ ॥
 द्वीपान् शाकादिकानेते परिवार्य स्थिताः क्रमात् ।
 स्वद्वीपतुल्याः सर्वे ते प्रमाणेन यथाक्रमम् ॥ ५९ ॥
 अमी शाकादयो द्वीपा जम्बूद्वीपप्रमाणतः ।
 यथाक्रमं स्युर्द्विगुणास्तथाम्भोनिधयोऽपि च ॥ ६० ॥
 शाके सप्ताद्रयस्तेषूदयो जलधरस्तथा ।
 नारको रैवतः श्यामो राजतोऽर्थाम्बिकेयैकः ॥ ६१ ॥
 चतुःसाहस्रिकस्तेषां विष्कम्भोऽर्धं समुच्छ्रयः ।
 तदर्धं भूप्रदेशश्च सेवितानां सुरर्षिभिः ॥ ६२ ॥
 वृत्तानां द्वीपवत् तेषां बाह्यतोऽमून्यनुक्रमात् ।
 वर्षाणि सन्निविष्टानि सप्त तानि ब्रवीमि ते ॥ ६३ ॥
 जलदाख्यं कुमारं च सुकुमारं मणीचक्रम् ।
 कुसुमोत्तरमोदाकीमहाद्रुमवनानि च ॥ ६४ ॥

१. 'तालकु', २. 'जा' ख. पाठः । ३. 'जयः' ग. पाठः ।

कुशे विद्रुमहेमाख्यौ द्युतिमानथ पुष्पवान् ।
 कुशेशयो हरिष्माभृन्मन्दरश्च कुलाचलाः ॥ ६५ ॥
 विष्कम्भोऽष्टसहस्राणि तेषां प्रत्येकमीरितः ।
 तदर्धमुच्छ्रयस्तद्वदुच्छ्रयार्धमधोगमः ॥ ६६ ॥
 उद्भिदं वेणुवत्संज्ञं सरालमथ लम्बनम् ।
 वर्षं श्रीमत् प्रभाकृच्च कपिलं पन्नगाभिधम् ॥ ६७ ॥
 क्रौञ्चे क्रौञ्चोऽन्धकारश्च देवो गोविन्दवामनौ ।
 द्विविदः पुण्डरीकश्चेत्यस्मिन् सप्त कुलाद्रयः ॥ ६८ ॥
 विष्कम्भोऽयुतमेतेषां विष्कम्भार्धं समुच्छ्रयः ।
 अधोगतिस्तदर्धं च वर्षाण्येषां तु बाह्यतः ॥ ६९ ॥
 कुसलाख्याष्टवर्षाख्ये परापतमनोनुगे ।
 मुनिवर्षान्धकाराख्ये सप्तमं दुन्दुभीति च ॥ ७० ॥
 गिरयः शाल्मलिद्वीपे रक्तः पीतः सितस्तथा ।
 वैपुल्यमेषां द्वात्रिंशत्सहस्राणि प्रचक्षते ॥ ७१ ॥
 वैपुल्यार्धं समुच्छ्रायस्तदर्धमवनौ गतिः ।
 वर्षे शान्तभयं वीतभयं चेत्यत्र संस्थिते ॥ ७२ ॥
 गोमेदे तु सुरश्चेति कुमुदश्चेति भूधरौ ।
 योजनानां चतुःषष्टिस्तौ सहस्राणि विस्तृतौ ॥ ७३ ॥
 उच्छ्रायो विस्तरस्यार्धं तदर्धं चाप्यधोगतिः ।
 धातकीखण्डनामास्य मध्ये वर्षमुदीरितम् ॥ ७४ ॥
 अस्त्यद्भिः पुष्करद्वीपे मानसोत्तरसंज्ञितः ।
 बाह्यतो वर्षमेतस्य महावीतमिति स्मृतम् ॥ ७५ ॥
 विस्तृतोऽष्टौ सहस्राणि शैलोऽयं द्वे तथायुते ।
 सहस्रशतमन्यच्च सुरसिद्धर्षिसेवितः ॥ ७६ ॥
 व्यासार्धेनोच्छ्रयस्तस्य तदर्धेनाप्यधोगमः ।
 सुरेशानां नगर्योऽस्मिन् मया वत्स ! निवेशिताः ॥ ७७ ॥

१. 'स्वराळ' ख., 'स्वाराळ' ग, पाठः । २. 'कुलाचलाः' ख, ग, पाठः ।

ऐन्द्री वस्वोकसारा प्राग् याम्या संयमनी ततः ।
 प्राचेतसी सुखा पश्चात् तथा सौम्युत्तरे विभा ॥ ७८ ॥
 धर्मरक्षार्थमेतासु चत्वारश्चतसृष्वपि ।
 तथा लोकव्यवस्थार्थं पृथग् लोकभृतः स्थिताः ॥ ७९ ॥
 लोकालोकाचलः स्वादुसलिलाद् द्विगुणो बहिः ।
 स्वादूदाब्धिप्रमाणात् स विस्ताराद् द्विगुणोऽपिच ॥ ८० ॥
 समुच्छ्रितोऽसौ नियुतं नियुतार्धमधो गतः ।
 पञ्च क्रोशाः प्रतिदिशं नियुतानि तथा नव ॥ ८१ ॥
 तद्वच्च नियुतस्यार्धं मेरुमध्यात् तदन्तरम् ।
 समुद्रासितदेहार्धस्तिग्मांशोः किरणैरयम् ॥ ८२ ॥
 तत्समेन च भूम्यर्धेनावृतः परतः पुनः ।
 भौतान्यावरणान्युर्व्या यस्यैतानि स्थितान्यधः ॥ ८३ ॥
 बाह्यतोऽपिच भूम्यूर्ध्वं निविष्टानि तथानघ ! ।
 इति वत्स ! तव प्रोक्तः सन्निवेशोऽखिलः क्षितेः ॥ ८४ ॥
 स्थितिं गतिं च कथयाम्यर्कादीनामतःपरम् ।
 सूर्येन्दुधिष्ण्यज्ञसितभौमार्कित्रिदशार्चिताः ॥ ८५ ॥
 सप्तर्षयो ध्रुवश्चेति भूमेरूर्ध्वं क्रमात् स्थिताः ।
 चत्वारि द्वे तथा भूमेरूर्ध्वमा सूर्यनन्दनात् ॥ ८६ ॥
 षडेवमन्तराणि स्युः सहस्राणां शतं शतम् ।
 ग्रहान्तराणि यान्यन्यान्यवशिष्टान्यनुक्रमात् ॥ ८७ ॥
 तानि चत्वार्यपि द्वे द्वे लक्षे प्रोक्तानि मानतः ।
 धरित्रीध्रुवयोर्मध्ये योजनानां चतुर्दश ॥ ८८ ॥
 नियुतानि समुत्सेधस्त्रैलोक्यस्य प्रकीर्तितः ।
 एकाथ द्वे चतस्रोऽष्टावन्तरं कोटयः क्रमात् ॥ ८९ ॥
 महोजनस्तपःसत्यलोकानामुपरि ध्रुवात् ।
 ये स्थिताः सत्यलोकोर्ध्वमधस्ताद्दण्डकर्परात् ॥ ९० ॥-
 एका कोटिर्भवेत् तेषां पञ्चाशन्नियुतान्विता ।
 अथावरणयोगोऽस्य विहितः (स?प)ञ्जन्मना ॥ ९१ ॥

यथैवाधस्तथा तिर्यक् तथैवोर्ध्वमपि क्रमात् ।
 वहेऽब्दाः प्रवहे सूर्यः स्थितः शीतांशुरुद्धहे ॥ ९२ ॥
 संवहस्थानि नक्षत्राण्यावहस्थाः पुनर्ग्रहाः ।
 सप्तर्षयः परिवहे ध्रुवश्चापि परावहे ॥ ९३ ॥
 प्रदक्षिणमपी सप्त परतो भ्रमयन्त्यमून् ।
 मेथीभूतः स्थितो मध्ये सुमेरुक्षमाभृति ध्रुवः ॥ ९४ ॥
 समस्तमपि तद्वद्धं ज्योतिश्चक्रं भ्रमत्यदः ।
 सप्ताश्वेनैकचक्रेण रथेन रथिनां वरः ॥ ९५ ॥
 *तेजोमयेन सततं भ्राम्यति ज्योतिषां पतिः ।
 केतुमाले (रजन्यर्धैत्रजनूर्ध्वं) करोत्यस्तं कुरुष्वपि ॥ ९६ ॥
 मध्यन्दिनं च भद्राश्वे(ष्टद्वैस्तं ग)च्छन् भारते रविः ।
 रसाब्धिपक्षसङ्ख्यानि योजनानि निमेषतः ॥ ९७ ॥
 सप्तविंशतिकां चाष्टौ भागान् सर्पत्यहर्षतिः ।
 योजनान्य(ध्विनंदर्तु ? ध्विनन्दर्तु) गुणसङ्ख्यानि काष्ठया ॥ ९८ ॥
 नवांशकचतुष्कं च कामत्यहिमदीधितिः ।
 बह्व्यग्निवसुखेन्द्रक्षमासङ्ख्यातान्यब्जिनीपतिः ॥ ९९ ॥
 योजनस्य त्रिभागं च प्रयाति कलयैकया ।
 वियत्स्वव्योमभूताश्विगुणपावकसङ्ख्याया ॥ १०० ॥
 योजनान्युष्णकिरणो मुहूर्तेन प्रसर्पति ।
 रात्र्यहेण सहस्राणि पञ्चाशन्नवकोटयः ॥ १०१ ॥
 लक्षाणि सप्तनवतिर्गतिः स्यात् तिग्मरोचिषः ।
 मध्येन पुष्करद्वीपस्याको गत्यानया व्रजन् ॥ १०२ ॥
 नभस्तलेन पुनरप्युदयादुदयं श्रयेत् ।
 इत्थं गतिरियं सम्यक् तिग्मभानोर्निरूपिता ॥ १०३ ॥
 गतिं चन्द्रग्रहर्क्षाणां भोगं चार्काद् विभावयेत् ।
 प्रोक्तं तवेत्यहोरात्रप्रमाणमधुनानघ! ॥ १०४ ॥

* एतदादिश्लोकद्वयं ख. ग. मातृकयोर्नास्ति ।

पक्षमासर्तुवर्षादीन् व्यवहाराय कल्पयेत् ॥ १०४ $\frac{१}{२}$ ॥

इति निगदित एष द्वीपशैलाम्बुधीना-
मवनिवलयवर्त्ती कात्स्न्यतः सन्निवेशः ।

गतिरपि दिनभर्तुः कीर्त्तिता विश्वमानं

पुनरिह युगधर्म कीर्त्यमानं निबोध ॥ १०५ $\frac{१}{२}$ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

भुवनकोशाध्यायः पञ्चमः ॥

अथ सहदेवाधिकारः षष्ठोऽध्यायः ।

अथ प्राक्कथितादस्माद् भूतसर्गादिनन्तरम् ।

प्रजासीदमरैः सार्धमियं पूर्णजनाकुला ॥ १ ॥

शोकव्याधिजरातङ्कविमुक्तास्त्रिदशा इव ।

पुराभवन् कृतयुगे पुमांसः स्थिरयैवनाः ॥ २ ॥

ते निकुञ्जेषु शैलानां नदीषु च सरस्तु च ।

वनेषु च विचित्रेषु चिक्रीडुर्देवतैः सह ॥ ३ ॥

हेलया ते समुत्पत्य कदाचिदमरैः सह ।

निरर्गलाः समासाद्य स्वर्विचेरुः सुरा इव ॥ ४ ॥

चित्राम्बरावृताः सर्वे नानाभरणशालिनः ।

विमानाकृतयस्तेषामासन् कल्पद्रुमा द्रुमाः ॥ ५ ॥

मनोज्ञाभिः सह स्त्रीभिर्विचित्राभर(णास्त्रिःणश्रि)यः ।

कल्पद्रुमेष्वकार्षुस्ते वासं क्रीडां च तेष्वथ ॥ ६ ॥

क्षुत्तृद्दुःखोज्झिताः सर्वे बभूवुरयुतायुषः ।

रत्नावदातदेहास्ते कदाचिद् भूरसाशिनः ॥ ७ ॥

रतिप्रायास्तदासंस्ते स्वेच्छाहारविहारिणः ।

स्वीकारविग्रहच्छेदविशदीकृतचेतसः ॥ ८ ॥

नास्मिन्नर्कस्तपत्युग्रं न वाति प्रबलोऽनिलः ।
नीहारच्छेदसुन्दर्यो निशाः पूर्णेन्दुभूषणाः ॥ ९ ॥
भिन्नस्निग्धाञ्जनश्यामाः सतडिन्मन्द्रनिस्वनाः ।
अचण्डाशनयश्वासन् कवरीकान्तयो घनाः ॥ १० ॥
माद्यत्पिकवधूदष्टमाकन्दमुकुराङ्कुराः ।
आसन् सदापुष्पफलाभोगा येषां वनालयाः ॥ ११ ॥
एकोऽग्रजन्मा वर्णोऽस्मिन् वेदोऽभूदेक एव च ।
ऋतुर्वसन्त एवैकः कुसुमायुधवान्धवः ॥ १२ ॥
रूपश्रुतसुखैश्वर्यभाजस्ते निखिला अपि ।
समत्वान्नाभवत् तेषामुत्तमाधममध्यता ॥ १३ ॥
न खेदनगरग्रामपुरक्षेत्रखलादिकम् ।
न दंशमशकक्रव्याद्भयं वा न ग्रहादि च ॥ १४ ॥
कल्पद्रुमाप्तभोगानां न चैषां प्रभुरप्यभूत् ।
पुरास्मिन् भारते वर्षे तेषां निवसतामिति ॥ १५ ॥
जगाम सुबहुः कालः सुरैः सार्धं सुर(स्त्रिंश्रि)याम् ।
अज्ञाततत्प्रभावानां सहसंवाससंभवा ॥ १६ ॥
अर्थेषामभवद् दैवादवज्ञा त्रिदशान् प्रति ।
अपूज्यमानास्ते पूज्याः सर्वेऽप्यखिलवेदिनः ॥ १७ ॥
आदाय तत्कल्पतरुं निपेतुर्द्यां दिवौकसः ।
दिवंगमनशक्तिश्च दिव्यो भावश्च तद्गतः ॥ १८ ॥
सरसः परमो भूमौ भूरसश्च न्यवर्तत ।
स्मृत्वा कल्पदुमांस्तांस्तान् क्रीडास्ताश्च सुरैः सह ॥ १९ ॥
व्यलपन् बहुधात्यर्थमनर्थकृतचेतसः ।
ततो विलपतां भूरि स्वैरमाहारहेतवे ॥ २० ॥
प्राणत्राणार्थमेतेषामभूत् पर्पटको भुवि ।
भूरसेनैव तेनैते कुर्वाणाः प्राणरक्षणम् ॥ २१ ॥

विना कल्पद्रुमैर्वासमन्यवृक्षेषु चक्रिरे ।
 अर्थेषां पश्यतामेव कदाचिद् भाग्यसंक्षयात् ॥ २२ ॥
 विपर्ययाच्च कालस्य भूमेः पर्पटकोऽप्यगात् ।
 ततः पर्पटके नष्टे तुषशूककणोज्झिताः ॥ २३ ॥
 अक्रष्टपच्या मेदिन्यामभवञ् शालितण्डुलाः ।
 शाल्योदनेन तेनाथ सुस्वादुव्यञ्जनेन ते ॥ २४ ॥
 परमां वृप्तिमासेदुः परितोषात्तचेतसः ।
 तन्नाशशङ्कया शालितण्डुलानां द्रुमेष्वधः ॥ २५ ॥
 ते व्यधुर्महतो राशींस्तंक्षेत्राणि च चक्रिरे ।
 अजायत ततो लोभो मात्सर्येष्यापुरस्सरः ॥ २६ ॥
 तत्र तत्र शनैश्चक्रे पदन्यासं च मन्मथः ।
 द्वन्द्वप्राप्त्या ततस्तेषां विभ्रतामुत्तमां गतिम् ॥ २७ ॥
 धैर्यध्वंसाद्भूत् स्त्रीषु भृशं रागतुरङ्गमः ।
 दारक्षेत्रनिमित्तानि भूयांस्येषामनन्तरम् ॥ २८ ॥
 परिक्लेशैकमूलानि द्वन्द्वान्यासन् पृथक्पृथक् ।
 ततः स्वक्लृप्तमर्यादोच्छेदिष्वेष्वजितात्मसु ॥ २९ ॥
 अविनीतेष्वभाग्येषु स शालिस्तुषतामगात् ।
 प्रवृद्धरजसां तेषां सा पुण्यश्लोकता गता ॥ ३० ॥
 मलप्रवृत्तिरभवत् तुषधान्योपसेवया ।
 तुषधान्ये ततो नष्टे परिभुक्ते च सञ्चये ॥ ३१ ॥
 चीरवल्कलवस्त्राणां कन्दमूलफलाशिनाम् ।
 ऋतवः कालपर्यासात् षड् वसन्तादयोऽभवन् ॥ ३२ ॥
 ततस्तेषामभूद् दोषरोगशोकाकुलं वपुः ।
 मनश्च कामक्रोधेष्यादैर्न्यामूयादिदूषितम् ॥ ३३ ॥
 आधिदैवकमुष्णाम्बुशीतादिजनितं महत् ।
 आधिभौतिकमप्यासीद् दुःखं व्यालमृगादिजम् ॥ ३४ ॥

१. 'स्ततः क्षेत्राणि चक्रि' स. ग. पाठः । २. 'यादास्वनिष्टेष्व' कं. पाठः ।

इत्थं दुःखत्रयार्त्तास्ते व्यवयाद्यभिगुप्तये ।
हिमनीहारशीताम्बुवाताद्यापच्छिदेऽपिच ॥ ३४ ॥
अजातप्रीतयो वृक्षैः कुट्टिमानि गृहाणि (तेऽच) ।
व्यधुश्छिच्छ्वाश्मभिर्दृक्षानन्यान् दुःखार्त्तचेतसः ॥ ३५ ॥
स्मृत्वा कल्पद्रुमाकारांस्तद्रूपाणि गृहाणि ते ।
एकद्वित्रिचतुःसप्तदशशालानि चक्रिरे ॥ ३६ ॥
श(ब्दा? ष्य)प्राकारपरिखेष्वाच्छन्नेषु तृणादिभिः ।
हृष्टास्तेष्वनयन् कालमाप्तेषु गृहमेधिनः ॥ ३७ ॥
इत्यमीषु गृहिणो गृहेषु ते शीतवातजलतापनाशिषु ।
हर्षसंवलितमानसाश्चिरं सन्निरस्तविपदोऽवसन् सुखम् ॥ ३८ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

सहदेवाधिकारो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥

अथ वर्णाश्रमप्रविभागः सप्तमोऽध्यायः ।

अथामरगणैः सार्धमाजंगाम पितामहः ।
दुःखच्छेदाय मर्त्यानामादाय नृपतिं पृथुम् ॥ १ ॥
स तानूचे प्रभुर्वोऽसौ मरुतामिव वासवः ।
दण्डधारी च दुष्टानां प्रभावे लोकपालवत् ॥ २ ॥
प्रतापतापितारौतिसिंहः सिंहपराक्रमः ।
गुष्माकमाधिपत्येऽसावभिषिक्तो मया पृथुः ॥ ३ ॥
रक्षाकृत् सर्वशिष्टानामुच्छेत्ता दुष्टचेतसाम् ।
वृत्तितो भीतिहर्ता च भविष्यत्येष वो नृपः ॥ ४ ॥

१. 'कामानासे' ख. ग. पाठः । २. 'रातिः शश्वत् सि' क. पाठः ।

भवद्भिरेतदायत्तैर्भवितव्यं ममाज्ञया ।
 करिष्यत्येष वो नीत्या चातुर्वर्ण्याश्रमस्थितीः ॥ ५ ॥
 उक्त्वेति ब्रह्मणि गते नाथमासाद्य तैःस्थ तम् ।
 अवोचन् दुःखिता दुःखादस्मात् त्रायस्व नः प्रभो! ॥ ६ ॥
 कल्पद्रुमामरत्यक्तान् द्वन्द्वार्तिकलान्तचेतसः ।
 व्यसनार्णवनिर्मगान् पाहि नः पृथिवीपते! ॥ ७ ॥
 अथां पृथुरुवाचैतान् मा भैष्टु सुखमाप्स्यताम् ।
 दुःखान्यपहरिष्यामि करिष्ये च सुखानि वः ॥ ८ ॥
 ततः स चतुरो वर्णानाश्रमांश्च व्यभाजयत् ।
 तेषु ये वेदानिरताः स्वाचाराः संयतेन्द्रियाः ॥ ९ ॥
 सूर्यश्चावदाताश्च ब्राह्मणास्तेऽभवंस्तदा ।
 यजनाध्ययने दानं याजनाध्यापनार्थिताः ॥ १० ॥
 धर्मास्तेषां विमुच्यान्त्यांस्त्रीस्तुल्याः क्षत्रवैश्ययोः ।
 ये तु शूरा महोत्साहाः शरण्या वृक्षगक्षमाः ॥ ११ ॥
 दृढव्यायतदेहाश्च क्षत्रियास्त इहाभवन् ।
 विक्रमो लोकसंरक्षाविभागो व्यवसायिता ॥ १२ ॥
 एतेषामयमभ्युक्तौ धर्मः शुभफलोद्भवः ।
 निसर्गान्निपुणं येषां रतिर्वित्तार्जनं प्रति ॥ १३ ॥
 श्रद्धादाक्ष्यद्यावन्तो ? तां वैश्यांस्तानकरोदसौ ।
 चिकित्सा कृषिवाणिज्ये स्थावत्यं पशुपोषणम् ॥ १४ ॥
 वैश्यस्य कथितो धर्मस्तद्रत् कर्म च तैजसम् ।
 नातिमानभृतो नातिशुचयः पिशुनाश्च ये ॥ १५ ॥
 ते शूद्रजातयो जाता नातिधर्मरताश्च ये ।
 कलारम्भोपजीवित्वं शिल्पिता पशुपोषणम् ॥ १६ ॥
 वर्णत्रितयशुश्रूषा धर्मस्तेषामुदाहृतः ।
 ब्रह्मचारी गृहस्थो वा वानप्रस्थस्तथा यतिः ॥ १७ ॥

इत्याश्रमाः पृथक् तेन चत्वारः प्रविभाजिताः ।
 गुरुशुश्रूषणं भैक्षं व्रतचर्याग्निकर्म च ॥ १८ ॥
 स्वाध्यायश्चाभिषेकश्च धर्मोऽयं ब्रह्मचारिणः ।
 पूजाग्न्यतिथिदेवानां स्वदृश्या जीवनं दमः ॥ १९ ॥
 असमानर्षिगोत्रेषु विवाह ऋतुगामिता ।
 परस्य स्त्रीषु वैसुख्यं परानुग्रहशीलता ॥ २० ॥
 विनिवृत्तिरकार्येभ्यो धर्मोऽयं गृहिणां कृतः ।
 देवतातिथिसत्कारो ब्रह्मचर्यं वने स्थितिः ॥ २१ ॥
 बल्काजिनजटाचीरधारणं शयनं भुवि ।
 उपोषणैर्व्रतैर्देहकर्शनं नियमैस्तथा ॥ २२ ॥
 आहारोऽकृष्टपच्यैश्च धर्मोऽयं वनवासिषु ।
 वैराग्यमिन्द्रियजयश्चिन्तात्यागः प्रशान्तता ॥ २३ ॥
 आकिञ्चन्यमनारम्भो यतिधर्मः सदा स्मृतः ।
 क्षमत्वं गुर्वधीनत्वं शौचं स्वाध्यायनित्यता ॥ २४ ॥
 विशुद्धिव्यवहारेषु शिष्यधर्मोऽयमीरितः ।
 शुचित्वं वाङ्मनःकार्यैः पतिशुश्रूषणं क्षमा ॥ २५ ॥
 पूजनं पतिपूज्यानां स्त्रीधर्मः शौचमेव च ।
 एवं वर्णाश्रमान् सम्यक् कृत्वा वर्णास्तदुद्भवान् ॥ २६ ॥
 विभज्य तेषां वैन्येन ते ते धर्माः प्रकीर्तिताः ।
 वृत्तिं कर्माणि चैतेषां पृथगुद्दिश्य सोऽभ्यधात् ॥ २७ ॥
 स्वधर्मावस्थितानां वो भावि लोकद्वये सुखम् ।
 य एतां स्थितिमुल्लङ्घ्य मोहादन्यद् विधास्यति ॥ २८ ॥
 तस्याहं यमवत् क्रुद्धः करिष्याम्यनुशासनम् ।
 युक्तानां कर्मसु स्वेषु वृत्त्यर्थं भवतामहम् ॥ २९ ॥
 खेटकग्रामवेश्मानि विधास्यामि पुराणि च ।
 इत्युक्त्वा तानथो कोट्या कार्मुकस्य पृथुर्वपः ॥ ३० ॥

१. 'भूत्यर्थं' ख. ग. पाठः ।

विषमां साधयामास पृथिवीं पृथुविक्रमः ।
 तत्सङ्केशेन गौर्भूत्वा नश्यन्ती तेन मेदिनी ॥ ३१ ॥
 विधेर्नियोगाद् दुदुहे साधु सस्यानि भूतये ।
 कल्पितास्तेन शैलानां सरितामन्तरेषु च ॥ ३२ ॥
 समेषु चावकाशेषु पुरादीनां विभक्तयः ।
 तेन सीराग्रकृष्टैर्यं धान्यैरुत्तैर्यथाविधि ॥ ३३ ॥
 ससस्या क्रियते क्षोणी भगवत्यम्बुदागमे ।
 इत्युद्भवो निगदितः प्रथमो नृपस्य
 धर्मेण सार्धमपिचाश्रमवर्णभेदाः ।
 प्रोक्ताः कृषिव्यतिकरोऽपिच दर्शितस्ते
 कात्स्नर्येन वत्स ! शृणु देशविभागभूमिम् ॥ ३४^१/_२ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

वर्णाश्रमप्रविभागो नाम सप्तमोऽध्यायः ॥

अथ भूमिपरीक्षा नामाष्टमोऽध्यायः ।

देशाश्च देशभूम्यश्च समासात् तव सम्प्रति ।
 तत्सङ्ख्या तद्विभागाश्च प्रोच्यन्तेऽवहितः शृणु ॥ १ ॥
 देशः स्याज्जाङ्गलानूपसाधारणतया त्रिधा ।
 त्रिविधस्याप्यर्थतस्य यथावल्लम् कथ्यते ॥ २ ॥
 दूराम्बुरिरिणप्रायो द्वस्वकण्टकिपादपः ।
 रूक्षोष्णचण्डपवनः कृष्णमृत् तेषु जाङ्गलः ॥ ३ ॥
 निम्नो भूरिजलः स्निग्धो बहुमत्स्यामिषो हिमः ।
 स्यादनूपः सरित्प्रायः स्निग्धोच्छ्रितबहुद्रुमः ॥ ४ ॥
 यः पुनर्नातिशीतोष्णः स्याद् देशद्वयलक्षणः ।
 स साधारण इत्युक्तो देशो देशविशारदैः ॥ ५ ॥

जाङ्गलादिषु देशेषु त्रि(पुण्ये?ष्वप्ये)षु स्वलक्षणैः ।
 युक्ताः षोडश विज्ञेया भूमयः प्रविभागतः ॥ ६ ॥
 बालिशस्वामिनी भोग्या सीतागोचररक्षिणी ।
 अपाश्रयवती कान्ता खनिमत्यात्मधारिणी ॥ ७ ॥
 वणिक्प्रसाधिता द्रव्यसम्पन्नामित्रघातिनी ।
 आश्रेणीपुरुषा शक्यसामन्ता देवमातृका ॥ ८ ॥
 धान्या हस्तिवनोपेता सुरक्षा चेति षोडश ।
 भुवः संज्ञाभिरुद्दिष्टा लक्ष्मासामथ कथ्यते ॥ ९ ॥
 भूभुजा बालिशेनापि शक्यते या प्रशासितुम् ।
 या च भद्रजना सा स्याद् बालिशस्वामिनी क्षितिः ॥ १० ॥
 वितरन्त्यधिकं यस्यां भागभोगादिकान् करान् ।
 नरा भूरिश्रियः सात्र भोग्येति क्षितिरुच्यते ॥ ११ ॥
 यस्यां नदाश्च नद्यश्च गिरिर्मध्येऽथवा बहिः ।
 विभक्तक्षेत्रसीमा सा सीतागोचररक्षिणी ॥ १२ ॥
 सरिदद्रिवनाद्येषु त्रासाद् यस्यां विशेषजनः ।
 जनापाश्रययोग्यत्वाद्पाश्रयवतीति सा ॥ १३ ॥
 वनोपवनवत्यद्रिसरित्कुञ्जमनोहरा ।
 देहिनो रमयत्युर्वी या सा कान्तेति कीर्तिता ॥ १४ ॥
 यस्यां सदैव जायन्ते कलधौतादिधातवः ।
 लवणानि च भूयांसि प्राहुः खनिमतीति ताम् ॥ १५ ॥
 यात्यन्तं नानुगृहेत दण्डकोशासनादिभिः ।
 स्फीतलोकाश्रया या च सा स्याद् भूरात्मधारिणी ॥ १६ ॥
 प्रसिध्यन्त्यसकृद् यत्र पण्योपक्रयविक्रयाः ।
 वणिक्प्रसाधितेत्युक्ता सा भूर्वणिगलङ्कृता ॥ १७ ॥
 शाकाश्वकर्णखदिरश्रीपर्णीस्यन्दनासनैः ।
 वेणुवेत्रशराद्यैश्च युक्ता द्रव्यवतीति भूः ॥ १८ ॥
 यस्यां जनपदाः साधु विभक्तास्त्यक्तविक्रमाः ।
 योगं यान्ति च मित्राणि स्याद् भूः सामित्रघातिनी ॥ १९ ॥

न क्षुद्रा वन्दिनो यस्यां दुर्गप्रत्यन्तसंश्रयाः ।
 भूः साश्रेणीर्मनुष्येति विनीतैराश्रिता जनैः ॥ २० ॥
 मन्त्रोत्साहादिवैमुख्यं यस्यां सामन्तभूभुजः ।
 भजन्ते सा स्मृता शक्यसामन्ता भूः समन्ततः ॥ २१ ॥
 जीवन्ति क्षेत्रिणो यस्यां न(दी?द)नद्यादिवारिभिः ।
 तां देवमातृकेत्याहुरनपेक्षितवारिदाम् ॥ २२ ॥
 निष्पद्यन्तेऽधिकं यस्यां वीजान्युप्तान्ययत्नतः ।
 कृष्टानुपहतक्षेत्रा धान्या सा धान्यशालिनी ॥ २३ ॥
 पर्यन्तेष्वद्रयो यस्यां या च हस्तिवनैराश्रिता ।
 सा हस्तिवनवत्सुर्वी भूमृतः सैन्यवर्धिनी ॥ २४ ॥
 दुष्प्रधृष्यैव या नित्यं विषमत्वादरातिभिः ।
 विषमाद्रिसरिद्गुप्ता सा सुरक्षेति भूः स्मृता ॥ २५ ॥
 षोडशेत्युदिता भूम्यः प्रविभागाद् यथातथम् ।
 अन्या जनपदादीनां ब्रूमः सम्मिश्रलक्षणाः ॥ २६ ॥
 धातुस्यन्दोलसत्कुञ्जगुल्मद्रुमलतावृत्तैः ।
 उत्सङ्गिताः पृथुशिलैः समन्तादवनीधरैः ॥ २७ ॥
 तीर्थावतारकान्ताभिः स्वादुतोयाभिरावृताः ।
 नदीभिः पुलिनप्रान्तैर्विचित्रद्रुमशालिभिः ॥ २८ ॥
 कोकिलालापसुभगैर्मधुमत्तालिशालिभिः ।
 विचित्रफलपुष्पाढ्यैः काननैरुपशोभिताः ॥ २९ ॥
 दलत्कुवलयश्रेणीक्वणन्मधुपहारिभिः ।
 सरसीदेवखाताद्यैर्भूषिताः प्राज्यवारिभिः ॥ ३० ॥
 समैः सुगन्धिभिः स्वादुशीतैः कान्तैरभङ्गुरैः ।
 क्षेत्रैरक्षतसीमान्तैः सस्यनिष्पादिभिर्वृताः ॥ ३१ ॥
 निष्कण्टकाश्मवल्मीकैः प्रभूतयवसेन्धनैः ।
 विभक्तक्षेत्रसीमान्तैर्गोचरैरुपशोभिताः ॥ ३२ ॥

१. 'पूरुषेति विभीतै' ख. ग. पाठः । २. 'नान्विता' ग. पाठः ।

स्थले तृणसमुद्राणामन्तरेषु वसुन्धराः ।
 प्रशस्यन्ते समासन्नस्वादुशीतलवारयः ॥ ३३ ॥
 दुरात्मनामभृष्या यास्तथानेकाश्रयान्विताः ।
 संरम्भत्रासनिर्मुक्तं मनश्च रमयन्ति याः ॥ ३४ ॥
 तास्वेवंगुणयुक्तासु महीषु विनिवेशयेत् ।
 यथास्थानं जनपदान् खेटग्रामपुरादि च ॥ ३५ ॥
 युता महीध्रमूला(स्व? म्बु)प्राकारैस्तु पृथक्पृथक् ।
 चतस्रः कीर्तिता धन्या भूमयो दुर्गहेतवः ॥ ३६ ॥
 दुरागोहतया दुर्गे दङ्कच्छिन्न इवान्ततः ।
 समपृष्ठेन्दु(?)युक्तेऽद्रौ गिरिदुर्गावनिर्भवेत् ॥ ३७ ॥
 कण्टकिद्रुमनीरन्ध्र(तद्देशा?नद्धे सा)म्भसि कानने ।
 गृहप्रवेशमार्गे भूर्मूलदुर्गेति कीर्तिता ॥ ३८ ॥
 द्वीपेषु स्वादुतोयेषु बह्वगाभ्रजला वहिः ।
 रम्यावकाशदेशा स्याज्जलदुर्गा च मेदिनी ॥ ३९ ॥
 स्निग्धाः सारभृतः शुद्धाः प्रदक्षिणजलाशयाः ।
 बहूदकास्तरुच्छन्ना निविडाः प्रागुदकूप्लवाः ॥ ४० ॥
 दूर्वास(स्त्वौ?स्यौ)पधीमुञ्जकुरुन्दकुशवल्कलैः ।
 परितः परिणद्धाश्च स्वादुस्वच्छस्थिरोदकाः ॥ ४१ ॥
 वास्तुयज्ञामरस्थानाधारामोद्यानसंभृताः ।
 तत्राकवापीस्थानैश्च याः समन्तादलङ्कृताः ॥ ४२ ॥
 या वाहनानां सुखदा मिथुनानां रतिप्रदाः ।
 पुरार्थं ताः प्रशस्यन्ते भूमयो जनितश्रियः ॥ ४३ ॥
 कुङ्कुमागुरुकपूरस्पृकैलाचन्दनादिभिः ।
 सुगन्धा मिश्रितैरेभिः पृथक्स्थैर्वा वसुन्धरा ॥ ४४ ॥
 कल्हारपाटलाम्भोजमालतीचम्पकोत्पलैः ।
 स्थलाम्बुप्रभवैश्चान्यैः सुगन्धा कुसुमैस्तथा ॥ ४५ ॥

गोमूत्रगोमयक्षीरदधिमध्वाज्यगन्धभाक् ।
 समानगन्धा मदिरामाध्वीकेभमदासवैः ॥ ४६ ॥
 शालिपिष्टकगन्धैश्च धान्यगन्धैश्च या तथा ।
 प्रशस्ताखिलवर्णानामीद्गन्धा वसुन्धरा ॥ ४७ ॥
 सिता रक्ता च पीता च कृष्णा चैव क्रमान्मही ।
 विप्रादीनां हि वर्णानां सर्वेषामथवा हिता ॥ ४८ ॥
 स्वादुः कषाया तिक्ता च कटुका चेत्यनुक्रमात् ।
 वर्णानां स्वादतः शस्ता सर्वेषां मधुराथवा ॥ ४९ ॥
 घर्मागमे हिमस्पर्शा या स्यादुष्णा हिमागमे ।
 प्रावृष्युष्णाहिमस्पर्शा सा प्रशस्ता वसुन्धरा ॥ ५० ॥
 मृदङ्गवल्लकीवेषुदुन्दुभीनां समा ध्वनौ ।
 द्विपा(ब्दौप्य?श्वाब्धि)समस्वाना चेति स्युर्भूमयः शुभाः ॥ ५१ ॥
 इदानीमप्रशस्तानां भुवां लक्ष्माभिदध्महे ।
 पुरादिसन्निवेशार्थं परित्याज्या भवन्ति याः ॥ ५२ ॥
 भस्माङ्गारकपालास्थितुषकेशविषाशमभिः ।
 मूषकोत्करवल्मीकशर्कराभिश्च निर्भरा ॥ ५३ ॥
 रूक्षा प्ररोहिणी निम्ना भङ्गुरा सुषिरोषरा ।
 वामावर्तजलास्त्राविण्यसारा विषमोन्नता ॥ ५४ ॥
 कटुकण्टकिनिःसारशुष्कनिष्फलपादपा ।
 क्रव्यात्पक्षिसंमाकीर्णा कृमिकीटवती च या ॥ ५५ ॥
 सुकृतान्यपि भोज्यान्नभक्ष्यपानानि तत्क्षणात् ।
 यस्यां विनाशमायान्ति सह तूर्यादिनिस्वनैः ॥ ५६ ॥
 सरित् पूर्ववहा यस्यां पुरार्थं तामपि त्यजेत् ।
 बहुनापि यतस्तत्र कालेनायाति सा पुनः ॥ ५७ ॥
 वसासृङ्मज्जविण्मूत्रमलको(थ?श)पतत्रिणाम् ।
 समगन्धां त्यजेदुर्वी तैलस्य च शवस्य च ॥ ५८ ॥

१. 'ष्णा चेति क,' २. 'मृगाकी' ख. ग. पाठः ।

सदैव धूम्रवर्णा या मिश्रवर्णाथवा मही ।
 विवर्णा रूक्षवर्णा वा सा न स्यादिष्टदायिनी ॥ ५९ ॥
 तित्काम्ललवणा चापि भूमिर्था स्वेदला भवेत् ।
 तां लोकविद्वेषकरीं त्यजेत् पुरनिवेशने ॥ ६० ॥
 या रूक्षस्वररस्पर्शा सदैवोष्णा हिवाशवा ।
 अनिष्टगुरुत्वसंस्पर्शा वा स्यात् तामपि सन्त्यजेत् ॥ ६१ ॥
 क्रौण्डूश्वस्वरस्वाना या च निर्झरनिस्वला ।
 भिन्नभाण्डत्वमकूरश्वद्वित्वापि च जेम्बते ॥ ६२ ॥
 इति गन्धादिभिर्भूमिः कथितेयं शुभाशुभा ।
 हलेन कृष्यमाणायां भूमौ काष्ठे समुद्धृते ॥ ६३ ॥
 विद्याद् भयं वह्निभयमिष्टकायां धनागमम् ।
 पापानेषु तु कल्याणं कुलधर्मसमस्त्रियु ॥ ६४ ॥
 सरीसृपेषु सर्वेषु स्तेनेभ्यो भयनादिभेदम् ।
 अनूपरा बहुतृणा सप्तता शिम्भोत्तरत्तया ॥ ६५ ॥
 प्रागीशानप्लवा सर्वप्लवा वा दर्पणोदरा ।
 शुभेऽह्न्युपोषितः स्नातः शुचिः शुक्लस्रगम्बरः ॥ ६६ ॥
 स्वस्ति विप्रान् वाचयित्वा वास्तुदेवान् समर्च्य च ।
 करप्रमाणं कुर्वीत स्वातं तद्भूमिमध्यगम् ॥ ६७ ॥
 ततस्तन्मृदमाकृष्य तत् तयैवानुपूरयेत् ।
 स्वाताधिकमृदुक्त्वा भूः श्रेष्ठा यथ्या च तत्समा ॥ ६८ ॥
 प्रहीणस्वातमृत् क्षोणी हीना यस्ता न सा नृणाञ्च ।
 खन्वमाने यदा स्वाते सन्नुदोष्णवर्षिलोक्षये ॥ ६९ ॥
 मणिशङ्खप्रवालादि तदातिश्रेयसी क्षितिः ।
 सापि प्रशस्यते भूमिर्भस्यां स्थुः स्वातपांसवः ॥ ७० ॥
 तुपकेशोपलाङ्गारमस्मास्विलवनाङ्गिताः
 भृत्वाद्भिः स्वातमापूर्णे तस्मिन् पदसतं द्रजेत् ॥ ७१ ॥

तावच्चेदांगमेऽम्भः स्यात् तदा भूः सार्वकामिकी ।
 मध्यमात्र प्रहीणे स्यात् ततो हीनवरेऽधमा ॥ ७२ ॥
 खाते सितादिमाल्यानि यस्यां निश्च्युपितानि च ।
 यद्वर्णानि न शुष्यन्ति सा तद्रणेष्टदा मही ॥ ७३ ॥
 खातस्योदक्प्रभृतिषु दिक्षु प्रज्वालयेत् वा ।
 दीपान् यस्यां चिरं तिष्ठेत् तद्रणेष्टप्रदा हि सा ॥ ७४ ॥
 इत्येवं कीर्तिताः कात्स्न्यालक्ष्मभिः पुरभूमयः ।
 स्वर्वटग्रामखेटानामेता एव स्मृता हिताः ॥ ७५ ॥
 वर्णिनां वर्णधान्नां च शिविराणां च सर्वदा ।
 प्रासादयज्ञवाटानामेता एवेष्टदा भुवः ॥ ७६ ॥
 इत्येवमादिभिरि(यं?माः) शुभलक्ष्मयुक्ता
 भूम्यः शुभा निगदिता नगरादिहेतोः ।
 आभ्यः परेण बहुधा परिकल्प्यमानं
 वूमस्त्रिधा स्थितवतोऽपि करस्य मानम् ॥ ७७ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

भूमिपरीक्षा नामाष्टमोऽध्यायः ॥

अथ हस्तलक्षणं नाम नवमोऽध्यायः ।

हेतुः समस्तवास्तूनामाधारः सर्वकर्मणाम् ।
 मानोन्मानविभागादिनिर्णयैकनिबन्धनम् ॥ १ ॥
 परिभ्युदयविस्तारदैर्घ्याणां स्युरमी यतः ।
 ज्येष्ठमध्याधमा भेदा यं च ज्ञात्वा न मुह्यति ॥ २ ॥
 इदानीं तस्य हस्तस्य सम्यङ् निश्चयसंयुतम् ।
 कथ्यते त्रिविधस्यापि लक्षणं शास्त्रदर्शितम् ॥ ३ ॥
 रेण्वष्टकेन बालाग्रं लिखा स्यादष्टभिस्तु तैः ।
 भवेद् यूकाष्टभिस्ताभिर्यवमध्यं तदष्टकात् ॥ ४ ॥

१. 'दागतेभ्यः स्यात्', २. 'वि' ख. ग. पाठः ।

अष्टाभिः सप्तभिः षड्भिरङ्गुलानि यवोदरैः ।
 ज्येष्ठमध्यकनिष्ठानि तच्चतुर्विंशतिः करः ॥ ५ ॥
 सोऽष्टभिः पर्वभिर्युक्तः करः कार्यो विजानता ।
 करस्यार्थं चतुःपर्वं शेषं स्याद् भक्तमङ्गुलैः ॥ ६ ॥
 तत्राग्रे पर्वरेखाः स्युस्तिस्रः पुष्पकभूषिताः ।
 शेषास्त्रङ्गुलरेखासु पुष्पाणि विदधीत न ॥ ७ ॥
 अत्रार्धे मध्यतः कार्यं द्वेषा पञ्चममङ्गुलम् ।
 मध्यं त्रिधाष्टमं कार्यं चतुर्धा द्वादशं ततः ॥ ८ ॥
 हस्तः स्वाङ्गुलमानेन विधेयाङ्गुल(मि?इ)ष्यते ।
 तत् सार्धं द्विगुणं वापि बाहुल्यं तु तदर्धतः ॥ ९ ॥
 कथितः करभेदोऽयमङ्गुलानां विभेदतः ।
 तस्य निर्माणदारूणि देवताश्च प्रचक्ष्महे ॥ १० ॥
 खदिराञ्जनवंशादि श्लक्ष्णं हीरं मनोरमम् ।
 सारवच्च भवेदिष्टं दारु हस्तप्रकल्पने ॥ ११ ॥
 ग्रन्थिलं लघु निर्दग्धं जीर्णं विस्फुटितं तथा ।
 अदृढं कोटराक्रान्तं दारु हस्ताय नेष्यते ॥ १२ ॥
 त्रिविधस्याप्यथैतस्य पर्वरेखासु देवताः ।
 † मध्यादारभ्य विज्ञेयाः क्रमेण नव वच्मि ताः ॥ १३ ॥
 * ब्रह्मा वह्निर्यसो विश्वकर्मा नाथश्च पाथसाम् ।
 वायुर्धनाधिपो रुद्रो विष्णुश्चाग्रे जगत्पतिः ॥ १४ ॥
 वास्तुद्रव्यविभागेषु यानेषु च विशेषतः ।
 प्रारभेत यतो मानं कल्पयेद् देवतास्ततः ॥ १५ ॥

१. 'ध्यात्' ख. ग. पाठः ।

† 'मध्यपर्वत एकस्मिन् पार्श्वगणनया प्रान्तसंयुक्तानि चत्वारि पर्वाणि भवन्ति । मध्यादेव परस्मिन् पार्श्वे समध्यमपर्वत्वात् पञ्च भवन्ति' ।

* 'मध्ये ब्रह्मा । ततो वामे पर्वणि वह्निः दक्षिणे पर्वणि यमः, पुनर्वामे विश्वकर्मा दक्षिणे वरुणः, पुनर्वामे वायुः दक्षिणे धनदः, पुनर्वामे रुद्रो दक्षिणे विष्णुः । ततस्तु क्रमेण गणनायां रुद्रो वायुर्विश्वकर्मा वह्निर्विधाता कालस्तोत्रेशः कुबेरो विष्णुरिति पर्वदेवता भवन्ति' इति टिप्पणमिह दत्तमस्ति ।

विद्वैश्च द्रव्यमध्येश्च देवताभिश्च ^१पीडिते ।
 प्रत्येकं त्रिदशस्थाने यथोक्तं फलमादिशेत् ॥ १६ ॥
 शिरोर्त्तिरनलप्लुगो मरणं स्थपतेर्वधः ।
 अतिसारो मरुद्ग्याधिरर्थभ्रंशो भयं नृपात् ॥ १७ ॥
 कुलपीडा च महती कर्तृकारकयोरिति ।
 यथाक्रममी दोषा ब्रह्मादीनां निपीडनात् ॥ १८ ॥
 ब्रह्मानलकयोर्मध्ये यदा हस्तं तु धारयेत् ।
 कर्मस्वधिगतस्तेषां पुत्रलाभो भविष्यति ॥ १९ ॥
 कर्मणः सुष्टुनिष्पत्तिः (सितष्टतेभोगःस्थपतेर्भोग्य) मक्षयम् ।
 ब्रह्मा यमस्तयोर्मध्ये यदा हस्तं तु धारयेत् ॥ २० ॥
 कर्ता सशिल्पिकश्चैव (अःन)चिरेण विनश्यति ।
 विश्वानलकयोर्मध्ये हस्तयुग्मं यदा धृतम् ॥ २१ ॥
 सु(ष्टु)कर्मणि मध्यान्तं निष्पत्ते पुरवृद्धिता ।
 यमजलदयोर्मध्ये मध्यमं च विनिर्दिशेत् ॥ २२ ॥
 पवनो विश्वकर्मा चोक्तयोर्मध्ये च धारणम् ।
 यदा तु तत्र कर्मान्तं शुभं तत्सर्वकामदम् ॥ २३ ॥
 नीरधनदयोर्मध्ये मध्यमं च विनिर्दिशेत् ।
 एषां मध्ये यदा हस्तहस्तं तत्र यदा धृतम् (?) ॥ २४ ॥
 अनावृष्टिभयं लोके देशभङ्गो न संशयः ।
 रुद्रपवनयोर्मध्ये रुचिहस्तं तु धारयेत् ॥ २५ ॥
 तत्र लक्ष्मीवतस्तस्य कार्यसिद्धिर्न संशयः ।
 विष्णुधनदयोर्मध्ये यदा पाणिद्वारायतः ॥ २६ ॥
 विविधास्तत्र भोगाश्च र्जजायन्ते नरस्य हि ।
 ज्येष्ठादीनामर्थतेषां संज्ञाभेदो विधीयते ॥ २७ ॥
 यच्च येन भवेद् द्रव्यं येयं तदपि कीर्त्यते ।
 यवाष्टकाङ्गुलैः कल्पितः प्रकर्षेणायतः किल ॥ २८ ॥

१. 'पीडितैः ।' ख. ग. पाठः । २. 'रपि ।' क. ख. पाठः । ३. 'कार', ४. 'सुमतिर्म-
 णिमध्यन्तं', ५. 'स्येत्' ६. 'शुभान्तं सर्वं' ७. 'राग्रतः' ख. ग. पाठः । ८. 'सदा चैतस्य
 संभवेत्' ख. ग. पाठः ।

ज्येष्ठो हस्तः स विद्वद्भिः प्रोक्तः प्राशयसंज्ञितः ।
यः पुनः कल्पितः सप्तयवकलुषैरिहाङ्गुलैः ॥ २९ ॥
तज्ज्ञैः स मध्यमो हस्तः साधारण इति स्मृतः ।
मात्रेत्पल्यं यतः प्रोक्तं हस्तस्य शत्रु उच्यते ॥ ३० ॥
तेन मात्राशयः स स्याद्भ्रस्तो यः षड्यवाङ्गुलः ।
विभागाणामपिस्ताराः खेटग्रामपुरादिषु ॥ ३१ ॥
प्रासादवेश्मनरिखाद्दारुश्यामभ्यादिषु ।
मार्गाश्च निर्गन्तव्याः (वैश्वे)पां क्षीमशैवान्तगणेषु च ॥ ३२ ॥
वनोपवनभागाश्च देशान्तरविभक्तयः ।
योजनक्रोशगव्यूतिप्रमाणमपि दाध्वनः ॥ ३३ ॥
प्राशयेन प्रमादव्याः स्वातःककचराशयः ।
तलोच्छ्रयान् मूलपादान् जलोद्देशादथः क्षितेः ॥ ३४ ॥
तथा दोलाम्बुशस्त्रादि पातमानिनिर्णयम् ।
शैलखातनिकेतानि सुरुजायान्तान्तरम् ॥ ३५ ॥
साधारणेन वाय्वध्वमानं च परिकल्पयेत् ।
आयुधानि धनुर्दण्डान् यानं गवनमासनम् ॥ ३६ ॥
प्रमाणं रूपवापीनां गजानां वाजिनां वृणात् ।
अरघट्टेभ्यन्त्राणि युगयूपदलानि च ॥ ३७ ॥
शिल्प्युपस्करनौलत्रध्वजातोद्यादि यानि च ।
वृषीधर्मोपकरणवटवानादिकं च यत् ॥ ३८ ॥
नेत्रदण्डास्तथा मात्राशयइस्तेन मापयेत् ।
भेदत्रयान्वितमपि प्रोक्तं हस्तस्य लक्षणम् ॥ ३९ ॥
संज्ञाभेदोऽथ सामान्यमानानां प्रतिपाद्यते ।
स्यादेकमङ्गुलं मात्रा कला प्रोक्ताङ्गुलद्वयम् ॥ ४० ॥
पर्वं त्रीण्यङ्गुलान्याहुर्मुष्टिः स्याच्चतुरङ्गुला ।
तलं स्यात् पञ्चभिः षड्भिः करशादाङ्गुलैर्भवेत् ॥ ४१ ॥

१. 'तयामाननि', २. 'तनिवातानि' ख. ग. पाठः । ३. 'धाही च मा' क. पाठः । ४. 'कीर्येत्' ख. ग. पाठः । ५. 'मल्लद' क. पाठः ।

सप्तभि(र्द्विं दिं)ष्टिरष्टाभिरङ्गुलैस्तूणिरिष्यते ।
 प्रादेशो नवभिस्तैः स्याच्छयतालो दशाङ्गुलः ॥ ४२ ॥
 गोकर्ण एकादशभिर्वितस्तिर्द्वादशाङ्गुला ।
 चतुर्दशभिरुद्दिष्टः पादो नाम तथाङ्गुलैः ॥ ४३ ॥
 रत्निः स्यादेकविंशत्या स्यादरत्निः करोन्मितः ।
 द्वाचत्वारिंशता किष्कुरङ्गुलैः परिकीर्तितः ॥ ४४ ॥
 चतुस्त्तरयाशीत्या व्यामः स्यात् पुरुषस्तथा ।
 षण्णवत्याङ्गुलैश्चापं भवेन्नाडीयुगं तथा ॥ ४५ ॥
 शतं षडुत्तरं दण्डो नल्वस्त्रिशद्धनुर्मितः ।
 क्रोशो धनुःसहस्रं तु गव्यूतं तदद्वयं विदुः ॥ ४६ ॥
 चतुर्गव्यूतमिच्छन्ति योजनं मानवेदिनः ॥
 एकं दश शतमस्मात् सहस्रमनु चायुतम् ॥ ४७ ॥
 नियुतं प्रयुतं तस्मादर्बुदन्यर्बुदे अपि ।
 वृन्दरुर्वनिखर्वाणि शङ्कुपद्माम्बुराशयः ॥ ४८ ॥
 ततः स्यान्मध्यमन्तर्यं च परं चापरमप्यतः ।
 परार्धं चेति विज्ञेयं दशष्टद्धयोत्तरोत्तरम् ॥ ४९ ॥
 सङ्ख्यास्थानानि कथितान्येवमेतानि विंशतिः ।
 इदानीं कालसङ्ख्यायाः प्रमाणमभिधीयते ॥ ५० ॥
 दृङ्निमेषो निमेषः स्यात् तैः पञ्चदशभिः स्मृता ।
 काष्ठा ताभिः कला ताभिर्गुहूर्त्तैस्तैरहर्निशम् ॥ ५१ ॥
 त्रिंशतैतत् त्रिकं विद्यात् क्रमादित्युत्तरोत्तरम् ।
 अहोरात्रैः पुनः पञ्चदशभिः पक्ष उच्यते ॥ ५२ ॥
 पक्षद्वयेन मासः स्याद् भवेन्मासद्वयादृतुः ।
 ऋतुलयं स्यादयनं वत्सरस्त्वयनद्वयम् ॥ ५३ ॥
 दशधायमिति प्रोक्तः कालः कालविदां वरैः ।
 इत्युक्तमेतदखिलं करमानमत सम्यक्तया निगदितापि च कालसङ्ख्या ।
 अन्तःपुरं जनपदामरधाममागैराचक्ष्महे नगरसंप्रविभागमत ॥ ५४^१/_२ ॥
 इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे
 हस्तलक्षणं नाम नवमोऽध्यायः ॥

अथ पुरनिवेशो दशमोऽध्यायः ।

पुरस्य त्रिविधस्यापि प्रमाणमथ कथ्यते ।
 प्राकारपरिखाट्टालद्वाररथ्याध्वमिः सह ॥ १ ॥
 ज्येष्ठं तत्र चतुश्चापसहस्रं पुरमिष्यते ।
 मध्यं द्वाभ्यां सहस्राभ्यामेकेन व्यासतोऽधमम् ॥ २ ॥
 साष्टमांशं सपादं वा सार्धं वा व्यासमायतम् ।
 कुर्यादेकैकर्मायामं चतुर(स्त्री?श्री)कृतं शुभम् ॥ ३ ॥
 चतुःषष्टिपदारूयेन पुरं सर्वं प्रकल्पयेत् ।
 द्विरष्टकोष्ठं तत् कुर्यात् पदपथं नवचत्वरम् ॥ ४ ॥
 चतुरश्रीकृते क्षेत्रे प्रागुदीच्यन्तमागताः ।
 चतुर्भागान्तरा वंशाः कार्यास्तस्य त्रयस्त्रयः ॥ ५ ॥
 वंशपदकविभक्तेऽस्मिन् पदषोडशकान्विते ।
 राजमार्गः शुभः कार्यो मध्यमं वंशमाश्रितः ॥ ६ ॥
 कार्यो ज्यायसि (च) ज्यायांश्चतुर्विंशतिकः करैः ।
 विंशत्या मध्यमे मध्योऽधमे षोडशकोऽधमः ॥ ७ ॥
 वलस्य चतुरङ्गस्य पौराणां पार्थिवस्य च ।
 असम्वाथसमश्चैष कार्योऽयं काश्मशर्करः ॥ ८ ॥
 महारथ्याद्वयं कार्यं तदुपान्तस्थवंशयोः ।
 तद् द्वादश दशाष्टौ स्यात् करान् ज्येष्ठादिकं त्रिषु ॥ ९ ॥
 पदमध्यगतं कार्यं यानमार्गचतुष्टयम् ।
 ज्येष्ठादिषु पुरेध्वेषु तत्पथं च चतुःकरम् ॥ १० ॥
 उपरथ्या महामार्गस्यार्धं वा द्विशयाधिकम् ।
 शेषा रथ्यास्तदर्धेन विधातव्याः प्रमाणतः ॥ ११ ॥
 यानमार्गचतुष्कस्य कार्यं पार्श्वद्वयाश्रितौ ।
 पदाष्टकपदान्तस्थौ द्वौ द्वौ जङ्घापथावपि ॥ १२ ॥

१. 'मासास्थं च' ग. पाठः । २. 'शक्तिभिः क' पाठः । ३. 'चतुःप्रान्त',
 ४. 'स्यार्धेस्वादिस्तया' ख ग. पाठः ।

पुरे ज्येष्ठे तिहस्तौ तौ मध्यमेऽर्धकरोऽङ्घ्रितौ ।
 मध्यमादर्धहस्तेन हीनौ स्यातां कर्मायसि ॥ १३ ॥
 पुरस्यान्तर्गतौ कार्यौ घण्टामार्गौ तथापरौ ।
 राजमार्गगुणोपेतौ भ्रमाणेन च तद्विधौ ॥ १४ ॥
 प्राक्प्रत्यगायताः सप्तदश भार्या इत्यारिताः ।
 याम्योत्तरायतास्तद्वन्धे स्तुस्तत्प्रजागतः ॥ १५ ॥
 घण्टामार्गप्रधायेन घण्टामार्गश्च बाह्यतः ।
 समन्ततो ध्रुवस्य स्यात्पथे तद्विधानेऽपि ॥ १६ ॥
 महारथ्याप्रमाणेन तद्भूयैर्वाङ्घ्रितस्ततः ।
 व्यासस्वातान्तरीः सार्धं विधेयं परिखात्रयम् ॥ १७ ॥
 खातोत्पादोऽङ्घ्रितं कार्यं तन्मार्गं तद्विधौ विधा ।
 व्यासतः स्यात्तद्विधौ तद्भूयैर्वाङ्घ्रितम् ॥ १८ ॥
 कुर्याद् ध्रुवं स्वभूयैः परितोत्खातया वृदा ।
 सोत्सङ्गं गमयिष्ये वा सौम्यैः स्यात्तद्विधौ ॥ १९ ॥
 खातोद्वृत्तवृदा त्रयविधैः त्रिकर्षा ततः ।
 भूपदेशान् पुरा निज्जानापूर्वं समतां नयेत् ॥ २० ॥
 एवं संशोध्य परिखात्रितयं परितोऽश्मभिः ।
 विधेयमिष्टकाभिर्वा सन्धेयवृद्धतलं स्थिरम् ॥ २१ ॥
 सिरावारिभिरापूर्णं पूर्णं वाताभिदान्धसा ।
 विचित्राब्जमनोहारिः ससंप्राहाऽहुनिर्गमम् ॥ २२ ॥
 सर्वपार्श्वेष्वथैतस्य गन्धान्धमधुपाङ्गनान् ।
 सुमनोविद्यपारामान् कुर्याद् बालान् सद्युत्सकान् ॥ २३ ॥
 बाह्यभागं पुनस्तस्य विद्वेषात् सर्वतोदिक्षम् ।
 द्रुममूलैर्लताजालैः कण्ठकैरपि संवृतम् ॥ २४ ॥

१. 'नवत्' ख. पाठः । २. 'विगतः' ख. ग. पाठः । ३. 'गोत्रीय' क. पाठः ।
 ४. 'तलस्थितम्' ख. ग. पाठः । ५. 'सप्तदशकण्ठकान्' (?) क. पाठः ।

* गोत्रीयपदताडितं गोत्रा गोसमूहः तदीयैः पदैस्ताडितं प्रहतम् ।

‡ 'संप्राहं साम्बुनिर्गमम्' इति पादः पाठ्यः ।

वप्रोर्ध्वभागं मध्यं स्थूलोपलंशिलाचितम् ।
 कुर्यात् प्राकारमुद्दामं यद्वा पक्वेष्टकामयम् ॥ २५ ॥
 ज्यायान् करैर्द्वादशभिर्दशभिर्मध्यमः स्थितः ।
 कनीयानष्टभिर्हस्तैर्विस्तारः स्यात् त्रिधेत्यसौ ॥ २६ ॥
 उच्छ्रायः सप्तदशभिः करैर्ज्यायान् प्रशस्यते ।
 मध्यमः पञ्चदशभिस्त्रयोदशभिरन्तिमः ॥ २७ ॥
 ऊर्ध्वं न सप्तदशकान्न त्रयोदशकादधः ।
 प्राकारोच्छ्रायमिच्छन्ति नापि युग्मकरोन्मितम् ॥ २८ ॥
 हस्तेहस्तेऽङ्गुलद्वन्द्वमायतः सम्यगुच्छ्रयात् ।
 यस्य वा द्वादशकरा मूले भवति विस्तृतिः ॥ २९ ॥
 चतु(रस्रो?हस्तो)च्छ्रतिस्तस्य शिरः स्याद् दशविस्तृतम् ।
 हस्तोच्चं कपिशीर्षं स्याद् द्विहस्ता काण्डवारिणी ॥ ३० ॥
 कार्याः कर्णाश्रितैर्द्वारकर्णान्तस्थैश्च संयुताः ।
 प्राकारेऽट्टालकास्तस्मिन् दिक्षुदिक्षु चतुर्दिशम् ॥ ३१ ॥
 द्विभौमांश्वरिकोर्ध्वं च प्राकारोच्छ्रायविस्तृतीन् ।
 तदर्थं निर्गमान् कुर्यात् ससालाट्टालकानथ ॥ ३२ ॥
 शतं शतं स्याद्धस्तानां मिथश्चाट्टालकान्तरम् ।
 इत्थं पुरमगम्यं स्यात् पत्न्यश्वरथदन्तिनाम् ॥ ३३ ॥
 चरिकां संचरद्वारां सुखारोहां सवेदिकाम् ।
 ससोपानां सनिर्यूहां कुर्यात् सकपिशीर्षकाम् ॥ ३४ ॥
 राजमार्गमहारध्यासंश्रितानि चतुर्दिशम् ।
 त्रीणि त्रीणि विधेयानि पुरे द्वाराणि तद्विदा ॥ ३५ ॥
 राजमार्गमहाद्वारचतुष्कं विस्तरान्नव ।
 अष्टौ सप्त करानोर्व्या द्विगुणं त्रिकैरोज्झितम्(?) ॥ ३६ ॥
 महारध्याश्रयं द्वारं तत् षट्पञ्चचतुष्करम् ।
 उच्छ्रयात् सार्धसार्धैकहस्तोनं विस्तरेण तत् ॥ ३७ ॥

१. 'ज्येष्ठः क' क. पाठः । २. 'रात् स्यात्,' ३. 'हस्ता', ४. 'करोष्ठितम्'
 ख. ग. पाठः ।

कुर्यात् प्रतोलीः सर्वेषु महाद्वारेष्वथो दृढाः ।
 दृढार्गलाश्चेन्द्रकीलाः कषाटपरिघान्विताः ॥ ३८ ॥
 राजमार्गसमां शाला स्यात् प्रतोलीविनिर्गमां ।
 तदर्थं कोष्ठकान्तः स्याद् व्यासोऽध्यर्थं तयोः स्मृतः ॥ ३९ ॥
 चतुरश्रामिति न्यस्य प्रतोलीं वदनायताम् ।
 व्यासतस्व्यंशविन्यस्तमार्गां मूषाद्वान्विताम् ॥ ४० ॥
 अन्तर्भित्तौ चतुर्द्वारं महाद्वारेण सम्मितम् ।
 विकल्पकोष्ठकान्तेषु दारुभिस्तद् विभूषयेत् ॥ ४१ ॥
 द्वारे चोभयतःशाले द्वे द्वे द्वारे च मूपयोः ।
 ते कार्ये सम्मुखे व्यासाद् द्विकरे द्विगुणोच्छ्रिते ॥ ४२ ॥
 (प०)द्वारंमूपयोः पद्ममध्यं पञ्चकरोच्छ्रितम् ।
 तद्वत् कार्या द्वितीया भूर्द्वाशेषोदयोच्छ्रिता ॥ ४३ ॥
 बहिर्द्वारविनिर्मुक्तां पूर्ववत् तां प्रकल्पयेत् ।
 पुरःसंरोधनसंज्ञैर्वाक्षैश्चतुर्भ्यो युताम् ॥ ४४ ॥
 तलं ततो महाद्वारस्योर्ध्वे वद्ध्वा तृतीयकम् ।
 रोधनद्वारयुग्हर्भ्यसंयुक्तं सपरिक्रमम् ॥ ४५ ॥
 सन्न्यस्तस्तम्भवेद्यन्यदूर्ध्वं तस्योपकल्पयेत् ।
 व्यालजालशतघ्न्यस्त्रशस्त्रयन्त्रादिभिर्युतम् ॥ ४६ ॥
 द्वाद्विशोभाभिगुप्त्यर्थं पुरस्य प्रविकल्पयेत् ।
 बृहद्द्वाराणि पश्चिच्छित्वाभिः प्रतोलिभिः ॥ ४७ ॥
 प्रतोल्या दक्षिणाद् भागादुच्छ्रितां वामतो गतः ।
 यावद् द्वितीयं तत्पार्श्वमेकः कार्यो बहिः स्थितः ॥ ४८ ॥
 द्वितीयो वामभागात् तु निर्गत्यास्यैव वेष्टकः ।
 कार्यः स्यादा तदुत्थानात् प्राकारस्तस्य बाह्यतः ॥ ४९ ॥
 एतयोरन्तरालं च राजमार्गेण सम्मितम् ।
 कर्तव्यं स्यादिहैवं तु बद्धद्वारकमुत्तमम् ॥ ५० ॥

१. 'मः' ख. ग. पाठः । २. 'मः'क, 'मात्' ख. पाठः । ३. 'सो बृहत्' ख. पाठः । ४. 'न्ते यद् दा' ख. ग. पाठः । ५. 'तु मू', ६. 'वद्धा का' ख. पाठः ।

दृष्ट्वा दृष्टोपभोगार्हान् सरिद्विरिजलाशयान् ।
 पक्षद्वाराणि कुर्वीत स्वेच्छया तत्र तत्र च ॥ ५१ ॥
 जलभ्रमान् पुरे कुर्याच्छिलादारुतिरोहितान् ।
 द्विकरान् करमात्रान् वा साम्भसोऽस्मिन् प्रदक्षिणान् ॥ ५२ ॥
 छिन्नकर्णं विकर्णं च वज्रं मूचीमुखं तथा ।
 वर्तुलं व्यजनाकारं चापाकृतिधरं च यत् ॥ ५३ ॥
 शकटद्विसमं यच्च विस्ताराद् द्विगुणायतम् ।
 विदिकस्थं सर्पचक्रं च तत् पुरं निन्दितं भवेत् ॥ ५४ ॥
 छिन्नकर्णे वसल्लोकः पुरे तस्करतो भयम् ।
 व्याधिभ्यो वापरेभ्यो वा ग्रामोतीति विनिर्दिशेत् ॥ ५५ ॥
 विद्विष्टस्वामिता सर्वलोकगर्हानपत्यता ।
 जायते स्वल्पमायुष्यं विकर्णपुरवासिनाम् ॥ ५६ ॥
 स्त्रीजयं विषरोगांश्च भेदांश्च विविधांस्तथा ।
 जनो वसन्नवाप्नोति वज्राकृतिधरे पुरे ॥ ५७ ॥
 व्रजन्ति प्राणिनो नाशं क्षुद्रव्याधिपरिपीडिताः ।
 निवसन्तः सदा मूचीमुखाकारधरे पुरे ॥ ५८ ॥
 स्वामिना सह हीयन्ते सर्वतः सञ्चयोज्जिताः ।
 स्वल्पायुषश्च जायन्ते जना वृत्तपुराश्रयाः ॥ ५९ ॥
 असत्यवादिनः स्वल्पायुषः पवनपीडिताः ।
 जनाः स्युश्चलचित्ताश्च नगरे व्यजनाकृता ॥ ६० ॥
 दुश्चरित्राङ्गनायुक्तस्तथा बहुनपुंसकः ।
 चापाकारे पुरे लोको निवसन् भवति ध्रुवम् ॥ ६१ ॥
 रोगशोकानलस्तेनभयं तत्र प्रजायते ।
 शकटद्विसमाकारं पुरं यद् विनिवेश्यते ॥ ६२ ॥
 आरम्भासिद्धिदं विप्रभयदं ज्ञातिभेदकृत् ।
 पौराणां स्वामिनश्च स्याद् गजवाजिक्षयावहम् ॥ ६३ ॥

१. 'विस्ताराद् द्विगुणायतः' (?) क. पाठः ।

परैराक्रम्य भुज्येत तत् पुरं बलशालिभिः ।
 द्विगुणायतसंस्थानं यत् कचिद् विनिवेश्यते ॥ ६४ ॥
 जनक्षयोऽग्निदाहश्च स्त्रीकृतानि भयानि च ।
 पुरे भवति दिङ्मूढे न च निर्योगमेति तत् ॥ ६५ ॥
 शैलानिलपिशाचाग्निभूतयक्षभयार्दिताः ।
 रुक्पीडिताश्च नश्यन्ति भुजङ्गकुटिले जनाः ॥ ६६ ॥
 पुराणामग्रशस्तानि संस्थानानीदृशानि यत् ।
 एकस्मिन्नपि तेनैषां न पुरं विनिवेशयेत् ॥ ६७ ॥
 संस्थानमेकमप्येषां प्रमादात् क्रियते यदि ।
 तदा राष्ट्रं निपीड्येत क्षुद्द्विषद्भीतिमृत्युभिः ॥ ६८ ॥
 शास्त्रज्ञः स्थपतिस्तस्मात् प्रयत्नपरया धिया ।
 यथावत् कथितं चौरु नगरं विनिवेशयेत् ॥ ६९ ॥
 वेदीनिवेशयात्रार्थं देवागाराभिचारयोः ।
 नदीकर्मणि मैत्रे च शान्तिं कुर्याच्छ्रमेषु च ॥ ७० ॥
 यज्ञे पुरनिवेशे च स्थापने प्रयतः सुधीः ।
 कुर्यात् तथाभ्युदयिकं यद्दान्यदपि किञ्चन ॥ ७१ ॥
 पुरे भीतिकरं शश्वदनायुष्यमपौष्टिकम् ।
 कृतमप्रयतैः कर्म नृपतिर्ग्रं च जायते ॥ ७२ ॥
 विहितं यदशास्त्रज्ञैर्यच्च निर्लक्षणैः कृतम् ।
 कृतमप्रयतैर्यच्च तदशस्तं फलोज्झितम् ॥ ७३ ॥
 शास्त्रज्ञः स्थपतिर्ज्योतिर्विदा तद्वत् पुरोधसा ।
 अधिष्ठितः पुरे कर्म विदध्याच्छान्तिकेषु च ॥ ७४ ॥
 पुरोहितोऽग्निं जुहुयाद् दद्यान्मौहूर्त्तिकः स्थिरंम् ।
 स्थपतिश्च बलिं दद्याद् योजयेदिति शान्तिकम् ॥ ७५ ॥
 तदा तस्मिन् पुरे शान्तिर्यत्र मर्मस्थिताः सुराः ।
 पूज्यन्ते सततं पौरैश्चत्वरस्थायिनस्तथा ॥ ७६ ॥

१. 'सस्वामिनः पि', २. 'रुक्पीडाभिश्च' ख. ग. पाठः । ३. 'चात्र न' क.
 पाठः । ४. 'यां वेदागा' ग. पाठः । ५. 'यतैः कर्म त' क. पाठः । ६. 'तम्' ख. ग. पाठः ।

चतुःप्रकारं स्थापत्यमष्टधा च चिकित्सितम् ।
 धनुर्वेदश्च सप्ताङ्गो ज्योतिषं कमलालयात् ॥ ७७ ॥
 सामान्यलक्षणोत्पातनिमित्तानि च सर्वशः ।
 ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च त्यजन्त्येते न तत् पुरम् ॥ ७८ ॥
 नगरस्य विभागोऽयं यथावत् समुदीरितः ।
 खेटं तदर्धविष्कम्भमाहुर्ग्रामं तदर्धतः ॥ ७९ ॥
 योजनेन पुरात् खेटं खेटाद् ग्रामं प्रचक्षते ।
 गव्यूतिपरिमाणेन ग्रामाद् ग्रामं प्रचक्षते ॥ ८० ॥
 द्विक्रोशाद् विषये सीमा तदर्धेन पुरस्य सा ।
 खेटके पुरसीमार्धं ग्रामे खेटार्धतः स्मृता ॥ ८१ ॥
 त्रिंशद्धनूपि विष्कम्भः पुरे दिग्बर्त्मसु स्मृतः ।
 विंशतिः खेटके मार्गो ग्रामे दश च दर्शितः ॥ ८२ ॥
 नैव ग्रामसहस्राणि नवति(श्च?श्च) प्रचक्षते ।
 चतुःषष्टिमपि ग्रामान् ज्यायो राष्ट्रं विदुर्बुधाः ॥ ८३ ॥
 दशार्धं च सहस्राणि ग्रामाणां त्रिंशती तथा ।
 ग्रामाश्चतुरशीतिश्च मध्यमं राष्ट्रमीरितम् ॥ ८४ ॥
 सहस्रमेकं ग्रामाणां तद्वच्च शतपञ्चकम् ।
 न्यूना च ग्रामपञ्चाशत् कनीयो राष्ट्रमुच्यते ॥ ८५ ॥
 अर्धसहस्रस्यैतेषां ज्येष्ठमध्यकनीयसाम् ।
 विधाय नवर्धकैकं विभजेद् विधिवत् सुधीः ॥ ८६ ॥
 राष्ट्रेष्वेवं विभक्तेषु यथाभागं विधानवित् ।
 निवेशयेत् पुराण्येषु सप्त सप्त यथार्गमम् ॥ ८७ ॥
 विभागश्च प्रमाणं च लक्षणं चादिमस्य यत् ।
 जातिवर्णाधिवासश्च यथावत् तदिहोच्यते ॥ ८८ ॥
 सुवर्णकारानाग्नेय्यां तथा वह्न्युपजीविनः ।
 निवेशयेत् कर्मकरानन्यानपि विधानवित् ॥ ८९ ॥

१. 'तत्र प्रा', २. 'दश द्वे च', ३. 'न्यूनाच्च प्रा' ख. म' पाठः-। ४. 'क्रम' क. पाठः ।

वैश्यानामश्वधूर्तानां चक्रिकाणां च दक्षिणे ।
 नटानां नर्तकानां च गृहाणि विनिवेशयेत् ॥ ९० ॥
 निवेशयेत् सौकरिकान् मे(यी?षी)कारान् मृगच्छिदः ।
 कैवर्तान् नैर्ऋताशायां दमनाधिकृतांस्तथा ॥ ९१ ॥
 रथेषु कौशलं येषां येषां स्यादायुधेषु च ।
 वारुण्यां दिशि तान् सर्वान् पुरस्य विनिवेशयेत् ॥ ९२ ॥
 कर्मस्वधिकृता ये च ये चापि परिकर्मिणः ।
 शौण्डिका ये च तान् सर्वान् वायोर्दिशि निवेशयेत् ॥ ९३ ॥
 यतीनामाश्रयान् ब्रह्मवत्सानां च तथा सभाम् ।
 प्रपाश्व पुण्यशालाश्च कुर्याद् दिशि धनेशितुः ॥ ९४ ॥
 घृतविक्रयिणो ये च फलविक्रयिणश्च ये ।
 निवेशिताः प्रशस्यन्ते पुरस्येशानदिग्गताः ॥ ९५ ॥
 पूर्वभागे बलाध्यक्षान् राज्ञो मुख्यांस्तथा बले ।
 निवेशयेत् तथाग्नेय्यां बलं नानाविधं सुधीः ॥ ९६ ॥
 श्रेष्ठिनो दक्षिणाशायां तथा देशमहत्तरान् ।
 याम्येकहारान् (?) कुर्वीत तथा ककुभिर्निर्ऋतेः ॥ ९७ ॥
 कोशपालमहामातादेशिकान् कारुकानपि ।
 नियामकांश्च कुर्वीत सलिलाधिपतेर्दिशि ॥ ९८ ॥
 वायोः ककुभिर्कुर्वीत दण्डनाथान् सनायकान् ।
 पुरोहितज्योतिषिकानुत्तरस्यां निवेशयेत् ॥ ९९ ॥
 विप्राः सौम्यां दिशो भागे क्षत्रियाः शक्रदिग्गताः ।
 वैश्यशूद्रास्तु कर्तव्या दक्षिणापरयोः क्रमात् ॥ १०० ॥
 निधेया वणिजो वैद्या मुख्याश्चापि चतुर्दिशम् ।
 चतुर्दिशं विशेषेण स्थापयीत बलानि च ॥ १०१ ॥
 नगरस्य बहिः प्राच्यां लिङ्गस्थान् विनिवेशयेत् ।
 श्मशानानि तथा तत्स्थान् याम्यायां स्थपतिः सुधीः ॥ १०२ ॥

सर्वतोदिशमुद्दिष्टो विभागो नगरे यथा ।
 तथा ग्रामेषु खेटेषु सेनायाश्च निवेशने ॥ १०३ ॥
 नगराभिमुखौ कार्या संपूर्णाङ्गमहोदर्या ।
 द्वारे द्वारे सौम्यमुखौ लक्ष्मीवैश्रवणौ शुभौ ॥ १०४ ॥
 राष्ट्रं खेटमथ ग्रामं § पश्यन्तेतपुरं महत् (?) ।
 तत्रारोग्यार्थसंसिद्धी प्रजाविजयमादिशेत् ॥ १०५ ॥
 क्लेशवन्धवधैर्लोकाः स्युर्मिथः सूत्रहिंसकाः ।
 ग्रामं खेटं पुरं राष्ट्रं यदेतौ नैव पश्यतः ॥ १०६ ॥
 स्थाप्यन्ते ये यथा देवा नगरे सर्वतोदिशम् ।
 बाह्यान्तरासु भूमीषु ब्रूमहे तानतःपरम् ॥ १०७ ॥
 चतुर्दिशं समारभ्य प्राकारपरिखान्ततः ।
 बहिः शते शते सार्धे धनुषां द्विशतेऽपि च ॥ १०८ ॥
 धनुःशतमितैः शुद्धैरनिन्द्यैर्धरणीतलैः ।
 स्वस्वप्रासादयुक्तानि स्वस्वानुगृहैः सह ॥ १०९ ॥
 निवेशनानि कुर्वीत त्रिदशानां यथाक्रमम् ।
 नगराभिमुखं चित्रवनभाञ्जि शुभानि च ॥ ११० ॥
 याम्योत्तरायतं वंशं विकल्पपुरमध्यगम् ।
 बहिरन्तश्च कुर्वीत देवानां त्रिनिवेशनम् ॥ १११ ॥
 प्राच्यां प्रत्यङ्मुखान् कुर्यात् प्राङ्मुखांश्चाम्बुभृदिशि ।
 याम्योदक्पार्श्वयोस्तस्य प्रादक्षिण्येन वंशगान् ॥ ११२ ॥
 दक्षिणस्यां न कुर्वीत त्रिदशानप्युदङ्मुखान् ।
 चैत्यशान्तिसभा यक्षमातृप्रथमयान्विताः(?) * ॥ ११३ ॥
 इत्यमी कथिताः सम्यग् ये यथादिङ्मुखाः सुराः ।
 दिक्षु दिक्षु बहिर्ये स्युस्तानिदानीं प्रचक्ष्महे ॥ ११४ ॥

१, 'सहोदरौ', २, 'पश्यन्तेते पु', ३, 'प्राग्द' ख. पाठः । ४, 'प्रमथया क. पाठः ।

§ 'पश्यतस्तौ पुरं च यत्' इति पठनीयं भाति ।

* 'प्रमथयान्विताः' इति पठनीयं भाति ।

विष्णोर्दिनाधिनाथस्य सहस्रनयनस्य च ।
 धर्मस्य च विधातव्यं दिशि प्राच्यां निकेतनम् ॥ ११५ ॥
 सनत्कुमारसावित्र्योर्मरुतां मारुतस्य च ।
 पूर्वदक्षिणादिभागे विदधीत निकेतनम् ॥ ११६ ॥
 गणेशमातृभूतानां ग्राम्ये प्रेतपतेर्गृहम् ।
 भद्रकाल्याः पितृणां स्याद् वेदम चैत्यं च नैर्ऋते ॥ ११७ ॥
 सागरस्य नदीनां च शिल्पिभर्तुः प्रजापतेः ।
 निलयं पश्चिमाशायां विदध्याद् वरुणस्य च ॥ ११८ ॥
 फणिनां भवनं कार्यमपरोत्तरदिग्गतम् ।
 शनैश्वरस्य चात्रैव कात्यायन्याश्च मन्दिरम् ॥ ११९ ॥
 विशाखस्कन्दसोमानां तथा यक्षाधिपस्य च ।
 पृथक्पृथक् विधातव्याः प्रासादाः सौम्यदिग्गताः । ॥ १२० ॥
 जगद्गुरोर्महेशस्य श्रियो बह्वेश्व मन्दिरम् ।
 पूर्वोत्तरस्यां ककुभि प्रविधेयं मनोरमम् ॥ १२१ ॥
 नदीनामम्बुधीनां च समन्तान्नगरस्य च ।
 कान्तारेष्वद्रिषु स्थानं सर्वत्रेष्टमुमापतेः ॥ १२२ ॥
 निवेश्यन्ते स्वदिग्भागेष्वेवं यस्मिन् सुरोत्तमाः ।
 सम्यक्समृद्धिमासाद्य चिरं नन्दति तत्पुरम् ॥ १२३ ॥
 नगरस्य विदूरेऽपि ककुप्सु निखिलास्वपि ।
 बाह्यतोऽभिमुखो देवाः शस्यन्ते न पराङ्मुखः ॥ १२४ ॥
 क्रियते यदि भूभागे वंशेन स पराङ्मुखः ।
 विधिमेनं तदा तस्मिंस्तज्जः शास्त्रोक्तमाचरेत् ॥ १२५ ॥
 तद्वेषवर्णभूषास्त्रवाहनैरन्वितं सुरम् ।
 तद्भित्तौ प्रकटाकारं नगराभिमुखं लिखेत् ॥ १२६ ॥
 वैकङ्कतशमीविल्वैः क्षीरकण्टकिभिर्द्रुमैः ।
 उदपानान्ग्यगारेषु स्यान्न दोषोऽन्तरस्थितैः । ॥ १२७ ॥
 अर्चाश्रितेष्वयं प्रोक्तो विधिर्नालेख्यवर्तिषु ।
 कर्तव्याः सर्वतोवक्त्रास्तस्माच्चित्रगनाः सुराः ॥ १२८ ॥

विधानं यद् यथा प्रोक्तं सुरधाम्नां पुराद् बहिः ।
तत् तथाभ्यन्तरेऽपि स्यात् कार्यं स्वस्वदिगाश्रयम् ॥ १२९ ॥
मध्ये पुरस्य कर्तव्यं गृहमम्भोजजन्मनः ।
निवेशनं तथेन्द्रस्य तथैव हलिकृष्णयोः ॥ १३० ॥
मातृयक्षगणाधीशान् शिवकान् भूतसङ्घकान् ।
विनापि वेश्मभिः कुर्यात् पुरे चत्वरमार्गिणान् ॥ १३१ ॥
राज्ञा वर्णाश्रमकलापण्यशिल्पोपजीविनः ।
स्वदिकपदस्थाः कर्तव्यास्ते देवाश्चेच्छता श्रियम् ॥ १३२ ॥
प्रासादे सति भक्तीच्छाशक्तियुक्तो यदापरम् ।
प्रासादं कारयेत् पूर्वं न तदा पीडयेत् सुधीः ॥ १३३ ॥
प्रतिवेश्म प्रतिग्रामं प्रतिदेवकुलं तथा ।
कुर्यात् प्रतिपुरं चापि न प्राङ्मानगुणाधिकम् ॥ १३४ ॥
पूर्वप्रासादतो रुद्रसोमयोर्वृहणोऽथवा ।
प्रासादे विहितेऽन्यस्मिन् भवेत् पीडाग्रजन्मनाम् ॥ १३५ ॥
कृते धाम्न्यधिकेऽन्यस्मिन् वद्वेर्वाचस्पतेरुत ।
पुरोधसां भयं विद्याद् ध्रुवं ज्योतिर्विदां तथा ॥ १३६ ॥
धनाधिपामराधीशयमानां वरुणस्य वा ।
अधिके विहिते धाम्नि भयं विद्यान्महीपतेः ॥ १३७ ॥
स्कन्दधाम्नोऽधिकेऽन्यस्मिन् विहिते तस्य वेश्मनि ।
सेनापतेर्बलानां च पीडा सञ्जायते ध्रुवम् ॥ १३८ ॥
प्रजापतेरभ्यधिकं हरेर्वान्यत् कृतं गृहम् ।
कर्तुः कारयितुश्च स्याद् बन्धार्यं च विनष्टये ॥ १३९ ॥
गणेशयक्षफणिनामधिकोऽन्यः कृतो यदि ।
प्रासादः स्यात् तदा नित्यं सेनाज्ञानां महद्भयम् ॥ १४० ॥
स्त्रीनामन्यो देवतास्तासां पीड्यन्ते यदि वेश्मभिः ।
मुख्यानां पुरनारीणां तदा कुर्वन्त्युपद्रवम् ॥ १४१ ॥

१. 'संहकान्', २. 'याथ वि' ख. पाठः ।

पूर्वामरेषु सर्वेषु पीडितेष्वमरालयेः ।
 अन्यैस्तल्लिङ्गिनां पीडा चैत्यैर्वा चैत्यपीडितैः ॥ १४२ ॥
 हीनाधिकप्रमाणेषु दुर्निविष्टेषु धामसु ।
 कर्तुः कारयितुः पीडा स्यान्न पूजा तथास्य च ॥ १४३ ॥
 नैवातिसंभृतं कुर्यात् स्वल्पमल्पामरालयम् ।
 पुरं चानाश्रितं कुर्याद् वैश्रभागाश्रितं नच ॥ १४४ ॥
 ज्येष्ठमध्यकनिष्ठानि नवषट्त्रिपदान्तरे ।
 सुरवेश्मानि कुर्वीत दोषायापरथा पुनः ॥ १४५ ॥
 कथितोऽयं विधिः स्वैः स्वैस्त्रिदशानां निवेशने ।
 बहिर्निवेशनात् स्वेच्छं विदध्यादमरालयम् ॥ १४६ ॥
 नगरेषु समग्रेषु ग्रामेषु निखिलेषु च ।
 खेटकेषु च सर्वेषु सामान्योऽयं विधिः स्मृतः ॥ १४७ ॥
 इत्युक्त एष नगरोपगतः सुराणां
 स्वस्वप्रभागविहितः पदसन्निवेशः ।
 ब्रूमो विभागमधुना गृहदेवतानां
 सम्यक् शुभाशुभफलप्रविभागयुक्तम् ॥ १४८ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

पुरनिवेशौ दशमोऽध्यायः ॥

अथ वास्तुत्रयविभागो नामैकादशोऽध्यायः ।

चतुरश्रीकृते क्षेत्रे विभक्ते नवधा ततः ।
 मध्ये महाद्युतिर्ब्रह्मा विधेयो नवभिः पदैः ॥ १ ॥
 तस्मादनन्तरं प्राच्यां षट्पदः कीर्तितोऽर्यमा ।
 आग्नेयकर्णे सवितृसावित्रौ पदिकावुभौ ॥ २ ॥

१. 'धुरं दानाश्रि' ख, पाठः ।

ब्रह्मणोऽनन्तरं याम्ये विवस्वान् षट्पदाश्रितः ।
 नैर्ऋते पदिकौ कर्णे जयेन्द्रौ कथितावुभौ ॥ ३ ॥
 षट्पदः स्यात् ततो मित्रः काष्ठायां पत्युरम्भसः ।
 कर्णेऽपरोत्तरे यक्ष्मा रुद्रश्च पदिकावुभौ ॥ ४ ॥
 षड्भिः पदैस्ततः सौम्ये निश्चलः पृथिवीधरः ।
 आप्स्त्थांपवत्सश्च पदिकावीशदिग्गतौ ॥ ५ ॥
 इत्यन्तःसंश्रया देवाः प्रोक्ता ब्रूमो वहिःस्थितान् ।
 ज्ञेयं प्रदक्षिणं तेषां स्थानं पूर्वोत्तरादितः ॥ ६ ॥
 अग्निस्तदनु पर्जन्यो जयन्तश्चेन्द्र एव च ।
 रविः सत्यो भृशश्चेति नभस्तस्मात् ततोऽनिलः ॥ ७ ॥
 पूषारुयो वितथारुयश्च गृहक्षतयमावथ ।
 गन्धर्वो भृङ्गराजश्च मृगः पितृमणस्ततः ॥ ८ ॥
 दौवारिकोऽथ सुग्रीवः पुष्पदन्तो जलेश्वरः ।
 असुरः शोषनामा च पापयक्ष्मा ततः परम् ॥ ९ ॥
 रोगो नागश्च मुख्यश्च भल्लाटः सोम एव च ।
 चरकोऽथादितिर्देत्यमातेति पददेवताः ॥ १० ॥
 वह्नेर्वायोः पितृणां च व्याधेश्चैव क्रमाद् वहिः ।
 चरकी च विदारी च पूतना पापराक्षसी ॥ ११ ॥
 पदभोगोऽस्ति नैतासां स्थानमेव हि केवलम् ।
 पदभोगमथ ब्रूमो वहिःस्थानां नभःसदाम् ॥ १२ ॥
 तत्राष्टौ द्विपदाधीशा जयन्तो भृश एव च ।
 वितथो भृङ्गसुग्रीवशोषमुख्यास्तथादितिः ॥ १३ ॥
 एभ्यः शेषा वहिर्ये तु ते स्युः पदभुजः सुराः ।
 एकाशीतिपदे प्रोक्तो देवतानां पदक्रमः ॥ १४ ॥
 चतुरश्रीकृते क्षेत्रे दशधा प्रविभाजिते ।
 भवेच्छतपदो वास्तुर्ब्रूमोऽत्राप्यमरस्थितिम् ॥ १५ ॥

१. 'ईशस्त' ख. पाठः । २. '(जलो द्विपः ?) जलाधिपः' क. पाठः ।

द्विरष्टगुणितं मध्ये पदमेकं पितामहः ।
 भुङ्क्ते शतपदे वास्तौ चतुर्गुणितमर्यमा ॥ १६ ॥
 विचस्वतोऽथ मित्रस्य तद्वच्च पृथिवीभृतः ।
 भोगमिच्छन्ति वै तेषामर्यम्ण इव सूरयः ॥ १७ ॥
 सवित्राद्यापवत्सान्ता ये च नोक्ताः सुरोत्तमाः ।
 यथैकाशीतिके तद्वत् तेषां भोगः पदाष्टकम् ॥ १८ ॥
 अग्न्यन्तरिक्षपवना मृगश्च पितरोऽपिच ।
 रोगोऽदितिस्तथाध्यर्धपदभाजो बहिः स्थिताः ॥ १९ ॥
 चतुर्विंशतिरुक्ता ये पर्जन्याद्याः सुरोत्तमाः ।
 अदित्यन्ता द्विपदिकास्ते शेषं प्राक् प्रसाधितम् ॥ २० ॥
 चतुरश्रीकृते क्षेत्रे पूर्ववद् भाजितेऽष्टभिः ।
 चतुःषष्टिपदो वास्तुश्चतुःषष्ट्या पदैर्भवेत् ॥ २१ ॥
 अस्मिन् पदानि चत्वारि भुनक्त्यन्तः पितामहः ।
 अर्यमाद्याः सुराश्चात्र द्वे द्वे मध्यगताः पदे ॥ २२ ॥
 मध्येऽष्टौ बाह्यतोऽष्टौ ये स्थिताः क्रमेषु चाष्टसु ।
 ये देवाः सर्व एवात्र ते पदार्धभुजः स्मृताः ॥ २३ ॥
 पर्जन्योऽथ भृशः पूषा भृङ्गदौवारिकौ तथा ।
 शोषनागादितिप्रान्ताः स्युरध्यर्धपदस्पृशः २४ ॥
 जयन्तादिषु ऽ बाह्येषु चरकान्तेषु कीर्तिता ।
 प्रत्येकं षोडशस्वत्र सुरेषु द्विपदस्थितिः ॥ २५ ॥
 सिरां वह्निपदादूर्ध्वं नयेत् पितृपदान्ततः ।
 बाह्याशानिर्गतां चैनां रोगनामानमानयेत् ॥ २६ ॥
 दिनाम्नः प्रापयेद् भृङ्गं भृङ्गात् सुग्रीवमानयेत् ।
 ततोऽदितिं तां गमयेद् दिनामानं प्रवेशयेत् ॥ २७ ॥

१. 'रः क्षयः ।', २. 'स्तैः' क. पाठः । ३. 'दिनामादि' ख. पाठः ।

'दिनामादिष्वि'ति पाठे दिनामशब्दो जयन्तपर्यायः ।

सौराद् याम्यं पदं नीत्वा चारुणं प्रापयेत् ततः ।
नयेत् पदं ततः सौम्यं तत आदित्यमानयेत् ॥ २८ ॥

भृशादानीय वितथं शोषारुख्यं वितथादथ ।
शोषान्मुख्यं समानीय नयेत् तस्मात् पुनर्भृशम् ॥ २९ ॥

ये विभागाः समुद्दिष्टा यथासङ्ख्येन तैरिह ।
यज्ञामरचृणां वास्तुं समस्तं विभजेत् सुधीः ॥ ३० ॥

देवैः सर्वैरप्यमीभिर्विशोकः प्रीत्युत्कर्षादित्थमालोक्यतेऽसौ ।
कृत्स्नानेषोऽप्यब्जपत्रायताक्षः पश्यत्येतान् स्फारितेनेक्षणेन ॥ ३१ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

वास्तुत्रयविभागो नाम एकादशोऽध्यायः ॥

अथ नाङ्गादिसिरादिविकल्पो नाम द्वादशोऽध्यायः।

अर्थाभिधीयते वास्तुः कनीयान् षोडशास्पदः ।
पदैः षोडशभिः स स्यात् तत्र देवान् प्रचक्ष्महे ॥ १ ॥

भुङ्क्ते मध्ये स्थितो मुख्यः पदमेकं सुरोत्तमः ।
कलृप्तं पदचतुर्भागैश्चतुर्भिश्चतुराननः ॥ २ ॥

पदार्धभागभोक्तारश्चत्वारोऽमी सुरोत्तमाः ।
अर्यमा च विवस्वांश्च मितश्च क्षमाधरोऽपि च ॥ ३ ॥

सवित्राद्यापवत्सान्ता येऽष्टौ कोणेषु वेधसः ।
चतुर्भागभुजस्ते स्युस्त्रिदशास्तपनत्विषः ॥ ४ ॥

चतुर्(र्था?र्ष्वी)शादिकोणेषु ये स्थिताः क्रमशः सुराः ।
अष्टभागभुजस्तेऽष्टौ विनिर्दिष्टा मनीषिभिः ॥ ५ ॥

ये तथादितिपर्यन्ताः पर्जन्याद्याः सुरोत्तमाः ।
तेऽष्टौ चतुर्भागभुजो विद्वद्भिरिह कीर्तिताः ॥ ६ ॥

१ 'रुष्याः' क. पाठः । २ 'यो विधी', ३. 'तुषष्टीसादि' (१)ख. पाठः ।

चरकान्ता जयन्ताद्या ये बाह्यस्थितयोऽमराः ।
 भोगोऽर्धपदिकस्तेषां षोडशानामपि स्मृतः ॥ ७ ॥
 चतुरश्रीकृते क्षेत्रे त्रयस्त्रिंशद्विभाजिते ।
 अन्त्यपङ्क्तिद्वयं सार्धं चरक्याद्यर्थमुत्सृजेत् ॥ ८ ॥
 अन्तरे वीथिकामर्धपदिकामुत्सृजेत् ततः ।
 मध्ये तु सप्तविंशत्या भागैर्वास्तु विभाजयेत् ॥ ९ ॥
 एकोनत्रिंशता युक्तं पदानां शतसप्तकम् ।
 यद् भवेत् तत्र गर्भे स्यादेकाशीतिपदः स्वभूः ॥ १० ॥
 अष्टादशपदाश्चाष्टौ चापमभृतयः पृथक् ।
 अर्यमाद्यं चतुःपञ्चाशत्पदं स्याच्चतुष्टयम् ॥ ११ ॥
 ईशादयस्त्वदित्यन्ता बाह्या नवपदाः सुराः ।
 देशानां सन्निवेशेऽसौ साहस्रो वास्तुरुच्यते ॥ १२ ॥
 अथोच्यते वृत्तवास्तुवृत्तमासादहेतवे ।
 एकश्चतुःषष्टिपदभागः शतपदोऽध्वरः ॥ १३ ॥
 अष्टधा भाजिते वृत्तविष्कम्भे भागिकान्तरान् ।
 चतुरः परिधीन् कुर्यान्मध्यवृत्तं द्विभागिकम् ॥ १४ ॥
 स्याद् बहिर्वृत्तबलयमष्टाविंशतिभागिकम् ।
 तदन्तर्वृत्तबलयमष्टाष्टांशोज्झितं क्रमात् ॥ १५ ॥
 एवं कृते भवेन्मध्ये ब्रह्मणस्तचतुष्पदम् ।
 इत्थं चतुःषष्टिपदो वृत्तवास्तुरुदाहृतः ॥ १६ ॥
 दशधा भाजिते वृत्तविष्कम्भे भागिकान्तराः ।
 कार्याः परिधयः पञ्च मध्ये वृत्तं द्विभागिकम् ॥ १७ ॥
 बहिस्थं बलयं तस्य भजेत् षट्त्रिंशता ततः ।
 शेषं चतुःषष्टिपदस्थित्या स्याच्छतवास्तुनि ॥ १८ ॥
 देवतापदसङ्क्षिप्तिरनयोश्चतुरश्रवत् ।
 एवं कार्यवशात् कार्या वास्तवोऽन्येऽपि धीमता ॥ १९ ॥

१. 'न्ते पङ्क्तित्रयं' क. पाठः । २. 'स्तयोः श' ३. 'त्तरः' ख. पाठः ।
 ४. 'वृत्तविष्कम्भे विभक्ते भा' ५. रात्, ६. 'स्याद्वृत्तवा' क. पाठः ।

त्र्यश्रे षडश्रे चाष्टाश्रे षोडशश्रे च वृत्तवत् ।
 वृत्तायतेऽर्धचन्द्रे च वास्तौ पदविभाजनम् ॥ २० ॥
 एक एव गुमानेषु बहुधा परिकल्पितः ।
 सर्वस्मिन्नपि संस्थाने विभक्ते लक्षयेत् ततः ॥ २१ ॥
 शरीरं वास्तुपुंसोऽस्य गुणदोषा भवन्ति यत् ।
 मुखं मूर्धा ततः श्रोत्रे दृक्ताल्वोष्ठरदाः क्रमात् ॥ २२ ॥
 वक्षः कण्ठः स्तनौ नाभिर्मेढ्रमुष्कावथो गुदम् ।
 बाहू प्रवाहू पाणी स्फिगूरुजङ्घं पदद्वयम् ॥ २३ ॥
 कल्पयेदेवमेतेन स भवेत् पुरुषाकृतिः ।
 सिरावंशानुवंशाश्च सन्धयः सानुसन्धयः ॥ २४ ॥
 मूर्माण्यथ महावंशा लक्ष्या वास्तुशरीरगाः ।
 सिराः कर्णगता याः स्युस्ता नाड्यः परिकीर्तिताः ॥ २५ ॥
 पदस्य षोडशो भागस्तत्प्रमाणं प्रकीर्तितम् ।
 महावंशौ प्राक्प्रतीच्यौ याम्योदीच्यौ च मध्यगौ ॥ २६ ॥
 प्रमाणं पञ्चमो भागः पदस्योदाहृतं तयोः ।
 वंशास्तेऽस्मिन् समुद्दिष्टा रेखा याः स्युर्मुखायताः ॥ २७ ॥
 यास्तिर्यगायता रेखास्तेऽनुवंशाः प्रकीर्तिताः ।
 सम्पाता ये स्युरेतेषां मर्म तत् संप्रचक्षते ॥ २८ ॥
 उपमर्माणि तान्याहुः पदमध्यानि यानि हि ।
 भागोऽष्टमोऽथ दशमो द्वादशः षोडशोऽपि च ॥ २९ ॥
 पदतो मानमिष्टं स्याद् वंशादीनामनुक्रमात् ।
 वंशाष्टकस्य यः सन्धिः स सन्धिरिति कीर्तितः ॥ ३० ॥
 ये पुनः स्युस्तदङ्गानां प्रोक्तास्तं चानुसन्धयः ।
 बालाप्रतुल्यं सन्धीनां प्रमाणं परिचक्षते ॥ ३१ ॥
 तदर्धमनुसन्धीनां प्रमाणं समुदीरितम् ।
 यत्रैनैतानि सन्त्यज्य वास्तुविद्याविशारदः ॥ ३२ ॥

१. 'ष', २. 'णा'क. पाठः ।

द्रव्याणि प्रयतो नित्यं स्थपतिर्विनिवेशयेत् ।
 महावंशस्य नाक्रान्तिं कुयाद् द्रव्येण केनचित् ॥ ३३ ॥
 इतरेषु पुनर्द्रव्यं मध्यवंशेषु सन्त्यजेत् ।
 महावंशसमाक्रान्तौ भवेत् स्वामिवधो ध्रुवम् ॥ ३४ ॥
 वर्षेण तपनाद् भीतिं वंशानां पीडनाद् विदुः ।
 उपमर्माणि रोगाय मर्माणि कुलहानये ॥ ३५ ॥
 उद्वेगायार्थनाशाय सिराश्च स्युः प्रपीडिताः ।
 कलिः स्यात् सन्धिविद्धेषु पीडितेष्वनुसन्धिषु ॥ ३६ ॥
 तस्मादेतानि सर्वाणि पीडितान्युपलक्षयेत् ॥ ३६^१ ॥
 ज्ञात्वा सिराः सानुसिराश्च नाडीवंशानुवंशानपि वास्तुदेहे ।
 यत्रेन मर्माणि फलानि चैषां वेधं त्यजेद् यस्तमुपैति नापत् ॥ ३६^२ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

नाडीवंशानुवंशानां सिरानुसिरामर्मानुमर्मवेधविकल्पो नाम

द्वादशोऽध्यायः ॥

अथ मर्मवेधस्योदशोऽध्यायः ।

एकाशीतिपदो यः स्यात् तथा शतपदश्च यः ।
 चतुःषष्टिपदो यश्च वास्तुरत्न त्रिशोदितः ॥ १ ॥
 यद् येन विभजेत् तेषु तदिदानीं प्रचक्ष्महे ।
 यानि मर्माणि चैतेषां कथ्यन्त इह तान्यपि ॥ २ ॥
 वर्णिनां भवनादीनि निवेशा राजवेश्मनाम् ।
 एकाशीतिपदेनेन्द्रस्थानं च विभजेत् सुधीः ॥ ३ ॥
 मासादा विविधास्तद्वद् विचित्राश्चात्र मण्डपाः ।
 तान् मापयेच्छतपदप्रविभागेन बुद्धिमान् ॥ ४ ॥

यः पुनः स्याच्चतुःषष्टिपदस्तेन विभाजयेत् ।
 नरेन्द्रशिविरग्रामखेटादि नगरादि च ॥ ५ ॥
 अन्तस्त्रयोदश सुरा द्वात्रिंशद् बाह्यतश्च ये ।
 तेषां स्थानानि मर्माणि सिरा वंशाश्च तेषु तु ॥ ६ ॥
 मुखे हृदि च नाभौ च मूर्ध्नि च स्तनयोस्तथा ।
 मर्माणि वास्तुपुंसोऽस्य पण्महान्ति प्रचक्षते ॥ ७ ॥
 वंशानुवंशसम्पाताः पदमध्यानि यानि च ।
 देवस्थानानि तान्याद्ये पदषोडशकान्विते ॥ ८ ॥
 देवस्थानानि सम्पाताश्चतुःषष्टिपदे पुनः ।
 तथैकाशीतिपदिके पदान्तशक्तिकेऽपि च ॥ ९ ॥
 चतुर्ष्वपि विभागेषु सिरा याः स्वुश्चतुर्दिशम् ।
 मर्माणि तानि चोक्तानि द्वारमध्यानि यानि च ॥ १० ॥
 भित्तिविस्तृतमध्येन यद्वा मध्येन दारुणः ।
 मर्म यत् पीड्यते येन गृहे तत्रोच्यते फलम् ॥ ११ ॥
 द्वारैर्वा भित्तिभिर्वापि मर्मणां परिपीडनात् ।
 दौर्गत्यं गृहिणः प्राहुः कुलहानिमथापि वा ॥ १२ ॥
 भवेत् स्वामिक्षयः स्तम्भस्तुलाभिः स्त्रीपरिक्षयः ।
 स्नुषावधो जयन्तीभिर्बन्धुनाशश्च सङ्ग्रहैः ॥ १३ ॥
 मर्मस्थानगतैः कार्यैर्मर्तुः कार्यो निपीड्यते ।
 सुहृद्विश्लेषमिच्छन्ति सन्निधपालैश्च तद्विदः ॥ १४ ॥
 नागपाशैर्धनोच्छेदो नागदन्तैः सुहृत्क्षयः ।
 कपिच्छकैश्च मर्मस्थैः प्रेष्याणां क्षयमादिशेत् ॥ १५ ॥
 षड्दारुकाप्यनुसिरागवाक्षालोकनानि च ।
 मर्ममध्योपगान्येतान्यावहन्ति धनक्षयम् ॥ १६ ॥
 द्वारद्रव्यतुलास्तम्भनागदन्तगवाक्षकैः ।
 द्वारमध्यादिर्तै रोगकुलपीडावनक्षयाः(ः) ॥ १७ ॥

१. 'कार्यैर्म' क. पाठः ।

नृपदण्डभयं पत्युः पीडनं च प्रचक्षते ।
 द्वारमध्येषु पट्टारूमध्येष्वपि च मूरयः ॥ १८ ॥
 कर्णद्रव्यादिभिर्विद्वेष्वेतदेव फलं विदुः ।
 शय्यानुवंशविहिता गृहिणां कुलनाशिनी ॥ १९ ॥
 क्षयावहा नागदन्ता भर्तुः शय्यावितानगाः ।
 वातायनैश्च स्तम्भैर्ये विद्धा नागदन्तकाः ॥ २० ॥
 ते शस्त्रभीतिदा भर्तुर्यद्वा चौरभयप्रदाः ।
 द्रव्यधान्यविनाशाय शोकाय कलहाय च ॥ २१ ॥
 गृहमध्यगतं द्वारं भवेत् स्त्रीदूषणाय च ।
 द्रव्येणान्यतरेणापि महामर्म निपीडितम् ॥ २२ ॥
 भवेत् सर्वस्वनाशाय गृहिणो मरणाय च ।
 अंशुकाश्चोर्ध्ववंशाश्च तुम्बिकाः सेन्द्रकीलकाः ॥ २३ ॥
 पुमप्रासादगेहानां वेधेऽप्येते न दोषदाः ॥ २३ ॥
 इत्थं सुरक्षितिपवर्णगृहाश्रितोऽयं
 भेदः पदेष्वस्त्रिलमर्मगतो व्यवश्च ।
 उक्तः पृथक्पृथगमुष्य फलं च सम्यग्
 ब्रूमोऽथ वास्तुपुरुषाङ्गविभागमत्र ॥ २४ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

मर्मवेधो नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥

अथ पुरुषाङ्गदेवतानिवग्ङ्गादिनिर्णयश्चतुर्दशोऽध्यायः ।

देवतानां पदैरित्थं संविभक्तैः पृथग्विधैः ।
 स्थपतिः प्रयतः कुर्याद् वास्तुमित्थं पुमाकृतिम् ॥ १ ॥
 शिरस्तस्याश्रिरुद्दिष्टं दृष्टिर्दित्यम्बुदाधिपौ ।
 जयन्तश्चादितिश्चास्य कर्णा वायुमुखे स्थितः ॥ २ ॥

१. 'नि', २. 'व्यावहान' क. पाठः । ३. 'मर्मणि पीडित', ४. 'वा'
 क्ष. पाठः । ५. 'श्चार्धवंशास्तु तु' क. पाठः ।

अर्कः स्याद् दक्षिणे वामे भुजे सोमः प्रतिष्ठितः ।
 महेन्द्रचरकौ सापवत्सावस्योरसि स्थितौ ॥ ३ ॥
 स्तनेऽर्ष्यमा दक्षिणे स्याद् वामे च पृथिवीधरः ।
 यक्ष्मा रोगश्च नागश्च मुख्यो भृष्टाट इत्यमी ॥ ४ ॥
 दक्षिणेतरमेतस्य बाहुं देवाः समाश्रिताः ।
 सत्यो भृशो नभो वायुः पूषा चेत्यथ दक्षिणम् ॥ ५ ॥
 पञ्चापि बाहुमेतस्य संश्रितास्त्रिदिवोकसः ।
 सावित्रसवितारौ च रुद्रशक्तिधरावपि ॥ ६ ॥
 चत्वारोऽमी क(लाधि?फोणि)स्थाः करयोर्हृदि च स्वभूः ।
 वितथोकःक्षतौ पार्श्वे दक्षिणेऽस्य व्यवस्थितौ ॥ ७ ॥
 वामे पुनः स्थितावस्य देवा शोषासुराभिर्धौ ।
 मित्राभिधो विवस्वांश्च द्वावप्युदरमाश्रितौ ॥ ८ ॥
 मेढूमध्यस्थितावस्य सुराविन्द्रजयाभिधौ ।
 यमश्च वरुणश्चोर्वोः क्रमाद् दक्षिणवामयोः ॥ ९ ॥
 गन्धर्वभृङ्गौ समृगौ जङ्घां सव्यामथेतराम् ।
 द्वास्थसुग्रीवपुष्पाख्याः संश्रिताः पितरोऽङ्घ्रिगाः ॥ १० ॥
 एकाशीतिपदस्येशदिग्विभागाश्रितं शिरः ।
 माहेन्द्रीसंश्रितं विद्याच्चतुःषष्टिपदस्य तु ॥ ११ ॥
 एकाशीतिपदाज्जातो वास्तुः शतपदाभिधः ।
 यः षोडशपदः स स्याच्चतुष्पष्टिपदोद्भवः ॥ १२ ॥
 मध्ये य एव देवानां स्थितो ब्रह्माब्जसंभवः ।
 स सहस्राननोऽचिन्त्यविभवो जगतां प्रभुः ॥ १३ ॥
 योऽयं वद्विरिहोक्तः स सर्वभूतहरो हरः ।
 पर्जन्यनामा यश्चायं वृष्टिमानम्बुदाधिपः ॥ १४ ॥
 जयन्तस्तु द्विनामाख्यः कश्यपो भगवानृषिः ।
 महेन्द्रस्तु सुराधीशो दनुजानां विमर्दनः ॥ १५ ॥
 आदित्यं पुनरिच्छन्ति विवस्वन्तमहस्करम् ।
 सत्यो भूतहितो धर्मो भृशः कामोऽथ मन्मथः ॥ १६ ॥

योऽन्तरिक्षः स्मृतो देवस्तन्नभः समुदाहृतम् ।
 मारुतो वायुरुद्दिष्टः पूषा मातृगणः स्मृतः ॥ १७ ॥
 अधर्मो वितथाख्यः स्यात् कलेरप्रतिभः सुतः ।
 गृहक्षतः पुनर्योऽत्र स चन्द्रतनयो तुघः ॥ १८ ॥
 प्रेताधिपो मतः श्रीमान् यमो वैवस्वतश्च सः ।
 गन्धर्वा भगवान् देवा नारदः परिकीर्तितः ॥ १९ ॥
 भृङ्गराजमिहेच्छन्ति राक्षसं निर्ऋतेः सुतम् ।
 यो मृगोऽस्मिन्ननन्तः स स्वयंभूर्धर्म इत्यपि ॥ २० ॥
 पितरस्तु स्मृता देवाः पितृलोकनिवासिनः ।
 स्मृतो दैवारिको नन्दी प्रमथानामधीश्वरः ॥ २१ ॥
 आदिः प्रजापतिः स्रष्टा मनुः सुग्रीव ईरिनः ।
 पुष्पदन्तस्तु विजतातनयः म्यान्महाजवः ॥ २२ ॥
 वरुणः पाथसां नाथो लोकपालः स कीर्तितः ।
 असुरो राहुरकेन्दुमर्दनः सिंहिकात्मजः ॥ २३ ॥
 शोषस्तु भगवानेप सूर्यपुत्रः शनैश्वरः ।
 पापयक्ष्मा क्षयः प्रोक्तो रोगस्तु कथितो ज्वरः ॥ २४ ॥
 भुजङ्गमानामधिपः श्रीमान् नागस्तु वासुकिः ।
 त्वष्टा स्यान्मृगव्यसंज्ञोऽत्र विश्वकर्माभिधश्च सः ॥ २५ ॥
 चन्द्रो भलवाटः § इत्युक्तः कुबेरः सोमसंज्ञितः ।
 चरको व्यवसायाख्यः श्रीरिहादितिसंज्ञिका ॥ २६ ॥
 दितिरत्रोच्यते शर्वः शूलभृद् वृषभध्वजः ।
 हिमवानाप इत्युक्त आपवत्स उमा स्मृता ॥ २७ ॥
 आदित्यस्त्वर्षमा वेदमाता सावित्र उच्यते ।
 * देवी गङ्गाव विद्वद्भिः सवितेति प्रकीर्तिता ॥ २८ ॥
 मृत्युः शरीरहर्तासौ विवस्वानिति स स्मृतः ।
 जयाभिधस्तु वज्रीति स्यादिन्द्रो बलवान् हरिः ॥ २९ ॥

१. 'ब्रह्मा म' क. पाठः ।

§ 'भल्लाट' इति प्राक् पाठः ।

* इत आरभ्यार्धपञ्चकं ख. पुस्तके न पठ्यते ।

मित्रो हृत्प्रथो माली रुद्रक्षत्तो महेश्वरः ।
 राजपक्षेण युधः प्रोक्ताः स्त्रियिप्रोक्ताश्च उच्यते ॥ ३० ॥
 चरकी च जिह्वा च पूतका पारशक्ती ।
 रक्षोर्वाविषवा देवा देवतासुचरीविदुः ॥ ३१ ॥
 इत्येष वासुदेवानां निपातः पण्डितैरेव ।
 श्रो मृष्टिं हो हर्षोत्पद्ये हो ज्ञानं चिद्विषुं तु यः ॥ ३२ ॥
 यः कण्ठे वृद्धो यः स्वात्तु नभो नाभिदेश्वरः ।
 रेफो वसुतौ यथा यदु मेः तः * (पुष्यकावि)कावृर्मा ॥ ३३ ॥
 नकार ऊरुर्गो ज्ञानु व्यकारः विण्डिकाशिराः ।
 (हं?)कारो सप्तयोरन्तः अकारोऽङ्घ्रितले स्मृतः ॥ ३४ ॥

उक्तानि वास्तुपुरुषस्य यथावदित्यपेक्षाणि वास्तुपददेवतनामपेक्षाः ।
 वर्णाश्च वास्तवपदेष्विह षोडशैव तृप्तोऽथ देवतवशेन पुरे निवेशम् ॥ ३५ ॥

इति महाराजाधिराजभोजनदेवताविशेषे समराङ्गणसूत्रभाष्यपरनामि वास्तुशास्त्रे

पुरुषाङ्गदेवतानिषादक्षयावशिष्यो नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥

अथ राजनिवेशो नाम पञ्चदशोऽध्यायः ।

ऋते पुरनिवेशेऽथ चतुःपदिपदाश्रये ।
 नियुक्तपरिखासालगोपुराङ्गालङ्कारपिच ॥ १ ॥
 विभक्त्यर्थे परितः प्रविभाजितचत्वरे ।
 क्रमादन्तर्वहिःकल्पदेवताघटनस्थितौ ॥ २ ॥
 प्रागुदक्प्रथमे देशे प्राग्द्वाराभ्युन्नतेऽथवा ।
 यशःश्रीविजयाश्वादि पत्रे पदमाविष्ठितम् ॥ ३ ॥
 यथार्वर्णकमायातं चतुर्दशं नमं शुभम् ।
 पुरमध्यादपरतोदिहस्थं कुर्यान्नाप्युदाम् ॥ ४ ॥

१. 'म' क. पाठः । २. 'ह' क. पाठः । ३. 'पुष्यकावि' क. पाठः ।
 ३. 'निवासम्' क. पाठः । ४. 'दश' क. पाठः ।

* 'पुष्यकावि'ति क. पाठः, 'पुत्रकावि'ति ख. पाठश्चाशुद्धौ । ग. पुस्तके तु पत्रं उभयम् ।

दुर्गेषु भूवशात् कार्यं यद्वा दिक्ष्वपरास्वपि ।
 विवस्वद्भूधरार्यम्णां कार्यमन्यतमे पदे ॥ ५ ॥
 त्रिचत्वारिंशता युक्ते ज्येष्ठं स्याद् द्वे धनुःशते ।
 मध्यं शतं तु द्वापष्टिः शतं साष्टकमन्तिमम् ॥ ६ ॥
 ज्येष्ठे पुरे विधातव्यं ज्येष्ठं राजनिवेशनम् ।
 मध्यमे मध्यमं कार्यं कनिष्ठं च कनीयसि ॥ ७ ॥
 प्राकारपरिखागुप्तं चारुकान्ति समन्ततः ।
 तमङ्गभ्रमनिर्यूहसुदृढाट्टालकान्वितम् ॥ ८ ॥
 एकाशीत्या पदैर्भक्तं विधेयं नृपमन्दिरम् ।
 राजमार्गं समाश्रित्य वास्तुद्वारमुदङ्मुखम् ॥ ९ ॥
 युक्त्यानयैव कर्तव्यमन्यदिकसंश्रयेऽपि च ।
 भट्टाट्टपदवर्त्यस्य गोपुरद्वारमिष्यते ॥ १० ॥
 तत्पुरद्वारविस्तारोच्छ्रायसम्मितमिष्टदम् ।
 महेंद्रं द्वारमिच्छन्ति निविष्टस्य महीधरे ॥ ११ ॥
 वैवस्वते पुष्पदन्तमर्यामिण च गृहक्षतम् ।
 अन्येष्वेषामपरतः प्रदक्षिणपदेष्वथ ॥ १२ ॥
 अन्यान्यपि स्वामु दिक्षु द्वाराण्येवं प्रकल्पयेत् ।
 आभिमुख्ये च सर्वेषां शस्यन्ते गोपुराणि च ॥ १३ ॥
 तदीयनगरद्वाराद् विंशत्यंशोज्जितानि वा ।
 पक्षद्वाराणि सुग्रीवे जयन्ते मुख्यनाम्नि च ॥ १४ ॥
 वितथेऽथ भ्रमांस्तद्वद् विदधीत प्रदक्षिणान् ।
 वास्तौ विभक्ते पुरवत् कल्पेऽमरपदत्रैजैः ॥ १५ ॥
 तत्र मंत्रपदस्थाने निवेशायावनीपतेः ।
 प्रासादः प्राङ्मुखः कार्यो यथावत् पृथिविर्जयः ॥ १६ ॥
 श्रीवृक्षं सर्वतोभद्रं मुक्तकोणमथापरम् ।
 यमिच्छेन्नृपतिः कुर्यात् प्रासादं शुभलक्षणम् ॥ १७ ॥

१. 'त्रजेत् ।' ख. पाठः । २. 'वीजयः' क. पाठः ।

शालापरिक्रमोपेतकर्मान्तरपिचान्वितम् ।
 तत्र प्राच्यां भवेद् गेहमादित्यपदसंश्रितम् ॥ १८ ॥
 धर्माधिकरणं सत्ये व्यवहारक्षणाय च ।
 भृशे च कोष्ठागारं स्यादम्बरे मृगपक्षिणाम् ॥ १९ ॥
 अग्नेः ककुभमाश्रित्य कार्यं वायोर्महानसम् ।
 सभाजनाश्रयं पूष्णि विदध्याद् भोजनास्पदम् ॥ २० ॥
 सावित्रे वाचशाला स्यात् सवितृस्थाश्च वन्दिनः ।
 चर्माणि वितथे कुर्यात् तद्योग्यान्यायुधानि च ॥ २१ ॥
 स्वर्णरूप्यादिकर्मान्तान् विदधीत गृहक्षते ।
 याम्ये दक्षिणतो गुप्तिं कोष्ठागारं च कल्पयेत् ॥ २२ ॥
 प्रेक्षासङ्गीतकानि स्युर्गन्धर्वे वासवेऽप्य च ।
 कार्या वैवस्वते शाला रथानां दन्तिनां तथा ॥ २३ ॥
 पश्चिमोत्तरभागस्थां वापीमपिच कारयेत् ।
 वा(यौ?यु)सुग्रीवपदयोर्गन्धर्वस्य च वाह्यतः ॥ २४ ॥
 कुर्यादन्तःपुरस्थानं प्राकारवलयान्वृतम् ।
 कुर्यात् तद्गोपुरद्वारमुदगास्यं जयाभिधे ॥ २५ ॥
 कार्यः स्थपतिना चैव प्रासादश्चापराङ्मुर्वः ।
 क्रीडादोलालयान् भृङ्गे कुमारीभवनं तथा ॥ २६ ॥
 तृपान्तःपुरमिच्छन्ति मृगे पित्र्ये त्ववस्करम् ।
 तृपस्त्रीणामुपस्थानगृहमिन्द्रपदे विदुः ॥ २७ ॥
 सुग्रीवपदसंसक्तमरिष्ठागारमिष्टदम् ।
 द्वास्थसुग्रीवपि(त्र्यं?त्र्यां)शपश्चाद्भागं मनाहग ॥ २८ ॥
 विधेयाशोकवनिका स्नानधारागृहाणि च ।
 लतामण्डपसंयुक्ताः स्युरत्रैव लतागृहाः ॥ २९ ॥
 दांसशैलाश्च वाप्यश्च पुष्पवीथयः सुकल्पिताः ।
 पुष्पदन्ते भवेद् य(त्त?न्त्र)कर्मान्तः पुष्पवेऽप्य च ॥ ३० ॥

१. 'णः' ख. पाठः । २. 'कार्य', ३. 'स्या', ४. 'ले', ५. 'दन्तः क' क. पाठः ।

वरुणस्य पदे कुर्याद् वापीदानगृहाणि च ।
 स्वात् कोष्ठागारमसुरं शोषे त्वायुमन्दिरम् ॥ ३१ ॥
 भाण्डागारं तु सौद्राण्ये विद्व्याम् स्थपतिः त्रिवे ।
 इत्थं लशिलायन्त्रभवनं पापवक्ष्मिणे ॥ ३२ ॥
 दालकर्मान्तमप्याङ्गुः प्रवसे नाम तन्मणि ।
 स्वाद्यौषधेश्विष्ठानं रोगं दितिं नमस्वतः ॥ ३३ ॥
 नागानां जस्यते स्थानं पदे नागस्य सूरिभिः ।
 भवन्ति मुख्ये व्यायामनाय्यचित्रगृहाणि च ॥ ३४ ॥
 गवां स्थानं तथा क्षीरगृहं भल्लाट्ठनामनि ।
 उदक्प्रदेशे सौम्यस्य पुरोधःस्थानमिष्यते ॥ ३५ ॥
 राज्ञोऽभिषेचनं चात्र दानाध्ययनजान्तवः ।
 चामरच्छत्राद्यैः स्थानमन्त्रैश्च च भूधरे ॥ ३६ ॥
 कार्याणां चात्र कार्याणि स्थितः पश्येन्नराधिपः ।
 विषया मन्दुकाश्चानाहुत्तरं पार्श्वनाश्रिता ॥ ३७ ॥
 महीधरपदस्यैव यथाचद् दक्षिणासुखी ।
 कार्त्तं सर्वत्र चाश्वानां शाला राज्ञो यथागृहम् ॥ ३८ ॥
 विशतो दक्षिणेन स्वात् वामेन च त्रिवाणिनाम् ।
 वेशानि राजपुत्राणां विद्व्याच्चरकाभिधे ॥ ३९ ॥
 अत्रैव विद्याधिगमशालार्थेषां निवेशयेत् ।
 नृपस्य नातुरदितिस्थाने कुशोदिवेशनम् ॥ ४० ॥
 पृथगेव शिविकाशय्यात्तन्गृहं त्रिदुः ।
 द्युद्विषानां शस्ता समादायै सद्यमकल्पते ॥ ४१ ॥
 अभिषेचनकं स्थानमिदं च स्वात् त्रिवाणिनाम् ।
 अत्रैव पदे हंसक्रीडशरशनादनाः ॥ ४२ ॥
 स्युः कुड्डाञ्जवनाः स्वच्छसलिकाः सलिलाशयः ।
 पितृव्यमातुलादीनां कार्यं दितिदि गृहम् ॥ ४३ ॥

१. 'पजाभि' क. पाठः । २. 'न्वि' ख. पाठः । ३. 'नमिह च' क. पाठः

अन्येषामपि चात्रैव सामन्तानां महीपतेः ।
 ऐशान्यामनलस्थाने वोच्छ्रितस्तम्भवेदिकम् ॥ ४४ ॥
 कार्यं देवकुलं चारुं सुश्लिष्टमणिकुट्टिमम् ।
 पर्जन्यस्य पदे होराज्योतिर्विद्गृहमिष्यते ॥ ४५ ॥
 जये सेनापतेर्वेश्म विधेयं विजयप्रदम् ।
 द्वारं प्राकारमाश्रित्य पदेऽर्यम्णः प्रशस्यते ॥ ४६ ॥
 प्राग्दक्षिणाश्रितं शस्त्रकर्मान्तं शस्त्रमत्र च ।
 विमुञ्चेद् ब्रह्मणः स्थानमिन्द्रध्वजयुतं नृणाम् ॥ ४७ ॥
 तत्राशुभानि वेश्मानि निवेशाश्वासुखावहाः ।
 गवाक्षस्तम्भशोभिन्यो विधेयाश्चानुकामतः ॥ ४८ ॥
 सभा यथादिकप्रभवा नृपवेश्माभिगुप्तये ।
 सर्वत्र नृपतेः सौधान् नृपसौधस्य सम्मुखा ॥ ४९ ॥
 पश्चाद्भागाश्रिता यद्वा शाला कार्या विषाणिनाम् ।
 इत्यास्पदं सुरपदास्पदकल्पमाद्य-
 मेतद् यथावदनुतिष्ठति यः सदैव ।
 स क्षमामिमां भुजबलक्षपितारिपक्षः
 सप्ताम्बुराशिरशनां नृपतिः प्रशास्ति ॥ ५० $\frac{१}{२}$ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणपूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

राजनिवेशो नाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥

अथ वनप्रवेशो नाम षोडशोऽध्यायः ।

प्राग्बोदग्वापि गेहार्थं द्रव्यं विधिवदानयेत् ।
 गन्तव्यमेव धिष्येषु* मृदुक्षिप्रचरेषु च ॥ १ ॥

१. 'त्र सु' क. पाठः ।

* धिष्येषु नक्षत्रेषु ।

उपवास्यं च तेष्वेवच्छेद्यं भेष्यं च दारुणैः ।
 प्रवेशनं स्थिरैः कार्यमारम्भः शस्यते चरैः ॥ २ ॥
 गत्वा शुभे शुचौ देशे निवेशं कारयेत् ततः ।
 तस्मिन्निवेश्य कर्मान्तमन्नपानेन तर्पयेत् ॥ ३ ॥
 पुष्टतुष्टपरीवारः क्षपायां सधुपोषितः ।
 गृहयोग्यं परीक्षेत न्यस्तशस्त्रस्ततोऽङ्घ्रिपम् ॥ ४ ॥
 पुरश्मशानप्राभाध्वद्दत्तैत्याश्रमोद्भवान् ।
 क्षेत्रोपवनसीमान्तविषमस्थलनिम्नजान् ॥ ५ ॥
 कृम्लतिक्तलवणास्त्रवनीषु तथोद्गतान् ।
 श्वभ्रावृतान् स्थिरोर्वाषु सम्भूतांश्च त्यजेद् द्रुमान् ॥ ६ ॥
 सम्यक् संलक्ष्य वृक्षाणां वर्णस्त्रेहस्वमादिकम् ।
 विजानीयाद् वयस्तेषां बालान् वृद्धांश्च सन्त्यजेत् ॥ ७ ॥
 शतानि त्रीणि वर्षाणां सारद्रुमवयः स्मृतम् ।
 गृहणीयात् षोडशादूर्ध्वं सार्धवर्षशतावधेः ॥ ८ ॥
 वयसः परिणामेन निर्वीर्यत्वं यथा नृणाम् ।
 प्रोक्तं तद्वद् द्रुमणां च स्यात् तथा छिद्रपत्रता ॥ ९ ॥
 भङ्गुराः सुपिरास्ते स्युः सकोलाक्षाः खरत्वचः ।
 तस्मादिमांस्त्यजेद् वृक्षांस्तथा चैवोर्ध्वशोषिणः ॥ १० ॥
 वक्रान् रूक्षानवलुष्टान् दुःस्थितानपिच द्रुमान् ।
 वर्जयेद् भग्नशाखांश्च झेकशाखान्वितांस्तथा ॥ ११ ॥
 अन्यैरधिष्ठितान् विद्युत्पातवार्तसरित्क्षतान् ।
 ग्रन्थिनिर्मुक्तदानांश्च भ्रमराहिकृताश्रयान् ॥ १२ ॥
 संसृष्टानेकतो भ्रष्टान् मधुभिर्वलिभिर्दृष्टान् ।
 मांसाभेध्याशनैस्तद्वद् दूषितानपि पक्षिभिः ॥ १३ ॥
 लूतातन्त्वावृतान् वन्यसस्त्रोद्घृष्टान् गजक्षतान् ।
 बुध्नतोऽतिबृहत्स्कन्धांश्चिद्भूतांस्तथाध्वनः ॥ १४ ॥

१. 'ताशनिक्ष' ख. पाठः । २. 'भि' क. पाठः ।

अकाले पुष्पफलिनो रोगैरपि च पीडितान् ।
 वासभूतानुलकानां त्यजेदन्यानपीडशान् ॥ १५ ॥
 खदिरो बीजकः सालो मधूक्तः झाकशिश (पौं?पे) ।
 सर्जार्जुनाञ्जनाशोकाः कदरो रोहिणीतरुः ॥ १६ ॥
 विकङ्कतो देवदारुः श्रीपर्णीपादपस्तथा ।
 कुटुम्बिनाममी प्रोक्ताः पुष्टिदा जीवदास्तथा । १७ ॥
 वृक्षाणां लक्ष्यते येषां भारवारिसहिष्णुता ।
 ते यथायोग्यमन्येऽपि शस्यन्ते गृहकर्मणि ॥ १८ ॥
 कर्णिकारधवप्लक्षकपित्थविषमच्छदाः ।
 शिरीषोदुम्बराश्वत्थशेलुन्यग्रोधचम्पकाः ॥ १९ ॥
 निम्बाम्रकोविदारार्क्षव्याधिघाताश्च गर्हिताः ।
 गृहकर्मणि नेष्टास्ते यतस्तेऽनिष्टदायिनः ॥ २० ॥
 नेष्टाः कण्टकिनः स्वादुफलाः क्षीरद्रुमाश्च ये ।
 सुगन्धयश्च ये तद्वद् धुत्रं तेषु पशुक्षयः ॥ २१ ॥
 सन्त्रप्रमाणच्छाया तु नियतं दृश्यते यदा ।
 द्रुमच्छाया तदा ग्राह्या तत्रमाणस्तु स द्रुमः ॥ २२ ॥
 नक्षत्रं लक्षयेद् वृक्षे पूर्वस्यां दिशि तत्क्षितेः ।
 स्याद् भस्याद्यक्षरं यस्य तत्र जातं तमादिशेत् ॥ २३ ॥
 क्षेम्यं तं स्वामिनो वृक्षं ज्ञात्वा साधकमेव च ।
 अग्रन्थिकोटरं स्निग्धमृजुं सारसमन्वितम् ॥ २४ ॥
 पीनस्कन्धं हरित्पत्रं वृत्तं चाभ्यर्च्य पादपम् ।
 द्विजान् सन्तर्प्य च स्वस्ति वाच्यं च स्थपतिस्ततः ॥ २५ ॥
 पकापक्वामिपैस्तद्वद् भूतभक्तैः सुरासवैः ।
 गन्धैश्च धूपमाल्यैश्च बलिं दद्यान्निशागमे ॥ २६ ॥
 अपक्रामन्तु भूतानि यानि वृक्षाश्रितानि हि ।
 कल्पनं वर्तयिष्यामि क्रियतां वासपर्ययः ॥ २७ ॥

१. 'राख्या विधेयास्ते च', २. 'मृक्षं सा', ३. 'वा' क. पाठः ।

धन्यः शिवः पुष्टिकरः प्रजावृद्धिकरो भव ।
 स्वस्ति (ते?च)न्द्रानिलयमाः सूर्यरुद्रानलास्तथा ॥ २८ ॥
 दिशो नद्यस्तथा शैलाः पान्तु त्वामृषिभिः सह ।
 जल्पेद् यो मानुषगिरा कम्पते वाभिमन्त्रितः ॥ २९ ॥
 स त्याज्यः स्यात् तथा म्लानप्रवालकुसुमश्च यः ।
 ततो भास्करमालोक्य वृक्षं कृत्वा प्रदक्षिणम् ॥ ३० ॥
 स्वस्तिवाक्येन विप्राणां छेत्ता स्थित्वोदगाननः ।
 प्राङ्मुखो वा तरुं छिन्द्याच्छस्त्रैः क्षौद्रार्द्रिताननैः ॥ ३१ ॥
 शाखिनश्छिद्यमानस्य जायते यद्यसृक्क्षुतिः ।
 कम्पनं वा ध्वनिर्वापि मृत्युः स्याद् गृहिणस्तदा ॥ ३२ ॥
 यद्वा दधिमधुक्षीरघृतानि स्रवति द्रुमः ।
 छिद्यमानस्तदा विद्याद् बन्धव्याधीन् कुटुम्बिनः ॥ ३३ ॥
 अतीव यस्य स्रवति श्यामः स्नेहान्वितो रसः ।
 सुगन्धिः स्वल्पमधुरः कषायः स प्रशस्यते ॥ ३४ ॥
 प्राच्यां शुभस्तरोः पात उदीच्यां कर्मसाधकः ।
 याम्यप्रत्यङ्गनिपाते तु शान्तिं कृत्वा द्रुमं त्यजेत् ॥ ३५ ॥
 ज्ञातितः स्यात् तदा भीतिर्यदान्यं मर्दयेत् पतन् ।
 दूरं दलति यो मूलं (लं?ले) छिन्नो वा धरणीरुहः ॥ ३६ ॥
 कूजत्यतीव वायुश्च स्मृतः सोऽथ शुभप्रदः ।
 खरोष्ठ्रयोः शृगालानां दर्शनं भुजगस्य वा ॥ ३७ ॥
 छेदे स्यात् कर्मविघ्नाय निगडैर्वन्धनाय वा ।
 हलचक्रपताकाब्जध्वजच्छत्रादिदर्शनम् ॥ ३८ ॥
 श्रीवृक्षवर्धमानादिदर्शनं वा शुभप्रदम् ।
 उत्क्षिप्यते यदिच्छेदात् तदर्द्धिः स्यात् कुटुम्बिनः ॥ ३९ ॥
 सर्वतः परिहानिः स्याच्छिन्नश्चाक्षिप्यते यदि ।
 एकवृक्षे यथोद्दिष्टलक्षणोत्क्षेपदर्शने ॥ ४० ॥
 शेषान् दोषविनिर्मुक्तान् पादपानुपलक्षयेत् ।
 धीरस्तं कल्पयेत् सम्यगनुलोमार्जवं तरुम् ॥ ४१ ॥

छिन्द्याच्च शुभभागार्धदशभागाधिकं कृतम् ।
 तृङ्गीसाद्यधमध्यश्च(?)सगर्भो धरणीरुहः ॥ ४२ ॥
 ज्ञेयानि मण्डलान्यस्य त(त्क्षणोच्छे?क्षणे छे)दनेऽपि च ।
 मञ्जिष्ठाभे विदुर्भेकं कपिलाभे च मूषकम् ॥ ४३ ॥
 पीतभासि तथा गोधां सर्पं दीर्घसितायते ।
 गुडच्छाये मधु भवेत् कृकलासस्तथारुणे ॥ ४४ ॥
 गृहगोधा कपोताभे गौधेरो घृतमण्डभे ।
 रसाञ्जनाभे शस्त्राभे कमलोत्पलभासि च ॥ ४५ ॥
 धौतासियष्टिवर्णे च मण्डले जलमादिशेत् ।
 आकारो यस्य सर्पस्य वर्णो वा संप्रदृश्यते ॥ ४६ ॥
 तं सर्पगर्भितं वृक्षमादिशेदविचारयन् ।
 तस्करेभ्यो भयं क्षौद्रे सलिले सलिलाद् भयम् ॥ ४७ ॥
 विद्यात् सर्पे विषाद् भीतिं पाषाणे भयमग्निः ।
 अजाविगोमहिष्युष्ट्रासभादिनिर्पीडितम् ॥ ४८ ॥
 गोधागौधेरमण्डूककृकलासैश्च गर्भिते ।
 मूषके पुनरिच्छन्ति मरणं वास्तुवेदिनः ॥ ४९ ॥
 अमुनैव वदन्त्यन्ये गृहपीडां मनीषिणः ।
 क्षेमेण यद्यविघ्नः स्यादसङ्गश्चागमो यदि ॥ ५० ॥
 वनान्तरे तदा क्षेमं सुभिक्षं च समादिशेत् ॥ ५०^१/_२ ॥
 अर्घदानविधिना विधानविद् द्रव्यमागतमिहार्चयेद् गृही ।
 प्रत्युपेतंकुलिशायुधध्वजं द्रव्यमुज्ज्वलमुतावनीपतिः ॥ ५१^१/_२ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

वनप्रवेशो नाम षोडशोऽध्यायः ॥

१. 'तु' क. पाठः । २. 'गार्धे', ३. 'तृङ्गी स्याद्यधम(?)', ४. 'त्य' ख. पाठः ।

अथ इन्द्रध्वजनिरूपणं नाम सप्तदशोऽध्यायः ।

सुराणामर्थसिद्धयर्थं वधाय च सुरद्रुहाम् ।
 यथा शक्रध्वजोत्थानं प्राह ब्रह्मा तथोच्यते ॥ १ ॥
 भगवन्तमथाम्भोजसंभवं वचसांपतिः ।
 प्रोवाच कथमिन्द्रेण जेतव्यास्त्रिदशद्विषः ॥ २ ॥
 सोऽब्रवीत् सर्वरत्नानां ध्वजं कुरुत सङ्गताः ।
 तं चाभिवारिकैर्मन्त्रैरुद्धहन्तोऽभिमन्त्रितम् ॥ ३ ॥
 स्थितं चोपरि यन्त्रस्य सम्यक् पक्षिशतान्वितम् ।
 अग्रतो देवसैन्यस्य नयन्तो जेष्यथ द्विषः ॥ ४ ॥
 सहस्रधारमप्येकमन्यं रिषुकुलान्तकम् ।
 दिव्यरूपमयं प्रादात् ध्वजमिन्द्राय दुर्धरम् ॥ ५ ॥
 वीर्यप्रवर्धनी चेष्टिरेतदर्थं विधीयते ।
 कर्मणानेन निःशेषाञ् शक्रः शत्रूञ् जयेदिति ॥ ६ ॥
 जयैषी तमथ क्षिप्रमसृजचेतसा ध्वजम् ।
 यन्त्रास्थितं स येनाजावमोहयदरीन् हरिः ॥ ७ ॥
 आदित्या वसवो रुद्रा विश्वेदेवास्तथाश्विनौ ।
 अलञ्चक्रुस्तमालोक्य मरुतश्च विभूषणैः ॥ ८ ॥
 तेजो वीर्यं वपुश्चेष्टां बलमप्येष पश्यताम् ।
 अहरच्छत्रुसैन्यानां तेजस्वी तरसा ध्वजः ॥ ९ ॥
 तमभ्यर्च्य सुराधीशः शत्रून् बलवतोऽप्यसौ ।
 त्रिरात्रेणाजयद् युद्धे कुलिशेन बलाद् बली ॥ १० ॥
 ततः प्रीतस्तमृक्षेऽसौ वैष्णवे द्वादशे तिथौ ।
 त्रैलोक्यराज्यं प्राप्याभ्यषिञ्चद् बलनिषूदनः ॥ ११ ॥
 स सर्वलोकमभ्यर्च्य सर्वलोकाभिपूजितः ।
 ध्वजमभ्यर्च्य तुष्टाव वाक्यैर्वृत्रनिषूदनः ॥ १२ ॥

ततस्तमन्तिके वीक्ष्य ध्वजं प्रोवाच वासवः ।
 इन्द्रध्वजाक्षया लोकाः करिष्यन्ति तवार्चनम् ॥ १३ ॥
 वीक्षमाणा निमित्तानि भूमिपालाश्च शास्त्रतः ।
 ततः प्रभृत्यसौ लोके सर्वलक्षणसंभृतः ॥ १४ ॥
 वरप्रदानादिन्द्रस्य नृपैः शक्रध्वजोऽर्च्यते ॥
 दुर्गमायतनं बह्विशरणं वेदिकाः कृताः ॥ १५ ॥
 विचित्राः स्थालिकापाका भक्षणानानि यानि च ।
 एतान्यायतनात् प्राक् स्युर्यद्वान्वानि प्रकल्पयेत् ॥ १६ ॥
 विजेतुं यदि वाञ्छास्ति दुर्धर्पान् द्वेषिणो रणे ।
 तेजो बलं यशश्चाप्तुं तदैन्द्रं कारयेद् ध्वजम् ॥ १७ ॥
 सेनायां वा पुरे वापि प्रतिष्ठाप्य पुरन्दरम् ।
 विजयार्थं महीपालैरभिप्रशमनाय च ॥ १८ ॥
 यथा शक्रध्वजोत्थानविधानं जगतीभुजः ।
 करिष्यन्ति तथा सम्यक् कात्स्नर्येन प्रतिपाद्यते ॥ १९ ॥
 वनादुपाहृतं द्रव्यमथ प्राग्विधिना सुधीः ।
 पाद्याध्यादिभिरभ्यर्च्य गन्धैर्माल्यैरलङ्कृतम् ॥ २० ॥
 द्विजान् संपूज्य च शुचौ देशे सम्यक्समाहितः ।
 पूर्वाग्रमुत्तराग्रं वा प्रयत्नादवतारयेत् ॥ २१ ॥
 प्रागुदग् वा पुरस्याथ स्थपतिः कर्षवानपि ।
 कारयेत् सर्वयन्त्राणि ध्वजपूर्वाणि शिल्पिभिः ॥ २२ ॥
 श्रेष्ठं द्वात्रिंशता हस्तैर्विंशत्या युतयाष्टभिः ।
 मानं स्यान्मध्यमं तस्य चतुरन्वितयाधमम् ॥ २३ ॥
 मूलविस्तृतिरायामादङ्गुलार्धं करेकरे ।
 विष्कम्भोऽग्रे च मूलार्धात् तत्त्र्यंशाद् वाखिलेष्वपि ॥ २४ ॥
 ध्वजमूलाष्टमांशोनं विस्तारात् कुप्यमिष्यते ।
 विस्तारार्धेन च स्थूलं स्थूलत्वलिगुणायतम् ॥ २५ ॥

१. 'जाख्यया' ख. पाठः । २. 'काक्षताः', ३. 'रेभिः', ४. 'वीलि' क. पाठः ।

ध्वजविस्तारबहलं साङ्घिबाहल्यविस्तृतम् ।
 भ्रमपीठं विधातव्यं सार्धायामं शुभावहम् ॥ २६ ॥
 सम्मितो ध्वजकुण्ड्येण वेधः स्याद् भ्रमपीठगः ।
 कुण्ड्यकोट्यधिकावृत्तावक्षौ कोटिद्वयायतौ ॥ २७ ॥
 कार्यावङ्गी भ्रमस्थूलौ भ्रमविस्तृतिविस्तृतौ ।
 तद्युक्तिवेधे तावेत(वि?द्वि)स्तृतेद्विगुणोच्छ्रितौ ॥ २८ ॥
 ध्वजायतिचतुर्भागात् पीठमत्र प्रकल्पयेत् ।
 मल्लप्रतिष्ठितं मध्ये प्रान्तयोः स्तम्भधारितम् ॥ २९ ॥
 तत्पीठस्तम्भनीयाभ्यां द्वाराभ्यामन्वितं दृढम् ।
 याम्योत्तरप्रतिक्षोभं प्राङ्मुखं सुदृढार्गलम् ॥ ३० ॥
 केतुव्यासार्धविस्तारं तदैर्घ्याष्टांशकोच्छ्रितम् ।
 विस्तारसदृशायामं मध्ये स्याद् वज्रिणो गृहम् ॥ ३१ ॥
 मल्लश्च पीठिकाङ्घ्री च बाहू स्तम्भविनिर्गतौ ।
 शक्रमाता कुमार्यश्च ध्वजविस्तृतिविस्तृताः ॥ ३२ ॥
 निम्नभामाश्च सर्वेषां स्वविस्तृतिचतुर्गुणाः ।
 कार्या वा पञ्चगुणिताः सप्त (का?वा) मूलदेश(कं?तः) ॥ ३३ ॥
 कन्यानामुदयः प्रोक्तो यः ष(ष्टयो?)ष्टांशस्त्रिसंगुणः ।
 इन्द्रमाता तु सर्वाभ्यः स्यात् तदष्टांशतोऽधिका ॥ ३४ ॥
 वेधः स्वविस्तरैः सप्तभागे स्यात् कन्यकोदयात् ।
 निर्वेधश्चतुरश्रः स्याल्लकटस्य समाहितः ॥ ३५ ॥
 निर्वेधावस्य चोर्ध्वाधः सप्तांशान्तरवर्तिनौ ।
 कार्यौ सूचीव्यधावन्यौ सूचीमानप्रमाणतः ३६ ॥
 कन्याव्यासत्रिभागेन सूची विस्तारतो भवेत् ।
 पादोनबहला चारुदारुजा दृढसंहिता ॥ ३७ ॥
 कुमारीव्याससंयुक्ता द्विगुणा लकटायतिः ।
 एतद्बाह्यान्तरं ज्ञात्वा यन्त्रं संयोजयेत् ततः ॥ ३८ ॥

१. 'को वृत्ता कक्षौ', २. 'त्या वा' ख. पाठः ।

तयोरधस्तदर्धेन मृगाल्यौ सूचिविस्तृतौ ।
क्षेत्रस्य लेखितं कार्यं सम्बन्धे सूचिकन्ययोः ॥ ३९ ॥
साङ्घिकेतनमूलार्धं लकटे विस्तृतायती ।
अक्षाभ्यां योजयेत् सम्यग् दृढं बाह्वक्षेत्रेधयोः ॥ ४० ॥
पञ्चानामपि तुल्यैव कन्यानां स्यात् प्रकल्पना ।
कृत्वानुपूर्व्या यन्त्राणि स्थापयेदखिलान्यपि ॥ ४१ ॥
आश्विने मासि पक्षे च ध्रुवले प्रतिपत्तिथौ ।
स्थिरोदयैर्ग्रहैः सौम्यैर्वीक्षिते त्वाष्ट्रभेऽपि च ॥ ४२ ॥
पौरजानपदैः सर्ववादित्रध्वनितेन च ।
यन्त्राण्युत्क्षिप्य यष्टिं च कर्मस्थानान्नपेज्जलम् ॥ ४३ ॥
चित्रप्रतिसराकीर्णां यष्टिं तत्राज्यलेपिताम् ।
चूर्णैः सर्वौषधीभिश्च स्थपतिः स्नापयेत् स्वयम् ॥ ४४ ॥
जलाशयात् समुत्तार्य नृणां कलकलस्वनैः ।
प्रागग्रां स्थापयेद् दारुहंस्तिन्योः प्राक्समुन्नताम् ॥ ४५ ॥
अहतेप्सितवासोमिराच्छाद्यार्च्यं स्रगादिभिः ।
विक्षिप्य च बलिं दिक्षु द्विजातीन् स्वस्ति वाचयेत् ॥ ४६ ॥
त्रिसन्ध्यं पूजितां तत्र सर्वप्रकृतिभिस्ततः ।
पञ्चाहं वासयेद् यष्टिं गुप्तां चापधरैर्नरैः ॥ ४७ ॥
तस्मिन्नेवाहि यन्त्राणि सर्वाण्यपि च यष्टिवत् ।
स्नातान्याच्छादितानीन्द्रस्थानदेशं प्रवेशयेत् ॥ ४८ ॥
सूत्रितेऽथ ध्वजस्थाने यष्टेरष्टांशदैर्घ्यतः ।
तदर्धविस्तृते दिक्स्थे समे प्रागायते शुभे ॥ ४९ ॥
विभक्तेऽत्र विभागानामेकाशीत्या ततः क्रमात् ।
विन्यस्तास्वथ सर्वासु देवतासु यथातथम् ॥ ५० ॥
प्राचि मध्ये मैत्रपदे तन्मध्यान्मरुतो दिशि ।
मह्यं निम्नप्रमाणेन पादकोणे निवेशयेत् ॥ ५१ ॥

भृङ्गमुख्यपदद्वन्द्वमध्ययोर्वायुकोणयोः ।
 न्यस्येत् स्तम्भौ तयोः पीठीं मले च विनिवेशयेत् ॥ ५२ ॥
 पीठिका निर्गता बाहुयुग्मात् तत्राग्रयोगतः ।
 स्तम्भिन्यां रोपयेद् ब्राह्मं पृथक्पदयुगं श्रिते ॥ ५३ ॥
 प्रतिकोभाविह द्वौ द्वौ बाहुद्वितयमाश्रितौ ।
 बाह्यतः प्रान्तपदयोर्मैत्रयोर्विनिवेशयेत् ॥ ५४ ॥
 प्राच्यां मल्लग्रतो ज्ञात्वा शक्रस्योर्ध्वगतिं क्रमात् ।
 योजयेद् भ्रमणोपेतौ भ्रमपादावभङ्गुरौ ॥ ५५ ॥
 मल्लान् पश्चिमदिग्भागे वरुणस्याश्रितां पदम् ।
 भद्रां निवेशयेन्निम्नमानतः शक्रमातरम् ॥ ५६ ॥
 स्युः पर्जन्यान्तरिक्षद्वार्य(क्ष्मा?क्ष्म)णां पदमाश्रिताः ।
 क्रमान्दोषनन्दाख्यजयाख्यविजयाभिधाः ॥ ५७ ॥
 विन्यस्तास्वथ सर्वासु कुमारीषु विभागशः ।
 तयस्त्रयः प्रतिकोभा योज्या दाढ्याय बाह्यतः ॥ ५८ ॥
 निक्षिपन्नखिलं द्रव्यं भावयेत् पददेवताः ।
 प्राप्नोति तत्तदारूपां तद्द्रव्यं पूजां च तद्गताम् ॥ ५९ ॥
 पीठीपृष्ठसमं कन्यापार्श्वयोरुभयोरपि ।
 कुर्यादनुसरद्वन्द्वं कीलकैर्वद्ममायसैः ॥ ६० ॥
 संश्रित्यानुसरद्वन्द्वं पीठीं चोपरि सङ्ग्रहात् ।
 वधीयात् कीलकैर्लौहैर्यन्त्रनिश्चलताकृते ॥ ६१ ॥
 यन्त्रकर्मणि निर्वृत्त इति शास्त्रविधानतः ।
 प्रवेशयीत स्वस्थाने त्रिदशाधिपमैन्द्रभे ॥ ६२ ॥
 स्नातस्य विधिवद् वस्त्रच्छन्नस्यालेपितस्य च ।
 श्रीखण्डायैः सुरभिभिः कुसुमैरर्चितस्य च ॥ ६३ ॥
 रौहिणादिमुहूर्तेषु त्रिषु मैत्रेऽथ वज्रिणः ।
 प्रवेशमभिनन्दन्ति करणेष्वर्चितेषु च ॥ ६४ ॥

१. 'द्वं मध्याभ्यां वायु' ख. पाठः । २. 'त्वाग्र', ३. 'तिक्रमः', ४. 'तः',
 ५. 'नादयेत्' क. पाठः । ६. 'ख्यानां द्व' ख. पाठः । ७. 'तानु' क. पाठः ।
 ८. 'ठ' ख. पाठः ।

स्थपतिर्वा पुरोधो वा शुचिः स्नातः समाहितः ।
 गन्धमाल्यार्चितान् विप्रांस्तर्पयेद् दक्षिणादिभिः ॥ ६५ ॥
 ततो मङ्गलघोषेण वादित्रनिनदेन च ।
 पुण्याहजयशब्दैस्तमुत्क्षिपेयुः समाहिताः ॥ ६६ ॥
 अलङ्कारभृतः पौराः प्रहृष्टमनसोऽखिलाः ।
 नीरुजो बलिनः शक्ताः प्रकृत्यभिमताश्च ये ॥ ६७ ॥
 स्तुवीरन् पुण्यमनसः स्तुतिभिः सूतमागधाः ।
 वन्देरन् वन्दिनश्चैनं सेवेरन् गणिका अपि ॥ ६८ ॥
 प्रविशन्तं निजं स्थानमनुगच्छेन्नराधिपः ।
 सुराधिपं बलामात्यपौरजानपदान्वितः ॥ ६९ ॥
 प्रोद्यत्कलकलारावसुस्वराः पुरुषा यदि ।
 उत्क्षिपेयुः प्रहृष्टा वा वहेयुर्वा सुराधिपम् ॥ ७० ॥
 तदा भवति भूपालो जयी नन्दन्ति च प्रजाः ।
 राष्ट्रे सुखं पुरे हर्षो भवेन्नश्यन्ति चेतयः ॥ ७१ ॥
 सुञ्चत्युत्थापितः कृच्छ्राद् यदि शय्यां स गौरवात् ।
 तदा नृपतिरभ्येति महतीं विमनस्कताम् ॥ ७२ ॥
 स्वलन्तो दुःखिता दीना निःश्वसन्तः पदे पदे ।
 वैचिष्यभाजो गच्छेयुर्देशहानिस्तदा ध्रुवम् ॥ ७३ ॥
 भूमौ यदैकदेशेन हसितः(?)पतति ध्वजः ।
 न सुभिक्षं न च क्षेमो न राज्ञो विजयस्तदा ॥ ७४ ॥
 दीर्घे भङ्गेऽथ पतिते कृत्स्ने चास्मिन् समुद्धृते ।
 स्यान्नृपस्यावनिच्छेदः सुतर्ध्वंसोऽथवा मृतिः ॥ ७५ ॥
 वस्त्रालङ्कृतिमाल्यानां हरणात् पतनादुत ।
 तादृशद्रव्यविध्वंसः पौराणां भवति ध्रुवम् ॥ ७६ ॥
 पुरं भवति निःशब्दं निष्प्रभं वा प्रवेशने ।
 समुच्छ्रये वा शक्रस्य तदा तन्नाशमृच्छति ॥ ७७ ॥

शक्रं स्वस्थानमानीतं शीघ्रं सुखमविघ्नतः ।
 प्राग्वत् प्रदक्षिणं न्यस्येत् प्रागग्रं शयने निजे ॥ ७८ ॥
 कुर्यात् तत्रैव नक्षत्रे शय्यास्थस्यामरेशितुः ।
 भ्रमे कुण्ड्ये च संयोगं यथाभागविकल्पितम् ॥ ७९ ॥
 कुण्ड्ये संयोज्यमानश्चेद् ध्वजो निपतति क्षितौ ।
 तदा नरपतेः स्थानभ्रंशो भवति निश्चितः ॥ ८० ॥
 कुण्ड्ययोगे यदा शक्रो वामतः परिवर्तते ।
 तदा स्यात् स्थपतेर्मृत्युर्भवेद् भङ्गश्च दक्षिणे ॥ ८१ ॥
 स्ववेधं प्रतिपद्येत तद्यष्टिर्यदि कृच्छ्रतः ।
 प्रमादिनस्तदा राज्ञो जायते व्यसनं महत् ॥ ८२ ॥
 निर्भ्रुकुण्ड्य योजितः शक्रध्वजो विघटते यदि ।
 विश्लिष्यति तदा सन्धिः सामन्तैः सह भूपतेः ॥ ८३ ॥
 स्फुटेद् भज्येत वा कुण्ड्ये योज्यमानोऽथ सर्वतः ।
 तदा भङ्गे नृपव्याधिः स्फुटनादङ्गनावधः ॥ ८४ ॥
 अविदीर्णमपर्यस्तमव्यङ्गमैविलम्बितम् ।
 यथावन्न्पासमायाति योगं चेद् वासवध्वजः ॥ ८५ ॥
 घनभृत्याङ्गनापत्यैः सामन्तैश्चान्वितोऽनुगैः ।
 निरातङ्को बलाङ्गश्च वृद्धिमेति तदा नृपः ॥ ८६ ॥
 यत्नतो रक्ष्यमाणस्य शय्यास्थस्यैव वज्रिणः ।
 तस्याङ्गान्पखिलान्येव कुटन्यादीनि योजयेत् ॥ ८७ ॥
 ऐन्द्रं बलाकं यक्षेशं सर्पमादं दिगाह्वयम् ।
 मयूरं चेन्द्रशीर्षं च पिटकाष्टकमित्यदः ॥ ८८ ॥
 स्वप्रमाणेन कर्तव्यं स्पर्ष्टरूपसमन्वितम् ।
 तदाख्याश्चान्तरेष्वेषां सन्धयो वस्त्रनिर्मिताः ॥ ८९ ॥
 मूलादन्वग्रमायातैः सर्ववंशैर्विदलैर्दृष्टैः ।
 गुणैश्च वेष्टयेदेनं घनैरशिथिलैर्ध्वजम् ॥ ९० ॥

१. 'कुण्ड्ये' ख. पाठः । २. 'कुण्ड्यायो', ३. 'मवल' क. पाठः । ४. 'कू' ख. पाठः । ५. 'जा', ६. 'स्वेष्ट', ७. 'दाक्षाश्चा' क. पाठः । ८. 'तैस्तं वं' ख. पाठः ।

साङ्घ्रिणा ध्वजनाहेन सञ्च्यंशेनाथ विस्तृतिः ।
 विधेया शक्रपिटकस्योच्छ्रयस्तु तदर्धतः ॥ ९१ ॥
 अस्मिन्नष्टौ दिशः कृत्वा वंशव्यवहिते ततः ।
 न्यसेद् दिगीशांश्चतुरस्तस्योपरि यथादिशम् ॥ ९२ ॥
 पञ्चमांशगते कुष्याद् वज्रिणः पिटके कृते ।
 शेषाण्यप्यष्टभागोनान्यस्मिन् न्यसेद् यथाक्रमम् ॥ ९३ ॥
 बलाकादीनि विस्तृत्या चरणोनानि चोच्छ्रितौ ।
 स्ववर्णवन्ति वृत्तानि रामणीयकवन्ति च ॥ ९४ ॥
 भङ्गपातविपर्या(सौःस)सिद्धयः पिटकोद्भवाः ।
 पीडास्तिमृत्यवेऽत्यर्थमेकैकस्य प्रकीर्तिताः ॥ ९५ ॥
 शुद्धान्तामात्यचित्तानां बलस्य यशसोऽपि च ।
 वसुमत्याश्च धाम्नां च नृपते राष्ट्र(मःप)स्य च ॥ ९६ ॥
 केतुषद्भागविस्तारा रज्जवोऽष्टौ सुवर्तिताः ।
 विधेयाः स्युर्ध्वजायामत्रिगुणायत्तयो दृढाः ॥ ९७ ॥
 छादितं छ(विःदि)भिः पूर्वं कुट्टनीसहितं शुभम् ।
 यत्रेनासन्नदिवसे विद्ध्य्यादमरध्वजम् ॥ ९८ ॥
 अर्केन्दुग्रहताराङ्कं वेणुगुल्फेन्द्रशीर्षिकम् ।
 साष्टकण्ठगुणं दण्डमूत्रादशान्वितं शुभम् ॥ ९९ ॥
 ससस्यफलपुष्पाढ्यं शुभवस्त्रमलङ्कृतम् ।
 दृढमान्वितमष्टाभिः सन्तताभिश्च रज्जुभिः ॥ १०० ॥
 ध्वजपट्टं विद्ध्य्याच्च चित्रं सुरचितं तथा ।
 निमित्तार्थं च लोकानां शोभाहेतोर्ध्वजस्य च ॥ १०१ ॥
 सपत्तनपुरारामगन्धर्वत्रिदशासुरम् ।
 निखिलं जगदालेख्यमस्मिन्नद्रिद्रुमाकुलम् ॥ १०२ ॥
 ध्वजाग्रे रश्मिभिर्नद्धं (सःसु)विन्यस्तं च भूतले ।
 विन्यसेत् तमसम्मूढमधोभागसमाश्रितम् ॥ १०३ ॥

१. 'वो' ख. पाठः । २. 'सात्', ३. 'पूर्णं कुट्टिनी' क. पाठः ।

प्रमोदगीतवादित्रनटनर्तकसंयुतः ।
 तदग्रे जागरः कार्यः समस्तामेव तां निशाम् ॥ १०४ ॥
 पुरोहितस्ततो भास्वत्युदिते प्रयतेन्द्रियः ।
 अग्रेः परिग्रहं कुर्यान्मूलस्य प्रागुदग्दिशि ॥ १०५ ॥
 कृतोपलेपनं तस्मिन्नुल्लेखाभ्युक्षणैस्ततः ।
 संस्कृत्यास्तीर्य दर्भाश्च ज्वालयेत् तत्र पावकम् ॥ १०६ ॥
 तत्राज्यपात्राण्याज्यं च गन्धांश्च कुसुमानि च ।
 द्रव्याणि वाचनीयानि समिधश्च पलाशजाः ॥ १०७ ॥
 सौवर्णां सुक्सुवाविन्द्रभक्तं च बलयोऽपि च ।
 इत्येतत्सर्वमाहृत्य जुहुयात् पावकं ततः ॥ १०८ ॥
 पुत्रदारपशुद्रव्यसैन्ययुक्तस्य भूपतेः ।
 विजयावामिजनकैर्मन्त्रैः शान्तिविधायिभिः ॥ १०९ ॥
 सुस्वनः सुमहार्चिश्च स्निग्धश्चेद्धोऽपि च स्वयम् ।
 कान्तिमान् सुरभिर्जिघ्रन् होतारं शस्यतेऽनलः ॥ ११० ॥
 तप्तकाञ्चनसच्छायो लाक्षाभः किंशुकच्छविः ।
 प्रवालविद्रुमाशोकसुरगोपसमद्युतिः ॥ १११ ॥
 ध्वजाङ्कुशगृहच्छत्रयूपप्राकारतोरणैः ।
 सदृशार्चिः प्रशस्तोऽग्निर्माङ्गल्यैरपरैस्तथा ॥ ११२ ॥
 स्निग्धः प्रदक्षिणशिखो विधूमो विपुलोऽनलः ।
 सुभिक्षक्षेमदः प्रोक्तो दीप्यमानश्चिरं तथा ॥ ११३ ॥
 धूम्रो विवर्णः परुषः पीतो वा नीलकोऽथवा ।
 विच्छिन्नो भैरवरवो वामावर्त्तीशिखोऽल्पकः ॥ ११४ ॥
 मन्दार्चिर्द्युतिमुक्तोऽसृग्बसागन्धः स्फुलिङ्गवान् ।
 धूमावृतः सफेनश्च हुतभुग् न जयावहः ॥ ११५ ॥
 दर्भाणां संस्तरं वह्निर्होमाङ्गान्यपराणि वा ।
 हूयमानो दहति चेद्दानिस्तदभिनिर्दिशेत् ॥ ११६ ॥

होमे वोत्सर्पयेत् पीठं दह्यमानो(?)यदाग्निना ।
 भूम्येकदेशनाशः स्याल्लाभः स्यादुपकर्षणात् ॥ ११७ ॥
 सर्वतो वाप्यगाधो यः स वर्धयति पार्थिवान् ।
 यां दिशं यान्ति च ज्वालास्तस्यां विजयमादिशेत् ॥ ११८ ॥
 दुर्वर्णाशुचि दुर्गन्धि मक्षिकाखुविडम्बितम् ।
 आज्यं राज्यच्छिदे प्राहुर्हूयते यच्च भस्मनि ॥ ११९ ॥
 हीनाधिकप्रमाणाश्च विदीर्णा घृणभक्षिताः ।
 वातरुग्णद्रुमोत्थाश्च समिधोऽर्थक्षयावहाः ॥ १२० ॥
 सगर्भाश्च सपुष्पाश्च विच्छिन्नाग्रास्तृणान्विताः ।
 कुर्वन्त्युपद्रवं दर्भा दुष्प्रलूनाश्च ये तथा ॥ १२१ ॥
 दुष्टानि पांसुकीर्णानि कीटजर्जरितानि च ।
 बीजानि बीजनाशाय स्युरपुष्टानि यानि च ॥ १२२ ॥
 माल्यं विगन्धि ग्रम्लानं न पीतं न सितं च यत् ।
 कीटैः खण्डितपीतं च न जयाय न वृद्धये ॥ १२३ ॥
 विस्रावीण्युद्धतान्युग्रखण्डितस्फुटितानि च ।
 दुर्भिक्षरोगकारीणि प्राहुः पात्राणि सर्पिषः ॥ १२४ ॥
 अशुचौ पतिते च स्यान्मक्षिकाकीटदूषिते ।
 बलौ च शक्रभक्ते च क्षुन्मारः केशभाजि च ॥ १२५ ॥
 यथोदितान्यरूपाणि सर्पिरादीन्यनुक्रमात् ।
 भवन्ति राष्ट्रपुरयोर्भयाय निखिलान्यपि ॥ १२६ ॥
 वितीर्य गन्धमाल्यादीन् देवताभ्यो यथादिशम् ।
 पुरोधः स्थपतिर्वाथ ग्रीतचित्तः क्षिपेद् बलिम् ॥ १२७ ॥
 ध्वजनैर्ऋतदिग्भागे द्विजमुख्यानुपस्थितान् ।
 शीलवृत्तयुतान् भूरिगन्धमाल्यैः स्वलङ्कृतान् ॥ १२८ ॥
 वृद्धान् षट्कर्मनिरतान् सुहृदो वेदपारगान् ।
 मनःप्रियान् पूर्णगात्रान् समर्थान् सर्वतः शुचीन् ॥ १२९ ॥

१. 'केशैश्चैव विदूषिते', २. 'त्यैरल' क. पाठः ।

शुक्लाम्बरान् दर्शनीयान् गौरध्रायान् बलान्वितान् ।
अमुण्डाजटिलाक्लीवा(न्?)दीक्षितान् व्याधिताकुशान् ॥ १३० ॥

यथेष्टं दक्षिणाभिस्तान् संयोज्याष्टशतेन वा ।
साक्षतैः प्रीतमनसः कुसुमैः स्वस्ति वाचयेत् ॥ १३१ ॥

शक्रं ते चाष्टभिः कुम्भैः सुदृढैर्वारिपूरितैः ।
स्वर्चितैरभिषिञ्चेयुर्मूले चाकृष्टमण्डलैः ॥ १३२ ॥

स्तुतैर्वैजयिकैर्मन्त्रैः स्तुतिभिश्च द्विजोत्तमैः ।
राज्यमाघोषयेदेतैरात्मना च महीपतिः ॥ १३३ ॥

कुर्वीत सर्वबन्धानां मोक्षं हिंसां समुत्सृजेत् ।
दोषान् जनपदस्यापि दशाहं विषहेत वै ॥ १३४ ॥

सुवासा भूषितः स्नातः सदाचारप्रयत्नवान् ।
ध्वजोच्छ्रायं शुचिर्भूषः सबलः प्रतिपालयेत् ॥ १३५ ॥

सोपवासः शुचिः स्नातः प्रयतो विजितेन्द्रियः ।
कृताञ्जलिपुटश्चैवं मन्त्रं स्थपतिरुच्चरेत् ॥ १३६ ॥

ओं नमो भगवति वागुले सर्वविटप्रमर्दनि स्वाहा ।

सुरासुराणां सङ्ग्रामे प्रवृत्ते त्वं यथोत्थितः ।
तथा नृपस्य देवेन्द्र! जयायोत्तिष्ठ पूजितः ॥ १३७ ॥

स्तुत्वेति स्थपतिस्तस्य कृत्वा चानुप्रदक्षिणम् ।
कारयेद् देवराजस्य ध्वजदण्डसमुच्छ्रयम् ॥ १३८ ॥

स्वैलङ्कृतैः सितस्वच्छमाल्याम्बरविलेपनैः ।
पौरैर्जानपदैस्तद्वत् प्रयतैः परिचारकैः ॥ १३९ ॥

सालिङ्गझलरीशङ्खनन्दिडिण्डिमगोमुखैः ।
हृष्टैरन्यैश्च वादित्रैर्वाद्यमानैर्महास्वनैः ॥ १४० ॥

गायद्भिश्च नटद्भिश्च गायनैर्नटनर्तकैः ।
हृष्टोत्कृष्टोद्गतध्वानैर्गजस्यन्दनवाजिभिः ॥ १४१ ॥

१. 'ण्डान् ज', २. 'लान् क्ली', ३. 'वा', ४. 'अ' ख. पाठः ।

तैश्च वादित्रनिनदैस्तैश्च पुण्याहनिस्वनैः ।
 दृढरज्जुभिराकृष्टं श्रवणे ध्वजमुच्छ्रयेत् ॥ १४२ ॥
 यत्रेनोत्थाप्यमानस्य तस्योच्छ्रायगतस्य च ।
 नृपक्षिवाहनादीनां निमित्तान्यत्रलोकयेत् ॥ १४३ ॥
 कुटनीनिहिताभोगं पताकादर्पणोज्ज्वलम् ।
 चित्तपट्टस्फुटाद्योपमकेन्दुगुणभूषणम् ॥ १४४ ॥
 अस्त्रस्तमालयालङ्कारमशीर्णच्छत्रमस्तकम् ।
 अकम्पितमदीर्णाङ्गमदिग्भ्रष्टं सुरेश्वरम् ॥ १४५ ॥
 सममूर्ध्वसमश्लिष्टमनवक्षतमद्भुतम् ।
 अविलम्बितविभ्रान्तमृजुमार्गसमुद्गतम् ॥ १४६ ॥
 इत्थं शक्रध्वजोत्थानं कृतं राज्ञो जयावहम् ।
 पौरैरानुपदानां च क्षेमरोग्यसुभिक्षकृत् ॥ १४७ ॥
 यदा शक्रध्वजः प्राचीमुच्छ्रितः प्रतिपद्यते ।
 तदा मन्त्रिगणस्रत्रनृपप्राग्वासिद्विदः ॥ १४८ ॥
 आग्नेयीं ककुभं याते वर्धन्ते वह्निजीविनः ।
 प्रारब्धकार्यनिष्पत्तिरयत्नाच्चोपजायते ॥ १४९ ॥
 दक्षिणां दिशमायाते केतने नमुचिद्विषः ।
 तदा स्थुर्वैश्वलोकस्य पूजाधान्यधनर्द्धयः ॥ १५० ॥
 सर्वाशासंपदः श्रेष्ठा जायन्ते नैर्ऋताश्रिते ।
 न स्याद् गर्भो वृथा तद्वद् वधवन्धभयं न च ॥ १५१ ॥
 श्रिते प्राचेतसीमाशामस्मिन् शूद्रजयो भवेत् ।
 क्षुत्तृष्णाभिभयं न स्याद् वृष्टिरिष्टा च जायते ॥ १५२ ॥
 द्रुमसस्यफलाद्धिः स्यात् केतौ वायोः श्रिते दिशम् ।
 चतुष्पदविवृद्धिश्च रोगोच्छ्रित्तिश्च जायते ॥ १५३ ॥
 चतुर्णामपि वर्णानां सम्पत् स्यात् सौम्यदिग्गते ।
 विशेषात् सा द्विजेन्द्राणां तथा सिध्यन्ति चाध्वराः ॥ १५४ ॥

१. 'लुमक्लिष्टमनवक्षतमद्भुतम्' ख. पाठः । २. 'न्तं नृपमा' क. पाठः ।

ऐशीमाशां श्रिते धर्मपरो भवति पार्थिवः ।
 वृद्धिर्जनपदस्य स्यात् तथा पाषण्डिनामपि ॥ १५५ ॥
 यदि किञ्चिद् व्रजेत् पूर्वं रज्ज्वाकृष्टः शतक्रतुः ।
 विजिगीषोर्नरेन्द्रस्य तदा यात्रा प्रसिध्यति ॥ १५६ ॥
 प्रतिष्ठां लभते भूमौ भ्रमं भिन्वा यदि ध्वजः ।
 सशैलकाननामुर्वी तदा जयति पार्थिवः ॥ १५७ ॥
 दिक्सर्पणे फलं प्रोक्तमित्यव्यङ्गस्य वज्रिणः ।
 विपरीतं तदेवोक्तं व्यङ्गस्य निखिलं पुनः ॥ १५८ ॥
 यदि स्वलङ्कृतः पूर्वं योज्यमानः शतक्रतुः ।
 उत्क्षिप्तो रज्जुयन्त्रेण स्तोकमर्थे स्थितोऽपि वा ॥ १५९ ॥
 शय्यायां यदि वा भूमानुत्सङ्गे वा पतत्यसौ ।
 तदा नृपं राजदारान् कुमारं वा विनाशयेत् ॥ १६० ॥
 उत्थितोऽधोस्थितो वापि यदि क्षुभ्यति कम्पते ।
 स्थानान्तरं व्रजेद् वापि सञ्चरेद् वा कथञ्चन ॥ १६१ ॥
 विगृह्यते तदा भूपो अश्नयति स्थानतोऽपि वा ।
 भयाज्जनपदो वास्य चलत्येव न संशयः ॥ १६२ ॥
 आकृष्टासु यदाष्टासुच्छिद्यते कापि रज्जुषु ।
 अमात्यमरणं तत् स्यादेकैकांशेन निश्चितम् ॥ १६३ ॥
 मूलमध्याग्रभागे वा प्रोच्छिन्नो यदि भैज्यते ।
 पौरसेनापतिवृषान् क्रमशो हन्त्यसौ तदा ॥ १६४ ॥
 छत्रार्कवेषुगुल्मेन्द्रशीर्षकण्ठगुणा यदि ।
 पतन्ति भूमाविन्द्रो वा तदा हन्ति महीपतिम् ॥ १६५ ॥
 नृपो वधमवाप्नोति तैर्भैः पतितैर्धुतैः ।
 अभैर्विधुतैरेतैः क्षयं व्रजति साधनम् ॥ १६६ ॥
 क्रमशो हन्पुरादर्शवैजयन्तीन्दुतारकाः ।
 पतन्त्यो हक्चमूनाथपुरोधःस्त्रीर्महीपतेः ॥ १६७ ॥

१. 'श्यते', २. 'भिद्यते', ३. 'हुँ' ४. 'धुतै' क. पाठः ।

माल्यैर्विभूषणैर्यानैः शस्त्रवस्त्रफलाशनैः ।
 यान्ति केतुच्युतैरेतै राज्ञस्तान्येव संक्षयम् ॥ १६८ ॥
 शीर्यते शक्रपिटकं कूटेभ्यः शक्रवेश्म वा ।
 यस्यां ककुभि तत्राहुर्हानिं पूर्वे विपश्चितः ॥ १६९ ॥
 भङ्गे मृगालीलकटाक्षार्गलानामनुक्रमात् ।
 पीडा सञ्जायते वेद्यान्वृपतिश्रेष्ठिरक्षिणाम् ॥ १७० ॥
 भग्ना भ्रमाक्षपादैर्वा मल्लमातृकुमारिकाः ।
 राष्ट्रं हन्युर्नरेन्द्रस्य प्रियामातृसुतान् क्रमात् ॥ १७१ ॥
 निर्घातोऽशनिरुल्का वा ध्वजे यदि पतेत् तदा ।
 अनावृष्टिभयं राज्ञः पराजयमथादिशेत् ॥ १७२ ॥
 कुर्वन्ति मक्षिकाः शक्रे मधुच्छत्रं समुच्छ्रिते ।
 यस्मिंस्तत्र द्विषद्रोधं षण्मासाच्चादिशेत् पुरे ॥ १७३ ॥
 मक्षिका वा स्वगा वा चेद् भ्रमेयुः पार्श्वतो हरेः ।
 प्रदक्षिणा बहिस्थानमासाद्याहुस्तदा मृत्तिम् ॥ १७४ ॥
 गृध्रशयेनकपोताश्चेलीयन्ते शक्रमूर्धनि ।
 तदा कुर्वन्ति दुर्भिक्षविग्रहक्षितिपक्षयान् ॥ १७५ ॥
 यदि केतौ निलीयन्ते कुररोलूकवायसाः ।
 राज्ञः क्रमात् तदा हन्युर्मन्त्रिपुत्रपुरोधसः ॥ १७६ ॥
 मयूरो यदि वा हंसः समाश्रयति वासवम् ।
 समस्तलक्षणोपेतस्तदा स्यान्वृपतेः सुतः ॥ १७७ ॥
 चक्री बलाका हंसी वा यदि केतौ निलीयते ।
 तदा नरपतिर्भार्यामवाप्नोत्यतिसुन्दरीम् ॥ १७८ ॥
 स्वगैः सुवृष्टिर्जलजैः सुभिक्षं स्यात् फलाशिभिः ।
 विष्टाशिभिश्च^१ दुर्भिक्षं भीतिः स्यात् पिशिताशिभिः ॥ १७९ ॥
 यदि चित्रपटन्यस्ताः सुरयक्षोरगोत्तमाः ।
 विचित्राकृतिभिर्युक्ता वाहनायुधभूषणैः ॥ १८० ॥

१. 'नमासमाहुस्तदितिरा मृ' (?) ख. पाठः । २. 'स्तु' क. पाठः ।

अष्टौ च ककुभो मूर्ताः प्रवृत्ताश्चाप्सरोगणाः ।
 सग्रहास्तारका मेघाः स्फीता नद्यस्तथाब्धयः ॥ १८१ ॥
 वाप्यः पङ्केरुहच्छन्ना हंसवन्ति सरांसि च ।
 फलपुष्पावतंसानि वनान्युपवनानि च ॥ १८२ ॥
 देवतायतना(न्याद्य?न्यट्ट)भोगपुराणि पुराणि च ।
 भवनान्यतिशुभ्राणि शयनासनवन्ति च ॥ १८३ ॥
 प्रहृष्टाः पार्थिवा भृत्या बलवाहनशालिनः ।
 पौरा जानपदा लोकाः ऋषिभाजः कुमारकाः ॥ १८४ ॥
 चत्वारो मुदिता वर्णा नटनर्तकशिल्पिनः ।
 सगोत्रजलतागुल्मद्रुमौषधिभृतो नगाः ॥ १८५ ॥
 मृगपक्षिमणाः शस्ता मङ्गलान्यखिलानि च ।
 विचित्रापानवसुधाः फलभक्षाश्च पक्षिणः ॥ १८६ ॥
 यथानिवेशं शोभन्ते तदा देशे पुरेऽपि च ।
 क्षेमरोग्यसुभिक्षाणि जयं राज्ञश्च निर्दिशेत् ॥ १८७ ॥
 एतेषां कुट्टने पाते छेदे नाशेऽथवा हृतौ ।
 घोषे वाप्यशुभं वाच्यं यथायोनि यथादिशम् । १८८ ॥
 स्थिते वा पतिते वापि चित्रपट्टे भुवस्तले ।
 उपप्लवो नरेन्द्रस्य भवेज्जनपदस्य च ॥ १८९ ॥
 राजते यद्यलङ्कारः सकलो यावदुत्सवम् ।
 अनस्तोऽविप्लुतश्चोर्वी तदा कृत्स्नां जयेन्वृषः ॥ १९० ॥
 नटनर्तकसङ्घेषु प्रवृत्त्यत्सु पठत्सु च ।
 शुभे शुभं समादेश्यमितरस्मिन्नशोभनम् ॥ १९१ ॥
 ये वर्गाः सम्प्रहृष्यन्ति मङ्गल्या गजवाजिनः ।
 सुवेषचेष्टालङ्काराः शुभं तेष्वदिशेद् ध्रुवम् ॥ १९२ ॥
 अमङ्गलैषिणो ये स्युर्विकृता दीनचेतसः ।
 पुरुषा योषितौ वापि निर्दिशेत् तेषु वैशसम् ॥ १९३ ॥

१. 'राज्ये विनि', २. 'त्वपि' क. पाठः । ३. 'ङ्गल्यैषि' ख. पाठः ।

प्रभिन्नकरटा नागा बृहन्तस्तोयदा इव ।
 अदीनाश्च स्वतन्त्राश्च नृपतेर्विजयावहाः ॥ १९४ ॥
 आलिखन्तः खुरैः क्षोणीं दक्षिणैर्हृष्टचेतसः ।
 हेषमाणा हयाश्चापि शंसन्ति नृपतेर्जयम् ॥ १९५ ॥
 सतडिद्गर्जिताम्भोदा वृष्टिश्चेज्जायते तदा ।
 महीपतेर्जयं विद्यात् सुभिक्षं क्षेममेव च ॥ १९६ ॥
 अथार्धरात्रे सम्प्राप्ते रोहिण्यां दशमेऽहनि ।
 शक्रस्य पातमिच्छन्ति मुनयः प्रतिवत्सरम् ॥ १९७ ॥
 ततः समाजे निवृत्ते शक्रकेतौ प्रतिष्ठिते ।
 गन्धतोयैश्च पुष्पैश्च विदधीताम्बुसेवनम् ॥ १९८ ॥
 अमेध्यैर्वस्त्रखण्डैर्वा भस्मकेशास्थिकर्दमैः ।
 यदा क्रीडन्ति मनुजा दुर्भिक्षं जायते तदा ॥ १९९ ॥
 त्रिषाः प्राच्यां विलम्पेऽम्बेऽयुः पतन्तं वासवध्वजम् ।
 सुभिक्षं क्षेममारोग्यमन्यथा स्याद् विपर्ययः ॥ २०० ॥
 अग्राज्ञोक्तो ध्वजाङ्गे यो विशेषः सोऽथ कथ्यते ।
 पुरे ब्रह्मपुरात् प्राच्यामिन्द्रस्थानं विशीयते ॥ २०१ ॥
 मात्राशयेन हस्तेन प्रमाणं तस्य कीर्तितम् ।
 चतुःषष्टिसमायामं चतुरश्रं समन्ततः ॥ २०२ ॥
 एकाशीतिपदेनैव भजेत् क्षेत्रं विभागतः ।
 क्षेत्रस्यार्धेन कुर्वीत ध्वजायामं प्रमाणतः ॥ २०३ ॥
 ततो वृद्धिर्विधातव्या हस्ते हस्तेऽङ्गुलं बुधैः ।
 अर्धाङ्गुलं वा वृद्धिः स्याद् ध्वजस्येन्द्रस्य कुत्रचित् ॥ २०४ ॥
 तावद् वृद्धिर्विधातव्या यावत् क्षेत्रसमोऽङ्गुलैः ।
 ततः प्रमाणमाद्यं यत् तत् पुनर्विनियोजयेत् ॥ २०५ ॥
 प्रमाणमङ्गुलैः केतोः स्याच्चत्वारिंशता मितम् ।
 तस्य संवत्सरे वृद्धिः कर्तव्या द्व्यङ्गुलैर्बुधैः ॥ २०६ ॥

१. 'शत', २. 'म्बुसेचनम्' ख. पाठः । ३. 'प्राक्केविल' ख, 'प्राच्यां विलम्पे' क. पाठः ।

ब्रह्मस्थाने च कुर्वीत ब्रह्मावर्त्तं विचक्षणः ।
 ब्रह्मणोऽनन्तरं प्राच्यां भवेद् दैवतमर्यमा ॥ २०७ ॥
 तत्र यन्त्रस्य पादौ स्तः समुच्छ्रायेण षट्प(मौ?दौ) ।
 तस्यैव पश्चिमे भागे मित्रो भवति देवता ॥ २०८ ॥
 ततः प्रभृति यन्त्रस्य ++ वेधो नतो भवेत् ।
 पूर्वापरं च निम्नं स्यादेष यन्त्रविधिः स्मृतः ॥ २०९ ॥
 यन्त्रस्य पश्चिमे भागे वरुणो दैवतं भवेत् ।
 वरुणस्य पदान्ते च वंशस्थे द्वे कुमारिके ॥ २१० ॥
 खानिले(?)चतुरो हस्तान् दशहस्तोच्छ्रिते च ते ।
 रुद्रस्थाने च कर्तव्या कुमारी सुप्रतिष्ठिता ॥ २११ ॥
 सोमयोगे चतुर्थी स्यादापभागे च पञ्चमी ।
 षष्ठी च सवितुर्भागे यमभागे च सप्तमी ॥ २१२ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

इन्द्रध्वजनिरूपणं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥

अथ नगरादिसंज्ञा नामाष्टादशोऽध्यायः ।

नगरं मन्दिरं दुर्गं पुष्करं साम्परायिकम् ।
 निवासः सदनं सन्न क्षयः क्षितिलयस्तथा ॥ १ ॥
 यत्रास्ते नगरे राजा राजधानीं तु तां विदुः ।
 शाखानगरसंज्ञानि ततोऽन्यानि प्रचक्षते ॥ २ ॥
 शाखानगरमेवाहुः कर्बटं नगरोपमम् ।
 ऊनं कर्बटमेवेह गुणैर्निगम उच्यते ॥ ३ ॥
 ग्रामः स्यान्निगमादूनो ग्रामकैलपो गृहस्त्वसौ ।
 गोकुलावासमिच्छन्ति गोष्ठमल्पं तु गोष्ठकम् ॥ ४ ॥

१. 'द्व', २. 'न्द्रसंपदाध्या', ३. 'कल्पग्रह' ख. पाठः ।

उपस्थानं भवेद् राज्ञां यत्र तत् पत्तनं विदुः ।
 बहुस्फीतवणिग्युक्तं तदुक्तं पुटभेदनम् ॥ ५ ॥
 विधाय कुटिका यत्र पत्रशाखातृणोपलैः ।
 पुलिन्दाः कुर्वते वासं पल्ली स्वल्पा तु पल्लिका ॥ ६ ॥
 नगरं वर्जयित्वान्यत् सर्वं जनपदः स्मृतः ।
 नगरेण स्मं कृत्स्नं राष्ट्रं देशोऽथ मण्डलम् ॥ ७ ॥
 आवासः सदनं सन्न निकेतो मन्दिरं मतम् ।
 संस्थानं निधनं धिष्ण्यं भवनं वसतिः क्षयः ॥ ८ ॥
 अगारं संश्रयो नीडं मेहं शरणमालयः ।
 निलयो लयनं वेश्म गृहमोकः प्रतिश्रयः ॥ ९ ॥
 गृहस्योपरिभूमिर्या हर्म्यं तत् परिकीर्तितम् ।
 तस्यारोहणमार्गो यः सोपानं तत् प्रचक्षते ॥ १० ॥
 कौष्ठकैर्यत्र रचितं स्थूणयोरधिरोहणम् ।
 सा निःश्रेणिरिति प्रोक्ता सोपानैर्विपुलैः पदैः ॥ ११ ॥
 स्मृतः काष्ठविटङ्कोऽसौ यत् काष्ठैः संवृतं गृहम् ।
 सुधालिप्ततलं हर्म्यं सौधं स्यात् कुट्टिमं च तत् ॥ १२ ॥
 वर्षाभयेन या छन्ना तालशकदलादिभिः ।
 स्मृताभिगुप्तिरन्तस्था सर्वोपरि गृहस्य सा ॥ १३ ॥
 वातायनं तु भित्तीनामवलोकनमुच्यते ।
 लघुर्वातयनो यः स्यादवलोकनकं हि तत् ॥ १४ ॥
 हर्म्यस्य मध्ये यच्छिद्रं स उलोक इति स्मृतः ।
 हर्म्यप्राकारकः स स्यात् कण्ठो हर्म्यतलस्य या ॥ १५ ॥
 वितर्दिकाष्टमाला स्यात् सर्वतश्छेदमूलगा ।
 तत्स्तम्भेषु मृगा ये तु ते स्युरीहामृगा इति ॥ १६ ॥
 निर्यूहो हर्म्यदेशाद् यः काष्ठानामुपनिर्गमः ।
 वलीकमिति विज्ञेयं काष्ठं छेदाद् विनिर्गतम् ॥ १७ ॥

१. 'दकम्', २. 'को', ३. 'शालद' क. पाठः । ४. 'हर्म्यः प्रा' ख. पाठः
 ५. 'ण्डो', ६. 'यः', ७. 'श्लद', ८. 'सामका' क. पाठः ।

छन्नैश्चतुर्भिः पार्श्वैर्यत् तच्चतुश्शालमुच्यते ।
 त्रिभिस्त्रिशालं तत् प्राहुर्द्वाभ्यां तत् स्याद् द्विशालकम् ॥ १८ ॥
 एकशालकमेकेनच्छन्नेन गृहमुच्यते ।
 गृहमेकं तु यच्छन्नं सर्वं शालेति सा स्मृता ॥ १९ ॥
 शालानां यत् पुनर्मध्यं वापी पुष्करिणी च सा ।
 संछन्ना (चा?सा)पि यस्य स्यात् तद् गर्भगृहमुच्यते ॥ २० ॥
 गृहे महाजनस्थानं त्रिकुड्यं यत् प्रकल्पितम् ।
 उपस्थानं तदत्राहुः स्याच्चोपस्थानकं लघु ॥ २१ ॥
 प्रासादस्तु स एव स्यादल्पा प्रासादिका स्मृता ।
 दीर्घप्रासादिका यासौ बलभीत्यभिधीयते ॥ २२ ॥
 शालाग्रे बलभी या स्यादलिन्देति वदन्ति ताम् ।
 शालां विना तु बलभी बलभेति निगद्यते ॥ २३ ॥
 अल्पाल्पास्तु चतुष्कुड्या ये तेऽपवरका मताः ।
 गृहे चाभ्यन्तरस्थानं शुद्धान्त इति कीर्त्यते ॥ २४ ॥
 प्रतोलीं तां विदुर्लोकः सुरङ्गामिव यां वसेत् ।
 सा कक्षेत्युदिता तज्ज्ञैर्यदवस्थान्तरं गृहे ॥ २५ ॥
 यदुपस्थानकं नाम ये चापवरकास्तथा ।
 ते कोष्ठका या तु कण्ठा कुड्यं भित्तिश्चयश्च सा ॥ २६ ॥
 भेक्तशाला भवेद् या तु तन्महानसमुच्यते ।
 यच्छन्नं द्वारदेशे तु तमाहुर्द्दारकोष्ठकम् ॥ २७ ॥
 प्रवेशनमिति प्राहुर्द्दारनिर्गमनं तथा ।
 जलनिर्गमनस्थानं विज्ञेयमुदकभ्रमः ॥ २८ ॥
 भवनस्याङ्गणं यत् तदाहुर्भवनाजिरम् ।
 वनाजिरं वनमही त्वाश्रमाजिरमाश्रमे ॥ २९ ॥
 उत्तरोदुम्बरस्याश्रः श्लिष्टां मध्ये च कुड्ययोः ।
 तज्ज्ञास्तां देहलीत्याहुः कपाटाश्रयमेव च ॥ ३० ॥

१. 'छि', २. 'सर्वशा' क. पाठः । ३. 'भ्येति विधीयते' ख. पाठः । ४. 'रे',
 ५. 'भुक्तिशा' क. पाठः । ६. 'य उद', ७. 'पिण्डयोः' ख. पाठः ।

कपाटं द्वारपक्षः स्यात् कपाटपुटमेव च ।
 पक्षः पिधानो वरणो द्वारसंवरणं तथा ॥ ३१ ॥
 कपाटं संपुटस्ते द्वे (?) कपाटयुगलं च तत् ।
 कलिका द्वारवन्धार्था या स्यात् तामर्गलां विदुः ॥ ३२ ॥
 सा स्यादर्गलध्वजीति यदि दीर्घा प्रमाणतः ।
 पुराणां सा तु परिधः कलिको गजवारणम् ॥ ३३ ॥
 छिद्रैर्गवाक्षप्रतिमैश्छिद्रितं सर्वतस्तु यत् ।
 फलकं तद् गवाक्षः स्याज्जालमित्यपि कथ्यते ॥ ३४ ॥
 हर्म्यद्वारे गृहद्वारे तथा हर्म्यावलोकने ।
 प्राकारान्तरघृष्टे तु या च प्रासादिका भवेत् ॥ ३५ ॥
 पार्श्वशोरुभयोरेषां फलकद्वयमुच्छ्रितम् ।
 उपर्युपरि संक्षिप्तमर्धचन्द्रव्याकृति ॥ ३६ ॥
 आनने द्वे यथा चास्मिन् छिद्रैर्मर्धैर्महाधरैः ।
 तयोरुपरि सन्धौ च तारकाकृति मण्डलम् ॥ ३७ ॥
 तत् तोरणमिति प्रोक्तं यच्च तेन परिष्कृतम् ।
 सुवर्णतोरणं च स्वान्मणितोरणमेव च ॥ ३८ ॥
 पुष्पतोरणमप्येतत् क्रियते पुष्पकादिभिः ।
 तोरणाग्रे ठकारो यः सिंहकर्णः स उच्यते ॥ ३९ ॥
 नाम्ना संयमनानीति गृहसञ्चरभूमयः ।
 गृहस्य पार्श्वे यद्यस्मिस्तत् तत्संयमनं विदुः ॥ ४० ॥
 भित्तेर्यद्वाथ दारुणां तरङ्गाग्रवदानतम् ।
 मरालपौली सा हर्म्या(त्) प्रणाली निर्गमोऽम्भसः ॥ ४१ ॥
 स च प्राकार इत्युक्तः कण्ठः स्याद्दङ्गणस्य यः ।
 द्वारस्य तु समीपं यत् प्रडारं तदिहोच्यते ॥ ४२ ॥

१. 'नावरणे द्वा' क. पाठः । २. 'कथ्यते', ३. 'द्वा' ख. पाठः । ४. 'यावने',
 ५. 'दाननम्' क. पाठः । ६. 'भित्तिसामान्यं बाह्यं परिमरो मतः । विस्तीर्णमुच्छ्रितां
 वली' (?) ख. पाठः । ७. 'स्य च समीपं यत्' क. पाठः ।

यदिष्टकचितं मूले द्वारस्य भवति स्थलम् ।
 दीर्घं वा ह्रस्वमथवा तदास्थलकमिष्यते ॥ ४३ ॥
 मूत्रभूमिरमेध्येति वर्चस्कोऽवस्करस्तथा ।
 गृहाच्च भित्तिसामान्यं बाह्यं परिसरो मतः ॥ ४४ ॥
 विस्तीर्णमुच्छ्रितं यत् स्याद् वेष्म सोऽट्ट उदाहृतः ।
 संक्षिप्तमेतदेवोक्तं तज्ज्ञैरट्टालकाख्यया ॥ ४५ ॥
 तदेवात्यन्तसंक्षिप्तमट्टालीति निगद्यते ।
 अट्टाली या तु नात्युच्चा तामत्राट्टालिकां विदुः ॥ ४६ ॥
 एकनाडीगतच्छिद्रैः काष्ठनालैः परिश्रितम् ।
 यत्र काष्ठप्रणालीति^१ छदपृष्ठेऽम्बु धावति ॥ ४७ ॥
 स्तम्भशीर्षकरूपाणि काष्ठमूलाश्रितानि च ।
 सुपिराणि प्रयत्नेन काष्ठनाडीमुखान्तरैः(?) ॥ ४८ ॥
 रूपाणामथ तेषां तु स्तननासामुखाक्षिभिः ।
 नानास्थानस्थितानां च वृषवानरदंष्ट्रिणाम् ॥ ४९ ॥
 कृतसूक्ष्मान्तरच्छिद्रैः प्रवर्षति समन्ततः ।
 तद् धारागृहमित्युक्तं धारागारादिनामभृत् ॥ ५० ॥
 कांस्यैर्लोहैस्तथा पट्टैर्निर्मृष्टादर्शनिर्मलः ।
 निचिता यस्य भित्तिः स्यात् तद् दर्पणगृहं विदुः ॥ ५१ ॥
 पक्षद्वारं तदत्राहुर्व्यन्महाद्वारतोऽपरम् ।
 यत् प्राकाराश्रितं द्वारं पुरं तद् गोपुरं विदुः ॥ ५२ ॥
 निर्गताश्चोच्छ्रिताश्चैव प्राकारस्यान्तरान्तरा ।
 उपका(ल्या?र्या) इति प्रोक्ताः क्षामाश्चाट्टालका मताः ॥ ५३ ॥
 चयप्राकारशालाः स्युः पुरीसंवरणाभिधाः ।
 प्राकारादनुपालास्तु प्राकार उपनिष्कलाः(?) ॥ ५४ ॥
 क्रीडागृहं यदारामे तदुद्यानं प्रचक्षते ।
 नीरेऽम्भसो जलोद्यानं जलवेश्माम्बुमध्यगम् ॥ ५५ ॥

१. 'मौत्रभूमिरमे श्रान्तो व', २. 'कृतम्' ख. पाठः । ३. 'भिः' क. पाठः ।
 ४. 'धावति', ५. 'जगुः' ख. पाठः ।

क्रीडागृहं यदत्रोक्तं क्रीडागारं तदुच्यते ।

विहारभूमिराक्रीडभूमिरित्यभिधीयते ॥ ५६ ॥

देवधिष्यं सुरस्थानं चैत्यमर्चागृहं च तत् ।

देवतायतनं प्राहुर्विबुधागारमित्यपि ॥ ५७ ॥

छन्नं भवेद् यत्तु महाजनस्य स्थानं सभा सा कथिता च शाला ।

गवां पुनर्मन्दिरमत्र गोष्ठमाचक्षते वास्तुनिवेशविज्ञाः ॥ ५८ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

नगरकर्षटग्रामगृहायतनसंज्ञा नामाष्टादशोऽध्यायः ॥

अथ चतुःशालविधानं नामैकोनविंशोऽध्यायः ।

ब्रूमो नृपचमूनाथवर्णिनां भवनान्यथ ।

प्रशस्तान्यप्रशस्तानि कृत्स्नान्यपि यथाक्रमम् ॥ १ ॥

वेश्मनामेकशालानां शतमष्टाधिकं स्मृतम् ।

द्वापञ्चाशद् द्विशालानां त्रिशालानां द्विसप्ततिः ॥ २ ॥ :

चतुःशालानि वेश्मानि यानि तेषां शतद्वयम् ।

पञ्चाशच्चाधिका षड्भिर्विज्ञातव्या मनीषिभिः ॥ ३ ॥

सहस्रं पञ्चशालानां स्यात् तथा पञ्चविंशतिः ।

षट्शालानां षण्णवतिः स्यात् सहस्रचतुष्टयम् ॥ ४ ॥

अष्टाङ्गे त्वेकशालस्य भेदाः पञ्चाशदीरिताः ।

द्विशालानां तु सर्वेषां प्रभेदाः शतपञ्चकम् ॥ ५ ॥

शतं शतं च प्रत्येकं त्रिशालानामुदाहृतम् ।

द्विचत्वारिंशदधिकं चतुःशालैशताष्टकम् ॥ ६ ॥

द्विनवत्युत्तराण्येवं शतानि दश सप्त च ।

षोडशैव सहस्राणि षोडशोना चतुःशती ॥ ७ ॥

१. 'तु' ख. पाठः । २. 'प्रोक्तमष्टाधिकं शतम्' क. पाठः । ३. 'ला' ख. पाठः ।

वेश्मानि सप्तशालानि भवन्ति परिसङ्ख्यया ।
 पञ्चषष्टिसहस्राणि तथा पञ्चशतानि च ॥ ८ ॥
 गृहाणामष्टशालानां पद्त्रिंशदपरा भवेत् ।
 लक्षद्वयं सहस्राणि द्विषष्टिः शतमेव च ॥ ९ ॥
 गृहाणां नवशालानां चत्वारिंशच्चतुर्युता ।
 दशलक्षसहस्राणि चत्वारिंशत् तथाष्ट च ॥ १० ॥
 शतानि दशशालानां पञ्च पद्सप्ततिस्तथा ।
 गृहद्वितययोगेन संयुक्ताख्यानि विंशतिः ॥ ११ ॥
 गृहद्वितययोगेन द्वात्रिंशदिह वेष्मनाम् ।
 दशपञ्च तथान्यानि भवन्ति हलकान्यधि ॥ १२ ॥
 गृहमालाथ सङ्घट्टो गृहनाभिर्गृहाङ्गणम् ।
 उद्भिन्नं भिन्नकक्षं च निलीनं प्रतिपादितम् ॥ १३ ॥
 अन्यानि चाष्टभेदानि भवन्त्युत्तमवर्णिनाम् ।
 लक्षणं नाम संस्थानं चैतेषां प्रतिपाद्यते ॥ १४ ॥
 वर्णिनां स्याच्चतुःशालं मितं द्वात्रिंशता करैः ।
 सेनापतेश्चतुःषष्टिस्तद्वदेव पुरोधसः ॥ १५ ॥
 श्रेष्ठमष्टशतं राजामेतानि तु यथाक्रमम् ।
 चतुःषड्गृहान्या स्युः पञ्चमं च पृथक् पृथक् ॥ १६ ॥
 विशोधयेत् कनीयोभिर्मध्यमानि यथाक्रमम् ।
 नरेन्द्रपुरुषाणां स्युर्वेष्मान्येतानि वृद्धये ॥ १७ ॥
 गृहाणि शोधयेत् प्राग्बज्ज्यायांस्वपि च मध्यमैः ।
 भवन्त्येतानि भूपानां रतिकोशप्रतिश्रयाः ॥ १८ ॥
 दशांशयुक्तो विस्तारादायामो त्रिमवेश्मनाम् ।
 अष्टषट्चतुरंशाढ्यः क्षत्रादित्रयवेश्मनाम् ॥ १९ ॥
 यो विस्तारः स एव स्यादायामोऽस्मिन् यथाक्रमम् ।
 त्रिदशूद्रयोः स्यादाधिक्यं मध्ये ज्येष्ठे च सन्नानि ॥ २० ॥

कर्णसूत्राद् बहिः स्तम्भान् न्यसेत् सर्वान् प्रयत्नतः ।
 धाम्नां षोडशहस्तानां पञ्चानां चतुरुत्तरा ॥ २१ ॥

वृद्धिः शालास्तु तेषां स्युश्चतुरंशेन विस्तृताः ।
 शालाव्यासार्धतोऽलिन्दः सर्वेषामपि वेष्मनाम् ॥ २२ ॥

तस्याः षोडशहस्ते स्यात् पञ्चमांशद्वयेन वा ।
 सप्तमांशत्रयेण स्याद् द्वयोरपरवेष्मनोः ॥ २३ ॥

अन्त्ययोर्हस्तयोः स स्याच्चतुर्भिर्नवमांशकैः ।
 पञ्चभिः षड्भिरेभिश्च सार्धैः साङ्घ्रिनैः करैः ॥ २४ ॥

दैर्घ्यं स्याद् दशभिः सार्धैः शालायाः षोडशादिषु ।
 निवेशदशमांशो यः स युतः सप्तभिः करैः ॥ २५ ॥

शालाया विस्तरः प्रोक्तः श्रेष्ठानामिह वेष्मनाम् ।
 अलिन्दमानं प्रागेव प्रोक्तं निखिलवेष्मनाम् ॥ २६ ॥

यच्छालालिन्दयोः शेषं भवेद् गर्भगृहं हि तत् ।
 मूषावच्छिन्नमिच्छन्ति शालादैर्घ्यं विपश्चितः ॥ २७ ॥

शालाव्यासप्रमाणा स्यात् सर्वेषामवक्रोसिमा ।
 दिशासु भवने शाला विदिशाकर्णसामयः(?) ॥ २८ ॥

कर्णशाला (तः?) या प्रोक्ता सा च ज्ञेयावक्रोसिमा ।
 अलिन्दशालयोर्मध्ये या स्थान्मूषेति सा स्मृता ॥ २९ ॥

* पूर्वद्वारं नियम्यादावादिमूषा तदुत्तरा ।
 मूषा भद्रा इति प्राहुस्तत्संख्यामवधारयेत् ॥ ३० ॥

यावन्मूर्धं भवेद् वेष्म तावद् भद्रं तदुच्यते ।
 भद्राभद्रे शक्रदिवस्थे सौम्यासौम्ये यमाश्रिते ॥ ३१ ॥

शान्ताशान्ते प्रतीचीस्थे सौम्यदिवस्थे शिवाशिवे ।
 अलिन्दा इति केऽप्याहुर्मूषा इत्यपरे विदुः ॥ ३२ ॥

१. 'स्यां' क. पाठः । २. 'साङ्घ्रि' ख. पाठः । ३. 'विच्छि', ४. 'मा',
 ५. 'न्मूषेति', ६. 'ला' क.पाठः । ७. 'सां' ख. पाठः ।

* 'पूर्वद्वारमियं यावदादिमूषा' इति पाठः स्यात् ।

भद्रा इति जगुः केचिदन्ये परिसरा इति ।
 एकद्वित्रिचतुःपञ्चपदसप्ता(ष्टौ?ष्ट)क्रमेण याः ॥ ३३ ॥
 मूपास्तासां प्रवहणांसंज्ञाः स्युर्वेश्मनामिह ।
 तासामाद्याः प्रशस्ताः स्युरप्रशस्तास्ततः पराः ॥ ३४ ॥
 नामतो गुणतश्चैव शुभाशुभफलोदयोत् ।
 अष्टावादाँ गुरुन् न्यस्येत् ततश्चाद्यगुरोरथः ॥ ३५ ॥
 लघुं न्यस्येत् ततः शेषान् विदधीत यथोपरि ।
 गुरुभिः पूर्येदादिं यावत् स्युर्लघवोऽखिल्याः ॥ ३६ ॥
 § आद्यपङ्क्तौ गुरुश्चैको लघुश्चैको यथाक्रमम् ।
 अतः परं तु द्विगुणाः प्रतिपङ्क्ति भवन्त्यमी ॥ ३७ ॥
 मूषामेदाश्चतुःश्ले पटपञ्चाशच्छतद्वयम् ।
 अलिन्दवीथीप्रग्रीवनिर्गृहकगवाक्षकैः ॥ ३८ ॥
 तमङ्गभद्रविन्यासरचनाभिरनेकधा ।
 अपरस्परसंवाधात् संवृतैर्विवृतैरपि ॥ ३९ ॥
 गृहभेदाः प्रसूयन्ते येषां संख्या न विद्यते ।
 यत्सर्वद्वचतुश्शालममूषालिन्दकं हि तत् ॥ ४० ॥
 एकभद्रादिगेहानां ब्रूमो नामान्यतः परम् ।
 यान्येकलघुलक्षणि प्रस्तारे तानि तद्विदः ॥ ४१ ॥
 कथयन्त्येकभद्राणि क्रमसंख्याविभागतः ।
 प्रागायतं प्राग्विलग्नं जयं संयमनप्रियम् ॥ ४२ ॥
 प्रतीच्यं प्रासविन्यासं सुभद्रं कलहोत्तरम् ।
 अष्टौ तान्येकभद्राणि द्विभद्राण्यभिदध्महे ॥ ४३ ॥

१. 'णाः से', २. 'यः' क. पाठः । ३. 'अष्टवादाँ' ख. पाठः ।
 ५. 'बदं च' क. पाठः ।

§ 'आद्यपङ्क्तौ प्रथमायामावली एको गुरुः, तस्याधस्तादपरो लघुः कर्तव्यः । एवं यथाक्रमं प्रस्तारसंख्याकमित्याल्लिखेत् । तद्यथा — चतुर्गुणप्रस्तारे षोडश गुरुलघवः । ततस्तदप्रतो द्वौ गुरु द्वौ लघू इति एकैकस्याभो न्यसेत् । तदप्रतोऽपि चत्वारो गुरुवश्चत्वारो लघवः । ततोऽपि अष्टौ गुरुवः अष्टौ लघवः । एवं प्रतिपङ्क्ति द्विगुणान् गुरुलघून् न्यसेत् । अयमपरः प्रस्तारः ।' इति विष्णुमस्ति ।

पूर्वोत्तरोत्तरं पूर्वाद् भद्रादिह विधानतः ।
 स्यातां प्राग्मेलकाद्यद्भूत् पूर्वाद्या दक्षिणा परे(?) ॥ ४४ ॥
 ईरं सुनीर्थमात्रेयं द्वीपमाप्यं सुसंयमम् ।
 अर्धर्चमैभं व्याकोशं नैर्ऋतं वृषमं विनम् ॥ ४५ ॥
 क्वाव्यं विपासमानीरं कान्तं सौभं विपश्चिमम् ।
 गवयं श्रीवहं श्लिष्टं गणं भीमयोगमम् ॥ ४६ ॥
 वर्तं चलं शठं क्रान्तमित्यष्टाविंशको गणः ।
 द्विभद्राणां समाख्यातस्त्रिभद्राणामतः परम् ॥ ४७ ॥
 ऐन्द्रं विलोममायामं वधमेकाक्षर्मन्तिकम् ।
 प्रकाशं पैत्रमायस्तं भद्रं प्रान्तं प्रसाधकम् ॥ ४८ ॥
 क्षेमं विघातमायातं कान्तं चित्रं द्विमन्दिरम् ।
 सुदक्षिणं भयं श्लिष्टं प्रमोदं व्यायतं वियत् ॥ ४९ ॥
 र्भाप्यं सुनागं नागेन्द्रमीरितं शोभनं वनम् ।
 शस्तोत्तरं कर्कं कर्णं कुष्टं कान्तं क्रमागतम् ॥ ५० ॥
 द्विशस्तं द्विभयं प्रोक्तं चक्रं मल्लमायतम् ।
 वनं भारं सुगाराख्यमागारं वीरमेव च ॥ ५१ ॥
 व्यायाममायुतं तद्द्रव्याहृतं च ततः परम् ।
 दुर्गमं क्षोभसंज्ञं च कृत्रिमं क्षोभणं तथा ॥ ५२ ॥
 चारुख्याभिधानं च ध्रुवं कथमिति क्रमात् ।
 षट्पञ्चाशत् त्रिभद्राणि चतुर्भद्राभ्यतः परम् ॥ ५३ ॥
 कृतमर्चायनं पौष्णमुद्रतं मिश्रमुत्सुकम् ।
 विघ्नं विपक्षमाहृतं रुचकं वर्धनं पृथुं ॥ ५४ ॥
 * कलहं छैलमायास्यं त्रिनाभं स्वस्तिकं स्थिरम् ॥ ५५ ॥

१. 'प्राश्लेखिका' ख. पाठः । २. 'तमा' क. पाठः । ३. 'दीप्यं वाप्यसु',
 ४. 'क्वाव्यं विकाराशमा', ५. 'तम्', ६. 'मान्तकम्' ख. पाठः । ७. 'क्षेम',
 ८. 'भयं', ९. 'मसं', १०. 'ध्रुक्' क. पाठः । ११. 'चल' ख. पाठः ।

* कथ्यमाणलक्षणश्लोके तु कलभमिति पठ्यते ।

शरलं द्विगुणं नाथं चित्रं भ्रान्तं विधारणम् ।
 साधारणं नतं व्यंशभृषं रोगं विशेषणम् ॥ ५६ ॥
 प्रतीच्यं त्रिसमं स्वैरं सुप्रतीकं नलं क्षपम् ।
 व्याप्तमाक्रीडनं व्यर्थमीशानं सुखमव्ययम् ॥ ५७ ॥
 मगधं क्षिप्रमाणस्तथमेकोजं द्विर्वातं लिहम् ।
 पर्कं विलोममुद्दण्डं मुण्डं मातङ्गमाखिलम् ॥ ५८ ॥
 खर्वं पिनाकमुद्यन्तं विशिखं प्रसभं रजम् ।
 (चुरु?रुच)कं (स?सै)कलं वामं वर्धनं धावनं सहम् ॥ ५९ ॥
 चयं सेव्यं कलं तीर्णं चतुर्भद्राणि सप्ततिः ।
 पञ्चभद्राण्यथोच्यन्ते पद्पञ्चाशदनुक्रमात् ॥ ६० ॥
 कानलं लोलुपं जिह्वं प्रमालं साक्षिं जिनम् ।
 सुजयं विजयं यायं जयं ज्ञातं जपं तपम् ॥ ६१ ॥
 जमं वरं चरं वैरं १ विशिषं सुप्रभं प्रभम् ।
 प्रतीक्षं क्षमिणं युक्तं शान्तं क्षैतं विनोदनम् ॥ ६२ ॥
 सन्दोहं विप्रदोहं च विद्रुतं सततं ततम् ।
 व्याकुलं लीनमालीनं विचित्रं लम्बनं खरम् ॥ ६३ ॥
 शेखरं विबुधं चैत्रं व्यासक्तं संपदं पदम् ।
 त्रिशिखं चतुरं प्रातं सुस्थितं दुःस्थितं स्थितम् ॥ ६४ ॥
 चक्रं वक्रं लघं लाभं संपर्कं मूलमव्ययम् ।
 अष्टाविंशतिरन्यानि पद्भद्राणि निबोधत ॥ ६५ ॥
 किन्नरं कौस्तुभं हर्म्यं धार्मिकं निषधं वसु ।
 साढीकं वामनं गौरमस्थिरं कभिणं खलम् ॥ ६६ ॥
 भिवरं बोलिशं धौमं त्रिबुष्टं मन्दिरं भवम् ।
 अशोकं भास्वरं चौष्यं लातव्यं सुस्वनं मखम् ॥ ६७ ॥

१. 'क्षि' क. पाठः । २. 'न' ख. पाठः । ३. 'निषिधं' क. पाठः ।
 ४. 'खरम्', ५. 'वामिणं' ख. पाठः ।

§ लक्षणे तु विशेषणमिति पठ्यते । † ख. पुस्तकेऽर्धमिदं लुप्तम् । * ख. पुस्तकदृष्ट-
 लक्षणपाठरीत्या तु विरोपमिति पाठ्यम् ।

वाजि नेत्रं भ्रमं घोषं सप्तभद्राण्यतः परम् ।
 भाण्डीरं *वैसंहं प्रस्थं प्रतानं वासुलं कटम् ॥ ६८ ॥
 लक्ष्मीवासं सुगन्धान्तमष्टधैतानि नामतः ।
 अन्यच्च सर्वतोभद्रमेकं भद्राभिरष्टभिः ॥ ६९ ॥
 संप्रकल्प्यं चतुःशालं व्रुषशैषां शुभाशुभम् ।
 प्रदक्षिणा शुभा मूषा त्रिपरीता त्रिपर्यये ॥ ७० ॥
 समवाये यथा भूयो जानीयात् साध्वसाधु च ।
 तथाष्टावेकभद्राणि सप्तभद्राणि च क्रमात् ॥ ७१ ॥
 द्विभद्राण्यष्टभिर्युक्ता षड्भद्राणि च विंशतिः ।
 पट्पञ्चाशत् त्रिभद्राणि पञ्चभद्राणि चोन्नयेत् ॥ ७२ ॥
 सप्ततिश्च चतुर्भद्राण्येकं भद्राभिरष्टभिः ।
 एवं शतद्वयं पिण्डः पट्पञ्चाशच्च वेश्मनाम् ॥ ७३ ॥
 भद्रैः पूर्वविधानेन चतुःशालाक्रियादिषु ।
 मूषा स्यात् कुड्यजैस्तेषु चतुःशालेषु वेश्मसु ॥ ७४ ॥
 अनुवंशाश्रिते मूषे स्वस्तिके तत्पराङ्मुखे ।
 मुखायते च पुरतो द्वे स्यातामवकोशिमि ॥ ७५ ॥
 नोदङ्मुखः स कर्तव्यः कार्यः प्राग्जीवसंयुतः (?) ।
 वर्धमाने तथा कार्(ये?)यो यथा प्राग्जीवसंयुतः ॥ ७६ ॥
 वर्धमाने तथा कार्ये द्वारमूषे मुखायते ।
 मूषाया दक्षिणे स्यातां दीर्घवामेऽवकोशिमि ॥ ७७ ॥
 नन्द्यावर्तगृहे सर्वा नन्द्यावर्ता भवन्ति ताः ।
 द्वे(स्तरु?)षे रुचके स्यातामायते त्ववकोशिमि ॥ ७८ ॥
 सर्वद्वारवहा मूषाः सर्वतोभद्रवेश्मनि ।
 आदिमूषा भवेदेका गृहं प्रागायतं हि तत् ॥ ७९ ॥
 द्वितीयया प्राग्विलग्नमेकया तदनन्तरम् ।
 प्रदक्षिणेन वेश्मानि जयादीन्येकयैकया ॥ ८० ॥

१. 'सभं' क. पाठः ।

* लक्षणानुसाराद् वैसनमिति पाठ्यम् ।

मूषया स्युः क्रमादेवं कथ्यन्ते तत्फलान्यथ ।
 धनमर्थविनाशश्च जयश्चैवाशुभं सदा ॥ ८१ ॥
 प्रीतिरुद्वेगकल्याणकलहाश्चाप्यनुक्रमात् ।
 यत्र पूर्वं उभे मूषे तदीरं परिकीर्तितम् ॥ ८२ ॥
 यत्र पूर्वा तृतीया च तत् † सुनीतं गृहं विदुः ।
 आग्नेये द्वितृतीये स्तो द्वीपे चाद्यचतुर्थके ॥ ८३ ॥
 द्विचतुर्थ्यौ तथाचाप्ये त्रिचतुर्थ्यौ सुसंयमे ।
 अर्धर्चे त्वाद्यपञ्चम्यौ द्वितीयैभे सपञ्चमी ॥ ८४ ॥
 व्याकोशे च त्रिपञ्चम्यौ नैर्ऋते द्विशराभिधे ।
 वृषभे प्रथमाषष्ठ्यौ द्विषष्ठ्यौ च तथा विने ॥ ८५ ॥
 काव्ये तृतीया षष्ठी च विपासेऽब्धिरसाभिधे ।
 आनीरे पञ्चमीषष्ठ्यौ साद्या कान्ते च सप्तमी ॥ ८६ ॥
 सौभे द्वितीयासप्तम्यौ त्रिसप्तम्यौ विपश्चिमे^१ ।
 गवये सप्तमीतुर्ये श्रीवहे पञ्चसप्तमी ॥ ८७ ॥
 सषष्ठी सप्तमी श्लिष्टे गणे पूर्वाष्टमी तथा ।
 भीमेऽष्टमी द्वितीया च त्र्यष्टम्यौ चाप्ययोगमे ॥ ८८ ॥
 वर्ते चतुर्था षष्ठी च पञ्चमी चाष्टमी चले ।
 षष्ठ्यष्टम्यौ शठे क्रान्ते सप्तमी चाष्टमीति च ॥ ८९ ॥
 इत्यष्टाविंशतिः प्रोक्ता द्विभद्राणामिहौकसाम् ।
 अथ ब्रूमस्त्रिभद्राणि तत्रैन्द्रं पुष्टिवर्धनम् ॥ ९० ॥
 स्याद् याम्यपश्चिमद्वारमाद्यमूषात्रयान्वितम् ।
 आद्या द्वितीया तुर्या च यस्य द्वारं विपश्चिमम् ॥ ९१ ॥
 विलोमं नाम तद् वेश्म शूद्राणां पुष्टिवर्धनम् ।
 आद्या तृतीया तुर्या स्यादायामे सर्वतोमुखे ॥ ९२ ॥
 षधे द्वित्रिचतुर्थ्यः स्युर्द्वारं च स्यादुदग्दिशि ।
 यत्र साद्ये द्विपञ्चम्यात्रेकाक्षं तदुदाहृतम् ॥ ९३ ॥

१. 'सौभे' क. पाठः । २. 'ते' ख. पाठः ।

† लक्ष्यानुसारात् तु सुनीतमिति पाठ्यम् ।

साद्ये यत्र द्विपञ्चम्यौ तत् प्रोक्तं गृहमन्तिकम् ।
यत्र स्युर्द्वित्रिपञ्चम्यः प्रकाशं सर्ववृद्धिकृत् ॥ ९४ ॥
पूर्वा चतुर्थीपञ्चम्यौ यत्र तत् पैत्रमुच्यते ।
पञ्चमी द्विचतुर्थ्यौ च यत्रायस्तं तदीरितम् ॥ ९५ ॥
त्रिचतुःपञ्चमीयुक्तं भद्रमाहुर्मनीषिणः ।
आद्या द्वितीया षष्ठी च यत्र तत् प्रान्तशब्दितम् ॥ ९६ ॥
आद्या तृतीया षष्ठी च स्यात् प्रसाधकवेश्मनि ।
तद् भवेत् सर्वतोद्वारं तथा सर्वार्थसाधकम् ॥ ९७ ॥
द्वितीया च तृतीया च षष्ठी च क्षेमनामनि ।
तस्य प्रत्यग्दिशि द्वारं शूद्रवर्गस्य चेष्टदम् ॥ ९८ ॥
षष्ठी चतुर्थी चाद्या च स्युर्विधाताख्यवेश्मनि ।
षष्ठी द्वितुर्ये यस्मिंस्तदायातं दक्षिणामुखम् ॥ ९९ ॥
षट्चतुस्त्रियुतं कान्तं तत् स्यात् सर्वार्थसाधकम् ।
षट्पञ्चाधीन्वितं चित्रं तच्च स्याद् याम्यदिङ्मुखम् ॥ १०० ॥
द्वितीयापञ्चमीषष्ठ्यो यस्मिन् स्युस्तद् द्विमन्दिरम् ।
यत्र त्रिपञ्चमीषष्ठ्यस्तद् वदन्ति सुदक्षिणम् ॥ १०१ ॥
चतुर्थीपञ्चमीषष्ठ्यो भये स्युस्तन्न वृद्धिकृत् ।
पूर्वाद्वितीयासप्तम्यो यत्र तच्छिष्टसंज्ञितम् ॥ १०२ ॥
याम्यास्यमिदमिच्छन्ति शुभं सर्वार्थदं नृणाम् ।
साद्ये तृतीयासप्तम्यौ प्रमोदे परिकीर्तिते ॥ १०३ ॥
यत्र स्युर्द्वित्रिसप्तम्यस्तद् वेश्म व्यायतं स्मृतम् ।
यत्राद्या च चतुर्थी च सप्तम्यपि च तद् वियत् ॥ १०४ ॥
द्विचतुःसप्तमीमूषमाप्यं स्याद् दक्षिणामुखम् ।
त्रिचतुःसप्तमीभिस्तु सुनागं वेश्म कीर्त्यते ॥ १०५ ॥
तच्च याम्यापरमुखं धनधान्यसुखप्रदम् ।
सप्तमी पञ्चमी पूर्वा मूषा नागेन्द्रसंज्ञिते ॥ १०६ ॥

१. 'तृती', २. 'क्षे', ३. 'द्योन्वितं' ख. पाठः ।

मूषा द्विपञ्चसप्तम्यो याम्यं च मुखमीरिते ।
 त्रिपञ्चसप्तमीमूषाशोभितं शोभनं भवेत् ॥ १०७ ॥
 चतुर्थी पञ्चमी यत्र सप्तम्यपि च तद् घनम् ।
 पूर्वा षष्ठी सप्तमी च स्मृता शस्तोत्तरे गृहे ॥ १०८ ॥
 द्वितीयासप्तमीषष्ठ्यो यस्मिस्तत् कफसंज्ञितम् ।
 द्वारं वारुणमेतस्य हितं च स्याद् द्विजन्मनाम् ॥ १०९ ॥
 कर्णं स्यात् पश्चिमद्वारं त्रिषष्ठीसप्तमीयुतम् ।
 चतुर्थीसप्तमीषष्ठ्यो मूषाः स्युः कृष्टसंज्ञिते ॥ ११० ॥
 सप्तमीपञ्चमीषष्ठीयुक्तं क्रान्तं यशस्करम् ।
 आद्याष्टमी द्वितीया च मूषा प्रोक्ता क्रमागते ॥ १११ ॥
 आद्याष्टमी तृतीया च द्विशस्ते भवने स्मृताः ।
 यत्राष्टमी त्रिद्वितीये द्विभयं तदुदाहृतम् ॥ ११२ ॥
 आद्याष्टमी चतुर्थी च यत्र तच्चक्रसंज्ञितम् ।
 तुर्याष्टमी द्वितीया च यत्र तन्मलयं विदुः ॥ ११३ ॥
 तुर्याष्टमी तृतीया च यत्र तत् प्रोक्तमायतम् ।
 आद्याष्टमी पञ्चमी च स्याद् यस्मिस्तद् वनं स्मृतम् ॥ ११४ ॥
 द्वितीया पञ्चमी मूषा यत्र स्यादष्टमी तथा ।
 तद् भाराख्यमुदगवक्त्रं शुभं विघ्नकृदन्यथा ॥ ११५ ॥
 त्रिपञ्चम्यष्टमीभिस्तु सुगारं परिकीर्तितम् ।
 यत्राष्टमी तदागारं चतुर्थी पञ्चमी तथा ॥ ११६ ॥
 यस्मिन्नाद्याष्टमीषष्ठ्ये वीरं तदिह कीर्तितम् ।
 षष्ठ्यष्टमी द्वितीया च गृहे व्यायामनामनि ॥ ११७ ॥
 षष्ठ्यष्टमीतृतीयाभिर्मूषाभिः प्रोक्तमायुतम् ।
 षष्ठ्यष्टमीचतुर्थ्यः स्युर्यत्र तद् व्याहृतं विदुः ॥ ११८ ॥
 षष्ठ्यष्टमीपञ्चमीभिर्दुर्गमं व्याधिकृन्मतम् ।
 आद्याष्टमीसप्तमीभिः संयुक्तं क्षोभमुच्यते ॥ ११९ ॥
 द्विसप्तम्यष्टमीयुक्तं गृहं कृत्रिमसंज्ञितम् ।
 त्रिसप्तम्यष्टमीभिस्तु मूषाभिः क्षोभणं भवेत् ॥ १२० ॥

चारुरुच्यं चतुःसप्तम्यष्टमीभिः समन्वितम् ।
 सप्तपञ्चम्यष्टमीभिर्युक्तं ध्रुवमिति स्मृतम् ॥ १२१ ॥
 षट्सप्तम्यष्टमीयुक्तं कथं सर्वार्थसिद्धिदम् ।
 इत्युक्तानि त्रिभद्राणि शस्तान्येतेषु यानि च ॥ १२२ ॥
 तानि नित्यं प्रयोज्यानि वर्णानां च मनीषिभिः ।
 आद्याश्चतस्रो मूषाः स्युर्यत्र तत् कृतसंज्ञितम् ॥ १२३ ॥
 सर्वद्विगुणकृत् पूर्वप्रत्यग्द्वारं नचान्यथा ।
 आद्यास्तिस्त्रः पञ्चमी च यस्मिन्नर्चायनं हि तत् ॥ १२४ ॥
 तद् भवेत् पश्चिमद्वारं गृहं सर्वगुणान्वितम् ।
 यस्मिन्नाद्या द्वितीया च चतुर्थी पञ्चमी तथा ॥ १२५ ॥
 तत् पौष्णं दक्षिणद्वारं सर्ववृद्धिकरं नृणाम् ।
 (आद्या)द्यास्तिस्त्रस्तथाद्या च यस्मिस्तद् गृहमुद्रतम् ॥ १२६ ॥
 द्वारेण पश्चिमेनैतच्छस्यते दक्षिणेन वा ।
 द्व्याद्याश्चतस्रो यत्र स्युस्तन्मिश्रं प्रीतिवर्धनम् ॥ १२७ ॥
 प्रशस्तं क्षत्रियादीनां तस्य द्वाः प्राच्यपाचि वा ।
 आद्यास्तिस्त्रस्तथा षष्ठी यस्मिन् मूषास्तदुत्सुकम् ॥ १२८ ॥
 तच्छस्तं पश्चिमद्वारं विप्रादीनां जयावहम् ।
 आद्या द्वितीया तुर्या च मूषा षष्ठी च यत्र तत् ॥ १२९ ॥
 याम्याप्रत्यङ्मुखं शस्तं विघ्नं नाम कुलद्विकृत् ।
 आद्या तृतीया तुर्या च यस्मिन् षष्ठी च तच्छुभम् ॥ १३० ॥
 विपक्षं नाम धाम स्याद् द्वारमस्य च पश्चिमम् ।
 व्याद्यास्तिस्त्रो गृहे यस्मिन् मूषा षष्ठी च तच्छुभम् ॥ १३१ ॥
 स्याद् याम्यपश्चिमद्वारमाहूतं नाम तद् गृहम् ।
 आद्याद्वितीयापञ्चम्यो यत्र षष्ठी च तद् भवेत् ॥ १३२ ॥
 रुचकं नाम याम्यप्राग्द्वारं सकलकामदम् ।
 एकत्रिपञ्चषष्ठ्यः स्युर्यत्र तदर्धमानकम् ॥ १३३ ॥

प्राक्पश्चिमोत्तरद्वारं चातुर्वर्ण्यस्य वृद्धिदम् ।
 यत्र स्युर्द्वित्रिपञ्चम्यो मूषाः षष्ठी च तद् गृहम् ॥ १३४ ॥
 स्यात् पूर्वदक्षिणद्वारं प्रथितं पृथुसंज्ञया ।
 यस्मिन्नाद्याचतुःपञ्चषष्ठ्यस्तत् कलभं विदुः ॥ १३५ ॥
 गुणैरुपेतं सकलैरुदग्द्वारं निकेतनम् ।
 द्विचतुःपञ्चमीषष्ठ्यो यस्मिंस्तच्छलमुच्यते ॥ १३६ ॥
 दक्षिणं मुखमेतस्य पश्चिमं वा प्रशस्यते ।
 चतस्रस्त्र्यादयो यस्मिन्नायास्यं तदुदीरितम् ॥ १३७ ॥
 अप्रशस्तं वदन्त्येतत् तद्विदो भवनाधमम् ।
 आद्यास्तिस्रः सप्तमी च मूषाः स्युर्यत्र तद् गृहम् ॥ १३८ ॥
 त्रिनाभमुत्तरद्वारं शस्तं सर्वगुणान्वितम् ।
 आद्याद्वितुर्यासप्तम्यो यत्र तत् स्वस्तिकं स्मृतम् ॥ १३९ ॥
 प्राक्पश्चिमोत्तरद्वारं चातुर्वर्ण्येऽपि शस्यते ।
 आद्याचतुर्थीसप्तम्यो मूषाः स्युर्यत्र वेश्मनि ॥ १४० ॥
 तदिह स्थिरमित्युक्तं द्वारं चैतस्य दक्षिणम् ।
 व्याद्यास्तिस्रः सप्तमी च यत्र तत् सरलं विदुः ॥ १४१ ॥
 तद् भवेत् पश्चिमद्वारं सर्वदोषोज्झितं गृहम् ।
 यत्राद्या च द्वितीया च पञ्चमी सप्तमी तथा ॥ १४२ ॥
 द्विगुणं नाम तद् वेश्म द्वारं चास्य यथेप्सितम् ।
 आद्यातृतीयापञ्चम्यः सप्तम्यपि च यत्र तत् ॥ १४३ ॥
 नाद्यं नामातिशीलाद्यं(?)प्रशस्तं सर्वदेहिनाम् ।
 द्वितीया च तृतीया च पञ्चमी सप्तमी गृहे ॥ १४४ ॥
 यत्र तच्चित्रनामेषुद्वारं चित्रगुणैर्वृतम् ।
 आद्याचतुर्थीपञ्चम्यो यत्र स्युः सप्तमी तथा ॥ १४५ ॥
 तद् भ्रान्तं नाम पूर्वोदग्द्वारं भवनमृद्धिकृत् ।
 यत्र द्वितीया तुर्या च स्यात् षष्ठी सप्तमी तथा ॥ १४६ ॥

१. 'स्र' क. पाठः । २. 'श्रल', ३. 'द्यात्रितुर्यास' ख. पाठः ।

विधारणं गृहं तत् स्यात् सर्वकामविवर्धनम् ।
 तृतीया यत्र तुर्या च पञ्चमी सप्तमी तथा ॥ १४७ ॥
 तत् साधारणमित्याहुः सर्वद्वारं सुखावहम् ।
 आद्या द्वितीया षष्ठी च सप्तमी यत्र तन्नतम् ॥ १४८ ॥
 आद्या द्वितीया षष्ठी च त्र्यंशे स्यात् सप्तमी तथा ।
 द्वितीया च तृतीया च ऋषे षष्ठी च सप्तमी ॥ १४९ ॥
 आद्या तुर्या च षष्ठी च रोगे स्यात् सप्तमी तथा ।
 यत्र द्वितीया तुर्या च स्यात् षष्ठी सप्तमी च तत् ॥ १५० ॥
 विशोषणं नाम गृहं दक्षिणोत्तरदिङ्मुखम् ।
 तृतीया यत्र तुर्या च स्यात् षष्ठी सप्तमी गृहे ॥ १५१ ॥
 प्रतीच्यमीप्सितद्वारं तद् गृहं सर्वकामदम् ।
 यत्राद्यापञ्चमीषष्ठीसप्तम्यस्त्रिसमं हि तत् ॥ १५२ ॥
 प्रभूतवृद्धिदं वेश्म समस्तरन्वितं गुणैः ।
 द्वितीयापञ्चमीषष्ठीसप्तम्यो यत्र वेश्मनि ॥ १५३ ॥
 तदिह स्वैरमित्याहुर्वर्धनधान्यसुखावहम् ।
 तृतीयापञ्चमीषष्ठीसप्तम्यो द्वारमुत्तरम् ॥ १५४ ॥
 पश्चिमं वा भवेद् यत्र सुप्रतीकं च वृद्धिकृत् ।
 तुर्याद्याभिश्चतस्रभिर्नलमुत्तरदिङ्मुखम् ॥ १५५ ॥
 आद्याद्वित्र्यष्टमीभिः स्यात् सर्वरुग्भीतिकृत् क्षयम् † ।
 व्याप्ते पूर्वा द्वितीया च स्याच्चतुर्थी तथाष्टमी ॥ १५६ ॥
 आद्यातृतीयातुर्याः स्युराक्रीडे तद्वदष्टमी ।
 ब्याद्यास्तिस्रः क्रमाद् व्यर्थे मूषाः स्यादष्टमी तथा ॥ १५७ ॥
 ईशानाख्ये स्युराद्याद्वित्रिपञ्चम्योऽष्टमी तथा ।
 पूर्वाष्टमीत्रिपञ्चम्यो यस्मिस्तत् सुखसंज्ञितम् ॥ १५८ ॥
 तत् पूर्वोदङ्मुखं वृद्धयै जायते हानयेऽन्वथा ।
 यत्र स्युरष्टमीद्वित्रिपञ्चम्यस्तदिहाव्ययम् ॥ १५९ ॥

१. 'च सप्तमी यत्र तन्नतम् ।' क. पाठः ।

† क्षपमिति लक्ष्ये पठितम् ।

द्वारं यथेष्टमेतस्य वास्तुविद्याविदो जगुः ।
 यस्मिन् पूर्वाष्टमीतुर्यापञ्चम्यो मगधं हि तत् ॥ १६० ॥
 प्रागुदक्पश्चिमद्वारमिदं शंसन्ति सूरयः ।
 यत्र द्वितुर्यापञ्चम्यो मूषाः स्युस्तद्वदष्टमी ॥ १६१ ॥
 तत् क्षिप्रं नाम सुखकृद् यथेष्टं द्वारमिष्यते ।
 त्रिपञ्चम्यष्टमीतुर्या आगस्त्ये पश्चिमाशुखे ॥ १६२ ॥
 द्वितीयाद्याष्टमीषष्ठ्यो यत्रैकोजं तदुच्यते ।
 तृतीयाद्याष्टमीषष्ठ्यो यत्र तद् द्विर्गतं गृहम् ॥ १६३ ॥
 द्वित्रिषष्ठ्योऽष्टमी चापि यस्मिंस्तद्विहङ्गुच्यते ।
 आद्यातुर्याष्टमीषष्ठ्यो यत्र तत् पर्कमुच्यते ॥ १६४ ॥
 षष्ठ्यष्टमीद्वितुर्याभिः(?) स्याद् विलोमाभिर्धं गृहम् ।
 षष्ठ्यष्टमीद्वितुर्याभिरुदण्डमिति कीर्तितम् ॥ १६५ ॥
 यस्मिन्नाद्याष्टमीषष्ठीपञ्चम्यो मुण्डमेव तत् ।
 द्विपञ्चम्यष्टमीषष्ठ्यो मूषा मातङ्गसंज्ञिते ॥ १६६ ॥
 त्रिपञ्चम्यष्टमीषष्ठ्यो भवन्त्यस्खलनामनि § ।
 तत् खर्वनाम तुर्याद्यास्तिस्रो यस्मिंस्तथाष्टमी ॥ १६७ ॥
 आद्याद्वितीयासप्तम्यः पिनाके स्युस्तथाष्टमी ।
 त्रिसप्तम्यष्टमीपूर्वा यत्रोद्यन्तं तदुच्यते ॥ १६८ ॥
 अष्टमीद्वित्रिपञ्चम्यो यस्मिंस्तद् विशिखं गृहम् ।
 आद्याचतुर्थीसप्तम्यः प्रसभे स्युस्तथाष्टमी ॥ १६९ ॥
 रजे द्वितुर्यासप्तम्यो मूषाः स्युस्तद्वदष्टमी ।
 त्रिसप्तम्यष्टमीतुर्या यत्र तद् रुचकं विदुः ॥ १७० ॥
 प्राक्प्रत्यग्द्वारमेतस्य शूद्राणामतिवृद्धिदम् ।
 सप्तम्याद्याष्टमी मूषा पञ्चम्यपि च सैकले ॥ १७१ ॥
 वामे द्विपञ्चसप्तम्यो मूषा ज्ञेयास्तथाष्टमी ।
 त्रिपञ्चसप्तम्यष्टम्यो यस्मिंस्तद् वर्धमानकम् ॥ १७२ ॥

§ इदमर्थं क. पुस्तके लुप्तम् । लक्षणवाक्यपाठानुसारेण पूर्वत्र लक्ष्मिनिर्देशे अस्खलमिति पाठ्यम् ।

विशेषतो वृद्धिकरं वैश्यानामिति तद्विदः ।
 चतुःपञ्चाष्टसप्तम्यो यस्मिंस्तद् धावनं भवेत् ॥ १७३ ॥
 सप्तम्याद्याष्टमीषष्ठ्यो यत्र तत् सहमुच्यते ।
 द्विसप्तषष्ठ्यष्टमीभिर्मुषाभिश्चयनं भवेत् ॥ १७४ ॥
 षष्ठ्यष्टमीद्विसप्तम्यो (?) यस्मिंस्तत् सेव्यमीरितम् ।
 यत्र तुर्याष्टमी षष्ठी सप्तमी चेति तत् कलम् ॥ १७५ ॥
 तीर्णे षष्ठ्यष्टमीपञ्चसप्तम्यः सर्वकामदे ।
 यत्राद्याः पञ्च तत् प्रोक्तं कानलं सर्वकामदम् ॥ १७६ ॥
 एकद्वित्रिचतुःषष्ठ्यो यत्र तल्लोलुपं स्मृतम् ।
 आद्यास्तिस्रः पञ्चषष्ठ्यौ यस्मिंस्तज्जिह्वमुच्यते ॥ १७७ ॥
 प्रगाले पञ्चमीषष्ठीतुर्यापूर्वाद्वितीयकाः ।
 त्रितुर्यापञ्चमीषष्ठ्यः साद्याः स्युः सालिनाभिधे ॥ १७८ ॥
 यत्र द्वित्रिचतुःपञ्चषष्ठ्यस्तज्जिनमुच्यते ।
 एकद्वित्रिचतुर्थ्यः स्युः सुजये सप्तमीयुताः ॥ १७९ ॥
 पञ्चमीसप्तमीद्वित्रिपूर्वाः स्युर्विजयाभिधे ।
 यत्रैकद्विचतुःपञ्चसप्तम्यो यामनाम तत् ॥ १८० ॥
 यत्रैकत्रिचतुःपञ्चसप्तम्यस्तज्जयं विदुः ।
 मूषा द्वित्रिचतुःपञ्चसप्तम्यो (जाज्ञा)तसंज्ञिते ॥ १८१ ॥
 आद्यास्तिस्रस्तथा षष्ठीसप्तम्यौ यत्र तज्जपम् ।
 आद्याद्वितुर्याषष्ठीभिः सप्तम्या च तपं विदुः ॥ १८२ ॥
 षष्ठीत्रितुर्यासप्तम्यो ज(ये)मे)पूर्वान्विता मताः ।
 द्वित्रितुर्यास्तथा षष्ठीसप्तम्यौ वैरसंज्ञिते ॥ १८३ ॥
 चरं तद् यत्र पूर्वं द्वे पञ्चपदसप्तमीयुते ।
 *चैत्ये स्यात् सप्तमी षष्ठी पञ्चम्याद्या तृतीयका ॥ १८४ ॥
 विरोपे द्वित्रिपञ्चम्यः स्यात् षष्ठी सप्तमी तथा ।
 चतुर्थी पञ्चमी षष्ठी सप्तम्याद्या च सुप्रभे ॥ १८५ ॥

१. 'लुमं', २. 'पर' ख. पाठः ।

• क. पुस्तकदृष्टलक्ष्योद्देशरीत्या च 'वैरे' इति पाठ्यम् ।

प्रभाख्ये द्विचतुःपञ्चषष्ठ्यः स्युः सप्तमी तथा ।
 त्रिचतुःपञ्चसप्तम्यः षष्ठी च स्यात् प्रतीक्षके ॥ १८६ ॥
 आद्याश्चतस्रो यत्र स्युः साष्टम्यः भूमिणं हि तत् ।
 स(स?)पूर्वा द्वित्रिपञ्चम्यो युक्तनाम्नि तथाष्टमी ॥ १८७ ॥
 शान्ते द्वितुर्यापञ्चम्यः पूर्वा स्यादष्टमी तथा ।
 पूर्वात्रितुर्यापञ्चम्यः साष्टम्यस्त्रैतसंज्ञिते ॥ १८८ ॥
 विनोदे द्वित्रिपञ्चम्यश्चतुर्थी चाष्टमी तथा ।
 सन्दोहे त्वष्टमीषष्ठ्यौ तिस्रः पूर्वादिकास्तथा ॥ १८९ ॥
 आद्याद्वितुर्याषष्ठीभिरष्टम्या विप्रदोहकम् ।
 षष्ठ्यष्टमीत्रितुर्याद्या यस्मिस्तद् विद्भुतं विदुः ॥ १९० ॥
 द्वित्रितुर्याष्टमीषष्ठ्यो यत्र तत् सततं मतम् ।
 आद्याद्विपञ्चमीषष्ठ्यस्ततनाम्नि तथाष्टमी ॥ १९१ ॥
 आद्यात्रिपञ्चमीषष्ठ्यो व्याकुले स्युस्तथाष्टमी ।
 द्वित्रिपञ्चचतुष्पष्ठ्यो विज्ञेया लीनसंज्ञके ॥ १९२ ॥
 तुर्याद्यापञ्चमीषष्ठ्य आलीने स्युस्तथाष्टमी ।
 द्वितुर्यापञ्चमीषष्ठ्यो विचित्रे तद्वदष्टमी ॥ १९३ ॥
 आद्याश्चतस्रो मूषाः स्युः साष्टम्यो लम्बनाह्वये ।
 आद्यास्तिस्रोऽष्टमी तद्वत् सप्तम्यपि भवेत् खरे ॥ १९४ ॥
 शेखरे सप्तमीतुर्याद्वितीयाद्यास्तथाष्टमी ।
 विबुधे त्वष्टमी तुर्या तृतीयाद्याथ सप्तमी ॥ १९५ ॥
 चैत्राख्ये षष्ठमीतुर्यासप्तम्यः सतृतीयकाः ।
 आद्याद्विपञ्चसप्तम्यो व्यासक्कारुषे तथाष्टमी ॥ १९६ ॥
 आद्यात्रिपञ्चसप्तम्यः साष्टम्यः सम्प्रदाभिधे ।
 यत्र द्विव्यष्टमीपञ्चसप्तम्यस्तत् पदं विदुः ॥ १९७ ॥
 तुर्याद्यापञ्चमी(षष्ठी)सप्तम्यस्त्रिशिखे तथा ।
 द्विपञ्चम्यष्टमीतुर्यासप्तम्यश्चतुराभिधे ॥ १९८ ॥
 त्रिसप्तम्यष्टमीतुर्यापञ्चम्यः प्रान्तनामनि ।
 आद्याद्वितीयासप्तम्यः षष्ठ्यष्टम्यौ च सुस्थिते ॥ १९९ ॥

दुःस्थितं यत्र षष्ठ्याद्या चतुर्थी सप्तमी तथा ।
 स्थितेऽष्टमीद्विसप्तम्यस्त्रिषष्ट्यावपि च स्मृते ॥ २०० ॥
 चक्रे षष्ठ्यष्टमीतुर्यासप्तम्याद्याः प्रकीर्तिताः ।
 वक्रे द्वितीयासप्तम्यां षष्ठ्यष्टम्यौ चतुर्थिका ॥ २०१ ॥
 लघेऽष्टमीत्रिसप्तम्यस्तुर्याषष्ठ्यौ च कीर्तिते ।
 पञ्चमीसप्तमीषष्ठ्यो लाभे पूर्वाष्टमी तथा ॥ २०२ ॥
 द्विपञ्चसप्तम्यष्टम्यः षष्ठी संपर्कसंज्ञिते ।
 त्रिपञ्चषष्ठीसप्तम्यो मूलनाम्नि तथाष्टमी ॥ २०३ ॥
 स्युरष्टसप्तपद्मपञ्चचतुर्थस्त्वव्ययाभिधे ।
 पूर्वाद्या यत्र षण्मूनाः किञ्चरं नाम तद् दृष्टम् ॥ २०४ ॥
 यत्राद्याः भञ्च सप्तम्या सह तत् कौस्तुभं विदुः ।
 पूर्वाद्वित्रिचतुःषष्ठीसप्तम्यो हर्म्यसंज्ञिते ॥ २०५ ॥
 सप्तमी पञ्चमी षष्ठी द्वित्रिपूर्वाश्च धार्मिके ।
 निषधे द्विचतुःपञ्चषष्ठ्याद्याः सप्तमी तथा ॥ २०६ ॥
 त्रिचतुःपञ्चषट्सप्तम्याद्याः स्युर्यत्र तद् वसु ।
 साटीके त्रिचतुःपञ्चद्विषष्ठ्यः स्युस्तथाष्टमी ॥ २०७ ॥
 यत्राद्यापञ्चसप्तम्यो वामनं नाम तद् विदुः ।
 आद्याद्वित्रिचतुःषष्ठ्यः साष्टम्यो गौरनाम्नि ॥ २०८ ॥
 आद्याद्विष्यष्टमीषष्ठ्यः पञ्चमी चास्थिराभिधे ।
 क्रमिणे त्रिचतुःपञ्चपूर्वाः षष्ठ्यष्टमी तथा ॥ २०९ ॥
 खले पूर्वाष्टमीषष्ठीत्रितुर्याः पञ्चमीधुताः ।
 विवरे त्रिचतुःपञ्चद्विषष्ठ्यः स्युस्तथाष्टमी ॥ २१० ॥
 आद्याद्वित्रिचतुःसप्तम्यष्टम्यो बालिशभिधे ।
 पूर्वाष्टमीद्वित्रिसप्तपञ्चम्यो धौमनाम्नि ॥ २११ ॥
 त्रिषुष्टे द्विचतुःपञ्चसप्तम्याद्यास्तथाष्टमी ।
 मन्दिरे त्रिचतुःपञ्चसप्तम्याद्यास्तथाष्टमी ॥ २१२ ॥

भवे द्वित्रिचतुःपञ्चम्यष्टम्यः सप्तमी तथा ।
 अशोके द्वित्रिषट्सप्तम्यष्टम्यः पूर्वया सह ॥ २१३ ॥
 भास्वरे द्विचतुःषष्ट्यः सप्तम्याद्याष्टमीयुता ।
 त्रिसप्तम्यष्टमीषष्टीतुर्याद्याश्रौण्यसंज्ञिते ॥ २१४ ॥
 द्वित्रितुर्याष्टमीषष्ट्यो लातव्ये सप्तमी तथा ।
 द्विसप्तम्यष्टमीषष्टीपञ्चम्याद्याश्च सुस्वने ॥ २१५ ॥
 त्रिपञ्चम्यष्टमीषष्टीसप्तम्याद्यास्तथा मखे ।
 द्वित्रिसप्ताष्टमीषष्टीपञ्चम्यो वाजिसंज्ञिते ॥ २१६ ॥
 नेत्रे पूर्वाचतुःपञ्चषट्सप्तम्योऽष्टमी तथा ।
 भ्रमे स्युर्द्विचतुःपञ्चषट्सप्तम्योऽष्टमी तथा ॥ २१७ ॥
 घोषे च त्रिचतुःपञ्चषट्सप्तम्योऽष्टमी तथा ।
 एकद्वित्रिचतुःपञ्चषट्सप्तम्यो भवन्ति चेत् ॥ २१८ ॥
 मूषास्तदानीं भाण्डीरमिति प्राहुर्निवेशनम् ।
 एकद्वित्रिचतुःपञ्चषट्सप्तम्यो यत्र तथाष्टमी ॥ २१९ ॥
 तद् वैसनमिति प्राहुर्वास्तुविद्याविदो गृहम् ।
 एकद्वित्रिचतुःपञ्चसप्ताष्टम्यो गृहे यदि ॥ २२० ॥
 मूषा भवन्ति तद् विद्यात् प्रस्थमित्यभिधानतः ।
 एकद्वित्रिचतुर्ध्व्यः स्युः षष्ठी सप्तम्यथाष्टमी ॥ २२१ ॥
 यस्मिन् मूषास्तदत्राहुः प्रतानमिति मन्दिरम् ।
 चतुर्थीवर्जिताभिः स्यान्मूषाभिर्वेश्म वासुलम् ॥ २२२ ॥
 कटं तृतीयाहीनाभिर्विज्ञातव्यं निवेशनम् ।
 मूषाभिरद्वितीयाभिर्लक्ष्मीवासुदाहतम् ॥ २२३ ॥
 सुगन्धान्तमनाद्याभिरष्टाभिः सर्वभद्रकम् ।
 इत्येकभद्रप्रभृतीनि वेश्मान्युक्तानि यावद्गृहमष्टभद्रम् ।
 एतांश्चतुश्शालगृहप्रभेदान् यो व्रोत्ति पूजां स लभेत लोके ॥ २२४^१/_२ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाभिन वास्तुशास्त्रे

चतुश्शालविधानं नाम एकोनविंशोऽध्यायः ॥

अथ निम्नोच्चादिफलानि नाम विंशोऽध्यायः ।

अग्रतःपृष्ठतःशब्दौ द्वारेण नियतौ गृहे ।
यतो द्वारं तदग्रं स्यात् पृष्ठं पृष्ठमुदाहृतम् ॥ १ ॥
द्रव्यायामोदयव्यासैः शाला यत्राधिका भवेत् ।
वामा वा दक्षिणा वापि अग्रतः पृष्ठतोऽपि वा ॥ २ ॥
हन्ति द्रव्याधिका द्रव्यमायामाभ्यधिका कुलम् ।
उच्छ्रायाभ्यधिका पूजां सन्ततिं विस्तराधिका ॥ ३ ॥
यस्य निम्ना भवेद् भूमिर्वामा दक्षिणकास्थला ।
बहुदोषं हि तद् वास्तु पुत्रपौत्रविनाशकम् ॥ ४ ॥
यस्य दक्षिणका निम्ना भूमिर्वामास्थला भवेत् ।
यत्रेनापि कृतं तत् स्याद् भर्तुरल्पफलोदयम् ॥ ५ ॥
पश्चिमेन भवेन्निम्ना भूमिः स्थूलतराग्रतः ।
यत्र तत् सर्ववर्णेषु सर्वकामप्रदं गृहम् ॥ ६ ॥
अग्रतश्च यदा हीनं पृष्ठतश्चोच्छ्रितं भवेत् ।
भवनं स्वामिनो ह्यंशु विरागव्यसनाय तत् ॥ ७ ॥
सच्छत्रं च सकक्षं च तथैव सपरिक्रमम् ।
सप्रभं च समाख्यातं गृहमत्र चतुर्विधम् ॥ ८ ॥
बाह्योदकं च सच्छत्रं सकक्षमुभयोदकम् ।
सावश्यायं तु यद् वैश्वं तद् विद्यात् सपरिक्रमम् ॥ ९ ॥
एकेनाप्यत्र मुखतः पृष्ठतः पार्श्वतोऽपि वा ।
सप्रभं स्यादलिन्देन लक्षणं तु पृथक्पृथक् ॥ १० ॥
एकोऽलिन्दस्तु कर्तव्यो मुखतो दक्षिणेन वा ।
मुखे राजप्रसादाय दक्षिणेऽर्थविवर्धनः ॥ ११ ॥

१. 'सा', २. 'द्वारे' ख. पाठः । ३. 'वृ' क. पाठः । ४. 'या' ख. पाठः ।
५. 'प्रायो नि' ख. पाठः । ६. 'स्तु' क. पाठः । ७. 'स्यादक्षिणिका' ख. पाठः ।
८. 'स्थ' क. पाठः । ९. 'त्सु', १०. 'ह्याशु', ११. 'स्याभ्यं' ख. पाठः ।
१२. 'एका' क. पाठः ।

वामतस्तु न कर्तव्य एकोऽलिन्दो न पृष्ठतः ।
 वामतोऽर्थविनाशाय पृष्ठतो ध्रियते गृही ॥ १२ ॥
 यस्य स्यातामलिन्दौ द्वौ गृहस्योभयपार्श्वयोः ।
 धनलाभं विजानीयात् तत्प्रवेशे कुटुम्बिनः ॥ १३ ॥
 यस्य स्यातामलिन्दौ द्वावग्रतः पृष्ठतस्तथा ।
 धनधान्यमवाप्नोति सौभाग्यं चापि तद्गृही ॥ १४ ॥
 यस्य वा हलकालिन्दो मुखतो दक्षिणेन वा ।
 राजप्रसादैस्तत्स्वामी धनधान्यैश्च वर्धते ॥ १५ ॥
 वामतो हलकालिन्दो मुखतश्च कृतो यदि ।
 राजदण्डभयं विद्यात् पत्नी चास्य विनश्यति ॥ १६ ॥
 दक्षिणो हलकालिन्दः पश्चिमश्च कृतो यदि ।
 ततः परापि वृद्धिः स्यात् सौभाग्यं च परं भवेत् ॥ १७ ॥
 पृष्ठतो हलकालिन्दो वामतश्च कृतो यदि ।
 कलत्रमरणं तत्र भवेद् दुर्भगतापि च ॥ १८ ॥
 पृष्ठतो वामतश्चैव पुरतो दक्षिणेन वा ।
 अलिन्दस्य कृतस्याथ वक्ष्यामोऽनुक्रमात् फलम् ॥ १९ ॥
 पृष्ठतो दारनाशाय धनलाभाय दक्षिणे ।
 अग्रे राजप्रसादाय वामतोऽर्थविनाशनः ॥ २० ॥
 समापितं तु यद् वास्तु सर्वतः परिशोधितम् ।
 स्वामिनस्तद् भवेद् धन्यं स्थपतेश्च यशस्करम् ॥ २१ ॥
 अर्जितं वर्धते तस्य वृद्धिश्च स्यान्नृपश्रिया ।
 धर्मकामाश्च वर्धन्ते कीर्तिरायुर्व्यशो बलम् ॥ २२ ॥
 नित्यं प्रक्रीडितजनं नित्यं सन्निहितश्चि तत् ।
 नृत्यवादित्रगीतैश्च नित्यामोदं निरामयम् ॥ २३ ॥
 तत्र नैकप्रकाराणि त्रिशालान्युपलक्षयेत् ।
 प्रकारेषु च सर्वेषु निन्द्या याभ्यापरोज्जितौ ॥ २४ ॥

१. 'नाशाय', २. 'वि', ३. 'न', ४. 'हितं स' ख. पाठः ।

एकस्मिन् स्वामिनो मृत्युरपरस्मिन् धनक्षयः ।
 पूर्वोत्तरोर्जिज्ञैतौ धन्यौ संज्ञश्चैषां प्रकारतः ॥ २५ ॥
 स्युरुदकपूर्वयाम्याप्यशालाहीनान्यनुक्रमात् ।
 हिरण्यनाभमुखेत्रचुल्लीपक्षघ्ननामभिः ॥ २६ ॥
 विनियोगो यथालिन्दमलिन्दव्यूढिरिच्छया ।
 वेश्मान्यथ द्विशालानि कीर्त्यन्ते षड् यथाक्रमम् ॥ २७ ॥
 दिक्कणेषु द्विशालानि तत्कर्णान्येषु निर्दिशेत् ।
 संमुखे द्वे समेतानि षडेतान्युपलक्षयेत् ॥ २८ ॥
 सिद्धार्थं दक्षिणाप्रत्यगं भवन्त्यत्रार्थसिद्धयः ।
 यमसूर्वमुदकप्रत्यक् तत्र मृत्युभयं सदा ॥ २९ ॥
 प्रागुदीच्योस्तु दण्डः स्याद् दण्डस्तत्र सदा भवेत् ।
 प्राग्याम्ययोस्तु वाताख्यं वास्तु तत् कलहोत्तरम् ॥ ३० ॥
 उदग्दक्षिणसाम्मुख्ये द्विशालं काचवास्त्विति ।
 तत्र ज्ञातिविरोधः स्यान्न तत् कुर्यात् कदाचन ॥ ३१ ॥
 प्राक्प्रतीच्योस्तु साम्मुख्ये चुल्लीवास्तु विनिर्दिशेत् ।
 तत्र वित्तक्षयो घोरः कदाप्येतन्न कारयेत् ॥ ३२ ॥
 चतुश्शालं त्रिशालेन प्रान्तं प्राकारवतिना ।
 पूर्वेण सप्तशालेषु मणिच्छन्द इति स्मृतम् ॥ ३३ ॥
 अन्यानि चैवं त्रीण्याहुः प्रान्तमेव प्रदक्षिणम् ।
 अपरं परिधानं च सपक्षमिति तानि च ॥ ३४ ॥
 एकभिर्त्ती तु शाले द्वे गृहसंघट्ट उच्यते ।
 न तं कुर्यात् स हि सदा बन्धदोषवधप्रदः ॥ ३५ ॥

१. 'स्थि'; २. 'र्त्ती' क. पाठः । ३. 'व'; ४. 'स' क. पाठः ।
 ५. 'क्यर्वास्तत्रा'; ६. 'व' क. पाठः । ७. 'क्षि' क. पाठः ।

इत्युच्चनीचगृहभागफलं प्रदिष्ट-

मस्मिन्नलिन्दफलमप्यशुभं शुभं च ।

यद् द्वित्रिशालगृहलक्ष्म तदप्यमुष्मिन्

सामान्यतो द्वितययोगभवं च सम्यक् ॥ ३६ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

निम्नोच्चफलच्छत्रादिसंज्ञालिन्दफलसद्वास्तुफलद्विशालत्रिशा-

लगृहसङ्घट्टलक्षणफलानि नाम विंशोऽध्यायः ॥

अथ द्वासप्ततित्रिशाललक्षणं नामैकविंशोऽध्यायः ।

अथ द्वासप्ततेर्द्रुमस्त्रिशालानां यथाक्रमम् ।

अभिधानानि कात्स्न्येन लक्षणानि पृथक्पृथक् ॥ १ ॥

मुख्यानि तेषु चत्वारि कथ्यन्ते तानि नामतः ।

हिरण्यनाभं सुक्षेत्रं चुल्ली पक्षघ्नमेव च ॥ २ ॥

हिरण्यनाभमुत्कृष्टं हीनमुत्तरशालया ।

तत् स्याद् धनप्रदं भर्तुः सुक्षेत्रं पूर्वया विना ॥ ३ ॥

सुक्षेत्रं लक्षणोपेतमृद्धिद्विप्रदं विभोः ।

चुल्ली दक्षिणया हीना शालया वित्तनाशिनी ॥ ४ ॥

पक्षघ्नं पश्चिमाहीनं वैरकृत् कुलनाशनम् ।

अलिन्दयोगादेतेषां लघुप्रस्तारयोगतः ॥ ५ ॥

भूषायोगाच्च भेदाः स्युरष्टादश पृथक्पृथक् ।

जाम्बूनदं हिरण्याख्यं रुक्माख्यं हेमसंज्ञितम् ॥ ६ ॥

कनकं काञ्चनं स्वर्णं सुवर्णं च ततः परम् ।

सन्तापसंज्ञं सारं च तथा चामीकराह्वयम् ॥ ७ ॥

तपनं तापनीयं च शातकुम्भमथापि च ।

हिरण्यनाभं कल्याणं भूषणं भूतिभूषणम् ॥ ८ ॥

१. 'भं'; २. 'भूमिभू' ख. पाठः ।

भेदा हिरण्यनाभस्येत्यष्टादश भवन्त्यमी ।
 नागं सूर्यप्रभाख्यं च मत्तवारणकं तथा ॥ ९ ॥
 चतुर्थं केसरीत्युक्तं वासवं चेन्द्रमेव च ।
 हरिर्हंसं सारसा(ण्डं?ख्यं) कुञ्जरं तोयदं तथा ॥ १० ॥
 मेघमालाभिधानं च धारासारं महोदरम् ।
 कर्दमं नामतश्चान्यत् सुक्षेत्रं प्रकरं तथा ॥ ११ ॥
 सुक्षेत्रानुगतान्याहुस्तथान्यद् धान्यपूरकम् ।
 चुल्लीभेदानथ ब्रूमस्तेषामाद्यं भुजङ्गमम् ॥ १२ ॥
 निर्जीवाख्यं विहङ्गं च नकुलं पद्मगाह्यम् ।
 शतच्छिद्रं च सर्पं च कोपसंज्ञं भगन्दरम् ॥ १३ ॥
 उद्वेजनाख्यं सन्नयौसं निस्तोषं करुणाननम् ।
 वारणं दारणं चुल्ली ककुदं केन्दरं तथा ॥ १४ ॥
 इति चुल्लीप्रभेदेषु मन्दिराणि दशाष्ट च ।
 ब्रूमः पक्षघ्नसंबद्धगृहनामानि सम्प्रति ॥ १५ ॥
 राक्षसं * ध्वान्तसंहारं देवारि सुरदारुणम् ।
 घोषणं व्याघ्रशार्दूले शोषणाख्यं विशोषणम् ॥ १६ ॥
 मत्तदं च निरानन्दं शाकुनं विघ्ननिर्घृणे ।
 रिपुसंहृदपक्षघ्ने सुतघ्नं वैरिपूरणम् ॥ १७ ॥
 इत्यष्टादश पक्षघ्नभेदाः प्रोक्ता यथाक्रमम् ।
 हिरण्यनाभभेदेषु धन्यं जाम्बूनदं गृहम् ॥ १७ ॥
 आद्याद्याभिश्चतसृभिर्मूर्पाभिरुपलक्षितम् ।
 यत्राद्याद्वित्रिपञ्चम्यो हिरण्यं नाम तच्छुभम् ॥ १९ ॥
 पञ्चम्याद्याद्वितुर्याभिः स्याद् रुक्मं रुक्मदं गृहम् ।
 आद्यात्रितुर्यापञ्चम्यो यत्र तद्धेमसंज्ञितम् ॥ २० ॥

१. 'च', २. 'च्छत्रं' ३. 'ना', ४. 'त', ५. 'कु', ६. 'ह', ७.
 'घात् परि' ख. पाठः । ८. 'अ' क. पाठः ।

* लक्षणे तु ध्वान्तसंघातमिति ख. पुस्तके पठ्यते ।

द्वित्रितुर्यापञ्चमीभिः कनकं कनकावहम् ।
 साद्याभिर्द्वित्रिषष्टीभिः काञ्चनं काञ्चनप्रदम् ॥ २१ ॥
 आद्याद्वितुर्यापष्टीभिः स्वर्णं स्वर्णविद्वद्ये ।
 सुवर्णमाद्यात्रिचतुःषष्टीभिः स्यात् सुवर्णदम् ॥ २२ ॥
 स्याद् द्वित्रितुर्यापष्टीभिः सन्नापं तापशान्तिहृत् ।
 आद्याद्विषञ्चमीषष्टयो यत्र तत् सारष्टुत्तमम् ॥ २३ ॥
 चामीकरं त्रिषष्ट्याद्यापञ्चमीभिर्गृहोत्तमम् ।
 द्वित्रिषट्पञ्चमीभिः स्यात् तपनं नाम मन्दिरम् ॥ २४ ॥
 षट्पुर्याद्यापञ्चमीभिस्तापनीयमुदाहृतम् ।
 शातकुम्भं द्विषट्पञ्चचतुर्थीभिर्भवेद् गृहम् ॥ २५ ॥
 हिरण्यनाभं त्रिचतुःपञ्चषष्टीभिरीरितम् ।
 कल्याणमाद्यात्रिचतुःपञ्चषष्टीभिरुच्यते ॥ २६ ॥
 षट्पञ्चद्वित्रितुर्याभिर्भवेद् भूषणसंज्ञितम् ।
 आद्याद्वित्रिचतुःपञ्चषष्टीभिर्भूतभूषणम् ॥ २७ ॥
 अथ सुधेत्रभेदानां लक्षणान्यभिदध्महे ।
 यत्राद्याद्वित्रितुर्याभिस्तन्नामं नाम मन्दिरम् ॥ २८ ॥
 यत्राद्याद्वित्रिषञ्चम्यस्तत् सूर्यप्रभमुच्यते ।
 आद्याद्वितुर्यापञ्चम्यो यत्र तन्मत्तवारणम् ॥ २९ ॥
 आद्यात्रितुर्यापञ्चम्यो यत्र तत् केसरीं विदुः ।
 वासवं पञ्चमीतुर्याद्वितीयाभिस्तदुच्यते ॥ ३० ॥
 षष्ट्याद्यात्रिद्वितीयाभिरिन्द्रमन्दिरमीरितम् ।
 आद्याद्वितुर्यापष्टीभिर्हरिसंज्ञमुदाहृतम् ॥ ३१ ॥
 आद्यात्रितुर्यापष्टीभिर्हंससंज्ञं निवेद्यानम् ।
 षष्टीद्वित्रिचतुर्थीभिः सारसं नामतो भवेत् ॥ ३२ ॥
 आद्याद्विषञ्चषष्टीभिः कथयन्तीह कुञ्जरम् ।
 आद्यात्रिषञ्चषष्टीभिर्विज्ञेयं तोयदं गृहम् ॥ ३३ ॥

† लक्ष्ये तु भूतिभूषणमिति पठ्यते ।

मेघमालं त्रिपदपञ्चद्वितीयाभिरुदाहृतम् ।
 धारासारं चतुःपञ्चपडाद्याभिर्भवेद् गृहम् ॥ ३४ ॥
 द्विचतुःपञ्चषष्ठीभिर्महोदरमिति स्मृतम् ।
 कर्दमं नाम षट्पञ्चत्रितुर्याभिर्भयावहम् ॥ ३५ ॥
 षट्पञ्चतुर्याद्याद्याभिः सुक्षेत्रं स्याद् धनप्रदम् ।
 द्वित्रिपदपञ्चतुर्याभिर्भवेत् प्रकरमृद्धिदम् ॥ ३६ ॥
 आद्याभिश्च षडैताभिः(?)त्रिंशेवं धान्यपूरकम् ।
 अष्टादशैते सुक्षेत्रगृहभेदाः प्रकीर्तिताः ॥ ३७ ॥
 आद्याद्वित्रिचतुर्थीभिर्मूर्पाभिः स्याद् भुजङ्गमम् ।
 निर्जीवमाद्यापञ्चत्रिद्वितीयाभिर्निवेशनम् ॥ ३८ ॥
 आद्याद्विपञ्चतुर्याभिर्व(हन्तीमिर्वि?दन्तीह वि)हङ्गमम् ।
 पञ्चाद्यात्रिचतुर्थीभिर्मूर्पाभिर्नकुलं विदुः ॥ ३९ ॥
 पञ्चद्वित्रिचतुर्थीभिः पशुगं नामतो भवेत् ।
 शतच्छिद्रं षडाद्यात्रिद्वितीयाभिर्भवेद् गृहम् ॥ ४० ॥
 आद्याद्वितुर्याषष्ठीभिः सर्षमित्यभिधीयते ।
 आद्यात्रिषट्चतुर्थीभिः कोषमित्यभिशब्दितम् ॥ ४१ ॥
 षट्चतुस्त्रिद्वितीयाभिर्भवेद् वेदम सगन्दरम् ।
 आद्याद्विपञ्चषष्ठीभिरुद्वेजनमुदाहृतम् ॥ ४२ ॥
 सन्नर्यासमाद्यापञ्चत्रिषष्ठीभिर्भवनार्थमम् ।
 द्वित्रिषट्पञ्चमीभिस्तु † निस्तोयमभिधीयते ॥ ४३ ॥
 तुर्याद्यापञ्चषष्ठीभिः करुणाननगुच्छने ।
 द्विचतुःपञ्चषष्ठीभिर्वारणं मुखवारणम् ॥ ४४ ॥
 त्रिचतुःपञ्चषष्ठीभिर्दारणं श्रीविदारणम् ।
 चुल्लयाद्यात्रिचतुःपञ्चषष्ठीभिर्वित्तनाशनम् ॥ ४५ ॥

१. 'ह विह' ख. पाठः । २. 'भवेत्' क. पाठः । ३. 'द्याभिर्द्विती',
 ४. 'जा', ५. 'तुर्याद्या' ख. पाठः ।

† नक्षपाठानुरोधेन निस्तोपमिति पाठयम् ।

षट्पञ्चद्वित्रितुर्याभिः ककुदं नाम मन्दिरम् ॥
 कन्दरं षट्चतुःपञ्चत्रिद्याद्याभिर्गृहाधमम् ॥ ४६ ॥
 अथाष्टादश कथ्यन्ते भेदाः पक्षघ्नसंश्रयाः ।
 तेषु राक्षसमाद्याद्वित्रिचतुर्थीभिरुच्यते ॥ ४७ ॥
 पञ्चाद्याद्वितृतीयाभिर्ध्वान्तसंघातमीरितम् ।
 पञ्चाद्याद्विचतुर्थीभिर्देवारीति निगद्यते ॥ ४८ ॥
 आद्यात्रिपञ्चतुर्याभिर्विज्ञेयं देवदारुणम् ।
 पञ्चत्रिद्विचतुर्थीभिर्घोषणं दुःखघोषणम् ॥ ४९ ॥
 षडाद्याद्वितृतीयाभिर्व्याघ्रमित्यभिधीयते ।
 आद्याद्वितुर्याषष्ठीभिः शार्दूलं स्यान्निवेशनम् ॥ ५० ॥
 आद्यात्रितुर्याषष्ठीभिः शोषणं पुत्रशोषणम् ।
 षट्त्रुत्याद्वितृतीयाभिर्विजानीयाद् विशोषणम् ॥ ५१ ॥
 आद्याद्विपञ्चषष्ठीभिर्मत्तदं नाम मन्दिरम् ।
 निरानन्दारुयमाद्यात्रिपञ्चषष्ठीभिरुच्यते ॥ ५२ ॥
 पञ्चषड्द्वितृतीयाभिः शाकुनं नामतो भवेत् ।
 विघ्नमाद्याचतुःपञ्चषष्ठीभिर्विघ्नवर्धनम् ॥ ५३ ॥
 निर्घृणं षट्चतुःपञ्चद्वितीयाभिरसौख्यकृत् ।
 त्रिचतुःपञ्चषष्ठीभिर्वदन्ति रिपुसंहदम् ॥ ५४ ॥
 षट्पञ्चतुर्याद्या(द्या)भिः पक्षघ्नं सुतनाशनम् ।
 षट्पञ्चद्वित्रितुर्याभिः सुतघ्नं सुतसूदनम् ॥ ५५ ॥
 षट्पञ्चद्वित्रितुर्याद्या यत्र तद् वैरिपूरणम् ।
 पक्षघ्नस्यानुगान्येवं गृहाण्यष्टादश क्रमात् ॥ ५६ ॥
 चतुराद्यास्त्रिशालेषु मूषा बाह्या न चान्तरा ।
 स्याद् विनाद्यां द्वितीयां च त्रिशालं पञ्चभद्रकम् ॥ ५७ ॥
 बाह्यतः क्रममुत्सृज्य त्रिशालविधिरीरितः ।

१. 'पो' क. पाठः । २. 'के', ३. 'विशाले वि' ख. पाठः ।

हिरण्यनाभादिनिकेतनानां चतुष्टयस्यैवमपी प्रकाराः ।

द्विसप्ततिः कृत्स्नतयोपदिष्टाः प्रत्येकमष्टादशभेदकल्प्ताः ॥ ५८^१/_२ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवानरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

द्वासप्ततित्रिशाललक्षणं नामैकविंशोऽध्यायः ॥

अथ द्विशालगृहलक्षणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ।

द्विशालानि द्विपञ्चाशत् स्युः शुभान्यशुभानि च ।

लक्षणानि क्रमात् तेषामिदानीं सम्प्रचक्ष्महे ॥ १ ॥

सिद्धार्थं यमसूर्यं च दण्डाख्यं वातसंज्ञितम् ।

चुल्ली काचं च मुख्यानि द्विशालानि षडेव हि ॥ २ ॥

अनेकभेदभिन्नानि लघुप्रस्तारयोगतः ।

मूषाभेदक्रमेण स्युर्भेदाभेदक्रमेण तु ॥ ३ ॥

तथा निलीनकरणाद् वीथिकालिन्दमार्गतः ।

प्राग्ग्रीवादिविधानेन द्विशाल्यादिविपर्ययात् ॥ ४ ॥

यथासम्भवमेतानि कथयामः समासतः ।

निर्वाहतश्च मूषाणामनिर्वाहाच्च नामतः ॥ ५ ॥

छन्दतो गुणतो रूपादशुभानि शुभानि च ।

हितार्थाय नरेन्द्राणां वर्णिनां लिङ्गिनामपि ॥ ६ ॥

हस्तिनी महिषी चेति द्वे शाले यत्र वेश्मनि ।

तत् सिद्धार्थमिति ज्ञेयं वित्तसम्पत्तिकारकम् ॥ ७ ॥

मृत्युदं महिषीगावीभ्यां भवेद् यमसूर्यकम् ।

दण्डं स्याच्छगलीगावीशालाभ्यां दण्डभीतिदम् ॥ ८ ॥

वातं करेणुच्छगलीयुक्तमुद्वेगकारकम् ।

महिष्यजाभ्यामुद्वेगकरी चुल्ली धनापहा ॥ ९ ॥

काचं करेणुगावीम्यां सुहृत्प्रीतिविनाशनम् ।
 एकमूषममूषं च न द्विशालेषु कारयेत् ॥ १० ॥
 व्यत्यासात् काचचुल्लयोश्च सर्वाभिस्तिष्ठभिस्तथा ।
 चत्वार्याद्यानि भिद्यन्ते लघुप्रस्तारयोगतः ॥ ११ ॥
 प्रत्येकमेकादशथा मन्दिराण्यभिधानतः ।
 अन्ये चतुर्धा भिद्येते प्रत्येकं द्वे निवेशने ॥ १२ ॥
 एषां मूषा भिदाभेदात् तद्वाद्यावाहहेतुकाः ।
 वसुधारं भवेत् तेषामाद्यं सिद्धार्थकं ततः ॥ १३ ॥
 कल्याणकं शाश्वतं च शिवं कामप्रदं तथा ।
 स्त्रीदं शान्तं निष्कलङ्कं धनाधीशं कुबेरकम् ॥ १४ ॥
 सिद्धार्थमनुजान्येवमेतान्येकादश क्रमात् ।
 संहारं यमसूर्यं च कालं वैवस्वतं यमम् ॥ १५ ॥
 करालं विकरालं च कवन्धं मृतकं शैवम् ।
 यमसूर्यस्य भेदाः स्युः सन्ननो महिषं तथा ॥ १६ ॥
 प्रचण्डचण्डे दण्डारुयमुद्दण्डं काण्डकोटरे ।
 विग्रहं निग्रहं धूम्रं निर्धूमं दन्तिदारुणम् ॥ १७ ॥
 एकादशामी दण्डस्य भेदा दण्डभयप्रदाः ।
 मरुत्पवनवाताख्यान्यनिलं सप्रभञ्जनम् ॥ १८ ॥
 घनौर्यम्बुदविध्वांसि * प्रलयं कलहं कलिः ।
 कलिचूर्णी च वातस्य भेदा उद्वेगदायकाः ॥ १९ ॥
 रोगं चुल्लयनलं भस्म चुल्लया भेदचतुष्टयम् ।
 काचस्य तु च्छलं काचं कुलघ्नं † च विरोधि च ॥ २० ॥
 द्वापञ्चाशद् द्विशालानाममी भेदाः प्रकीर्तिताः ।
 ब्रूमः साम्प्रतमेतेषां लक्षणानि पृथक्पृथक् ॥ २१ ॥

१. 'दत', २. 'कः।', ३. 'शिवम्', ४. 'मं', ५. 'नार्या' क. पाठः ।
 ६. 'लं' ख. पाठः ।

* लक्षणश्लोके एतत्स्थाने रोगमिति पठ्यते । † लक्षणपाठरीत्या तु कुलहमिति पाठ्यम् ।

आद्याद्वितीये बहतो यत्र मूषे धनप्रदे ।
 वसुधाराभिधानं तद् गृहं सर्वार्थकानुगम् ॥ २२ ॥
 आद्यातृतीये बहतो यत्र सिद्धार्थकं हि तत् ।
 सर्वोपद्रवनिर्मुक्तं सिद्धिकृच्चिन्तितार्थकृत् ॥ २३ ॥
 द्वितृतीयं बहनमूषं भवेत् कल्याणमृद्धिकृत् ।
 बहदाद्यचतुर्थीकं शाश्वतं गृहमुत्तमम् ॥ २४ ॥
 शिवं द्वितीयातुर्याभ्यां बहन्तीभ्यां सुखप्रदम् ।
 कामदं त्रिचतुर्थीभ्यां भवेच्चिन्तितकामदम् ॥ २५ ॥
 आद्याद्याभिः (सु?स्तु) तिसृभिः स्त्रीप्रदं संप्रदं(?) प्रभोः ।
 आद्याद्वितीयातुर्याभिः शान्तं शान्तिप्रदायकम् ॥ २६ ॥
 आद्यातृतीयातुर्याभिर्निष्कलङ्कं समृद्धिकृत् ।
 द्वितृतीयाचतुर्थीभिर्धनेशं धनवर्द्धनम् ॥ २७ ॥
 आद्याद्याभिश्चतसृभिः कुबेरं वित्तवृद्धिकृत् ।
 यमसूर्यप्रभेदेषु ब्रूमो लक्ष्म फलानि च ॥ २८ ॥
 आद्याद्वितीयामूषाभ्यां संहारं स्वामिनाशनम् ।
 गृहमाद्यातृतीयाभ्यां मृत्युदं यमसूर्यकम् ॥ २९ ॥
 द्वितृतीयं बहनमूषं कालं योषिद्विनाशनम् ।
 वैवस्वतं बहत्तुर्यप्रथमं रोगकारकम् ॥ ३० ॥
 यमालयं द्वितुर्याभ्यां स्वामिनो यमदर्शनम् ।
 करालं त्रिचतुर्थीभ्यां भर्तुः प्राणविनाशनम् ॥ ३१ ॥
 आद्याभिस्तिसृभिः स्वामिनाशनं विकरालकम् ।
 आद्याद्वितीयातुर्याभिः कबन्धं भर्तुनाशनम् ॥ ३२ ॥
 आद्यातृतीयातुर्याभिर्भर्तृघ्नं मृतकालयम् ।
 शैबं द्वित्रिचतुर्थीभिः स्वामिनो मरणप्रदम् ॥ ३३ ॥
 आद्याद्याभिश्चतसृभिः स्वामिघ्नं महिषं विदुः ।
 प्रचण्डं दण्डभेदेषु पूर्वया सद्वितीयया ॥ ३४ ॥

१. 'सिद्धार्थ' क. पाठः । २. 'दम्', ३. 'मितिसृ', ४. 'क' ख.
 पाठः । ५. 'द्वि' क. पाठः । ६. 'शभं', ७. 'दुर्याभिः' ख. पाठः ।

गृहमादौ विजानीयाद् भर्तृवृषभयप्रदम् ।
 चण्डमाद्यातृतीयाभ्यां चण्डदण्डभयप्रदम् ॥ ३५ ॥
 दण्डं स्याद् द्वितृतीयाभ्यां राजदण्डाय दारुणम् ।
 उदण्डमाद्यातुर्याभ्यां स्वामिनो दण्डभीतिदम् ॥ ३६ ॥
 काण्डं द्वितीयातुर्याभ्यां काण्डवद्भेदकारकम् ।
 कोटरं त्रिचतुर्थीभ्यां स्वामिनो विग्रहावहम् ॥ ३७ ॥
 प्रथमा(द्वि)तृतीयाभिर्विग्रहं बधर्वन्धकृत् ।
 आद्याद्वितीयातुर्याभिर्निग्रहं विग्रहावहम् ॥ ३८ ॥
 आद्यातृतीयातुर्याभिर्धूम्रं सर्वधनापहम् ।
 द्वितृतीयाचतुर्थीभिर्निर्धूमं धननाशनम् ॥ ३९ ॥
 आद्याद्याभिश्चतसृभिर्दान्तिदारुणमर्थहृत् ।
 आद्याद्वितीयामूषाभ्यां वातभेदेषु मन्दिरम् ॥ ४० ॥
 मरुत्संज्ञं भवेत् तत्र वसतां कलहः सदा ।
 उद्वेगकारि पवनं तृतीयाद्योपलक्षितम् ॥ ४१ ॥
 वाताख्यं द्वितृतीयाभ्यां सदा सन्तापकारकम् ।
 सन्तापोद्वासकार्याद्यातुर्याभ्यामनिलं भवेत् ॥ ४२ ॥
 प्रभञ्जनं द्वितुर्याभ्यां शोकसन्तापकारकम् ।
 तृतीयया चतुर्थ्या च धनार्युद्वेगकारकम् ॥ ४३ ॥
 आद्यया द्वितृतीयाभ्यां रोगं कार्यार्थनाशनम् ।
 आद्याद्वितीयातुर्याभिः प्रलयं चित्ततापकृत् ॥ ४४ ॥
 आद्याद्वितीयातुर्याभिः कलहं कलहावहम् ।
 द्वितृतीयाचतुर्थीभिः कलिः सन्तापकारकम् ॥ ४५ ॥
 आद्याद्याभिश्चतसृभिः कलिचुली धनापहा ।
 रोगमाद्याद्वितीयाभ्यां चुलीभेदेषु शोकदम् ॥ ४६ ॥

१. 'बाध' ख. पाठः । २. 'घ(न)ष्ट' क. पाठः । ३. 'मूषाभिः' ख. पाठः ।
 ४. 'लिष' क. पाठः ।

स्याद् द्वितीयातृतीयाभ्यां चुल्ली वित्तविनाशनी ।
 वसुध्नमर्नलं नाम त्रितुर्याभ्यां निवेशनम् ॥ ४७ ॥
 वित्तघ्नमाद्यातुर्याभ्यां भस्माख्यं स्वामिनः सदा ।
 उदङ्मुखौभ्यां मूषाभ्यां काचभेदेषु मन्दिरम् ॥ ४८ ॥
 छलं नाम भवेन्नित्यं बन्धुवर्गापमानकृत् ।
 दक्षिणोत्तरमूषाणां पौरस्त्ये वहतो यदि ॥ ४९ ॥
 † काञ्चं नाम तदा वेष्म सज्जनानन्दकारकम् ।
 मूषाभ्यां दक्षिणाभ्यां स्यात् कुलहं त्रिकुलक्षयम् ॥ ५० ॥
 दक्षिणोत्तरमूषाणां पाश्चात्ये वहतो यदि ।
 ‡ विरोधं नाम तद्वेष्म सर्वलोकविरोधकृत् ॥ ५१ ॥
 उक्तान्येवं द्विपञ्चाशद् द्विशालानां समासतः ।
 एनानि मूषावहनप्रभेदात् फलप्रभेदाच्च निदर्शितानि ।
 द्विशालवेष्मान्यधुनैकशालान्युदाहियन्ते भवनानि सम्यक् ॥ ५२ १/२ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

द्विशालगृहलक्षणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥

अथ एकशाललक्षणफलादि नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ।

गृहाणामेकशालानां वक्ष्यामो लक्षणान्यथ ।
 शस्तानां निन्दितानां च यथावदनुपूर्वशः ॥ १ ॥
 विन्यसेच्चतुरः पूर्वं गुरून् वर्णान् यथाविधि ।
 एभ्य एव प्रसूयन्ते भेदाः षोडश वेष्मनाम् ॥ २ ॥

१. 'नि', २. 'खी' क. पाठः । ३. 'लं हन्ति कु' ख. पाठः ।
 ४. 'स्व' क. पाठः ।

† लक्ष्यपाठानुरोधत् काचमिति पाठ्यम् । ‡ लक्ष्ये विरोधीति पठ्यते ।

गुरोरधो लघुं न्यस्येत् पूर्वं शेषं यथोपरि ।
 गुरुभिः पूरयेत् पश्चाद् यावत् स्युर्लघवोऽखिलाः ॥ ३ ॥
 विद्यादलिन्दान् सर्वेषु लघुस्थानेषु पण्डितः ।
 सन्यावर्तं गृहमुखादेतांश्च विनियोजयेत् ॥ ४ ॥
 एषामलिन्दसंयोगाद् भवनानां पृथक् पृथक् ।
 नामानि गुणदोषाश्च वक्ष्यन्तेऽनुक्रमादतः ॥ ५ ॥
 ध्रुवं धन्यं जयं नन्दं खरं कान्तं मनोरमम् ।
 सुमुखं दुर्मुखं क्रूरं सुपक्षं धनदं क्षयम् ॥ ६ ॥
 आक्रन्दं विपुलं चैव विजयं गृहमुत्तमम् ।
 घ्रुवे जयमवाप्नोति धन्ये धान्यागमो भवेत् ॥ ७ ॥
 जये सपत्नाञ्च जयति नन्दे सर्वाः समृद्धयः ।
 खरमायासदं वेश्म कान्ते च लभते श्रियम् ॥ ८ ॥
 आयुरारोग्यमैश्वर्यं तथा वित्तस्य सम्पदः ।
 मनोरमे मनस्तुष्टिर्गृहभर्तुः प्रकीर्तिता ॥ ९ ॥
 सुमुखे राज्यसन्मानं दुर्मुखे कलहः सदा ।
 क्रूरव्याधिभयं क्रूरे सुपक्षं गोत्रवृद्धिकृत् ॥ १० ॥
 धनदे हेमरत्नादि गाश्चैव लभते पुमान् ।
 क्षयं सर्वक्षयं गेहमाक्रन्दं ज्ञातिमृत्युदम् ॥ ११ ॥
 आरोग्यं विपुले ख्यातिर्विजये सर्वसम्पदः ।
 यदि धन्ये द्वितीयोऽपि मुखालिन्दः प्रयुज्यते ॥ १२ ॥
 तद् गृहं रम्यनामेह भर्तुः सौभाग्यकारकम् ।
 मुखालिन्देन नन्दाख्यं द्वितीयेन सुयोजितम् ॥ १३ ॥
 तच्छ्रीधरमिति ख्यातं तस्मिन् श्रीर्नित्यमाविशेत् ।
 अलिन्दश्चेद् द्वितीयोऽपि कान्तस्यास्ये निवेश्यते ॥ १४ ॥
 मुदितं तद् भवेद् भर्तुर्भूतिकृद् भवनोत्तमम् ।
 सुमुखस्य यदालिन्दो वक्त्रेऽन्यो विनिवेश्यते ॥ १५ ॥

वर्धमानं तदा तत् स्यात् स्वामिलक्ष्मीविवर्धनम् ।
 क्रूरं युक्तं द्वितीयेन मुखालिन्देन मन्दिरम् ॥ १६ ॥
 करालं तद् विजानीयाद् भर्ता तस्य विनश्यति ।
 अलिन्देन द्वितीयेन धनदं योजितं पुनः ॥ १७ ॥
 सुनाभं तद् भवेत् तस्मिन् पशून् पुत्रानवाप्नुयात् ।
 आक्रन्दस्य पुरोभागे यद्यलिन्दः कृतोऽपरः ॥ १८ ॥
 ध्वाङ्क्षसंज्ञं गृहं तज्ज्ञा निन्दितं प्रवदन्ति तत् ।
 द्वितीयालिन्दघटना विजयस्य मुखे यदि ॥ १९ ॥
 तत् समृद्धमिति ख्यातं गृहं स्यात् पुण्यकर्मणाम् ।
 यान्युक्तानि ध्रुवादीनि पूर्ववेश्मानि षोडश ॥ २० ॥
 शालाविभागं ज्ञात्वैषां तिर्यक् षड् दारु विन्यसेत् ।
 षोडशान्ये च भेदाः स्युः संज्ञाश्चैषामनुक्रमात् ॥ २१ ॥
 सुन्दरं वरदं भद्रं प्रमोदं विमुखं शिवम् ।
 सर्वलाभं विशालं च विलक्ष्मशुभं ध्वजम् ॥ २२ ॥
 उद्धोतं भीषणं शून्यमजितं कुलनन्दनम् ।
 नामभिर्वेश्मनामेषां गुणदोषान् प्रकल्पयेत् ॥ २३ ॥
 यथार्थनामान्येतानि यस्मात् प्रोक्तान्यविस्तरात् ।
 एभ्य एवापराणि स्युर्वेश्मान्यन्यानि षोडश ॥ २४ ॥
 शालापुरोविनिर्युक्ततिर्यक् षड्दारुकारणात् ।
 हंसं सुलक्षणं सौम्यं जयन्तं भव्यमुत्तमम् ॥ २५ ॥
 रुचिरं सम्भृतं क्षेममाक्षेमं सुकृतं वृषम् ।
 उच्छन्नं व्ययमानन्दं सुनन्दं चेति कीर्तितम् ॥ २६ ॥
 एषामपि यथार्थत्वाद् गुणदोषान् निरूपयेत् ।
 शालामध्ये च तिर्यक्स्थं षड्दारु विनिवेशयेत् ॥ २७ ॥
 विहाय मर्मणां वेधानमीषामेव वेश्मनाम् ।
 षोडशैव परेऽपि स्युर्भेदास्तांश्च यथाक्रमम् ॥ २८ ॥

१. 'द्वेश्म प', २. 'बहून्' ख. पाठः । ३. 'दि' क. ख. पाठः । ४. 'गुभद्रं
 निवेशयेत् ।', ५. 'पुनःष', ६. 'भा', ७. 'ति', ८. 'व सन्ननाम्' ख. पाठः ।

कथयामः समासेन यथार्थैरेव नामभिः ।
 अलङ्कृतमलङ्कारं रमणं पूर्णमम्बरम् ॥ २९ ॥
 पुण्यं सुगर्भं कलशं दुर्गतं रिक्तमीप्सितम् ।
 सुभद्रं वन्दितं दीनं विभवं सर्वकामदम् ॥ ३० ॥
 शालान्तःस्थितषड्दारुपश्चादपवरैः कृतैः ।
 एभ्योऽपरेऽपि निर्दिष्टा भेदाः षोडश वेश्मनाम् ॥ ३१ ॥
 प्रभवं भाविकं क्रीडं तिलकं क्रीडनं सुखम् ।
 यशोदं कुमुदं कालं भासुरं सर्वभूषणम् ॥ ३२ ॥
 वसुधारं धनहरं कुपितं वित्तवृद्धिदम् ।
 कुलोदयं च विज्ञेयं गुणदोषास्तु पूर्ववत् ॥ ३३ ॥
 अनन्तरमिहोक्तानि यानि वेश्मानि षोडश ।
 प्रत्येकं तान्यलिन्देन परि(कु?कु)र्याच्चतुर्दिशम् ॥ ३४ ॥
 तद्भेदेभ्यः प्रसूतानि कथयामो विधानतः ।
 चूडामणि प्रभद्रं च क्षेमं शेखरमद्भुतम् ॥ ३५ ॥
 विकासं भूतिदं हृष्टं विरोधं कालपाशकम् ।
 निरामयं सुज्ञालं च रौद्रं मोघं मनोरथम् ॥ ३६ ॥
 सुभद्रं चेति सदनं संज्ञाभिरुपलक्षयेत् ।
 वेश्मनामेकशालानां शतं स्याच्चतुरुत्तरम् ॥ ३७ ॥
 कथितं तच्च संस्थानैर्नामभिश्च यथाक्रमम् ।
 हस्तिनी महषी गावी छागैली च यथाक्रमम् ॥ ३८ ॥
 तद्द्वयेन द्विपूर्वाणि ब्रूयो नाम्नानि वेश्मनाम् ।
 द्विहंसकं द्विचक्राहं द्विसारसमथापरम् ॥ ३९ ॥
 द्विकोकिलं बुधैः ख्यातं हस्तिन्यादेः क्रमाद् गृहम् ।
 त्रीण्यायुःपशुधान्यानां क्रमादाद्यानि वृद्धये ॥ ४० ॥
 एतेषामेव नाशाय भवेद् वेश्म द्विकोकिलम् ।

१. 'द्वि', २. 'मे', ३. 'छ' ख.पाठः ।

इत्येकशालभवनान्युदितान्यलिन्द-

षडदारुकापवरकावरणादिभेदैः ।

संज्ञा च लक्षणफलैः करिणीमुखाभिः

शालाभिरेवमपराणि च युग्मजानि ॥ ४१^१/_२ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे
एकशाललक्षणफलद्विहंसकादिलक्षणफलानि नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ।

अथ द्वारपीठभित्तिमानादिकं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ।

कर्णशालानिबद्धानि मण्डपैरन्तरस्थितैः ।

असम्वाधाजिराणि स्युर्हलानि दश पञ्च च ॥ १ ॥

ईश्वरं वृषभं चन्द्रं रोगं पापं भयप्रदम् ।

नन्दनं खादकं ध्वाङ्क्षं विकृतं विलयं क्षयम् ॥ २ ॥

याम्यं च विपरीतं च भद्रकं चेति नामतः ।

एतानि हलकार्यानि विद्याद् गेहानि यत्रतः ॥ ३ ॥

अग्निरक्षोनिलेशानकोर्णगानां यथाक्रमम् ।

एकद्वित्रिचतुर्थाख्या हलकानां प्रकल्पयेत् ॥ ४ ॥

अनेन क्रमयोगेन च्छन्दोभेदा भवन्ति च ।

तत्राद्येनेश्वरं नाम हलकेन गृहं भवेत् ॥ ५ ॥

सर्वलक्षणसंयुक्तं सर्ववृद्धिफलप्रदम् ।

वृषभं तु द्वितीयेन पुत्रदारविवर्धनम् ॥ ६ ॥

प्रथमं च द्वितीयं च गृहे तु हलकं यदि ।

चन्द्रं वृद्धिकरं नृणां सर्वलक्षणसंयुतम् ॥ ७ ॥

वायव्यं हलकं यत्र रोगं रोगविवर्धनम् ।

प्रथमं च तृतीयं च गृहे तु हलकं यदि ॥ ८ ॥

१. 'मलाभिः' क, 'मितानि', ख. पाठः । २. 'गे भागां य',
३. 'रादिव', ४. 'भयप्रदम्' ख. पाठः ।

पापं तन्नामतो वास्तु सर्वपापप्रयोजकम् ।
 पितृरोगोक्तकोणाभ्यां भयदं रोममृत्यवे ॥ ९ ॥
 पितृरोगाग्निकोणेषु नन्दनं गृहमादिशेत् ।
 सुखमर्थप्रदं शान्तं हलकं परिकीर्तितम् ॥ १० ॥
 ईशान्यां तु चतुर्थेन खादकं खादकं गृहम् ।
 लाङ्गलाद्या यदा शाला ईशान्यां च यदापरा ॥ ११ ॥
 ध्वाङ्क्षं तन्नामतो वास्तु दरिद्राणां विधीयते ।
 द्वितीया च चतुर्थी च शाला लाङ्गलके यदि ॥ १२ ॥
 विकृतं विकृतावासं प्रवासोऽत्र कुटुम्बिनः ।
 आद्या शाला द्वितीया च चतुर्थी च यदा पुनः ॥ १३ ॥
 विलयं हानिदं नित्यं गृहं तद् वित्तनाशनम् ।
 वायव्यं हलकं यस्मिन्नैशान्यां च यदा पुनः ॥ १४ ॥
 क्षयं क्षयकरं नित्यं हलकेषु गृहं भवेत् ।
 अग्निवायुमहेशानां शाला लाङ्गलके यदि ॥ १५ ॥
 याम्यं मृत्युकरं नृणां न तत् कुर्यात् कदाचन ।
 मारुते नैर्ऋतैशान्योः शालाकर्णेषु लाङ्गलम् ॥ १६ ॥
 विपरीतं व्याधिकरं नृणां नाशकरं तथा ।
 चतस्रो हलके यत्र प्रादक्षिण्यमुखैः स्थिताः ॥ १७ ॥
 भद्रकं नाम तद् वास्तु सर्वभद्रप्रयोजकम् ।
 द्वारोच्छ्रायं सविस्तारं तलोच्छ्रायं च वेश्मनीम् ॥ १८ ॥
 पीठस्य च समुत्सेधं भित्तिविस्तारमेव च ।
 तथा दाहक(लां?ला)चैव या प्रोक्ता गृहकर्मणि ॥ १९ ॥
 एकशालाविधानं च तेषां नामानि यानि च ।
 तत् सम्प्रति प्रवक्ष्यामो यथावदनुपूर्वशः ॥ २० ॥
 षोडशानां समुद्दयो विंशतेरपि चापरः ।
 विंशतेः सचतुष्कायास्तथाष्टाविंशतेरपि ॥ २१ ॥

१. 'पापकं नाम', २. 'तु', ३. 'ली' ४. 'जेयं', ५. 'खास्तथा'
 ६. 'नः।' क. पाठः । ७. 'दा', ८. 'तेरपि चतुःकायां तथा' ख. पाठः ।

द्वात्रिंशतोऽपरश्चेति † पञ्च वर्गाधिपा मताः ।
 शालाचतुर्थभागेन भित्तिविस्तार इष्यते ॥ २२ ॥
 वर्गेषु भित्तिलक्ष्मोक्तं षोडशादिषु पञ्चसु ।
 मर्मपीडा भवेद् यत्र भित्तिस्तम्भतुलादिभिः ॥ २३ ॥
 कुर्वीत हांसं वृद्धिं वा तत्र मर्मव्यथां त्यजेत् ।
 अतिसंवृतैर्विस्तारं कार्यमुद्दिश्य बुद्धिमान् ॥ २४ ॥
 शालाप्रविष्टं कुर्वीत ‡ हीनवास्तुष्वलिन्दकम् ।
 चतुरश्रीकृते क्षेत्रे भूमिभागे समीकृते ॥ २५ ॥
 उपरिष्ठाद् भवेत् पीठं * तलादर्धसमुच्छ्रितम् ।
 नियुक्ते तु ततः पीठे वास्तुविस्तारतोऽङ्गुलम् ॥ २६ ॥
 प्रतिहस्तं समुद्धृत्य सप्तत्या सह योजयेत् ।
 द्वारोच्छ्रायाः समाख्याता वर्गेषूक्तेषु पञ्चसु ॥ २७ ॥
 उच्छ्रायार्धेन वैपुल्यमष्टांशेन विवर्जितम् ।
 द्वारविस्तारपादांशे षट्त्रिंशद्विस्तार इष्यते ॥ २८ ॥
 विस्तारार्धेन ब्राह्मण्यं सार्धं वेद्या(त?स्त)लोपरि ।
 उत्तरोत्तरवैपुल्यं कुर्याच्छाखावशाद् बुधः ॥ २९ ॥
 वेद्या विस्तारब्राह्मण्ये विधेये शाखयोरपि ।
 द्वारविस्तारपादेन मूले स्तम्भस्य विस्तृतिः ॥ ३० ॥
 दशभागविहीनाग्रे षट्त्रिंशद्विस्तारः स्तम्भेन सम्मितः ।
 स्तम्भाग्रस्य त्रिभागेन षट्कोटिविधीयते ॥ ३१ ॥
 हीरग्रहणमायामे स्तम्भाग्रात् तु चतुर्गुणम् ।
 षट्त्रिंशद्विस्तारवेत् (?) तत्र व्यासवाहलयोस्तथा ॥ ३२ ॥

१. 'हास', २. 'जेत्', ३. 'त्' क. पाठः । ४. 'धंपेद्यातलोम्बरे' (?)
 ५. 'गोना' ख. पाठः । ६. 'दा' क. पाठः । ७. 'नान्याद्' ख. पाठः ।

† 'ते पञ्चसमुदायाः विप्रादीनां व्युत्क्रमेण यथा (यथं) योज्याः । व्यासस्येदं चेष्ट-
 मानम्' इति, ‡ 'पञ्च + + + + हीनवास्तुप्रमाणं तद्गृहं शालाख्यं तदस्तर्गतं षड्दा-
 कं कुर्यात्' इति, * 'तलशब्देन प्रथमभूम्युच्छ्रायः' इति च टिप्पणानि सन्ति ।

पट्टकोव्यर्धमुत्सेधादुत्सेधार्धेन निर्गतम् ।
 तन्त्रकस्य प्रमाणं स्यादिति शास्त्रविदो विदुः ॥ ३३ ॥
 द्रव्याण्युपर्युपर्यस्य परापरविभागतः ।
 पट्टकोव्याश्रुतार्थेन प्रविभागेन हासयेत् ॥ ३४ ॥
 पूर्वामुखं गृहं यत्तु द्वारं माहेन्द्रसंयुतम् ।
 हास्तिनी च भवेच्छाला तद् गृहं भद्रसंज्ञितम् ॥ ३५ ॥
 भद्रं भद्रकरं भर्तुर्यशोबलविवर्धनम् ।
 सिध्यन्ति चास्य कार्याणि भद्राख्ये वसतो गृहे ॥ ३६ ॥
 दक्षिणाभिमुखं वेष्म द्वारं चास्य गृहक्षतम् ।
 महिषी च भवेच्छाला तद् गृहं नन्दपीठकम् ॥ ३७ ॥
 नन्दपीठगृहं पुंसां नित्यानन्दकरं स्मृतम् ।
 सर्वसम्पद्गुणोपेतं धनधान्यविवर्धनम् ॥ ३८ ॥
 वारुण्यभिमुखं सन्न द्वारं च कुसुमाह्वयम् ।
 गावी चैव भवेच्छाला सौरभं तद्विदुर्बुधाः ॥ ३९ ॥
 सौरभे नित्यहृष्टत्वं वसतां गृहमेधिनाम् ।
 सफलं कृषिवाणिज्यं पुत्राश्च वशवर्तिनः ॥ ४० ॥
 उत्तराभिमुखं धिष्ण्यं द्वारं भल्लाटसंयुतम् ।
 छागली च भवेच्छाला पुष्कराख्यं तदुच्यते ॥ ४१ ॥
 शीलवान् नित्यसैन्तुष्टः सुहृत्सुजनवत्सलः ।
 सुभगः पुष्कराख्ये च बहुपुत्रधनान्वितः ॥ ४२ ॥
 भद्रं च नन्दपीठं च सौरभं पुष्करं तथा ।
 प्रथमार्धे तु वर्गस्य प्रथमस्य प्रयोजयेत् ॥ ४३ ॥
 सर्वभद्रादिकाः सर्वे निवेशा ये प्रकीर्तिताः ।
 उत्पन्नास्ते विमानेभ्यः पञ्चभ्यः पञ्चपञ्चके ॥ ४४ ॥

१. 'मुखम्', २. 'चेद्भुते शा', ३. 'संहृष्टसुहृत्स्वज', ४. 'तु' ख. पाठः ।

द्वारस्य पीठस्य च मन्दिरेषु भित्तिश्च मानं कथितं क्रमेण ।
तथोदिता दारुकलास्तु सम्यक् प्रहीणवास्तोः सकलं च लक्ष्म ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवनिरञ्जिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे
द्वारपीठभित्तिमानदारुकलाहीनवास्तुलक्षणं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥

अथ समस्तगृहाणां सङ्ख्याकथनं नाम पञ्चविंशोऽध्यायः ।

वेश्मनां पञ्चशालानां कथ्यन्ते लक्षणान्यथ ।
चतुर्विंशतिसंयुक्तं सहस्रं तानि सङ्ख्यया ॥ १ ॥
गुरूणां दशसङ्ख्यानां प्रस्तारस्य च कल्पनात् ।
गृहाणां पञ्चशालानां भेदा लघुविभागतः ॥ २ ॥
पञ्चशालं भवेद् योगाद् गृहयोर्द्वित्रिशालयोः ।
यद्वा योगाद् भवेदेतच्चतुःशालैकशालयोः ॥ ३ ॥
चतुर्णामपि वर्णानामिदं सद्यः प्रशस्यते ।
हिरण्यनाभप्रभृति वर्णानामिह वेश्मनाम् ॥ ४ ॥
सिद्धार्थादिसमायोगान्निष्पद्येत गृहाष्टकम् ।
योगाद्द्विरण्यनाभस्य सिद्धार्थेन गृहं भवेत् ॥ ५ ॥
हेमकूटाख्यमस्यैव वातेन स्वर्णशेखरम् ।
सुक्षेत्रस्य च सिद्धार्थसंयोगेन श्रियावहम् ॥ ६ ॥
तस्यैव यममूर्त्येण भवेद् वेश्म महानिधिः ।
चुलुघास्तु यममूर्त्येण सदादीप्तं प्रजायते ॥ ७ ॥
दण्डसंयोगतस्तस्य चित्रभान्वभिर्धं भवेत् ।
पक्षघ्नस्य तु दण्डेन सदादोषं विनिर्दिशेत् ॥ ८ ॥
पक्षघ्नस्यैव वातेन योगान्निर्विघ्नमुच्यते ।
न काचचुल्लीसंयोगस्त्रिशालादिषु शस्यते ॥ ९ ॥

१. 'या ॥ पञ्चशालं', २. 'भेदतः ॥', ३. 'चतुर्णामि', ४. 'स्व',
५. 'दातो' ख. पाठः ।

अन्योन्यवीक्ष्यमाणानां भेदास्तेनेह नोदिताः ।
 एकशालयु(तैश्वे)र्भेदाः स्युश्चतुश्शालवेष्मनि ॥ १० ॥
 चत्वारः पञ्चशालानां ब्रूमस्तेषां च विंशतिः ।
 यदा भवत्यजा शाला सर्वतोभद्रवेष्मना ॥ ११ ॥
 सुदर्शनमिति प्राहुः पञ्चशालं तदा गृहम् ।
 तदेव करिणीयोगात् सुरूपमिति कथ्यते ॥ १२ ॥
 सुन्दरं महिषीयोगाद् गावीयोगाच्च शोभनम् ।
 वर्धमानस्य चैतासां शालानां योगतः क्रमात् ॥ १३ ॥
 सुनाभं सुप्रभं योग्यं विनोदं च भवेद् गृहम् ।
 नन्द्यावर्तेऽप्येवमेव शालायोगेन जायते ॥ १४ ॥
 सुखंदं नन्दनं नन्दं पुण्डरीकं च मन्दिरम् ।
 रुचकस्याप्यजादीनां योगेन स्युरनुक्रमात् ॥ १५ ॥
 नामतो भद्ररुचिररोचिष्णूनि प्रहर्षणम् ।
 स्वस्तिकेऽप्यनया युक्त्या भवेद् गृहचतुष्टयम् ॥ १६ ॥
 घोषं सुघोषणं निन्दिघोषं श्रीपद्मेव च ।
 विंशतिः सर्वतोभद्रप्रभृत्यालययोगतः ॥ १७ ॥
 जातानि पञ्चशालानि योग्यानि पृथिवीभुजाम् ।
 पूर्वोक्तैरष्टभिः सार्धं स्यादष्टाविंशतिर्गृहैः ॥ १८ ॥
 + कथ्यते^१ पञ्चशालानां मूषाभेदक्रमोऽधुना ।
 विभद्रमेकं तत्रैकंभद्राणि दशसङ्ख्यया ॥ १९ ॥
 द्विभद्राणि पुनः पञ्चचत्वारिंशत् प्रचक्षते ।
 त्रिभद्राणां शतं विंशत्युत्तरं द्वे दशोत्तरे ॥ २० ॥
 चतुर्भद्रगृहाणां तु द्विपञ्चाशच्छतद्वयम् ।
 गृहाणां पञ्चभद्राणां षड्भद्राणां दशोत्तरे ॥ २१ ॥

१. 'नाम्', २. 'नन्दं', ३. 'न्ते' ख. पाठः । ४. 'व' क. पाठः ।

+ 'अमीषामष्टाविंशतीनां(?)मध्ये एकतमस्य मूषाभेदे कृते एतावन्ति रूपाणि भवन्ति' इति टिप्पणमस्ति ।

द्वे शते सप्तभद्राणां स्याद् विंशत्युत्तरं शतम् ।
 गृहाणापष्टभद्राणां चत्वारिंशच्च पञ्च च ॥ २२ ॥
 दश स्युर्नवभद्राणि तथैकं दशभद्रकम् ।
 एवं सदस्रमेकं स्याद् विंशतिश्च चतुर्थुता ॥ २३ ॥
 गृहाणां पञ्चशालानां मूषावहनसङ्ख्यया ।
 अथ लक्ष्म च संख्यां च ब्रूमः षट्शालवेश्मनाम् ॥ २४ ॥
 एकद्वित्रिचतुश्शालगृहाणां योजनान्मिथः ।
 द्विशालस्यैकशालस्य त्रिशालस्य च योगतः ॥ २५ ॥
 षट्शालं जायते वेश्म भेदास्तस्य तु षोडश ।
 पक्षघ्नवातयोर्योऽादेकशालगृहस्य च ॥ २६ ॥
 स्यात् पङ्कजाङ्कुरं नाम गृहं षट्शालमुत्तमम् ।
 हिरण्यनाभं सिद्धार्थं चैकशालेन वेश्मना ॥ २७ ॥
 संयोज्यं तु यदा गेहं तदा स्याच्छ्रीगृहं शुभम् ।
 संयोगादेकशालेन सुक्षेत्रयममूर्त्ययोः ॥ २८ ॥
 धनेश्वरं नाम गृहं जायते धनवृद्धये ।
 दण्डाख्यचुलुघोः संयोगादेकशालगृहस्य च ॥ २९ ॥
 प्रभूतकाञ्चनकरं गृहं स्यात् काञ्चनपभम् ।
 द्वादशान्यानि जानीयाद् भवनान्यनया दिशा ॥ ३० ॥
 एतेषामेव भेदेषु शुभान्यखिलवर्णिनाम् ।
 तुल्यात् त्रिशालद्वितयात् षट्शालकचतुष्टयम् ॥ ३१ ॥
 स्याद् द्विशालचतुःशालयोगादन्यच्चतुष्टयम् ।
 सिद्धार्थेन चतुःशालं वेश्म(नां?ना)संयु(तिर्य?तं य)दा ॥ ३२ ॥
 गृहं तदा स्यात् षट्शालं त्रैलोक्यानन्दकं शुभम् ।
 यममूर्त्येण संयुक्तं विलासचयमुच्यते ॥ ३३ ॥
 दण्डयुक्तं चतुःशालं सुखदं नामतो भवेत् ।
 वातेन च चतुःशालं संयुक्तं श्रीप्रदं भवेत् ॥ ३४ ॥

१. 'ले सुयोजितम् । सं', २. 'स', ३. 'युक्तं तु वि' ख. पाठः ।

चतुर्विंशतिरन्यानि षट्शालान्यन्ययोगतः ।
 पञ्च यानि चतुश्शालान्युचितानि महीभृताम् ॥ ३५ ॥
 तेषां द्विशालयोगेन षट्शालान्यभिदध्महे ।
 सिद्धार्थे सर्वतोभद्रयुक्ते स्याच्छ्रीपुरं गृहम् ॥ ३६ ॥
 श्रीवासं सर्वतोभद्रे यमसूर्यान्विते भवेत् ।
 दण्डाख्ये भद्रयुक्ते श्रीभूषणं जायते गृहम् ॥ ३७ ॥
 वाताख्यं सर्वतोभद्रयोगाच्छ्रीभाजनं विदुः ।
 सिद्धार्थे वर्धमानेन युक्ते स्याद् भूतिमण्डनम् ॥ ३८ ॥
 यमसूर्ये तु तेनैव संयुक्ते भूतिभाजनम् ।
 भूतिमानं तु दण्डाख्ये वाताख्ये भूतिभूषणम् ॥ ३९ ॥
 नन्द्यावर्तस्य योगेन सिद्धार्थादिचतुष्टयम् ।
 श्रीमुखं श्रीधरं श्रीकृच्छ्री(ध?क)रं चेति जायते ॥ ४० ॥
 सिद्धार्थादिचतुष्कस्य भवेद् रुचकयोगतः ।
 श्रियाकारं श्रियोवासं श्रीयानं श्रीमुखं तथा ॥ ४१ ॥
 सिद्धार्थादिचतुष्कस्य भवेत् स्वस्तिकयोगतः ।
 धनपालधनानन्तधनप्रदधनाह्वयम् ॥ ४२ ॥
 भवन्त्येवं राजवेश्मयोगतो विंशतिर्गृहाः ।
 प्राक् चतुर्विंशतिश्चेति चत्वारिंशच्चतुर्युता ॥ ४३ ॥
 मूषाव्यूहिवशादेकभद्रादीन्यभिदध्महे ।
 भिदाभिरिकं(?)मूषाभिरभद्रं द्वादशैकया ॥ ४४ ॥
 द्वाभ्यां षट्षष्टिरुद्दिष्टा विशे द्वे तिसृभिः शतैः(ते) ।
 स्याद् व्युहाभिश्चतसृभिः पञ्चानं शतपञ्चकम् ॥ ४५ ॥
 शतानि पञ्चभद्राणां सप्त द्वावतिस्तथा ।
 चतुर्विंशा नवशती षड्भद्राणामुदाहृता ॥ ४६ ॥
 जानीयात् सप्तभद्राणि संख्यया पञ्चभद्रवत् ।
 गृहाणामष्टभद्राणां पञ्चानं शतपञ्चकम् ॥ ४७ ॥

१. 'रेतानि', २. 'स्त्री', ३. 'न संयुक्ते भू', ४. 'स्वस्तिकालययो',
 ५. 'तुदाभिरिकम्', ६. 'तैः' क. पाठः ।

द्वे विंशे नवभद्राणां भवनानां शते विदुः
 षट्षष्टिर्दशभद्राणि तथा द्वादशसङ्ख्यया ॥ ४८ ॥
 स्युरेकादशभद्राख्यान्येकं द्वादशभद्रकम् ।
 एवं षट्शालगेहानां स्यात् साहस्रचतुष्टयम् ॥ ४९ ॥
 षण्णवत्यधिकं ब्रूमः सप्तशालानि साम्प्रतम् ।
 तुल्यं त्रिशालद्वितयमेकशालेन युज्यते ॥ ५० ॥
 यदा स्युः सप्तशालानि तदा द्वादशसङ्ख्यया ।
 एकशालं द्विशालं च चतुःशालेन युज्यते ॥ ५१ ॥
 यदा तदा सप्तशालमपरं वेश्म जायते ।
 सैकशालं चतुःशालं यममूर्त्येण संयुतम् ॥ ५२ ॥
 तदा भवेद् विभेदः (?) स्यात् तद्गृहं श्रीप्रदायकम् ।
 वातेन श्रीपदं तद्वद् दण्डेन श्रीप्रदं भवेत् ॥ ५३ ॥
 सिद्धार्थकेन श्रीमालं तद्वदेव प्रजायते ।
 पञ्चानां राजयोग्यानां स्युश्चतुश्शालवेश्मनाम् ॥ ५४ ॥
 सप्तशालानि संयोगादेकशालद्विशालयोः ।
 युज्यते सर्वतोभद्रं सिद्धार्थं च यदा गृहम् ॥ ५५ ॥
 एकशालेन जायेत श्रीपदं श्रीपदं त(था?दा) ।
 सर्वतोभद्रगेहस्य यममूर्त्येकशालयोः ॥ ५६ ॥
 योगेन श्रीफलं नाम स्याद् गृहं श्रीफलावहम् ।
 सर्वतोभद्रदण्डाभ्यामेकशालं युतं यदा ॥ ५७ ॥
 श्रीस्थलं नाम भवनं तदा स्यादास्पदं श्रियः ।
 स्यादेकशाले मिलिते सर्वतोभद्रवातयोः ॥ ५८ ॥
 लक्ष्मीनिवासभवनं गृहं श्रीतनुसंज्ञितम् ।
 यदैकशालं सिद्धार्थं वर्धमानं च युज्यते ॥ ५९ ॥
 श्रीपर्वताभिधानं स्यात् तदानीं भवनोत्तमम्
 यममूर्त्यस्य योगेन वर्धमानैकशालयोः ॥ ६० ॥

१. 'वा', २. 'य', ३, ४, ५. 'प्र' ख. पाठः ।

श्रीवर्धनं नाम गृहं श्रीयो वृद्धिकरं भवेत् ।
 दण्डं च वर्धमानं च सैकशालं यदा भवेत् ॥ ६१ ॥
 तदा श्रीसङ्गमं नाम भवेद् भवनमुत्तमम् ।
 यदैकशालं वाताख्यं वर्धमानं च युज्यते ॥ ६२ ॥
 भवनं श्रीप्रसङ्गाख्यं नृपयोग्यं तदा भवेत् ।
 सिद्धार्थमेकशालेन नन्द्यावर्तेन चान्वितम् ॥ ६३ ॥
 श्रीभारं नाम भवनं भवेद् भूपालसेवितम् ।
 नन्द्यावर्तस्य योगेन यममूर्धैकशलयोः ॥ ६४ ॥
 राज्ञां सुखावहं वेश्म श्रीभारमिति च स्मृतम् ।
 श्रीशैलमेकशालेन स्यान्नन्द्यावर्तदण्डयोः ॥ ६५ ॥
 योगाद् भोगावहं राज्ञां सप्तशालं गृहोत्तमम् ।
 एकशालस्य योगेन स्यान्नन्द्यावर्तवातयोः ॥ ६६ ॥
 श्रीखण्डं नाम भवनं भूमृतां भूतिकृद् भवेत् ।
 सिद्धार्थस्यैकशालेन संयोगाद् रुचकस्य च ॥ ६७ ॥
 श्रीषण्डं नामतो वेश्म भवेद् योग्यं महीभृताम् ।
 रुचकस्यैव योगेन यममूर्धैकशलयोः ॥ ६८ ॥
 स्याच्छ्रीनिधानं श्रीकुण्डं तस्य दण्डैकशलयोः ।
 वातैकशालरुचकैर्युक्तैः श्रीनाभमुच्यते ॥ ६९ ॥
 भवनं भूमिपालानां तद् भवेद् भूतिदायकम् ।
 एकशालेन युज्यते सिद्धार्थस्वस्तिके यदा ॥ ७० ॥
 श्रीप्रियं स्यात् तदा वेश्म सन्ततं बलुभं श्रियः ।
 यममूर्धैकशालाभ्यां स्वस्तिकं युज्यते यदा ॥ ७१ ॥
 तदा श्रीकान्तमित्याहुर्भवनं भूमृतां हितम् ।
 एकशालेन संयोगो दण्डस्वस्तिकयोर्यदा ॥ ७२ ॥
 श्रीमतं नामतो वेश्म तदा स्याद् विजयावहम् ।
 वातस्वस्तिकसंयोगमेकशालं यदा व्रजेत् ॥ ७३ ॥

१. 'वृ', २, ३. 'स्त्री', ४. 'द्या(?)', ५. 'वण्डं ना', ६. 'स्त्र' क. पाठः ।

श्रीप्रदत्तमिति प्राहुस्तदा वेश्म महीभृताम् ।
 एकैकस्य द्विभेदत्वाच्चत्वारिंशदियं भवेत् ॥ ७४ ॥
 एवमत्र प्रकाराः स्युश्चत्वारिंशद् युताष्टभिः ।
 यदा त्रिशालं भवनं चतुश्शालेन युज्यते ॥ ७५ ॥
 तदापि सप्तशालं स्याच्चतुर्धेदं समासतः ।
 पञ्चानां राजगेहानां मिलत्येकतमस्य चेत् ॥ ७६ ॥
 त्रिशालं स्यात् तदा सप्तशालं विंशतिभेदवत् ।
 हिरण्यनाभ(भौ?यो)गेन सर्वतोभद्रमन्दिरम् ॥ ७७ ॥
 श्रीवत्सं जनयेद् वेश्म नरेन्द्राणां हितावहम् ।
 श्रीवृक्षं सर्वतोभद्रे सुक्षेत्रे मिलिते भवेत् ॥ ७८ ॥
 चुल्लीयुक्ते पुनस्तस्मिन् श्रीपालं नाम जायते ।
 पक्षेत्रे सर्वतोभद्रयुक्ते श्रीकण्ठमुच्यते ॥ ७९ ॥
 हिरण्यनाभे श्रीवासं वर्धमानयुते भवेत् ।
 श्रीनिवासं तु सुक्षेत्रे वर्धमानेन मिश्रिते ॥ ८० ॥
 वर्धमानेन चुल्लया च गृहं श्रीभूषणं विदुः ।
 पक्षेत्रं वर्धमानेन यदा संयोगमृच्छति ॥ ८१ ॥
 तदा श्रीमण्डनं नाम जायते भवनोत्तमम् ।
 जाते हिरण्यनाभस्य नन्द्यावर्तेन सङ्गमे ॥ ८२ ॥
 स्याद् वेश्म श्रीकुलं नाम श्रियः कुलनिकेतनम् ।
 नन्द्यावर्तेन सुक्षेत्रे युक्ते श्रीगोकुलं भवेत् ॥ ८३ ॥
 नन्द्यावर्तस्य चुल्लयाश्च योगे श्रीस्थावरं गृहम् ।
 नन्द्यावर्तस्य पक्षेत्रयोगे कुम्भं प्रजायते ॥ ८४ ॥
 हिरण्यनाभरुचकयोगे स्याच्छ्रीसमुद्रकम् ।
 श्रीनन्दं नाम सुक्षेत्रे रुचकारुयेन संयुते ॥ ८५ ॥
 चुल्लयां रुचकयुक्तायां श्रीहृदं नाम जायते ।
 श्रीधरं नाम पक्षेत्रे भवेद् रुचकसंयुते ॥ ८६ ॥

हिरण्यनाभेन युते स्वस्तिके श्रीकरण्डकम् ।
 सुक्षेत्रेण युते तस्मिन् श्रीभाण्डागारसंज्ञितम् ॥ ८७ ॥
 चुल्लीयुते श्रीनिलयं भवेन्नरपतिप्रियम् ।
 स्वस्तिकस्य यदा योगः पक्षघ्नेन प्रजायते ॥ ८८ ॥
 श्रीनिकेतनसंज्ञं स्यात् तदा नृपतिमन्दिरम् ।
 उक्तानि सप्तशालानि नामलक्षणयोगतः ॥ ८९ ॥
 सर्वाणि सार्वभौमानां नृपाणां मन्त्रिणामपि ।
 भवन्ति च सतां वित्तयशोविजयवृद्धये ॥ ९० ॥
 एकादिमूपावहनप्रभेदादथ वेष्मनाम् ।
 एतेषां सप्तशालानां ब्रूमः संख्यामनुक्रमात् ॥ ९१ ॥
 § वहत्येकापि नो यत्र मूर्षैकं तद् भवेद् गृहम् ।
 विभद्रमेकभद्राणि विजानीयाच्चतुर्दश ॥ ९२ ॥
 द्विभद्रवेष्मनां सैका नवतिः परिकीर्तिता ।
 भवनानां त्रिभद्राणां चतुःषष्टिः शतत्रयम् ॥ ९३ ॥
 सहस्रमेकाभ्यधिकं स्याच्चतुर्भद्रवेष्मनाम् ।
 भवतः पञ्चभद्राणां द्वे सहस्रे द्विसंयुते ॥ ९४ ॥
 षड्भद्राणां सहस्राणि त्रीणि त्रीणि गृहाणि च ।
 द्वात्रिंशतां चतुस्त्रिंशत् सप्तभद्रशतानि च ॥ ९५ ॥
 अष्टभद्राणि षड्भद्रसङ्ख्यातुल्यानि जायते(?) ।
 गृहाणां नवभद्राणां द्वे सहस्रे तथा द्वयम् ॥ ९६ ॥
 सहस्रं दशभद्राणामेकोत्तरमुदाहृतम् ।
 तथैकादशभद्राणां चतुष्पष्ट्या शतत्रयम् ॥ ९७ ॥
 सैका द्वादशभद्राणां नवतिर्वेष्मनां भवेत् ।
 स्युस्त्रयोदशभद्राणि गृहाणीह चतुर्दश ॥ ९८ ॥

१. 'शानि' ख. पाठः ।

§ 'यत्र यस्यां सप्तशालजातौ एकापि मूषा यद् गृहं न वहति न प्राप्नोति, तदेकं गृहं विभद्रं भवेत्' इति टिप्पणमस्ति ।

यच्चतुर्दशभिर्भद्रैरेकमेव हि वेश्म तत् ।
 इत्येषां सप्तशालानां सहस्राण्यत्र षोडश ॥ ९९ ॥
 एकोनत्रिंशती तद्वदशीतिश्चतुरुत्तरा ।
 इदानीमष्टशालानि भवनान्यभिदध्महे ॥ १०० ॥
 बहिरन्तश्चतुःशालद्वयादेकं समासतः ।
 अन्यानि सर्वभद्रादिद्वयसंयोगतो दश ॥ १०१ ॥
 एकोनत्रिंशता क्षेत्रं चतुरश्रं विभाजयेत् ।
 भागद्वयेन मूषा स्याच्छाला भागचतुष्टयात् ॥ १०२ ॥
 कुर्वीत पञ्चभिर्भागैस्तन्मध्येऽङ्गणवापिकाम् ।
 चतस्रश्च प्रतिदिशं मूषाः स्युस्तत्र वास्तुनि ॥ १०३ ॥
 शालयोर्न सप्तशालं षड्शालं द्वितयोऽङ्घ्रितम् ।
 त्रिहीनं पञ्चशालं स्यादष्टशालमिदं क्वचित् ॥ १०४ ॥
 तुल्यत्रिंशालद्वितयं द्विशालेन युतं यदा ।
 अष्टौ तदाष्टशालानि गृहाण्यन्यानि निर्दिशेत् ॥ १०५ ॥
 मूषाव्यूढिवशादष्टशालानामथ कथ्यते ।
 सङ्ख्या तत्र विभद्रं स्यादवहन्मूषसंज्ञितम् ॥ १०६ ॥
 षोडशैवैकभद्राणि द्विभद्राणां शतं विदुः ।
 विंशं षष्ट्या त्रिभद्राणां विज्ञेयं शतपञ्चकम् ॥ १०७ ॥
 अष्टादशाहुर्विंशानि चतुर्भद्रशतानि च ।
 पञ्चभद्रसहस्राणि चत्वारि स्युः शतत्रयम् ॥ १०८ ॥
 अष्टषष्टिश्च गेहानि तानि सम्यग् विभावयेत् ।
 सहस्राष्टकमष्टौ च षड्भद्राणि प्रचक्षते ॥ १०९ ॥
 एकादशसहस्राणि तथा शतचतुष्टयम् ।
 जानीयात् सप्तभद्राणि चत्वारिंशद् गृहाणि च ॥ ११० ॥
 द्वादशैवाष्टभद्राणां सहस्राणि शताष्टकम् ।
 सप्तत्याभ्यधिकं प्राहुर्वास्तुविद्याविशारदाः ॥ १११ ॥

१. 'एकात्र त्रि', २. 'त्र चतु' क. पाठः । ३. 'ष्टयं' क., 'ष्ट' ख. पाठः । ४. 'द्व' ख. पाठः ।

एकादशसहस्राणि तथा शतचतुष्टयम् ।
 चत्वारिंशच्च गेहानि नवभद्राणि सङ्ख्यया ॥ ११२ ॥
 अष्टौ स्युर्दशभद्राणां सहस्राण्यष्टभिः सह ।
 तथैकादशभद्राणां सङ्ख्या स्यात् पञ्चभद्रवत् ॥ ११३ ॥
 अष्टादशशतानि स्युर्विंशतिर्भवन्तानि च ।
 इति द्वादशभद्राणां सङ्ख्या भवति वेष्मनाम् ॥ ११४ ॥
 स्यात् त्रयोदशभद्राणां षष्ट्यग्रं शतपञ्चकम् ।
 स्याच्चतुर्दशभद्राणां विंशत्यभ्यधिकं शतम् ॥ ११५ ॥
 वेष्मनि स्युस्तथा पञ्चदशभद्राणि षोडश ।
 एकमेव हि विज्ञेयं गृहं षोडशभद्रकम् ॥ ११६ ॥
 † पञ्चषष्टिसहस्राणि षट्त्रिंशं शतपञ्चकम् ।
 गृहाणामष्टशैलानां भवत्येकत्र सङ्ख्यया ॥ ११७ ॥
 स्यात् समानचतुश्शालद्वययोगात् समासतः ।
 एकैकशालयोगाच्च नवशालचतुष्टयम् ॥ ११८ ॥
 सर्वतोभद्रमुख्यानां मिथो द्वितययोगतः ।
 एकैकशालयोगाच्च चत्वारिंशत् तथापरा ॥ ११९ ॥
 तुल्यत्रिशालत्रितययोगेन च चतुष्टयम् ।
 गृहाणां नवशालानामन्यदुक्तं पुरातनैः ॥ १२० ॥
 संस्थानमुक्तं गेहानां नवशालात्मनामिदम् ।
 मूषावहनभेदेन तत्सङ्ख्या कथ्यतेऽधुना ॥ १२१ ॥
 अवहन्मूषमेकं स्याद् वहन्त्यांष्टादशैकया ।
 द्वाभ्यां शतं त्रिपञ्चाशदधिकं वेष्मनां भवेत् ॥ १२२ ॥

१. 'सहस्राणि विश', २. भद्राणां भ', ३. 'त्य' ख. पाठः ।

† अष्टशालगृहा-	गृह १	१६	१२०	५६०	१८२०	४३६८	८००८	११४४०	१२८७०
णामैक्यं ६५५३६	भद्र ०	१	२	३	४	५	६	७ भद्र	८
षोडशगुरूणां	भद्र १६	१५	१४	१३	१२	११	१०	९ भद्र	०
प्रस्तारे									

इति टिप्पणं दत्तमस्ति ।

तिसृभिः स्युः शतान्यष्टौ सह षोडशभिर्गृहैः ।
 षष्ट्या सहस्रत्रितयं ताभिश्चतसृभिर्भवेत् ॥ १२३ ॥
 पञ्चाशीतिशतान्यष्टषष्टियुक्तानि पञ्चभिः ।
 वहन्तीभिः प्रजायन्ते मूषाभिरिह वेश्मनाम् ॥ १२४ ॥
 अष्टादशसहस्राणि तथा पञ्चशतानि च ।
 चतुःषष्टिं च गेहानि मूषाभिः षडभिरादिशेत् ॥ १२५ ॥
 एकत्रिंशत्सहस्राणि सहितान्यष्टभिः शतैः ।
 चतुर्विंशतियुक्तानि मूषाभिः सप्तभिर्विदुः ॥ १२६ ॥
 चत्वारिंशत्सहस्राणि त्रिसहस्री च वेश्मनाम् ।
 शतानि चाष्टपञ्चाशत् सप्त मूषाभिरष्टभिः ॥ १२७ ॥
 चत्वारिंशत्सहस्राणि सहस्राण्यष्ट षट्शती ।
 विंशतिं चैव मूषाभिर्गृहाणां नवभिर्विदुः ॥ १२८ ॥
 चत्वारिंशत्सहस्राणि सहस्रत्रयमोकसाम् ।
 मूषाभिर्दशभिः साष्टपञ्चाशच्छतसप्तकम् ॥ १२९ ॥
 एकत्रिंशत्सहस्राणि चतुर्विंशच्छताष्टकम् ।
 मूषाभिरेकादशभिर्गृहाणां मुनयो जगुः ॥ १३० ॥
 अष्टादशसहस्राणि तथा पञ्चशतानि च ।
 धान्नां द्वादशमूषाणां चतुःषष्टिश्च जायते ॥ १३१ ॥
 भवन्त्यष्टौ सहस्राणि तथा पञ्चशतानि च ।
 स्यात् त्रयोदशमूषाणामष्टषष्टिश्च वेश्मनाम् ॥ १३२ ॥
 स्याच्चतुर्दशमूषाणां त्रिसहस्री सषष्टिका ।
 मूषाभिः पञ्चदशभिः षोडशाष्टशती तथा ॥ १३३ ॥
 धान्नां षोडशमूषाणां त्रिपञ्चाशच्छतं भवेत् ।
 स्युः सप्तदशमूषाणि वेश्मान्यष्टादश स्फुटम् ॥ १३४ ॥
 मूषाभिरष्टादशभिर्वेश्मैकं तद्विदो विदुः ।
 लक्षद्वयं सहस्राणि द्वाषष्टिश्च शतान्विता ॥ १३५ ॥

वेश्मनां नवशालानां चत्वारिंशच्चतुर्युता ।
 स्यात् समानचतुःशालद्वययोगात् समासतः ॥ १३६ ॥
 एकेन च द्विशालेन दशशालचतुष्टयम् ।
 सर्वतोभद्रमुख्यानां मिथो द्वितययोगतः ॥ १३७ ॥
 एकद्विशालयोगान्च चत्वारिंशत् तथापरा ।
 तुल्यत्रिशालत्रितयमेकशालयुतं यदा ॥ १३८ ॥
 साधारणं तदान्यत् स्याद् दशशालचतुष्टयम् ।
 तुल्ये त्रिशाले युज्येते सर्वभद्रादिभिर्यदा ॥ १३९ ॥
 तदान्या दशशालानां समुत्पद्येत विंशतिः ।
 तेष्वेकमवहन्मूषं विंशतिर्मूषयैकया ॥ १४० ॥
 वहन्त्या स्यादुभाभ्यां तु नवत्यभ्यधिकं शतम् ।
 चत्वारिंशानि तिसृभिः शतान्येकादश ध्रुवम् ॥ १४१ ॥
 चत्वारि स्युश्चतसृभिः सहस्राणि शताष्टकम् ।
 चत्वारिंशच्च गेहानि जायन्ते पञ्चभिः सह ॥ १४२ ॥
 पञ्चभिस्तु सहस्राणि मूषाभिर्दशपञ्च च ।
 जायन्ते सचतुष्काणि तथा पञ्चशतानि च ॥ १४३ ॥
 अष्टात्रिंशत्सहस्राणि षड्भिः सप्त शतानि च ।
 षष्ट्युत्तराणि जायन्ते वेश्मनां परिसङ्ख्यया ॥ १४४ ॥
 गृहाणां स्युः सहस्राणि सप्तभिः सप्तसप्ततिः ।
 शतपञ्चकमन्यच्च भवेद् विंशतिसंयुतम् ॥ १४५ ॥
 लक्षमेकं सहस्राणि पञ्चविंशतिरष्टभिः ।
 शतानि नव जायन्ते सप्तत्यभ्यधिकानि च ॥ १४६ ॥
 लक्षमेकं सहस्राणि सप्तषष्टिः शतानि च ।
 नव स्युः षष्टियुक्तानि नवमूषाप्रचारतः ॥ १४७ ॥
 लक्षं चतुरशीतिश्च सहस्राणि शतानि च ।
 सप्त स्युर्दशभिस्तद्वत् पञ्चाशच्च षड्युत्तरा ॥ १४८ ॥
 लक्षमेकं सहस्राणि सप्तषष्टिश्च वेश्मनाम् ।
 शतानि चैकादशभिः षष्ट्यानि नव निर्दिशेत् ॥ १४९ ॥

लक्षं तथा सहस्राणि जायन्ते पञ्चविंशतिः ।
शतानि च द्वादशभिर्नेव तद्वच्च समतिः ॥ १५० ॥
सहस्राणि निकेतानां सङ्ख्यया सप्तसप्ततिः ।
सर्विंशतिः पञ्चशती त्रयोदशभिरीरिता ॥ १५१ ॥
अष्टात्रिंशत्सहस्राणि तथा सप्तशतानि च ।
स्युश्चतुर्दशभिः षष्ट्या वेष्मनामन्वितानि च ॥ १५२ ॥
स्यात् पञ्चदशसाहस्रीं शतैः पञ्चभिरन्विता
मूषाभिः पञ्चदशभिश्चत्वारि भवनानि च ॥ १५३ ॥
स्युः सहस्राणि चत्वारि तद्वदष्टौ शतानि च ।
तथा षोडशमूषाणां चत्वारिंशच्च पञ्च च ॥ १५४ ॥
सहस्रं सप्तदशभिः शतमेकं च वेष्मनाम् ।
चत्वारिंशच्च वेष्मानि भवन्ति परिसङ्ख्यया ॥ १५५ ॥
शतं नवत्यभ्यधिकमष्टादशभिरुच्यते ।
भवत्येकोनविंशत्या मूषाणां वेष्मविंशतिः ॥ १५६ ॥
एकमेव गृहं मूषाविंशतेर्वहनाद् भवेत् ।
सङ्ख्येयं दशशालायां मूषाभेदप्रचारतः ॥ १५७ ॥
प्रयुतं चत्वार्ययुतान्यटसहस्राणि पञ्च च शतानि ।
षट्सप्ततिर्गृहाणि च दशशालेष्वेकसङ्ख्येयम् ॥ १५८ ॥
चतुःशालादिगेहानि यावन्त्यादशशालतः ।
चतुर्गुणानि प्रत्याशं तान्यलिन्देन निर्दिशेत् ॥ १५९ ॥
एकद्वित्रिचतुःशालवेष्मनां सङ्ख्यानमिथः ।
गृहाणि दशशालान्तान्येवमुक्तानि विस्तरात् ॥ १६० ॥
समारभ्य चतुःशा(ल?लं) दशशालान्तवेष्मनाम् ।
सङ्ख्यामिदानीमैक्येन सर्वेषामभिदध्यहे ॥ १६१ ॥
मूषाभेदेन लक्षाणि स्युस्त्रयोदश वेष्मनाम् ।
सहस्राण्यष्टनवतिस्तथा वेष्मानि षोडश ॥ १६२ ॥
मूषासंस्थानभेदेन भिन्नानां वेष्मनां पुनः ।
जायन्ते कोटिशो भेदा यस्मान्नोक्तानि तान्यतः ॥ १६३ ॥

इत्थं चतुःशालमुखानि वेदमान्युक्तानि यावद्दशशालमत्र ।
शालाप्रभेदेन मिथोऽभिपज्ञात् सङ्ख्या च तेषामुदिता यथावत् ॥ १६४ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीमोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे
समस्तगृहाणां सङ्ख्याकथनं नाम पञ्चविंशोऽध्यायः ॥

अथ आयादिनिर्णयो नाम षड्विंशोऽध्यायः ।

इदानीमभिधास्यामः सूत्रपातविधेः क्रमम् ।
शस्ते मासि सिते पक्षे विदध्यात् तं शुभेऽहनि ॥ १ ॥
चैत्रे शोकाकुलो भर्ता वैशाखे च धनान्वितः ।
ज्येष्ठे गृही विपद्येत नश्यन्ति पशवः शुचौ ॥ २ ॥
श्रावणे धनवृद्धिः स्यान्नभस्येन वसेद् गृहे ।
कलहश्चाश्विने मासि भृत्या नश्यन्ति कार्तिके ॥ ३ ॥
मार्गशीर्षे धनप्राप्तिः सहस्ये कामसम्पदः ।
माघे वह्निर्भयं चैत्र फाल्गुने श्रीरनुत्तमा ॥ ४ ॥
द्वितीया पञ्चमी मुख्या सप्तमी नवमी तथा ।
एकादशीत्रयोदश्यास्तिश्रयः स्युः शुभावहाः ॥ ५ ॥
चन्द्रताराबलं भर्तुरनुकूलं च शस्यते ।
इयं हि सूत्रपाताख्या क्रिया प्रासादकर्मणि ॥ ६ ॥
कार्या पुरनिवेशे च प्रारम्भे भवनस्य च ।
शिलानिवेशने द्वारस्तम्भोच्छ्रायादिकेषु च ॥ ७ ॥
आद्रियेत सिते पक्षे शोभने लग्न एव हि ।
रवौ कन्यातुलालिस्थे गृहं वरुणदिङ्मुखम् ॥ ८ ॥

१. 'भिक्र', २. 'तां स्याद् वैशाखे ध', ३. 'भयं विद्यात् फा, ख. पाठः ।

न कुर्यात् तद्धि शून्यं स्यान्न च वृद्धिर्भवेत् प्रभोः ।
 न दक्षिणमुखं कुम्भमृगधन्विस्थिते रवौ ॥ ९ ॥
 कुर्वीत निष्फलं तत् स्यान्नृपदण्डवधादिकृत् ।
 न मीनवृषमेपस्थे कुर्वीत प्राङ्मुखं रवौ ॥ १० ॥
 तद् धनघ्नं कलिधुद्रराजचौरौर्तिकृद् यतः ।
 रवौ मिथुनसिंहस्थे न कर्कस्थेऽप्युदङ्मुखम् ॥ ११ ॥
 कुर्यात् तद्धि दरिद्रत्वं दद्याच्चरणदासताम् ।
 आयव्ययांशकर्क्षाणि प्रवक्ष्यामोऽथ वेश्मनाम् ॥ १२ ॥
 गृहमानवशात् सम्यक् कर्तुः स्थानवलावलम् ।
 नगरे वा पुरादौ वा दण्डैर्मानं विधीयते ॥ १३ ॥
 तदलाभे करैः कार्यं सम्यगायविशुद्धये ।
 यत्र हस्तैर्मितिः क्षेत्रे तत्रायो हस्तसंश्रितः ॥ १४ ॥
 क्षेत्रालाभे तु तत्रैव ग्राह्यः स स्यादिदाङ्गुलैः(?) ।
 अङ्गुलैस्तु मिते क्षेत्रे सोऽङ्गुलैस्तदलाभतः ॥ १५ ॥
 पादैर्वाथ यवैर्वापि ग्राह्यः क्षेत्रानुसारतः ।
 गृहेषु कर्महस्तेन मानं स्वामिकरेण वा ॥ १६ ॥
 देवतानां तु धिष्ण्येषु कर्महस्तेन केवलम् ।
 दैर्घ्यं हन्यात् पृथुत्वेन हरेद् भागं ततोऽष्टभिः ॥ १७ ॥
 यच्छेषमायं तं विद्याच्छास्त्रदृष्टं ध्वजादिकम् ।
 ध्वजो धूमोऽथ सिंहश्च श्वा वृषः खरकुञ्जरौ ॥ १८ ॥
 ध्वाङ्क्षेत्रेति त उद्दिष्टाः प्राच्यान्नासु प्रदक्षिणम् ।
 अन्योन्याभिमुखास्ते च कायं स्वच्छन्दचारिणः ॥ १९ ॥
 पूर्वाचार्यैः समुद्दिष्टा आयवृद्धिविधायकाः ।
 वृषसिंहगजाः शस्ताः प्रासादपुरवेश्मसु ॥ २० ॥
 ध्वजेऽर्थलाभः सन्तापो धूमे भोगो मृगाधिपे ।
 कलिः शुनि धनं धान्यं वृषे स्त्रीदूषणं खरे ॥ २१ ॥

१. 'दक्षिणाभिः', २. 'चापस्थि' ख. पाठः । ३. 'सामिक्' क. पाठः ।

४. 'च' ख. पाठः ।

गजे भद्राणि दृश्यन्ते ध्वाङ्क्षे तु मरणं ध्रुवम् ।
 वृषस्थाने गजं कुर्यात् सिंहं वृषभहस्तिनाः ॥ २२ ॥
 न कुर्याद् वृषमन्यत्र शस्यते सर्वतो ध्वजः ।
 कल्याणं कुरुते सिंहो ब्राह्मणस्य विशेषतः ॥ २३ ॥
 क्षत्रियस्य गजः शस्तो वृषभः शस्यते विशः ।
 शूद्रस्य ध्वज एवैकः शस्यतेऽर्थप्रदः सदा ॥ २४ ॥
 एवमेते गृहादीनामायाः सर्वे प्रकीर्तिताः ।
 प्रदद्यादासने सिंहात्पत्रेषु तु ध्वजम् ॥ २५ ॥
 चिह्नेष्वपि च सर्वेषु चामरव्यजनादिषु ।
 सिंहं गजं वा शस्त्रेषु रथेषु कवचेषु च ॥ २६ ॥
 सार्यश्वैर्गजपर्याणेष्विधं वृषभमेव च ।
 अर्थधारणपात्रेषु शयनेषु मतङ्गजम् ॥ २७ ॥
 याने च वाहने चैव मतिमान् योजयेद् गजम् ।
 प्रासादप्रतिमालिङ्गपीठमण्डपवेदिषु ॥ २८ ॥
 कुण्डेषु च ध्वजं दद्याद् देवोपकरणेषु च ।
 आयो गृहवदुद्गाहवेदीमण्डपयोर्भवेत् ॥ २९ ॥
 महानसे वृषं दद्याज्जलाधारे जलाशये ।
 स्थाल्यां भोजनपात्रे च कौष्ठागारेऽन्नधारणे ॥ ३० ॥
 एतद्गृहे तथा दद्याद् गृहोपकरणेषु च ।
 वृषभं गजशालायां प्रदद्याद् गजमेव वा ॥ ३१ ॥
 वृषं तुरगशालासु गोशालागोकुलेषु च ।
 गजाश्ववृषशालासु सिंहं यत्नेन वर्जयेत् ॥ ३२ ॥
 अत्रमानां खरध्वाङ्क्षधूमश्वानः शुभावहाः ।
 धूमोऽग्निजीविनां शस्तो ध्वाङ्क्षः सन्यासिनां हितः ॥ ३३ ॥
 स्वगणानां श्वाकानां स्ववेश्मानां खरः शुभः ।
 नटनर्तकवेश्मेषु पण्यस्त्रीणां खरः शुभः ॥ ३४ ॥
 कुलालरजकादीनां तथा गर्दभजीविनाम् ।
 गृहादिषु क्षेत्रफलं गणयेदष्टभिर्भजेत् ॥ ३५ ॥

१. 'शाम्', २. 'स्व' क. पाठः । ३. 'शु' ख. पाठः ।

त्रिघनेन भजेच्छेषं नक्षत्रेऽष्टहते व्ययः ।
 पिशाचो राक्षसो यक्ष इति त्रेधा व्ययो मतः ॥ ३६ ॥
 साम्याधिक्यन्यूनताभिरायतः स्याद् यथाक्रमम् ।
 व्ययं क्षेत्रफले क्षिप्त्वा गृहनामाक्षराणि च ॥ ३७ ॥
 भागं त्रिभिर्हरेत् तत्र यच्छेषं सौंशको भवेत् ।
 चतुरङ्गो यथा मन्त्रो मुख्यो लग्ने नवांशकः ॥ ३८ ॥
 तथा गृहादिषु प्रोक्तं मुख्यत्वेनांशकत्रयम् ।
 इन्द्रो यमश्च राजा च त्रयो नामभिरंशकाः ॥ ३९ ॥
 स्वनामतुल्यफलदा विज्ञातव्यास्त्रयोऽपि च ।
 गणयेत् स्वामिनक्षत्राद् यावत् स्याद् भवनस्य भम् ॥ ४० ॥
 नवभिर्भाजिते तस्मिंश्च शेषं तारा प्रकीर्तिता ।
 जन्मसम्पद्विपक्षेमपापसाधकनैधनीः ॥ ४१ ॥
 मैत्रीपरमैत्र्यौ च प्राहुः संज्ञाः समाः फले ।
 त्रिसप्तपञ्चमीर्भर्तुर्गृह्तारा विवर्जयेत् ४२ ॥
 आद्याद्वितीयाष्टम्यस्तु ताराः स्युरिह मध्यमाः ।
 तथा ऋक्षेऽपि चानिष्टे चन्द्रेऽष्टमगतेऽपि च ॥ ४३ ॥
 नयते दुरितं तारा चतुःषण्णवती(?)वृणाम् ।
 सुरराक्षसमर्त्याख्या ऋक्षाणां स्युर्गणास्त्रयः ॥ ४४ ॥
 यद्गणक्षो भवेद् भर्ता तद्गणक्षं गृहं शुभम् ।
 मृगाश्विरेवतीस्वात्यो मैत्रं पुण्यपुनर्वसू ॥ ४५ ॥
 हस्तः श्रवण इत्येष देवाख्यो नवको गणः ।
 विशाखा कृत्तिकाश्लेषा नैर्ऋतं वारुणं मघा ॥ ४६ ॥
 चित्रा ज्येष्ठा धनिष्ठेति नवको राक्षसो गणः ।
 आर्द्राभरण्या रोहि(ण्यौ?)ण्या) तिस्रः पूर्वास्तथोत्तराः ॥ ४७ ॥
 इति नक्षत्रनवकं विज्ञेयं मानुषे गणे ।
 गणसाम्यं शुभा तारा यस्याया(तु?)ञ्च)व्ययोऽल्पकः ॥ ४८ ॥

१. 'स्माच्छेषं', २. 'तत्त्वानृषेऽपि', ३. 'प्यस्तिस्रः' ख. पाठः ।

द्वितीऽशकश्च तद्वेष्म भर्तुः शुभफलप्रदम् ।
 आयो व्ययश्च योनित्वं ताराश्च भवनांशकाः ॥ ४९ ॥
 गृहनामेति चिन्त्यानि करणानि गृहस्य पद् ।
 त्रिभिः शुभैः शुभं वेष्म द्वाभ्यामेकेन चाशुभम् ॥ ५० ॥
 करणैश्चतुरात्रैस्तु शुभैरतिशुभं भवेत् ।
 न समायव्ययं वेष्म नाव्ययं नाधिकव्ययम् ॥ ५१ ॥
 न द्वितीयांशमसह्योनिभं च न कारयेत् ।
 भर्तुत्ल्याभिधानं च गृहं दूरात् परित्यजेत् ॥ ५२ ॥
 समसप्तकमेकर्षं तृतीयैकादशं तथा ।
 चतुर्थदशकं चेति कर्तव्यं मन्दिरं सदा ॥ ५३ ॥
 पद्कोष्ठकं त्रिकोणं च वर्ज्यं द्विर्द्वादशं तथा ।
 षट्कोष्ठके मृतिर्दन्यं वियोगश्च भवेद् गृहे ॥ ५४ ॥
 त्रिकोणे वसतां दुःखं वैधव्यं च प्रजायते ।
 द्विर्द्वादशे पुत्रपौत्रगुरुश्चभ्रुवनक्षयः ॥ ५५ ॥
 हृतेऽष्टभिः क्षेत्रफले खनेत्रशशिभाजिते ।
 शेषं जीवितमेतस्मिन् पञ्चभक्ते भवेन्मृतिः ॥ ५६ ॥
 सभुजं सहपद्दारुं सुखगण्डपतंगुतम् ।
 आयामतः पृथुत्वाच्च मालं कृत्वा विभाजयेत् ॥ ५७ ॥
 सर्वतः शोधितं वास्तु यच्च सव्यङ्गमितं भवेत् ।
 स्वामिनस्तद् भवेद् धन्यं स्थपितेश्च यशस्करम् ॥ ५८ ॥
 अर्चितं वर्धते वास्तु नारीभिः पशुभिर्नरैः ।
 कीर्त्यायुर्धनधान्यैश्च प्रमोदैस्तु मर्दात्सर्वैः ॥ ५९ ॥
 मेरुश्च खण्डमेरुश्च पताका सूचिका तथा ।
 उद्दिष्टं नष्टमिति पद् छन्दांसीह प्रचक्षते ॥ ६० ॥
 एकाद्येकोत्तरान् कोष्ठान् विन्यसेदिच्छयात्मनः ।
 आद्यादारभ्य तद्वृद्धिर्यथा स्यात् पार्श्वयोः समम् ॥ ६१ ॥

१. 'नव्यांश', २. 'तु', ३. 'शे', ४. 'यशसोस्त' ख. पाठः ।

मेरोरेकाधिका सङ्ख्या शरावस्येव चाकृतिः ।
 प्रथमे कोष्ठके रूपमन्तं यावच्च पार्श्वयोः ॥ ६२ ॥
 आसनोर्ध्वस्थयोन्यस्येन्मध्ये सङ्कलितं पृथक् ।
 तस्मिन्निष्टविकल्पानां सङ्ख्या स्यादनत्यपङ्क्तिगा ॥ ६३ ॥
 खण्डमेरुं तु विन्यस्येत् तदुदेवैकपार्श्वतः ।
 प्रवृद्धैः कोष्ठकैस्तत्राप्यङ्गाः प्राग्वत् फलं तथा ॥ ६४ ॥
 अथापरः खण्डमेरुः कोष्ठांस्तत्रेष्टसङ्ख्याया ।
 कृत्वैकापचितान् वामविभगापचितानथः ॥ ६५ ॥
 एकाद्येकोत्तरानङ्कानाद्यपङ्क्तौ निवेशयेत् ।
 अन्यासु पङ्क्तिप्राप्तान्तं शून्या(न्या?ना)द्येषु कल्पयेत् ॥ ६६ ॥
 द्वितीयेषु च कोष्ठेषु तासामेकैकमावयेत् (?) ।
 द्वितीयायां तृतीयादिकोष्ठकेषु यथाक्रमम् ॥ ६७ ॥
 विकर्णयोगजानन्यानुर्ध्वाधोयोगसंभवान् ।
 फलं विकर्णयोगोत्थमेकस्मिन् परिकल्पयेत् ॥ ६८ ॥
 एकाधिकानभीष्टायाः सङ्ख्यायास्तिर्यगालिखेत् ।
 कोष्ठाने(कांच?तांश्च) रूपादींस्तन्मध्ये द्विगुणोत्तरान् ॥ ६९ ॥
 एकोनं पृष्ठतस्तेषामेकं द्विगुणमग्रतः ।
 नातिक्रामेत् परां सङ्ख्यां पताकाछन्द उच्यते ॥ ७० ॥
 तद्विनेष्टाद्यगा सङ्ख्येत्येकाद्यैस्तैस्ततो गृहे ।
 न्यस्ताङ्कसङ्ख्याः सङ्ख्याः स्थुरलिन्दाद्यैः प्रकल्पिताः ॥ ७१ ॥
 एकैकमिष्टस्थानेषु लिखेत् सैकेष्वतः परम् ।
 अन्त्या(दै?ह)ने पूर्वपूर्वयुक्तेनायोजयेत् परम् ॥ ७२ ॥
 अन्त्यादारभ्य तद्वनावेकाद्येषु(?) च पर्ययात् ।
 अलिन्दादिषु यत्र स्यात् सङ्ख्या सूचीं तु तां विदुः ॥
 उद्दिष्टे स्थापयेत् सङ्ख्यामुद्दिष्टां सम्भ(वे?जे)च ताम् ।
 दलयेद् रूपयुक्तां तु दलयेन्नाम सम्भवेत्(?) ॥ ७४ ॥

१. 'सा', २. 'मू', ३. 'द्वातपूर्व पू', ४. 'म' ख. पाठः ।

लघुस्वरूपदलने सैकार्थे करणे गुरुः ।
 यावदिष्टपदाप्तिः स्याल्लघवोऽलिन्दकोदयः ॥ ७५ ॥
 कृत्वा छन्दःसमुद्दिष्टं तदन्ते लघुनि द्विकम् ।
 न्यसेदेकं गुरूणां च द्विगुणं द्विगुणं ततः ॥ ७६ ॥
 व्यत्ययाल्लघुनः स्थाने द्विगुणादेककं गुरोः ।
 कुर्यात् तमाद्यस्थानाङ्कसङ्ख्यं नष्टे गृहं भवेत् ॥ ७७ ॥
 प्राप्तस्यैकं कोष्ठमेकैकवृद्ध्या न्यस्येदूर्ध्वं पङ्क्तयो यावदिष्टाः ।
 इष्टानेकादीँल्लिखेदानुपूर्व्यां कर्णेनाथः शून्यरूपे च दद्यात् ॥ ७८ ॥

कर्णस्थाङ्कश्लेषतोऽङ्के भवेद् यस्तं विन्यस्येत् कोष्ठकेषु क्रमेण ।
 उद्दिष्टाङ्को भद्रसङ्ख्यानि मध्ये याभ्यः कर्णश्लेषतो मूषिकास्ताः ॥ ७९ ॥
 एकादिषु द्विगुणितेष्विह यावदिष्टमूषाकमव्युपहितेष्वथ तेषु विद्यात् ।
 उद्दिष्टवेश्मकृतनिर्गममार्गमूषासत्काङ्कसैकयुतिनिर्मितसङ्ख्यमोकः ॥ ८० ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवनिरन्विते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे
 आयव्ययनक्षत्रराशिफलतद्योगताराङ्कयोनितच्छन्दोगनिर्णयो नाम
 षड्विंशोऽध्यायः ॥

अथ सभाष्टकं नाम षड्विंशोऽध्यायः ।

नन्दा भद्रा जया पूर्णा सभा स्याद् भाविता तथा ।
 दक्षा च प्रवरा तद्वद् विदुरा चाष्टमी मता ॥ १ ॥
 चतुरश्रीकृते क्षेत्रे ततः षोढा विभाजिते ।
 मध्ये पदचतुष्कं स्यात् सीमालिन्दस्तु भागिकः ॥ २ ॥
 तद्वाद्योऽलिन्दकस्तद्वद् भवेत् प्रतिसराभिधः ।
 प्राग्ग्रीवारूप्यस्तृतीयश्च बहिः क्षेत्राच्चतुर्दिशम् ॥ ३ ॥

निसृष्टसौर्धयैर्वा(?) स्यादेकस्यां वा यदा दिशि ।
 नन्दा भद्रा जया पूर्णा क्रमेण स्युः सभास्तदा ॥ ४ ॥
 षड्भागभाजिते क्षेत्रे कर्णभित्तिं निवेशयेत् ।
 सभा स्याद् भाविता नाम सप्राग्ग्रीवात्र पञ्चमी ॥ ५ ॥
 स्तम्भान् षट्त्रिंशदेतासु पञ्चस्त्रपि निवेशयेत् ।
 स्तम्भान् प्राग्ग्रीवसंबद्धान् पृथगेभ्यो विनिर्दिशेत् ॥ ६ ॥
 दक्षेति षष्ठी परितस्तृतीयालिन्दवेष्टिता ।
 प्रवरा सप्तमी द्वारैर्युक्तैषा परिकीर्तिता ॥ ७ ॥
 प्राग्ग्रीवद्वारसंयुक्ता विदुरेत्यष्टमी सभा ।
 सभानामिदमष्टानां लक्षणं समुदाहृतम् ॥ ८ ॥

इत्यष्टानां लक्ष्म सम्यक् सभाना-
 मेतत् प्रोक्तं दिग्भवालिन्दभेदात् ।
 तद्वद् द्वारालिन्दसंयोगतश्च
 ज्ञातेऽत्र स्याद् भूमृतां स्थानयोगः ॥ ९ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारपरनामिनि वास्तुशास्त्रे

सभाष्टकं नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥

अथ गृहद्रव्यप्रमाणानि नामाष्टाविंशोऽध्यायः ।

उपादेयानि यान्यत्र परित्याज्यानि यानि च ।
 गृहद्रव्यप्रमाणानि तानीदानीं प्रचक्ष्महे ॥ १ ॥
 द्वारस्य गृहविस्तारैर्हस्ततुल्याङ्गुलैर्भवेत् ।
 उच्छ्रायः सप्तभिर्युक्तैर्विस्तृतिस्तु तदर्धतः ॥ २ ॥
 प्रकल्पयेद् गृहद्वारं क्रमेणैव कनीयसा(म्) ।
 त्रैराशिकेन मध्यानां द्वादशांशं परित्यजेत् ॥ ३ ॥

इत्युच्छ्रितिस्तदर्धेन सर्वेषामपि विस्तरः ।
 उच्छ्रायमुत्तमानां तु कुर्यादष्टांशवर्जितम् ॥ ४ ॥
 विस्ताराङ्गुलसंयु(क्तां?क्तं)कुर्यादतिकनीयताम् ।
 चतुःषष्टिशृङ्गद्वारमुदयेनार्धविस्तृतम् ॥ ५ ॥
 विस्तारहस्ततुल्यानि षष्ट्या पञ्चाशताथवा ।
 संयुतान्यङ्गुलानि स्यादुच्छ्रायोऽर्धेन विस्तृतिः ॥ ६ ॥
 गृहोत्सेधेन वा त्र्यंशहीनेन स्यात् सप्तुच्छ्रितिः ।
 तदर्धेन तु विस्तारो द्वारस्येत्यपरो विधिः ॥ ७ ॥
 द्वारोच्छ्रायकरैस्तुल्येष्वङ्गुलेषु विनिक्षिपेत् ।
 चत्वारि पेद्यापिण्डः स्यात् सपादं विदधीत तम् ॥ ८ ॥
 सार्धं वा सत्रिभागं वा द्विगुणं चाधिकं न तु ।
 एवं कृते भवेद् द्वारपेद्याया विस्तृतिः स्फुटा ॥ ९ ॥
 सार्धेन पेद्यापिण्डेन पि(ण्डं स्या?ण्डस्यो)दध्वरो भवेत् ।
 सार्धस्तु पेद्याविस्तारः स्यादुदुम्बरविस्तृतिः ॥ १० ॥
 पेद्यापिण्डेन तुल्या स्याच्छाखाया विस्तृतिः शुभा ।
 सार्धया वैतया रूपशाखाया अपि विस्तृतिः ॥ ११ ॥
 विस्तारार्धेन पेद्यायाः खल्वशाखा विधीयते ।
 रूपशाखासमा वा स्यात् सार्धा वा बाह्यमण्डला ॥ १२ ॥
 पादौना त्र्यंशहीना वा विस्तारादर्धमेव वा ।
 प्रासादेषु च तुल्यः स्याद् भारशाखाविनिर्गमः ॥ १३ ॥
 आद्या शाखा भवेद् देवी द्वितीया नन्दिनीति च ।
 तृतीया सुन्दरी नाम चतुर्थी स्यात् प्रियानना ॥ १४ ॥
 भद्रेति पञ्चमी शाखा प्रशस्ताः पञ्च वैश्वरि ।
 अतोऽधिकस्तु याः शाखा गृहद्वारि न ताः शुभाः ॥ १५ ॥
 विस्तारात् षोडशो भागश्चतुर्हस्तसमन्वितः ।
 तलोच्छ्रयः प्रशस्तोऽयं भवेद् विदितवेश्मनाम् ॥ १६ ॥

१. 'ततः', २. 'तु', ३. 'तेषां कनिष्ठवेश्मना।' ख. पाठः ।

सप्तहस्तो भवेज्ज्येष्ठे मध्यमे षट्करोन्मितः ।
 पञ्चहस्तः कनिष्ठे तु विधातव्यस्तथोदयः ॥ १७ ॥
 ज्येष्ठे भवेत् सप्तदशहस्ताच्छाला षड्विस्तृता ।
 मध्यमे दशहस्ताश्च तु पञ्चहस्तात् कनीयसि ॥ १८ ॥
 उदुम्ब्रं(वा?रस्य) ब्राह्मं(स्व?ल्यात्) तलन्यासं तु कारयेत् ।
 तलन्याससमं पञ्चलिन्दस्य परिग्रहे ॥ १९ ॥
 द्वारविस्तारपादेन स्तम्भकोटिर्विधीयते ।
 साष्टांशेनाधिकेनाथ सत्रिभागेन वा पुनः ॥ २० ॥
 कुर्यादेकादशांशेन तथास्यैव प्र(या?णा)लिनीम् ।
 स्तम्भान् कुर्याद्विंशतिःशान्त्रव द्वादशधाथवा ॥ २१ ॥
 भागैस्ततः स्वार्धसमैरर्धभागसमन्वितैः ।
 अधस्तादष्टभागा स्यात् स्तम्भस्य प्रतिपालना ॥ २२ ॥
 स्तम्भमूलस्य विस्तारादर्धेन स्थलनिर्गमः ।
 तदर्धेन विधातव्यो दगूरकविनिर्गतः ॥ २३ ॥
 उत्कालकसमुच्छ्रायः स्तम्भपिण्डसमः शुभः ।
 कुम्भिकोत्कालवत् पिण्डे विस्तारेऽष्टांशसम्मिता ॥ २४ ॥
 प्रागुक्तस्तम्भभागेन सपादेन विधीयते ।
 दीर्घत्वमाद्यपत्राणां शेषाणां पादहानितः ॥ २५ ॥
 पादः पादो भवेन्न्यूनैः पत्राणां रसनोच्छ्रयात् ।
 सार्धभागोच्छ्रिता कार्या रसना कण्टकोपमा ॥ २६ ॥
 सार्धपादोच्छ्रिता यद्वा जङ्घा शेषं यथोदितम् ।
 इत्थं स्यात् षट्कस्तम्भो युक्त्या युक्तस्वरूपकैः ॥ २७ ॥
 अष्टाश्रो वा विधातव्यः स्तम्भसूत्रपरिक्रमात् ।
 तद्विस्तारसमं त्यक्तोत्सेधं भागान् विभाजयेत् ॥ २८ ॥
 अष्टाश्रच्छेदमानेन बाह्यसूत्रानुपलम्बान् ।
 विदध्यान्मध्यभागे तु कोणांश्च पश्चिकाकुलान् (?) ॥ २९ ॥

१. 'म्ब + + बाह्यं त' (?), २. 'नप' ख. पाठः ।

घटिका पुष्पमालाभिः पल्लवैश्चोपशोभिता ।
 छेदभागः समः कार्यो वहिर्भागविवर्जितः ॥ ३० ॥
 घटपल्लवको नाम स्तम्भोऽयं परिकीर्तितः ।
 विहितो वेश्मनामेष स्वामिनः श्रेयसे भवेत् ॥ ३१ ॥
 कुबेरो वा विधातव्यः षोडशाश्रक्रियान्वितः ।
 ऊर्ध्वतः पल्लवाकीर्णो जङ्घास्य चतुरश्रिका ॥ ३२ ॥
 श्रीधरश्च भवेद् वृत्तः कल्पनास्य कुबेरवत् ।
 एवं गृहाणां चत्वारः स्तम्भा लक्ष्मभिरीरिताः ॥ ३३ ॥
 स्तम्भमूलस्य विस्तृत्या तल्प(दृष्ट)स्य विस्तृतिः ।
 सपादया विधातव्या बाहुल्यं पादहीनया ॥ ३४ ॥
 स्तम्भेन तुल्यं विस्तारे बाह्व्ये पदसम्मितम् ।
 हीरग्रहणमायामे स्तम्भाग्रात् त्रिगुणं भवेत् ॥ ३५ ॥
 हीरग्रहणविस्तारं भागात् सप्त प्रकल्पयेत्(?) ।
 तत् स्यात् सृष्टोत्तरं भागं भागेनेष्टं प्रवेशनम् ॥ ३६ ॥
 तस्याभस्तात् त्रिकण्ठेन त्रिभागं लम्बितेन च ।
 लिखेदुभावर्धचन्द्रौ पार्श्वयोरुभयोरपि ॥ ३७ ॥
 खल्वं कृत्वा ततो मध्यं भागद्वयमधोगतम् ।
 कुर्यात् त्रिकण्ठकं कान्तं तुम्बिकामथ लम्बिकाम् ॥ ३८ ॥
 द्वयोर्मध्येऽपरं भूयो द्विभागस्थं च कण्ठकम् ।
 तुम्बिकां लम्बमानां वा पत्रजातिविभूषिताम् ॥ ३९ ॥
 तस्याश्चापरतीरं स्यात् पञ्चपत्र्या विभूषितम् ।
 तल्पपट्टसमः पेट्रो विस्तारात् पिण्डतोऽपि च ॥ ४० ॥
 पट्टव्यंशेन तीरे स्यात् पट्टपिण्डार्धनिर्गमः ।
 स्तम्भाग्रेण समा कार्या विस्तारस्थौल्यतस्तुला ॥ ४१ ॥
 तदर्धेन जयन्तीनां कर्तव्ये पिण्डविस्तृती ।
 ताभ्यो विधेयाः पादोनाः सन्धिपाला यदृच्छया ॥ ४२ ॥
 निर्युद्हेषु च ये पट्टाः पादोनांस्तांस्तु कारयेत् ।
 तुलापट्टाश्च पादोनास्तदर्धेन जयन्तिकाः ॥ ४३ ॥

तुलार्धेन विधातव्या प्रतिमोकस्य विस्तृतिः ।
 पट्टस्योपरि कण्ठः स्याद् भूषितो रूपकर्मणा ॥ ४४ ॥
 वेदिका(जैजा)लरूपाद्या निर्यूहे संप्रशस्यते ।
 विधातव्या च सच्छत्रा निवद्भ्राङ्गैत्रापिका ॥ ४५ ॥
 स्तम्भपट्टां(शुस्तु) विस्तीर्णान् सपादांस्तत्र कल्पयेत् ।
 तुलापिण्डाः समाः कार्याः सङ्ग्रहैः सुदृढैर्युताः ॥ ४६ ॥
 वेदिकाजालसम्पन्नं तलं कार्यं मनोरमम् ।
 भूमौभूमौ भवेत् तच्च द्वादशांशविवर्जितम् ॥ ४७ ॥
 प्रणाल्यः सर्वतः कार्या मूलग्राहाग्रनिर्गमाः ।
 दण्डच्छाद्यं गृहेषु स्याज्ज्ञेयं तच्च चतुर्विधम् ॥ ४८ ॥
 भूताख्यं तिलकं तद्वन्मण्डलं कुमुदं तथा ।
 गृहच्छाद्येषु तेषु स्यादुच्छ्रायोऽपि चतुर्विधः ॥ ४९ ॥
 क्षेत्रतुर्यांशतः कार्यो दैर्घ्येणच्छाद्यदण्डकः ।
 तदर्धं मुष्टिकायामो दण्डेऽव्यंशेन लम्बना ॥ ५० ॥
 चतुरश्रं समं कान्तं मधुरं सुदृढं घनम् ।
 वेर्षमनां छाद्यकं कार्यं भूतं नाम्ना सुपूजितम् ॥ ५१ ॥
 तस्यैवाष्टादशो भागो यदा स्यादुच्छ्रायेऽधिकः ।
 उदयस्तिलको नाम शस्तः स गृहकर्मणि ॥ ५२ ॥
 द्वाभ्यामुच्चतरः पूर्वो मण्डलः कुमुदस्त्रिभिः ।
 अभित्ति(स्थेस्थं) भवेच्छा(द्येद्यं) चन्द्रेखाविभूषितम् ॥ ५३ ॥
 गुणरागान्विता भित्तिर्यद्वा घनचयात्मिका ।
 तत्रच्छाद्यं भवेच्चान्यद्वधारणसंज्ञितम् ॥ ५४ ॥
 सिंहकर्णकपोतालीघण्टाकर्णार्धपक्षगाः ।
 ध्वजच्छत्रकुमारांश्च गृहेषु परिवर्जयेत् ॥ ५५ ॥

१. 'का' ख. ग. पाठः । २. 'णकवा' ग. पाठः । ३. 'ला' ख. ग. पाठः ।
 ४. 'च्छाद्य' ग. पाठः । ५. 'ण्डं', ६. 'श्मसुच्छा', ७. 'स्तः', ८. 'न्द्रे',
 ९. 'अ' ख. ग. पाठः ।

न पक्षराजिध्वजसिंहकर्णकुमारवृष्ट्याः समरालपट्टीः ।

न प्रस्वर्लाभानि नैचैत्र एत्राण्यायो जयेद् वेशमसु मङ्गलार्थी ॥ ५६ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

ग्रहद्रव्यप्रमाणानि नामाष्टाविंशोऽध्यायः ॥

अथ शयनासनलक्षणं नाम एकोनत्रिंशोऽध्यायः ।

इदानीमभिधास्यामः शयनासनलक्षणम् ।

शुभाशुभपरिज्ञानं येन सम्यक् प्रजायते ॥ १ ॥

मैत्रे मुहूर्ते पुण्यस्थे शीतरश्मी शुभेऽहनि ।

सम्पूज्य देवताः सम्यक् कर्मारम्भं समाचरेत् ॥ २ ॥

वृक्षास्तत्र प्रशस्यन्ते चन्दनस्तिनिशोऽर्जुनः ।

तिन्दुकः साँलशाकौ च शिरीषासनधन्वनाः ॥ ३ ॥

हरिद्रुदेवदारुश्च स्यन्दनोकौ सपत्रका ।

श्रीपर्णी दधिपर्णश्च शिशपान्येऽपि ये शुभाः ॥ ४ ॥

गृहकर्मणि ये नेष्टा वृक्षास्तेऽत्रापि निन्दिताः ।

हेम्ना रूप्येण चानद्धा गजदन्तेन वा शुभा ॥ ५ ॥

आरकूटेन वा नद्धा शय्या कार्या विचक्षणैः ।

पूर्वच्छिन्नं यदा दारु शयनासनहेतवे ॥ ६ ॥

आदीयते तदारम्भे निमित्तान्युपलक्षयेत् ।

दध्यक्षतान् पूर्णकुम्भं रत्नानि कुसुमानि वा ॥ ७ ॥

सुगन्धद्रव्यवस्त्राद्यान् मत्स्याश्वयुगलं तथा ।

मत्तवारणमन्यांश्च शुभान् वीक्ष्यादिशेच्छुभम् ॥ ८ ॥

१. 'रा', २. 'नरैव' ख. ग. पाठः । ३. 'शा' क. पाठः । ४. 'भाः ।
सर्वदन्तमयी शय्या हेमरत्नान्विता शुभा । ५' क. ख. ग. पाठः ।

कर्माङ्गुलं समुद्दिष्टं वितुपैरष्टभिर्यवैः ।
 अष्टोत्तरशतं तेषां शय्या ज्येष्ठा महीभुजाम् ॥ ९ ॥
 मर्ध्या महीभुजां शय्या शतं स्याच्चतुरुत्तरम् ।
 शतं कनीयसी प्रोक्ता नृपाणां विजयावहा ॥ १० ॥
 नवतिर्नृपपुत्रस्य मन्त्रिणः सा पटुज्जिता ।
 द्वादशोना बलपतेस्त्रिपदकोना पुरोधसः ॥ ११ ॥
 आयामार्धेन विस्तारं सर्वं शय्यासु कल्पयेत् ।
 यद्वा निजाष्टभागेन षड्भागेनाथवाधिकम् ॥ १२ ॥
 विप्राणां शस्यते शय्या दैर्घ्येणाङ्गुलसप्ततिः ।
 द्वाभ्यां द्वाभ्यामङ्गुलाभ्यां हीना स्याच्छेषवर्णिनाम् ॥ १३ ॥
 बाहल्यमुत्पलस्य स्यादुत्तमस्याङ्गुलत्रयम् ।
 अङ्गुलद्वितयं सार्धं मध्यस्य द्वे कनीयसः ॥ १४ ॥
 बाहल्यमीशादण्डस्य कुर्यादुत्पलसम्मितम् ।
 सार्धं सपादं सत्र्यंशं तस्य विस्तारमुत्पलात् ॥ १५ ॥
 विस्तारार्धेन शय्यायाः स कुष्यस्य विधीयते ।
 तत्पादस्योद(यो?यौ) मध्यहीनौ द्विचतुरुज्जितौ ॥ १६ ॥
 अर्धेन मध्यविस्तारान्मध्ये बाहलयमिष्यते ।
 त्रिभागहीनैमिच्छन्ति पादोर्नमपि केचन ॥ १७ ॥
 स्थौल्येन पादोऽधः शीर्षादुत्पलेन समो भवेत् ।
 मध्ये सपादः सार्धं तले वृद्धिः क्रमेण सां ॥ १८ ॥
 षड्भागोऽस्याधिको यद्वा मध्ये त्र्यंशाधिकस्तले ।
 तत्कुष्यमुत्पलत्र्यंशो मूले तत्सार्धमग्रतः ॥ १९ ॥
 उत्सेधतुल्यो विस्तारः कार्यो वा अङ्गुलाधिकः ।
 सपत्रकलिकापत्रपुटग्रासविभूषितः ॥ २० ॥
 कुर्यात् प्रदक्षिणाग्राणि शय्याज्ञानि समन्ततः ।
 ऊर्ध्वाग्रा निखिलाः पादाः स्वामिनो वृद्धिहेतवे ॥ २१ ॥

१. 'ध्या' नृपतेः 'श' ख. ग. पाठः । २. 'ष्टि' ख. पाठः । ३., ४. 'सा' क. पाठः । ५. 'सः' ख. पाठः ।

श्रेष्ठैकद्रव्यजा शय्या मिश्रद्रव्या न शस्यते ।
 एकदारुं प्रशंसन्ति द्विदारुर्भयमावहेत् ॥ २२ ॥
 त्रिदारुयटितायां तु स्वामिनो नियतो वधः ।
 शय्यायां जायते यस्मात् तस्मात् तां परिवर्जयेत् ॥ २३ ॥
 मूलमग्रेण संयुक्तमपसव्यं विगर्हितम् ।
 मूलं मूलेन वा विद्धमेकाग्रे द्वे च दारुणी ॥ २४ ॥
 मध्ये व्रणो मृत्युकरस्त्रिभागे व्याधिकारकः ।
 केशावहश्चतुर्भागे शिरस्थो द्रव्यहानिकृत् ॥ २५ ॥
 निर्दोषगात्रे पर्यङ्के पापस्वप्नो न दृश्यते ।
 ग्रन्थिकोटरवत् कुर्यात् तस्मान्न शयनासनम् ॥ २६ ॥
 आसनं शयनीयं च ग्रन्थिकोटरवर्जितम् ।
 बहुपुत्रकरं प्राहुर्धर्मकामार्थसाधनम् ॥ २७ ॥
 आरोहणे प्रचलति शयने कम्पते तथा ।
 विदेशयानकलहौ ते क्रमेण प्रयच्छतः ॥ २८ ॥
 सुश्लिष्टां तामतः कुर्यान्निर्दोषां वर्णशालिनीम् ।
 दृढां स्थिरां च स्थपतिः पत्युः कामविवृद्धये ॥ २९ ॥
 निष्कुटं कोलदृक् क्रोडनयनं वत्सनाभकम् ।
 कालकं बन्धकं चेति छिद्रसंक्षेप ईरितः ॥ ३० ॥
 घटवत् सुषिरं मध्ये सङ्कटास्यं च निष्कुटम् ।
 कोलाक्षं नीडमिच्छन्ति माषनिष्पावमात्रकम् ॥ ३१ ॥
 अध्यर्धपर्वदीर्घं च विवर्णं विपमं तथा ।
 तदिह क्रोडनयनं छिद्रमाहुर्महर्षयः ॥ ३२ ॥
 भिन्नं पर्वमितं वामावर्तं स्याद् वत्सनाभकम् ।
 कालकं कृष्णकान्तिं स्याद् विनिर्भिन्नं तु बन्धकम् ॥ ३३ ॥
 छिद्रं दारुसवर्णं यत् तन्नो शुभकरं तथा ।
 निष्कुटेऽर्थक्षयः कोललोचने कुलविद्रवः ॥ ३४ ॥

१. 'मा' क. पाठः । २. 'क', ३. 'श्यायां कम्पतेऽथवा ।', ४. 'न्धु' ख. पाठः ।

शस्त्राद् भीः क्रोडनयने वत्सनाभे रुजो भयम् ।
 कालके बन्धकाख्ये च कीटविदे च त्रौ शुभम् ॥ ३५ ॥
 सर्वत्र प्रचुरग्रन्थि दारु सर्वमभिलषम् ।
 शय्यार्थे कथितैः क्लृप्तं दारुभिः अस्वमासनम् ॥ ३६ ॥
 उपवेशसुखं मानं प्रशस्ताय इकस्मिन्नाम् ।
 पुष्करः सुदृढस्तथ वृत्तोऽङ्गुलचतुष्टयात् ॥ ३७ ॥
 आरभ्य विस्तरात् कार्यस्वावम् यावन्नवाङ्गुलम् ।
 पुष्करव्यासतो दण्डस्तस्य कार्यकर्तुर्गुणः ॥ ३८ ॥
 फलकः पुष्करार्धेन तत्तुल्यध्यास्य शूलकः ।
 स्थूलः स्याच्चतुरंशेन दण्डपुष्करविस्तरात् ॥ ३९ ॥
 स्वातं च पुष्करस्यान्तस्तावद् नाम्नीर्यमिष्यते ।
 प्रशस्तसारदारुस्थः कर्तव्योऽस्य प्रशोजनम् (?) ॥ ४० ॥
 परिवेषणमन्यञ्च पच्यमानानैवदृक्कम् (?) ।
 कार्यैः कङ्कतकः श्लक्ष्णः वज्रस्तम्बुद्ददारुजः ॥ ४१ ॥
 आरभ्य दैर्घ्येणाष्टभ्यः स्याद् यावद् द्वादशाङ्गुलम् ।
 सार्धाङ्गुलं चतुर्भागं विस्तारेण च दैर्घ्यतैः ॥ ४२ ॥
 मध्ये च तस्य बाह्व्यं विस्ताराष्टांशतो भवेत् ।
 एकतः स्थूलविस्तारा भवेद्युस्तस्य दन्तकाः ॥ ४३ ॥
 अन्यतस्तु घनाः सूक्ष्मास्तीक्ष्णाः कार्यस्तथाग्रतः ।
 मध्ये त्रिभागधुत्तरज्य दन्तका भागयोर्द्वयोः ॥ ४४ ॥
 त्रिभिर्भागि दृते तेषां न शेषस्तान् चिर्वर्जयेत् (?) ।
 गजदन्तमयः श्रेष्ठस्तथा शाखोद्धृत्तजः ॥ ४५ ॥
 मध्यमो दारुभिः शेषैर्जघन्योऽसारदारुजः ।
 रूपकैः स्वस्तिकाद्यैर्वा स मध्ये स्याद्लङ्कृतः ॥ ४६ ॥
 यूकाद्यपनये केशचिवेके चोपपुञ्जयेत् ।
 अङ्गुलेनाधिके पादात् कार्ये दैर्घ्येण पादुके ॥ ४७ ॥

१. 'रः' ख. पाठः । २. 'स्य यावद् गा', ३. 'त्रयण्ट' कं. पाठः
 ४. 'हे', ५. 'सद्यङ्गुलं', ६. 'ताम्' ख. पाठः ।

कृतायां पञ्चधा तस्यां कुर्याद् भागत्रयं पुरः ।
 पश्चाद् भागद्वयं तत्र सङ्ग्रहोऽस्या विधीयते ॥ ४८ ॥
 अङ्गुलत्रयमुत्सेधो विस्तारोऽङ्गुलानुसारतः ।
 अङ्गुल्यङ्गुष्ठयोर्मध्यभागे मत्स्याद्यलङ्कृतौ ॥ ४९ ॥
 कर्तव्यां कीलकौ काष्ठदन्तशृङ्गादिसम्भवा ।
 गजेन्द्रदन्तः श्रीखण्डश्रीपर्ण्यौ मेपशृङ्गिका ॥ ५० ॥
 शस्ताः पादुकयोः शाकक्षीरिणीचिरविल्विकाः ।
 इदमिह शयनानामासनानां च लक्ष्म
 प्रकटितमनु दर्व्याः कङ्कतस्यापि सम्यक् ।
 शुभमथ विपरीतं पादुकानां च विद्वान्
 सकलमिति विदित्वा पूज्यतामेति लोके ॥ ५१ १/२ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रभारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे
 शयनासनलक्षणं नाम एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥

अथ राजगृहं नाम त्रिंशोऽध्यायः ।

अष्टोत्तरशतं ज्येष्ठं मध्यं स्यान्नवतिं करान् ।
 जवन्यं सप्ततिकरान् राजवेश्म प्रशस्यते ॥ १ ॥
 अतो हीनं न कर्तव्यं महतीं श्रियमिच्छता ।
 चतुरश्रीकृते क्षेत्रे दशधा प्रविभाजिते ॥ २ ॥
 भागार्धं शस्यते भित्तिरादिकोणसमाश्रिता ।
 चतुष्को^१ भागिको मध्ये चतुःस्तम्भसमन्वितः ॥ ३ ॥
 अलिन्दस्तद्ग्रहिः कार्यः स्तम्भैर्द्वादशभिर्वृतः ।
 विशत्या स्याद् वरैर्युक्तो द्वितीयोऽलिन्दकस्ततः ॥ ४ ॥

१. 'ह्य' क. पाठः । २. 'ध्वे', ३. 'र्णी' ख. पाठः । ४. 'ष्के' क. पाठः ।

स्यादष्टाविंशतिस्तम्भस्तृतीयश्चाप्यलिन्दकः ।
 षट्त्रिंशता चतुर्थश्च स्तम्भानां परिकीर्तितः ॥ ५ ॥
 एवं स्तम्भशतं मध्ये प्रोक्तं पृथ्वीजये बुधैः ।
 द्वाराणि चास्य चत्वारि पञ्चशाखानि जायते(?) ॥ ६ ॥
 चत्वारो निर्गमास्तस्य प्रोक्ताः सर्वे त्रिभागिकाः ।
 दिक्षु सर्वासु कर्तव्यमेवं भद्रनिवेशनम् ॥ ७ ॥
 अर्धेन मध्यमित्तस्तु भित्तिर्भद्र(स्त्र?त्र)ये भवेत् ।
 भद्रेभद्रे धराणां स्याद् विंशतिश्चाष्टभिर्धुता ॥ ८ ॥
 मुखभद्रं भवेद् युक्तं वेदिकामत्तवारणैः ।
 क्षेत्रभागोदयाद्या भूराभूमिफलकान्तरम् ॥ ९ ॥
 आदिभूम्युदयार्धेन पीठं चास्य प्रकल्पयेत् ।
 भागान् नवोदयं कृत्वा भागेनैकेन कुम्भिका ॥ १० ॥
 कर्तव्याष्टांशयुक्तेन स्तम्भो भागचतुष्टयै ।
 पादयुक्तं विधातव्यो भागेनोत्कलकं तथा ॥ ११ ॥
 हीरग्रहणकं कार्यं भागं पादविवर्जित(तः?तम्) ।
 सपादभागिकः पट्टः स्तम्भकेन समन्वितः ॥ १२ ॥
 पट्टार्धेन जयन्त्यः स्युर्भूमौभूमावयं क्रमः ।
 क्लृप्तभागोदयार्धं भूमिष्वन्यासु हीयते ॥ १३ ॥
 पञ्चभागप्रमाणं तु सच्छाद्यं नवमं तलम् । ३९
 वेदिकाया अधश्छाद्यं सार्धभागत्रयोन्मितम् ॥ ॥
 कण्ठेन युक्तं कर्तव्यं वेदिका पिहिता यथः ॥ ॥
 तस्याः क(ण्ठे?ण्ठो) विधातव्यस्तन्मध्ये (तद्वयी) गिकः ॥ १५ ॥
 वेदिकाविस्तरः कार्यो भागांस्तत्रार्ध ॥ ॥
 वेदिकोपरि घण्टा च सार्धभागैश्चतु ॥ ॥
 ६ ॥

१. 'त्ति', २. 'म', ३., ४. 'यो', ५. 'त्रेष कौर्त्तिपाठः । ६. 'यः' ख. पाठः ।
 ७. 'ग' क, 'मः' ख. पाठः । ८. 'स्थाप्यं' म(पि?नि) 'धै' क. पाठः । १०. 'था
 शोभमुदयार्धवती(?) तस्याः', ११. 'गं' ख

भागद्वयं स्यात् तु कण्डः षट् तु एश्वभिः ।
 चतुर्भिश्च द्वितीयं च तृतीयं च त्रिभिस्ततः ॥ १७ ॥
 सर्वशीर्षश्च दातव्यो यथाशोभं यथावृत्ति ।
 क्षेत्रभागसमः कार्यः कलशश्चूलाकावधेः ॥ १८ ॥
 उदयार्धेन भूमेः स्युरन्तराणि तलानि च ।
 यथाशोभं तु कर्तव्यं पीठं तस्य सुशोभितम् ॥ १९ ॥
 सार्धभागद्वयं चास्य कार्या खुरधरण्डिका ।
 जङ्घा भागचतुष्कं च ततश्छाद्यं प्रयोजयेत् ॥ २० ॥
 भागद्वयं च पादोनं छाद्यपिण्डः प्रकीर्तितः ।
 निर्गमोऽस्य चतुर्भागो हंसारुयस्तस्य चोपरि ॥ २१ ॥
 पादोनभागं कर्तव्यं ततश्छाद्यं द्वितीयकम् ।
 जङ्घा भूमिचतुष्केण प्रासादस्य प्रकल्पयेत् ॥ २२ ॥
 चतुर्थभूमिकामूर्ध्नि ततो गुण्डा(न्) निवेशयेत् ।
 क्षणक्षणप्रवेशेन कार्याः शेषास्तु भूमिकाः ॥ २३ ॥
 वेदिका च यथोक्ता स्यात् सघण्टा कलशान्विता ।
 रेखाशुद्ध्या च कर्तव्या भुङ्क्ते सर्वे यथायथम् ॥ २४ ॥
 अर्धोदयं विधा कृत्वा तृतीयराज्या भजेत् ।
 वामनश्च पत्रश्च कुवेरो च त्र्यम्बकः ॥ २५ ॥
 हंसपृष्ठो महाभोगी नारदः सप्तर्षी जयः ।
 अनन्तो दाम्पत्यस्तेषां विधातकवशादमी ॥ २६ ॥
 विधातव्याः त्रिभिर्गुण्डैस्त्रैस्वाप्रसिद्धये ।
 तमङ्गवेदिका न कर्त्तव्याः तत्राशोभितम् ॥ २७ ॥
 तत्रे दक्षिणदिशि विधातव्याः शालाविभूषितम् ।
 कर्माढ्यं बहुचिन्तितं भित्तिर्वापि पृथिवीजयम् ॥ २८ ॥
 प्रासादाश्च महान् यथास्तं सप्तोदयाः ।
 अर्धोदयेन लघवाः कार्यः सप्तकोणादयं क्रमः ॥ २९ ॥

१. 'त' क. पाठः । २. 'युक्तो द्वि' । ३. 'म' ख. पाठः । ४. 'ण' क. पाठः ।
 ५. 'क' ख. पाठः । ६. 'ये', ३.

भूम्यष्टकादभ्युदयः क्षेत्रविस्तारसम्मितः ।
 यतस्तव वधे प्रोक्तः प्रासादोऽन्यद् विभूषणम् (?) ॥ ३० ॥
 बहवो निकरा येषु प्राङ्गणं तेषु दीयते ।
 रेखायां प्रथमायां वा द्वितीयायामथापि वा ॥ ३१ ॥
 तृतीयायां वा रेखायां तत्र संवरणाः स्मृताः ।
 अयं भूम्युदयः कार्यः क्षेत्रे दशविभागिके ॥ ३२ ॥
 न्यूनाधिकविभक्ते तु कार्यः स्यादनुसारतः ।
 मुक्तकोणस्य लक्ष्माथ प्रक्रमागतमुच्यते ॥ ३३ ॥
 चतुरश्रीकृते क्षेत्रे भागद्वादशकाङ्किते ।
 भागश्चतु(ष्टो?ष्को) मध्येऽस्य चतु(र्द्वा?र्ध)रविभूषितः ॥ ३४ ॥
 भागेन च ततोऽलिन्दो धरद्वादशकान्वितः ।
 तद्वद् द्वितीयालिन्दोऽपि विंशत्या धारितो धरैः ॥ ३५ ॥
 तृतीयश्च धरैरष्टाविंशत्यालिन्दको भवेत् ।
 षट्त्रिंशता धरैर्युक्तः कार्योऽलिन्दश्चतुर्थकः ॥ ३६ ॥
 चतुश्चत्वारिंशता स्याद् धरैर्युक्तश्च पञ्चमः ।
 भागार्धं कारयेद् भित्तिं सार्धं भागं विमुच्य तु ॥ ३७ ॥
 भागत्रयं ततः कुर्यात् प्राग्ग्रीवं दैर्घ्यविस्तृतौ ।
 विस्तृतौ निर्गमे चैषां भद्रं भागेन कल्पयेत् ॥ ३८ ॥
 भागिकं निर्गतं तस्मान्मध्येऽन्यद् भद्रमस्य हि ।
 भागनिर्गमविस्तारं दिक्षु सर्वास्वयं विधिः ॥ ३९ ॥
 चतुःपञ्चाशता स्तम्भैरेकैकं भद्रमन्वितम् ।
 मध्ये वास्य चतुश्चत्वारिंशं स्तम्भशतं भवेत् ॥ ४० ॥
 षोडशाभ्यधिका च स्याद् भद्रस्तम्भशतद्वयी ।
 एवं धराणां सर्वेषां भवेत् षष्टं शतत्रयम् ॥ ४१ ॥
 पृथ्वीजयवदत्रापि शेषनिर्माणमिष्यते ।
 तृतीयभूमिकामूर्ध्नि निर्गमेष्वखिलेष्वपि ॥ ४२ ॥
 प्राङ्गणानि विधेयानि विशेषोऽत्रैष कीर्तितः ।
 सर्वतोभद्रसंज्ञेऽथ शत्रुमर्दननाम(पि?नि) ॥ ४३ ॥

अयमेव विधिः कार्यो मुण्डरेखाप्रसिद्धये ।
 श्रीवत्सस्यापि मध्ये स्यात् स्तम्भाद्यं मुक्तकोणवत् ॥ ४४ ॥
 सार्धं भागं परित्यज्य भागत्रितयविस्तृतम् ।
 कर्णप्राग्ग्रीवमेतस्य भागेन च विनिर्गतम् ॥ ४५ ॥
 भद्रं तस्यापि कर्तव्यं भागविस्तारनिर्गमम् ।
 मुक्तकोणवदस्यापि मध्यभद्रं विधीयते ॥ ४६ ॥
 अयं विधिः समग्रासु दिक्षु शेषं तु पूर्ववत् ।
 प्रतिभद्रं धरास्त्रिंशद् भवन्त्यस्य दृढाः शुभाः ॥ ४७ ॥
 शतं विंशमिदं (सर्व)धराणाभिद् कीर्तितम् ।
 एवं समस्तस्तम्भानां चतुःषष्टं शतद्वयम् ॥ ४८ ॥
 सर्वतोभद्रसंज्ञस्य लक्षभेदानीं प्रचक्ष्महे ।
 चतुरश्रीकृते क्षेत्रे चतुर्दशविभाजिते ॥ ४९ ॥
 भागिकः स्याच्चतुष्कोऽस्य चतुःस्तम्भविभूषितः ।
 स्तम्भैर्द्वादशभिर्धुक्वतः प्रथमः स्यादलिन्दकः ॥ ५० ॥
 स्तम्भविंशतिसंयुक्तो द्वितीयः स्यादलिन्दकः ।
 स्यादष्टाविंशतिस्तम्भस्तृतीयः स्या(प्यदि)लिन्दकः ॥ ५१ ॥
 पत्रिंशता चतुर्थः स्यादलिन्दो भूषितो धरैः ।
 पञ्चमः स्याच्चतुश्चत्वारिंशता भूषितो धरैः ॥ ५२ ॥
 द्वापञ्चाशद्धरः षष्ठः सर्वेऽप्येतेऽस्य भागिकाः ।
 भागार्धं शस्यते भित्तिः सर्वतः सुदृढा यना ॥ ५३ ॥
 सार्धभागं परित्यज्य भागत्रितयविस्तृतः ।
 कर्णप्राग्ग्रीवकश्च स्याद् भागैकं च निर्गमः ॥ ५४ ॥
 भद्रमस्यापि कर्तव्यं भागनिर्गमविस्तृतम् ।
 मध्ये भद्रं विधातव्यं भागद्वयविनिर्गतम् ॥ ५५ ॥
 अस्यापि भद्रं मध्ये स्याद् भागत्रितयविस्तृतम् ।
 भागिको निर्गमश्चास्य तदन्तर्भागनिर्गतम् ॥ ५६ ॥

१. 'यस्या', २. 'त', ख. पाठः । ३. 'द्र' क. ख. पाठः ।

भागविस्तारसंयुक्तं भद्रमन्यत् प्रकल्पयेत् ।
 दिक्षु सर्वास्वर्यं प्रोक्तो विधिर्भद्रप्रकल्पने ॥ ५७ ॥
 स्तम्भानामस्य कर्तव्यं मध्ये षण्णवतं शतम् ।
 भद्रेष्वेषु च सर्वेषु भवेत् षष्ट्यधिकं शतम् ॥ ५८ ॥
 समेन प्रविभागेन स्तम्भानामेकसङ्ख्यया ।
 इत्थं समस्तस्तम्भानां षट्पञ्चाशं शतत्रयम् ॥ ५९ ॥
 किन्तु जङ्घा भवेदस्य भूमिकात्रितयोन्मिता ।
 शत्रुमर्दनसंज्ञस्य धाम्नो लक्ष्माथ कथ्यते ॥ ६० ॥
 पृथ्वीजयसमं मध्ये भित्तिश्चापि तथाविधा ।
 सार्धं भागं परित्यज्य भागेनायतविस्तृतम् ॥ ६१ ॥
 भद्रं विद्ध्यत् तन्मध्ये भागत्रितयविस्तृतम् ।
 भद्रमेवं विधातव्यं भागत्रितयनिर्गतम् ॥ ६२ ॥
 पार्श्वयोर्भागिकं भद्रमाय(त्यां?त्या) विस्तरेण च ।
 भागत्रितयविस्तारं भागेनैकेन निर्गमम् ॥ ६३ ॥
 मध्यभद्रं ततोऽपि स्याद् भागेनायतविस्तृतम् ।
 क्रमोऽयं दिक्षु सर्वासु विधातव्योऽस्य सिद्धये ॥ ६४ ॥
 ऊर्ध्वं पृथ्वीजयस्येव कार्यमस्यापरं पुनः ।
 प्रतिभद्रं चतुश्चत्वारिंशत्स्तम्भसमन्वितम् ॥ ६५ ॥
 मध्ये स्तम्भशतं चास्य विधेयं सुदृढं शुभम् ।
 षट्सप्ततिस्तम्भशतद्वयमस्य भवेदिति ॥ ६६ ॥
 पञ्चानामपि चैतेषां हस्ताष्टशतमुत्तमम् ।
 मानमुत्सेधविस्तारात् कर्तव्यं श्रियमिच्छता ॥ ६७ ॥
 मध्यमाधमयोर्मानं कीर्तितं पृथिवीजये ।
 राज्ञः कीडार्थमन्यच्च कथ्यते गृहपञ्चकम् ॥ ६८ ॥
 क्षोणीविभूषणं त्वाद्यं पृथिवीतिलकं पञ्चम् ।
 प्रतापवर्धनं चान्यच्छ्रीनिवासं ततोऽपि च ॥ ६९ ॥

१. 'वं' क. पाठः । २. 'भद्रम' ख. पाठः ।

लक्ष्मीविलाससंज्ञं च पञ्चमं परिकीर्तितम् ।
 चतुरश्रीकृते क्षेत्रे दशभागैर्विभाजिते ॥ ७० ॥
 चतुष्को भागविस्तीर्णो मध्ये कार्यश्चतुर्धरः ।
 वहिश्च भागिकोऽलिन्दस्तदन्तेऽशत्रयायताः ॥ ७१ ॥
 कर्णप्रासादकाः कार्या भागत्रितयविस्तृताः ।
 तेषां षड्दारुकं मध्ये भित्तिर्भागार्धसम्मिता ॥ ७२ ॥
 तद्बहिर्भागनिष्क्रान्तो भद्रे भागं च विस्तृतः ।
 प्राग्ग्रीवत्रयसंयुक्तो भागिकालिन्दवेष्टितः ॥ ७३ ॥
 अर्धभागिकभिच्या च चतुष्को वेष्टितो भवेत् ।
 प्रासादोऽयं मनोहारी भवेदवनिशेखरः ॥ ७४ ॥
 चतुरश्रीकृते क्षेत्रे भागद्वादशभाजिते ।
 चतुष्को भागिको मध्ये बाह्यालिन्दौ च भागिकौ ॥ ७५ ॥
 नवकोष्ठांश्च कर्णेषु प्रासादान् विनिवेशयेत् ।
 षड्दारुकं च कर्तव्यं तेषामन्तरसंश्रयम् ॥ ७६ ॥
 ततोऽर्धभागिकी भित्तिः कर्तव्या सर्वतो वहिः ।
 भद्रे भागायतो भागविनिष्क्रान्तश्चतुर्दिशम् ॥ ७७ ॥
 चतुष्को भागिकोऽलिन्दवेष्टितश्च विधीयते ।
 अस्य भद्रत्रयं कार्यं भागविस्तारनिर्गमम् ॥ ७८ ॥
 अर्धभागिकभिच्या च वेष्टितं तद् विधीयते ।
 कर्णेकर्णे (सस्य)विस्तीर्णे द्वे भद्रे भागनिर्गते ॥ ७९ ॥
 प्रासादमेवं भुवनतिलकं परिचक्षते ।
 चतुरश्रीकृते क्षेत्रे भागद्वादशभाजिते ॥ ८० ॥
 चतुष्को भागिको मध्ये चतुःस्तम्भो विधीयते ।
 तद्बहिर्भागिकोऽलिन्दो द्वितीयोऽपि च भागिकः ॥ ८१ ॥
 नवकोष्ठांश्च कर्णेषु प्रासादान् विनिवेशयेत् ।
 षड्दारुकं च कर्तव्यं तेषामन्तरसंश्रयम् ॥ ८२ ॥

१. 'बु' क. पाठः । २. 'दि', ३. 'ताः' ख. ४. 'को' क. पाठः ।

ततोऽर्धभागिकी भित्तिः कर्तव्या सर्वतो बहिः ।
 भद्रे भागायतो भद्रविनिष्क्रान्तश्चतुर्धरः ॥ ८३ ॥
 चतुष्को भागिकालिन्दद्वयेन परिवेष्टितः ।
 त्रिभागविस्तृतं भद्रं तद्बहिर्भागनिर्गतम् ॥ ८४ ॥
 भागिकं प्रतिभद्रं च कुर्यादुभयतः समम् ।
 भागार्धं बाह्यतो भित्तिर्भद्रस्य परितो भवेत् ॥ ८५ ॥
 विधिरेष विधातव्यो दिक्ष्वेवं चतसृष्वपि ।
 विलासस्तबको नाम प्रासादोऽयं प्रकीर्तितः ॥ ८६ ॥
 कर्णप्राग्ग्रीवकौ द्वौ द्वौ शालाप्राग्ग्रीवकौ यदा ।
 स्यातामस्य तदा कीर्त्तिपताकः परिकीर्तितः ॥ ८७ ॥
 अस्यैव पीठे निर्मुक्तशालाभिः परितोऽष्टभिः ।
 अन्योन्यशालासंबद्धे यदासावेव दीयते ॥ ८८ ॥
 कर्णप्रासादकोपेतः कोणैः शालोज्जितैर्युतः ।
 प्रासादसुन्दरो ज्ञेयस्तदा भुवनमण्डनः ॥ ८९ ॥
 एते प्रोक्तौस्तलच्छन्दा जङ्घासंवरणादिकम् ।
 भूमिमानादिकं यच्च तत् पृथ्वीजयवद् भवेत् ॥ ९० ॥
 इदानीं कथ्यते लक्ष्म क्षोणीभूषणवेश्मनः ।
 पञ्चपञ्चाशता हस्तैः कल्पिते चतुरश्रके ॥ ९१ ॥
 विभक्ते चाष्टभिर्भागैश्चतुष्को भागिकः स्मृतः ।
 चतुर्भिरन्वितः स्तम्भैरलिन्दश्चास्य भागिकः ॥ ९२ ॥
 युक्तो द्वादशभिः स्तम्भैर्विंशत्या च द्वितीयकः ।
 स्यादष्टाविंशतिधरस्तृतीयश्चाप्यलिन्दकः ॥ ९३ ॥
 भित्तेरप्यर्धभागेन सार्धं भागं विमुच्यते ।
 भागपञ्चकविस्तीर्णं भद्रं भागेन निर्गतम् ॥ ९४ ॥
 तन्मध्यभद्रमन्यच्च भागत्रितयविस्तृतम् ।
 भागेन निर्गतं कार्यं भद्रमन्यत् ततोऽपि च ॥ ९५ ॥

१. 'ष्के', २. 'बृते', ३. 'कावल' ख. पाठः । ४. 'स्तम्भे ज' क. पाठः

भागेन विस्तृतं कार्यं भागेनापि च निर्गतम् ।
 दिक्षु सर्वासु कर्तव्यो विधिरेपोऽस्य सिद्धये ॥ ९६ ॥
 मध्यस्तम्भैश्चतुःषष्ट्या संयुक्तं सारदारुजैः ।
 प्रतिभद्रं धरैः कार्यमष्टादशभिरन्वितम् ॥ ९७ ॥
 षट्त्रिंशं शतमेवं स्यात् स्तम्भानामिह सर्वतः ।
 चतुर्द्वारमिदं कार्यं यशःश्रीकीर्त्तिवर्धनम् ॥ ९८ ॥
 पृथिवीतिलकस्याथ लक्षणं परिकीर्त्यते ।
 चत्वारिंशत्करे क्षेत्रे भागैर्भक्तेऽर्धषष्टकैः ॥ ९९ ॥
 भागिकः स्याच्चतुष्कोऽन्तश्चतुःस्तम्भविभूषितः ।
 अलिन्दोऽपि च भागेन स्तम्भैर्द्वादशभिर्युतः ॥ १०० ॥
 विशत्या च द्वितीयोऽपि भित्तिः स्यादस्य पादिका ।
 कर्णे प्रासादको भागैस्त्रिभिः स्यान्निर्गतायतः ॥ १०१ ॥
 अस्य भद्रद्वयं कार्यं भागनिर्गतविस्तृतम् ।
 कर्णप्रासादयोर्मध्ये भागपञ्चकविस्तृतम् ॥ १०२ ॥
 भागेन निर्गतं कार्यं भद्रं तस्यापि मध्यतः ।
 भागत्रितयविस्तीर्णं भागेनैकेन निर्गतम् ॥ १०३ ॥
 भद्रमस्यापि मध्येऽन्यद् भागेनायतनिर्गतम् ।
 स्तम्भाः षट्त्रिंशदन्तः स्युर्भद्रेष्वष्टौ शतद्वयम् ॥ १०४ ॥
 अथातः श्रीनिवासस्य लक्षणं सम्प्रचक्ष्महे ।
 पृथ्वीतिलकवन्मध्यमेतस्य परिकीर्त्यते ॥ १०५ ॥
 सपादं भागमुत्सृज्यं भागत्रितयविस्तृतम् ।
 भागेन निर्गतं चास्य भद्रमाद्यं प्रकल्पयेत् ॥ १०६ ॥
 तस्यापि मध्यवर्तन्यद् भागनिर्गतविस्तृतम् ।
 अन्वितं दशभिः स्तम्भैः सुदृढैस्तद् विधीयते ॥ १०७ ॥
 सर्वास्वपि च दिक्ष्वेवं विधेया भद्रकल्पना ।
 अस्य षट्सप्ततिः स्तम्भाः भवन्त्येकत्र सङ्ख्यया ॥ १०८ ॥

१. 'शःकीर्त्तिविव', २. 'द्वि' क. पाठः । ३. 'थ', ४. 'द्वं च यत्का'
 ख. पाठः । ५. 'कल्पते', ६. 'ष्ट' क. पाठः ।

प्रतापवर्धनस्याथ लक्ष्म साम्प्रतमुच्यते ।
 पञ्चविंशतिहस्ताङ्गे सार्धभागत्रयाङ्किते ॥ १०९ ॥
 मध्ये चतुष्को भागेन चतुर्भिः सम्भृतो धरैः ।
 अलिन्दो भागिकश्चास्य स्तम्भद्वादशकान्वितः ॥ ११० ॥
 पादिका भित्तिरेतस्य भद्रं चास्य प्रकल्पयेत् ।
 भागनिर्गमविस्तारं चतुःस्तम्भविभूषितम् ॥ १११ ॥
 विधिरेप समग्रासु दिक्षु कार्योऽस्य सिद्धये ।
 स्तम्भैर्द्वात्रिंशता युक्तो वहिरन्तरयं भवेत् ॥ ११२ ॥
 धराणां चैव सर्वेषां चतुःपष्टिः प्रकल्पना ।
 अथ लक्ष्मीविलासस्य सम्यग् लक्ष्माधुनोच्यते ॥ ११३ ॥
 प्रतापवर्धनस्येव मध्यमस्य प्रकल्पयेत् ।
 प्रतापवर्धनसमं सर्वतोऽप्येतदीरितम् ॥ ११४ ॥
 किन्त्वस्य पार्श्वभद्राणि भद्राणामेव कारयेत् ।
 कोणेष्वपि च भद्राणि पार्श्वयोरुभयोस्तथा ॥ ११५ ॥
 भागं(स्यश्च) निर्गमोऽप्येषां विशेषोऽस्मादयं मतः ।
 भद्रमस्य दशस्तम्भैर्मध्यं षोडशभिर्धरैः ॥ ११६ ॥
 चतुर्द्वारं भवेदेतदिच्छया क्षणमध्यगम् ।
 द्वारमन्यद् विधातव्यं स्वपदे स्यात् सुशोभितम् ॥ ११७ ॥
 भूमिभिः सार्धपष्टीभिर्विधेयः क्षोणिभूषणः ।
 अर्धाष्टमीभिश्च भवेत् पृथ्वीतिलकसंज्ञकः ॥ ११८ ॥
 स्यात् सार्धपञ्चमीभिस्तु श्रीनिवासोऽत्र भूमिभिः ।
 लक्ष्मीविलाससंज्ञोऽर्धपञ्चमीभिर्विधीयते ॥ ११९ ॥
 प्रतापवर्धनाख्योऽर्धचतुर्थीभिर्विधीयते ।
 राज्ञां पृथ्वीजयादीनि निवासभवनानि च ॥ १२० ॥
 क्षोणीविभूषणादीनि विलासभवनानि च ।
 यान्युक्तानि निवासाय विलासाय च भूभृताम् ॥ १२१ ॥

१. 'तो' क. पाठः । २. 'गास्या नि', ३. 'म्भं म', ४. 'म' ख. पाठः ।

तेषां पृथ्वीजयादीनां द्वारमानमथोच्यते ।
 चतुःपञ्चाशदंशो यो विस्तृतः सकरत्रयः ॥ १२२ ॥
 स द्वारस्योदयः प्रोक्तस्तदर्धेनास्य विस्तृतिः ।
 स्वोदयस्य त्रिभागेन पिण्डः स्तम्भेषु शस्यते ॥ १२३ ॥
 स्यात् सप्तविंशतिर्तमः सपादः सचतुष्करः ।
 गृहभागो भवेद् भूमिः प्रथमा राजवेश्मनाम् ॥ १२४ ॥
 भूच्छ्राये नवधा भक्ते तदंशकचतुष्टयम् ।
 निर्गमश्छाद्यकस्यांशद्वयं पादोनमुच्छ्रयः ॥ १२५ ॥
 तथान्तरावणी कार्या छाद्यकोच्छ्रायनिर्गता ।
 हीरग्रहणपिण्डार्धबाहल्या सा प्रशस्यते ॥ १२६ ॥
 तस्याः स्वमेव बाहल्यं पादोनं विस्तृतिः स्मृता ।
 अन्तरावणिकातुल्यो मदलाया विनिर्गमः ॥ १२७ ॥
 स्वनिर्गमात् तथा चास्याः सपादः स्यात् समुच्छ्रयः ।
 भूम्युच्छ्रयनवांशस्य पादोऽस्याः पिण्डमिष्यते ॥ १२८ ॥
 भूनवांशस्त्रिभागोनो मदलायाश्च विस्तृतिः ।
 * लुमामूलस्य स्तम्भार्धं विस्तारः परिकीर्तितः ॥ १२९ ॥
 तत्त्र्यंशादग्रविस्तीर्णा मूले साष्टांशयुग्ं भवेत् ।
 तुम्बिनी लम्बिनी हेला शान्ता कोला मनोरमा ॥ १३० ॥
 आध्माता चैत्यमूः प्रोक्ता लुमाः सप्त मनीषिभिः ।
 ऋजुः सा लम्बिनी तासामाध्माता कर्णगः स्मृता । १३१ ॥
 अन्तराले क्रमेण स्युः पञ्चान्याः परिकीर्तिताः ।
 स्तम्भे निदध्यान्मदलां छाद्यं धर्तुं दृढां शुभाम् ॥ १३२ ॥
 स्तम्भाभावे पुनर्न्यस्येत् कुड्यपट्टेऽपि तां सुधीः ।
 सप्त पञ्चाथवा तिस्रो मल्लच्छाद्ये लुमाः स्मृताः ॥ १३३ ॥
 क्रोणेष्वेता इमाभ्योऽन्याः कर्तव्याः प्राञ्जलाः समाः ।
 छाद्ये^१ कर्णात् क्वचित् कार्या मकराननभूषिताः ॥ १३४ ॥

१. 'मतःस' ख. पाठः । २. 'स्यां', ३. 'द्य' ख. पाठः ।

* 'लुपा' इति शिल्पशास्त्रे प्रसिद्धिः ।

तेऽपि विद्याधरोपेताः क्वचित् सगजतुण्डिकाः ।
 सकुम्भिकस्य स्तम्भस्य प्रविभज्योदयं त्रिधा ॥ १३५ ॥
 तत्र भागद्वयं कुर्याद् भागानर्धचतुर्थकान् ।
 तत्र पादोनभागेन राजितासनकं भवेत् ॥ १३६ ॥
 ततः सोलकलका वेदी साङ्घ्रिभागा विधीयते ।
 कूटागारसमांशार्धं कार्योऽर्चासनपट्टकः ॥ १३७ ॥
 स स्यादभी(ष्टो?ष्ट)विस्तारो भागोच्चं मत्तवारणम् ।
 स्वोदयस्य त्रिभागेन निर्यक्तं कार्योऽस्य निर्गमः ॥ १३८ ॥
 रूपकैः करणायाभिः(?)सुपत्रैरपि शोभितम् ।
 वेदिकादिकमप्यस्य रूपपत्राचितं शुभम् ॥ १३९ ॥
 आयसीभिः शलाकाभिः क्रीलकैश्च दृढीकृतम् ।

एतानि पञ्चदशराजनिवेशनानि
 पृथ्वीजयप्रभृति यानि निरूपितानि ।
 यो लक्षणैः सहितं परिमाणमेषां
 जानाति तस्य नृपतिः परितोषमेति ॥ १४०^१/_२ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवाधिपते समराङ्गणसूत्रधारापरनाधि वास्तुशास्त्रे
 राजगृहं नाम त्रिंशोऽध्यायः ।

अथ यन्त्रविधानं नामैकत्रिंशोऽध्यायः ।

भ्राम्यदिनेशशशिमण्डलचक्रश(सर्?स्त)-
 मेतज्जगत्त्रितययन्त्रमलक्ष्यमध्यम् ।
 भूतानि बीजमखिलान्यपि सम्प्रकल्प्य
 यः सन्ततं भ्रमयति स्वरजित् स वोऽज्यात् ॥ १ ॥

यन्त्राध्यायमथ व्रूमो यथावत् प्रक्रमामतम् ।
 धर्मार्थकाममोक्षाणां यदेकमिह कारणम् ॥ २ ॥

यदृच्छया प्रवृत्तानि भूतानि स्वेन वर्त्मना ।
 नियम्यास्मिन् नयति यत् तद् यन्त्रमिति कीर्तितम् ॥ ३ ॥
 स्वरसेन प्रवृत्तानि भूतानि स्वमनीषया ।
 कृतं यस्माद् यमयति तद्वा यन्त्रमिति स्मृतम् ॥ ४ ॥
 तस्य बीजं चतुर्धा स्यात् क्षितिरापोऽनलोऽनिलः ।
 आश्रयत्वेन चैतेषां त्रियदप्युपयुज्यते ॥ ५ ॥
 भिन्नः मूर्तश्च (कै?यै)रुक्तस्ते च सम्यङ् न जानन्ते ।
 § प्रकृत्या पार्थिवः मूर्त(स्त्रा?स्त्र)यात् † तत्र क्रिया भवेत् ॥ ६ ॥
 पार्थिवत्वादयमतो न कदाचिद् विभिद्यते ।
 द्रव्यत्वादभिजत्वं हि यद्यस्य परिकल्प्यते ॥ ७ ॥
 तदा विरोधो नैवास्य पावकेनोपपद्यते ।
 गन्धाद् बह्विरोधाच्च स्थिता पार्थिवता बलात् ॥ ८ ॥
 आत्मैव बीजं सर्वेषां प्रत्येकमपराण्यपि ।
 एवं भेदा भवन्त्येषां भूयांसः सङ्करान्मिथः ॥ ९ ॥
 स्वयंवाहकमेकं स्यात् सकृत्प्रेर्य तथापरम् ।
 अन्यदन्तरितं बाह्यं बाह्यमन्यत् त्वदूरतः ॥ १० ॥
 स्वयंवाह्यमिहोत्कृष्टं हीनं स्यादितरत् त्रयम् ।
 तेषु शंसन्ति दूरस्थमलक्ष्यं निकटस्थितम् ॥ ११ ॥
 य(द्यु?दु)त्पन्नमलक्ष्यं यदेकं बहुषु साधकम् ।
 तदन्यदपि शंसन्ति यस्माद् विस्मयकृच्छ्रणाम् ॥ १२ ॥
 एका स्वीया गतिश्चित्रे बाह्येऽन्या बाह्यकाश्रिता ।
 अरघटाश्रिते कीटे दृश्यते द्वयमप्यदः ॥ १३ ॥
 इत्थं गतिद्वयवशाद् वैचित्र्यं कल्पयेत् स्वयम् ।
 अलक्षता विचित्रत्वं यस्माद् यन्त्रेषु शस्यते ॥ १४ ॥

१. 'तै' क. पाठः । २. 'श्च' क. ग. पाठः । ३. 'य' ख. पाठः । ४. 'वस्त-
 न्नापां च तत्र', ५. 'भवन्त्ये' क. पाठः । ६. , ७. 'वा', ८. 'त्र दू ख. ग. पाठः ।
 ९. 'क्ष' क. पाठः ।

§ 'प्रकृत्या स्वभावेन पार्थिवो भागः बहुलः' इति, † 'तत्र उदकतेजोवायूनां क्रिया
 कार्यं भवेत्' इति च टिप्पणमस्ति ।

अन्यत् स्यादन्तरा(स्त्रेऽपे)र्यं द्वितीयं मध्यमं त्विदम् ।
 द्वयत्रयादियोगेन चतुर्णामपि योगतः ॥ १५ ॥
 अंशांशिभावाद् भूतानां सङ्ख्यैषामतिरिच्यते ।
 यः सम्यगेतज्जानाति स पुमान् भवति प्रियः ॥ १६ ॥
 प्रमदानां नृपाणां च प्रज्ञानां च मतस्य च ।
 लाभं ख्यातिं च पूजां च यशो मानं धनानि च ॥ १७ ॥
 प्राप्नोति किं किं न पुमान् य इदं वेत्ति तत्त्वतः ।
 गृहमेकं विलासानामाश्चर्यस्य परं पदम् ॥ १८ ॥
 रतेरावासभवनं विस्मयस्यैकमास्पदम् ।
 यथावद् देवतादीनां रूपचेष्टादिदर्शनात् ॥ १९ ॥
 तास्तुष्यन्त्यथ तत्तुष्टिः पूर्वैर्धर्मः प्रकीर्तितः ।
 नृपादितोपादर्थः स्यादर्थे कामः प्रतिष्ठितः ॥ २० ॥
 वित्तैक्यादस्य निष्पत्तिर्मोक्षश्चास्मान्न दुर्लभः ।
 पार्थिवं पार्थिवैर्वीजैः पार्थिवं जलजन्मभिः ॥ २१ ॥
 तदेव तेजोजनितैस्तदेव मरुदुद्भवैः ।
 आप्यमाप्यैस्तथा वीजैरानैलैरानिलैरपि ॥ २२ ॥
 वह्निजैश्च मरुज्जातैः पार्थिवैर्वारुणैरपि ।
 मारुतं मारुतैराप्यैः पार्थिवैरानलैस्तथा ॥ २३ ॥
 वह्निजातेऽपि वीजं स्यात् सूतः साऽपिच वा(न?नि)ले ।
 पार्थिवानां भवेद् वीजमाप्यानामपि वा(रणे?रुणम्) ॥ २४ ॥
 इति वीजानि सर्वेषां कीर्तितान्यखिलान्यपि ।
 कुण्ड्यंकरणमूत्राणि भारगोलकपीडनम् ॥ २५ ॥
 लम्बनं लम्बकारे च चक्राणि विविधान्यपि ।
 अयस्ताम्रं च तारं च त्रपु संवित्प्रमर्दने ॥ २६ ॥
 काष्ठं च चर्म वस्त्रं च स्ववीजेषु प्रयुज्यते ।
 उर्दकः कर्तरो याष्टिश्चक्रं भ्रमरकस्तथा ॥ २७ ॥

१. 'ष्टेः', २. 'चि', ३. 'मारुतौक', ४. 'नि' क. पाठः । ५. 'पु'
 ६. 'भा', ७. 'उख्यक' ख. ग. पाठः ।

शृङ्गावली च नाराचः स्ववीजान्यौघरे विदुः ।
 ताप उत्तेजनं स्तोभः क्षोभश्च जलसङ्गजः ॥ २८ ॥
 एवमाद्यग्निवीजानि पार्थिवस्य प्रचक्षते ।
 धारा च जलभारश्च पयसो भ्रमणं तथा ॥ २९ ॥
 एवमादीनि भूजस्य जलजानि प्रचक्षते ।
 यथोच्छ्रायो यथाधिक्यं यथा नीरन्ध्रतापि च ॥ ३० ॥
 अत्यन्तमूर्ध्वगामित्वं स्वर्वाजान्ययसस्तथा ।
 मरुत् स्वभावजो गाढग्रीहकेश्य प्रतीप्सितः ॥ ३१ ॥
 दृत्याद्यैर्वीजनाद्यैश्च गजकर्णादिभिः कृतः ।
 (छा?वा)णितो मालितश्चायं बीजं भवति भूमौवे ॥ ३२ ॥
 काष्ठं (भृ?कृ)त्तिश्च लोहं च जलजे पार्थिवं भवेत् ।
 अन्यदम्भस्तदप्यस्तु तिर्यगूर्ध्वमथस्तथा ॥ ३३ ॥
 बीजं स्वकीयं भवति यन्त्रेषु जलजन्मसु ।
 तापाद्यं पूर्वकथितं वह्निजं जलजे भवेत् ॥ ३४ ॥
 सङ्गृहीतश्च दत्तश्च पूरितः प्रतिर्नादितः ।
 मरुद् बीजत्वमायाति यन्त्रेषु जलजन्मसु ॥ ३५ ॥
 वह्निजातेषु मृत्ताम्रलोहरुक्मादि तद्ग्रहे ।
 पार्थिवं कथयन्तीह बीजं बीजविचक्षणाः ॥ ३६ ॥
 वह्नेर्वह्निर्भवेद् बीजमाप आपस्तथा भवेत् ।
 आद्यैर्दृत्यादिभिः प्रोक्तैर्मरुद् गच्छति बीजताम् ॥ ३७ ॥
 प्रत्येषकं च जनकं प्रेरकं ग्राहकं तथा ।
 सङ्ग्राहकं च भूजातं बीजं स्यादनिर्लोद्भवैः ॥ ३८ ॥
 प्रेरणं चाभिघातश्च विवर्तो भ्रमणं तथा
 जलजं मास्तोत्थेषु बीजं स्यादिति सम्मतम् ॥ ३९ ॥
 सङ्गृहीतस्य तापाद्यैर्यानि पावकजन्मनि ।
 प्रकीर्तितानि तान्येव भवन्ति पवनोद्भवैः ॥ ४० ॥

१. 'वी', २. 'स्थिता', क. पाठः । ३. 'तले', ४. 'हु', ५. 'न्त',
 ६. 'स्तदप्यस्तु ति', ७. 'ना' ख. पाठः । ८. 'हु' क. पाठः ।

प्रेरितः सङ्गृहीतश्च जनितश्च समीरणः ।
 आत्मनो वीजतां मञ्जल्येवमन्यत् प्रकल्पयेत् ॥ ४१ ॥
 भूतमेकमिहोद्विक्तमन्यद्दीनं ततोऽधिकम् ।
 अन्यद्दीनतरं चान्यदेवंप्रायैर्विकल्पितः ॥ ४२ ॥
 नाना भेदा भवन्त्येषां कस्तान् कात्स्न्येन वक्ष्यति ।
 निष्क्रिया भूः क्रिया त्वंशे शेषेषु सहजा त्रिषु ॥ ४३ ॥
 अतः प्रायेण सा ज्ञेया क्षितात्रैव प्रयत्नतः ।
 साध्यस्य रूपवशतः सन्निवेशो यतो भवेत् ॥ ४४ ॥
 यन्त्राणामाकृतिस्तेन निर्णेतुं नैव शक्यते ।
 यथावद्दीजसंयोगः सौश्रिष्ट्यं श्लक्ष्णतापि च ॥ ४५ ॥
 अलक्षता निर्वहणं लघुत्वं शब्दहीनता ।
 शब्दे साध्ये तदाधिक्यमशैथिल्यमगाढता ॥ ४६ ॥
 वहनीषु समस्तासु सौश्रिष्ट्यं चाम्बलद्विति ।
 यथाभीष्टार्थकारित्वं लयतालानुगामिता ॥ ४७ ॥
 इष्टकालेऽर्थदर्शित्वं पुनः सम्यक्त्वसंवृतिः ।
 अनुलवणत्वं ताद्रूप्यं दार्ढ्यं मसृणता तथा ॥ ४८ ॥
 चिरकालसहत्वं च यन्त्रस्यैते गुणाः स्मृताः ।
 एकं बहूनि च लयेद् बहुभिश्चाल्यतेऽपरम् ॥ ४९ ॥
 सुश्रिष्टत्वमलक्षत्वं यन्त्राणां परमो गुणः ।
 अथ कर्माणि यन्त्राणां विचित्राणि यथाविधि ॥ ५० ॥
 नविस्तरान्नसङ्क्षेपात् साम्प्रतं संप्रचक्ष्महे ।
 कस्यचित् सा क्रिया साध्या कालः कस्यापि कस्यचित् ॥ ५१ ॥
 शब्दः कस्यापि चोच्छ्रायो रूपस्पर्शौ च कस्यचित् ।
 क्रियास्तु कार्यस्य वशादनन्ताः परिकीर्तिताः ॥ ५२ ॥
 तिर्यगूर्ध्वमधः पृष्ठे पुरतः पार्श्वयोरपि ।
 गमनं सरणं पात इति भेदाः क्रियोद्भवाः ॥ ५३ ॥

१. 'यो विक' क. पाठः । २. 'जात्या धि' ख. ग. पाठः । ३. 'तत्प्रय' ४. 'न' क. पाठः । ५. 'त', ६. 'धिः' ख. ग. पाठः ।

कालो मुहूर्तकाष्ठाद्यैर्भिन्नो भेदैरनेकधा ।
 शब्दो विचित्रः सुखदो रतिकृद् भीषणस्तथा ॥ ५४ ॥
 उच्छ्रायस्तु जलस्य स्यात् कचिद् भूजेऽपि शस्यते ।
 गीतं नृत्यं च वाद्यं च पटहो वंश एव च ॥ ५५ ॥
 वीणा च कांस्यतालश्च तुमिला करटापि च ।
 यत्किञ्चिदन्यदप्यत्र वादित्रादि विभाव्यते ॥ ५६ ॥
 समस्तमपि तद् यन्त्राज्जायते कल्पनावशात् ।
 नृत्ये तु नाटकं चोर्क्षस्ताण्डवं लास्यमेव च ॥ ५७ ॥
 राजमार्गश्च देशी च यन्त्रात् सर्वं प्रसिध्यति ।
 तथा जात्यनुगाश्चेष्टा विरुद्धा यास्तुं जातितः ॥ ५८ ॥
 ताः सर्वा अपि सिध्यन्ति सम्यग्यन्त्रस्य साधनात् ।
 भूचराणां गतिर्व्योम्नि भूमौ व्योमचरागमः ॥ ५९ ॥
 चेष्टितान्यपि मर्त्यानां तथा भूमिस्पृशामिव ।
 जायन्ते यन्त्रनिर्माणाद् विविधानीप्सितानि च ॥ ६० ॥
 यथासुरा जिता देवैर्यथा निर्मथितोऽम्बुधिः ।
 हिरण्यकशिपुर्देत्यो नृसिंहेन हतो यथा ॥ ६१ ॥
 धावनं हस्तियुद्धं च गैजानामगडोऽपि च ।
 नानाप्रका(रं?)रा यां चेष्टा नानाधारागृहाणि च ॥ ६२ ॥
 दोलाकैल्यो विचित्राश्च तथा रतिगृहाणि च ।
 चित्रां से(न?)ना च कुट्यश्च स्वयंवाहकसेवकाः ॥ ६३ ॥
 सभाश्च विविधाकाराः सत्या मायाः प्रकल्पिताः ।
 एवंप्रायाणि चान्यानि यन्त्रात् सिध्यन्ति कल्पनात् ॥ ६४ ॥
 विधाय भूमिकाः पञ्च शय्यां त्वादिभुवि स्थिता ।
 प्रतिग्रहरमन्यासु सर्पन्ती याति पञ्चमीम् ॥ ६५ ॥
 एवंप्रायाणि चित्राणि सम्यक् सिध्यन्ति यन्त्रतः ।
 क्रमेण त्रिंशतावर्त स्थाले दन्ता भ्रमन्त्यसौ ॥ ६६ ॥

१. 'ध्य', क. २. 'श्च' ख. ग. पाठः । ३. 'राजना' ख. पाठः । ४. 'त्रासने
 च', ५. 'व्याकृत्वा', ६. 'ता एवं' क. पाठः । ७. 'त्रिंशते वर्ती' ख. ग. पाठः ।

तन्मध्ये पुत्रिका क्लृप्ता प्रति नाडिं प्रबोधयेत् ।
 बह्वेश्च दर्शनं तोये बह्विमध्याज्जलोद्गतिः ॥ ६७ ॥
 अवस्तुतोऽपि वस्तुत्वं वस्तुतोऽपि तथान्यथा ।
 निःश्वासेन वियद् याति श्वासेनायाति मेदिनीम् ॥ ६८ ॥
 क्षीरोदमध्यगा शय्या प्रतीष्टाधः फणाभृता ।
 गोलश्च सू(ति?चि)विहितः सूर्यादीनां प्रदक्षिणम् ॥ ६९ ॥
 परिभ्राम्यत्यहोरात्रं ग्रहाणां दर्शयन् गतिम् ।
 गजादिरूपे रथिकरूपतां गमितः पुमान् ॥ ७० ॥
 भ्रान्त्वा नाडिकया तस्याः पर्यन्ते हन्ति (भो?यो)जनम् ।
 दीपिकापुत्रिका क्लृप्ता क्षीणं क्षीणं प्रयच्छति ॥ ७१ ॥
 दीपे तैलं प्रनृत्यन्ती तालगत्या प्रदक्षिणम् ।
 यावत् प्रदीयते वारि तावत् पिबति सन्ततम् ॥ ७२ ॥
 यन्त्रेण कल्पितो हस्ती न तद् गच्छत् प्रतीयते ।
 शुकाद्याः पक्षिणः क्लृप्तास्ताळस्यानुगमान्युहुः ॥ ७३ ॥
 जनस्य विस्मयकृतो नृत्यन्ति च पठन्ति च ।
 पुत्रिका वा गजेन्द्रो वा तुरगो मर्कटोऽपि वा ॥ ७४ ॥
 बलनैर्वर्तनैर्नृत्यंस्तालेन हरते मनः ।
 येनैव वर्त्मना क्षेत्रं ध्रियते तेन तत्पयः ॥ ७५ ॥
 यात्यायाति पुनस्तद्वद् गतीत् पुष्करिणीष्वपि ।
 फलके कानि (?) तिष्ठन्ति धावन्त्यनुमतानि च ॥ ७६ ॥
 या(तां?तं) ददति युध्यन्ते निर्यान्त्यश्रमनावृतम् ।
 नृत्यन्ति गायन्ति तथा वंशादीन् वादयन्ति च ॥ ७७ ॥
 निरुद्धमुक्तस्य वशान्मरुतो यन्त्रभङ्गिभिः ।
 याश्चेष्टा दिव्यमानुष्यस्ता एवात्र न केवलम् ॥ ७८ ॥
 हुष्करं यद्यदन्यच्च तत्तद् यन्त्रात् प्रसिध्यति ।
 यन्त्राणां घटना नोक्ता गुण्यर्थं नाज्ञतावशात् ॥ ७९ ॥

१. , २. 'ति' क. पाठः । ३. 'हे' ख. ग. पाठः ४. 'मृष्यन्ती',
 ५. 'नै' क. पाठः ।

तत्र हेतुरयं ज्ञेयो व्यक्ता नैते फलप्रदाः ।
 कथितान्यत्र बीजानि यन्त्राणां घटना न यत् ॥ ८० ॥
 तस्माद् व्यक्तीकृतेष्वेव न स्यात् स्वार्थो न कौतुकम् ।
 वस्तुतः कथितं सर्वं बीजानामिह कीर्तनात् ॥ ८१ ॥
 अध्यायं स्वधिया प्राङ्गैर्यन्त्राणां कर्म यद् यथा ।
 यन्त्राणि यानि दृष्टानि कीर्तितान्यत्र तान्यपि ॥ ८२ ॥
 नन्द्यानि यस्मात् तान्यातो विज्ञेयान्युपदेशतः ।
 एतन् स्वतुङ्गैश्चास्माभिः समग्रमपि कल्पितम् ॥ ८३ ॥
 अग्रतश्च पुनर्ग्रहः कथितं यत् पुरातनैः ।

बीजं चतुर्विधमिह प्रवदन्ति यन्त्रे-
 ष्वम्भोभिभूमिपवनैर्निहितैर्यथावत् ।
 प्रत्येकतो बहुविधं हि विभागतः स्या-
 न्मिश्रैर्गुणैः पुनरिदं गणनामपास्येत् ॥ ८४ ॥

किमेतस्मादन्यद् भवति भुवने चित्रमपरं
 किमन्यद् वा तुष्ट्यै भवति किमु वा कौतुककरम् ।
 किमन्यद् वा कीर्त्तैर्भवनमपरं कामसदनं
 किमस्मात् पुण्यं वा किमिव च परीतापशमनम् ॥ ८५ ॥

एतेऽत्यर्थं प्रीतिदा बीजयोगाः संजायन्ते योजिताः सूत्रधारैः ।
 भ्रान्त्या नान्याश्चिर्बहुद् दारुकृत्सं चक्रं दौलाद्यं पुनः पञ्चमं तत् ॥ ८६ ॥
 पारम्पर्यं कौशलं सांपदेशं शास्त्राभ्यासां वास्तुकर्मोद्यमो धीः ।
 सामग्रीयं निर्मला यस्य सांजस्मिन्नित्राण्यत्र वेत्ति यन्त्राणि कर्तुम् ॥ ८७ ॥
 चित्रैर्युक्तं ये गुणैः पञ्चरूपं जानन्त्येनं यन्त्रशास्त्राधिकारम् ।
 ये वा कृत्स्नं योजयन्तेऽत्र सम्यक् तेषां कीर्त्तिर्द्या भुवं चाट्टणोति ॥ ८८ ॥
 अङ्गुलेन मितमङ्गुलपादेनोच्छ्रितं द्विपुटकं तनुष्टम् ।
 संविधेयमूजु मध्यगरन्ध्रं श्लिष्टसन्धि दृढताम्रमयं तत् ॥ ८९ ॥

१. 'नु' क. ख. पाठः । २. 'द्वितोऽस्मा', ३. 'ह', ४. 'क' क. पाठः ।

दारवेषु विहगेषु तदन्तः क्षिप्तं मुद्गतसमीरवशेन ।

आतनोति विचलन्मृदुशब्दं शृण्वतां भवति चित्रकरं च ॥ ९० ॥

सुश्लिष्टखण्डद्वितयेन कृत्वा सरन्ध्रमन्तर्मुर्जानुकारम् ।

प्रस्तं तथा कुण्डलयोर्युगेन मध्ये पुंढं तस्य मृदु प्रदेयम् ॥ ९१ ॥

पूर्वोक्तयन्त्रे विधिनोदरेऽस्य क्षिप्तेऽथ शय्यातलसंस्थमेतत् ।

ध्वनिं ततः सञ्चलनादनङ्गक्रीडारसोल्लासकरं करोति ॥ ९२ ॥

अस्मिन् शय्यातलविनिहिते मुञ्चति व्यक्तरागं

चित्रान् शब्दान् मृगशिशुदृशां या(न्ति?ति) भीत्येव मानः ।

किञ्चैतासां दयितमभितो निर्भरप्रेमभाजां

प्रौढिं गच्छन्त्यधिकमधिकं मन्मथक्रीडितानि ॥ ९३ ॥

पटहमुरजे वेणुः शङ्खो विपञ्चयथ काहला

डमरुटिविले वाद्यातोद्यान्यमून्यखिलान्यपि ।

मधुरमधिकं याच्चित्रं च ध्वनिं विदधात्यलं

तदिह विधिना रुद्धोन्मुक्तानिलस्य विजृम्भितम् ॥ ९४ ॥

लघुदारुमयं महाविहङ्गं दृढसुश्लिष्टतनुं विधाय तस्य ।

उदरे रसयन्त्रमादधीत ज्वलनाधारमथोऽस्य चा(ति?प्रि)पूर्णम् ॥

तत्रारूढः पूरुषस्तस्य पक्षद्वन्द्वोच्चालप्रोज्झितेनानिलेन ।

सुप्तस्यान्तः पारदस्यास्य शक्त्या चित्रं कुर्वन्नम्बरे याति दूरम् ॥

इत्थमेव सुरमन्दिरतुल्यं सञ्चलत्यलघु दारुविमानम् ।

आदधीत विधिना चतुरोऽन्तस्तस्य पारदभृतान् दृढकुम्भान् ॥ ९७ ॥

अयःकपालाहितमन्द्रबद्धिप्रतप्ततत्कुम्भश्रुवा गुणेन ।

व्योम्नो ज्जगित्यापरणत्यमेति सन्तप्तगर्जद्रसराजशक्त्या ॥ ९८ ॥

वृत्तसन्धितमथायसयन्त्रं तद् विधाय रसपूरितमन्तः ।

उच्चदेशविनिधापिततप्तं सिंहनादमुरजं विदधाति ॥ ९९ ॥

१. 'प्र', २. 'खड्गि' ख. ग. पाठः । ३. 'रुद्ध', ४. 'भे' क. पाठः ।
५. 'स्त्रि' ख. पाठः । ६. 'म' ख. ग. पाठः ।

स कौऽर्प्यस्य स्फारः स्फुरति नरसिंहस्य महिमा
पुरस्ताद् यस्यैता मदजलमुचोऽपि द्विपघटाः ।

मुहुः श्रुत्वा श्रुत्वा निनदमपि गम्भीरविषमं
पलायन्ते भीतास्त्वरितमवधूयाङ्कुशमपि ॥ १०० ॥

दृग्ग्रीवातलहस्तप्रकोष्ठबाहूहस्तशाखादि ।
सच्छिद्रं वपुरखिलं तत्सन्धिषु खण्डशो घटयेत् ॥ १०१ ॥

श्लिष्टं कीलकविधिना दारुमयं सृष्टचर्मणा गुप्तम् ।
पुंसोऽथवा युवत्या रूपं कृत्वातिरमणीयम् ॥ १०२ ॥

रन्ध्रगतैः प्रत्यङ्गं विधिना नाराचसङ्गतैः सूत्रैः ।
ग्रीवाचलनप्रसरणविकुञ्चनादीनि विदधाति ॥ १०३ ॥

करग्रहणताम्बूलप्रदानजलसेचनप्र(माणा?णामा)दि^१ ।
आदर्शप्रतिलोकनवीणावाद्यादि च करोति ॥ १०४ ॥

एवमन्यदपि चेदृशमेतत् कर्म विस्मयविधायि विधत्ते ।
जृम्भितेन विधिना निजबुद्धैः कृष्टमुक्तगुणचक्ररशेन ॥ १०५ ॥

पुंसो दारुजमूर्ध्वं रूपं कृत्वा निकेतनद्वारि ।
तत्करयोजितदण्डं निरुणाद्भिः प्रविशतां वर्त्म ॥ १०६ ॥

खड्गहस्तमथ मुद्गरहस्तं कुन्तहस्तमथवा यदि तत् स्यात् ।
तन्निहन्ति विशतो निशि चौरान् द्वारि संवृतमुखं प्रसमेन ॥ १०७ ॥

ये चापाद्या ये^२ शतघ्न्यादयोऽस्मिन्नुपग्रीवाद्याश्च दुर्गस्य गुप्त्यै ।
ये क्रीडाद्याः क्रीडनार्थं च राज्ञां सर्वेऽपि स्युर्योगतस्ते गुणानाम् ॥

इदानीं प्रक्रमायातं वारियन्त्रं प्रचक्ष्महे ।
क्रीडार्थं कार्यसिद्धयै च चतुर्धा तद्गतिं विदुः ॥ १०९ ॥

निम्नगं भवति द्रोणीदेशाद्ूर्ध्वस्थिताज्जलम् ।
यत्र तत् पार्तियन्त्रं स्याद् वाटिकादिप्रयोजनम् ॥ ११० ॥

१. 'प' क. पाठः । २. 'बाहुवा' ख, ग. पाठः । ३. 'शोऽव घ',
४. 'नि', ५. 'ध', ६. 'मूर्ध्व' क. पाठः । ७. 'ये च शक्त्याद',
८. 'रुणाम्', ९. 'प्या' ख. पाठः । १०. 'द' क. पाठः । ११. 'घा'
ख, ग. पाठः ।

उच्छ्रायसमपाताख्यं यत्रोर्ध्वा नाडिका पयः ।
 जलाधारगुणान्मुञ्चेदधस्तात् समनाडि(का?कम्) ॥ १११ ॥
 यत्र पातसमुच्छ्रायं पतित्वोच्छ्रायतो जलम् ।
 तिर्यग् गत्वा प्रयात्यूर्ध्वं सच्छिद्रस्तम्भयोगतः ॥ ११२ ॥
 पतित्वोच्छ्रायतस्तोयं तिर्यगूर्ध्वोर्ध्वमेत्यथ ।
 सच्छिद्रस्तम्भयोगेन तत् स्यात् पातसमोच्छ्रायम् ॥ ११३ ॥
 वाप्यां वापि च कूपे विधानतो दीर्घिकादिका विहिता ।
 यत्रोर्ध्वमम्बु गमयति तदिहोच्छ्रायसंज्ञितं कथितम् ॥ ११४ ॥
 दारुजमिभस्य रूपं यत् सलिलं पात्रसंस्थितं पिबति ।
 तन्माहात्म्यं निगदितमेतस्योच्छ्रायतुल्यस्य ॥ ११५ ॥
 सलिलं सुरङ्गदेशानीतं निम्नेन वर्त्मना दूरे ।
 अद्भुतमम्भस्थानं तदिह समोच्छ्रायतैः कुरुते ॥ ११६ ॥
 धारागृहमेकं^१ स्यात् प्रवर्षणाख्यं ततो द्वितीयं च ।
 प्राणालं जलमग्नं नन्द्यावर्तं तथोन्यदपि ॥ ११७ ॥
 प्राकृतजनार्थमेतन्न विधेयं योग्यमेतदवनिभुजाम् ।
 मङ्गल्यानां सदनं दिव्यमिदं तुष्टिपुष्टिकरम् ॥ ११८ ॥
 सलिलाशयस्य सविधे कस्याप्याश्रित्य शोभनं देशम् ।
 यन्त्रोत्सेधाद् द्विगुणा त्रिगुणा वा नाडिका कार्या ॥ ११९ ॥
 जलनिर्वाहसहासावन्तर्मसृणा बहिश्च नीरन्ध्रा ।
 निर्व्यूढाम्भसि तस्यां शुभे मुहूर्ते गृहं कार्यम् ॥ १२० ॥
 सर्वाभिरोपधीभिर्युक्तं सहिरण्यपूर्णकुम्भैश्च ।
 सुविचित्रगन्धमाल्यं विनादितं ब्रह्मघोषेण ॥ १२१ ॥
 रत्नोद्भवैर्विचित्रैः स्तम्भैर्युक्तं हिरण्यघटितैर्वा ।
 रजतोद्भवैः कदाचित् सुरदारुसमुद्भवैरथवा ॥ १२२ ॥
 श्रीखण्डोत्थैरथवा सालकमुख्यप्रशस्तवृक्षोत्थैः ।
 शतसङ्ख्यैर्द्वात्रिंशत्सङ्ख्यैर्यदि वापि षोडशभिः ॥ १२३ ॥

१. 'न्त्र' ख. ग. पाठः । २. 'तं', ३. 'वं', ४. 'लनिमग्नं' क. पाठः ।

५. 'द्यथान्य' ख. ग. पाठः । ६. 'गू' क. पाठः ।

अथवा चतुस्समन्वितविंशतिसङ्ख्यैर्दिनेशसङ्ख्यैर्वा ।
 भूपितमतिरमणीयैश्चतुर्भिरपि वा विधातव्यम् ॥ १२४ ॥
 प्राग्भ्रिवैरतिचित्रैः शालैर्जालैर्विभूपितं विविधैः ।
 वेदीभिः परिकरितं कपोतपालीभिरभिरामम् ॥ १२५ ॥
 रमणीयसालभञ्जिकमनेकविधयन्त्रशकुनिकृतशोभम् ।
 मिथुनैश्च वानराणां जम्भकनिवहैश्च नैकविधैः ॥ १२६ ॥
 विद्याधरसिद्धभुजङ्गकिन्नरैश्चारणैश्च रमणीयम् ।
 नृत्यद्भिः परम(ग?गु)णैः शिखण्डिभिर्मण्डितोद्देशम् ॥ १२७ ॥
 कल्पतरुभिर्विचित्रैश्चित्रलतावह्निगुल्मसंछन्नम् ।
 परपुष्टपद्मालीमरालमालामनोहारि ॥ १२८ ॥
 प्रवहत्सकलस्रोतःसुश्लिष्टनिविष्टनाडिकं मध्ये ।
 सच्छिद्रनाडिकयुतं नानाविधरूपरमणीयम् ॥ १२९ ॥
 सुश्लिष्टनाडिकाग्रे स्तम्भतुलाभित्तिसंश्रिते परितः ।
 सम्यक् कृत्वा दृढतरविलेपनं वज्रलेपाद्यैः ॥ १३० ॥
 लाक्षासर्जरसदृषन्प्रेषयिषाणोत्थचूर्णसंमिश्रम् ।
 अतसीकरञ्जतैलप्रविगाहो वज्रलेपः स्यात् ॥ १३१ ॥
 दृढसन्धिवन्धहेतोः स तत्र देयो द्विशः कदाचिद् वा ।
 शणवलकश्लेष्मातकसिक्थकतैलैः प्रलेपश्च ॥ १३२ ॥
 उच्छ्रययन्त्रेणैतद् भ्रान्तजलेनाथ तदभितः कृत्वा ।
 चित्रानुपातयुक्तं प्रदर्शयेन्वृषतये स्थपतिः ॥ १३३ ॥
 कार्याण्यस्मिन् करिणां मिथुनान्पभितोऽम्बुकेलिपुक्तानि ।
 अन्योन्यपुष्करोञ्जितसीकरमयपिहितनयनानि ॥ १३४ ॥
 वर्षानुकृतं चास्मिन् प्रीतिमति प्रतिमतङ्गजो वीक्ष्य ।
 दृकटमेहनहस्तैर्मदमिव मुञ्चञ्ज जलं कार्यः ॥ १३५ ॥

१. 'मरालया' ख. ग. पाठः । २. 'धम्' क. पाठः । ३. 'गृहदृढतरतस्वरसपि' ख,
 पाठः । ४. 'दृकः' क. ग. पाठः । ५. 'यतदुच्छ्रयसतत्रयन्त्रिण' (?) क. पाठः ।
 ६. 'च्छि' क, 'छि' ख. ग. पाठः ।

स्तनयोर्युगेन सृजती जलधारे तत्र कापि कार्या स्त्री ।
 आनन्दाश्रुलवानिव सलिलकणान् पक्ष्मभिः काचित् ॥ १३६ ॥
 नाभिहृदनदिकामिव विनिर्गतां कापि विभ्रती धाराम् ।
 काप्यङ्गुलीनखांशुभिरिव योषित् सिञ्चती कार्या ॥ १३७ ॥
 एवम्प्रायांश्चित्रान् स्वभावचेष्टान् बहूँश्च रमणीयान् ।
 क्षोभान् विधाय कुर्यादाश्चर्यं नरपतेः स्थपतिः ॥ १३८ ॥
 मध्ये तस्य विधेयं सिंहासनममलहेममणिघटितम् ।
 तत्रासीदेन्नरपतिरवनिपतिः श्रीपतिर्देवः ॥ १३९ ॥
 स्नायात् कदाचिदस्मिन् मङ्गलगीतैर्विवर्धितानन्दः ।
 वादिप्रनाट्यनिपुणैर्निषेव्यमाणः सुरेन्द्र इव ॥ १४० ॥
 य एतस्मिन् गाढगल्पितघनघर्मव्यतिकरे
 शुचौ धाराधाम्नि स्फुटसलिलधारे नरपतिः ।
 सुखेनास्ते पश्यन् विविधजलशिल्पानि स भवे-
 न्न मर्त्यः किन्त्वेष क्षितिकृतनिवासः सुरपतिः ॥ १४१ ॥
 जलदकुलाष्टकयुक्तं पूर्ववदन्यद् गृहं समारचयेत् ।
 वर्षद्धारानिकरैः प्रवर्षणाख्यां तदामोति ॥ १४२ ॥
 प्रतिकुलमस्मिन् कार्या दिव्यालङ्कारधारिणः पुरुषाः ।
 विधिना त्रयः सुरूपाश्चत्वारः सप्त वा सुदृढाः ॥ १४३ ॥
 यन्त्रेण समोच्छ्रायेण तांश्चतुर्थेन वा ततः पुरुषान् ।
 कृत्वा सवक्रनालानम्भोभिः पूरयेद् विमलैः ॥ १४४ ॥
 सलिलप्रवेशरन्धाण्यखिलानि पिधाय तत्र पुरुषाणाम् ।
 अङ्गानि वारिमोक्षाण्यखिलान्यथ मोचयेत् तेषाम् ॥ १४५ ॥
 सलिलं सवक्रनालं द्वारप्रतिरोधमोचनैः पुरुषाः ।
 मुञ्चन्ति स्वेच्छममी विचित्रपातेन चित्रकरम् ॥ १४६ ॥
 इत्थमिमान् वारिधरान् साम(स्या?स्त्या)द् व्यन्तरेण वा सलिलम् ।
 ज्यन्तरतो वा स्वेच्छं प्रवर्षयेदतिमहच्चित्रम् ॥ १४७ ॥

१. 'यश्चित्रात्', २. 'ष्टा बहूँश्च', ३. 'त्', ४. 'न' ५. 'र्षाणा' क, पाठः ।

इदं नानाकारं कुलभवनमाद्यं रतिपते-
 निर्वासश्चित्राणामनुकरणमेकं जलगुचाम् ।
 पयःपातैर्ग्रीष्मे रविकरपरीतापशमनं
 न केषामत्यर्थं भवति नयनानन्दजननम् ॥ १४८ ॥
 एकेनाथ चतुर्भिः स्तम्भैरष्टभिरथार्कसङ्ख्यैर्वा ।
 षोडशभिर्वा कुर्यान्मनोहरं गृहमिह द्वितलम् ॥ १४९ ॥
 भद्रैर्युतं चतुर्भिश्चतुरश्रं सर्वभित्तिसंयुक्तम् ।
 ईलीतोरणयुक्तं कर्तव्यं पुष्पकाकारम् ॥ १५० ॥
 तस्योपरि मध्यगता प्राङ्गणवापी दृढा विधातव्या ।
 शतपत्रविहितभूषा तन्मध्ये कर्णिका कार्या ॥ १५१ ॥
 तत्कोणेषु चतुर्ष्वपि रमणीया दारुदारिकाः कार्याः ।
 मध्याम्बुजनिहितदशः सालङ्काराः सशृङ्गाराः ॥ १५२ ॥
 पूर्वोक्तयन्त्रयोगात् पद्मासीने वसुन्धराधिपतौ ।
 भृङ्गारामलवारिभिरङ्गणवापी^२ श्रियाच्च ततः ॥ १५३ ॥
 तामिति भृत्वा वापीं तत्सलिलं तदनुपट्टगर्भगतम् ।
 छाद्यस्तु गन्धरोधेष्वति रोहति(?)सर्वतो नियतम् ॥ १५४ ॥
 मुखपट्टसमुत्कीर्णं रूपैश्चित्रैर्मनोरमैरखिलैः ।
 अङ्गैर्वारि विमुञ्चति नासास्यश्रवणनेत्राद्यैः ॥ १५५ ॥
 प्रणालाख्यं धाराभवनमिदमत्यद्भुततरं
 स्थितिं धत्ते यस्य क्षितिपतिलकस्याङ्गणभ्रुवि ।
 करोत्येतद् वेत्थं स्थपतिरपि बुध्या चतुरया
 जगत्येतौ द्वावप्यधिकमहनीयौ कृतधियाम् ॥ १५६ ॥
 चतुरश्रातिगभीरा वापी कार्या मनोरमा सुदृढा ।
 गर्भगतं गृहमस्याः कर्तव्यं लिप्तसन्धि ततः ॥ १५७ ॥
 विहितप्रवेशनिर्गति सुरङ्गयाधो निवेशितद्वारम् ।
 विदधीत चारुरूपैः प्रवर्षकैर्व्याप्तमुपरिष्ठात् ॥ १५८ ॥

१. 'ई', २. 'पी भूयेच' ख. पाठः । ३. 'म' क. पाठः ।

चित्राध्यायोदितवर्त्मना ततोऽलङ्कृतं च चित्रेण ।
तस्य विधेयं मध्यं सलिलाधिपवाससङ्काशम् ॥ १५९ ॥
ऊर्ध्वविनिर्गमिताब्जैर्नालैस्तत्पट्टकन्दकोद्भूतैः ।
सच्छिद्रकर्णिकागतदिनकरकरनिर्मितोद्द्योतम् ॥ १६० ॥
आपूरयेत् ततोऽनु च पाताम्बुभिरमलकमलपर्यन्तम् ।
विधिनामृनेव सम्यक् प्रविधाय मनोरमं भवनम् ॥ १६१ ॥
नानारूपकयुक्त्या (उ?व्यु)परचिततमङ्गतोरणद्वारम् ।
शालाभिरायताभिश्चतसृष्वपि दिक्षु कृतशोभम् ॥ १६२ ॥
कृत्रिमशफरीमकरीपक्षिभिरपि चाम्बुसम्भवैर्युक्ताम् ।
कुर्यादम्भोजवतीं वापीमाहार्ययोगेन ॥ १६३ ॥
सायन्तमुख्यपुरुषा राजाज्ञालब्धसंश्रयास्तत्र ।
परराष्ट्रागतदूतास्तिष्ठेयुर्निहितमिह निभृताः ॥ १६४ ॥
अथ स यथाविधि सलिलक्रीडां पूर्वोक्तमार्गरूपाणाम् ।
दृष्ट्वा मुदितः कुर्यात् पर्यङ्कारोहणं नृपतिः ॥ १६५ ॥
तत्र स्थितस्य नृपतेः परिवारितस्य
वाराङ्गनाभिरभितो जलमग्नधाम्नि ।
पातालसन्ननि यथा भुजगेश्वरस्य
निस्सीमसम्भृतरतिर्भवति प्रमोदः ॥ १६६ ॥
पूर्वोक्तवापिकायां मध्ये स्तम्भैश्चतुर्भिरुपरचितम् ।
मुक्ताप्रवालयुक्तं पुष्पकमथ कारयेत्कृत्तमम् ॥ १६७ ॥
वापीं परितः पुष्पकमापूर्य सुनिर्गमाभिरथ सुदृढम् ।
गर्भस्वास्तिकभित्तिभिरुपहितशोभं समन्ततः कुर्यात् ॥ १६८ ॥
पूर्वोक्तवारियोगात् पूर्णामाकर्णतो विधायैताम् ।
जलकेलिषु सोत्कण्ठो महीपतिः पुष्पकं यायात् ॥ १६९ ॥
कुर्वीत नर्मसचिवैर्विलासिनीभिश्च सार्धमवनिपतिः ।
तंञ्जित्यन्तरवतीं निमज्जनोन्मज्जनैः क्रीडाम् ॥ १७० ॥

१. 'ई' ग. पाठः । २. 'ब्य_भित्त्यै' क. पाठः ।

एकत्र मंघ्ररपत्र दृष्टैरन्यत्र हत्वा सलिलेन नष्टैः ।
 क्रीडत्यलं केलिकरैः सहायैर्नृपः सुखं मञ्जनपुष्करिण्याम् ॥ १७१ ॥
 वापीतलस्थितमथ त्रपयावनम्र-
 माच्छादितस्तनभरं करपल्लवेन ।
 गाढावसक्तवसनं जलरोधमुक्ता-
 वालोकेते प्रणयिनीजनमत्र धन्यः ॥ १७२ ॥
 रथदोलादिविधानं दारवमभिदध्यहे वयं सम्यक् ।
 यन्त्रभ्रमणकर्म प्रकीर्तितं पञ्चमं यत् तत् ॥ १७३ ॥
 तत्र वसन्तः प्रथमो मदननिवासो वसन्ततिलकश्च ।
 विभ्रमकस्त्रिपुराख्यः पञ्चते दोलकाः कथिताः ॥ १७४ ॥
 निखनेच्चतुरः स्तम्भान् समैकसूत्रोपगान् ऋजून् सुदृढान् ।
 सदृशान्तरान् धरित्रीवशतः सुश्चि(क्षण?ष्ट)पीठगतान् ॥ १७५ ॥
 प्रासादस्योक्तदिशि प्रविदध्याद् विरचिताष्टकरदैर्घ्यम् ।
 भूमिगृहं रमणीयं तदर्धतो विहितगाम्भीर्यम् ॥ १७६ ॥
 तद्गर्भतले स्तम्भो लोहमयाधारसंस्थितः कार्यः ।
 भ्रमसहितः पीठयुतो ग्रस्तश्चच्छादकतुलाभिः ॥ १७७ ॥
 संस्थाप्योपरि पीठस्य कुम्भिकामतिदृढां विभक्तां च ।
 धनुरुच्छ्रितैस्ततोऽर्मुमष्टभिरावेष्टयेद् भद्रैः ॥ १७८ ॥
 स्वेच्छमथ भूमिकोच्छ्रयमस्योर्ध्वे कल्पयेन्नितान्तमृजुम् ।
 निदधीत वेष्टनोर्ध्वे पट्टयुतं स्तम्भशीर्षं च ॥ १७९ ॥
 हीरग्रह(ण?)पर्यन्तं मैदला गजशीर्षिका विधातव्या ।
 सुदृढा प्रयत्नरचिता मनोभिरामा यथाशोभम् ॥ १८० ॥
 पट्टस्योपरि कार्या चतुष्किका क्षेत्रमानतोऽभीष्टात् ।
 तस्यामुपरि विधेयस्तलबन्धो दृढतरन्यासः ॥ १८१ ॥
 स्तम्भैर्द्वादशभिरथ क्षेत्रे युक्त्या समुच्छ्रितैर्भव्यैः ।
 रूपवतीकोणस्थितिरिषिका भूः प्रथमिका कार्या ॥ १८२ ॥

१. 'य मुद्दिभि' क. पाठः । २. 'स', ३. 'चरिता', ४. 'थि' क. पाठः ।
 ५. 'तक्कुमि' क. ग. पाठः ।

मध्ये भ्रमश्च तस्या गर्भस्तम्भप्रतिष्ठितः कार्यः ।
क्षेत्रप्रमाणवशतस्तां पश्चाच्छादयेत् पट्टैः ॥ १८३ ॥

रथिकाशिखाग्रंकेषु च फलका(म?)रणस्य तद्वदुपरिष्ठात् ।
भ्रमचक्राणि न्यस्येन्मध्ये स्तम्भे च पञ्चैव ॥ १८४ ॥

अत उपरि यथाशोभं हि भूमिका पुष्पकाकृतिः कार्या ।
मध्यरत्नभावात् कृतकलशविभूषणा क्षिरसि ॥ १८५ ॥

स्तम्भेऽ(व?)स्ताद् भ्रष्टिते भूषणं भ्रमस्वर्यभूमिका तत्र ।
रथिकाभ्रमरकपुक्ता परस्परं चक्रवन्नेष ॥ १८६ ॥

वसन्तरथिकाभ्रमे समधिरुडवाराङ्गना-
परिभ्रमणसम्भृताभ्रविकविभ्रमं भूपतिः ।
करोति नयनोत्स(वस्त्रि?)दशधास्त्रि यत्कीर्तनं
वसन्तसमये भवत्यगलकीर्तिधामैव सः ॥ १८७ ॥

आरोप्य स्थिरमकं स्तम्भं भूर्मागृहादिरहितमैश्च ।
हस्तचतुष्कोच्छ्राया कार्योपरि भूमिका चास्य ॥ १८८ ॥

जघनं भ्रमरकयुक्तं क्षेत्रं पूर्ववदिहाचरेदखिलम् ।
पुष्पकमपि च साम्ये विधिदं कलशोच्छ्रितं कुर्यात् ॥ १८९ ॥

तस्योपरि च ग्रीवा चतुरासनसंयुता विधानव्या ।
यद्यस्तम्भां कार्यो स्तम्भेन सदावर्त्ता तत्र ॥ १९० ॥

एवं पुष्पकभूमिकान्तरगतस्वार्था निगूढा जनां
यावद् भ्रामकयन्त्रचक्रनिकरं सम्यक् क्रमाच्छालयेत् ।
तावत् ता रथिकासना मृगदशस्तत्र स्थिताः पुष्पके
कामात्रासकुतूहलार्थितदशो भ्रज्यन्ति तर्वा अपि ॥ १९१ ॥

अथ कोणमतात् स्तम्भांश्चतुरो विनियोगेद् क्रज्ज् सुदृढात् ।
सुश्लिष्टपीठसंस्थान् सप्तान्तरान् भेदित्तीक्ष्णतः ॥ १९२ ॥

तेषां उपरि (लता?)तला)न्तरसंयुक्ता शूलिजा विधानव्या ।
रथिकास्त्रत्र चतस्रो जायन्ते पूर्वैश्च विकस्थाः ॥ १९३ ॥

१. 'म्भः', २. 'कां तर' क. पाठः । ३. 'भयं च' ग. पाठः । ४. 'लक्षणपी'
क- पाठः । ५. 'पूर्वयुक्ताभिः ।' क, 'वद्विकसस्थाः' ग. पाठः ।

तदुपरि तथार्धभूमिः कार्या सुश्लिष्टदांसन्धाना ।
मध्यभ्रमरकयुक्ता सरूपका मत्तवारणयुता च ॥ १९४ ॥

§ नानाविधकर्मवती वसन्ततो बाह्यरेखा स्यात् ।

अन्योन्ययन्त्रपरिघट्टनदोत्यमान-

निश्शेषचक्ररथिकाभ्रमणाभिरामम् ।

दृष्ट्वा वसन्ततिलकं सुरमन्दिराणां

भूषायमाणमुपयाति न विस्म(यत्वं ईयं कः) ॥ १९५ ॥

प्रविधाय रङ्गभूमिं प्रथमां शास्त्रान्तराधरस्वार्थे(?) ।

चतुरश्रा रूपवती सचतुर्भद्रा विधेया भूः ॥ १९६ ॥

प्रतिकोणमाग(तः)स्या भद्रेषु भवन्ति संयता भ्रमराः ।

अत उपरिष्टाद् भूम्या भ्रमराद्याहसनाः कार्याः ॥ १९७ ॥

रेखाः शुद्धाः कार्या हरिणन्तविधिताश्वान्याः ।

पीठेषु मध्य(मः)स्यास्ततोऽपरा भूमिकाः कार्याः ॥ १९८ ॥

पीठस्य मध्यसंस्थरन्योन्यारक्तिकेतिविशेषकः ।

सर्वे वेगाद् आभ्यन्ति सान्त(नाः) विभ्रमे भ्रमराः ॥ १९९ ॥

दोलासनो विहितवारवर्धू(कृ)तालि-

चित्रेण यस्त्रिदशधामसु विभ्रमेण ।

पृथ्वीपतिर्मुदमुपैति समुत्सन्ती

कीर्त्तिर्न भाति भुवन्त्रितयेऽपि तस्य ॥ २०० ॥

चतुरश्रमथ क्षेत्रं कृत्वांशभोजितं ततोऽष्टानिः ।

कोणैः शेषस्तास्मिन्चतुर्ध्रं कल्पयेद् भद्रम् ॥ २०१ ॥

तद्विगुणधूर्ध्वमेतस्य भूमिकाभागसङ्ख्यया कार्यम् ।

तत्राद्यंशचतुष्केण भूमिका स्यात् समुच्छ्रयतः ॥ २०२ ॥

तत्राष्टपद्चतुर्भागवर्जिता भूमिका उपर्युपरि ।

क्रमशो भवन्त्यथैवं ताः स्युस्तिस्रोऽर्धसंयुक्ताः ॥ २०३ ॥

१. 'रिभ्य भू' क. पाठः । २. 'सातनावितमेभ्रम(?)' ख. पाठः । ३. 'ना-
विवभं भ्रम' ग. पाठः । ४. 'धू+तानि चि' क. पाठः ।

§ इह किञ्चिदर्थं मातृकासु गणितमिव भाति ।

शेषांशोच्छ्रययुक्ता घण्टा चतुरश्रकायता कार्या ।
 त्रिचतुर्भूम्यौ कार्ये सषट्चतुर्भागविस्तारे ॥ २०४ ॥
 रङ्गः स्यादाद्यभुवि द्वितीयभुवि कोणगास्तथा रथिकाः ।
 स्युर्भद्राकृतियुक्ता दोला अपि तत्र रमणीयाः ॥ २०५ ॥
 रथिकास्तृतीयभूमौ कार्या भद्रेषु चातिरमणीयाः ।
 कोणेष्वथासनान्यर्धवास्तुकेऽपि भ्रमः कार्यः ॥ २०६ ॥
 दोलारथिके चतुरासने भ्रमोऽष्टासनो भवेत् तत्र ।
 आसनमिह तत् कथितं युवतेः स्थानं यदेकं स्यात् ॥ २०७ ॥
 निखिलान्यपि भ्रमणसंमुखं तानि विभ्रति भ्रमणम्(?) ।
 यत्रासनानि स इह भ्रम इत्युक्तोऽपराधिका(?) ॥ २०८ ॥
 यष्टेरूर्ध्वमधस्ताद् भ्रमस्य चक्रं (नि)योजयेदेकम् ।
 लघुचक्राणि च तद्वन्नियोजयेदासनेष्वत्र ॥ २०९ ॥
 लघुचक्रारकवृत्ते संलग्नाः कीलका दृढाः कार्याः ।
 तुल्यान्तराः समस्ताः प्रलघु(क)चक्रारवृन्तर्गताः ॥ २१० ॥
 रथिकाशिखाग्रचक्रं भ्रमचक्रारक(वि?)नियोजितं कार्यम् ।
 यष्टिचतुष्टयमस्मिस्तिर्यक् चक्रद्वयोपेतम् ॥ २११ ॥
 ऊर्ध्वं द्वितीयभूमेस्तृतीयभूमेरथान्तरे कुर्यात् ।
 नियतं रथिकायष्टिभ्रमसंलग्नानि यन्त्राणि ॥ २१२ ॥
 आसनाधारयष्टीनां रथिकाचक्रयोजितान् ।
 अधः समान्तरान् कुर्याच्चतुरः परिवर्तकान् ॥ २१३ ॥
 त(द्व)द् द्वितीयभूमीदोलागर्भे समान्तरे यष्टी ।
 लग्ने तथैकचक्रे याम्योत्तरचक्रयोर्न्यस्येत् ॥ २१४ ॥
 तद्वदधो भूकोणगरथिकाचूडोग्रचक्रसंसक्ताः ।
 यष्टीस्ततश्चतस्रो द्विचक्रका इतरचक्रयोर्न्यस्येत् ॥ २१५ ॥
 प्रान्तचक्रद्वये कोणरथिकाचक्रयोजिता ।
 दोलागर्भगता यष्टिस्तिर्यक् कार्यापरापरा ॥ २१६ ॥

१. 'यु' ग. पाठः । २. 'चक्रभ्रमरच' ख. पाठः । ३. 'क्रम' ग. पाठः ।

४. 'म' ख. ग. पाठः । ५. 'ला' ग. पाठः ।

पूर्वे भद्रे द्वारं कुर्यात् सोपानराजितमधस्वात् ।
 गर्भात् पश्चिमभागे निवेशयेद् देवतादोलाम् ॥ २१७ ॥
 अन्योन्यं चक्रभ्रममिच्छाशुक्तिं विधानतः सम्यक् ।
 ज्ञात्वा प्रयोजनीयं शीघ्रं मन्दवहनं वा ॥ २१८ ॥
 एष समासेन यथा भ्रममार्गः कीर्तिगः स्फुटोऽस्माभिः ।
 अन्येष्वपि कलेषुः सम्यक् ज्ञानेनैव तत्र ॥ २१९ ॥
 स्तम्भादिद्रव्याणां विम्यासैः कल्पितं दृढं शृङ्गः ।
 मुश्चिष्टसन्निधत्तं धृतं तथा दीर्घमुच्यधरैः ॥ २२० ॥
 परिवारितमथ तिलकैः समन्ततः सिंहकर्णसंपुक्तम् ।
 त्रिपुरं सम्यक् कुर्याद् विचित्ररूपं (स्त्र)कैश्चित्रैः ॥ २२१ ॥
 बुद्ध्या क्लृप्तैः पूर्वयन्त्रैश्च युक्तं यन्त्राध्यायं वेत्ति यः सम्यगेतम् ।
 प्राप्नोत्यर्थान् वाञ्छितान् कीर्तियुक्तान् स क्षमापालैरन्वहं पूज्यते च ॥
 एतद् द्वादशराजचक्रमखिलं क्षमापाळचूडामणे-
 दीःस्तम्भप्रतिवद्धशक्तिं परितो यस्येच्छया भ्राम्यति ।
 स श्रीमान् भुवनैकरामनृपतिर्देवो व्यक्तं द्रुतं
 यन्त्राध्यायमिमं स्वबुद्धिरचितैर्यन्त्रैश्चैः सह ॥ २२३ ॥

इति गङ्गाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारासंज्ञिते शास्त्रधारे
 यन्त्रविधानं सार्धकत्रिंशोऽध्यायः ॥

अथ गजशाला नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः ।

लक्षणं गजशालानामिदानीमभिदध्महे ।
 चतुरश्रीकृते क्षेत्रे मार्गैर्मक्ते ततोऽष्टभिः ॥ १ ॥
 मध्ये द्विभागविस्तारं स्थानं कुर्वीत हस्तिनः ।
 कल्प्याः प्रासादवद् भागा ज्येष्ठमध्याधमाः क्रमान् ॥ २ ॥

१. 'त्रैः' क, 'त्र' ख. पाठः ।

तद्बहिर्भागिकोऽल्लिन्दो वहिस्तस्यापि चापरः ।
 भागेनैकेन भित्तिः स्याद् द्वितीयाल्लिन्दकाद् बहिः ॥ ३ ॥
 तस्या द्वास्प्रदेशे तु कर्तव्यौ कूर्परानुभौ ।
 कर्णप्रामादिका कार्थी द्वितीयाल्लिन्दसंश्रिता ॥ ४ ॥
 द्वे द्वे वातायने कुर्याद् भित्तिं दिक्षु विमृश्वपि ।
 § प्राग्ग्रीवोऽग्रे भवेच्छाला सृष्टीप्रवृत्ता ॥ ५ ॥
 अस्या एव यदा पक्षप्राग्ग्रीवौ भवतो मुखे ।
 नन्दिनी नामतः शाला तदा स्याद् गजवृद्धये ॥ ६ ॥
 अस्या एव यदा स्यातां प्राग्ग्रीवां पार्श्वयोर्द्वयोः ।
 तदा सुभोगदा नाम तृतीया परिकीर्तिता ॥ ७ ॥
 अस्या एव यदा पृष्ठे प्राग्ग्रीवः क्रियतेऽपरः ।
 भद्रिका नाम शाला स्याद् तदा दिग्दण्डिदा ॥ ८ ॥
 पञ्चमी चतुरश्रा स्याद् वर्षणी नाम पूजिता ।
 प्राग्ग्रीयाल्लिन्दनिर्द्ध्वनीना पर्या तथापरा ॥ ९ ॥
 शाला प्रमारिका यान्तवर्षणित्तर्षणी ।
 तदेतां वर्णयेत् कुर्यादन्याः सर्वार्थसिद्धये ॥ १० ॥
 प्रमारिकेति वर्णितह शाला सा प्रागसस्यद्रविणच्छिन्दे स्यात् ।
 कुर्यादतस्तां न वर्णयितास्तु कार्थीः परा जीवितत्रिचन्द्रयै ॥ ११ ॥

इति महाराजविद्यालये श्रीमदश्वविद्यालये सप्तमस्कन्धेऽश्वशालायाः काण्डोऽध्यायः

गजशाला नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥

अथाश्वशाला नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ।

अथ लक्ष्मणाश्वशालायाः प्रोच्यते विद्वत्सद्विह ।
 स्ववेऽप्रवास्तोः कर्तव्यं पदे गजवृद्धसंज्ञके ॥ १ ॥

१. 'पु', २. 'अः' क. पाठः । ३. 'दि', ४. 'धि' ख. पाठः ।

§ इह सर्वत्र 'प्राग्ग्रीव' इति पाठ्ये भाति ।

अथवा पुष्पदन्ताख्ये स्थानं वासाय वाजिनाम् ।
 अरबिश्चतमात्रं यज्ज्येष्ठं तत् परिकीर्तितम् ॥ २ ॥
 अशीत्यरत्रिकं मध्यं षष्ठ्यरत्न्यधमं भवेत् ।
 स्थलप्रदेशे विपुले गुप्ते रम्ये शुचौ तथा ॥ ३ ॥
 समे च चतुरश्रे च स्थितेऽरे मङ्गल्यमेव च ।
 स्थानं ह्यानां कर्तव्यं प्रदेशे सुपरिक्रमे ॥ ४ ॥
 निम्नगुल्मद्रुमस्थाणुचैत्यायतनवेशमभिः ।
 वल्मीकशर्करामिश्रं वर्जिते तत् समाचरेत् ॥ ५ ॥
 निःसङ्गे शल्यहीने च प्रागुदकप्रवणे तथा ।
 प्रदेशे तद् विधातव्यमालोक्य सुसमाहितैः ॥ ६ ॥
 ब्राह्मणानुमते शस्ते' दिने स्थपतिभिः सह ।
 भूमेर्विभागमालोक्य सुभगानानयेद् द्रुमान् ॥ ७ ॥
 न जाता ये श्मशानेषु देवतायतनेषु वा ।
 अन्येष्वपि निषिद्धेषु जातान् वृक्षान् विवर्जयेत् ॥ ८ ॥
 वृक्षान् प्रशस्तानानीय समीपे भर्तृवेश्मनः ।
 ततो भूमिं परीक्षेत प्रशस्तौमथ निन्दिताम् ॥ ९ ॥
 चितायतनवल्मीकग्रामधान्यखलेषु च ।
 विहारेषु च कर्तव्यमश्वानां न निवेशनम् ॥ १० ॥
 भवन्ति स्वामिनः पीडा ग्रामधान्यखलेषु च ।
 श्मशाने वेश्मकरणाञ्जराणां मृत्युमादिशेत् ॥ ११ ॥
 स्थानं विहारवल्मीकविहितं स्यादनर्थकम् ।
 तन्नित्यसन्तापकरं क्षयकृच्च तपस्विनाम् ॥ १२ ॥
 दैवोपघातजननं स्त्रीणां च क्षयकारकम् ।
 विहितं पादपैश्वैर्ष्यैर्गृहं स्याद् भूतभीतिदम् १३ ॥
 भवेद् रोगकरं भर्तृविहितं कण्टकिद्रुमैः ।
 दीर्णायामुन्नतायां च कृतं भूमौ क्षयावहम् ॥ १४ ॥

१. 'स्त' क. पाठः । २. 'सुभगानानीय सद्रु' क, 'स्तुभागाना' ख. पाठः । ३. 'स्तां
 वाथ', ४. 'नास्त्रि' ख. पाठः । ५. 'न', ६. 'णात् तुसगाणां', ७. 'क' क. पाठः ।

नतायां क्षुद्रयकरं कृतं भवति मन्दिरम् ।
 तस्मात् कार्यं प्रशस्तायां भूमौ तद् वाजिवृद्धये ॥ १५ ॥
 मङ्गल्यरमणीये च चतुरश्रे मनोनुगे ।
 शुभे च विहितं सन्न भवेत् कल्याणकारकम् ॥ १६ ॥
 निर्गच्छतो यथा वामे पार्श्वे भर्तुस्तुरङ्गमाः ।
 भवन्ति कुर्यात् स्थपतिस्तथा वाजिनिवेशनम् ॥ १७ ॥
 अन्तःपुरप्रदेशस्य कार्यं दक्षिणतश्च तत् ।
 प्रवेशे दक्षिणं तेषां हेपितं जायते यथा ॥ १८ ॥
 तथा भर्तुर्हितार्थाय कर्तव्यं सन्न वाजिनाम् ।
 प्रागुदग् वा मुखं तस्य विधातव्यं सतोरणम् ॥ १९ ॥
 प्राग्ग्रीवकेण संयुक्तं चतुःशालमसङ्कटम् ।
 दशारत्रिसमुच्छ्रायमष्टारत्रिप्रविस्तृतम् ॥ २० ॥
 नागदन्तकसंशोभि पुरः कुड्यार्धसंयुतम् ।
 पृष्ठे समग्रकुड्यं वा तत्र स्थानानि कल्पयेत् ॥ २१ ॥
 तानि तु प्राङ्मुखानि स्युस्तथैवोदङ्मुखानि च ।
 आयामे किष्कुमात्राणि त्रिकिष्कूणि च विस्तरात् ॥ २२ ॥
 प्रांशून्नतोर्ध्वभागानि चतुरश्राणि कारयेत् ।
 अग्रोच्चां सुखसञ्चारां तेषु भूमिं प्रकल्पयेत् ॥ २३ ॥
 स्थानं सूत्रस्य मध्ये तु हस्तमात्रं समन्ततः ।
 आस्तीर्णं च समश्लक्ष्णनीरन्ध्रैः फलकैर्दृढैः ॥ २४ ॥
 धातव्यर्जुनपुन्नागककुभादिविनिर्मितैः ।
 अष्टाङ्गुलसमुच्छ्रायैरध्यर्धारत्रिविस्तृतैः ॥ २५ ॥
 अच्छिद्रैः संहतैर्वद्वैरयैसा पार्श्वयोर्द्वयोः ।
 अजन्तुसङ्कुलैः काष्ठै रुचकाभि(?)भिपङ्मतैः ॥ २६ ॥
 यवसस्य भवेत् स्थानं निर्यूहैः स्वास्तृतं शुभैः ।
 किष्कुत्रयोच्छ्रितं तत् स्यादेकान्ते सुसमाहितम् ॥ २७ ॥

१. 'वे' क. पाठः । २. 'दे' ख. पाठः । ३. 'सु' क. पाठः । ४. 'स-
हितै' ख. पाठः । ५. 'ज' क. पाठः ।

हस्तद्वयप्रमाणं च कुर्यात् स्वादनकोष्ठकम् ।
 मृपल्लितमदूर्गन्धि विस्तारोच्छ्रययोः समम् ॥ २८ ॥
 स्थाने स्थाने प्रमः क्षीयः सुपुषः कविर्हीनिकः ।
 पञ्चाङ्गीनिग्रहार्थं वा सुरतः कल्पेद्दूर्गम् ॥ २९ ॥
 पञ्चाद् वन्द्यार्थमेकं च सुपुषं परिकल्पयेत् ।
 चतुर्हस्तायतं तत्रैवा शाला श्रेण्यसुपुषम् ॥ ३० ॥
 स्थानेष्वेतेषु तुल्यानि सर्वेभ्यो विनिययेत् ।
 तत्र कुर्याद् वलिं होमं स्वस्तिद्याजकं जयम् ॥ ३१ ॥
 ग्रीष्मे कार्यं शुसंमृष्टं सिक्तं तत्र महीनलम् ।
 वर्षास्वनम्बुपङ्कं च शिशिरे संवृतं शुभम् ॥ ३२ ॥
 दिष्टेयुस्तत्र तुल्यानि नक्षत्रमङ्गीणस्तद्धिनः ।
 अमृतवन्नो मिथः कार्याः सर्ववाधनिवर्जिताः ॥ ३३ ॥
 स्थानं दक्षिणपूर्वस्थां दिशि यदः प्रकल्पयेत् ।
 निदध्यादुदकुम्भं च किञ्चिदेन्द्रीयमाश्रितम् ॥ ३४ ॥
 ब्राह्म्यां दिशि प्रकर्तव्यं स्यः १० यवकस्य च ।
 वायव्यां तु प्रकर्तव्यं स्थानमादूर्वर्षे दिशि ॥ ॥ ३५ ॥
 निःश्रेण्यः कुशाः कृताः कार्याश्च फलकाश्रिताः ।
 कुदालोदात्तमुदकाः शुक्तयोगाः सुवस्तवा ॥ ३६ ॥
 कवप्रशम्भः दृष्टं च तथा परमसंज्ञपरि च ।
 नाद्याः(?) प्रदीपाश्च क्षयन्त्यश्वागारीपद्योगिनः ॥ ३७ ॥
 मङ्ग्रहः सुसप्तश्चारवस्तूनां नैवेद्ये भवेत् ।
 अग्न्युपद्रवसार्थं यद्व्यज्जिह्वीयतेति ॥ ३८ ॥
 पदार्थान् सन्निधौ कुर्याज्जलशोषादेकान् शुभः ।
 भाण्डानि कुर्वीच पुष्यम् जि(न्द्रा?द्वे?)वत्तपनेच्छया ॥ ३९ ॥
 हस्तयासीं शिलां दीपं दर्शं फलदुपानहौ ।
 पिटकानि विचित्राणि वस्तीन् नानाविधानपि ॥ ४० ॥

१. 'बौच्छाद' क, 'बौद्धाद' ख. पाठः । २. 'ख', ३. 'जा प्र', ४. 'प' क. पाठः । ५. 'द्व', ६. 'भाण्डायन', ७. 'वि' क. पाठः ।

एवंविधानि चान्यानि संनिदध्यात् प्रयत्नतः ।
 पुरःस्तम्भाश्रितं भाण्डं सन्नाहादेर्विधीयते ॥ ४१ ॥
 प्राङ्मुखे तुरगं गेहे वारुण्यां स्थापयेद् दिशि ।
 पूर्वामुखे पदे वापि मित्रस्य वरुणस्य च ॥ ४२ ॥
 भवन्ति तेन बहवः पुष्टिं च प्राप्नुवन्ति ते ।
 सा हि दिक् पूजनीया च स्तोतव्या च प्रकीर्तिता ॥ ४३ ॥
 होमशान्तिकर्तानेषु धर्म्या याश्च पराः क्रियाः ।
 तासु प्रशस्यते पूर्वा शक्रेणाधिष्ठिता स्वयम् ॥ ४४ ॥
 तस्यामुदेति दिनकृदनुलोमं ततः पुनः ।
 अश्वानां पृष्ठतो याति स प्रतीचीमनुक्रमात् ॥ ४५ ॥
 स्नानाधिवासने पूजा माङ्गल्यानि पराणि च ।
 प्राङ्मुखानां तुरङ्गाणां कर्तव्यानि शुभार्थिभिः ॥ ४६ ॥
 एवं कृते भूमिबलमित्राणां यशसोऽपि च ।
 वृद्धिर्भवति भूपस्य तस्मात् प्राची प्रशस्यते ॥ ४७ ॥
 भर्तृवृद्धिप्रदं स्थानमग्रग्रासस्य तद् भवेत् ।
 दक्षिणाभिमुख्यां तु शालायां वाञ्छितार्थदम् ॥ ४८ ॥
 स्थानं भवति वाहानां पदे क्लृप्तं विभावसोः ।
 वह्निनाध्यासिता सा दिग् आत्मा वह्निश्च वाजिनाम् ॥ ४९ ॥
 अजरो बहुभोक्ता च तत्र बद्धो भवेद्भयः ।
 उदङ्मुखेऽपि भवने प्राप्नुवन्ति शुभं हयाः ॥ ५० ॥
 तथास्थितानामश्वानां दक्षिणेन दिवाकरः ।
 उदेत्यनन्तरं याति तान् विधाय प्रदक्षिणम् ॥ ५१ ॥
 प्रयाति वामतोऽश्वं चश्वानां स्थाप्यास्तेनोत्तरामुखाः ।
 चन्द्राकौ प्रति(हर्ष)हेष)न्ते तथा बध्नीत वाजिनः ॥ ५२ ॥
 नृपतिश्च जयं सिद्धिं पुत्रानायुश्च विन्दति ।
 अरोगाश्च भवन्त्यश्वो वर्धयन्ति च सन्ततिम् ॥ ५३ ॥

१. 'ताः' क. ख. पाठः । २. 'पु' ; ३. 'त्रयगोकस्य' क. पाठः । ४. 'गृदीतो
 वह्निस्तु वा' ; ५. 'आरोग्याश्च' क. पाठः ।

दक्षिणाभिमुखान् कुर्यान्न सन्नाह्वान् न चाग्रगान् ।
 पितृकार्याद्यैस्तोन्यत्र दक्षिणा वर्जितैव दिग् ॥ ५४ ॥
 अस्यामेव दिशि प्रेता यतः सर्वे प्रतिष्ठिताः ।
 उदेति वामतो याति चास्तं दक्षिणतो रविः ॥ ५५ ॥
 सोमश्च पृष्ठे भवति तेनाश्वा देवपीडिताः ।
 श्रद्धैर्विकारैर्विबिधैः पीड्यन्तेऽरातिविह्वलाः ॥ ५६ ॥
 भयेन व्याधिभिश्चार्ता ग्रामं नेच्छन्ति स्वादितुम् ।
 पराजयमतुष्टिं च स्वामिनोऽनर्थसङ्गतिम् ॥ ५७ ॥
 कुर्वन्त्यतो न वधीयात् कथञ्चिद् दक्षिणामुखान् ।
 पश्चिमाभिमुखानां च बद्धानां वाजिनां सदा ॥ ५८ ॥
 उदेति पृष्ठतो भानुः पुरतोऽस्तं प्रयाति च ।
 न भवेद् विजयस्तेन भर्तुस्तत्पृष्ठवर्तिनः ॥ ५९ ॥
 शक्रस्य पृष्ठवर्तित्वात् प्रातिलोभ्याच्च भास्वतः ।
 कुप्यन्ति व्याध्यस्तेषां तूर्णं देहविनाशजाः ॥ ६० ॥
 तैस्ते ध्यायन्ति वेपन्ते जले त्रासं प्रयान्ति च ।
 यवसं नाभिनन्दन्ति क्षमां मुञ्चन्ति सर्वथा ॥ ६१ ॥
 दिशोऽभिमुखमाश्रेय्या बध्यन्ते यदि वाजिनः ।
 व्यथन्ते रक्तपित्तोत्थैस्तदा रोगैरनेकधा ॥ ६२ ॥
 जायन्ते स्वामिनो बन्धवधहृच्छोषदायिनः ।
 वाजिनां च भवेत् तत्र बहिदाहकृतं भयम् ॥ ६३ ॥
 भर्तुः पराजयो विघ्नः स्याच्च देहस्य संशयः ।
 नैर्ऋत्याः ककुभो वाहा बध्यन्ते संमुखं यदि ॥ ६४ ॥
 तदा न तेऽभिनन्दन्ति स्वादनं पानभोजने ।
 यथा यथा क्षितिं पादैर्द्वारयन्ति पुनः पुनः ॥ ६५ ॥
 हेषन्ते वीक्ष्य बहुशो मनुष्यान् पक्षिणः पशून् ।
 भ्रमयन्ति च गात्राणि नैर्ऋतीं चाभितः स्थिताः ॥ ६६ ॥

तथा तथैषां कुपिता नाशं कुर्वन्ति राक्षसाः ।
 वध्यन्ते यदि वाज्ञानाद् वायव्याभिमुखं हयाः ॥ ६७ ॥
 तदा ते वातिकैः रोगैः पीड्यन्ते प्रतिवासरम् ।
 चलः कायो भवेद् भर्तुः क्लेशश्चाश्वोपजीविनाम् ॥ ६८ ॥
 नराणां च भवेन्मृत्युर्दुर्मिक्षप्रभवं भयम् ।
 ऐशान्यभिमुखं बद्धाः प्रणश्यन्ति तुरङ्गमाः ॥ ६९ ॥
 सूर्योदयस्थाभिमुखं बद्धानां चेद्दमादिशेत् ।
 निवध्यन्ते यदा वाडा ब्राह्मी दिशमुपाश्रिताः ॥ ७० ॥
 वध्यन्ते ते ग्रहैर्दिव्यैर्व्याधिभिश्च विचिन्तनाः ।
 कव्यहव्यक्रियास्तत्र भर्तुर्न विजयावहाः ॥ ७१ ॥
 द्विजानामुपतापाय जायन्ते तत्र वाजिनः ।
 भ्रसुवंशं च जालार्यां स्थानमश्वस्य नेष्यते ॥ ७२ ॥
 स्वामिनस्तदनीर्णाय स्यान्नाशाय च वाजिनाम् ।
 स्थाने प्रशस्ते तुरगान् सर्वथा वासयेदतः ॥ ७३ ॥
 नच धार्याः क्षणमपि रोगिणः करयसन्निधौ ।
 कल्याणामपि रोगाः स्युर्यतो रोगिसमाश्रयात् ॥ ७४ ॥
 हयागारस्य पूर्वेण कार्यं भेषजमन्दिरम् ।
 तस्यैव वामतः सर्वसंभागान् परिकल्पयेत् ॥ ७५ ॥
 वाजिनां भेषजार्थं भाण्डानि च विनिक्षिपेत् ।
 अगदानोपधीः स्नेहान् वर्तीश्च लवणानि च ॥ ७६ ॥
 भेषजागारसन्निधे कुर्याच्चारिष्टमन्दिरम् ।
 भवनं व्याभितानां च कार्यं वासाय वाजिनाम् ॥ ७७ ॥
 सुमुखं तच्च कर्तव्यं पूर्वनिर्दिष्टवेश्मवत् ।
 संबद्धं च विधातव्यमेतद् वेश्मचतुष्टयम् ॥ ७८ ॥

१. 'नां' क. पाठः । २. 'रो', ३. 'नि' ख. ग. पाठः ।

सुधाबन्धदृढैः कुड्यैः सप्राग्ग्रीवोच्चतोरणम् ।
 चत्वार्यपि विशालानि सुगमानि च कारयेत् ॥ ७९ ॥
 वेश्मस्वेवंत्रिधेष्वश्वान् स्थापितान् परिपालयेत् ॥ ७९ $\frac{१}{२}$ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे
 अश्वशाला नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥

अथाप्रयोज्यप्रयोज्यं नाम चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ।

राज्ञां सेनापतीनां च वर्णिनामपि वेश्मसु ।
 यदि वा वास्तुकक्षासु सभादेवकुलेषु च ॥ १ ॥
 शयनासनयानेषु भाजनाभरणेषु च ।
 छत्रध्वजपताकासु सर्वोपकरणेषु च ॥ २ ॥
 अप्रयोज्यानि यानि स्युः प्रयोक्तव्यानि यानि च ।
 विस्तरात् तानि कथ्यन्ते हितार्थमथ देहिनाम् ॥ ३ ॥
 पूर्वोक्तानां नृपादीनां यानि वेश्मसु केवलम् ।
 अप्रयोज्यानि तान्येव पूर्वमत्राभिदध्महे ॥ ४ ॥
 तेषु नैव प्रयोक्तव्याः समस्ता अपि देवताः ।
 दैत्या ग्रहास्तथा तारा यक्षगन्धर्वराक्षसाः ॥ ५ ॥
 पिशाचाः पितरः प्रेताः सिद्धत्रिद्याधरोरगाः ।
 चारणा भूतसङ्घाश्च तेषां योषाः सुतास्तथा ॥ ६ ॥
 प्रतीहाराः प्रतीहार्यस्तेषामधिकृताश्च ये ।
 आयुधानि तदीयानि सर्वे चाप्सरसां गणाः ॥ ७ ॥
 दीक्षितत्रतिपापण्डिनास्तिकाः क्षुत्प्रपीडिताः ।
 व्याधिवन्धनशस्त्राग्नितामसूक्ष्मपांसुभिः ॥ ८ ॥
 शूलज्वरादिभिश्चार्ता येऽन्येऽप्येवंविधा नराः ।
 मत्तोन्मत्तजडक्लीबनग्रान्धवधिरादयः ॥ ९ ॥

१. 'बाह्यक' ख. ग. पाठः । २. 'त' क. पाठः ।

दोलाक्रीडाश्च नेष्यन्ते ग्रहणानि च दन्तिनाम् ।
 देवासुराद्याः सङ्ग्रामा विग्रहाश्च महीक्षिताम् ॥ १० ॥
 प्राणियुद्धविमर्दाश्च मृगया च न शस्यते ।
 रौद्रदीनाद्भुतत्रासवीभत्सकरुणा रसाः ॥ ११ ॥
 न प्राणिषु प्रयोक्तव्या हास्यशृङ्गारवर्जिताः ।
 हस्त्यश्वरथयानानि विमानायतनानि च ॥ १२ ॥
 चण्डानलप्रदीप्तानि भवनानि वनानि च ।
 वृक्षाः पुष्पफलैर्हीना विद्वद्वासदूषिताः ॥ १३ ॥
 एकद्विशखा रूक्षाश्च भग्नाः शुष्काः सकोटराः ।
 कदम्बशालमलीशैलुतारक्षारलुकादयः(?) ॥ १४ ॥
 भूतालयत्वान्नेष्यन्ते कटुकण्टकिनश्च ये ।
 मृध्रोत्तुका विहङ्गेषु कपोतश्येनवायसाः ॥ १५ ॥
 कङ्कश्चेति न शस्यन्ते खगा रात्रिचराश्च ये ।
 गजाश्वमहिषाश्चोष्ट्रा मार्जारस्वरवानराः ॥ १६ ॥
 सिंहो व्याघ्रस्तरक्षुश्च वराहमृगजम्बुकाः ।
 तथा वनचरा ये च क्रव्यादा मृगपक्षिणः ॥ १७ ॥
 गृहेष्वेते न कर्तव्याः शैलाटव्याश्रिताश्च ये
 अमीपां करणादर्थैराचार्यो विप्रमुच्यते ॥ १८ ॥
 व्याधिं घोरमवाप्नोति व्यसनं बन्धमेव च ।
 यत्र तत्र गृहस्वामी धनहानिं पराजयम् ॥ १९ ॥
 प्रवासं बन्धनं नाशं मृत्युं वा क्षिप्रमाप्नुयात् ।
 इत्युक्तान्यप्रशस्तानि गृहेषु गृहमेधिनाम् ॥ २० ॥
 तत्र यानि प्रयोज्यानि कथ्यन्ते तान्यतः परम् ।
 यस्य यत्र भवेद् भक्तिर्या चास्य कुलदेवता ॥ २१ ॥
 हस्तकलत्रप्रमाणेन तान् कुर्वन् स्यान्न दोषभाक् ।
 तद्द्वारपार्श्वयोः कार्यो प्रतीहारो स्वलङ्कृतौ ॥ २२ ॥

१. 'रा', २. 'श्येना न' क. पाठः । ३. 'भवम्' ख. ग. पाठः ।

वेत्रदण्डव्यग्रकरो खङ्गकोशपरिच्छदा ।
 रूपयौवनसम्पन्नौ विचित्राम्बरभूषणौ ॥ २३ ॥
 धात्री वामनिका कुञ्जा सखीभिः परिवारिता ।
 विदूषकैः कञ्चुकिभिस्तुष्टरनुगतास्तथा ॥ २४ ॥
 द्वारस्योभयतः कार्याः प्रतीहार्यो मनोरमाः ।
 निधयश्चानुरूपाश्च शङ्खाब्जोज्ज्वललक्षणाः ॥ २५ ॥
 रत्नदीनारराशीश्च वदन्तो वदनोद्गतान् ।
 पद्मस्था पूर्णकुम्भा वा रत्नवस्त्रनिभूषिता ॥ २६ ॥
 वक्रैरूर्ध्वस्थितैः पुष्पफलपल्लवसम्भृतैः ।
 पूर्णकुम्भाङ्कुशच्छत्रश्रीवृक्षादर्शचामरैः ॥ २७ ॥
 कार्याष्टमङ्गला द्वारे^१ द्वापभिः शङ्खमत्स्ययोः ।
 द्वारमण्डलमध्यस्था स्नाप्यमाना गजोत्तमैः ॥ २८ ॥
 पद्मासना पद्महस्ता श्रीश्च कार्या स्वलङ्कृता ।
 वृषः सवत्सा धेनुर्वा सच्छत्रवस्त्रनिभूषणा ॥ २९ ॥
 फलभक्तैर्बहुविधैराहारार्थं निवेदितैः ।
 नानापुष्पफलैर्नम्रैः शालैस्तिर्थमयस्थितैः ॥ ३० ॥
 चित्रा पत्रलता लेख्या बाह्याभ्यन्तरभित्तिषु ।
 हंसकारण्डचक्राद्वैविमितीपत्रवर्णिभिः ॥ ३१ ॥
 कुमारकैश्च क्रीडद्भिर्युक्ता ललितवाहुभिः ।
 वासधाम्नि निवेश्यन्ते विचित्राभरणाभ्वराः ॥ ३२ ॥
 रतिक्रीडापरा नार्यो नायकस्तु यदृच्छया ।
 आपाण्डुदेहच्छवयः स्वल्पचारुविभूषणाः ॥ ३३ ॥
 किञ्चित्पतनुभिर्गात्रैः कार्याः सुरतलालसाः ।
 प्रवृद्धशाखाविटपैः प्रचत्वारुणपल्लवैः ॥ ३४ ॥
 चम्पकाशोकपुन्नागनागाप्रतिलकादिभिः ।
 छायापुष्पफलोपेतैः वृक्षैरन्यैश्च भूषिताः ॥ ३५ ॥

१. 'रैर्वा' ख, ग. पाठः । २. 'वसुभिः', ३. 'स्था' क.पाठः ।

उद्यानभूमयः कार्याः कूजत्पिकमधुव्रताः ।
 ऋतवः फलपुष्पाद्यैः स्वैः स्वैश्चिद्वैरलङ्कृताः ॥ ३६ ॥
 मनोरमैर्विशेषैश्च स्वगैश्च समयोचितैः ।
 कादम्बकुरुरक्रौञ्चहंससारसमेखलाः ॥ ३७ ॥
 तीरान्तोद्गतवानीरकेतकीषण्डमण्डिताः ।
 जलान्तलीनमन्स्यैश्च सञ्जञ्जा नलिनीवनेः ॥ ३८ ॥
 लेम्ब्याश्च गृहभिर्त्तीनामधोभागेषु दीर्घिकाः ।
 फलैः समं समध्वेक्षुमणिकाश्च नभाजनाः ॥ ३९ ॥
 विन्यस्तपद्मिनीपत्राः सोत्पलाः पानभूमयः ।
 विचित्रातोद्यहस्ताश्च नृत्यगीतविचक्षणाः ॥ ४० ॥
 मुदिता ललना लेख्याः प्रेक्षासङ्गीतभूमिषु ।
 प्रकल्प्याः पङ्कजस्थाश्च चकोरशुकसारिकाः ॥ ४१ ॥
 प्रहृष्टाः परपुष्टाश्च मयूराश्च सकुक्कुटाः ।
 इति यानि प्रदिष्टानि प्रयोक्तव्यानि वेष्टमनि ॥ ४२ ॥
 तानि सर्वाणि शस्तानि सर्वोपकरणेष्वपि ।
 देवयोनिगणास्तद्वत् पुरुषाश्च विनिन्दिताः ॥ ४३ ॥
 साक्रन्दाश्च न शस्यन्ते पीठशय्यासनादिषु ।
 पुरस्तात् कीर्तितान्यत्र प्रयोक्तव्यानि यानि च ॥ ४४ ॥
 तानि शस्तानि कक्षासु सभादेवकुलेषु च ।
 दिव्यमानुषसम्बद्धान्पाख्यानाख्यायिकादिषु ॥ ४५ ॥
 प्रोक्तानि तानि तावन्ति शुभान्यालेख्यकादिषु ।
 इति कथितप्रयोज्यं योजनीयं च बुध्या
 भवनशयनकक्षादेवधिष्ण्यादिकेषु ।
 विरचयति यथोक्तं निन्दितं वर्जयेद् यः
 स भवति नृपतीनां शिल्पिनां चार्चनीयः ॥ ४६ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

अप्रयोज्यप्रयोज्यं नाम चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥

१. 'नी', २. 'त' क. पाठः । ३. 'सु' ख. ग. पाठः । ४. 'बु' क. पाठः ।
 ५. 'कु', ६. 'स्थानाख्या' ख. ग. पाठः ।

अथ शिलान्यासविधिर्नाम पञ्चत्रिंशोऽध्यायः ।

अथ ब्रूमः शिलान्यासविधिमत्र यथागमम् ।
 तत्रोद्गमने पुण्ये शुक्लपक्षे शुभेऽहनि ॥ १ ॥
 स्थिरग्रहस्य दिवसे करणे च गुणान्विते ।
 तिष्येऽश्विनीषु रोहिण्यामुत्तरेष्वपि च त्रिषु ॥ २ ॥
 रेवत्यां श्रवणे हस्ते शिलाविन्यासमाचरेत् ।
 स्थिरस्य राशेरुदये साम्यमित्रावलोकिते ॥ ३ ॥
 सम्यङ्निमित्तशकुनस्वस्तिपुण्याहवाचिते ।
 हर्षोदये च मनसः कुर्याद् वास्तोर्निवेशनम् ॥ ४ ॥
 भद्रः प्रकृत्या शास्त्रज्ञः शुचिः स्नातः समाहितः ।
 कर्मारभेत स्थपतिः कृतदेवार्चनक्रियः ॥ ५ ॥
 पूर्णां समामविकलां चतुरश्रामनिन्दिताम् ।
 शिलाभाद्यां चये साध्वीं परीक्षेत विचक्षणः ॥ ६ ॥
 कुम्भाङ्कुशध्वजच्छत्रमत्स्यचामरतोरणैः ।
 दूर्वानागफलोष्णीपपुष्पस्वस्तिकवेदिभिः ॥ ७ ॥
 नन्द्यावर्तैः सचमरैः कूर्मपद्मनिशाकरैः ।
 वज्रैः प्रशस्तैः प्राकारैर्भूषिताः कर्मणो हिताः ॥ ८ ॥
 दीर्घा ह्रस्वाल्पविषमालोभाध्मातापरीक्षिता ।
 दिङ्मूढा चाङ्गहीना च सास्थयङ्गारा सशर्करा ॥ ९ ॥
 खण्डा दुर्षकानिभिन्ना कृष्णा दोषभयावर्हा ।
 तृणां पशुतुरङ्गाणां पदाङ्गाः स्वस्तिवृद्धये ॥ १० ॥
 क्रव्यान्मृगविहङ्गानां पादैः स्पृष्टास्तु वर्जयेत् ।
 नन्दाभद्राजयापूर्णाश्चतस्रः स्युरिमाः शिलाः ॥ ११ ॥
 वासिष्ठी काश्यपी तद्वद् भार्गव्याङ्गिरसीति ताः ।
 तत्र प्रागुत्तरे देशे संनिवेशस्य वास्तुनः ॥ १२ ॥

१. 'स्थापनाध्मा' (?) क, 'झालाध्मा' ग. पाठः । २. 'ताः' ख. ग. पाठः ।
 ३. 'राः' क. पाठः । ४. 'क्षपति' क, 'पक्षनि' ग. पाठः । ५. 'दाः' ख. पाठः ।

नैर्ऋत्यां वा सकुसुमां समां गोचर्मसम्मिताम् ।
 वेदीं सगन्धकलशां चतुरश्रां प्रकल्पयेत् ॥ १३ ॥
 आग्नेय्यामादितो नन्दां स्थापयेत् क्रमशः शिलाम् ।
 अकालमूलैरव्यङ्गैः सपद्मोत्पलपल्लवैः ॥ १४ ॥
 सर्वौषधिहिरण्याद्यैर्हेमराजतमृन्मयैः ।
 कुम्भैस्ताम्रमयैश्चापि मन्त्रैस्तामभिषेचयेत् ॥ १५ ॥
 तीर्थप्रसन्नवणाम्भोमिः सरत्राक्षतपङ्कजैः ।
 सुगन्धिभिः संपुण्याहमभिषेकं प्रयोजयेत् ॥ १६ ॥
 जाह्नवीयमुनारेवासरस्वत्यादिसम्भ(वैः?वम्) ।
 महानदीजलं शस्तं शुभतीर्थभवं तथा ॥ १७ ॥
 तथाद्रिवनवेशन्तदेवायतनजानि च ।
 अभिषेकार्थमम्भंसांसि कथालाभमुपाहरेत् ॥ १८ ॥
 मन्त्रेणानेन चैतासामभिषेकं समाचरेत् ।
 हिरण्यवर्णाः पार्वन्यः शुचयो दुरितच्छिदः ॥ १९ ॥
 पुनन्तु शान्ताःश्रीमत्य आपो युष्मान्मधुच्युतः ।
 मन्त्रपूतेन पयसा स्नापयित्वा ततः शिलाम् ॥ २० ॥
 स्थपतिर्गन्धकल्केन मङ्गल्येनानुलेपयेत् ।
 हिमचैन्दनपूर्णेन व्यवकीर्य सुगन्धिना ॥ २१ ॥
 तरसा छादयेदेनां सलाजैः पुष्पदामभिः ।
 धूपमाल्योपहारैश्च दधिमांसाक्षतादिभिः ॥ २२ ॥
 पूजयेदिष्टकां देवीं वस्त्रयुग्मैश्च पुष्कलैः ।
 निवेशनान्ते नैर्ऋत्यां तदा विप्रानवस्थितान् ॥ २३ ॥
 समसङ्ख्याञ्च शुचीन् प्राज्ञानर्चयेद् दक्षिणाफलैः ।
 ओङ्कारस्वस्तिपुण्याहगीतवादित्रनिस्वनैः ॥ २४ ॥
 कर्ता जनितरोमाश्चस्तेभ्यः कुर्यान्नमस्क्रियाम् ।
 निवेद्य वास्तोष्पतये भूतेभ्यश्च ततो बलिम् ॥ २५ ॥

१. 'सु' ग. पाठः । २. 'वमान्यः' क. पाठः । ३. 'चन्द्रेण पू' ख. ग. पाठः । ४. 'र' ग. पाठः

तासां चतसृणामन्याः कुर्यादुपशिलाः पृथक् ।
 प्राकारं स्वस्तिकाङ्के द्वे तथा श्रीवत्सलक्षणा ॥ २६ ॥
 नन्द्यावर्तस्तु पूर्णायां भवे(देको?दङ्को) यथाक्रमम् ।
 कर्णे प्राग्दक्षिणे नन्दां वास्तुनः स्थापयेदर्धः ॥ २७ ॥
 अन्याः क्रमेण भद्राद्याः कोणेष्वन्येषु च त्रिषु ।
 प्रतिष्ठापनमन्त्राश्च तासां चतसृणामपि ॥ २८ ॥
 चत्वार ऋषिभिर्गीताः शाश्वतारम्भदर्शनाः ।
 वीर्येणादिवराहस्य वेदार्थैस्त्वभिमन्त्रि(ताः?ताम्) ॥ २९ ॥
 वसिष्ठेनन्दिनीं नन्दां प्राक् प्रतिष्ठापयाम्यहम् ।
 सुमुहूर्ते सुदिवसे सा त्वं नन्दे! निवेशिता ॥ ३० ॥
 आयुः कारयितुर्दीर्घं श्रियं चाय्यामिहावह ।
 भद्रासि सर्वतोभद्रा भद्रे! भद्रं विधीयताम् ॥ ३१ ॥
 कश्यपस्य प्रियसुते! श्रीरस्तु गृहमेधिनः ।
 जये! विजयतां स्वामी गृहस्यास्य महात्मनः ॥ ३२ ॥
 आचन्द्रार्कं यशश्चास्यं भूम्यामिह विरोहतु ।
 त्वयि सम्पूर्णचन्द्राभे! न्यस्तायां वास्तुनस्तले ॥ ३३ ॥
 भवत्येष गृहस्वामी पूर्ण! पूर्णमनोरथः ।
 इति मूलचं(यो?यं) मन्त्रैः कुर्यात् स्वस्तिकवाचनैः ॥ ३४ ॥
 ताभिर्हिरण्यवर्णाभिः शिलाभिः सममद्भुतम् ।
 प्रागुदकप्लवना धन्या न प्रत्यग्दक्षिणाप्लवा ॥ ३५ ॥
 इष्टकाश्चैत्यभवनप्राकारपुरकर्मसु ।
 विताने चित्तिविन्यासे चतुर्मुखनिकेतने ॥ ३६ ॥
 पुरोधः शान्तिवेदीषु प्रतिमास्थापनेषु च ।
 याज्ञिकेन विधानेन क्रमशः स्थापयेच्छिलाः ॥ ३७ ॥

१. 'रं च स्व', २. 'श्रेया श्री', ३. 'थ' ग. पाठः । ४. 'ष्ट',
 ५. 'स्यां', ६. 'मं' क. पाठः । ७. 'मं' ख. ग. पाठः । ८. 'भिः सशिलाभिः समं
 हुतम्', ९. 'के', क. पाठः ।

§ त्रैशोकौर्णसंभा(सै?रुयै)स्ताः सामभिः सं महाव्रतैः ।
गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्भिर्बृहत्या च यथाक्रमम् ॥ ३८ ॥

चयान् समस्तांश्चिनुयाच्चतुरो विरमेत् ततः ।

ज्ञात्वा भित्तिप्रमाणं च चितेश्वयचतुष्टयम् ॥ ३९ ॥

समाप्यमादिकर्मैवं कनिष्ठं च यथोत्तरम् ।

प्रतिष्ठितास्ताः प्रथमं भूतले सुस्थिताः समाः ॥ ४० ॥

न चालयेच्चालने स्याद् गृहभर्तुर्महद् भयम् ।

कम्पने च भयं विद्यादेतासां स्थिरतां पुनः ॥ ४१ ॥

स्थपतेर्गृहभर्तुश्च मङ्गलं परमं विदुः ।

प्राग्दक्षिणैयां चलने गृहभर्तुर्महद् भयम् ॥ ४२ ॥

भार्याविनाशो नैर्ऋत्यां शूर्ण्यं(?) भीतिर्मरुद्दिशि ।

गुरोश्च भयमैशान्यामपचारेऽपि तद् भवेत् ॥ ४३ ॥

प्रथमं स्थापि(तेनै?ताने)वं स्तम्भानपि न चालयेत् ।

नोद्धरेत प्रणुद्याच्च विधिस्तुल्यो यतोऽनयोः ॥ ४४ ॥

विन्यासं प्रथमं तस्मात् कुर्यात् सम्यक् समाहितः ।

शिलानां स्थपतिस्तद्वत् स्तम्भानामपि सर्वथा ॥ ४५ ॥

द्वारप्राकारशालानां नगराणां च वेश्मनाम् ।

तत्प्रमाणो विधिर्यस्मात् तस्मात् तत्रादतो भवेत् ॥ ४६ ॥

एवं शिलान्यासविधानमेतद् यथावदस्माभिरिहोपदिष्टम् ।

अस्मिन् कृते वेश्मसुरालयादि निष्पत्तिमभ्येति विनैव विघ्नम् ॥

इति महाराजगणेशश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रवारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

शिलान्यासविधिर्नाम पञ्चत्रिंशोऽध्यायः ॥

१. 'सु' ख. ग. पाठः । २. 'स्म', ३. 'णयोश्चाल', ४. 'न्यां', ५. 'तत्रा-
स्मात्तत्रा' क. पाठः ।

§ 'त्रैश्लो' इति मातृकासु दृश्यते ।

अथ बलिदानविधिर्नाम षट्त्रिंशोऽध्यायः ।

इदानीमभिधास्यामो बलिरूपविधेः क्रमम् ।
 येन येनार्चिता देवास्तुष्यन्ति समहेश्वराः ॥ १ ॥
 मण्डलं वास्तुनो मध्ये गोमयेन प्रकल्पयेत् ।
 कलशं तत्र विन्यस्येत् सप्रसूनं सकाञ्चनम् ॥ २ ॥
 वास्तुदेवास्ततः कल्प्या यथास्थाननियोगतः ।
 सधूपैर्विविधैर्माल्यैरर्घ्यं पश्चान्निवेदयेत् ॥ ३ ॥
 अर्चयेद् विश्वकर्माणं माल्यैर्धूपैर्विलेपनैः ।
 भक्षैः फलैर्बहुविधैः पूजयेत् सुसमाहितः ॥ ४ ॥
 आज्येन पयसा दध्ना पूजयेच्छिखिनं पुनः ।
 शालिगोधूममुद्गाद्यैर्धान्यैः पर्जन्यमर्चयेत् ॥ ५ ॥
 जयन्तं पूजयेदाध्रद्राक्षाखर्जूरिकादिभिः ।
 मालतीमल्लिकाभिश्च पूजयेत् त्रिदशाधिपम् ॥ ६ ॥
 पुष्पै रक्तैस्तथा धूपै रक्तचन्दनलेपनैः ।
 ततः सूर्यं जगन्नाथं पूजयेत्लोकचक्षुपम् ॥ ७ ॥
 जम्बीरैर्वीजपूरैश्च नारङ्गैः पीतकैः फलैः ।
 पूजयेत् सत्यनामानं देवं तेन स तुष्यति ॥ ८ ॥
 मत्स्यमांसैश्च तुष्यन्ति सर्वे रक्षःपुरोगमाः ।
 सितैः फलैर्नारिकेलैर्भृशश्च परितुष्यति ॥ ९ ॥
 गन्धधूपप्रयोगैश्च नभोनामानमर्चयेत् ।
 पुष्पैः सुगन्धिभिः शुक्लैर्मास्तः पारितुष्यति ॥ १० ॥
 कृसरं मधुसंयुक्तं पूष्णे भक्त्या निवेदयेत् ।
 वितथं तु शुभैरन्यैर्मद्यमांसविजितैः ॥ ११ ॥
 पूजितस्तुष्टिमायाति विवस्वांश्च महाशुनिः ।
 पुष्पैः सपुष्पकैस्तुष्टिमवाप्नोति गृहक्षतः ॥ १२ ॥

१. 'वैर्माविता', २. 'सर्व' ख. ग. पाठः । ३. 'म' क. पाठः ।

मत्स्यमांसयुतैर्भव्यैर्यमतुष्टिः सदा भवेत् ।
 पुन्नागागरुधूपेन गन्धर्वानर्चयेद् बुधः ॥ १३ ॥
 मृगमांसयुतैर्भक्षैर्भृङ्गराजं च तर्पयेत् ।
 राजजम्बूफलैर्विल्वैर्देवमभ्यर्चयेन्मृगम् ॥ १४ ॥
 पायसैर्मधुसंयुक्तैर्मांसैर्भक्तैश्च शोभनैः ।
 कर्पूरसुरमिद्रव्यगर्भैः संपूजयेत् पितृन् ॥ १५ ॥
 सपुष्पैर्मोदकैर्लाजैः पल्लैश्च विमिश्रितैः ।
 दौवारिकं प्रयत्नेन पूजयेद् विघ्नकारकम् ॥ १६ ॥
 अपूर्वैः शोभनैर्गन्धैर्धूपैर्माल्यैरनुत्तमैः ।
 पुष्पैः कण्टकजातीनां सुग्रीवं पूजयेत् सदा ॥ १७ ॥
 सपुष्पैर्ला(पं?ज)कैर्भक्ष्यैर्दधियुक्तान्नपायसैः ।
 अर्चयेत् पुष्पदन्तं तु यशोवीर्यान्वितं सुरम् ॥ १८ ॥
 मांसैश्च सूकरादीनां वैनतेयं सदार्चयेत् ।
 वरुणं च महासत्त्वं पूजयेद् धूपचन्दनैः ॥ १९ ॥
 राहुं च मांससंयुक्तैस्तर्पयेद् भक्ष्यभोजनैः ।
 रुधिरेण प्रदत्तेन तुष्टिमेति शनैश्चरः ॥ २० ॥
 मांसेन तु क्षयस्तुष्टिं रोगाणामधिपो व्रजेत् ।
 मेदसा पूजयेद् रोगं सर्वलोकभयङ्करम् ॥ २१ ॥
 वासुकिं क्षीरदानेन पूजयेत् सततं नरः ।
 पूर्ववत् पूजयेद् देवं विश्वकर्माणमीश्वरम् ॥ २२ ॥
 सितप्रसूनविन्ध्यासैर्भृङ्गाटं पूजयेद् बुधः ।
 दधियुक्तेन चान्नेन सोमं सर्वत्र पूजयेत् ॥ २३ ॥
 कुबेरं धूपदानेन पूजयेत् सततं नरः ।
 अदितिं च सुवर्णेन पञ्चैरपि च पूजयेत् ॥ २४ ॥
 अर्कमन्दारमालाभिर्वृषभं च समर्चयेत् ।
 अन्धेषामपि देवानामर्चनं धूपसाम्प्रतैः(?) ॥ २५ ॥

१. 'पुष्पैर्लोप' ख. ग. पाठः । २. 'ध' क. पाठः ।

एवं संसाधयेल्लग्नं यदीच्छेत् सिद्धिमात्मनः ।
 पूजया तुष्टिकारिण्या पूजयेच्च पुरोहितम् ॥ ३२ ॥
 अभ्यर्चिते यतस्तस्मिन् ब्रह्मा भवति पूजितः ।
 सांवत्सरस्य कर्तव्या ततः पूजा यथाविधि ॥ ३३ ॥
 सांवत्सरेऽर्चिते यस्मात् पूजितः स्याद् बृहस्पतिः ।
 स्थपतिं पूजयेत् पश्चात् त्वष्टृतुष्टिचिकीर्षया ॥ ३४ ॥
 तदधीनं यतः कर्म शुभं वा यदि वाशुभम् ।
 श्वेतचन्दनदिग्धांस्ताञ् श्वेतपुष्पैश्च पूजितान् ॥ ३५ ॥
 सदशैरहतैर्वस्त्रैरङ्गुलीयैः प्रपूजयेत् ।
 परिकर्मकरा ये च तान् यथाशक्ति पूजयेत् ॥ ३६ ॥
 हेन्ना वस्त्रादिदानैश्च वाग्मिर्वा परितोषयेत् ।
 यथा सुमनसस्ते स्युस्तथा कर्तव्यमादरात् ॥ ३७ ॥
 ततः स्थपतिराचम्य बलिकर्म समाचरेत् ।
 सूत्रपाते बलिं धीमान् सार्वभौतिकमाचरेत् ॥ ३८ ॥
 तस्यालाभे बलिः कार्यो यो भवेत् सोऽभिधीयते ।
 विदधीत चरूञ् श्वेतरक्तपीतासितान् पृथक् ॥ ३९ ॥
 पायसं कृसरं क्षीरं निष्पावाञ् श्वेतमोदनम् ।
 पार्विकादधिर्रूपांश्च पललोह्रापिकार्धृतम् ॥ ४० ॥
 दध्योदनं च संमिश्रं देवताभ्यो निवेदयेत् ।
 तिलैर्घृतेन सहितैर्देवमग्निं च पूजयेत् ॥ ४१ ॥
 ततश्च पायसं दध्ना ब्रह्मस्थाने निवेदयेत् ।
 ततश्चानुक्रमेणैव देवताभ्यो बलिं हरेत् ॥ ४२ ॥
 बलिकर्म यथान्यायं कृत्वा च द्विजवाचनम् ।
 स्वशाखीयाञ् शुचीन् प्राज्ञान् पूजयेद् दक्षिणाफलैः ॥ ४३ ॥
 ओङ्कारस्वस्तिपुण्याहैर्गातवादित्रनिस्वनैः ।
 ततो विप्रैः सह स्वामी कुर्यात् तस्य प्रदक्षिणम् ॥ ४४ ॥

१. 'ये' ख. ग. पाठः । २. 'त्रि' ख. पाठः । ३. 'दध्यरू' ख. ग. पाठः ।
 ४. 'मृ' क. पाठः ।

सर्वपुष्पफलैश्चैषां कार्यं बुद्धिमता सदा ।
 इत्येते बलयः सर्वे शान्त्यर्थं परिकल्पिताः ॥ २६ ॥
 शोधने कर्षणे भूमेः साधने रूपकल्पने ।
 गृहे प्रवेशने रम्ये तिथिमभ्युदयेषु च(?) ॥ २७ ॥
 स्कन्धावारनिवेशेषु पुरग्रामनिवेशने ।
 देवालयक्षितिपवेश्मनिवेशनेषु
 प्रोक्तान् बलीन् प्रवितरेत् प्रयतः सुरेभ्यः ।
 प्रारम्भमन्यमपि वास्तुगतं चिकीर्षुः
 कुर्वन्निमं विधिमभीप्सितभाजनं स्यात् ॥ २८ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे
 बलिदानविधिर्नाम षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥

अथ कीलकसूत्रपातो नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ।

वर्णानां यानि दारूणि कीलकार्थं नियोजयेत् ।
 इदानीं तानि वक्ष्यामि श्रेयःकीर्त्तिहिताय च ॥ १ ॥
 खदिरोदुम्बराश्वत्थशालशाकधवार्जुनाः ।
 अञ्जनः कदराशोकतिनिशारुणचन्दनाः ॥ २ ॥
 शिरीषसर्जन्यग्रोधवेणवः कीलकर्मणि ।
 पुन्नापानो द्रुमाः शस्ताः स्त्रीनामानो विगर्हिताः ॥ ३ ॥
 अश्वत्थः खदिरश्चैतौ विप्राणां वृद्धिकारकौ ।
 रक्तचन्दनवेणूत्थकीलौ क्षत्रस्य पूजितौ ॥ ४ ॥
 शाकश्च खदिरश्चेति सामन्तानां हिताविमौ ।
 कीलौ शालशिरीषोत्थौ वैश्यानां कीर्त्तितौ शुभौ ॥ ५ ॥
 शूद्रजातेस्तु तिनिशधवार्जुनसमुद्भवाः ।
 वैश्यवेश्मसु सौभाग्यकार्ये च स्युरशोकजाः ॥ ६ ॥

१. 'न' क. पाठः । २. 'राक्षते', ३. 'लः', ४. 'तः' ख. पाठः ।

न्यग्रोधो वणिजां धाम्नि भूमिकर्मण्युदुम्बरः ।
 महामा(त्रैत्रा)श्ववैद्यानां कीलाः सर्जाजुना गृहे ॥ ७ ॥
 विप्राणां सर्ववर्णोत्थाः क्षत्रियाणां त्रिवर्णजाः ।
 वर्णद्वयोक्ता वैश्यानां शूद्राणां स्वानुलोमतः ॥ ८ ॥
 प्रतिलोमा न कर्तव्याः कीलका भूतिमिच्छता ।
 प्रमाणान्यथ कीलानां निगद्यन्ते पृथक् पृथक् ॥ ९ ॥
 द्वात्रिंशद्ङ्गुलाः कीला विप्राणां स्युः शुभावहाः ।
 क्षत्रियाणां पुनश्चाष्टाविंशत्यङ्गुलसम्मिताः ॥ १० ॥
 चतुर्विंशत्यङ्गुलाश्च वैश्यानां शुभदायिनः ।
 विंशत्याद्यङ्गुलैः कीलाः शूद्रजातेस्तु ते हिताः ॥ ११ ॥
 षडङ्गुलपरीणाहाः सर्वेष्वेते शुभावहाः ।
 ब्राह्मणक्षत्रियविशां वेदाष्टाश्रषडश्रयः ॥ १२ ॥
 षडश्रयस्तु शूद्रस्य प्रकृतेस्तु यदृच्छया ।
 दार्भमौञ्जीर्णकार्पासं विप्रादीनां यथाक्रमम् ॥ १३ ॥
 अर्धपर्वपरीणाहं दृढं सूत्रं तु वर्तितम् ।
 अलाभे स्वस्य सूत्रस्य प्रोक्तादन्यतमं बुधः ॥ १४ ॥
 गृह्णीयात् सूत्रमन्ये तु गृह्णीयुः स्वेच्छयैव ते ।
 इत्थं संभृत्य सम्भारान् गृहभर्ता शुभेऽहनि ॥ १५ ॥
 शुकपक्षे शुचिः स्नातः स्थपतिश्च सिताम्बरः ।
 गृहस्थाननिमित्तौत् तु देवस्थानानि लक्षयेत् ॥ १६ ॥
 कुसुमाक्षतमर्च्यश्च कर्तव्या गृहदेवताः ।
 आदौ स्थानानि शङ्कूनां परीक्षेत समन्ततः ॥ १७ ॥
 तेषु सर्वेषु कर्तव्यमर्चनं तु यथाविधि ।
 गृहस्य मध्ये सिक्त्वा तु निरूप्य ब्रह्मणः पदे ॥ १८ ॥
 गोमयेन समालिप्तां कुर्याद् वेदीं सुलक्षणाम् ।
 चतुरश्रां चतुर्द्वारामक्षतैः सुप्रतिष्ठिताम् ॥ १९ ॥

१. 'स्वविविद्यानां' ख., 'स्ववैविद्यानां' ग. पाठः । २. 'दशाक्षय',
 ३. 'क्षिपेस्तु', ४. 'ना', ५. 'ता तु', ६. 'प्यश्वक' ख. ग. पाठः ।

तस्या मध्ये प्रतिष्ठाप्यः कुम्भो हैमोऽथ राजतः ।
 ताम्रको मृन्मयो वापि पूर्वालाभे परः परः ॥ २० ॥
 अकालमूलः सोऽव्यङ्गो जलपूर्णः स्वलङ्कृतः ।
 मणिरत्नप्रवालैश्च स्वर्णरूप्येण गर्भितः ॥ २१ ॥
 प्रतिष्ठा(प्याऽप्योऽ)क्षतैः पुष्पफलबीजसमन्वितः ।
 श्वेतेन चन्दनेनैनं चर्चयित्वा समन्ततः ॥ २२ ॥
 तस्योपरिष्ठाद् विन्यस्येत् क्षीरवृक्षस्य पल्लवम् ।
 सुगन्धिनाथं धूपेन धूपयित्वा चतुर्दिशम् ॥ २३ ॥
 वेष्टयेदहतेनैनं शुक्लवस्त्रेण सर्वतः ।
 वास्तुमध्ये यतो ब्रह्मा कुम्भरूप(पं?पः)स तिष्ठति ॥ २४ ॥
 कुम्भस्योत्तरभागे तु कीलकान् स्थापयेद् बुधः ।
 कीलानद्यौ परीक्षेत स्थापयेच्च यथाविधि ॥ २५ ॥
 श्वेतचन्दनलिप्तांस्ताञ् श्वेतपुष्पैर्विभूषयेत् ।
 सालक्तकान् सुरभिणा धूपेन च सुधूपितान् ॥ २६ ॥
 ऊर्णामयेन सूत्रेण त्रिवर्णेनाभिवेष्टयेत् ।
 मधुसर्पिर्दधिकीरैर्मूलभागेषु लेपयेत् ॥ २७ ॥
 अर्चयेत् परशुं सूत्रमष्टीलादीनि सर्वतः ।
 अथोपकरणान्यत्र धूपपुष्पाक्षतादिभिः ॥ २८ ॥
 ततः पूर्वोत्तरे वास्तोर्भागे समार्चिषः पदे ।
 गोमयेन समालिप्ते कुशास्तरणमास्थितः ॥ २९ ॥
 अग्निकार्यं प्रकुर्वीत पुरोधाः शान्तिमेव च ।
 सांवत्सरं शुचिः स्नातः कृतस्नानः(?) समाहितः ॥ ३० ॥
 शङ्कुना साधयेत्प्रग्रं सम्यक् तद्वटिकाथवा(?) ।
 रात्रिलग्रं तु नक्षत्रैर्मध्यास्तोदयसंश्रितैः ॥ ३१ ॥

१. 'च', २. 'यवीश्वेत' (?) ख. ग. पाठः । ३. 'तास्ते श्वे', ४. 'काः',
 ५. 'ताः' क. पाठः । ६. 'ष्टीलावानि' ख. ग. पाठः । ७. 'रशुचिः'
 ८. 'ङ्कुतसा', ९. 'तं खाटि' ख. ग. पाठः ।

अक्षतान् प्रथमं कुम्भे दापयित्वा द्विजोत्तमैः ।
 ततो दक्षिणपूर्वेण गत्वा पुण्याहवाचकैः ॥ ४५ ॥
 अहताम्बरसंवीतः शुचिः स्थपतिरासने ।
 निषद्य प्राङ्मुखः शङ्कुं धृत्वा दक्षिणपाणिना ॥ ४६ ॥
 पश्चादादाय वामेन प्रतिष्ठाप्य च भूतले ।
 मन्त्रानमूञ् जपन् वीरो हन्यात् परशुना ततः ॥ ४७ ॥
 विशन्तु ते तलं नामा लोकपालास्तथैव च ।
 प्रतिष्ठन्तु गृहं चास्मिन्नायुर्वलकरं भवेत् ॥ ४८ ॥
 प्रहारान् सुस्थिरानष्टौ दद्यात् कीलस्य मूर्धनि ।
 हन्यमाने ततः कीले निमित्तान्युपलक्षयेत् ॥ ४९ ॥
 गोविप्ररथनागाढ्याः कन्या नृपवरैस्त्रियः ।
 शङ्खदुन्दुभिर्वंशानां तथा गीतस्य च ध्वनिः ॥ ५० ॥
 आविर्भवति यद्यस्मिन् हन्यमाने प्रभुस्तदा ।
 सततं सुखमाप्नोति शान्त्यैश्वर्यैश्च वर्धते ॥ ५१ ॥
 हतं क्षुतं विपन्नं वा निषेधः सूत्रकीलयोः ।
 पाषण्डिनां च सर्वेषां दर्शनं न सुखावहम् ॥ ५२ ॥
 दृष्ट्वा शुभनिमित्तानि ततः शङ्कुं निवेशयेत् ।
 हन्यमानो यदा कीलो विशेद् भूमौ शनैः शनैः ॥ ५३ ॥
 कर्मसिद्धिर्भवेत् तत्र गृहं रत्नपरिच्छदम् ।
 हन्यमानोऽपि न विशेद् धरित्रीं कीलको यदा ॥ ५४ ॥
 न तत्र कर्मसिद्धिः स्यादनिमित्तं च लक्षयेत् ।
 एकेनापि प्रहारेण यत्र कीलो विशेन्महीम् ॥ ५५ ॥
 नै सिद्धिं याति तत्रौकः कृतं वा नोपभुज्यते ।
 आयस्याष्टीलया हन्यान्न काष्ठेन कथञ्चन ॥ ५६ ॥
 काष्ठेन ताडितः कीलो वह्निदोषकरो भवेत् ।
 अश्मना यदि ताड्येत तदा व्याधिं प्रयच्छति ॥ ५७ ॥

१. 'कुम्भं' क. पाठः । २. 'ज्व' ख., 'ज्ञ' ग. पाठः । ३. 'रः' क. पाठः ।
 ४. 'शान्तैश्च' क, 'शान्त्यैश्च', ख. ग. पाठः । ५. 'स' ख. ग. पाठः ।

ऐन्द्रीं प्रतिनतः कीलो धनसम्पानकारकः ।
 आग्नेय्यां प्रणते कीले भवत्यग्निभयं महत् ॥ ५८ ॥
 याम्यायां मरणं राज्ञां दिशि राक्षसतो भयम् ।
 धननाशस्तु वारुण्यां वायव्यां रोगतो भयम् ॥ ५९ ॥
 सौम्यं सौम्यानते राजप्रसादायेशतो गतः ।
 कीलके कूर्चके जाते पुत्रपौत्रान्वयैर्युहे ॥ ६० ॥
 परमायुद्धिमाप्नोति धनधान्यैश्च वर्धते ।
 हन्यमानो यदा यत्नात् कीलः कश्चिदपि स्फुटेत् ॥ ६१ ॥
 नाशं विद्यात् तस्य पत्न्या ज्येष्ठस्य तनयस्य वा ।
 यदि भज्येत कीलैः स्वात् स्वामिनो जायते वधः ॥ ६२ ॥
 यदा कीलः पतेद्धस्ताद् भ्रंशः स्यात् स्थपतेस्तदा ।
 हस्तभ्रष्टश्च(?) स भवेदष्टीले हस्तविच्युते ॥ ६३ ॥
 सुखेन हन्यमानश्चेत् कीलः स्वस्थो न जायते ।
 अद्यौ प्रहारानपरांस्तस्य दद्यात् तदा पुनः ॥ ६४ ॥
 स्रग्गन्धधूपोपहारैः कुर्याच्च परिषेचनम् ।
 इदं साम महापुण्यं परिचिन्त्य समासतः ॥ ६५ ॥
 त्रैशोकं तु जपेद् विद्वान् यावच्छङ्कुभिषेचनम् ।
 गत्वाथ नैर्ऋतीमाशां ततः शङ्कुं निवेशयेत् ॥ ६६ ॥
 ऊर्णार्थवेन साम्नास्य सम्यक् स्नपनमाचरेत् ।
 वायोदिशं ततो गत्वा तत्र शङ्कुं निवेशयेत् ॥ ६७ ॥
 अभिषेकं महारत्नसाम्ना तस्य समाचरेत् ।
 अथैशानीं दिशं गत्वा शङ्कुं तस्यां निवेशयेत् ॥ ६८ ॥
 भाग्रेण साम्ना कुर्वीत प्राग्भूत् तस्याभिषेचनम् ।
 ततोऽनु सूत्रं बध्नीयात् सव्यं द्विगुणवेष्टितम् ॥ ६९ ॥
 प्रदक्षिणं प्रसार्यैतदुक्तः शङ्कुक्रमो यथा ।
 (मैव)ध्यमानं यदा सूत्रं शङ्कुः किमपि मुञ्चति ॥ ७० ॥

१. 'च गते' ख. ग. पाठः । २. 'च' ख. पाठः । ३. 'लस्यात्', ४. 'स्य',
 ५. 'लतुस्थो', ६. 'वर्त्य स' क. पाठः । ७. 'यवेशन' क, 'यवेन' ख. पाठः ।
 ८. 'प्राग्भूत् (स्नानं च)माच' क. पाठः । ९. 'कुः' ख. ग. पाठः ।

तदा पुत्रवधं विद्याच्छिन्नं स्वस्वामिमृत्यवे ।
 तस्माद् यत्नः प्रकर्तव्यो यावत् सूत्रं प्रसार्यते ॥ ७१ ॥
 चतुर्णामपि बाहूनां पोषं(?)छिन्नं न दुष्यति ।
 सूत्रं प्रसार्य वितरेच्चरुन् पूर्व प्रकल्पितान् ॥ ७२ ॥
 स्वेषु स्वेषु ततः स्थानेष्वनेन विधिना बुधः ।
 शङ्कुस्थानेषु दातव्याः सिताद्याथरवः क्रमात् ॥ ७३ ॥
 प्राग्दक्षिणस्या विदिशां मन्त्रं चेमं हृदा जपेत् ।
 मारुतानां च सर्वेषां मानवानां तथैव च ॥ ७४ ॥
 बलिं तेषु प्रयच्छामि मन्त्रेण परिमन्त्रितम् ।
 रक्तं बलिमुपादाय नैर्ऋत्यभिमुखस्तथा ॥ ७५ ॥
 नैर्ऋत्यधिपतिश्चैव नैर्ऋत्यां ये च राक्षसाः ।
 बलिं तेषु प्रयच्छामि रक्तमोदनमुत्तमम् ॥ ७६ ॥
 कृष्णं बलिमुपादाय गत्वा च दिशमानिलीम् ।
 नमस्ते नागराजाय ये चान्ये तं समाश्रिताः ॥ ७७ ॥
 बलिं तेषु प्रयच्छामि कृष्णमोदनमुत्तमम् ।
 बलिमुदधृत्य हारिद्रमैशानीमाश्रयन् दिशम् ॥ ७८ ॥
 नमो रुद्रेषु सर्वेषु ये चान्ये तान् समाश्रिताः ।
 प्रयच्छामि बलिं तेषां हारिद्रौदनमुत्तमम् ॥ ७९ ॥
 एवमेतान् बलीन् सर्वान् यथावत् प्रतिपादयेत् ।
 ततः कुम्भोदकं पुण्यं साम्ना दिव्येन मन्त्रयेत् ॥ ८० ॥
 वामदेव्येन कुर्वीत प्रोक्षणं तेन वास्तुनः ।
 हुमा विप्रादीनामिति निगदिताः शङ्कुघटने
 फलं यच्छङ्कोश्च स्फुटमिह निमित्तानि बहुशः ।
 तथा सूत्राताने विधिरनु च मन्त्रैः प्रतिदिशं
 बलिः कीलेषूक्तस्त्रिदशपरितोषाय विधिवत् ॥ ८१^१_२ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

कीलकसूत्रपातो नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥

१. 'स्येत्' क पाठः । २. 'नू' ल, ग, पाठः । ३. 'र्षि' क, पाठः ।
 ४. 'वेत्' क, ग, पाठः ।

अथ वास्तुसंस्थानमातृका नामाष्टात्रिंशोऽध्यायः ।

इदानीमभिधास्यामो वास्तुसंस्थानमातृकाम् ।
 निवासहेतवे सम्यक् सर्वकर्मोपजीविनाम् ॥ १ ॥
 चतुरश्रं समं * साचि दीर्घं वृत्तं च शम्बुकम् ।
 शकटाक्षभगादर्शवज्रकन्थाकृतीनि च(?) ॥ २ ॥
 छिन्नकर्णं विकर्णं च शङ्खाभं क्षुरसन्निभम् ।
 शैक्त्याननं कूर्मपृष्ठं सदंशं व्यजनाकृति ॥ ३ ॥
 शरावस्वस्तिकाकारं मृदङ्गपणवोपमम् ।
 विशर्करं कवन्धाभं यवमध्यसमाकृति ॥ ४ ॥
 उत्सङ्ग(रा?ग)जदन्ताभे तथा परशुसन्निभम् ।
 विस्त्रावितं च श्वश्रं च + प्रलम्बं च विवाहिकम् ॥ ५ ॥
 त्रिकुष्टं पञ्चकुष्टं च परिच्छिन्नं तथापरम् ।
 दिक्स्वस्तिकाभं श्रीवृक्षं वर्धमानसमाननम् ॥ ६ ॥
 एणीपदं नरपदं चत्वारिंशत् समासतः ।
 क्षेत्राण्युक्तान्यथागीषां विनियोगो विधीयते ॥ ७ ॥
 चतुश्रे समे राजा शय्याकारे पुरोहिताः ।
 दीर्घे कुमारकाः सेनापतिर्दृष्टायते वसेत् ॥ ८ ॥
 वसेयुः शम्बुकाकारे सर्वे वाहाः सुखार्थिनः ।
 अन्तःपुरं सद्य समे वाणिजाः शकटाकृतौ ॥ ९ ॥
 वेश्यास्तु भगसंस्थाने दर्पणाभे सुवर्णकृत् ।
 संस्थानतो वज्रसभे जना नगरगोष्ठिकाः ॥ १० ॥
 वसेयुः † शङ्खसंस्थाने क्षेत्रे पुत्राभिलाषिणः ।
 छिन्नकर्णे महामात्रा विकर्णे मृगलुब्धकाः ॥ ११ ॥
 शङ्खाभे चैकदशानो गणाचार्याः क्षुरोपमे ।
 ब्र(ता?जा)ध्यक्षः शक्तिमुखे कूर्मपृष्ठे तु मालिकाः ॥ १२ ॥

१. 'संघातं', २. 'संघामनं', ३. 'व' ख. ग. पाठः ।

* पूर्वाध्यायोपान्तिमश्लोकादारभ्या चत्वारिंशाध्यायावसानात् क. पाठो हस्तः, ख. गयो-
 ल्लु विनियोगे' क्षेत्रे'ति अस्मत्ते । † विनियोगे क्षुरिभं न इत्यने । ‡ सपर्येषीकं विनिर्दिष्टम् ।

सदंशे सौचिका वाजिपोषका व्यजनोपमे ।
 तर्क्षाणश्च शरावाभे स्वस्तिके वन्दिमागधाः ॥ १३ ॥
 पणवाभे मृदङ्गाभे वेणुतूर्यादिवादकाः ।
 विशर्करे तु रथिनः कबन्धप्रतिमे पुनः ॥ १४ ॥
 नीचाः श्वपाकाश्च यवप्रतिमे धान्यजीविनः ।
 उत्सङ्गे श्रमणा हस्त्यारोहिणो (रा?ग)जदन्तके ॥ १५ ॥
 परशुप्रतिमे क्षेत्रे बन्धनागारिणो जनाः ।
 विस्राविणि सुराकाराः श्वभ्राभे कर्मकारिणः ॥ १६ ॥
 युगले नापिताः स्वाविवाहव्ये(?)कोशरक्षिणः ।
 त्रिकुष्टे पञ्चकुष्टे च वसेयुर्वह्निजीविनः ॥ १७ ॥
 समन्ततः § परिच्छन्ने सर्वे मानोपजीविनः ।
 दिक्स्वस्तिके तु चैत्यानि कुर्याद् वासांश्च सर्वशः ॥ १८ ॥
 श्रीवृक्षप्रतिमे वृक्षान् यज्ञवाटांश्च कारयेत् ।
 वर्धमानाकृतिमुखेऽप्येतानेव प्रकल्पयेत् ॥ १९ ॥
 एणीपदे तु गणिकाश्चौरान् नरपदोपमे ।
 इत्युक्ताः शुभदा वासाः सर्वकर्मोपजीविनाम् ॥ २० ॥
 कर्मोपजीविजनवासनिमित्तमेताः
 क्षेत्राकृतीरभिहिताः प्रविमृश्य तेषाम् ।
 वेश्मानि कारयति यः स्थपतिर्यथाव-
 न्मान्यः स कस्य न भवेदिह भूमिपृष्ठे ॥ २१ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे
 वास्तुसंस्था(प?)नमातृकानामाष्टात्रिंशोऽध्यायः ॥

१. 'क्षणाश्च', २. 'भे' ख. ग. पाठः । ३. 'स्वाधि वा' ग. पाठः ।

§ 'परिच्छिन्नमि'ति लक्ष्ये पठितम् ।

अथ द्वारगुणदोषो नामैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ।

गृहाण्युक्तानि सर्वेषामेवं कर्मोपजीविनाम् ।
 वर्णिनां च गृहस्थानां कथ्यन्तेऽतः परं यथा ॥ १ ॥
 भल्लाटे धनदे यद्वा चरके पृथिवीधरे ।
 ब्राह्मणस्य भवेद् वेश्म माहेन्द्रद्वारमुत्तमम् ॥ २ ॥
 माहेन्द्रेऽर्केऽथ सत्ये वा आर्यके वा निकेतनम् ।
 कार्यं गृहक्षतद्वारं क्षत्रियस्य शुभावहम् ॥ ३ ॥
 याम्ये वैवस्वते वापि गान्धर्वेऽथ गृहक्षते ।
 वैश्यस्य भवनं कार्यं द्वारं पुष्पाह्वये शुभम् ॥ ४ ॥
 वारुणे पौष्पदन्ते वा यद्वा मैत्रेऽथवासुरे ।
 शूद्रस्य सदनं कार्यं भल्लाटद्वारमुत्तमम् ॥ ५ ॥
 विप्राणां प्राङ्मुखं वास्तु गृहं स्याद् दक्षिणामुखम् ।
 वर्धते धनधान्येन पुत्रपौत्रैश्च नित्यशः ॥ ६ ॥
 दक्षिणाभिमुखं वास्तु भवनं पश्चिमामुखम् ।
 क्षत्रियस्य धनं धान्यं विक्रमश्चेह वर्धते ॥ ७ ॥
 वास्तुनः पश्चिमं द्वारं भवनस्योत्तरामुखम् ।
 तत्रैधते धनैर्धान्यैः पुत्रपश्वादिभिश्च विट् ॥ ८ ॥
 वास्तु स्यादुत्तरद्वारं गृहं पूर्वामुखं तथा ।
 शूद्रस्य कर्मवृत्तिस्तु धनधान्यैर्विवर्धते ॥ ९ ॥
 एकस्यामपि शालायां चत्वारः संप्रकीर्तिताः ।
 निवेश्यद्वारभागाश्च कथ्यन्ते च शुभाशुभाः ॥ १० ॥
 उत्सङ्गो हीनबाहुश्च पूर्णबाहुस्तथापरः ।
 प्रत्यक्षायश्चतुर्थश्च निवेशः परिकीर्तितः ॥ ११ ॥
 उत्सङ्ग + एवदीक्षाभ्यां(?) द्वाराणां वास्तुवेश्मनोः ।
 स सौभाग्यप्रजावृद्धिधनधान्यजयप्रदः ॥ १२ ॥

१. 'स्ते' ख. ग. पाठः । २. 'श्वगृहद्वाराश्च', ३. 'क्षो' ख. पाठः ।

† 'एकदीक्षाभ्यां द्वाराभ्याम्' इति पाठः स्यात् ।

यत्र प्रवेशतो वास्तु(?)गृहं भवति वामतः
 तद्धीनबाहुकं वास्तु निन्दितं वास्तुचिन्तकैः ॥ १३ ॥
 तस्मिन् वसन्नल्पवित्तः स्वल्पमित्रोऽल्पवान्धवः ।
 स्त्रीजितश्च भवेन्नित्यं विविधव्याधिपीडितः ॥ १४ ॥
 वास्तुप्रवेशतो यत् तु गृहं दक्षिणतो भवेत् ।
 प्रदक्षिणप्रवेशत्वात् तद् विद्यात् पूर्णबाहुकम् ॥ १५ ॥
 तत्र पुत्रांश्च पौत्रांश्च धनधान्यसुखानि च ।
 प्राप्नुवन्ति नरा नित्यं वसन्तो वास्तुनि ध्रुवम् ॥ १६ ॥
 गृहपृष्ठं समाश्रित्य वास्तुद्वारं यदा भवेत् ।
 प्रत्यक्षायस्त्वसौ निन्द्यो वामावर्तप्रवेशवत् ॥ १७ ॥
 ब्राह्मणो निवसेन्मुख्ये द्विनाम्नि क्षत्रियो वसेत् ।
 वितथे निवसेद् वैश्यः शूद्रः सुग्रीवनामनि ॥ १८ ॥
 एते वैशेषिकाः सर्वे वर्णानामनुपूर्वशः ।
 वास्तुद्वारनिवेशाश्च वासैः सह निरूपिताः ॥ १९ ॥
 यथोत्तरमथोच्यन्ते वर्णानां गृहकल्पनाः ।
 † शूद्रविदक्षत्रियाणां च राज्ञां च जयकाङ्क्षिणाम् ॥ २० ॥
 सार्धत्रिभूमि शूद्राणां वैश्व कुर्याद् विभूतये ।
 अतोऽधिकतरं यत् स्यात् तत् करोति कुलक्षयम् ॥ २१ ॥
 वैश्यस्य वर्धयेद् गेहमर्धपञ्चमभूमिकम् ।
 अतिप्रमाणे तत्रास्य धनवन्धुपरिक्षयः ॥ २२ ॥
 क्षत्रियस्य ४ कुर्यादर्धषष्ठतलं परम् ।
 सम्पद्ब्रह्ममृद्भ्यै तदतिरिक्तं तु तच्छिदे ॥ २३ ॥
 परं विग्रस्य भवनमर्धसप्तमभूमिकम् ।
 स्वाध्यायाचारभोगार्थमत्युच्चं तु भयावहम् ॥ २४ ॥
 यजन्ते राजसूयाद्यैः ऋतुभिर्येऽवनीश्वराः ।
 तलैरर्धाष्टमैस्तेषां कारयेद् भवनोत्तमम् ॥ २५ ॥

१. 'शि' २. 'ध', ३. 'द्रेण वे' ख. ग. पाठः ।

† 'शूद्रविदक्षत्रावप्राणां राज्ञाम्' इति पाठः स्यात् ।

आहर्तानेकयज्ञानां राजा राजाधिपश्च यः ।
 तस्याप्यर्थाष्टमतलं भवनं सन्निवेशयेत् ॥ २६ ॥
 वाजोयेन वा यष्टा यो द्विजः स्यात् समाहितः ।
 गवां कोटिप्रदो यो वा सोऽपि तस्मिन् भवे(द्यु?द)भीः ॥ २७ ॥
 यथाप्रमाणनिर्दिष्टे वसन्तस्ते नृपादयः ।
 प्राप्नुवन्ति परामृद्धिमृद्धिं तु विपर्यये ॥ २८ ॥
 सर्पीठतलकं वेश्म मानतः संप्रकीर्तितम् ।
 साधारणेन हस्तेन परं शूद्रस्य विंशतिः ॥ २९ ॥
 चत्वारिंशद् विशः षष्टिः क्षत्रियस्य प्रशस्यते ।
 अशीतिर्द्विजमुख्यस्य शतहस्ता महीपतेः ॥ ३० ॥
 नातः परं नृणामूर्ध्वप्रमाणं शस्तमुच्यते ।
 देवदानवदैत्यानां पिशाचोरगरक्षसाम् ॥ ३१ ॥
 सिद्धगन्धर्वयक्षाणां विधातव्यमतोऽधिकम् ।
 एकभौमादधो नैव गृहं शूद्रस्य विद्यते ॥ ३२ ॥
 वैश्यस्य भवनं कार्यमधो ना(न्य?ध्य)र्धभूमिकात् ।
 द्विभूमिकादधः कार्यं क्षत्रियस्य न मन्दिरम् ॥ ३३ ॥
 सार्धद्विभौमाद् विप्रस्य त्रितलादपि भूपतेः ।
 हीनप्रमाणादमुतो गृहं यत् कुशिलिपना स्याद् विहितं कथञ्चित् ।
 भर्तुर्भिये सिद्धिविनाशनं तत् प्रशस्तशीलादिविपर्ययाय ॥ ३४ ॥
 गुणदोषान् प्रवक्ष्यामि द्वाराणां सर्ववास्तुषु ।
 सुस्थितं चतुरश्रं च कान्तं स्वद्रव्ययोजितम् ॥ ३५ ॥
 ऋजुं स्वकीयदिग्भागे नदूर्खं नतथोच्चकैः ।
 नाल्पं नकुब्जं नाप्यनि(?)पिण्डितं नबहिर्गतम् ॥ ३६ ॥
 नाध्मातं नकृशं मध्ये गतं नान्तरकुक्षिषु ।
 नविद्रुतं नसंक्षिप्तं यत् तत् स्याद् द्वारमृद्धिदम् ॥ ३७ ॥

१. 'टिःप्रदेया वा', २. 'भवेदुभी।', ३. 'तिर्द्वयमु', ४. 'द्वित्रिवि'(?),
 ५. 'जू', ६. 'स्वे' ख. ग. पाठः ।

पदस्य द्वादशे भागे पदमध्यात् प्रदक्षिणम् ।
 स्थापितं वृद्धिमायाति द्वारं पुष्टिं करोति च ॥ ३८ ॥
 रथ्याचत्वरशृङ्गाटवापीकूपाह(?)कुम्भकैः ।
 कुड्यकोणतरुस्तम्भैर्भवनस्यन्दनादिभिः ॥ ३९ ॥
 यद् विद्धं भवनद्वारं तच्छुभाय न जायते ।
 द्वारं द्वारे प्रविष्टं च कर्तव्यं वितनेतन(?) ॥ ४० ॥
 पेद्यां प्रवेशयेन्नैकामन्यद्वारे कदाचन ।
 द्वारं प्रवेशयेत् पेद्यां नारोहणगवाक्षयोः ॥ ४१ ॥
 पक्षद्वारस्य वा नैकां कथञ्चिदपि बुद्धिमान् ।
 न बाह्यगान्तरे द्वारे प्रविष्टं कारयेत् क्वचित् ॥ ४२ ॥
 विहितं हि तथा तत् स्याद् बहुदोषकरं सदा ।
 तोरणं गोपुरद्वारमष्टौ येषां गृहे भवेत् ॥ ४३ ॥
 गृहाणां मौलिकद्वारं श्रोत्रे चैतान् प्रवेशयेत् ।
 द्वारं द्वारस्य कर्तव्यमुपर्युपरि भूमिषु ॥ ४४ ॥
 प्रदक्षिणेन वा कार्यं कार्यं नापरथा पुनः ॥ ४५ ॥
 उपर्युपरिभूमीनां मुखं कुर्यात् प्रदक्षिणम् ।
 नापसव्येन कुर्वीत द्वारमारोहणानि च ॥ ४६ ॥
 यस्यां भित्तौ कृतं पूर्वं तस्यामुपरि कारयेत् ।
 तथान्यभित्तौ तद्द्वारं विधातव्यं प्रदक्षिणम् ॥ ४७ ॥
 न मध्ये सन्नो द्वारं कुर्यादेव पदस्य च ।
 न स्थूले(?) न पदे नापि सिरापाते तदिष्यते ॥ ४८ ॥
 निरंशावस्थितैर्द्रव्यैस्तिथक्(का?क्रा)न्तैश्च मन्दिरे ।
 मर्मवेधो न दोषाय द्वारवेधोऽथवा क्वचित् ॥ ४९ ॥
 यवनाट्टालकच्छाया पुरंदैवकुलस्य च ।
 न प्रवेश्या गृहद्वारे रश्मयः सोमसूर्ययोः ॥ ५० ॥

१. 'नो' ख. ग. पाठः । २. 'ऐन्द्र्यां प्र' ग. पाठः । ३. 'नै', ४. 'रं पट्टो'
 ख. ग. पाठः । ५. 'व', ६. 'स्त' ग. पाठः । ७. 'रादे' ख. पाठः ।

म प्राकारेण कुड्येन न विटङ्केन वा पुनः ।
अन्तर्हितानि दुष्यन्ति द्वारमर्माणि कुत्रचित् ॥ ५१ ॥
अत्युच्चे स्याद् भयं राज्ञो निम्ने तस्करतो भयम् ।
कुलपीडा भवेत् कुब्जे बहिर्याते पराभवः ॥ ५२ ॥
आध्मातेऽत्यन्तदारिद्र्यं कृशमध्ये क्षयो नृणाम् ।
रथ्याविद्धे भवेद् रोगो मरणं चत्वरेण च ॥ ५३ ॥
शृङ्गाटकेन वैधव्यं दुहितृणां प्रजायते ।
वाप्या कूपेन वा विद्धे स्यादतीसारतो भयम् ॥ ५४ ॥
कोणान्मृत्युभयं दद्याद् वृक्षे रोगभयं भवेत् ।
स्तम्भेन ध्रियते स्वामी ध्रमेणार्थो न तिष्ठति ॥ ५५ ॥
प्रणालेन महद् दुःखं महाभीतिर्महाकलिः ।
तस्मात् सर्वप्रयत्नेन द्वारवेधं विवर्जयेत् ॥ ५६ ॥
यस्याग्रतः पृष्ठतश्च द्वारे भित्तयोर्द्वयोरपि ।
अन्योन्यं भिद्यते यस्मिन्नकगत्याश्रिते उभे ॥ ५७ ॥
वास्तु तद् भिन्नदेहाख्यं भिन्नस्वामिविधायकम् ।
न तत्र जायते वृद्धिः स्थापितस्य न कस्यचित् ॥ ५८ ॥
गृहकुक्षौ कृतं द्वारं सर्वरोगभयङ्करम् ।
पूर्वद्वारं तु माहेन्द्रं प्रशस्तं सर्वकामदम् ॥ ५९ ॥
गृहक्षतं तु विहितं दक्षिणेन शुभावहम् ।
गन्धर्वमथवा तत्र कर्तव्यं श्रेयसे (तसि)दा ॥ ६० ॥
पश्चमेन प्रशस्तं स्यात् पुष्पदन्तं जयावहम् ।
भल्लाटमुत्तरे द्वारं प्रशस्तं स्याद् गृहेशितुः ॥ ६१ ॥
एकाशीतिपदे तस्मिंश्चतुरश्रपदेऽपि वा ।
द्वारोऽप्य(प)दगास्तासां ब्रूमो बहून्यादितः फलम् ॥ ६२ ॥
हुताशभीतिः स्त्रीजन्य भूत्यर्थः प्रियतां नृपे ।
क्रौंथे चाँनृतता(?) पुंसः क्रौर्यं स्यात् पूर्ववत् क्रमात् ॥ ६३ ॥

१. 'स्मिन्नेक', २. 'वा' ख. ग. पाठः । ३. 'वा' ख. पाठः ।

सुता(पि?सि)प्रैष्यनीचत्वे भक्षर्यांनसुतद्विकृत् ।

रौद्रं कृतघ्नमवसं याम्यतः सुतवीर्यहृत्(?) ॥ ६४ ॥

सुतोपपीडा रिपुवृद्धिरर्थसुतानवाप्तिस्तनयार्थसम्पत् ।

स्वाप्तिर्वृशंसाद् भयमर्थनाश उक्तः क्रमादित्यपरोन्मुखेषु ॥ ६५ ॥

बन्धव्यसत्वे(?) रिपुवृद्धिरर्थसुताप्तिरग्न्या गुणसम्पदश्च ।

सुतार्थलब्धिद्विषयात्मजेन दोषास्त्रिया नैर्ऋतैर्दिङ्मुखेषु ॥ ६६ ॥

गुणाश्च दोषाश्च यथावदेते निरूपिता द्वारसमाश्रिता ये ।

ताञ् शिल्पविच्छास्त्रविदां वरिष्ठो विज्ञाय पूज्यत्वमुपैति लोके ॥ ६७ ॥

इति महाराजाविराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रवारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

द्वारगुणदोषो नाम एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥

अथ पीठमानं नाम चत्वारिंशोऽध्यायः ।

देवानां मनुजानां च पीठमानमथोच्यते ।

पीठं कनीयो भागं च सार्धभागं तु मध्यमम् ॥ १ ॥

द्विभागमुत्तमं तत् स्यादेषा पीठसमुच्छ्रितिः ।

महेश्वरस्य विष्णोश्च ब्रह्मणश्चोत्तमं भवेत् ॥ २ ॥

इतरेषां च देवानां कर्तव्यं तन्न धीमता ।

ईश्वरस्य यथाकामं पीठं कार्यं विचक्षणैः ॥ ३ ॥

यस्मिन् स्थाने विधातव्यो ब्रह्मा विष्णुस्तथैव च ।

ईश्वरः सर्वतः कार्यो न दोषस्तत्र विद्यते ॥ ४ ॥

इतरेषां तु देवानां पीठं भागं समुच्छ्रितम् ।

यस्य येन विभागेन वास्तुमानं विधीयते ॥ ५ ॥

तस्य तेनैव भागेन पीठोच्छ्रायो विधीयते ।

मनुजानां च पीठानि वेदमनां देवपीठकैः ॥ ६ ॥

१. 'पा' ग. पाठः । २. 'रयै', ३. 'र्यि', ४. 'तश्चङ्', ५. 'ठके' ख.

तुल्यानि कुर्यादुपरि कृता वृद्धिकराः सुराः ।
 पुरमध्ये तु कर्तव्यं ब्रह्मणो गृहमुत्तमम् ॥ ७ ॥
 चतुर्मुखं च तत् कार्यं यथा पश्यति तत् पुरम् ।
 अधिकं सर्ववेश्मभ्यस्तथा राजगृहादपि ॥ ८ ॥
 राजवेश्माधिकमपि शस्यतेऽन्यसुरालयात् ।
 पञ्चमो लोकपालनां राजा श्रेष्ठतमो यतः ॥ ९ ॥
 एवमेतानि देवानां पीठान्युक्तान्यशेषतः ।
 चातुर्वर्ण्यस्य पीठानि ब्रूमो विप्राद्यनुक्रमात् ॥ १० ॥
 षट्त्रिंशद्ङ्गुलोत्सेधं पीठं विप्रस्य शस्यते ।
 इतरेषां तु वर्णानां ह्रस्वं स्याच्चतुरङ्गुलम् ॥ ११ ॥
 चातुर्वर्ण्यस्य पीठानि भुङ्क्ते विप्रो गृहाणि च ।
 त्रयाणां क्षत्रियो वैश्यो द्वयोः शूद्रः क्रमात् स्वकम् ॥ १२ ॥
 एवं विभामं पीठानां स्थपतिः परिकल्पयेत् ।
 हितं कारयितुर्वाञ्छन् नृपतेश्च समृद्धये ॥ १३ ॥
 प्रमाणे स्थापिता देवाः पूजार्हाश्च भवन्ति हि ।
 प्रमाणं पीठानामिदमभिहितं ब्रह्ममुरजि-
 त्पुरारीणामत्रापरदिविषदां यच्च नियतम् ।
 ततो विप्रादीनामपि निगदितं यत् तदस्विलं
 यथौचित्यायोज्यं श्रियमभिलषद्भिः स्थपतिभिः ॥ १४ १/२ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

पीठमानं नाम चत्वारिंशोऽध्यायः ॥

अथ चयविधिर्नामैकचत्वारिंशोऽध्यायः ।

इदानीमभिधीयन्ते चयस्येह गुणागुणाः ।
 सुविभक्तः समश्चारुश्चतुरश्रश्चैवः शुभः ॥ १ ॥

१. 'गाँडु पी', २. 'णामन्यजातीनां ग्रहं शूद्रकमाशकम्', ३. 'यद्यौ', ४. 'त्याद्योज्यं' ख. ग. पाठः । ५. 'शुभश्चयः।' क. पाठः ।

असंभ्रान्तमसन्दिग्धमविनाशयन्यबर्हितम् ।
 अनुत्तममनुद्वृत्तमकुब्जं नच पीडितम् ॥ २ ॥
 समानखण्डमुज्वन्तमन्तरङ्गं तथैव च ।
 सुपार्श्वं सन्धिस्तुश्लिष्टं सुप्रतिष्ठं सुसन्धि च ॥ ३ ॥
 अजिह्वं चेति चेषस्य गुणा विंशतिरित्यमी ।
 एतेषां वैपरीत्येन दोषाणामपि विंशतिः ॥ ४ ॥
 दक्षिणं तु यदा कुड्यं विचिनोति बहिर्मुखम् ।
 तदा व्याधिभयं विद्यान्मृत्युदण्डं च निर्दिशेत् ॥ ५ ॥
 पश्चिमं तु यदा कुड्यं विचिन्वन्ति बहिर्मुखम् ।
 धनहानिं* तदा विद्याद् दस्पुर्भ्यश्च भयं भवेत् ॥ ६ ॥
 उत्तरं तु यदा कुड्यं विचिनोति बहिर्मुखम् ।
 कर्तारं स्वामिनं वापि व्यसनं प्रापयेत् तदा ॥ ७ ॥
 प्राच्यं बहिर्मुखं कुड्यं चिनोति स्थपतिर्यदा ।
 राजदण्डभयं तत्र निर्देष्टव्यं विचक्षणैः ॥ ८ ॥
 एतदेव फलं ब्रूयात् पतिते दलिते तथा ।
 यस्य प्राग्दक्षिणः कर्णः प्रवर्तेत बहिर्मुखः ॥ ९ ॥
 स्यात् तत्राग्निभयं घोरं गृहभर्तुश्च संशयः ।
 गच्छेद् बहिर्मुखः कर्णो यदा दक्षिणपश्चिमः ॥ १० ॥
 कलहोपद्रवस्तत्र स्याद् भार्यायाश्च संशयः ।
 पश्चिमोत्तरकर्णे तु सम्प्रयाते बहिर्मुखे ॥ ११ ॥
 पशुवाहनपुत्राणां संशयस्तत्र जायते ।
 प्रागुत्तरो यदा कर्णः प्रचीयेत बहिर्मुखः ॥ १२ ॥
 गुरुणां संशयस्तत्र गोवृषादेश्च जायते ।
 विशालं यदि जायेत सर्वबाहुषु चिन्वतः ॥ १३ ॥
 कर्णिकासमसंस्थानं तद् भवेन्मल्लिकाकृति ।
 न तादृशो भवेदायस्तत्र यादृग् व्ययो भवेत् ॥ १४ ॥

१. 'श्यं च ग ख, 'शं च ग' ग. पाठः । २. 'मत्तम' ख. ग. पाठः ।
 ३. 'पु', ४. 'नि', ५. 'भि', ६. 'दा', ७. 'य' क. पाठः ।

चयस्य तस्य दोषेण गृह्णीक्षीर्णः पलायते ।
 चिन्वतो यदि संक्षिप्तमत्यर्थं तत्र जायते ॥ १५ ॥
 ब्रह्मसंज्ञं तदुद्दिष्टं तत्र राजभयं भवेत् ।
 विस्तृतं यदि बाह्येषु संक्षिप्तं चैव मध्यतः ॥ १६ ॥
 तनुमध्यं तदुद्दिष्टं तत्र विद्यात् क्षुधो भयम् ।
 उच्छिद्रतं यदि कर्णेषु परिहीणं च मध्यतः ॥ १७ ॥
 निर्गतं नाम तद् विद्यात् तत्र चौरभयं भवेत् ।
 कर्णेषु परिहीणं चेदुच्छिद्रतं चापि मध्यतः ॥ १८ ॥
 कूर्मोन्नतमिति ज्ञेयं सर्वदोषभयावहम् ।
 विपमोन्नतकर्णेषु निर्दिशेद् द्रविणक्षयम् ॥ १९ ॥
 प्राज्यान्नपानं तद् विद्यात् समेषु विहितेषु च ।
 इत्येते चीयमानस्य गुणदोषाः प्रकीर्तिताः ॥ २० ॥
 तस्मात् सर्वप्रयत्नेन चयकर्म प्रयोजयेत् ।
 उदकेन समं नीत्वा सम्यङ्निश्चयकारणम् ॥ २१ ॥
 तत्रास्माद्दृते न चान्यत् स्यान्निश्चयार्थं चयस्य च ।
 तस्माज्जलेन बलयं गृह्णीयात् पूर्वमाहतः ॥ २२ ॥
 ततः सुताडिते सूत्रे चयं कुर्याद् विचक्षणः ।
 द्विगुणां क्षेत्रमानस्य रज्जुं कृत्वा तदन्तयोः ॥ २३ ॥
 योऽस्तौ(?) कायौ ततस्तस्यां पादोनक्षेत्रमानतः ।
 दद्यान्निरिञ्छनं कीलौ क्षेत्रगर्भान्तगामिनौ ॥ २४ ॥
 निधाया(र्याः?)सकौ तस्याः प्रान्तस्थौ योजयेत् तयोः ।
 निरञ्छनाभिकृष्टायां पादोनक्षेत्रसंमितम् ॥ २५ ॥
 भुजगंत्या भवेद् रज्जुस्तस्यामिष्टानुमानतः ।
 चिह्नं दद्यात् स कर्णः स्यादेवं दोषान् प्रसाधयेत् ॥ २६ ॥

१. 'जे', २. 'वा तेषु', ३. 'न' क. ख. ग. पाठः । ४. 'या' ख. ग. पाठः । ५. 'र', ६. 'यामकौ', ७. 'ष्णा' क. पाठः । ८. 'तः', ९. 'ङ्ग', १०. 'न' ख. ग. पाठः ।

भूरि नाच्छादनं दद्यान्न भिन्द्यात् तत्र चेष्टकाः ।
 विषमस्थाः कुटारेणच्छित्वा ताः कल्पयेत् समाः ॥ २७ ॥
 यथा नच स्पृशेत् सूत्रं विचिन्वीत तथा बुधः ।
 कुड्ये च सादिमध्यान्ते दृष्टिमेकां निपातयेत् ॥ २८ ॥
 यदा सर्वपरिक्रान्तं तलं चोद्घाटितं भवेत् ।
 तदा नैकत्र कुर्वीत पर्यायेण विचक्षणः ॥ २९ ॥
 उद्घाटनं स्तराणां(?) तु यदीच्छेत् सिद्धिमात्मनः ।
 तत्र तत्र चयं कुर्याद् यदि संविद्धकं हितम् ॥ ३० ॥
 दुर्वहं हि भवेत् तेन तस्मात् तत् परिवर्जयेत् ।
 उपरिष्ठात् समं पार्श्वे भुजं कुर्याद् विचक्षणः ॥ ३१ ॥
 समन्ताद् रुचकच्छिन्नश्चयो भित्तिषु पूजितः ।
 तस्मात् प्रयत्नः कर्तव्यश्चयकर्मणि नित्यशः ॥ ३२ ॥
 इति भाषितरूपितमाचरतश्चयकर्म यथाविधि शिल्पिकृतम् ।
 भवतीह यशो भुवने विततं गृहभर्तुरपि प्रचुरो विभवः ॥ ३३ ॥
 इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवत्रिरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे
 चयविधिर्नामैकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥

अथ शान्तिकर्मविधिर्नाम द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ।

इदानीमभिधास्यामो विधानं शान्तिकर्मणः ।
 यथावदिष्टा दिक्पालान् हुत्वा शान्तीर्यथाक्रमम् ॥ १ ॥
 स्तपयेत् कर्णिकां कुम्भैः सहिरण्यैर्विचक्षणः ।
 सर्वगन्धानुलिप्तां च माल्यदामविभूषिताम् ॥ २ ॥
 कृतमाल्यानिवसितां(?) मूले च मधुलेपिताम् ।
 दोषप्रशमनार्थाय तां मूलेषु निखातयेत् ॥ ३ ॥

१. 'मा' ख. पाठः । २. 'द्विष्टमे', ३. 'योजये', ख. ग. पाठः । ४. 'न' ख, 'त'
 ग. पाठः । ५. 'दुर्वहं हि', ६. 'भयं कु' ख. ग. पाठः । ७. 'दु+क'
 क, 'हचक' ग. पाठः । ८. 'का' ख. ग. पाठः । ९. 'स' क. पाठः ।

मधुकुम्भमरिष्टं च शेवालं च विधानवित् ।
 वाचयित्वा तु विप्रेन्द्रान् कृतपुण्याहमङ्गलान् ॥ ४ ॥
 स्थापयेत् कर्णिकाः सर्वाः स्थपतिः प्रयतः शुचिः ।
 एतेन विधिना कर्म चातुर्वर्ण्यस्य कारयेत् ॥ ५ ॥
 कर्णिका रोपिता यत्र पुनरुत्पाद्य रोप्यते ।
 न तन्निष्पद्यते वेश्म स्वामी चात्र विनश्यति ॥ ६ ॥
 निखातं तु यदा दारुच्छिद्यते ताड्यते पुनः ।
 तन्नाशो धनधान्यस्य स्वामिनश्चात्र सर्वथा ॥ ७ ॥
 वल्लीनिपीडितं दारु प्रवेशे चेन्निखन्यते ।
 आशीविषभयं घोरं तस्मिन्नुत्पातलक्षणम् ॥ ८ ॥
 उत्थाने कर्णिका रक्ष्या सर्वसत्त्वाभिधर्षणात् ।
 नत्रे कर्मण्यशकुना मृगव्यालसरीसृपाः ॥ ९ ॥
 कर्णिकामधिरोहन्ति दोषास्तत्र वदेद्मून् ।
 कृतापीडां परिहृतां यद्यारोहन्ति वायसाः ॥ १० ॥
 गृहिणस्तत् प्रवासः स्यादन्नं पानं च हीयते ।
 मयूरे तद्गृहं राजा हरेत् पञ्चाब्दतः परम् ॥ ११ ॥
 बराङ्गे जायते व्याधिः कोकिलैर्द्वादतः परम् ।
 काकोलैस्त्रीणि वर्षाणि जायते सुमहद् भयम् ॥ १२ ॥
 शुके स्युः कलहाद्यानि नच निष्पद्यते गृहम् ।
 कुक्कुटेऽग्निभयं विद्याद् राजतो वा महद् भयम् ॥ १३ ॥
 सारिकायां तु दौःशील्यं स्त्रीणां गृहपतेस्तथा ।
 सर्पेरूपे(तं)तुविघ्नेन गृहं निष्ठां न गच्छति ॥ १४ ॥
 स्त्रीपुंसयोः कुलिङ्गे तु जायते पापकारिता ।
 पारावते तु जायेते स्त्रीपुंसौ गुरुतल्पगौ ॥ १५ ॥
 विडाले तु कुलं दासैः सह रोगैर्निपीड्यते ।
 ज्वलनो वा जलं वापि हस्ती वा हन्ति तद्गृहम् ॥ १६ ॥

१. 'च', २. 'द्वा' ख. ग. पाठः । ३. 'ज्यानि' ख. पाठः । ४. 'सर्प',
 ५. 'न' क. पाठः ।

आरण्यैः शकुनैरेतत् स्यद् वर्षाद् धर्षणे फलम् ।
 यूनां च जायते मृत्युर्मध्वासङ्गे धनक्षयः ॥ १७ ॥
 दुःस्वप्नदर्शनं घूके बालानां मरणं तथा ।
 त्रस्तभीते निलीने तु राजा शून्यं हरेद् गृहम् ॥ १८ ॥
 यदा त्वग्रे प्रदृश्येत धूम्रः कर्णगतोऽपि वा ।
 अग्निर्दहति तत् क्षिप्रं विद्युद् वा हन्ति मन्दिरम् ॥ १९ ॥
 यत्रारोहति गृध्रस्तद् द्विजाङ्घ्रिस्पृष्टमाचरेत् ।
 कृत्वा हलशतैः कृष्टं ततो बीजानि वापयेत् ॥ २० ॥
 गावश्चात्र प्रदुह्येरञ् शान्तिकानि च कारयेत् ।
 मेषेऽभिवृष्टे भूयोऽपि तत्र कुर्वीत मन्दिरम् ॥ २१ ॥
 येषु येषु गृहाङ्गेषु मधुनः सञ्चयो भवेत् ।
 तस्याङ्गस्य वधं ब्रूयात् प्रेषिण्यां चाप्युपद्रवम् ॥ २२ ॥
 तस्माद्धेतोः शिखाग्रेषु मुकुटान् प्रणिधापयेत् ।
 यावन्न रोषयेत् सौम्यं तावद् रक्षेत् समन्ततः ॥ २३ ॥
 अभिलीनं तु शकुनैर्नहि किञ्चित् प्रशस्यते ।
 तस्मात् प्रयत्नतो रक्षेद्दुत्पातात् प्रागुदीरितात् ॥ २४ ॥
 भङ्गे गृहाणां दारूणां शान्तिहोमोऽथ कथ्यते ।
 इन्द्रकीलो महाकूटः पृष्ठवंशोत्तरौ धैरौ ॥ २५ ॥
 प्रग्रहो(?)ऽलिन्दपादौ वा स्वामिनं ग्रन्थुपद्रवाः ।
 तुलास्थपत्यः(?) कूटं वा वेदिका कर्णपालिका ॥ २६ ॥
 नेत्रं कपोतपालिश्च हनग्रविष्टं कुर्दुम्बिनी(?) ।
 अन्वग्राः पं(क्षि?क्ष)वंशाश्च मल्लकाः सकुमारकाः ॥ २७ ॥
 गोपानस्यो मृगाल्यश्च स्थपिताः स्वकुमारिकाः(?) ।
 परिधा द्वारपक्षाश्च भ्रातरं ग्रन्थुपद्रवाः ॥ २८ ॥

१. 'नृणां च ग. पाठः । २. 'हि' क. पाठः । ३. 'क्षेत् प्रातान्', ४.
 'दाहतात्।' ख. म. पाठः । ५. 'व', ६. 'काः', ७. 'रि' ख. ग. पाठः ।
 ८. 'ट' क. पाठः । ९. 'वञ्चने' ख. म. पाठः ।

संयुक्तं सङ्ग्रहो हन्ति निकृष्टांश्चाधरो धरः ।
 स्थौण्यानि प्रतिमोको वा हन्युरिष्टान् परिच्छदान् ॥ २९ ॥
 उ(द)धिर्भगिनीं हन्यादथवा परिचारकान् ।
 पुंसां पुत्रामभिर्द्रव्यैः स्त्रीणां स्त्रीनभिर्भवेत् ॥ ३० ॥
 उपघातो हतैर्नित्यं द्रव्याणां तु नपुंसकैः ।
 भूलिका स्त्रीविनाशाय गृहनाशाय वेधनम् ॥ ३१ ॥
 कीला वा सन्धिपालिर्वा मित्रनाशाय दुष्यति ।
 नवे गृहे नवं दारु क्रियमाणमथो कृतम् ॥ ३२ ॥
 आयोज्यमानं युक्तं वा न्यूनसंवत्सरं स्थितम् ।
 भज्यते देहनाशाय स्फुटत्यथ विभज्यते ॥ ३३ ॥
 गृहं ब्राह्मणसात् कृत्वा रत्नैरालिख्य चापरम् ।
 नवैर्वस्त्रैः परिच्छाद्यं पुनर्भिद्यानि(?)कारयेत् ॥ ३४ ॥
 दग्धे भिन्ने प्रचलिते विनते विद्युता हते ।
 विरूढे दलिते सन्ने सर्वत्रौषधिभिः स्मृताः ॥ ३५ ॥
 शान्तयो विविधं हुत्वा ब्राह्मणान् स्वस्ति वाच्य वा ।
 स्थूणिका भज्यते यस्य कीर्त्तिस्तस्योपहन्यते ॥ ३६ ॥
 चन्द्रसूर्यौ यजेत् तत्र ततः शाम्यति पातकम् ।
 तद्विधं वृक्षमानीय पुनस्तां प्रति कारयेत् ॥ ३७ ॥
 एवं कृते सुखी स स्यात् कीर्त्तिश्चायुर्ध्रुवा भवेत् ।
 मल्लको भज्यते यस्य पौरुषं तस्य हन्यते ॥ ३८ ॥
 इष्टानभसनक्षत्रं(?) प्रायश्चित्तं समाचरेत् ।
 तद्विधं वृक्षमानीय प्रति कुर्वीत मल्लकम् ॥ ३९ ॥
 एवं कृत्वा सुखी स स्याद् वैलं चास्याभिवर्धते ।
 पृष्ठवंशस्य भङ्गेन गृही बन्धमवाप्नुयात् ॥ ४० ॥

१. 'धिर्भगिना' क, 'भग्नि ह' ख. ग. पाठः । २. 'चू', ३. 'स्यान्न्यू'
 ख पाठः । ४. 'न्य', ५. 'य भेद्यतिहु कार', ६. 'कमै' ख. ग. पाठः ।
 ७. 'भु' क. पाठः । ८. 'स्य तस्य पुरुषोऽपहन्य', ९. 'धनं चा' ख. ग. पाठः ।

राजराजं यजेत् तत्र प्रायश्चित्तं तथाचरेत् ।
 सुखी भवति तत् कृत्वा सर्वतश्चाभिवर्धते ॥ ४१ ॥
 सर्वेषु स्वस्ति वाच्याश्च ब्राह्मणा दक्षिणाक्षतैः ।
 वारणो भज्यते यस्तु ज्येष्ठं पुत्रं स (वाञ्ज्यः?बाध)ते ॥ ४२ ॥
 पृथ्वीधरं यजेत् तत्र प्रायश्चित्तं तथाचरेत् ।
 तद्विधं वृक्षमानीय पुनस्तं प्रति कारयेत् ॥ ४३ ॥
 सुखी भवति कृत्वैवं पुत्रैश्चापि विवर्धते ।
 संग्रहो भज्यते यस्तु कुलज्येष्ठं स (वार्धः?बाध)ते ॥ ४४ ॥
 पितॄन् देवान् यजेत् तत्र प्रायश्चित्तं तथाचरेत् ।
 सुखी भवति कृत्वैवं प्रीयन्ते पितरस्तथा ॥ ४५ ॥
 स्थूण्यं तु भज्यते यस्य तनयस्तस्य बाध्यते ।
 देवानेव यजेत् तत्र प्रायश्चित्तं तथाचरेत् ॥ ४६ ॥
 तद्विधं वृक्षमानीय तत् स्थूण्यं प्रति कारयेत् ।
 सुखी भवति कृत्वैवं पुत्रैश्चापि विवर्धने ॥ ४७ ॥
 उपधी व्यथते यत्र तत्रामात्यो विनश्यति ।
 यजेत वासवं तत्र प्रायश्चित्तं तथाचरेत् ॥ ४८ ॥
 आनीय तद्विधं वृक्षमुपधिं प्रति कारयेत् ।
 एवं कृते भवेत् सौख्यममात्यैश्च विवर्धते ॥ ४९ ॥
 कायस्तु व्यथते यस्यं प्रेष्यस्तस्योपहन्यते ।
 यक्षं तत्र यजेद् देवं प्रायश्चित्तं तथाचरेत् ॥ ५० ॥
 तद्विधं काष्ठमानीय कायं तं प्रति कारयेत् ।
 एवं कृते सुखी स स्यात् प्रेष्यैरपि विवर्धते ॥ ५१ ॥
 तुला तु व्यथते यस्य व्यथतेऽस्य कुटुम्बिनी ।
 यजेत मेदिनीं तत्र प्रायश्चित्तं तथाचरेत् ॥ ५२ ॥

१. 'ता' ख. ग. पाठः । २. 'चाल्यते' ख., 'पाल्यते' ग. पाठः । ३.
 'समाच', ४. 'वर्धयेत्' क. पाठः । ५. 'स्नाः प्रेषस्व' ख. ग. पाठः ।

तद्विभं वृक्षमानीय स्थापयेत् तां स्वलङ्कृताम् ।
ततस्त्वंन्याः क्रियाः पश्यन् कारयेन्मतिमान् नरः ॥ ५३ ॥
वधूभिश्च नवैर्वस्त्रैः प्रतिच्छाद्य स्वलङ्कृताम् ।
ब्राह्मणान् वाचयेत् स्वस्ति ततस्तां प्रति कारयेत् ॥ ५४ ॥
सुखी भवति कृत्वैवं धनैर्नित्यं विवर्धते ।
कर्णिकास्वान्तरस्थूणामालापादोऽथ भज्यते ॥ ५५ ॥
तद्गृही दुःखमामोति तस्मिन्नुत्पातलक्षणे ।
आनीय स्थपतिं तत्र प्रज्ञावन्तं बहुश्रुतम् ॥ ५६ ॥
तत्र वास्तुविभागेन यो देवः स्याद् विनिश्चितः ।
तस्मै देवाय जुहुयात् प्रायश्चित्तं च कारयेत् ॥ ५७ ॥
सुखी भवति कृत्वैवं सर्वतश्चाभिवर्धते ।
युगं तु व्यथते यत्र तत्र स्यात् पशुपीडनम् ॥ ५८ ॥
यजेत तस्मिन्नीशानं प्रायश्चित्तं च कारयेत् ।
तद्विभं वृक्षमानीय युगं तत् प्रति कारयेत् ॥ ५९ ॥
एवं कृते सुखं तस्य पशुवृद्धिश्च जायते ।
तुल्या अंगयोर्वापि(?) पादो यस्य प्रभज्यते ॥ ६० ॥
आर्युर्हीनिर्भवेत् तत्र बलदेवं प्रपूजयेत् ।
प्रायश्चित्तं ततः कृत्वा पुनस्तं प्रति कारयेत् ॥ ६१ ॥
सुखी भवति कृत्वैवं कुटुम्बी शान्तिकं च तत् ।
द्वाराङ्गं यस्य माहेन्द्रं हिंस्यते नर्वकर्मणि ॥ ६२ ॥
इन्द्रं तत्र यजेद् देवं प्रायश्चित्तं तथाचरेत् ।
गृहक्षतस्य द्वाराङ्गे पूजयेद् यममेव त(त्?म्) ॥ ६३ ॥
पुष्पदन्तस्य द्वाराङ्गे वरुणं तत्र पूजयेत् ।
द्वाराङ्गं यस्य भर्लौटं हिंस्यते नर्वकर्मणि ॥ ६४ ॥

१. 'स्विमाः क्रि', ख. ग. पाठः । २. 'प्रतिमानं', क. पाठः । ३. 'धनैर्वस्त्रैश्च व'
ख. ग. पाठः । ४. 'तथाचरेत्' क. ग. पाठः । ५. 'आ' ख. पाठः । ६. 'यहानिः',
७. 'कर्म तत्' ख. ग. पाठः । ८. 'न्द्रे' क. पाठः । ९. 'त्वा' ख. ग. पाठः ।

सोमं तत्र यजेद् देवं प्रायश्चित्तं समाचरेत् ।
 सुखी भवति कृत्वैवं कुटुम्बी शान्तिकं^१ च तत् ॥ ६५ ॥
 स्थूणाराजस्य यस्याग्रं वक्रं दक्षिणतो भवेत् ।
 शरीरं व्यथते तत्र प्रतिसंवत्सरं स्थिरम् ॥ ६६ ॥
 पृष्ठतो दीर्घशोकः स्यादुत्तरेण धनक्षयः ।
 पूर्वतो राजदण्डः स्यात् तस्मात् तद् ऋजु शस्यते ॥ ६७ ॥
 चत्वार्यङ्गानि हिंस्थन्ते शरीरा ये च वेश्मनः ।
 तुला वा पृष्ठवंशो वा धार(ण्यां?णी)चोत्तराम्बरः ॥ ६८ ॥
 उक्तांस्तत्र बलीन् कुर्यात् प्रायश्चित्तं तथाचरेत् ।
 एवं धन्यं शिवं पुष्टिप्रजावृद्धिकरं भवेत् ॥ ६९ ॥

इत्थं निमित्तानि गृहाश्रितानि
 ज्ञात्वा प्रदृष्टान् शकुनांश्च सर्वान् ।
 शान्तिं प्रकुर्वन् पृथगुक्तरूपां
 प्राप्नोति कीर्त्तिं सुखमर्थमायुः ॥ ७० ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवधिरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरमग्नि वास्तुशास्त्रे
 शान्तिकर्मविधिर्नाम द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥

अथ द्वारभङ्गफलं नाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ।

यदत्र नवकर्मोक्तं तद् यज्ञेषु गृहेषु च ।
 ज्ञेयं ग्रामे पुरे वापि नगरे पत्तने तथा ॥ १ ॥
 संस्थानमाकृतिर्मानं हासंवृद्धी च बाहुषु ।
 एकमेव विजानीयात् सर्वत्रैव विचक्षणः ॥ २ ॥
 यूपस्यैव निमित्तानि दारुकर्मणि निर्दिशेत् ।
 पातं पते विजानीयात् तक्षणं तक्षणेन च ॥ ३ ॥

१. 'कर्म त' ख, 'कर्मवित्' ग. पाठः । २. 'ते।' क. पाठः । ३. 'धोत्त'
 ख, ग. पाठः । ४. 'द्व' क. पाठः । ५. 'सं' ख, ग. पाठः ।

यूपोच्छ्रायमिव ब्रूयाद् दारुणामपि चोच्छ्रयम् ।
 भङ्गेन भङ्गो नि(र्दि?)श्यः समाधिश्च समाधिना ॥ ४ ॥
 नवकर्मणि यत् स्निग्धं सुगन्धि प्रियदर्शनम् ।
 गम्येहरं(?) मनुष्याणां धन्यं तदभिनिर्दिशेत् ॥ ५ ॥
 पुरं वा यदि वा ग्रामो गृहं वा यदि निष्प्रभम् ।
 आयासबहुलं तद्धि तादृशैर्लक्षणैर्भवेत् ॥ ६ ॥
 परिध्वस्तोपमं रूक्षं नवकर्मणि यद् भवेत् ।
 भ्रमं रोगं च शोकं च तस्मिन् वेश्मनि निर्दिशेत् ॥ ७ ॥
 जनेन च यदाकीर्णं निश्छायमिव ल(क्ष?)क्ष्यते ।
 कुटुम्बी तत्र यन्मासान् नात्र जीवेन्न संशयः ॥ ८ ॥
 यच्छून्यमप्यशून्याभं वेश्म वा यदि वा पुरम् ।
 सर्वकामगुणैर्धुक्तं ध(नं?)न्यं तदभिनिर्दिशेत् ॥ ९ ॥
 पूर्वं नगरभागश्चेद् रम्यः स्यात् प्रियदर्शनः ।
 प्रियभार्या मनःस्वास्थ्यं धनं धान्यं च भूपतेः ॥ १० ॥
 पूर्वदक्षिणभागश्चेत् पुरस्य प्रियदर्शनः ।
 महद् यशस्तदाप्नोति राजा हेम च पुष्कलम् ॥ ११ ॥
 पुरस्य दक्षिणो भागो यदा रम्यस्तदा भवेत् ।
 राज्ञः सेनापतिप्राप्तिर्धनं धान्यं च पुष्कलम् ॥ १२ ॥
 रमणीयो यदा भागः पुरदक्षिणपश्चिमः ।
 अर्थसंपत् तदा राज्ञः प्रजावृद्धिश्च जायते ॥ १३ ॥
 पुरपश्चिमभागेन रमणीयेन पार्थिवः ।
 पुत्रबान्धवधान्याढ्यः संप्राप्नोन्पुत्रति पराम् ॥ १४ ॥
 पश्चिमोत्तरभागे तु रमणीये नराधिपः ।
 प्रेण्वैः पुत्रैर्वाहनैश्च वृद्धिमेत्युत्तरोत्तराम् ॥ १५ ॥
 उत्तरे रमणीये तु पुरभागे नरेश्वरः ।
 शत्रून् विजयते सर्वान् वर्धते च पुरोदितः ॥ १६ ॥

१. 'य', २. 'वान् धनवानाढ्यः' ख. ग. पाठः । ३. 'ति नरोत्तमः ।'

क, 'त्युत्तरोत्तरः' ख. पाठः ।

यदि पूर्वोत्तरो भागः पुरस्य प्रियदर्शनः ।
 तत्राभ्युत्तरमानन्दं क्षिप्रं राज्ञो विनिर्दिशेत् ॥ १७ ॥
 निष्पन्नस्य पुरादेर्यो भागो न स्यान्मनोरमः ।
 तस्य तस्यैव भागस्य परिहाणि विनिर्दिशेत् ॥ १८ ॥
 नवे यदि पुरद्वारे कपाटं प्रविशीर्यते ।
 स्त्रीनामधेयमन्यद् वा स्त्रीनाशं तद् विनिर्दिशेत् ॥ १९ ॥
 देवागारे पुरद्वारे प्राकाराट्टालकेषु च ।
 द्वास्तिशालाश्वशालासु रथशाला(स्त?स्व)थापि वा ॥ २० ॥
 कोष्ठागारायुधागारे निमित्तं तु शुभाशुभम् ।
 यदि किञ्चित् प्रदृश्येत राज्ञस्तदभिनिर्दिशेत् ॥ २१ ॥
 भङ्गो यत्रोर्ध्ववंशस्य तत्र राजा विनश्यति ।
 अर्गलापीलिकाकुञ्जोभङ्गे च नवकर्मणि ॥ २२ ॥
 ग्रामे नश्यन्ति चैतानि तदा ग्रामो विनश्यति ।
 दिगुत्थितं तु राष्ट्राणां गृहार्थेषु कुटुम्बिनाम् ॥ २३ ॥
 नवकर्मणि यत्किञ्चिद् भज्यते यदि वा नमेत् ।
 वि(ध्र)स्ते वा स्फुटे वापि कुटुम्बिमरणं ध्रुवम् ॥ २४ ॥
 फलं सर्वनिमित्तेषु शुभं वा यदि वाशुभम् ।
 संवत्सरं परं ग्राह्यं नवकर्मकृते गृहे ॥ २५ ॥
 परिसंवत्सरान्ते च पुराणमिति निर्दिशेत् ।
 तुम्बिका भज्यते यत्र नवकर्मणि निष्ठिते ॥ २६ ॥
 श्रेष्ठा तु महिला तत्र पद्मभिर्मासैर्विनश्यति ।
 एवमेव नवं यस्य सदनं तु विनश्यति ॥ २७ ॥
 प्रेष्यदासादिविश्वासात् तद् विनाशयति ध्रुवम् ।
 पृष्ठवंशो नवो यस्य नवकर्मणि भिद्यते ॥ २८ ॥

१. 'त् ॥ देवागारे पुरद्वारे पुत्राम यदि भज्यते । तत्र राजा विनश्येत स्त्रीनाम यदि
 तत् स्त्रियः ॥ देवा', ख. ग. पाठः । २. 'पि' क. ३. 'शुचीभ ख, 'शुची' ग.
 पाठः । ४. 'वियज्ञे वा' ख. ग. पाठः । ५. 'गुह्यका', ६. 'क्ष' क. पाठः ।
 ७. 'सिविश्वास्यास्तद् विभासय' ख. ग. पाठः । ८. 'तं वि' क. पाठः । ९. 'भज्य-
 ते' ख. ग. पाठः ।

कुटुम्बी म्रियते तत्र गृहं संवत्सरात् परम् ।
 प्रेष्याश्चात्र विनश्यन्ति दीर्यमाणे विशेषतः ॥ २९ ॥
 लुमासु भिद्यमानासु कन्यामरणमादिशेत् ।
 मुण्डकेषु विनष्टेषु सुहृदस्य विनश्यति ॥ ३० ॥
 अनुपूर्वेषु भिन्नेषु पुत्राणां मरणं ध्रुवम् ।
 विपत्तौ मुण्डगोधानां माता तस्य विनश्यति ॥ ३१ ॥
 नागपाशकभङ्गे तु भृत्यानां मरणं भवेत् ।
 कपाटे भ्रातृमरणमर्गलायां स्त्रिया वधः ॥ ३२ ॥
 सुतस्य चार्गलापार्श्वे विनष्टे मरणं भवेत् ।
 द्वारबन्धे विनष्टे तु शीघ्रं कुर्यात् कुलक्षयम् ॥ ३३ ॥
 इन्द्रकीलो दृढो यस्य भङ्गमायाति मूलतः ।
 सपुत्रपशुवर्गस्य तस्य ब्रूयात् कुलक्षतिम् ॥ ३४ ॥
 तोरणं भज्यते यस्य द्रव्यं तस्य विनश्यति ।
 गृहभर्तुश्च मरणं त्रिदशैरवधारयेत् ॥ ३५ ॥
 वास्तुमध्ये विनष्टे तु कुलदृढो विनश्यति ।
 सोपानं भिद्यते यत्र नवकर्मणि निष्ठिते ॥ ३६ ॥
 तस्य प्रेष्याश्च गावश्च हिस्ण्यं च विनश्यति ।
 वेदिका भज्यते यस्य भार्या तस्य विनश्यति ॥ ३७ ॥
 गवाक्षस्तु विनश्येत पट्टस्तम्भोऽपि वा दृढः ।
 गजशुण्डाथ भिन्नोऽश्वः कपोतालयथवा नवा ॥ ३८ ॥
 स्थपनीपट्टिकाश्चैव स्त्रीविनाशं तदादिशेत् ।
 विटङ्कस्य तुलाया वा भङ्गे जाते कथञ्चन ॥ ३९ ॥
 शीलास्तम्भस्य वा नाशे भार्या तस्य विनश्यति ।
 स्तम्भशीर्षं यदि भ्रश्येत् स्फुटेत् स्तम्भोऽपि वा दृढः ॥ ४० ॥

१. 'वी' ख. ग. पाठः । २. 'प्यमानो वि' क. पाठः । ३. 'भज्यमा',
 ४. 'त्त' ख. ग. पाठः । ५. 'बु', ६. 'व्य' क. पाठः । ७. 'ब्रूयात्', ८. 'यम्',
 ९. 'भज्यते', १०. 'पुटस्त' ख. ग. पाठः । ११. 'स्त्वंद्राय' ख, 'स्वञ्चय' ग.
 पाठः । १२. 'त्रश्च', १३. 'नै' ख. ग. पाठः । १४. 'भवेत्' क. पाठः ।
 १५. 'मा' ख. पाठः । १६. 'वे', १७. 'ष्टे', ख. ग. पाठः ।

भज्यते प्रतिमोको वा स्वामिनस्तु वधो भवेत् ।
 भङ्गे तु भङ्गवाहिन्याः कुलवृद्धवधो भवेत् ॥ ४१ ॥
 आकाशतलके पुत्राः प्रतिच्छिन्ने कुटुम्बिनः ।
 विनष्टे च विनश्यन्ति षडभिर्मासैर्न संशयः ॥ ४२ ॥
 प्रासादमण्डले भग्ने भग्नासु बलभीषु च ।
 भार्या कुटुम्बिनस्तस्य नाशमायात्यसंशयः ॥ ४३ ॥
 प्रलीनो वा विलीनो वा प्रासादो यस्य भज्यते ।
 प्रलीने भृत्यमृत्युः स्याद् विलीने तु धनक्षयः ॥ ४४ ॥
 मिश्रे विनष्टे प्रासादे हीयन्ते सर्ववृद्धयः ।
 मरणं वा भवेत् तत्र कुष्ठव्याधिं च निर्दिशेत् ॥ ४५ ॥
 येषु स्थानेषु भङ्गो वा विनतिर्वा प्रकीर्तितौ ।
 उपद्रुतिर्विघातो वा तेषां फलमपीरितम् ॥ ४६ ॥
 स्निग्धानि यदि दृश्यन्ते तानि दार्ढ्यान्वितानि च ।
 धनमायुश्च हर्षं च पूर्वोक्तानां तदादिशेत् ॥ ४७ ॥
 कर्णिकाभ्यन्तरी स्थूणा शालापादोऽथ हीयते ।
 यदि तद् दुःखमाप्नोति गृहभर्ता न संशयः ॥ ४८ ॥
 संप्रधार्य च मेधावी बलाबलमतन्द्रितः ।
 निर्दिशन् बलमाप्नोति धनमायुर्यशस्तथा ॥ ४९ ॥
 एवमादिकनिमित्तसूचितं संप्रधार्य मतिमान् बलाबलम् ।
 स्पष्टमादिशति योऽत्र शास्त्रवित् कीर्त्तिवित्त(+ध?भव)नानि सोऽश्नुते ॥
 इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशाले
 द्वारभङ्गफलं नाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥

अथ स्थपतिलक्षणं नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ।

स्थापत्यमुच्यतेऽस्माभिरिदानीं प्रक्रमगतम् ।
 ज्ञातेन येन ज्ञायन्ते स्थपतीनां गुणागुणाः ॥ १ ॥

१. 'क्षे' क. पाठः । २. 'यते', ३. 'वृद्धिदः' ख. ग. पाठः । ४. 'वि' क. पाठः ।
 ५. 'तः' क. ख. ग. पाठः । ६. 'ये' ख. ग. पाठः । ७. 'श्रयनव', ८. 'ननानि' क. पाठः ।

शास्त्रं कर्म तथा प्रज्ञा शीलं च क्रिययान्वितम् ।
लक्ष्यलक्षणयुक्तार्थशास्त्रनिष्ठो नरो भवेत् ॥ २ ॥
सामुद्रं गणितं चैव ज्योतिषं छन्द एव च ।
सिराज्ञानं तथा शिल्पं यन्त्रकर्मविधिस्तथा ॥ ३ ॥
एतान्यज्ञानि जानीयाद् वास्तुशास्त्रस्य बुद्धिमान् ।
शास्त्रानुसारेणाभ्युद्य लक्षणानि च लक्षयेत् ॥ ४ ॥
प्रसिद्धशास्त्रदृष्टान्तैर्वास्तुज्ञानं प्रसाधयेत् ।
वास्तुनः ससिरावंशैर्मर्मवेधैः सुनिश्चितैः ॥ ५ ॥
वास्तुद्वारक्षणान् भूयः सर्वान् जानाति शास्त्रतः ।
यस्तु शास्त्रमविज्ञाय प्रयोक्ता स्थपतिर्भवेत् ॥ ६ ॥
हन्तव्यः स स्वयं राज्ञा मृत्युवद् राजहिंसकः ।
मिथ्याज्ञानादहङ्कारी शास्त्रे चैवाकृतश्रमः ॥ ७ ॥
अकालमृत्युर्लोकस्य विचरेद् वसुधातले ।
यस्तु केवलशास्त्रज्ञः कर्मस्वपरिनिष्ठितः ॥ ८ ॥
स मुह्यति क्रियाकाले दृष्ट्वा भीरुरिवाहवम् ।
केवलं कर्म यो वेत्ति शास्त्रार्थं नाधिगच्छति ॥ ९ ॥
सोऽचक्षुरिव नीयेत वित्रशोऽन्येन वर्त्मसु ।
कर्म वास्तुविधेः स्थानं मानमुन्मानमेव च ॥ १० ॥
क्षेत्रजा(ति?नि) च कर्माणि लुमालेखा(च?श्च)तुर्दश ।
च(त्वा?तु)रो गण्डिकाच्छेदान् वृत्तच्छेदेषु सप्तसु ॥ ११ ॥
सुश्लिष्टं सन्धिसन्धानैरधरोत्तरसंयुतम् ।
बाह्यरेखान्वितं शुद्धं यो जानाति स कर्मवित् ॥ १२ ॥
शास्त्रकर्मसमर्थोऽपि स्थपतिः प्रज्ञया त्रिना ।
फलेयुः कर्मभिरन्याभिः(?) स्यान्निर्मद इव द्विपः ॥ १३ ॥

१. 'वित्तो न', २. 'शक्यं य', ३. 'णेन च', ४. 'वे' ख. ग. पाठः ।
५. 'ल्ये' ख. पाठः । ६. 'डि' क. पाठः । ७. 'दा वृ' ख. ग. पाठः । ८. 'च्छा'
क. ख. ग. पाठः । ९. 'प्य' ख. ग. पाठः !

प्रत्युत्पन्नमतिर्यः स्याद् वाहं(तः?कः) स्थपतिस्तथा ।
कर्मकाले न गुह्येत् स प्रज्ञानेनोपबृंहितः ॥ १४ ॥

अप्रज्ञेयं दुरालोकं गूढार्थं बहुविस्तरम् ।
प्रज्ञापोतं समारुह्य प्राज्ञो वास्तुनिरं(?) तरेत् ॥ १५ ॥

ज्ञानवांश्च तथा वाग्मी कर्मस्वपि च निष्ठितः ।
एवं युक्तोऽपि न श्रेयान् यदि शीलविवर्जितः ॥ १६ ॥

रोषाद् द्वेषात् तथा लोभान्मोहाद् रागात् तथैव च ।
अन्यचिन्त्यत्वमायाति दुःशीलानामविक्षयात्(?) ॥ १७ ॥

शीलवान् पूजितो लोके शीलवान् साधुसम्मतः ।
शीलवान् सर्वकर्माहः शीलवान् प्रियदर्शनः ॥ १८ ॥

शीर्लाधाने परं यन्नमा(धि?ति)ष्टेत् स्थपतिः सदा ।
ततः कर्माणि सिध्यन्ति जनयन्ति शुभानि च ॥ १९ ॥

तथाचाष्टविधं कर्म ज्ञेयं स्थपतिना सदा ।
आलेख्यं लेख्यजातं च दारुकर्म चयस्तथा ॥ २० ॥

पाषाणसिद्धहेम्नां च शिल्पं कर्म तथैव च ।
एभिर्गुणैः समायुक्तः स्थपतिर्याति पूज्यताम् ॥ २१ ॥

स्थापत्यमङ्गैरिदमष्टभिर्यश्चतुर्विधं वेत्ति विशुद्धबुद्धिः ।
स शिल्पिनां संसदि लब्धपूजः परां प्रतिष्ठां लभते चिरायुः ॥ २२ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

स्थपतिलक्षणं नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥

१. 'ह्य' ख. पाठः । २. 'स्तुर्ननाचरे' ख. ग. पाठः । ३. 'वी' क. पाठः ।
४. 'ल' ख. ग. पाठः । ५. 'वेध्वे स्थ' ग. पाठः । ६. 'त्त', क. पाठः ।
७. 'कल्पे धर्म' ख. ग. पाठः । ८. 'य' ग. पाठः ।

अथ अष्टाङ्गलक्षणं नाम पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ।

प्रोक्तं चतुर्धा स्थापत्यं वास्तुतत्त्वस्य सिद्धये ।
 ब्रूमस्तदेव चेदानीमङ्गैः संयुक्तमष्टभिः ॥ १ ॥
 तेष्वङ्गं प्रथमं प्रोक्तं वास्तुपुंसो विकल्पना ।
 पुरस्य विनिवेशस्तु द्वितीयं द्वारकर्म च ॥ २ ॥
 रथ्याविभागः प्राकारनिवेशोऽष्टालकस्य च ।
 विनिवेशः प्रतोलीनां विभागस्थानकानि च ॥ ३ ॥
 प्रासादश्च तृतीयं स्याच्चतुर्थं तु ध्वजोच्छ्रितः ।
 पञ्चमं नृपतेर्वेश्म स्थानान्तरविभक्तिं च ॥ ४ ॥
 चातुर्वर्ष्यविभागश्च गृहभागश्च षष्ठकम् ।
 सप्तमं यजमानस्य शालायां मानमीरितम् ॥ ५ ॥
 यज्ञवेदीप्रमाणं च कोटिहोमविधिस्तथा ।
 अष्टमं राजशिबिरनिवेशो दुर्गकर्म च ॥ ६ ॥
 यो वेत्त्यङ्गान्यमून्यष्टौ सोऽत्र स्थपतिसत्तमः ।
 यशो मानं स लभते पूज्यते च नराधिपैः ॥ ७ ॥
 अशास्त्रज्ञमकर्मज्ञं स्थवर्तिं यः प्रयोजयेत् ।
 न तस्य वास्तु सिद्ध्येत सिद्धमप्यनुखात्रहम् ॥ ८ ॥
 तस्मात् कर्म च शास्त्रं च यो वेत्ति द्वितयं नरः ।
 अष्टाङ्गमपि यो वेत्ति स राज्ञः स्थपतिर्भवेत् ॥ ९ ॥
 अङ्गानि पूर्वमुक्तानि वास्तुशास्त्रोक्तविस्तरात् ।
 तेषु प्रासादिकं यत् तद् वक्ष्यामोऽग्रे सविस्तरम् ॥ १० ॥
 अथाङ्गं सप्तमं ब्रूमो यत् तद् यज्ञेषु युज्यते ।
 विनिविष्टे पुरे पूर्वं कल्पेषु सुरधामसु ॥ ११ ॥
 दिशि दक्षिणपूर्वस्यां यज्ञार्थं मापयेद् भुवम् ।
 निवेशं तत्र कुर्वीत चतुरश्रं समन्ततः ॥ १२ ॥

आयामेन विधातव्यो हस्ताष्टादशविस्तृतः ।
 पूर्वद्वारं विधातव्यमादित्यस्य पदे बुधैः ॥ १३ ॥
 तस्य पश्चिमभागे तु यजमानकुटी भवेत् ।
 षोडशायामविस्तारा प्राङ्मुखी सा प्रशस्यते ॥ १४ ॥
 यजमानकुटीद्वारे देवता या च कीर्तिता ।
 ततः प्रभृति पूर्वेण प्राग्वंशं परिकल्पयेत् ॥ १५ ॥
 वेदिमध्ये स्थितं तत् स्यान्मानं वेद्याश्च शस्यते ।
 पूर्वापरेण षट्त्रिंशत् कर्तव्याः प्रक्रमा बुधैः ॥ १६ ॥
 एकत्रिंशत् कुटीभागे मध्येऽष्टादश कल्पयेत् ।
 प्रक्रमाः स्युः शिरस्थाने विंशतिश्चतुरस्रौ ॥ १७ ॥
 पुरुषस्य शिरस्तत्र प्राग्वंशे तु प्रतिष्ठितम् ।
 तस्मात् पूर्वोत्तरं ज्ञेयं सर्वयज्ञेषु पूजितम् ॥ १८ ॥
 वेद्यन्तरं तु कर्तव्यं शकटं येन गच्छति ।
 तस्माद्दुत्तरवेदी या कार्या प्रत्युत्तरेण तु ॥ १९ ॥
 द्विहस्तायामविस्तारो होमश्रेष्ठः कृतोऽत्र हि ।
 प्राग्दक्षिणेन संस्थानं यजमानस्य शस्यते ॥ २० ॥
 कटिमात्रं सदा कार्यं नाभिमात्रमथापि वा ।
 ततोऽधिकेन दुर्भिक्षमनाट्टिश्च जायते ॥ २१ ॥
 एषा यज्ञक्रिया प्रोक्ता कोटिहोमोऽथ वक्ष्यते ।
 पुरस्थाभ्यन्तरे भागे हुताशस्य पदे तथा ॥ २२ ॥
 तस्मिन् स्थाने विधातव्यः कोटिहोमः सदा पुरे ।
 लक्षहोमश्च कर्तव्यो नित्यो नैमित्तिकोऽपि वा ॥ २३ ॥
 अथ भूमिवशात् स्थानं कदाचिन्नैव लभ्यते ।
 सर्वतो ब्रह्मणः स्थानाद्धोमस्थानं निवेशयेत् ॥ २४ ॥
 ऐशानीं दिशमाश्रित्य ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ।
 पुरश्चरणतत्त्वज्ञैः षट्कर्मनिरतैः सदा ॥ २५ ॥

१. 'प्रतिक' क. पाठः । २. 'कथ्यते', ३. 'रो' क. ख. ग. पाठः ।

४. 'राः' क. ग. पाठः ।

नित्यं शान्तिपरैर्विप्रैः राजा तु विजयी भवेत् ।
 नोपसर्गास्तु जायन्ते नच लक्ष्मीः पुरं त्यजेत् ॥ २६ ॥
 अनावृष्टिभयं नास्ति सुभिक्षं जायते सदा ।
 उक्तं याज्ञिकमङ्गं तु सर्वाङ्गैर्भ्यः प्रशस्यते ॥ २७ ॥
 सर्वं स्थपतिना ज्ञेयं तत्त्वज्ञैर्ब्राह्मणैः सह ।
 एकाशीतिपदेनैव यज्ञभूमिं तु मापयेत् ॥ २८ ॥
 निवेशं शिविरस्याथ कथयामोऽङ्गमष्टमम् ।
 यदा तु नृपतिः स्थानात् स्वाद् यात्राभिमुखो भवेत् ॥ २९ ॥
 शिविरस्य निवेशं च तत्त्ववेत्ता परीक्षयेत् ।
 अर्थशास्त्रविधिज्ञो वा स्थपतिर्वा प्रकल्पयेत् ॥ ३० ॥
 शिविरं चतुरश्रं स्याद् वृत्तं वृत्तायतं क्वचित् ।
 चतुरश्रायतं वापि विषमं वा क्वचिद् भवेत् ॥ ३१ ॥
 भूमिभागवशात् कल्पेऽल्पं महारथयोभयान्वितम् ।
 शिविरस्य तु चत्वारि कुर्याद् द्वाराणि यत्नतः ॥ ३२ ॥
 रथ्या सार्धा तु सेनायाः पुररथ्याप्रमाणतः ।
 मित्रे स्थानं नरपतेः कार्यं पृथ्वीधरेऽपि वा ॥ ३३ ॥
 आर्यम्णे वा विधातव्यं पदे वैवस्व(तोऽंते)ऽथवा ।
 निवेशो मन्त्रिणां कार्यः पश्चि(मोऽंते) राजवेश्मनः ॥ ३४ ॥
 पुरोहितस्योत्तरतो बलाध्यक्षस्य पूर्वतः ।
 अन्तःपुरं दक्षिणतो भाण्डागारं तथैव च ॥ ३५ ॥
 गृहं प्रविशतो राज्ञो न्यस्येद् दक्षिणतो हयान् ।
 वामे च दन्तिनो न्यस्येदेवं सैन्यं निवेशयेत् ॥ ३६ ॥
 बाह्यतः परिखां तस्य कारयेद् राजवेश्मनः ।
 हस्तांस्त्रींश्चतुरो वापि पञ्चहस्तानथापि वा ॥ ३७ ॥
 चतुष्पष्टिपदारूपेण विभाज्यं शिविरं बुधैः ।
 निवेशः शिविरस्योक्तो दुर्गकर्माथ कथ्यते ॥ ३८ ॥

१. 'वे' क. ख. ग. पाठः । २. 'शि', ३. 'व्यं' क. पाठः ।

दुर्गं तु षड्विधं प्रोक्तं राज्ञां तु विजिगीषताम् ।
 अब्दुर्गं पङ्कदुर्गं वा वनदुर्गेरिणे तथा ॥ ३९ ॥
 पार्वतीयं महादुर्गमिति कल्प्यानि पार्थिवैः ।
 सर्वेषामेव दुर्गाणां पार्वतीयं प्रशस्यते ॥ ४० ॥
 दुर्गस्थानविभागोऽत्र षोडशाख्येन कीर्तितः ।
 मध्ये तु ब्रह्मणः स्थानमसम्बाधं विधीयते ॥ ४१ ॥
 ब्रह्मस्थानं समारभ्य हर्म्यं पञ्चशयाः स्मृताः ।
 उपरथ्या त्रिहस्ता तु शेषास्तु द्विशयाः स्मृताः ॥ ४२ ॥
 सन्निकृष्टा त्रिधातव्या दुर्गाऽर्ग्यरथ्या समन्ततः ।
 द्वारं रथ्याप्रमाणेन कार्यं नात्थन्तमुच्छ्रितम् ॥ ४३ ॥
 परचक्रसमं बाधं(?) सुरक्षं तत् सदा भवेत् ।
 दुर्गेश्वरगृहस्थानं ब्रह्मणः परितो भवेत् ॥ ४४ ॥
 वैचस्वतेऽथचार्यमणे मैत्रे पृथ्वीधरेऽपि वा ।
 यथा पुरे पुरा प्रोक्तं स्थानं दुर्गेऽपि तत् तथा ॥ ४५ ॥
 वीराः शुभा ह्यदोषाश्च भूमिपालस्य संमताः ।
 धनुर्वेदविधिज्ञाश्च कृतास्त्राः शास्त्रपास्माः ॥ ४६ ॥
 दुर्गे स्थाप्याः सुरूपाश्च बहवश्च वरस्त्रियः ।
 अन्तःपुरं च कोशं च कुमारंश्चात्र वासयेत् ॥ ४७ ॥
 एवं दुर्गविधानस्य समाप्तोऽयमुदाहृतः ।

इत्यष्टाङ्गो वास्तुशास्त्रस्य सारः संक्षेपेण स्पष्टमस्माभिरुक्तः ।
 यत्र ज्ञाते शिल्पिवद् वास्तुविद्यापाथोनाथं सन्तरन्त्यप्रयासात् ॥ ४८ $\frac{१}{२}$ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

अष्टाङ्गलक्षणं नाम पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ॥

१. 'णो' ग. पाठः । २. 'प', ३. 'गु', ४. 'य' ख. ग. पाठः ।
 ५. 'वृद्धास्तु वि' क. पाठः ।

अथ तोरणभङ्गादिशान्तिको नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः

पुरातनं नवं वापि कृतं वाथार्थनिर्मितम् ।
 देवतानां वृषाणां च तोरणं निपतेद् यदि ॥ १ ॥
 भज्यते दह्यते वाथ नमते सज्जतेऽथवा ।
 दध्विद्युज्जलाद्यैर्वा हन्यते तत् कदाचन ॥ २ ॥
 तत्र दोषान् प्रवक्ष्यामो दोषप्रशमनानि च ।
 तोरणं निपतेत् सर्वं शिरो वास्य कथञ्चन ॥ ३ ॥
 राज्ञां सेनापतीनां च प्रतीहारपुरोधसाम् ।
 प्रधानान्श्वगजानां च विप्रपौरजनस्य च ॥ ४ ॥
 तत्र मृत्युभयं विद्याद् दुर्भिक्षं चापि निर्दिशेत् ।
 तस्मात् प्रशमहेत्वर्थं विधिं कुर्यादिमं बुधः ॥ ५ ॥
 ऋत्विग्भिर्ब्राह्मणैर्धीरः स्थपतिः सपुरोहितैः ।
 रात्रौ होमवलिं कुर्यान्नगरे तु चतुर्दिशम् ॥ ६ ॥
 कर्णचत्वरशृङ्गाटेष्ववनीपालवेश्मनि ।
 स्थानेष्वेतेषु विप्राद्यैर्वेदिं निष्पाद्य साक्षताम् ॥ ७ ॥
 कलशैर्द्रव्यगन्धैश्च श्वेतमाल्याम्बरैर्घृताम् ।
 तत्र होमं प्रकुर्वीत शान्तिकं वलिमेव च ॥ ८ ॥
 एवं प्रशमयेत् सर्वं यत्किञ्चिद् दुरितोत्थितम् ।
 तोरणं भज्यते चेत् तद्राष्ट्रभङ्गं विनिर्दिशेत् ॥ ९ ॥
 अस्य प्रशमहेत्वर्थं पूर्वोक्तं कारयेद् विधिम् ।
 तदेवैकं प्रदह्येत तोरणं नगरैर्यदि ॥ १० ॥
 तदा वह्निभयं ब्रूयाद् राष्ट्रस्य नगरस्थ च ।
 सवाह्याभ्यन्तरं त्रिप्रैर्विधिमेनं प्रयोजयेत् ॥ ११ ॥

१. 'ऋषीणां च' ख. ग. पाठः । २. 'पत्यते य' क, 'नृपतेर्यदि' ग. पाठः । ३.
 'नानां ग' ख. ग. पाठः । ४. 'वी' । ५. 'तदा चैकं' क. पाठः । ६. 'रै'. ग. पाठः ।

नते वा शीर्णभग्ने वा व्याधिपीडां विनिर्दिशेत् ।
 होमं बलिं च कुर्वीत पुनःसंस्कारमस्य च ॥ १२ ॥
 वातेन विद्युता वापि तोरणं यदि भज्यते ।
 तस्मिन् रोगाः प्रवर्तन्ते कुलपीडाधनक्षयाः ॥ १३ ॥
 शान्तिकर्म प्रकुर्वीत ततः शान्तिकरं भवेत् ।
 एवमादौ कृते पश्चात् पुनः संस्कारयेद् बुधः ॥ १४ ॥
 पूर्वावयवनिर्माणाद् विशिष्टं रचयेत् पुनः ।
 दृढसन्धिनिगूढं च दृढद्रव्यसमन्वितम् ॥ १५ ॥
 त्रिविधं रूपकर्माढ्यं सुसंस्थानं मनोरमम् ।
 अकुब्जमनतं चैव पूर्वोत्कृष्टतरं तथा ॥ १६ ॥
 नियुक्ते तु पुनः शान्तिं ब्राह्मणान् वाचयेत् ततः ।
 पुराणे वा नवे वाथ कृते वार्धकृतेऽथवा ॥ १७ ॥
 प्रासादे वा गृहे वापि कपोतः प्रविशेद् यदि ।
 तत्र दोषाः प्रपद्यन्ते शान्तिकर्म तथैव च ॥ १८ ॥
 कैालमूर्तिः कपोतश्च पापमूलकरण्डकम् ।
 विहङ्गापशदो हीनः कृष्णचारी विहङ्गमः ॥ १९ ॥
 चतुर्विधः समाख्यातो मुनिभिः स तपोधनैः ।
 श्वेतो विचित्रकण्ठश्च विचित्रोऽन्वोऽथ कृष्णकः ॥ २० ॥
 कपोतो भवने यस्य श्वेतवर्णो विशेत् क्वचित् ।
 कीर्त्तिविद्याधनं पुण्यं शीघ्रं च नयते क्षयम् ॥ २१ ॥
 नित्यं रोगाः प्रवर्धन्ते शिशुपीडा च जायते ।
 चित्रकण्ठो हरेज्जायां पुत्रान् सर्वान् विचित्रकः ॥ २२ ॥
 सर्वाः सिद्धीश्च कृष्णाङ्गः प्रदुष्ये च कुलं हरेत् ।
 रोगाः सर्वेऽपि वर्धन्ते विपदो व्यसनानि च ॥ २३ ॥
 वन्धनानि च जायन्ते प्रविष्टे तु कपोतके ।
 तस्मद् यत्नपरो भूत्वा प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥ २४ ॥

१. 'यः' क. ग. पाठः । २. 'दृढं' ख. ग. पाठः । ३. 'न' ग. पाठः । ४. 'कलि-
 सूत्रं क' क. पाठः । ५. 'द्यु' क. पाठः । ६. 'ध्वं' ग. पाठः ।

स्नातस्त्रिकालशुद्धात्मा सोपवासो जितेन्द्रियः ।
 देवपूजार्चनरतो नित्यं दानपरः शुचिः ॥ २५ ॥
 यर्वान्नप्रायभोजी च नित्यं होमपरायणः ।
 गुरुविप्ररतश्चैव श्वेतमाल्याम्बरस्तथा ॥ २६ ॥
 गृही सगृहिणीकस्तु व्रतमेतत् समाचरेत् ।
 श्वेतके पञ्चरात्रं च चित्रकण्ठे दशैव तत् ॥ २७ ॥
 चित्रे पञ्चदशाहानि कृष्णे दिवसविंशतिः ।
 व्रतस्थेन तु कर्तव्यमग्निकार्यं मनोरमम् ॥ २८ ॥
 यथालाभं समादाय तस्य देहं सपिच्छकम् ।
 निकृन्तेत् स्वण्डस्वण्डानि विभागाष्टशतानि तैम् ॥ २९ ॥
 घृतप्लुतानि पुण्यानि मधुलाजान्वितानि च ।
 पञ्चवारुणसंज्ञेन बह्निकार्ये कृतेऽक्षतैः ॥ ३० ॥
 ततश्च मांसं जुहुयाद्धव्यमात्रेण मन्त्रवित् ।
 हुते ऋष्ये ततः क्षीरं दधि मध्वाज्यमेव च ॥ ३१ ॥
 संपूजयेद् ग्रहान् सर्वान् ब्राह्मणान् वाचयेत् ततः ।
 स्ववित्तपादं श्वेते तु विप्रेभ्यः प्रतिपादयेत् ॥ ३२ ॥
 वित्तार्थं चित्रकण्ठे तु पादोनं सर्वचित्रके
 कृष्णे सर्वधनत्यागः कर्तव्यो ब्राह्मणात् पुनः ॥ ३३ ॥
 एवं शान्तिर्भवेद् मेहे सर्वदोषक्षयार्थहा ।
 महतीं श्रियमाप्नोति धनलाभश्च जायते ॥ ३४ ॥
 पुत्रैः पौत्रैर्वृद्धिमाप्नोप्यनन्तामायुर्दीर्घं प्राप्नुयात् संयतात्मा ।
 एतत् कृत्वा मुच्यते सर्वपापैर्मैर्यद्वच्छारदः शीतरश्मिः ॥ ३५ ॥
 इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समगङ्गासूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे
 तोरणभङ्गकपोतप्रवेशशान्तिकौ नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥

१. 'था' ग. पाठः । २. 'तत्' क, 'ते' ग. पाठः । ३. 'ताक्षतानि पुष्पाणि म'
 ख. ग. पाठः । ४. 'णान् पु', ५. 'मि' द. 'पहः' क. पाठः । ७. 'यु' क. ग. पाठः ।

अथ वेदीलक्षणं नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ।

वेद्यश्चतस्रो विज्ञेया याः पुरा ब्रह्मणोदिताः ।
 वयं ताः संप्रवक्ष्यामो नामसंस्थानमानतः ॥ १ ॥
 प्रथमा चतुरश्रा स्यात् सभद्रा च द्वितीयका ।
 तृतीया श्रीधरी नाम चतुर्थी पद्मिनी स्मृता ॥ २ ॥
 यज्ञकाले तथोद्वाहे देवतास्थापनेषु च ।
 नीराजनेषु सर्वेषु वह्निहोमे च नित्यज्ञः ॥ ३ ॥
 नृपाभिषेचने चैव शक्रध्वजनिवेशने ।
 नृपयोग्या भवन्त्येता वर्णानामनुपूर्वशः ॥ ४ ॥
 चतुरश्रा तु या वेदी नवहस्ता समन्ततः ।
 अष्टहस्ता प्रमाणेन सर्वभद्रा प्रकीर्तिता ॥ ५ ॥
 श्रीधरी सप्त विज्ञेया हस्तान् मानेन वेदिका ।
 षट्हस्ता चैव शास्त्रज्ञैर्नलिनीह विधीयते ॥ ६ ॥
 चतुरश्रा तु कर्तव्या चतुरश्रा समन्ततः ।
 भद्रैस्तु सर्वतोभद्रा भूषणीया चतुर्दिशम् ॥ ७ ॥
 श्रीधरी चापि विज्ञेया कोणविंशतिसंयुता
 नलिनीति च विज्ञेया पद्मसंस्थानधारिणी ॥ ८ ॥
 कर्तव्याः स्वस्वविस्तारादुच्छ्रयेण त्रिभागिकाः ।
 कुर्यान्मन्त्रवतीभिस्ता इष्टकाभिस्तु चा(य?यि)ताः ॥ ९ ॥
 चतुरश्रा यज्ञकाले विवाहे श्रीधरी स्मृता ।
 देवतास्थापने वेदीं सर्वभद्रां निवेशयेत् ॥ १० ॥
 नीराजने साधिकार्ये तथा राजाभिषेचने ।
 वेदी पद्मावती या च तथा शक्रध्वजोच्छ्रये ॥ ११ ॥
 चतुर्मुखा तु कर्तव्या सोपानैश्च चतुर्दिशम् ।
 प्रतीहारसमायुक्ता चार्धचन्द्रोपशोभिता ॥ १२ ॥

१. 'तासां प्र', २. 'स्तोत्रा', ३. 'व्या स्व', ४. 'का' क. पाठः । ५. 'काः'

चतुःस्तम्भसमायुक्ता चतुष्कुम्भद्विराजिता ।
 काञ्चनै राजतैस्ताम्रैर्भृन्वयैः कलशैस्तथा ॥ १३ ॥
 कोणेकोणे तु विन्यस्तैर्धनुवानरभूषितैः ।
 स्तम्भप्रमाणं वेदीनां कार्यं ब्राह्मणशेन च ॥ १४ ॥
 एकेन द्वित्रिभिर्वापिच्छाद्यैः सामलसारिकैः ।
 स्तम्भमूलानि चाभ्यज्य गुडेन मधुसर्पिषा ॥ १५ ॥
 परमान्नेन वाभ्यज्य तान् विन्यस्येद् यथातथम् ।
 देवताः पूजयित्वा तु ब्राह्मणान् स्वस्ति वाचयेत् ॥ १६ ॥
 चतुर्विधमितीरितं यदिह वेदिकालक्षणं
 समग्रमपि वर्तते मनसि यस्य तच्छिल्पिनः ।
 स याति भुवि पूज्यतामवनिभोक्तुराप्नोति च
 श्रियं स्वपतिसंसदि स्फुरति चास्य शुभ्रं यशः ॥ १७ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते ममाराज्यसूत्रभाष्यपरनाम्नि वास्तुशास्त्रे
 वेदीलक्षणं नाम अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥

अथ गृहदोषनिरूपणं नामाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ।

अतः परं गृहादीनामप्रशस्तसमुच्छ्रितम् ।
 क्रियते कथितं यस्मादेकत्र गुप्तं भवेत् ॥ १ ॥
 रक्षोम्बुनाथकीनाशमरुदहनदिकप्लवा ।
 मध्यप्लवा च भूर्व्याधिदारिव्यमरकावहा ॥ २ ॥
 वह्निप्लवा वह्निभिये भृतये दक्षिणप्लवा ।
 रुजे रक्षःप्लवा प्रत्यङ्गप्लवा धान्यधनच्छिदे ॥ ३ ॥
 कलहाय प्रवासाय रोगाय च परुत्प्लवा ।
 मध्यप्लवा तु भूमिर्या सर्वनाशाय सा भवेत् ॥ ४ ॥

तुषास्थिकेशकीटर्ष्व(क)शङ्खभस्मोपरान्विताम् ।
 कर्पराङ्गारिणीं दुष्टसत्त्वानार्यजनां त्यजेत् ॥ ५ ॥
 चैत्रे शोककरं वेश्म ज्येष्ठे मृत्युप्रदायकम् ।
 पशुनाशनमाषाढे शून्यं भाद्रपदे कृतम् ॥ ६ ॥
 औश्विने कलहाय स्यात् कार्तिके भृत्यनाशनम् ।
 माघे चाग्निभयाय स्यान्मासेष्वेषु न कारयेत् ॥ ७ ॥
 पावकस्य पदे पृष्ठवंशस्यापि च पश्चिमे ।
 पुरमासादकर्णे च कीलादि प्राक् प्रयोजयेत् ॥ ८ ॥
 पूर्वपश्चिमदिङ्मूढं वास्तु स्त्रीनाशकृद् भवेत् ।
 उदङ्मूढं न निष्पत्तिं याति सर्वं च नाशयेत् ॥ ९ ॥
 यत्तु दक्षिणदिङ्मूढं जायते मरणाय तत् ।
 प्राग्वास्तुनि (तु) कुर्वीत प्रासादं मन्दिरं पुरे ॥ १० ॥
 वलितं चलितं भ्रान्तं विसूत्रं च समुत्सृजेत् ।
 यत् स्यान्मुखविनिष्क्रान्तं वलितं तत् प्रकीर्तितम् ॥ ११ ॥
 चलितं पृष्ठनिष्क्रान्तं दिङ्मूढं भ्रान्तमुच्यते ।
 विसूत्रं कर्णहीनं स्यात् फलमेषां प्रचक्ष्महे ॥ १२ ॥
 वलिते चलति स्थानं चलिते विग्रहो भवेत् ।
 भ्रान्तं योषिद्विनाशाय विसूत्रं भूरिशत्रुकृत् ॥ १३ ॥
 मूषकोत्करवल्मीकप्रान्ता वक्रा भुजङ्गवत् ।
 छिन्ना भिन्ना विकर्णा च न वास्तुनि शुभा क्षितिः ॥ १४ ॥
 मूषकोत्करवत्यर्थं हन्ति वल्मीकिनी सुतम् ।
 विकर्णा कुरुते कर्णं रोमं छिन्ना विनाशिनी ।
 भिन्ना भेदं करोत्युर्वी कुटिला मतिवक्रताम् ॥ १५ ॥
 सपादं सत्रिभागं वा सार्धं द्विगुणमेव च ।
 यत् स्यान्मुखायतं वेश्म तदनिष्टफलप्रदम् ॥ १६ ॥

१. 'सी', २. 'त्वष्ट्रम' ख. ग. पाठः ३. 'अश्विन्ये क', ४. 'शुभम्'
 क. पाठः । ५. 'दू' क. ग. पाठः । ६. 'गान्' क. पाठः ।
 "Aho Shrut Gyanam"

यद् द्विशालं त्रिशालं वा चतुःशालमथापि वा ।
 मूषया रहितं वेश्म तदनिष्टफलप्रदम् ॥ १७ ॥
 पुरतः पृष्ठतः पार्श्वे यदि वालिन्दवर्जिता ।
 गृहे न शस्यते शाला देवागारे तु शस्यते ॥ १८ ॥
 अन्यपृष्ठस्थितद्वारं वेश्म खादकमुच्यते ।
 परस्परविरोधाय तद् वेश्म गृहिणोस्तयोः ॥ १९ ॥
 सशत्यं पादहीनं च समसन्धि शिरोगुरुं ।
 वेश्मनामिदमुद्दिष्टं मर्मदोषचतुष्टयम् ॥ २० ॥
 वास्तुक्षेत्रस्य यत्राङ्गे यस्य वर्त्म प्रवर्तते ।
 तद्दङ्गं वास्तुनस्तस्यच्छिन्नं तेनेति निर्दिशेत् ॥ २१ ॥
 छिन्नाङ्गं विकलं तत् स्याद् भीतिदं सर्वदोषकृत् ।
 तद्भर्तुर्भज्यतेऽङ्गं तद् वैधस्तस्याफलोऽन्यथा ॥ २२ ॥
 स्वगृहद्वयमध्येन निर्वाहो यदि वर्त्मनः ।
 द्वारवैधोदितान् दोषांस्तदा प्राप्नोति निश्चितम् ॥ २३ ॥
 मार्गशैको यदा गच्छेदुभयोर्मृहपार्श्वयोः ।
 मार्गवैधस्तदा स स्याच्छोकसन्तापकारकः ॥ २४ ॥
 उत्सङ्गः पूर्णबाहुश्च हीनबाहुस्तथापरः ।
 प्रत्यक्षाय इति प्रोक्तं प्रवेशानां चतुष्टयम् ॥ २५ ॥
 गृहस्य सम्मुखं यत्र द्वारं भवति वास्तुनः ।
 उत्सङ्ग इति सै प्रोक्तः पूर्णबाहुः प्रदक्षिणः § ॥ २६ ॥
 वामतो हीनबाहुः स्यात् प्रत्यक्षो वाऽक्षायस्तु पृष्ठतः ।
 चतुर्थोऽयं समुद्दिष्टः प्रवेशो वास्तुनो बुधैः ॥ २७ ॥
 उत्सङ्गाख्ये प्रवेशे स्यात् प्रजाहानिः कुटुम्बिनः ।
 धनधान्यक्षयो वास्य मरणं वा ध्रुवं भवेत् ॥ २८ ॥
 पूर्णबाहौ पुत्रपौत्रा धनधान्यसुखानि च ।
 भवन्ति वसतो नित्यं गृहिणस्तत्र वास्तुनि ॥ २९ ॥

१. 'रुः' ख. ग. पाठः । २. 'य' क. पाठः । ३. 'सं', ४. 'सु',
 ५. 'त्युक्तो वा' ख. पाठः ।

§ 'पूर्णबाहुस्तु' दक्षिणे इति तु पाठो युक्तः ।

अल्पमित्रो गृही हीनवाहावत्यल्पधान्यवः ।
 स्याद् वाल्पवित्तो जीयेत स्त्रीभिः पीड्येत वामयैः ॥ ३० ॥
 प्रत्यक्षायप्रवेशस्तु विहितो यत्र वैश्वानि ।
 तस्मिन् निवसतां पुंसां निश्चितः स्याद् धनक्षयः ॥ ३१ ॥
 मूषास्त्रस्थानमुक्तासु शान्वाभेद इति स्मृतः ।
 प्राप्नोति तत्र निवसन् भर्तुं दुःखं सरीगताम् ॥ ३२ ॥
 उदग्दक्षिणशालासु पुत्रापरगतासु च ।
 अन्यथा वा स्थितं द्वारं वधधन्वनकारकम् ॥ ३३ ॥
 मूषागतान् भ्रमान् कुर्यान्न शालां प्रतिभेदयेत् ।
 भ्रमभयासु शालासु विषद्यन्ते कुटुम्बिनः ॥ ३४ ॥
 शालाभेदो भवेद् यत्र पृष्ठगः पार्श्वतोऽपि वा ।
 धनधान्यक्षयस्तत्र गृहिणो जायते ध्रुवम् ॥ ३५ ॥
 यत्र प्रत्यङ्मुखे शाले गृहे तद् स्वाद् विकोकिलम् ।
 आयुश्चतुष्पदं धान्यं वसतां तत्र नश्यति ॥ ३६ ॥
 सीमाशालाप्रभिन्नस्य ब्रामादस्य बृहस्प च ।
 अस्थिरा जायते ऋद्धिः स्थितिश्च न भवेच्चिरम् ॥ ३७ ॥
 सर्वदोषकरी ज्ञेया गर्भे चन्द्रावलोकिता ।
 मूषां विना विनाशाय कामोच्छिद्यै गवाक्षकः ॥ ३८ ॥
 यदा गण्डोऽथवा कुक्षिः पृष्ठे कक्षाय भिद्यते ।
 दारिद्र्यं जायते भर्तुस्तदानीमतिदुस्सहम् ॥ ३९ ॥
 गर्भाद्बुभयतो गण्डौ कक्षे स्तः कर्णभित्तिगे ।
 दक्षिणोत्तरयोः कुक्षी पृष्ठगः पृष्ठमादिशेत् ॥ ४० ॥
 स्थापितद्वारसंरोधे गृहिणो जायतेऽश्मरी ।
 द्वारे तु विहिते तस्मिन्नर्थस्तस्य जायते ॥ ४१ ॥
 पूर्वद्वारनिरोधं तु नवमार्गं कदाचन (?) ।
 श्रोत्ररोधेऽश्मरीदोषः कृतश्रोत्रेह नैम्यता (?) ॥ ४२ ॥

१. 'थ' ग. पाठः । २. 'कना' ख. ग. पाठः । ३. 'क्षौ' क. पाठः ।

४. 'न्य' ग. पाठः । ५. 'नैपता' ख. पाठः ।

कृत्तानि यत्र चीयन्ते गवाक्षालोकनानि च ।
 तत्र प्रसूतिर्न भवेन्नृपन्नापि विनश्यति ॥ ४३ ॥
 चीयमाना यदा भित्तिर्दक्षिणा स्याद् बहिर्मुखी ।
 तदा व्याधिभयं विद्यान्नृपदण्डभयं तथा ॥ ४४ ॥
 यदा तु पश्चिमं कुड्यं प्रयाति बहिरग्रतः ।
 धनहानिं विजानीयाच्चौरैर्भ्यश्च भयं तदा ॥ ४५ ॥
 उत्तरं तु यदा कुड्यं चीयमानं बहिर्व्रजेत् ।
 गृहभर्तुश्च कर्तुश्च व्यसनं स्यात् तदा महत् ॥ ४६ ॥
 यदाग्रं चीयमानायाः पूर्वभित्तेर्बहिर्व्रजेत् ।
 तदा गृहपतेस्तीव्रं राजदण्डभयं भवेत् ॥ ४७ ॥
 प्राग्दक्षिणो यदा कर्णश्चीयमानो बहिर्व्रजेत् ।
 तत्राग्निभीतिरतुला संशयश्च प्रभोर्भवेत् ॥ ४८ ॥
 बहिर्मुखो यदा गच्छेत् कर्णो दक्षिणपश्चिमः ।
 कलहोपद्रवस्तत्र स्याद् भार्यायाश्च संशयः ॥ ४९ ॥
 यत्रोत्तरापरः कर्णश्चीयमानो व्रजेद् बहिः ।
 पुत्रवाहनभृत्यानां भवेत् तस्मिन्नुपद्रवः ॥ ५० ॥
 यदा प्रागुत्तरः कर्णो बहिर्गच्छति वेश्मनः ।
 तदा गवां वृषाणां च गुरूणां च क्षयो भवेत् ॥ ५१ ॥
 चतस्रो भित्तयो यस्य बहिर्निर्यान्ति वेश्मनः ।
 चीयमानास्तदत्रोक्तं मन्दिरं मल्लिकाकृति ॥ ५२ ॥
 तादृग् गृहे न तत्रायो व्ययो भवति यादृशः ।
 कर्षितोऽस्यैव दोषेण तस्य भर्ता पलायते ॥ ५३ ॥
 संक्षिप्यते तु यद् वेश्म चीयमानं समन्ततः ।
 संक्षिप्तमिति तज्ज्ञेयं तत्र राजभयं भवेत् ॥ ५४ ॥
 यत् स्यादन्तेषु संक्षिप्तं विस्तृतं चापि मध्यतः ।
 मृदङ्गाकृतिसंस्थानं तत्र व्याधिभयं भवेत् ॥ ५५ ॥

१. 'ता' ख. पाठः । २. 'यी' क, 'वी' ख. पाठः । ३. 'खा' क. पाठः ।
 ४. 'सा' ख. पाठः ।

आद्यन्तविस्तृतं यत् स्यात् संक्षिप्तं चापि मध्यतः ।
 मृदुमध्यं तदुद्दिष्टं क्षुद्रयं तत्र जायते ॥ ५६ ॥
 विषमैरुन्नतैः कर्णैर्धनक्षयकरं गृहम् ।
 भित्तिवच्चापि कर्णेषु प्रागुक्तं फलमादिशेत् ॥ ५७ ॥
 मध्ये द्वारं न कर्तव्यं मनुजानां कथञ्चन ।
 मध्ये द्वारे कृते तत्र कुलनाशः प्रजायते ॥ ५८ ॥
 द्वारं द्वारेण वा विद्धमशुभायोपपद्यते ।
 अनिष्टद्रव्यसंयुक्तं धनधान्यविनाशनम् ॥ ५९ ॥
 नवं पुराणसंयुक्तमन्यं स्वामिनमिच्छति ।
 अधोग्रं राजदण्डाय विद्धं द्वारं विगर्हितम् ॥ ६० ॥
 नवं पुराणसंयुक्तं द्रव्यं तु कलिकारकम् ।
 न मिश्रजातिद्रव्योत्थं द्वारं वा वेश्म वा शुभम् ॥ ६१ ॥
 गृहस्थानेषु यद् द्रव्यमधिवास्य प्रतिष्ठितम् ।
 तच्चालनेन चलनं गृहभर्तुः प्रजायते ॥ ६२ ॥
 अन्यवास्तुच्युतं द्रव्यमन्यवास्तौ न योजयेत् ।
 प्रासादे न भवेत् पूजा गृहे च न वसेद् गृही ॥ ६३ ॥
 द्रव्येण देवदग्धेन भवनं यद् विधीयते ।
 न तत्र वसति स्वामी वसन्नपि विनश्यति ॥ ६४ ॥
 सूर्योद्भवा द्रुमच्छाया ध्वजच्छाया च गर्हिता ।
 द्वारातिक्रमणादेताः क्षुद्रव्याधिकालिकारकाः ॥ ६५ ॥
 प्रासादशिखरच्छाया ध्वजच्छायेति कीर्तिता ।
 त्रिपञ्चसप्तमी भर्तुर्गृहतारा न शोभना ॥ ६६ ॥
 निम्नोन्नतं करालं च सम्मुखं पृष्ठदेशगम् ।
 वामावर्तं च न शुभं द्वारमग्रतरं गृहे ॥ ६७ ॥
 निम्ने स्यात् स्त्रीजितो भर्ता दुर्जनस्थितिरुन्नते ।
 सम्मुखे सुतपीडा स्यात् पृष्ठगे चपलाः स्त्रियः ॥ ६८ ॥
 वामे वित्तक्षयो द्वा(रि?)रे भवत्यग्रतरे प्रभोः ।
 द्वारं तस्मान्न कर्तव्यमीदृग्रूपं विचक्षणैः ॥ ६९ ॥

१. 'द' क, 'च' ज. ग. गङ्गाः । २. 'क्षुनि यो' क, ख, गङ्गाः ।

नागदन्ततुलास्तम्भभित्तिमूषागवाक्षकाः ।
द्वारमध्ये न दातव्या न चैते विषमस्थिताः ॥ ७० ॥
इतिहासपुराणोक्तं वृत्तान्तप्रतिरूपकम् ।
निन्दितं च गृहे नेष्टं शस्तं देवकुलेषु तत् ॥ ७१ ॥
यानीन्द्रजालतुल्यानि यानि मिथ्याकृतानि च ।
भीषणानि च यानि स्युर्न कुर्यात् तानि वेश्मसु ॥ ७२ ॥
स्वयमुद्घाटितं द्वारमुच्चाटनकरं भवेत् ।
धनहृद् बन्धुवैरं स्यादथवा कलिकारकम् ॥ ७३ ॥
स्वयं यत् पिहितं द्वारं तद् भवेद् बहुदुःखदम् ।
सशब्दं भयकृत् पादशीतलं गर्भपातनम् ॥ ७४ ॥
द्रव्यं नाधोमुखं कार्यं प्रत्यग्याम्याननं नच ।
पश्चिमाग्रे परिक्लेशो दक्षिणाग्रे तु शून्यता ॥ ७५ ॥
स्तम्भद्वारं च भित्तिं च विपरीतं न कारयेत् ।
अमीषां वैपरीत्येन दोषाः स्युर्वहवो नृणाम् ॥ ७६ ॥
मूलसूत्रानुसारेण कर्तव्या भूमिकोपरि ।
उपर्युपरि यद् वेश्मसं संतापकारकम् ७७ ॥
अधोभूमौ क्षणा ये स्युस्तत्समांश्चार्ध्वभूमिषु ।
परित्यजन्नपहितो (?) न कुर्वीत यथोत्तरम् ॥ ७८ ॥
शाला निम्ना भवेद् यस्मिन्नलिन्दस्त्वधिको भवेत् ।
निधनं जायते तत्र सदा शोकभयानि च ॥ ७९ ॥
मूलद्वारानुसारेण द्वाराण्युपरिभूमिषु ।
कुर्याद् भयप्रदानि स्युर्विहितान्यन्यथा पुनः ॥ ८० ॥
क्षुद्ध्यप्रदमाध्मा(नंतं) कुब्जं कुलविनाशनम् ।
अत्यर्थं पीडितं पीडां करोत्यन्तं नतं क्षयम् ॥ ८१ ॥
प्रवासो बाह्यविनते दिग्भ्रान्ते दस्युतो भयम् ।
मूलद्वारं क्षयं कुर्याद् विद्धं द्वारान्तरेण यत् ॥ ८२ ॥

१. 'तां' क. पाठः । २. 'समस्तं ता' ख. ग. पाठः । ३. 'त्' ग. पाठः ।
४. 'ताः' ख. ग. पाठः । ५. 'न' क. पाठः । ६. 'न्तं' क. ग. पाठः ।

प्रवासो भृत्यजो द्वेषो विद्धे चत्वररध्यया ।
 नाशं द्रव्यं ध्वजाविद्धं वृक्षेण शिशुदूषकम् ॥ ८३ ॥
 पङ्कविद्धे भवेच्छोकः सलिलस्त्राविणि व्ययः ।
 कूपेन विद्धेऽपस्मारो विनाशो दैवतेन च ॥ ८४ ॥
 स्तम्भेन दूषणं स्त्रीणां ब्रह्मणा तु कुलक्षयः ।
 मानादभ्यधिके द्वारे राजतो जायते भयम् ॥ ८५ ॥
 व्यसनं मानतो हीने चौरैर्भ्यश्च भयं भवेत् ।
 व्याधयः श्वभ्रविद्धेन धनस्य च परिक्षयः ॥ ८६ ॥
 देवध्वजेन बन्धः स्यात् सभयैश्वर्यसंक्षयः ।
 सन्निपातभयं वाप्या तुल्या दृष्टत्वमाकृते(?) ॥ ८७ ॥
 हृद्गुक् कुलालचक्रेण दारिद्र्यं वारिणा भवेत् ।
 व्याधिरुक्कं † कचकूटेन आपाकेन (?) सुतक्षयः ॥ ८८ ॥
 नि(श्चि?स्व)तोदूरखलेन स्याच्छिलया चाशमी भवेत् ।
 तोयभाण्डेन दुर्मन्त्री भस्मना चार्शसो गृही ॥ ८९ ॥
 दारिद्र्यं छायाया विद्धे भवेद् द्वारे कुटुम्बिनः ।
 स्थलस्यन्दनवल्मीकैर्विदेशगमनं भवेत् ॥ ९० ॥
 कुशं विकृतमत्युच्चं करालं शिथिलं पृथु ।
 वक्रं विशालमुत्तानं (शू?स्थू)लाग्रं ह्रस्वकुक्षिकम् ॥ ९१ ॥
 स्वपादचलितं ह्रस्वं हीनकर्णं मुखानतम् ।
 पार्श्वगं सूत्रमार्गाच्च भ्रष्टं द्वारं न शोभनम् ॥ ९२ ॥
 तत् करोति क्षयं घोरं विनाशं स्वामिसम्पदः ।
 वसतां कलहं नित्यमतस्तत् परिवर्जयेत् ॥ ९३ ॥
 अन्तर्द्वाराद् बहिर्द्वारं नोच्चं कुर्यान्न सङ्कटम् ।
 उच्चं विसङ्कटं वापि तच्छिवाय न जायते ॥ ९४ ॥
 पट्टसन्धिर्यदा मध्ये द्वारस्य स्यात् कथञ्चन ।
 कर्तुस्तदा विनाशः स्यात् कुलस्य च परिक्षयः ॥ ९५ ॥

१. 'जा दोषा वि', २. 'श' ख. ग. पाठः । ३. 'द्र' ख., 'द्रष्टृत्व' ग. पाठः ।
 ४. 'करच', ५. 'क्षि' क. पाठः । ६. 'लम्बकु' ख. पाठः ।

† कन्दकूटकमिति उपरि बक्ष्यते ।

तुला उपतुला वास्युर्द्वारि तिर्यग् यदा कृताः ।
 दारिद्र्यव्याधिसन्तापा भवन्ति स्वामिनस्तदा ॥ ९६ ॥
 अनुवंशमनुप्राप्ता जयन्त्यो यदि मन्दिरे ।
 वित्तायुषोस्तदाल्पत्वमनारोग्यं च जायते ॥ ९७ ॥
 उदुम्बरे (वि)निहिता(नि?) ललाटी नाम सा तुला ।
 दूषणं मरणं वापि कन्यानां विदधाति सा ॥ ९८ ॥
 उत्तराङ्गोदरे न्यस्ता ललाटेन समा यदि ।
 तुला ललाटिका सापि कुलक्षयकरी भवेत् ॥ ९९ ॥
 तुलापिण्डेन विन्यस्ता ज्ञेया यज्ञोपवीतिनी ।
 वसतो व्यसनं कुर्यात् कुटुम्बस्यासुखं च सा ॥ १०० ॥
 यदि भास्तुलैकापि मध्ये विद्धा कथञ्चन ।
 तदा वराङ्गं भज्येत धनं च परिहीयते ॥ १०१ ॥
 भित्तिभेदो न कर्तव्यस्तुलाग्रैरखिलैरपि ।
 कुर्याद् ब्रह्मपदन्यस्तो भारपट्टः कुलक्षयम् ॥ १०२ ॥
 अयुक्तयोर्युक्तयोर्वा सन्धिश्चेद् भारपट्टगे^१ ।
 सन्धौ स्यात् तत् सुतो ज्येष्ठः कर्तुंश्चापि विनश्यति ॥ १०३ ॥
 अनुवंशं न भुञ्जीत न शयीत कदाचन ।
 भुञ्जानस्यार्थनाशः स्याच्छयानस्य महारुजः ॥ १०४ ॥
 नाशोऽनुवंशं रोगाः स्युस्तिर्यक्स्थे रक्षसो भयम् ।
 शयनागारविन्यस्ते मरणं नागदन्तके ॥ १०५ ॥
 कर्णवात्(?) पक्षिराड्घण्टाध्वजच्छत्रकुमारकान् ।
 सिंहकर्णकपोतालं गृहेषु परिवर्जयेत् ॥ १०६ ॥
 इन्द्रकीलं शुक्रं तुम्बीर्मर्धवंशं च वेदमनि ।
 न कुर्यात् तत्र विहिताः सर्वदोषावहा यतः ॥ १०७ ॥
 अतिक्षिप्रचिरोत्पन्नं कृशद्रव्यमपीहितम् ।
 अप्रतिष्ठितसंस्थानं गृहं नमति पञ्चधा ॥ १०८ ॥

१. 'भला' ख. पाठः । २. 'गाः' क. पाठः । ३. 'र्षा' ख. पाठः ।
 ४. 'मूर्ध', ५. 'पाह' ख. ग. पाठः ।

अतिस्थूलेन ह्रस्वेन शरीरेण यथा नरः ।
 विरूपो दुर्बलश्चैव तथा द्रव्येण मन्दिरम् ॥ १०९ ॥
 जीर्णं घृण(कृ?क्ष)तं मिश्रं हीनं वक्रं विधिच्युतम् ।
 चण्डं तुण्डं वक्रकोणं सन्धिविद्दाल्पमूलके ॥ ११० ॥
 वज्रमध्यं स्थूलमूलं कुक्षिभिन्नं च दारु यत् ।
 भिन्नमूलं कूर्मपृष्ठं पक्षहीनं च वर्जयेत् ॥ १११ ॥
 पातितान् वर्जयेद् वृक्षान् द्विपाश्वाग्निजलानिलैः ।
 प्रभूतपक्षिनिलयान् काककौशिकसेवितान् ॥ ११२ ॥
 मधुग्रहपिशाचाहिदुष्टांश्चैत्यश्मशानजान् ।
 चतुष्पथत्रिकमहानदीसङ्गममार्गजान् ॥ ११३ ॥
 देवतायतनेजातानूर्ध्वशुष्कान् क्षतच्छदान् ।
 बलीपिनद्धान् सुषिरकोटरग्रन्थिसङ्कुलान् ॥ ११४ ॥
 याम्यापराशापतितांस्त्यजेत् कण्टकिनोऽपि च ।
 कपित्थोदुम्बराश्वत्थाशिरीषवटचम्पकान् ॥ ११५ ॥
 कोविदारधवारिशृङ्गेष्मातकविभीतकान् ।
 किञ्च सप्तच्छदक्षीरिफलदांश्च हुमांस्त्यजेत् ॥ ११६ ॥
 मर्माणि यत्र पीड्यन्ते द्वारैर्भित्तिभिरेव वा ।
 दारिद्र्यं कुलहानिं वा गृहिणस्तत्र निर्दिशेत् ॥ ११७ ॥
 स्तम्भैर्विनश्यति स्वामी तुलाभिः स्त्रीवधो ध्रुवम् ।
 सङ्ग्रहैर्बन्धुनाशः स्याज्जयन्तीभिः स्तुषावधः ॥ ११८ ॥
 मर्मस्थानस्थितैः कायैर्भर्तुः कायो निपीड्यते ।
 मर्मस्थैः सन्धिपालैस्तु सुहृद्विश्लेषमादिशेत् ॥ ११९ ॥
 गृहपीडा नागदन्तैर्नागपाशैर्धनक्षयः ।
 कापिच्छकैस्तु प्रेष्याणां क्षयं मर्मस्थितैर्वदेत् ॥ १२० ॥
 षड्दारुकान्यनुसरागवाक्षालोकनानि च ।
 मर्मस्थाननिविष्टानि जनयन्ति महाभयम् ॥ १२१ ॥
 स्तम्भैर्वा द्वारमध्यैर्वा तुलाभिर्नागपाशकैः ।
 वातायनैर्नागदन्तैर्द्वारमध्ये निपीडिते ॥ १२२ ॥

१. 'गु' क. पाठः । २. 'च्छदावृत्तान्' ख. ग. पाठः ।

व्याधयः संप्रवर्धन्ते धननाशः कुलक्षयः ।
 राजदण्डभयं च स्यादपत्यानां च पीडनम् ॥ १२३ ॥
 षड्दारुकाणां मध्येषु द्वारमध्येषु वा पुनः ।
 कर्णद्रव्यादिभिर्विद्वेषेतदेवादिशेत् फलम् ॥ १२४ ॥
 संविद्धा नागदन्तैर्या स्तम्भैर्वातायनैस्तथा ।
 शय्या शस्त्राद् भयं भर्तुः कुर्यात् तस्करतोऽपि वा ॥ १२५ ॥
 गृहमध्ये कृतं द्वारं द्रव्यकोशविनाशनम् ।
 आवहेत् कलहं भर्तुर्भार्या वास्य प्रदूषयेत् ॥ १२६ ॥
 द्रव्येणैकोत्तरेणापि महामर्मणि पीडिते ।
 सर्वस्वनाशो गृहिणो मरणं वा ध्रुवं भवेत् ॥ १२७ ॥
 द्वारस्तम्भतुलालिन्दैश्चयदोषैः समीरितैः ।
 विमुत्रे नागदन्तेऽपि तच्छून्यं जायते गृहम् ॥ १२८ ॥
 विभागपदहीनेषु रूपस्थानेषु वास्तुषु ।
 यक्ष्मातृक्रियाद्येषु रोगान्मृत्युर्न संशयः ॥ १२९ ॥
 कटुकण्टकिदुर्गन्धिगुह्यकाद्याश्रयान् द्रुमान् ।
 न धारयेत् समीपस्थान् पुरप्रासादवेश्मनाम् ॥ १३० ॥
 बदरी कदली चैव दाडिमी बीजपूरिका ।
 प्ररोहन्ति गृहे यत्र तद्गृहं न प्ररोहति ॥ १३१ ॥
 द्रव्यं द्रव्याधिकं हन्ति कुलमायामतोऽधिकम् ।
 उच्छ्रयाभ्यधिकं पूजां सन्ततिं विस्तराधिकम् ॥ १३२ ॥
 स्तम्भाङ्गैर्भित्तिभिः पट्टैः शीर्षकैर्भवनैस्तथा ।
 आलोकनातोरणाद्यैश्छाद्यकैः कन्दकूटकैः ॥ १३३ ॥
 हीरशाखोत्तमाङ्गैश्च तुलाभिः सन्धिपालकैः ।
 भर्गलाग्नैर्वैदिकाभिर्व्यालैर्जालैश्च नूतनैः ॥ १३४ ॥
 घातितैः पातितैर्नष्टैर्जायते गृहिणो ध्रुवम् ।
 व्याधिदारिद्र्यदुःखार्तिनिर्धनत्वं च जायते ॥ १३५ ॥

१. 'द्रु', २. 'वृ' क. ख. पाठः । ३. 'न्दै' क. पाठः । ४. 'स्व' क. ग. पाठः । ५. 'कि' क. ख. ग. पाठः । ६. 'नः', ७. 'न' क. पाठः ।

उच्चच्छाद्यं छिद्रगर्भं भ्रमितं वमितं मुखे ।

हीनमध्यं नष्टसूत्रं^१ शल्यविद्धं शिरोगुरु ॥ १३६ ॥

भ्रष्टालिन्दकशोभं च विषमस्थं तुलातैलम् ।

अन्योन्यद्रव्यविद्धं च कुपदप्रविभाजितम् ॥ १३७ ॥

हीनभिन्वुत्तमाङ्गं च विनष्टं स्तम्भभित्तिकम् ।

भिन्नशालं त्यक्तकण्ठं निष्कन्दं मानवर्जितम् ॥ १३८ ॥

विकृतं च गृहं भर्तुरनिष्टफलदायकम् ।

तस्माद् दोषानिमांस्त्यक्त्वा गृहं कुर्याच्छुभावहम् ॥ १३९ ॥

एवंविधं दोषकरं गृहं स्याद् भर्तुश्च कर्तुश्च यतस्तदेते ।

ज्ञेयाः सदा शिल्पिभिरप्रमत्तैस्त्याज्याश्च दोषाः शुभकीर्तिकामैः ॥ १४०^१/_२ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

गृहदोषनिरूपणं नामाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥

अथ रुचकादिप्रासादलक्षणं नामैकोनपञ्चाशोऽध्यायः ।

त्रिदशानां नृपाणां च वर्णिनां च विशेषतः ।

उत्पत्तिप्रसृतिं ब्रूमः प्रासादा यस्य ये मताः ॥ १ ॥

पुरा ब्रह्मासृजत् पञ्च विमानान्यसुराद्विषाम् ।

वियद्वर्त्मविचारीणि श्रीमन्ति च महान्ति च ॥ २ ॥

तानि वैराजकैलासे पुष्पकं मणिकाभिधम् ।

हैमानि मणिचित्राणि पञ्चमं च त्रिविष्टपम् ॥ ३ ॥

१. 'नि' ख. ग. पाठः । २. 'अं स्वयं', ३. 'सि', ४. 'त्र' क. पाठः ।

२. 'वस्तुप्रवर्णिका' क. ग. पाठः ।

आत्मनः शूलहस्तस्य धनाध्यक्षस्य पाशिनः ।
 सुरेशिने च विश्वेशो विमानानि यथाक्रमम् ॥ ४ ॥
 बहून्यन्यानि चैवं स सूर्यादीनामकल्पयत् ।
 विशेषाय यथोक्तैस्तान्याकारैः प्रतिदैवतम् ॥ ५ ॥
 प्रासादांश्च तदाकारान् शिलापकेष्टकादिभिः ।
 नगराणामलङ्कारहेतवे समकल्पयत् ॥ ६ ॥
 वैराजं चतुरश्रं स्याद् वृत्तं कैलाससंज्ञितम् ।
 चतुरश्रायताकारं त्रिमानं पुष्पकं भवेत् ॥ ७ ॥
 वृत्तायतं च मणिकमष्टाश्रि स्यात् त्रिविष्टपम् ।
 तद्भेदाञ्च श्रीमतोऽन्यांश्च विविधानसृजत् प्रभुः ॥ ८ ॥
 ये यत्र विहिता भेदाः पूर्वं कमलयोनिना ।
 सर्वास्तानभिधास्यामो नामसंस्थानमानतः ॥ ९ ॥
 रुचकश्चित्रकूटश्च तृतीयः सिंहपञ्जरः ।
 भद्रः श्रीकूट उष्णीषः शालाक्षो § गजगूथपः ॥ १० ॥
 नन्द्यावर्तोऽवतंसाहः स्वस्तिकः क्षितिभूषणः ।
 भूजयो विजयो † नन्दी श्रीतिरुः प्रमदापियः ॥ ११ ॥
 व्यामिश्रो हस्तिजातीयः कुबेरो वसुधाधरः ।
 सर्वभद्रो विमानाख्यो मुक्तकोणश्च नामतः ॥ १२ ॥
 चतुर्विंशतिरुद्दिष्टा चतुरश्राः समासतः ।
 वृत्तांस्तथाभिधास्यामः प्रासादानपरानपि ॥ १३ ॥
 बलयो दुन्दुभिः प्रान्तः पद्मः कान्तश्चतुर्मुखः ।
 माण्डूकाख्योऽथ कूर्मश्च तालीगृह उल्लूपिकः ॥ १४ ॥
 इति वृत्ताः समासेन प्रासादा दश कीर्तिताः ।
 चतुरश्रायता ये स्युः कथ्यन्ते तेऽपि नामतः ॥ १५ ॥

१. 'षाकेर्यय' क, 'षायद्यथो' ख. ग. पाठः । २. 'ष्ट दारुभिः' ख. ग. पाठः ।
 ३. 'क्षोऽथ ग' क. पाठः । ४. 'या' क. ख. ग. पाठः । ५. 'मत्तः प्र' ग. पाठः ।
 ६. 'नाङ्को' क. ख. ग. पाठः । ७. 'मान्द्रूका' क, 'मद्रूका' ख. ग. पाठः ।

§ शालाख्य इति लक्षणे पाठः । † लक्षणे तु नन्द इति पठ्यते ।

भवो विशालः साम्मुख्यः प्रभवः शिविरागृहः ।
 मुखशालो द्विशालश्च गृहराजोऽमलो विभुः ॥ १६ ॥
 एवमेते समुद्दिष्टाश्चतुरश्रायता दश ।
 अथ वृत्तायतान् ब्रूमः प्रासादानभिधानतः ॥ १७ ॥
 आमोदो रैतिकस्तुङ्गश्चारुभूतिनिषेवकः ।
 सदा(?)निषेधः सिंहाख्यः सुप्रभो लोचनोत्सवः ॥ १८ ॥
 एते वृत्तायताः प्रोक्ताः प्रासादा नामतो दश ।
 अष्टाश्रीणां च नामानि कथयामि समासतः ॥ १९ ॥
 वज्रको नन्दनः शङ्कुर्मेखलो वामनो लयः ।
 महापद्मश्च हंसश्च व्योमचन्द्रोदयाविति ॥ २० ॥
 अष्टाश्रय इमे प्रोक्ताः प्रासादा दश संख्यया ।
 भवन्त्येवं चतुष्पाष्टिर्लक्ष्मैषामधुनोच्यते ॥ २१ ॥
 संस्थानमानविन्यासैर्भद्रस्तम्भादिसङ्ख्यया ।
 एषां विशेषा वक्ष्यन्ते पृथक् पृथगनुक्रमात् ॥ २२ ॥
 ज्येष्ठो भागश्चतुर्हस्तः सार्धहस्तत्रयोऽपरः ।
 कल्पनीयः कनीयांस्तु हस्तत्रितयसम्मितः ॥ २३ ॥
 ज्येष्ठमध्यकनीयोभिरेवं भागैर्विभाजिताः ।
 भवन्ति सर्वप्रासादा ज्येष्ठमध्याधमक्रमात् ॥ २४ ॥
 चतुरश्रीकृते क्षेत्रे चतुर्भागविभाजिते ।
 कुर्यात् स्वारोहकाश्वासं पीठमंशसमुद्धृतम् ॥ २५ ॥
 तथा तस्योपरि स्थाप्या हंसपृष्ठी^१ समन्ततः ।
 हस्तमात्रोच्छ्रिता वृत्ता जलनिर्गमभूषिता ॥ २६ ॥
 ततः पीठस्य तस्यान्तर्द्विभागा(य?या)मविस्त्वृतिः ।
 प्रासादो रुचकः कार्यो भागत्रितयमुच्छ्रितः ॥ २७ ॥
 सार्धभागेन संछा स्यात् सार्धभागस्तु योऽपरः(?) ।
 छा(य?द्य)त्रयं सकण्ठं स्यात् तेन सामलसारकम् ॥ २८ ॥

१. 'री' ख. ग. पाठः । २. 'तु', ३. 'छा' क. पाठः । ४. 'स्त' ख. ग. पाठः ।
 ५. 'वृत्तसमु', ६. 'स्तम्भा स्यात्' ख. पाठः । ७. 'धु' क. पाठः ।

द्वारं भागोच्छ्रितं तस्य कार्यं भागार्धविस्तृतम् ।

सप्राग्रीवः स कर्तव्यश्चतुर्दशधरावृतः ॥ २९ ॥

ससौधालिन्दकश्चारुर्ध्वच्छाद्योपकर्षवान् ।

क्रियतेऽत्र यदा स्त(म्भोः?म्भैः)द्वाविंशत्या समावृतः ॥ ३० ॥

सप्राग्रीवपरिष्कारो भागिकालिन्दशोभितः ।

मध्यप्रदेशे रुचकः प्रासादः परिकीर्तितः ॥ ३१ ॥

रुचकः ।

कर्णप्राग्रीवकैश्चित्रैः सप्राग्रीवश्च यो वृतः ।

द्वाभ्यां द्वाभ्यां गवाक्षाभ्यां चतुर्दिशमलङ्कृतः ॥ ३२ ॥

कपोतालीपरिक्षिप्तः शोभितो द्वारसम्पदा ।

तदानीं चित्रकूटाख्यः प्रासादः सोऽभिधीयते ॥ ३३ ॥

चित्रकूटः ।

अयमेव पुनः षड्भिः स्तम्भैरपि चितो यदा ।

प्राग्रीवकविहीनश्च स भवेज्जालरूपकः ॥ ३४ ॥

सिंहपञ्जर इत्युक्तः प्रासादः स तदा शुभः ।

सिंहपञ्जरः ।

कर्णप्राग्रीवकौ द्वौद्वावस्यैव भवत्वे यदा ॥ ३५ ॥

अलिन्दकगतिस्थित्या तदा भद्रः प्रकीर्तितः ।

भद्रः ।

स्याच्चित्रकूटः प्राग्रीवैश्चतुर्भिर्दिक्चतुष्टये ॥ ३६ ॥

बहिरन्तश्चतुर्द्वारः श्रीकूट इति नामतः ।

श्रीकूटः ।

षड्दारुकसमायुक्तं प्रागद्वारस्त्वयमेव चेत् ॥ ३७ ॥

प्रासादस्तम्भगर्भः स्यात् तदोष्णीषोऽभिधीयते ।

उष्णीषः ।

चतुरंशकविस्तीर्णं षडंशविहितायति ॥ ३८ ॥

१. 'ध्वै', २. 'द्या', ३. 'न' ख. ग. पाठः । ४. 'म्भै', ५. 'कै' क. पाठः । ६. 'प' ख. ग. पाठः । ७. 'कं' क. ख. ग. पाठः । ८. 'व च ।' क. पाठः । ९. 'भस्य' ख. ग. पाठः ।

पीठं शालागृहस्योक्तं सशालानिर्गमं शुभम् ।
 मध्यादपरतस्तस्य द्विभागायतविस्तृतम् ॥ ३९ ॥
 विधेयं गर्भभवनमलिन्दकपरिष्कृतम् ।
 कार्यं तस्याग्रतः सीमा भागद्वितयमायता ॥ ४० ॥
 भागमेकं च विस्तीर्णा चतुःस्तम्भोपशोभिता ।
 तदग्रतोऽपरा सीमा कार्या भागान् षडायता ॥ ४१ ॥
 तिर्यक् स्था भागविस्तीर्णा प्रवेशद्वयशोभिता ।
 एषं शालागृहः(?) स्तम्भैर्द्वाविंशत्या समावृत्तः ॥ ४२ ॥
 प्राग्ग्रीववेदिकाजालपक्षसोपानकैः शुभैः ।

शालाख्यः ।

पञ्चभागोन्मितव्यासे क्षेत्रे भागाष्टकायते ॥ ४३ ॥
 पीठं कुर्यादुभयतः ससोपानं शिलाचितम् ।
 मध्यादपरभागेऽस्य देवागारं निवेशयेत् ॥ ४४ ॥
 (वि?द्वि)भागायामविस्तारं चतुरश्रं सुसंहितम् ।
 पादोनभागविस्तारमध्यर्धं भागमुच्छ्रितम् ॥ ४५ ॥
 तस्य कार्यं मुखं मध्ये पार्श्वतश्चयशोभितम् ।
 सचया निर्गता सीमा द्वौ भागौ त्रींस्तथाय(था?ता) ॥ ४६ ॥
 चतुरश्रा चतुःस्तम्भा तदग्रे भागविस्तृता ।
 पञ्चभागायता तिर्यक् कार्या सीमा तथापरा ॥ ४७ ॥
 द्वाविंशदत्र कर्तव्याः स्तम्भाः सर्वैक्यसङ्ख्यया ।
 बहिःपरिसरो गर्भात् ससीम्नो भागविस्तृतः ॥ ४८ ॥
 एवं स्याद् वेदिकाजालरूपादिभिरलङ्कृतः ।
 बहिः(र्वै?)योच्छ्रितश्चैप प्रासादो गजयूथपः ॥ ४९ ॥

गजयूथपः ।

षड्भागभाजिते क्षेत्रे चतुरश्रे समन्ततः ।
 गर्भो द्विभागिकः कार्यो द्वारं भागसमुच्छ्रितम् ॥ ५० ॥

१. 'यस्त' क. ख. ग. पाठः । २. 'ताः' ख. ग. पाठः । ३. 'षा' क. ख. ग. पाठः ।
 ४. 'ता', ५. 'ह' ख. ग. पाठः । ६. 'स्य मध्ये मुखं कार्यं पा' ख. पाठः । ७. 'सर्वै व्यसं'
 ख. ग. पाठः । ८. 'द्वि' ख. पाठः ।

भागार्थं द्वारविस्तारः प्रासादस्योच्छ्रितिं पुनः ।
 कुर्वीत चतुरो भागाञ्छादयेच्चित्रकूटवत् ॥ ५१ ॥
 कार्या द्विभागिकाः शालाः सालिन्दास्तस्य बाह्यतः ।
 बहिर्भित्तिपरिक्षिप्ताश्चतुर्भागायताः शुभाः ॥ ५२ ॥
 द्वौ द्वौ गवाक्षकौ स्तम्भाः प्रतिशालं भवन्ति षट् ।
 चतुःस्तम्भधृतैर्युक्ताः कार्या वा धार्मिकालयैः ॥ ५३ ॥
 नन्दावर्तोऽयमेवं स्यात् सप्राग््रीवचतुष्टयः ।
 प्रागु(?)द्वारक्षणोपेतः प्रासादः शुभलक्षणः ॥ ५४ ॥
 नन्दावर्तः ।
 क्षेत्रेत्रे षड्भागविस्तारे दशभागकृतायतौ ।
 मध्यादपरभागेऽस्य देवकोष्ठं निवेशयेत् ॥ ५५ ॥
 चतुरंशप्रतिन्यासं चतुरश्रं समन्ततः ।
 द्वारं तस्य विधातव्यं भागमध्यर्धमुच्छ्रितम् ॥ ५६ ॥
 पादोनं भागविस्तारं सिंहवक्त्रविभूषितम् ।
 सीमा तस्याग्रतः कार्या देवकोष्ठेन सम्पिता ॥ ५७ ॥
 स्तम्भैः षोडशभिर्युक्ता भागद्विजयमुच्छ्रितैः ।
 ससीम्नो देवकोष्ठस्य समन्ताद् भित्तिवेष्टितः ॥ ५८ ॥
 अलिन्दो भागिकः कार्यो गवाक्षैरुपसोभितः ।
 (तत्)सीम्नोश्चाग्रतः पार्श्वे षड्दारुकयुता वैहिः ॥ ५९ ॥
 कार्या द्विरंशाः प्राग््रीवा भागिकालिन्दवेष्टिताः ।
 द्विद्विस्तम्भधृताः सर्वे पार्श्वतश्चयशोभिताः ॥ ६० ॥
 अलिन्दास्तु चतुःस्तम्भाः कार्याः प्राग््रीवकाग्रतः ।
 अवतंसक इत्येष सर्वलक्षणसंयुतः ॥ ६१ ॥
 प्रासादः कथितः सम्यक्
 अवतंसः ।
 स्वस्तिकः प्रोच्यतेऽधुना ।
 चतुरश्रीकृते क्षेत्रे षड्भागप्रविभाजिवे ॥ ६२ ॥

१. 'का का' ख. ग. पाठः । २. 'गस्थदे' क, 'गस्थदे' ख. ग. पाठः ।
 ३. 'व्या', ४. 'आयतः' ख. ग. पाठः । ५. 'ह' क. पाठः ।

प्रासादं कल्पयेन्मध्ये द्विभागायामविस्तृतम् ।
 द्वारपाशोऽस्य भार्गविस्तृतो भागिकोदयः ॥ ६३ ॥
 गर्भवेश्म चतुःस्तम्भमलिन्दो भागिको बहिः ।
 तस्य स्युर्द्वादश स्तम्भा भागिकोऽलिन्दकोऽपरः ॥ ६४ ॥
 विंशतिस्तम्भसंयुक्तो विधातव्यः समन्ततः ।
 चयावृत्तेश्च पुरतो भागो वाष्टधरान्वितः ॥ ६५ ॥
 भागमेकैकमुत्सृज्य कर्णाभ्यां भागविस्तृतौ ।
 भागिकोच्छ्रायनिष्कासौ कायौ प्राग्ग्रीवकौ पुनः ॥ ६६ ॥
 बाह्यतो भित्तिसंश्लिष्टौ त्रिदिशं सगवाक्षकौ ।
 स्वस्तिकोऽयं समाख्यातः प्रासादश्चित्रलक्षणः ॥ ६७ ॥
 स्वस्तिकः ।
 अथाभिधीयतेऽधुना प्रासादः § शुभलक्षणः ।
 षड्भागभाजिते क्षेत्रे चतुरश्रे समन्ततः ॥ ६८ ॥
 द्विभागायामविस्तारं मध्ये गर्भगृहं भवेत् ।
 भागद्वयोच्छ्रितैः स्तम्भैर्युतं व्यक्तैः सलक्षणैः ॥ ६९ ॥
 निष्क्रान्तेषु बहिर्भागे गर्भपादेषु योजयेत् ।
 तोरणानि मनोज्ञानि ककुप्सु चतसृष्वपि ॥ ७० ॥
 गर्भस्तम्भप्रमाणेन तानि स्तम्भद्वयेन वा ।
 समुत्क्षिप्तानि युक्तानि कलशै रविमण्डलैः ॥ ७१ ॥
 पल्लवैः पत्रजात्यादिविन्यासैश्चाप्यनेकशः ।
 भूषितास्ये पुनर्मूर्ध्नि मकराणां मुखैरपि ॥ ७२ ॥
 स्तम्भयोरन्तरे दद्यादुभौ मकरपूरिमौ ।
 अन्योन्याभिमुखे^१ श्लिष्टे कुर्यान्मकरयोर्मुखे ॥ ७३ ॥
 चतुर्णामपि निर्दिष्टस्तोरणानां मया विधिः ।
 अलिन्दो भागिकश्चान्यो बहिर्भागे प्रकीर्तितः ॥ ७४ ॥

१. 'धै', २. 'त्त' क. पाठः । ३. 'दं' क, 'द' ख. ग. पाठः । ४. 'श्रि' ख. ग. पाठः । ५. 'खौ' ख. पाठः ।

§ 'क्षितिभूषण' इति पाठः । स्यात् ।

स्युर्भागिकान्यलिन्दान्ते धार्मिकायतनानि च ।
 वेष्टितानि बहिर्भिच्या सम्मुखानि परस्परम् ॥ ७५ ॥
 धार्मिकालयभित्तीनां भूमिर्या बाह्यतो भवेत् ।
 तस्याः षड्दारुकाणि स्युर्भागमात्रोच्छ्रितानि च ॥ ७६ ॥
 प्राग्रीवकैः ससोपानैर्दिवचकैस्तानि भूषयेत् ।
 अपरस्याः पुनर्भित्तेर्भागद्वयविनिस्तृतम् ॥ ७७ ॥
 मध्ये द्विभागविस्तीर्णं देवकोष्ठं निवेशयेत् ।
 द्वारपाशं च कुर्वीत तस्यो(कुं?ध्वं) भागमुच्छ्रितम् ॥ ७८ ॥
 तथा भागार्धविस्तारमित्येष क्षितिभूषणः ।
 प्रासादः कीर्तितः सम्यक् सर्वलक्षणलक्षितः ॥ ७९ ॥
 क्षितिभूषणः ।
 क्षेत्रस्य चतुरश्रस्य भागान् द्वादश कल्पयेत् ।
 मध्ये गर्भं चतुःस्तम्भं तस्य कुर्याद् द्विभागिकम् ॥ ८० ॥
 तद्बहिर्भागिकोऽलिन्दो द्वादशस्वम्भवान् भवेत् ।
 मध्येऽपरस्यां यौ स्तम्भौ ताभ्यां कुर्वीत तोरणम् ॥ ८१ ॥
 अलिन्दो भागिकः कार्यो भिच्या भागिकया वृतः ।
 प्राच्यां षड्दारुकं मध्ये गर्भव्यासोन्मितायति ॥ ८२ ॥
 तृतीयो भागिकोऽलिन्द्रः स्याद् भिच्या परिवेष्टितः ।
 चतुर्भागायतं भूयस्तत्र षड्दारुकं भवेत् ॥ ८३ ॥
 प्राग्रीवं भागविष्कम्भं कुर्याद् भागद्वयायतम् ।
 अग्रतः स्तोभितं स्तम्भैर्भागान्वस्थचयावृतम् ॥ ८४ ॥
 यथा प्राच्यां तथोदीच्यां याम्थायामपि कीर्तितम् ।
 दिशि प्रतीच्यां तु पुनर्द्वितीयालिन्दकाद् बहिः ॥ ८५ ॥
 द्विभागायामविष्कम्भं देवकोष्ठं निवेशयेत् ।
 सपक्षद्वारकं श्रीमद् द्वारपाशोपशोभितम् ॥ ८६ ॥
 भागिकोऽलिन्द्रकस्तस्माद् बहिर्भिच्याभिवेष्टितः ।
 बहिश्चयावृतो वा स्याद् गवाक्षैर्वा विभूषितः ॥ ८७ ॥

पृथ्वी विजयते यस्मात् तेनासौ पृथिवीजयः ।

भूजयः ।

यदा पृथ्वीजयस्यैव कर्णप्राग्नीवकावुभौ ॥ ८८ ॥

कोणेषु भागिकौ स्यातां विज्ञेयो विजयस्तदा ।

विजयः ।

अयं समन्तादुत्क्षिप्तो बाह्यालिन्दं विना यदा ॥ ८९ ॥

मध्यमालिन्दसौध(स्थं?स्थं)कर्णप्रासादकैश्चितः ।

प्रथमालिन्दगर्भौ च समुत्क्षिप्ततरौ ततः ॥ ९० ॥

स्यातां छाद्यद्वयच्छन्नौ तदा नन्दोऽभिधीयते ।

नन्दः ।

चतुरश्रीकृते क्षेत्रे दशभागविभाजिते ॥ ९१ ॥

चतुरश्रो भवेन्मध्ये देवकोष्ठो द्विभागिकः ।

द्वारबन्धोऽस्य भागोच्चः कार्यो भागार्धविस्तृतः ॥ ९२ ॥

स्याद् बहिर्द्वादशधरोऽलिन्दको^१ देवकोष्ठतः ।

भागिकः स च विज्ञेयो भित्तियुक्तस्ततोऽपरः ॥ ९३ ॥

अयं द्विभागिकैर्युक्तः प्राग्नीवैर्भागनिर्गमैः ।

तथा तृतीयोऽलिन्दः स्यात् समन्ताद् भित्तिवेष्टितः ॥ ९४ ॥

प्राग्नीवकैश्चतुःस्तम्भैः सप्रवेशैर्विभूषितः ।

भागिकी स्याद् बहिर्भित्तिरितरा तु धरैः समा ॥ ९५ ॥

इत्येष श्रीतरुर्नाम प्रासादः परिकीर्तितः ।

श्रीतरुः ।

अस्यैव स्तम्भगर्भस्य द्वितीयालिन्दभित्तिषु ॥ ९६ ॥

षड्दारुणि विधेयानि पूर्वरूपव्यवस्थिते^२ः ।

द्वौ द्वौ प्राग्नीवकौ कार्यौ तृतीयालिन्दकाद् बहिः ॥ ९७ ॥

तौ च द्वि(भागा)न्तरितौ सर्वतो भागनिर्गतौ ।

एवं पञ्चांशता(?) स्तम्भैर्द्वाभ्यां च परिवेष्टितः ॥ ९८ ॥

१. 'तो' क. ग. पाठः । २. 'ते' क, 'तैः' ख. पाठः ।

चतुःस्तम्भैः सप्रवेशैः समन्तादुपनिर्गमैः ।

प्रासादोऽयं समाख्यातो नामतः प्रमदाप्रियः ॥ ९९ ॥

प्रमदाप्रियः ।

भागविस्तारविष्कम्भस्य प्राग्रीवकं यदा ।

भिन्नालिन्दाग्रतस्तिर्यग् द्वे शाले तन्मुखं शुभम्(?) ॥ १०० ॥

द्वितीयालिन्दकस्थाने कर्णप्रासादकैर्युतः ।

एवं व्यामिश्रसंज्ञोऽयं प्रासादः परिकीर्तितः ॥ १०१ ॥

व्यामिश्रः ।

विजयस्यास्य च यदा कर्णलाङ्गलकैर्युता ।

भवेद् भित्तिस्तदा हस्तिजातीय इति कथ्यते ॥ १०२ ॥

हस्तिजातीयः ।

सीमाप्राग्रीवभूमीषु यदा स्युः पृथिवीजये ।

द्विभागाश्चाभितोऽलिन्दास्तिर्यक्शालामुखेषु च ॥ १०३ ॥

अलिन्दे^१ पश्चिमा शाला सर्वा^२शालोकना शुभा ।

षड्द्वारकं तथैवात्र चतुर्भागायतं भवेत् ॥ १०४ ॥

पूर्ववत् सर्वमन्वच्च कुबेरः स तदा भवेत् ।

कुबेरः ।

प्रासादः कथ्यतेऽन्यश्च सम्प्रतीह धराधरः ॥ १०५ ॥

कुबेरोपत्तरोक्षिप्तः(?) कर्णप्रासादभूषितः ।

मध्यद्वारान्वितः श्रीमान् धराधर इति स्मृतः ॥ १०६ ॥

वसुधाधरः ।

यत्रोग्रतश्चित्रकूटस्तस्माद् यः सर्वतोदिशम् ।

धराधरतदम्भासः(?) सर्वतोभद्र उच्यते ॥ १०७ ॥

सर्वतोभद्रः ।

कर्णप्राग्रीवकौ द्वौ द्वौ शालाप्राग्रीवका(अ^३व)पि ।

स्यातां यदास्य प्रोक्तोऽसौ विमानाख्यस्तदा शुभः ॥ १०८ ॥

विमानाख्यः ।

विमानपीठे निर्मुक्तः शालाभिः सर्वतो वृतः ।

अन्योन्यशालासम्बन्धे विमानो न्यस्यते यदा ॥ १०९ ॥

१. वेद्वस्तितादा' ख. पाठः । २. 'क्तालङ्ग' क. पाठः । ३. 'आ' क. ख. ग. पाठः ।
४. 'न्दो' ख. ग. पाठः । ५. 'थाग्रमश्चि', ६. 'नं', ७. 'कशा' क. पाठः ।

कर्णप्रासादकोपेतः कोणैः शालोज्जितैर्युतः ।
तदा विमुक्तकोणः स्यात् प्रासादोऽत्यर्थोभितः ॥ ११० ॥
मुक्तकोणः ।

प्रासादाश्चतुरश्राः स्वैर्विशेषैर्वर्णिताः पृथक् ।
इदानीमभिधीयन्ते वृत्ताः स्वैः स्वैर्विशेषणैः ॥ १११ ॥
तत्रादौ वलयाकारो वलयः स च कथ्यते ।
समन्ताद् वर्तिते क्षेत्रे चतुर्भागविभाजिते ॥ ११२ ॥
कुर्यात् सारोहणं पीठं सार्धभागोच्छ्रितं शुभम् ।
परिक्षिप्तं गजमुखैर्मक(र?रा)स्याम्बुनिर्गतम् ॥ ११३ ॥
वह्निर्भागसमोपेतस्तस्मिन् कार्यः सुरालयः ।
पादोनविस्तृतिर्द्विघ्नद्वारोच्छ्रायविभूषितः ॥ ११४ ॥
तस्याष्टस्तम्भकोऽलिन्दो वहिर्वलय इत्यसौ ।
वृत्तच्छाद्यः सिंहकर्णस्तथा जालकरूपवान् ॥ ११५ ॥
‡ भूवलयः ।

प्राग्रीवका(वृत्तः) स स्याद् यद्वा § स्तम्भोच्छ्रयान्तः ।
तदैष * दुन्दुभिः प्रोक्तस्त्रिभिस्तैः प्रान्त उच्यते ॥ ११६ ॥
अयमेव चतुर्भिः स्यात् पद्मः प्राग्रीवकैः शुभैः ।
स्तम्भैश्चतुर्भिस्तस्यैव यदा पश्चान्निवेश्यते ॥ ११७ ॥
मध्यवृत्तो गर्भकोष्ठो भित्तिश्चोभयतः स्थिता ।
स कान्त इति विख्यातः प्रासादो वर्तुलाकृतिः ॥ ११८ ॥
चत्वारि वलयस्यैव यत्र द्वाराण्यलिन्दकः ।
स्याच्चतुर्विंशतिस्तम्भैर्द्वितीयो भागसम्मितः ॥ ११९ ॥
प्राग्रीवकाश्च स्तम्भाभ्यां द्वाभ्यां द्वाभ्यां समन्विताः ।
चत्वारो यत्र स प्रोक्तः प्रासादोऽत्र चतुर्मुखः ॥ १२० ॥
अस्यैवैकं यदा द्वारं प्राग्रीवोऽलिन्दवेष्टितः ।
एक एव तथाचान्यः प्राग्रीवस्तस्य चाग्रतः ॥ १२१ ॥

१. 'ग्रीवको' ख. पाठः । २. 'तिद्विघ्न', ३. 'र्णतदीयजा' क. पाठः । ४. 'च्छ्रयद्व-
यान्वितः', ५. 'तदेव दु' ख. पाठः । ६. 'शयेत्' क. ख. पाठः । ७. 'वा' क. पाठः ।

‡ लक्ष्ये लक्षणे च वलय इत्ययं पठितः । § स्तम्भद्वयान्वितः इति पाठः स्यात् । * इत
आरभ्य तत्तन्प्रासादनामानि पृथक्तया मातृकायां न लिखितानि ।

ख्यातो माण्डूक इत्येष वृत्तप्रासादसत्तमः (वृत्तः?)।
 दिक्कोणेषु यदास्यैव भवेत् प्राग्रीवकल्पना ॥ १२२ ॥
 प्रासादोऽयं तदा कूर्मसंज्ञः स्यादपराजितः ।
 कूर्मस्यैव यदा दिक्षु स्तम्भैरष्टाभिरष्टभिः ॥ १२३ ॥
 प्राग्रीवकाः प्रकल्प्यन्ते चत्वारोऽलिन्दवेष्टिताः ।
 प्राग्रीवकास्तिर्यगग्रे भवन्त्यन्ये तदङ्गतः ॥ १२४ ॥
 षोडशस्तम्भयुक्तस्य मध्यभागे यदा भवेत् ।
 † जानीयादोषविज्ञेयाः प्राग्रीवहरितोत्तमः (?) ॥ १२५ ॥
 इति वृत्ताः समाख्याताः प्रासादा नामलक्षणैः ।
 चतुरश्रायतान् ब्रूमः प्रासादानिह साम्प्रतम् ॥ १२६ ॥
 अष्टभागायते क्षेत्रे चतुरंशकविस्तृते ।
 द्विभागसार्धभागैकभागोऽयं पीठं इष्यते ॥ १२७ ॥
 पश्चिमं भागमुत्सृज्य देवकोष्ठं द्विभागिकम् ।
 तस्मिन् निवेशयेत् सीमा स्यादस्याग्रेऽष्टभिर्धरैः ॥ १२८ ॥
 ससीम्नो देवकोष्ठस्य भागिकालिन्दको बहिः ।
 युक्तो धराणां विंशत्या वेदिकाजालवेष्टितः ॥ १२९ ॥
 प्राग्रीवकस्य तस्याग्रे स्तम्भद्वितयभूषितः ।
 द्विच्छाद्यच्छादितः श्रीमान् सिंहकर्णैरलङ्कृतः ॥ १३० ॥
 प्रासादोऽयं भवो नाम विशालः कथ्यतेऽधुना ।
 यदास्यैव सनिष्क्रान्ते सीमार्यामे च व(र्धे?)ते ॥ १३१ ॥
 बलभ्यौ पार्श्वयोः^१ स्यातां विशालाख्यस्तदा भवेत् ।
 विशालस्य यदा गर्भे भित्तिर्भवति दिक्त्रये ॥ १३२ ॥

१. 'न्दू' क. ख. पाठः । २. 'कर्तः', ३. 'णैः । वृत्तप्रासादः । च' क. पाठः ।
 ४. 'टमिध्य' ख. पाठः । ५. 'योगे च' क. ख. पाठः । ६. 'त' क. पाठः ।

† इह किष्किंश्चिद् ग्रन्थो गलित इव भाति, यतो वृत्तप्रासादभेदेषु लक्ष्ये परिगणितयो रूपान्त्ययोः तालीगृहोद्गीनामकयोर्लक्षणं न दर्शितम्, अत्र दृश्यमानस्य च श्लोकार्धस्य नार्थसामञ्जस्यम् ।

द्वौ द्वौ गवाक्षकौ चापि साम्मुख्यः स भवेत् तदा ।
 प्राग्रीवास्त्रिदिशं तस्य गर्भकोष्ठायता यदा ॥ १३३ ॥
 हित्वा वलभ्यौ प्राग्रीवौ विधीयेते तथापरौ ।
 कर्णेषु भागमेकैकं त्यक्त्वा स्यात् प्रभवस्तदा ॥ १३४ ॥
 एतस्यैव मुखे स्यातां यदा प्राग्रीवकावुभौ ।
 पार्श्वयोरपरौ द्वौ द्वौ प्राग्रीवौ भवतो यदा ॥ १३५ ॥
 कर्णेषु भित्तयश्च स्युस्तदा स्याच्छिविरागृहः ।
 यदास्यैव मुखे शाला भागद्वितयविस्तृता ॥ १३६ ॥
 आयामेन च षड्भागा प्राग्रीवौ द्वौ तदग्रतः ।
 द्वौ द्वौ गवाक्षकौ स्यातां तद्भिच्योरुभयोरपि ॥ १३७ ॥
 सीमायां द्वादश स्तम्भा मुखशालस्तदा भवेत् ।
 अलिन्दो भागिकः कार्यो विशालस्यैव बाह्यतः ॥ १३८ ॥
 प्राग्रीवभूमिषु वृत्तौ भिच्यो च सगवाक्षकः ।
 अग्रतः सहितः स्तम्भैः षड्भिश्च क्रियते यदा ॥ १३९ ॥
 द्विशाल इति विख्यातः प्रासादो जायते तदा ।
 यदास्यैव विधीयन्ते स्तम्भाः सर्वे समन्ततः ॥ १४० ॥
 प्राग्रीवकौ चोभयतो गृहराजस्तदा भवेत् ।
 सर्वस्यैव(?) यदालिन्दः स्यादन्यो भागविस्तृतः ॥ १४१ ॥
 सीमान्तविस्तृते स्यातां वलभ्यौ भागनिस्सृते ।
 भित्तिर्विधीयते शेषा गवाक्षैरुपशोभिता ॥ १४२ ॥
 मुखे षड्दारुकं च स्यात् तदा स्यादमलाभिधः ।
 एकादशायते क्षेत्रे तथा षड्भागविस्तृते ॥ १४३ ॥
 मुक्त्वा भागद्वयं पश्चाद् देवकोष्ठं निवेशयेत् ।
 भागं मुक्त्वाग्रतः कुर्यात् सीमां भागचतुष्टयम् ॥ १४४ ॥
 अष्टस्तम्भास्ततोऽलिन्दविंशतिस्तम्भभागिकाः ।
 भागिकः परितोऽलिन्दोऽष्टाविंशतिधरोऽपरः ॥ १४५ ॥

१. 'ख्यात् स' २. 'लाख्ये च वा', ३. 'चौ', ४. 'वि', ५. 'विस्तृते'

द्विद्विस्तम्भयुताः कार्याः प्राग्ग्रीवाः कोष्ठजास्त्रयः ।
सीमासमे वलभ्यौ च प्राग्ग्रीवौ मध्यतस्तयोः ॥ १४६ ॥
द्विद्विस्तम्भौ पुरश्चान्यौ वेदिकाजालशोभितौ ।
वेदिकाजालरूपाढ्यः सिंहकर्णोपशोभितः ॥ १४७ ॥
प्रासादोऽयं विभुर्नाम कथितो भर्तृनन्दनः ।
एवमेते समाख्याताश्चतुरश्रायता दश ॥ १४८ ॥
चतुरश्रायतांस्तिर्यगायत्यौथापरानपि ।
प्रासादानभिधास्यामो नैवसंस्थानलक्षणैः ॥ १४९ ॥
द्वौ भागौ विस्तृतिर्गर्भे द्विगुणा तिर्यगायतिः ।
मध्ये भागोच्छ्रितं द्वारं तदर्धेन तु विस्तृतम् ॥ १५० ॥
स्तम्भैश्चतुर्भिः संयुक्ता सीमा द्वारस्य चाग्रतः ।
द्विभागायामविस्तारा तावन्मात्रसमुच्छ्रितिः ॥ १५१ ॥
तां सीमां गर्भसहितां भागेनान्येन वेष्टयेत् ।
भित्तिस्तत्र विधातव्या सगवाक्षा चतुर्दिशम् ॥ १५२ ॥
षड्दारुकयुतो^१ ह्येष प्रासादो भव उच्यते ।
अस्यैव भागनिष्कासा शाला मुखचतुष्टये ॥ १५३ ॥
यदा षड्दारुकोपेता विशालः स तदोच्यते ।
स्तम्भैर्मुखेमुखे षड्भिर्वहिः साम्मुख्य इत्यसौ ॥ १५४ ॥
अस्यैव सीमा कर्णस्था द्विद्विस्तम्भयुता यदा ।
प्राग्ग्रीवैर्भागनिष्क्रान्ता बहिस्था प्रभवस्तदा ॥ १५५ ॥
सीम्नोऽग्रतो यदास्यैव स्तम्भद्वययुतो भवेत् ।
प्राग्ग्रीवो भागनिष्क्रान्तस्तदा स्याच्छिविरागृहः ॥ १५६ ॥
विशालसन्निवेशस्य मुखे शाला भवेद् यदा ।
पार्श्वयोश्चोभयोः शाले प्राग्ग्रीवाश्च त्रयो यदा ॥ १५७ ॥
निष्क्रान्तभाग एकैकः स्तम्भद्वितयसंयुतः ।
प्रासादः स तदा ज्ञेयो मुखशालोऽभिधानतः ॥ १५८ ॥

१. 'त', २. 'न्ययप' क. पाठः । ३. 'भाग', ४. 'ते', ५. 'द्वा',
६. 'वभाग' ख. पाठः ।

मुखशालाप्रशालाया यदा स्तम्भाश्चतुर्दश ।
प्राग्रीवो द्विविधश्चाग्रे द्विशालः स तदा भवेत् ॥ १५९ ॥
§ भित्तिस्तदानीं(?)प्रासादो गृहराजः प्रजायते ।
गर्भायामसमावग्रपृष्ठयोर्भागविस्तृतौ ॥ १६० ॥
चतुश्चतुर्धरौ यत्र प्राग्रीवौ द्वौ च पार्श्वयोः ।
तौ तु द्विद्विधरौ गर्भविस्तारेण तु सम्मितौ ॥ १६१ ॥
अमलो नाम स प्रोक्तः प्रासादः शुभलक्षणः ।
अस्यैव चाग्रे पृष्ठे च द्विद्विस्तम्भयुतौ यदा ॥ ६२ ॥
प्राग्रीवौ स तदा प्रोक्तः प्रासादो दशमो विभुः ।
प्रासादान् कथयामोऽन्यान् दश वृत्तायतान् पुनः ॥ १६३ ॥
अष्टभागमुखायत्या विस्तृत्या चतुरश्रकम् ।
वृत्तायतं प्रकुर्वीत सबाह्याभ्यन्तरं ततः ॥ १६४ ॥
गर्भं पश्चिमभागेऽस्य चतुर्भागं समन्ततः ।
कुर्यात् तस्याग्रतः सीमां भागद्वितयविस्तृताम् ॥ १६५ ॥
भागत्रयमितां भागेनैकेनान्तरितां च ताम् ।
संयुक्तामष्टभिः स्तम्भैः सुदृढैश्चारुदर्शनैः ॥ १६६ ॥
अलिन्देन परिक्षिप्तां ससीमां देवकोष्ठकम् ।
षोडशस्तम्भयुक्तेन कुर्यात् प्राग्रीवमग्रतः ॥ १६७ ॥
छन्नाश्छाद्यद्वयेनायमामोद इति कीर्तितः ।
वृत्तायतेषु प्रथमः प्रासादः स्वामिनो हितः ॥ १६८ ॥
समाहितौ यदास्यैव प्राग्रीवौ भागमिश्रितौ ।
चतुःस्तम्भै रैतिकस्तु वृत्ताभ्यां तुङ्ग उच्यते ॥ १६९ ॥
यदा सीमावधिभिर्भित्तिर्गवाक्षैरुपशोभिता ।
वृत्तप्राग्रीव एकोऽन्ये(?) तदा चारुदाहृतः ॥ १७० ॥
सीमामध्ये विधातव्यौ प्राग्रीवौ भागविस्तृतौ ।
विस्तारसदृशायामौ दक्षिणेति(?) त्रिषु त्रयः ॥ १७१ ॥

§ इहापि कियांश्चिद् अन्यो गलित इव । इतः श्लोकद्वयात् प्रागेष क. पुस्तके
पञ्चाणि आचतुष्पञ्चाशाभ्याथैकदेशं लुप्तानि । ग. ग्रन्थस्तु पुरैवावसितः ।

कार्याः प्राग्ग्रीवकास्ते च गर्भकोष्ठेन सम्मिताः ।
 भूतिरित्येष (सं)भोक्तः प्रासादः शुभलक्षणः ॥ १७२ ॥
 मुखायता स्याच्चतुरो भागान्यत्तिर्यगायतान् (?) ।
 क्षेत्रवृत्तं ततः कुर्यात् तन्मध्ये गर्भवेश्म च ॥ १७३ ॥
 चतुर्भागायतं तत् स्याद् भागद्वितयविस्तृतम् ।
 अलिन्दो बाह्यतस्तस्य द्वादशस्तम्भसंयुतः ॥ १७४ ॥
 भागद्वितयविस्तारः प्राग्ग्रीवश्चांशनिर्गतः ।
 निषेध इति विंशक इति) रूपातः प्रासादोऽयं पुरातनैः ॥ १७५ ॥
 यदा(?) निषेधः स्यादस्य पुरः प्राग्ग्रीवको यदि ।
 चतुर्द्वारपरिक्षिप्तोऽलिन्देनाष्टधरेण वा ॥ १७६ ॥
 अयमेवांशकेन स्याद् यदालिन्देन वेष्टितः ।
 मुखभागत्रयं मुक्त्वा भित्त्या च परिवेष्टितः ॥ १७७ ॥
 यदा च कर्णप्राग्ग्रीवौ प्राग्ग्रीवश्चाग्रतो भवेत् ।
 विशेषरचना या च द्वाविंशतिधरान्वितौ(?) ॥ १७८ ॥
 गवाक्षैः शोभनैर्युक्तस्तदा सिंहः प्रकीर्तितः ।
 द्वादशांशायते क्षेत्रे तथा षड्भागविस्तृते ॥ १७९ ॥
 पश्चादंशद्वयं त्यक्त्वा द्विभागायामविस्तृतः ।
 देवकोष्ठो विधातव्यस्तद्द्वारं भागमुच्छ्रितम् ॥ १८० ॥
 सीमाग्रे सान्तरा द्व्यंशविस्तृता चतुरायता ।
 अष्टस्तम्भोऽस्य गर्भो वै षोडशस्तम्भको बहिः ॥ १८१ ॥
 अलिन्दस्तस्य पुरतो वृत्तप्राग्ग्रीवकोऽपिच
 सीमाप्राग्ग्रीवकालिन्दकोष्ठान् वृत्तान् प्रकल्पयेत् ॥ १८२ ॥
 प्राग्ग्रीवौ पार्श्वयोः सीमासमौ भागविनिर्गतौ ।
 द्वाभ्यां द्वाभ्यां युतौ ज्ञेयौ स्तम्भाभ्यां वर्तुलाकृती ॥ १८३ ॥
 एतत्सर्वं विधातव्यमलिन्देनाभिवेष्टितम् ।
 चतुर्विंशधरोऽयं च भागिकोऽस्य प्रशस्यते ॥ १८४ ॥
 द्विस्तम्भयुक्तान् प्राग्ग्रीवान् कुर्याद् गर्भस्य दिक्त्रये ।
 एवमेष समाख्यातः प्रासादः सुप्रभः शुभः ॥ १८५ ॥

भागद्वितयविस्ताराः प्राग्ग्रीवा येऽस्य कीर्तिताः ।
 चतुरश्रास्त एव स्युर्द्विद्विस्तम्भयुता यदि ॥ १८६ ॥
 शेषा भवति भित्तिश्च गवाक्षैरुपशोभिता ।
 प्रासादोऽयं तदा ज्ञेयो दशमो लोचनोत्सवः ॥ १८७ ॥
 अष्टाश्रानथ वक्ष्यामः प्रासादाँल्लक्षणैः सह ।
 चतुर्भागान्विते क्षेत्रे तथाष्टाश्रीकृते पुनः ॥ १८८ ॥
 द्वौ भागौ गर्भकोष्ठः स्यादलिन्दो भागिकस्तदा ।
 स्तम्भाष्टकमलिन्दे स्यात् प्राग्ग्रीवस्तस्य चाग्रतः ॥ १८९ ॥
 द्विच्छाद्य(इच्छा?च्छा)दितः श्रीमान् प्रासादो वज्रको भवेत् ।
 अस्यैवाग्रे यदा सीमा चतुरश्रा चतुर्धरा ॥ १९० ॥
 स्याच्चतुर्विंशतिस्तम्भश्चालिन्दो भागिकोऽपरः ।
 नन्दनोऽयं समाख्यातः शङ्कुः प्राग्ग्रीवकैस्त्रिभिः ॥ १९१ ॥
 तस्य भित्तिर्विधातव्या क्षेत्रेऽष्टाश्रियुते बुधैः ।
 वामन(श्र?स्य) पुनर्द्वौद्वौ गवाक्षौ दिक्त्रये मतौ ॥ १९२ ॥
 अस्यैवाग्रे यदा सीमाभागाद् भागत्रयायता ।
 द्विभागं विस्तृता अंशसमुच्छेदाष्टभिर्धरैः(?) ॥ १९३ ॥
 अलिन्दवेष्टिता युक्ता प्राग्ग्रीवैर्मेखला § तदा ।
 भित्तिक्षेत्रे यदास्यैव प्राग्ग्रीवाः परिवेष्टिताः ॥ १९४ ॥
 अलिन्देन धरैः षड्भिः षड्भिर्युक्तास्तदा लयः ।
 अष्टभागमिते क्षेत्रे कृतेऽष्टाश्रिणि सर्वतः ॥ १९५ ॥
 भागद्वयमितं कुर्याद् देवकोष्ठं मनोरमम् ।
 चतुर्भिः शोभितं द्वारैर्भागिका(लिन्दवेष्टितम्) ॥ १९६ ॥
 अलिन्दस्य विधातव्याः स्तम्भाश्चाष्टौ ततोऽपरः ।
 स्याच्चतुर्विंशतिस्तम्भो भागिकोऽलिन्दकः पुनः ॥ १९७ ॥
 तथाविधस्तृतीयोऽपि प्राग्ग्रीवाश्च चतुर्दिशम् ।
 प्रासादोऽयं महापन्नो ब्रह्मणः शङ्करस्य च ॥ १९८ ॥

§ इहानुक्रमो व्यत्यस्तः । § लक्ष्ये तु मेखल इति पठितः ।

द्विती(योऽये)ऽलिन्द(कःके)ऽस्यैव प्राग्रीवाः स्युश्चतुर्दिशम् ।
अलिन्देन परिक्षिप्तो हंस एष प्रकीर्तितः ॥ १९९ ॥

प्राग्रीवोऽस्य महापद्मस्यालिन्देनावृतो यदा ।
कर्णप्राग्रीवकौ द्वौ द्वौ व्योमसंज्ञस्तदा भवेत् ॥ २०० ॥
हंसस्यैव बलभ्यः स्युः प्राग्रीवाणां पदे यदा ।
चतुःस्तम्भाः परिक्षिप्ता अलिन्देन चतुर्दिशम् ॥ २०१ ॥

तदा चन्द्रोदयो नाम प्रासादो जायते शुभः ।
एवमेषां चतुष्पष्टिः प्रासादानामुदाहृता ॥ २०२ ॥

इति सुरभवनानां सप्ततिर्दारवाणा-
मिह सदनचतुष्केणान्वितेयं प्रदिष्टा ।
जनमयमवकोशानन्दशुभ्रांशुलेखा (?)
भवति सुविदितैषा शिल्पिनां कामधेनुः ॥ २०३ ॥

इति महागजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारपरनाम्नि वास्तुशास्त्रे
रुचकादिचतुष्पष्टिप्रासादलक्षणं नामैकोनपञ्चाशोऽध्यायः ।

अथ प्रासादशुभाशुभलक्षणं नाम पञ्चाशोऽध्यायः ।

प्रासादानामथ ब्रूमो लक्षणानि भवन्ति ये ।
प्रशस्ताश्चाप्रशस्ताश्च तस्मिन्नवनिमण्डले ॥ १ ॥
ये समाः समकर्णाश्च समस्तम्भाः समक्षणाः ।
नैवोच्चा नातिह्रस्वाश्च कर्णायामादविह्वलाः ॥ २ ॥
असंमूढा विभागेन प्रमाणेन सुसंस्थिताः ।
ऊर्ध्वाधः कर्णपादीभिरुपेताः सलिलान्तरैः ॥ ३ ॥
असङ्कीर्णोदयैश्छाद्यैः स्वमानपरिकल्पितैः ।
सुविभक्ताः सुसंस्थाश्च रम्यैरविकलैः कृताः ॥ ४ ॥
समभागविभक्तैश्च युक्ताश्चालिन्दकैः समैः ।
स्वजातिपरिवेषाद्या नान्यजातिप्रदूषिताः ॥ ५ ॥
असङ्कीर्णाः शरीरेण संस्थानेन सुसंस्थिताः ।
केवला जातिशुद्धाश्च प्रासादाः शुभदा नृणाम् ॥ ६ ॥

सुदृढमूलपादैश्च दृढाश्चामूलमस्तकम् ।
 नाधरोत्तरयुक्ताश्च सुश्लिष्टद्रव्यसन्धिभिः ॥ ७ ॥
 दे(वःश)जातिप्रसिद्धैश्च भूषणैः सुविभूषिताः ।
 प्रासादाः शुभदा नित्यं पूजासंस्कारवर्धनाः ॥ ८ ॥
 कर्ता कारयिता चैषां परां वृद्धिमवाप्नुयात् ।
 अधमानपि वक्ष्यामः प्रासादानवलक्षणैः ॥ ९ ॥
 विषमाः कर्णहीनाश्च क्लेशबन्धभयावहाः ।
 स्तम्भैः क्षणैश्च विषमैः स्वामिनो मृत्युहेतवः ॥ १० ॥
 अत्युच्चैः स्याद् भयं राज्ञो ह्रस्वैः सेना च मथ्यते ।
 कर्णायामेन विकलाः प्रासादाः स्युर्भयङ्कराः ॥ ११ ॥
 विभागेन विहीनास्तु दारिद्र्यभयदाः स्मृताः ।
 नष्टाभिः कर्णपादीभिरुद्वेगजनना वृणाम् ॥ १२ ॥
 छाद्यैः सङ्कीर्णकैर्हीनैः कुलक्षयकराः स्मृताः ।
 दुर्विभक्ताः कुसंस्थाश्च द्रव्यैर्विकलसंयुतैः ॥ १३ ॥
 रोगं क्लेशं च मृत्युं च क्रमशो वितरन्ति ते ।
 विषमैर्भागहीनैश्चाप्यलिन्दैर्व्याधितो भयम् ॥ १४ ॥
 पराजयं परिवृत्तैरन्यजातिप्रदूषितैः ।
 ये परावृत्तयो येऽन्यसङ्कीर्णा येऽन्यविग्रहाः ॥ १५ ॥
 कर्तुः कारयितुर्नैते नन्दका वापि चात्मनः ।
 दुर्बला मूलपादेन विश्लिष्टैः पीठसन्धिभिः ॥ १६ ॥
 अल्पायुषस्ते प्रासादा भवन्ति च भयावहाः ।
 अधरोत्तरगैः श्लिष्टैर्विज्ञेया व्याधिकारिणः ॥ १७ ॥
 अदेशैर्भूषणैर्युक्ताः प्रासादा न सुखावहाः ।

ये कीर्त्तिमिच्छन्ति जयन्ति भूतान् कुर्युः शुभैर्लक्ष्मभिरन्वितांस्ते ।
 प्रासादमुख्यानि तरे तु वर्ज्यास्तेजोयशःश्रीविजयादिकामैः ॥ १८ १ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

प्रासादशुभाशुभलक्षणं नाम पञ्चाशोऽध्यायः ॥

अथायतननिवेशो नामैकपञ्चाशोऽध्यायः ।

एवं नृपस्य प्रासादे कृते क्लृप्तेऽथवा शुचि ।
 तस्यानुजीविनः कुर्युः प्रासादान् परिधौ यदि ॥ १ ॥
 तदा दिग्भागविन्यासस्थानमानान्यनुक्रमात् ।
 तेषामिहाभिधीयन्ते सर्वेषां वृद्धिहेतवे ॥ २ ॥
 दशाष्टौ पद् च धनुषां शतानि क्षमाभृतां क्रमात् ।
 मानमायतनस्योक्तं त्रेधा श्रेष्ठादिभेदतः ॥ ३ ॥
 क्षेत्रमायतनस्यैवं चतुरश्रं समन्ततः ।
 तत्र भक्ताः प्रकुर्वीरंस्त्रिधा स्वे स्वामिवत्सलाः ॥ ४ ॥
 ये चास्य सम्मताः केचित् कुले जाता हितैषिणः ।
 द्वादशांशेन हीनानि क्रमात् तान्यनुजन्मनाम् ॥ ५ ॥
 तस्यैव वामतः कुर्यादुत्सेधाद् द्विगुणान्तरे ।
 कुर्याद् दशांशहीनानि नैर्ऋत्यां दिशि भूपतेः ॥ ६ ॥
 प्रासादान् नृपपत्नीनां सर्वासामपि शास्त्रवित् ।
 अष्टभागेन हीनानि प्रतीच्यां दिशि कारयेत् ॥ ७ ॥
 देवधिष्ण्यानि तन्त्रैः स्यात् स्वसुराणां विधानतः(?) ।
 सौम्याया मारुतीं यावन्नवांशापचिताः क्रमात् ॥ ८ ॥
 प्रासादा मन्त्रिसेनानीप्रतीहारपुरोधसाम् ।
 एतेषां पूर्वभागस्थं राजमातुर्निवेशनम् ॥ ९ ॥
 हीनमेकादशांशेन तत् कार्यं राजकारिता(?) ।
 ऐशीमाश्रित्य देवानां तुल्यमैन्द्रपदावधि ॥ १० ॥
 स्वसृणां मातुलानां च कुमाराणां तथा क्रमात् ।
 आग्नेय्यां द्विजमुख्यानां विधातव्यं निवेशनम् ॥ ११ ॥
 कार्यः पुरोधःप्रासादः तुल्यतत्पुनरेव वा(?) ।
 याम्यायां कुर्युरष्टांशहीनान्युर्वीशमन्दिरात् ॥ १२ ॥
 सामन्तकुञ्जरारोहभटपौरजनाः क्रमात् ।
 एतान्यायतनान्येषां यथाभागं प्रकल्पयेत् ॥ १३ ॥

मर्मवेधप्रदेशस्थान् द्वारवेधगतानपि ।
 स्वस्थानान्तरितांश्चैतान् न कुर्याद्वितकाम्यया ॥ १४ ॥
 अलिन्दैर्गर्भकोष्ठैश्च सीमास्तम्भगवाक्षकैः ।
 द्वारद्रव्यतलोच्छ्रायैः प्राग्ग्रीदैः सिंहकर्णकैः ॥ १५ ॥
 न कुर्याद् भूषणैस्तुल्यं समं वास्थं दरूपतः (?) ।
 समरूपं भवद्भूम्यं निर्मुक्तं च न नन्दति ॥ १६ ॥
 राजपीडा भवेत् तस्मिन्नाधिक्ये च कुलक्षयः ।
 प्रासादाद् भूमिपालस्य निवेशं परिधौ स्थितम् ॥ १७ ॥
 द्रव्येण कतरेणापि नोत्कृष्टं कास्येद् बुधः ।
 संस्थानान्मानत्रक्षापि विस्तारेणोच्छ्रयेण वा ॥ १८ ॥
 पूर्वोक्तेभ्यो विभागेभ्यः किञ्चिद्धीनतमः शुभः ।
 अन्योन्यं द्विगुणच्छाद्यैरेकस्यान्तरं शुभम् ॥ १९ ॥
 सुभोग्यं तं च कुर्वीत बहुभिर्भवनान्तरैः ।
 कोष्ठिकाभोजनागारैर्भाण्डोपस्करधामभिः ॥ २० ॥
 शिलालूषात(?)शालाभिः शेषं तु परिपूरयेत् ।
 प्रशस्तान् कारयेत् सर्वाञ्च शुभरूपान् मनोरमान् ॥ २१ ॥
 प्रायशः स्वालयांश्चान्यान् सर्वस्यान्यगृहाणि च ।
 नरेन्द्रायतनस्यैव निवेशात् परिकल्पयेत् ॥ २२ ॥
 अन्यथात्वे महादोषा वैपरीत्ये कुलक्षयः ।
 इति कथितदिगादिभेदयोगैः
 सुरभवनानि भवन्ति यस्य राज्ञः ।
 अविरतमुदितोदितप्रतापः
 स्वयुजजितां स चिरं प्रशास्ति पृथ्वीम् ॥ २३ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

आयतननिवेशो नामैकपञ्चाशोऽध्यायः ॥

अथ प्रासादजातिर्नाम द्विपञ्चाशोऽध्यायः ।

अवतारो निवेशानां विधानं वास्तुनो यतः ।
 कात्स्न्येन तमतो ब्रूमः सभ्यस्य प्रसवोत्तमः (?) ॥ १ ॥
 कुलजातिक्रमाणां च क्रमं दीर्घल्पजीविनाम् ।
 संस्थानमभिधास्यामो लक्ष्यलक्षणमेव च ॥ २ ॥
 शुभाशुभानां वैराजमादिं तेषां प्रचक्षते ।
 पूर्वोक्तस्य विमानस्य तस्यातो लक्ष्म कथ्यते ॥ ३ ॥
 वैराजस्य यथाकारव्यवस्थानमशेषतः ।
 चतुरश्रं समं क्षेत्रमशीत्यंशैर्विभाजयेत् ॥ ४ ॥
 संयुक्तमष्टभिर्भागैः कुर्याद् गर्भगृहं शुभम् ।
 द्विपञ्चाशद्दरैः सीमा गर्भकोष्ठसमन्विताः ॥ ५ ॥
 द्वात्रिंशता देवकोष्ठैः सवैरेकान्तरैश्च तैः ।
 बाह्यस्थाने ततः स्थानाद् द्वादशक्षोभणैर्धरैः ॥ ६ ॥
 हेमरत्नमयैः स्तम्भैः शुक्लपट्टैश्च भूषितैः ।
 शुक्लालङ्कारस्वचितैर्वितानैश्च विभूषणैः ॥ ७ ॥
 स्फाटिकैर्विविधैर्जालैः सहरिन्मणिवेदिकैः ।
 हंसकर्णकपोतालीतिर्यक्स्थाल्यर्धकर्णिकैः ॥ ८ ॥
 पर्यन्तदेशधृतया गर्भस्योपरि घण्टया ।
 लोकनाथेन तत् सृष्टमाद्यं वैराजसंज्ञितम् ॥ ९ ॥
 तस्मात् स्वस्तिकसंज्ञः प्राग् गृहच्छन्दो विजायते ।
 चतुश्शालस्त्रिशालश्च हिरण्यौकस्वतोऽपि च ॥ १० ॥
 सिद्धार्थको द्विशालः स्यादेकशालस्तु कुम्भकः ।
 सृष्टमन्यद् विमानं च वरं वीरं चतुर्मुखम् ॥ ११ ॥
 गणानां देवतानां च स्कन्दस्य च यथाक्रमम् ।
 प्रासादाद् द्वादशैतेऽन्ये जज्ञिरे शुभलक्षणाः ॥ १२ ॥
 स्वस्तिकः श्रीतरुश्चैव तृतीयः क्षितिभूषणः ।
 भ्रूजयो विजयो भद्रः श्रीकूटोष्णीषसंज्ञितौ ॥ १३ ॥

नन्द्यावर्तो विमानश्च सर्वतोभद्र एव च ।
 विमुक्तकोणप्रासाद इति वैराजसंभवाः ॥ १४ ॥
 एकैकस्मात् क्रमेणैवमेकैकः समजायत ।
 स्वस्तिकाद् रुचको ज्ञेयः श्रीतरोः सिंहपञ्जरः ॥ १५ ॥
 क्षमाभूषणात् तु शाला स्याद् भूजयाद् गजयूथपः ।
 विजयाद्दवतंसश्च भद्राचन्दी विनिर्गतः ॥ १६ ॥
 श्रीकूटाच्चित्रकूटाख्य उष्णीपात् प्रमदाप्रियः ।
 व्यामिश्रो नन्दिकावर्ताद् विमानाद्दस्तिजा(वृत्ति)कः ॥ १७ ॥
 कुबेरः सर्वतोभद्रान्मुक्तकोणाद् धराधरः ।
 एतेभ्योऽपि च संभूताः कनीयांसोऽभिधानतः ॥ १८ ॥
 तद्भेदास्ते तदाकारैर्लक्ष्याः स्वैः स्वैः पृथग्विधैः ।
 भागैस्तेषूत्तमैः पूर्वान् मध्यमान् मध्यमैस्तथा ॥ १९ ॥
 कनीयसः कनीयोभिः प्रासादानुपकल्पयेत् ।
 शिखरैरपरैः श्लिष्टाः प्रासादा जज्ञिरे ततः ॥ २० ॥
 प्रथमो रुचकस्तेषु द्वितीयो वर्धमानकः ।
 अवतंसस्तृतीयस्तु चतुर्थो भद्र उच्यते ॥ २१ ॥
 पञ्चमः सर्वतोभद्रः षष्ठः स्यान्मुक्तकोणकः ।
 मेरुर्मन्दर इत्यष्टौ विज्ञेयाः शिखरोत्तमाः ॥ २२ ॥
 चतुरश्राः समाख्याता देवानामालयाः शुभाः ।
 एते ते वंशजाः सर्वे निवेश्या ब्रह्मजातयः ॥ २३ ॥
 वैराजकुलसंभूताः प्रासादाः परमोत्तमाः ।
 एतेभ्योऽन्येऽपि संभूताः पुत्रपौत्रप्रपौत्र(यज्ञा)ः ॥ २४ ॥
 स्ववंशाः सुपरीवाराः परवंशविवर्जिताः ।
 कर्तव्या भूतिकामेन तेजसा शुभलक्षणाः ॥ २५ ॥
 नन्दका वर्धनाश्चैव सर्वकामफलप्रदाः ।
 हृष्टपुष्टजनाकीर्णाः पूजासंस्कारवर्धनाः ॥ २६ ॥
 यदि हीना भवन्त्येते परवंशेन दूषिताः ।
 तदुद्वेगं नृणां नित्यमर्थनाशं कुलक्षयम् ॥ २७ ॥

पीडां च स्वामिनः कुर्युर्यदन्यदपि गर्हितम् ।
 तस्मादेते विधातव्या दूषिता नान्यजातिभिः ॥ २८ ॥
 इति वैराजजातानामुत्पत्तिः परिकीर्तिता ।
 वैराजजन्मनुरसन्नपरम्परेय-
 मुक्तैवमत्र शुभलक्ष्मवती समासात् ।
 आनन्दकीर्त्तिधनधान्यकरी कृता स्या-
 दन्यादृशी पुनरनर्थफलैव कर्तुः ॥ २९ $\frac{१}{२}$ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समगङ्गणसूत्रधारापरमाग्नि वास्तुशास्त्रे

प्रासादजातिर्नाम द्विपञ्चाशोऽध्यायः ॥

अथ जघन्यवास्तुद्वारं नाम त्रिपञ्चाशोऽध्यायः ।

ब्रूमो जघन्यवास्तूनां द्वारमानमतः परम् ।
 विस्तारं सतलोच्छ्रायं द्रव्यव्यासविधिं तथा ॥ १ ॥
 कथिता ये निराधाराः प्रासादास्तिर्यगायताः ।
 तेषां भागचतुष्केण गर्भवासं विभाजयेत् ॥ २ ॥
 द्वारं सार्धेन भागेन कुर्वीत स्वार्धविस्तृतम् ।
 द्वारविस्तारपादेन पेद्याया विस्त्रुतिर्भवेत् ॥ ३ ॥
 विस्तारार्धेन पिण्डः स्यात् तत्समः स्यादुदुम्बरः ।
 सार्धमूलादुम्बरकः(?)शाखा व्यासवशाद् भवेत् ॥ ४ ॥
 चतुर्विधश्च कर्तव्यः पेद्यापिण्डः प्रमाणतः ।
 शाखा तु पेद्यापिण्ड(श्च?स्य) विस्तारेण विधीयते ॥ ५ ॥
 शाखाविस्तारतो रूपशाखा स्यात् सार्धविस्तृतिः ।
 अर्धेन पेद्यापिण्डस्य खल्वशाखा विधीयते ॥ ६ ॥
 रूपशाखासमाः कार्या विस्तारात् तुङ्गशाखिकाः ।
 तुङ्गाया बाह्यतः शाखाः क्रियन्ते यास्तु काश्चन ॥ ७ ॥
 अष्टांशाभ्यधिकाः सर्वाः कर्तव्या विस्तरेण ताः ।
 द्वारस्यायामविस्तारयोगात् सङ्ख्या भवेत् तु या ॥ ८ ॥

तलोदयस्य तन्मानं गर्भमण्डपयोः समम् ।
 यदि भिन्नतलं कर्तुं मण्डपः कश्चि हीयते(?) ॥ ९ ॥
 द्वारोच्छ्रिते तद्गुणानां मण्डपे स्यात् तलोच्छ्रितिः ।
 प्रासादेषु कनीयस्सु तलमानमुदाहृतम् ॥ १० ॥
 षड्भागाभ्यधिकं ज्येष्ठे मध्येऽष्टांशाधिकं ततः ।
 बलविधिः(?) समपदः प्रासादस्य विधीयते ॥ ११ ॥
 नाधस्तात् स प्रयोक्तव्यो नोर्ध्वतश्चाप्युदुम्बरात् ।
 कुम्भिकाभरणपट्टजयन्तीशीर्षकायफलकेषु तुला(नाम्) ।
 उक्त(मान)मिह यत् प्रथमं तन्नाधिकं प्रविदधीत न हीनम् ॥ १२ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वास्तुशास्त्रे

जघन्यवास्तुद्वारं नाम त्रिपञ्चाशोऽध्यायः ॥

अथ प्रासादद्वारमानादि नाम चतुष्पञ्चाशोऽध्यायः ।

इदानीमभिधास्यामः प्रासादानां यथाक्रमम् ।
 द्रव्येषूदयविस्तारं बाहल्यं परिधिं तथा ॥ १ ॥
 प्रासादभागिकोत्सेधं प्रासादद्वारमिष्यते ।
 स(त्र्यं?त्रियं)शोच्छ्रितं वापि सार्धाशोच्छ्रयमेव वा ॥ २ ॥
 स्वीयस्वीयोदयादर्धविस्तारं च तदिष्यते ।
 विस्तृतिर्भागतुर्याशात् पेद्यायाः स्थौल्यमर्धतः ॥ ३ ॥
 पेद्याबाहल्यविस्तीर्णा शाखा भवति मानतः ।
 उत्तराङ्गानि कुर्वीत पेद्याशाखासमानि तु ॥ ४ ॥
 सपादपेद्याविस्तारा रूपशाखा विधीयते ।
 रूपशाखान्वितः कार्यः पीठबन्धस्तथोपरि ॥ ५ ॥
 वृत्तं कार्यमधोवृत्ते पत्रकैश्च निरन्तरम् ।
 स्तम्भाच्च द्विगुणव्यासं भरणं भूषणान्वितम् ॥ ६ ॥

रूपशाखासमं तच्च कर्तव्यमसिन्दरम् ।
 ऊर्ध्वं समन्ताच्चाष्टांशमात्रे तच्चतुरश्रकम् ॥ ७ ॥
 तदूर्ध्वं भरणोच्छ्रायः स्यात् पादोनसमुच्छ्रितिः ।
 कपोतश्चाप्यधश्शीर्षगर्भः स च विधीयते ॥ ८ ॥
 सरथालयपत्रो वा स्वोदयार्धविनिर्गमः ।
 तस्योपरिष्ठात् कर्तव्यं स्यादुच्छालयपत्रकम् (?) ॥ ९ ॥
 रथिका (तु) विधातव्या द्वयोरप्युच्छ्रितिस्तयोः ।
 सार्धप्रमाणभरणाद् भूषा स्यात् पुष्पकादिभिः ॥ १० ॥
 रूपकैर्वा यथाशोभं स्तम्भिकाभिश्च सर्वतः ।
 कण्टकोयत्रिभागोन(?) कूटाकारं भवेदतः ॥ ११ ॥
 विभूषितं सिंहचक्रैर्हस्तितुण्डैरथापि वा ।
 कपोतादि विधातव्यमन्तरे रूपशाखयोः ॥ १२ ॥
 कार्यं विषमसंख्यं च सर्वमेतद् विचक्षणैः ।
 तस्माद् बहिर्विधातव्या सर्वतः परिमण्डली ॥ १३ ॥
 अन्त्यशाखासमा सा च प्रमाणेन विधीयते ।
 तस्यां सद्धारशाखायां (प्रा)यशः पद्मपत्रिकाः ॥ १४ ॥
 कार्या(त्रा वाच?वा द्वार)शाखायास्तद्विस्तारसमुच्छ्रिताः ।
 भवेदधस्तादर्धेन ग्रीवाया रसना तथा ॥ १५ ॥
 ग्रीवया सार्धया तुल्यमन्तरं पत्रकाण्यधः ।
 भागद्वयं प्रकुर्वीत जङ्घा त्र्यंशा ततोऽप्यधः ॥ १६ ॥
 पेद्यापिण्डप्रमाणेन खल्वशाखा विधीयते ।
 पेद्यापिण्डसमो बाह्यशाखान्यासः प्रकीर्तितः ॥ १७ ॥
 क्रमेणानेन कर्तव्याः शाखाः स्वल्पा यदृच्छया ।
 न नवभ्यः परं कार्या द्वारशाखाः कथञ्चन ॥ १८ ॥
 निर्गमो वा प्रवेशो वा^१ विस्तारेण समन्वितः ।
 पेद्याया यदि वार्धेन शाखानां स विधीयते ॥ १९ ॥

१. 'धि', २. 'खास्तत्रय', ३. 'वा सवि', ४. 'संमितः' ख. पाठः ।

सार्धपेद्यापिण्डसमः पिण्डस्योदुम्बरो भवेत् ।
 तलन्यासस्तदर्धेन भूमिर(ज्ञा च?ज्ञाश्च) तत्सर्माः ॥ २० ॥
 उदुम्बरकपिण्डस्य मानात् सिंहमुखानि च ।
 उदुम्बरात् पादहीनस्तुल्यो वाभ्यधिकोऽथवा ॥ २१ ॥
 पट्टस्य पिण्डस्त्रिविधो विस्तारात् स्तम्भतोऽधिकः ।
 भागपादैसमस्तम्भो द्वादशांशं प्रपीडितः ॥ २२ ॥
 भागद्वये च कर्तव्यो रूपलक्षणसंयुतः ।
 चतुष्पष्टिप्रकारोऽयं नानारूपप्रपञ्चतः ॥ २३ ॥
 स्तम्भविस्तारविस्तीर्णं पिण्डे तत्पादवर्जितम् ।
 विस्तारात् त्रिगुणं दैर्घ्याद्धीरग्रहणमिष्यते ॥ २४ ॥
 प्रविष्टौ स्तम्भमाने स्तः कुम्भिकोत्कालकौ सदा ।
 तलपट्टसमं पट्टमुत्तरं परिकल्पयेत् ॥ २५ ॥
 (ती?ही)रं तस्य त्रिभागेन समुत्सेधाद् विधीयते ।
 किञ्चिद् विनिर्गतं पट्टाद् यथाशोभं प्रकल्पयेत् ॥ २६ ॥
 अत ऊर्ध्वं यथाशोभं कण्ठकेर्नासनेन च ।
 रथकैश्चित्ररूपैश्च कूटागारैः सतोरणैः ॥ २७ ॥
 अलिन्दे मण्डपे वापि चतुष्के बलभीषु वा ।
 वितानानि विचित्राणि समुत्क्षिप्ततलानि च ॥ २८ ॥
 लक्षणेन च युक्तानि विदधीत यथोचितम् ।
 लुमाः फलकवर्तीभिः कृतीः समभिदध्महे ॥ २९ ॥
 उत्क्षिप्तानां च ये भेदा जायन्ते सर्ववास्तुषु ।
 तुम्बिनी लम्बिनी हेला शान्ता कोला मनोरमौ ॥ ३० ॥
 आध्माता चेति समैता नामतः कथिता लुमाः ।
 चतुरश्रीकृते क्षेत्रे कान्ते भूमितले शुभे ॥ ३१ ॥
 सूत्रं क्षेत्रसमं कृत्वा कर्णात् कर्णं विभाजयेत् ।
 विन्यस्येद् गर्भसूत्राणि तयोर्मध्यगतानि च ॥ ३२ ॥

१. 'धी' ख. पाठः । २. 'सा', ३. 'ह' क. पाठः । ४. 'रस्त', ५. 'दः' ख. पाठः ।
 ६. 'नी', ७. 'को' क. पाठः । ८. 'न' ख. पाठः । ९. 'माफ', १०. 'ता स' क. ख.
 पाठः । ११. 'रुचिनी', १२. 'माः', १३. 'पूर्व का' ख. पाठः ।

भूयश्चान्यानि मध्येषु सूत्राणि विनिवेशयेत् ।
 मध्ये वृत्तं समालिख्य तुम्बिका कमलोपमा ॥ ३३ ॥
 कार्या भागीकृतं तत्र वृत्तं क्षेत्रे प्रवर्तयेत् ।
 सूत्रे सूत्रे तु^१ पिण्डस्थां लुमां सूत्रेण वालिखेत् ॥ ३४ ॥
 लुमान्तरेषु सर्वेषु वैकंठ्येन घुषीकृतम् ।
 तयोरन्तरयोर्मध्ये लुमामूले विकर्करम् ॥ ३५ ॥
 द्विगुणं त्रिगुणं वा स्यात् ततश्च वलिनी लिखेत् ।
 व्यासार्धेनोदयश्चेह कर्तव्यस्तत्र मण्डले ॥ ३६ ॥
 सम्पातात् तलसूत्राणां तुम्बिका चोर्ध्वसूत्रिता ।
 उदयस्तलसूत्रस्य तुम्बिकायास्तथान्तरम् ॥ ३७ ॥
 पूर्वसूत्रे लुमाग्रेषु कण्टकान् कल्पयेद् ऋजून् ।
 वहिस्थानेषु चान्तेषु लक्षं कुर्यात् सुनिश्चितम् ॥ ३८ ॥
 लक्षं गृहीत्वाधःसूत्र ऊर्ध्वसूत्राणि लक्षयेत् ।
 उदये कण्टकस्यान्ते तद्ददेवानुसन्ततम् ॥ ३९ ॥
 दापयेदुत्तरं सूत्रं लुमानां खल्वकानि च ।
 पिण्डव्यासं वलीनां चाप्येषु शोभणाविस्तृती ॥ ४० ॥
 लुमा कर्णमता या स्यादाधमाता सा प्रकीर्तिता ।
 छेदे प्रवर्तितान्या स्यात् किञ्चिद्दूना मनोरमा ॥ ४१ ॥
 कोला तृतीया शान्तेति चतुर्थी परिकीर्तिता ।
 हेलाख्या पञ्चमी षष्ठी लम्बिनी नामतो लुमा ॥ ४२ ॥
 सप्तमी तुम्बिनीत्येता मार्गसूत्रविनिर्गताः ।
 एताभिः कारयेत् कौलं वितानं नयनोत्सवम् ॥ ४३ ॥
 कोलाविलं हस्तितालु चाष्टपत्रं शरावकम् ।
 नागवीथीवितानं च पुष्पकं भ्रमरावली ॥ ४४ ॥

१. 'रुचिका' ख. पाठः । २. 'त्रं', ३. 'ण', ४. 'मासू' क. ख. पाठः । ५. 'का-
 येन', ६. 'रुचिका', ७. 'मू' ख. पाठः । क. पाठः । ८. 'त्रेषुमात्र' क. पाठः ।
 ९. 'बलं श', १०. 'त्वि', ११. 'तिन्ध + स्याः', १२. 'तस्तुला', १३. 'का'
 ख. पाठः ।

हंसपक्षं करालं च विकटं शङ्खकुट्टिमम् ।
 शङ्खनाभिः सपुष्पं च शुकुति(वृष्टि?)त्तकमेव च ॥ ४५ ॥
 मन्दारं कुमुदं पद्मं विकासं गरुडप्रभम् ।
 पुरोहतं पुरारोहं विद्युन्मन्दारकं तथा ॥ ४६ ॥
 एतान्येवं वितानानि सङ्ख्यया पञ्चविंशतिः ।
 एतेषां रूपनिर्माणमधुना संग्रहक्षमहे ॥ ४७ ॥
 समन्ताच्चतुरश्रे च चतुरश्रायतेऽथवा ।
 क्षेत्रे वृत्तीकृते नाभ्यैकया तत् कोलमुच्यते ॥ ४८ ॥
 चतुरश्रे यदा क्षेत्रे कर्णस्थानेषु कृत्स्नशः ।
 चतुरश्रनिबन्धेन चतुरश्रनिबन्धने ॥ ४९ ॥
 वलिनी विकटाकारा पूर्वं वृत्तान्यधस्तथा ।
 भ्रमवृत्तं च यन्मध्ये परं तत्रापरा लुमाः ॥ ५० ॥
 क्रियन्ते तुम्बिकाः पञ्च यत्र सुस्थाः सुसंवृताः ।
 मार्ग(?)स्तलेऽधःसूत्रस्य तद् भवेन्नयनोत्सवम् ॥ ५१ ॥
 कोलाविलं समे क्षेत्रे भागाष्टकविभाजिते ।
 मध्ये द्विभागे विलिखेद् वृत्तं तुम्बिकयान्विते ॥ ५२ ॥
 तत्र भ्रमान्ते च सूत्रे भ्रमान् षोडश कारयेत् ।
 ऋजूनि यानि सूत्राणि लुमास्ताः परिकल्पयेत् ॥ ५३ ॥
 यानि शेषाणि सूत्राणि वलिनीस्ताः प्रकल्पयेत् ।
 तुम्बिन्यां कारयेद् वृत्तं गजतालुकमुच्यते ॥ ५४ ॥
 अष्टपत्रे चतुष्पष्टिभागं क्षेत्रं प्रकल्पयेत् ।
 लुमास्थानेषु पत्राणि खण्डितान्यन्तरैस्तथा ॥ ५५ ॥
 सम्पातेषु समस्तेषु तुम्बिकाः सन्निवेशयेत् ।
 वृत्ताकारं शरावं स्याद् विन्यासं च धरैश्च तत् ॥ ५६ ॥
 चतुरश्रेऽथवा वृत्ते भागत्रयविभाजिते ।
 निवेशयेन्नागबन्धं † सम्पाते वलिसूत्रयोः ॥ ५७ ॥

१. 'मु', २. 'भै', ३. 'ब', ४. 'वी' क. पाठः । ५. 'स्व', ६. 'स्थिता',
 ७. 'त्व' ख. पाठः ।

† नागवीथीति लक्ष्ये पठितम् ।

वितानमेतत् कथितं यश्चिकीर्षति मानवः ।
 ऊर्ध्वतिर्यग्गतैर्नालैः क्रियते यन्निरन्तरम् ॥ ५८ ॥
 पुष्पमालाकुलं श्रीमत् पुष्पकं तदुदाहृतम् ।
 अशोकपल्लवाकीर्णलुमाभ्रमनिबन्धनम् ॥ ५९ ॥
 चतुरश्रक्रियायुक्तं सा प्रोक्ता भ्रमरावली ।
 आध्माता कर्णमायाता तुम्बिकास्थानसंश्रया ॥ ६० ॥
 तुम्बिनी यत्र मध्ये तु हंसपक्षं तदुच्यते ।
 अस्यैव पक्षे तु यदा सम्बन्धेत मनोरमा ॥ ६१ ॥
 तुम्बिनी च विपक्षेषु करालं तदुदाहृतम् ।
 कोला लुमा स्याद् विकटे शङ्खे शान्ता प्रकीर्तिता ॥ ६२ ॥
 शङ्खनाभिसमं सूत्रं तुम्बिकायाः प्रवर्तते ।
 सर्वेष्वपि लुमास्थानेष्वेकरेखान्वितं भवेत् ॥ ६३ ॥
 शङ्खनाभिरिति प्रोक्तं वितानमिदमुत्तमम् ।
 एतस्यैव लुमास्थाने तुम्बिका पद्मकावृता ॥ ६४ ॥
 वलयैर्भूषिता यत् स्यात् सपुष्पमिति तद् विदुः ।
 क्षेत्रे वृत्तायताकारे कारयेच्छुक्तिसंज्ञकम् ॥ ६५ ॥
 वृत्ताकारे भवेत् क्षेत्रे वृत्तं वलयकर्मणा ।
 चतुरश्रे समे क्षेत्रे यल्लुमार्धलुमर्ध(तेःतः) ॥ ६६ ॥
 वृत्तक्षोभणभङ्गानि तन्मन्दारकमुच्यते ।
 कुमुदं कुमुदस्येव लुमाक्षेपादिहार्धतः ॥ ६७ ॥
 पद्मके स्यादधःक्षिप्त्वा विकासे मध्यमा लुमा ।
 गरुडे गरुडो मध्ये नागाभरणशोभितः ॥ ६८ ॥
 § पुरोगतं तद् यदधो गत्वा स्यादूर्ध्वगं पुनः ।
 अधो गत्वा पुरारोहमूर्ध्वमूर्ध्वं ततोऽप्यधः ॥ ६९ ॥
 विचित्रक्षोभणाकीर्णमन्ते वृत्तं मुहुर्मुहुः ।
 अष्टभिश्चाश्रिभिर्मध्ये विद्युन्मन्दारकं भवेत् ॥ ७० ॥

१. 'नामतः' ख. पाठः । २. 'स' क. पाठः । ३. 'त्रा', ४. 'दर्धगतं पु'
ख. पाठः ।

§ पुरोहतमिति तु लक्ष्ये षडितम् !

मानोन्मानमथ ब्रूमः प्रासादच्छाद्यसंश्रयम् ।
 अर्धेनच्छाद्यविस्तारस्योर्ध्वे वंशं प्रकल्पयेत् ॥ ७१ ॥
 अयमर्धोदयः प्रोक्त आवन्त्यो नामतः परः ।
 त्र्यंशेनच्छाद्यविस्तारस्योदयो वामनो भवेत् ॥ ७२ ॥
 वामनावन्त्ययोर्मध्ये नवधा प्रविभाजयेत् ।
 भागोत्तरोदयात् तेऽष्टौ वामनादुदयाः स्मृताः ॥ ७३ ॥
 (वा?आ)तपत्रोऽथ कौवेरः (स?श)मनाख्यस्तथावली ।
 हंसपृष्ठो महाभोगी नारदः शम्बुकस्तथा ॥ ७४ ॥
 वामनः प्रथमस्तेषामाव(न्त्योते?न्त्येन) दशेत्यमी ।
 छाद्यानामथ वृत्तानामुदयः प्रोच्यतेऽधुना ॥ ७५ ॥
 तलसूत्रसमं कृत्वा कुर्याद् द्वादशधोदयम् ।
 षष्ठादारभ्य भागोत् स्युः सप्त भागोत्तरोदयाः ॥ ७६ ॥
 कुबेरशेखरी चन्द्री नागश्चा(तु?थ) गणाधिपः ।
 मुख्यश्चाँलः सुभद्रश्च वृत्ते सप्तोदयाः स्मृताः ॥ ७७ ॥
 कृत्वा त्रिकर्करपदं लुमापृष्ठं लिखेत् ततः ।
 भागार्धमधिकं क्षेत्रे भवेच्छाद्यकवर्तना ॥ ७८ ॥
 भागार्धवर्धिते क्षेत्रे तलसूत्रक्रमान्विते ।
 लुमामाद्यां लिखेद् भूयः षट् क्रमेणानुसन्ततम् ॥ ७९ ॥
 रिक्षा यथाद्विहस्ताय(?) लुमायाः स्यादनन्तरम् ।
 लुमा त्रिभागहीनेन परिवृद्धाङ्गुलेन सा ॥ ८० ॥
 तस्याश्चानन्तरा लक्ष्म्या सार्धं वृद्धाङ्गुलत्रयम्(?) ।
 त्र्यंशोनैः षड्भिरपरा त्र्यंशोनैर्दशभिः परा ॥ ८१ ॥
 चतुर्दशभिरन्या स्यात् सार्धैर्वृद्धां ततोऽङ्गुलैः ।
 विंशत्यङ्गुलवृद्धा तु सप्तमी कौणसंश्रिता ॥ ८२ ॥
 क्रमेणानेन मानानि लुमानां वृद्धिहासयोः ।
 अनुपातेन कार्याणिच्छाद्यक्षेत्रानुसारतः ॥ ८३ ॥

१. 'स्योदयस्यव्यसनो' (?) क. पाठः । २. 'भा' ख. पाठः । ३. 'न्योते' क. पाठः । ४. 'गाः' ख. पाठः । ५. 'च्छाद्यः', ६. 'त्राद् भ', ७. 'श्रामंभरायक्ष्म्या सा' क. पाठः । ८. 'लंघयम्', ९. 'द्वां' ख. पाठः । १०. 'ताः', ११. 'न नामानि' क. पाठः ।

† कुबेरवल्लरीचन्द्रीपन्नगा गणनायकः ।
 * मुग्धा मुभद्रेत्येताः स्युर्लुमाकर्मार्यमादितः ॥ ८४ ॥
 एतासां गण्डिकाछेदाश्चत्वारः परिकीर्तिताः ।
 ऊर्ध्वस्तिर्यग्(गं?ग्म)तिस्त्र्यंशस्तथार्धत्र्यंश एव च ॥ ८५ ॥
 छाद्यकोदयविस्तारं तन्निर्गमसमायति ।
 कृत्वा षोढा भजेत् क्षेत्रं विस्तारायामतः समम् ॥ ८६ ॥
 तत्रोर्ध्वद्रव्यमानेनच्छिन्द्यात् प्रागेव गण्डिकाम् ।
 तस्यां छेदानुसारेण दापयेदेव लम्बकम् ॥ ८७ ॥
 अधस्ताद् गण्डिकायाश्च कण्टकानि प्रकल्पयेत् ।
 अवपातोच्छ्रयौ ज्ञात्वा त्रीणि स्थानानि चिह्नयेत् ॥ ८८ ॥
 गर्भे तथोर्ध्वे प्रान्ते च तृतीयं मध्यतस्तयोः ।
 यत्र स्थाने स्थितं मूत्रं स्पृशति स्थानकत्रये ॥ ८९ ॥
 तस्मात् प्रसार्य तत्सूत्रं भ्रमयेत् कर्कटं ततः ।
 लुमार्धस्यैवमुपरिसंस्थानमुपजायते ॥ ९० ॥
 उपरि स्थितेन सूत्रेण तत्तुल्येनैव कर्कटम् ।
 प्रान्तावलम्बकस्थाने भ्रमयेत् खल्वसिद्धये ॥ ९१ ॥
 प्राङ्गक्षे भागयुगलावच्छिन्नं फलके पुनः ।
 कल्पयेत् सममेवैषा लुमापाष्णिर्निगद्यते ॥ ९२ ॥
 शेषां लुमां तु दीर्घांश्चतुर्भिः प्रविभाजयेत् ।
 चतुर्धातः परं तस्याः कर्तव्यं वृत्तवर्तनम् ॥ ९३ ॥
 अर्धोदये लुमोच्छ्रायो विस्तारांशद्वयोन्मितः ।
 मूलेऽग्रतश्च भागार्धमुदयोऽस्या विधीयते ॥ ९४ ॥
 अधःक्षेत्रे स विस्तारात् सूत्रमालम्ब्य तद्यथा ।
 विस्तारात् सदृशे क्षेत्रे सार्धतद्भागमाश्रितः ॥ ९५ ॥

१. 'न्दा' ख. पाठः । २. 'स' क. पाठः । ३. 'गा', ४. 'प्राकृक्षेत्रे भा',
 ५. 'मायता ।' ख. पाठः ।

† 'कुबेरशेखरी'ति पूर्वं पठितम् । * 'मुख्य' इति पूर्वं पठ्यते । तदनन्तरं च
 'अच्छ' इति नामान्तरमपि तत्र दृश्यते ।

लुमाग्रभागत्र्यंशं च तयोर्मध्यं च यत् स्थितम् ।
 सूत्रं स्पृशेत् तत्र धृत्वा कर्कटं भ्रमयेद् बुधः ॥ ९६ ॥
 भागभागोत्तरक्षेत्रापेक्षया चतसृष्वपि ।
 गण्डिकासु विधातव्यं विधिवद् वृत्तवर्तनम् ॥ ९७ ॥
 मूलौल्लुमायाः क्षेत्रस्य पञ्चमांशत्रयेऽथवा ।
 पृथुत्वार्धे लुमापृष्ठलेखावृत्तद्वयं यथा ॥ ९८ ॥
 संपतत्येवमालिख्य शेषं पूर्ववदाचरेत् ।
 लुमाया मूलतः क्षेत्रसप्तमांशचतुष्टये ॥ ९९ ॥
 पृथुत्वार्धे लुमापृष्ठलेखावृत्तद्वयं यथा ।
 संपतत्येवमालिख्य षड्भागैः शेषमाचरेत् १०० ॥
 नवांशपञ्चके यद्वा क्षेत्रस्यैव लुमादितः ।
 पृथुत्वार्धे लुमापृष्ठद्वयलेखां निवेशयेत् ॥ १०१ ॥
 शेषैः षड्भिस्ततो भागैरन्यत् तु प्राग्बदाचरेत् ।
 भागार्धं निर्गमः कार्यः प्रासादानां कनीयसाम् ॥ १०२ ॥
 छाद्यकस्यैव भागैस्तु ज्यायसां निर्गमो यतः ।
 तदन्तरे ये प्रासादास्तेषां क्षेत्रानुसारतः १०३ ॥
 छाद्यस्य निर्गमः कार्यो विद्वद्भिरनुपाततः ।
 निर्गमस्य त्रिभागेन कनीयाञ्छाद्यकोदयः ॥ १०४ ॥
 अर्धभागेन परमो भाज्यं षड्भिस्तदन्तरम् ।
 अन्ये भागोत्तराः पञ्च सप्तैवमुदया मताः ॥ १०५ ॥
 इदानीमभिधास्यामः सिंहकर्णस्थ लक्षणम् ।
 छाद्योदयोदयः स स्याद् दशभिस्तं विभाजयेत् ॥ १०६ ॥
 तैः स्यात् षोडशभिर्भागैस्तस्यैव तलविस्तृतिः ।
 ऊर्ध्वतश्चतुरो भागास्त्यक्त्वा शङ्कुं निवेशयेत् ॥ १०७ ॥
 चतुरश्रीकृते क्षेत्रे कर्णेनारभ्य शङ्कुतः ।
 ततो वृत्तं लिखेत् पश्चाच्छङ्कुं समधिरोपयेत् ॥ १०८ ॥

१. 'धं', २. 'ध्यं यतः स्थितम्', ३. 'लानुमा' ख. पाठः । ४. 'गाः सु
 निर्गमोश्चायसां मतम् (?)' क. पाठः । ५. 'श्रांशिकक्षे' ख. पाठः ।

ऊर्ध्वदेशात् तु भागेन स स्याद् भागचतुष्टये ।
 लिखेद् वृत्तं त्रिभागोनञ्जंशकर्कटकोद्भवम् ॥ १०९ ॥
 तस्योपरिष्ठात् तदनु ग्रीवा कार्यैकभागिनी ।
 गर्भे शृङ्गाग्रयोर्मध्ये तिर्यग् भागद्वयं भवेत् ॥ ११० ॥
 मध्ये कर्णाग्रयोस्तिर्यक् कार्यं भागत्रयं बुधैः ।
 ग्रीवाया उपरिष्ठाच्च भागमेकं शिखा भवेत् ॥ १११ ॥
 शिखाग्रमुपरिष्ठाच्च कर्तव्यं गर्भसङ्गतम् ।
 शिखाग्रमूर्ध्वतस्तद्वर्धभागविलम्बितम् ॥ ११२ ॥
 भागावलम्बि कर्णाग्रं स्कन्धाग्रं तावदेव तु ।
 स्यात् कर्णखण्डयोर्मूलं स्कन्धदेशस्य सङ्गतम् ॥ ११३ ॥
 स्वस्तिकौ अंशविस्तारायामः प्राग्वृत्तमध्यर्तः ।
 एवं शङ्कुमधःसूत्रादूर्ध्वं भो(गो?ग) निवेशयेत् ॥ ११४ ॥
 भागे निवेशितं कुर्यात् पूर्ववृत्ताद्यशेषतः ।
 स्वस्तिकान्तं च पूर्वोक्तं पूर्ववत् सर्वमाचरेत् ॥ ११५ ॥
 तलसूत्रादुपर्यशैश्चतुर्भिर्गर्भतः स(मः?मम्) ।
 द्वाभ्यां द्वाभ्यामुभयतो भागाभ्यां तिर्यगेव च ॥ ११६ ॥
 भागेन तद्वदेवाधःसूत्रादुपरि गर्भतः ।
 चतुर्भिश्च चतुर्भिश्च भागैरुभयतः समम् ॥ ११७ ॥
 वृत्तार्थानि लिखेदेककर्णयुक्तानि पूर्ववत् ।
 एकशृङ्गाणि च ग्रीवास्वस्तिकार्थयुतानि च ॥ ११८ ॥
 तलसूत्रबहिर्देशाद् बाह्यवृत्तसमुद्भवः ।
 पदत्रयप्रविष्टः स्यात् पाष्णिंरत्र परिस्फुटः ॥ ११९ ॥
 त्रिवलीललितो नाम सिंहकर्णोऽयमीरितः ।
 दशभागीकृते प्राग्वदुदये तत्प्रमाणतः ॥ १२० ॥

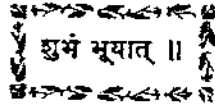
१. 'शौ त्रिभागोनैः स', २. 'य', ३. 'कैः', ४. 'ध्यं', ५. 'घं'
 ६. 'ग', ७. 'कस्कन्धवि', ८. 'मः', ९. 'गर्भे नि' ख. पाठः । १०. 'त्या'
 क. पाठः । ११. 'तु', १२. 'मुपान्त्र' ख. पाठः । १३. 'द्वे', १४. 'ष्टा'
 १५. 'पुरः स्फु' क. पाठः ।

चतुर्दशांशविस्तीर्णे कर्णे सार्धे वलिर्भवेत् ।
 दशभागोच्छ्रिते प्राग्भत् स्यात् त्रयोदशविस्वृतः ॥ १२१ ॥
 क्षेत्र एकवलिर्नाम सिंहकर्णस्तथापरः ।
 एते शोभान्विताः कार्यास्त्र्यश्रसंवरणास्त्रयः ॥ १२२ ॥
 प्रासादानामिति निगदितं द्वारमानं निवेशः
 स्तम्भानां च स्फुटमिह वितानानि तेषां लुमाश्च ।
 वृत्तच्छाद्योच्छ्रितिरभिहिता छाद्यसंस्था लुमाश्च
 श्लोक्ताः सप्त प्रथितमपरं सिंहकर्णप्रमाणम् ॥ १२३ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचिते समराङ्गणसूत्रधारापरनाम्नि वारद्वशाखे
 प्रासादद्वारस्तम्भनिवेशवितानलुमालक्षणवृत्तच्छाद्यलुमासिंहकर्णप्रमाणं नाम

चतुष्पञ्चाशोऽध्यायः ॥

શ્રી જિનશાસન જય હો !!!

॥ શ્રી ગૌતમસ્વામીને નમઃ ॥ ॥ શ્રી સુધમસ્વામીને નમઃ ॥

જિનશાસનના અણગાર, કલિકાલના શણગાર પૂજ્ય ભગવંતો અને જ્ઞાની પંડિતોએ શ્રુતભક્તિથી પ્રેરાઈને વિવિધ હસ્તલિખિત ગ્રંથો પરથી સંશોધન-સંપાદન કરીને અપૂર્વ જહેમતથી ઘણા ગ્રંથોનું વર્ષો પૂર્વે સર્જન કરેલ છે અને પોતાની શક્તિ, સમય અને દ્રવ્યનો સદ્વ્યય કરીને પુણ્યાનુબંધી પુણ્ય ઉપાર્જન કરેલ છે. કાળના પ્રભાવે જીર્ણ અને લુપ્ત થઈ રહેલા અને અલભ્ય બની જતા મુદ્રિત ગ્રંથો પૈકી પૂજ્ય ગુરુદેવોની પ્રેરણા અને આશીર્વાદથી સં.૨૦૬૫માં ૫૪ ગ્રંથોનો સેટ નં-૧ તથા સં.૨૦૬૬માં ૩૬ ગ્રંથોનો સેટ નં-૨ સ્કેન કરાવીને મર્યાદિત નકલ પ્રિન્ટ કરાવી હતી. જેથી આપણો શ્રુતવારસો બીજા અનેક વર્ષો સુધી ટકી રહે અને અભ્યાસુ મહાત્માઓને ઉપયોગી ગ્રંથો સરળતાથી ઉપલબ્ધ થાય.

પૂજ્ય સાધુ-સાધ્વીજી ભગવંતોની પ્રેરણાથી જ્ઞાનખાતાની ઉપજમાંથી તૈયાર કરવામાં આવેલ પુસ્તકોનો સેટ ભિન્ન-ભિન્ન શહેરોમાં આવેલ વિશિષ્ટ ઉત્તમ જ્ઞાનભંડારોને ભેટ મોકલવામાં આવ્યા હતા. આ બધાજ પુસ્તકો પૂજ્ય ગુરુભગવંતોને વિશિષ્ટ અભ્યાસ-સંશોધન માટે ખુબજ જરૂરી છે અને પ્રાયઃ અપ્રાપ્ય છે. અભ્યાસ-સંશોધનાર્થે જરૂરી પુસ્તકો સહેલાઈથી ઉપલબ્ધ બને તેમજ પ્રાચીન મુદ્રિત પુસ્તકોનો શ્રુત વારસો જળવાઈ રહે તે શુભ આશયથી આ ગ્રંથોનો જીર્ણોદ્ધાર કરેલ છે. જુદા જુદા વિષયોના વિશિષ્ટ કક્ષાના પુસ્તકોનો જીર્ણોદ્ધાર પૂજ્ય ગુરુભગવંતોની પ્રેરણા અને આશીર્વાદથી અમો કરી રહ્યા છીએ. તો અભ્યાસ તથા સંશોધન માટે વધુમાં વધુ ઉપયોગ કરીને શ્રુતભક્તિના કાર્યને પ્રોત્સાહન આપશો.

લી.શાહ બાબુલાલ સરેમલ બેડાવાળાની વંદના

મંદિરો જીર્ણ થતાં આજકાલના સોમપુરા દ્વારા પણ ઊભા કરી શકાશે.....!

પણ એકાદ ગ્રંથ નષ્ટ થતા બીજા કલિકાલસર્વજ્ઞ કે મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી ક્યાંથી લાવીશું...???